

Tesi doctoral

La inserció al mercat laboral ordinari d'un grup de titulats universitaris amb discapacitat a Catalunya. Fortaleses i febleses

Montserrat Llinares Fité

Dirigida per:

Dra Mariona Dalmau i Montalà

Octubre del 2015

Annexos

Índex annexos

Annex 1: Qüestionari en format word (accessible).....	1
Annex 2: Primera versió del qüestionari.....	5
Annex 3: Qüestionari definitiu.....	23
Annex 4: Carta de contacte (a institucions i a titulats).....	37
Annex 5: Acord de col·laboració	43
Annex 6: Carta empreses	49
Annex 7: Qüestionaris postentrevista.....	53
Annex 8: Eixos temàtics entrevistes titulats	61
Annex 9: Eixos temàtics entrevistes professionals de la inserció laboral	65
Annex 10: Eixos temàtics entrevistes empreses	69
Annex 11: Transcripció de les entrevistes als titulats	73
Annex 12: Transcripció de les entrevistes als professionals de la inserció laboral	239
Annex 13: Transcripció de les entrevistes als representants de les empreses.....	445
Annex 14: Categories codificades amb transcripció de les entrevistes amb titulats....	557
Annex 15: Categories codificades amb transcripció de les entrevistes amb professionals de la inserció.....	583
Annex 16: Categories codificades amb transcripció de les entrevistes amb representants de l'empresa.....	633

Annex 1

Questionari en format word (accessible)

En el cas que vostè sigui una persona titulada universitària amb discapacitat i rebi aquesta carta per diferents canals, si us plau, respongui el qüestionari només una vegada. Disculpi les molèsties.

Moltes gràcies

Barcelona, de setembre de

Benvolgut/a:

Em poso en contacte amb vostè per informar-lo del projecte que estic desenvolupant i, alhora, demanar la seva col·laboració. Entenc que la seva participació, com persona titulada universitària amb discapacitat, és molt valuosa gràcies a la seva experiència.

En el marc del grup de recerca Discapacitat i Qualitat de Vida: Aspectes Educatius, de la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i l'Esport Blanquerna de la Universitat Ramon Llull, elaboro una tesi doctoral sobre els suports rebuts a la universitat, per tal de poder desenvolupar les competències professionals generals .

Per poder desenvolupar aquesta investigació, si vostè ha finalitzat els seus estudis universitaris inicials durant els tres darrers cursos, necessito que respongui un qüestionari en línia i anònim que dura uns 20 minuts com a màxim. L'objectiu de la recerca és conèixer l'experiència de les persones titulades universitàries a Catalunya i si és possible fer propostes de millora. Per aquest motiu li demano que hi col·labori.

Per accedir al qüestionari només cal obrir l'arxiu word que l'hi envio adjunt a aquest correu.

És molt important poder-li garantir la plena confidencialitat de les dades. Com vostè sap, la llei de protecció de dades (*Reial Decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal*) impedeix l'accés directe a la població amb la qual necessito contactar. Per aquest motiu i en el cas que estigui interessat a participar en una possible continuïtat de la investigació, li agrairia que m'enviés la seva adreça de correu electrònic o telèfon a l'adreça

electrònica montserratlf@blanquerna.url.edu o bé em deixi un missatge al telèfon 664418211. No cal dir que sempre es respectarà la confidencialitat de totes les dades.

Li demano, si us plau, que em trameti el qüestionari abans del

Li agraeixo la col·laboració i per a qualsevol dubte o comentari li recordo que estic a la seva disposició. Moltes gràcies.

Atentament,

Montserrat Llinares Fité

montserratlf@blanquerna.url.edu

Qüestionari per a persones titulades universitàries amb discapacitat a Catalunya

ESTRUCTURA DEL QÜESTIONARI: Aquest qüestionari té com a objectiu recollir informació, sobre la inserció laboral de les persones titulades universitàries amb discapacitat a Catalunya, que ens permeti detectar aquells punts en els que seria d'interès poder-hi aprofundir. Per aquesta raó s'estructura de la manera següent:

- Primer bloc: demana dades demogràfiques que ens ajudarà a conèixer la població participant en el qüestionari.
- Segon bloc: fa referència a la formació universitària rebuda en la que prenen especial rellevància dues preguntes referides a l'adquisició de les competències professionals durant el període dels estudis universitaris. La primera fa referència als suports, que com a persona amb discapacitat, li ha ofert la universitat per a poder desenvolupar les competències i la segona pregunta, demana en quin nivell els seus estudis universitaris van lograr desenvolupar aquestes competències des de la seva perspectiva com a persona titulada universitària.
- Tercer bloc: demana informació sobre els serveis universitaris d'inserció laboral.
- Quart bloc: recull informació sobre l'accés al mercat laboral
- Cinquè bloc: pregunta sobre el seu coneixement i creences sobre la legislació de persones amb discapacitat i treball - Sisè bloc: sobre les actituds i creences que vostè, com a persona titulada universitària amb discapacitat, pensa que té l'empresa sobre els treballadors titulats universitaris amb discapacitat.

INDICACIONS PER RESPONDRE I ENVIAR AQUEST QÜESTIONARI: -

Aquest qüestionari ha d'omplir-se d'una sola vegada per a que les seves dades siguin guardades i enviades correctament. - Per respondre aquest qüestionari necessitarà aproximadament 25 minuts. - No oblidí que hi ha camps de resposta obligatòria marcats amb un asterisc. Una omisió en algun d'aquests camps no permet l'enviament. - Si us plau, al final del qüestionari indiqui si estaria d'acord en participar en una posterior continuïtat d'aquest treball i la manera de poder CONTACTAR amb vostè. - Recordi que per enviar el qüestionari ha de prémer el requadre ENVIAR que trobarà al final. **NOTA:** Si té alguna alguna dificultat per respondre el qüestionari degut al format, si us plau

posis en contacte amb la Sra. Montserrat Llinares a través de l'adreça electrònica següent: montserratf@blanquerna.url.edu

1. Dades demogràfiques

1.1 Edat *

1.2 Sexe *

- Home
- Dona

1.3 Residència habitual *

- Alt Camp
- Alt Empordà
- Alt Penedès
- Alt Urgell
- Alta Ribagorça
- Anoia
- Bages
- Baix Camp
- Baix Ebre
- Baix Empordà
- Baix Llobregat
- Baix Penedès
- Barcelonès
- Berguedà
- Cerdanya
- Conca de Barberà
- Garraf
- Les Garrigues
- Garrotxa

- Gironès
- Maresme
- Montsià
- Noguera
- Osona
- Pallars Jussà
- Pallars Sobirà
- Pla de l'Estany
- Pla d'Urgell
- Priorat
- Ribera d'Ebre
- Ripollès
- Segarra
- Selva
- Solsonès
- Tarragonès
- Terra Alta
- Urgell
- Vall d'Aran
- Vallès Occidental
- Vallès Oriental

1.4 Tipus de discapacitat *

- Discapacitat Visual
- Discapacitat Auditiva
- Discapacitat Motriu
- Dificultats d'Aprenentatge
- Discapacitat Mental/Psíquica
- Múltiple

1.5 Grau de discapacitat reconegut en el certificat oficial Si no indica res
entendré que no disposa d'aquest certificat

1.6 Universitat * Si us plau, indiqui la universitat on VA CURSAR els seus estudis universitaris inicials. En el cas de respondre l'opció altres, indiqui quina universitat

- Universitat de Barcelona
- Universitat Autònoma de Barcelona
- Universitat Politècnica de Catalunya
- Universitat Pompeu Fabra
- Universitat de Lleida
- Universitat de Girona
- Universitat Rovira i Virgili
- Universitat Ramon Llull
- Universitat Oberta de Catalunya
- Universitat de Vic
- Universitat Internacional de Catalunya
- Universitat Abat Oliba
- Altres:

1.7 Estudis universitaris * Si us plau, especifiqueu a quina branca pertany el seu estudi universitari

- Arts i Humanitats
- Ciències
- Ciències de la Salut
- Ciències Socials
- Ingenieria i Arquitectura

1.8 Curs de finalització dels estudis universitaris inicials *

- En el curs 2008-09
- En el curs 2009-2010
- En el curs 2010-2011

1.9 Situació laboral actual * En el cas de respondre Altres, si us plau especifiqueu la seva situació laboral actual

- Treballant en un lloc de treball relacionat amb els estudis universitaris realitzats
- Treballant en un lloc de treball NO relacionat amb els estudis universitaris realitzats
- Cercant el primer lloc de treball
- Altres:

2. Formació universitària rebuda

2.1 Creu que la seva discapacitat li va condicionar el tipus d'estudi universitari escollit? *

- Sí
- NO

2.2. En el cas d'haver rebut orientació professional, com a persona amb discapacitat, abans d'accedir a la universitat per part de centres educatius no universitaris, n'està satisfet/a?.

- Sí
- NO
- Altres:

2.3 Indiqui, si us plau, quin va ser el seu objectiu prioritari a l'hora de decidir tenir estudis universitaris * En cas de respondre l'opció Altres, si us plau especifiqui-ho

- Facilitar-me la incorporació al món laboral independentment dels meus estudis
- Poder desenvolupar la professió relacionada amb els meus estudis
- Desenvolupar-me personal i culturalment
- Altres:

2.4 Creu, com a persona titulada universitària amb discapacitat, que la formació universitària rebuda ha donat resposta al seu objectiu prioritari senyalat en la pregunta anterior? *

- Molt
- Bastant
- Poc
- Gens

2.5 Tenint en compte la seva experiència com a persona amb discapacitat indiqui, si us plau, en quin grau la seva universitat li va facilitar els SUPORTS necessaris per poder desenvolupar les següents competències * Entenem per competències els aprenentatges capaços de desenvolupar-se al final del procés educatiu (Definició i competències extretes del projecte Tuning Educational Structures in Europe, 2003)

	MOLT	BASTANT	POC	GENS
Habilitats Comunicatives	☐	☐	☐	☐
Domini de la llengua anglesa	☐	☐	☐	☐
Habilitat per treballar de forma autònoma i prendre decisions	☐	☐	☐	☐
Iniciativa i esperit emprenedor	☐	☐	☐	☐
Preocupació per desenvolupar les tasques encomanades amb qualitat	☐	☐	☐	☐
Motivació, entusiasme, ganes d'aprendre	☐	☐	☐	☐
Capacitat d'organitzar	☐	☐	☐	☐

	MOLT	BASTANT	POC	GENS
i planificar				
Capacitat de saber treballar sota pressió	☐	☐	☐	☐
Potencial de lideratge	☐	☐	☐	☐
Capacitat de negociació	☐	☐	☐	☐
Habilitats interpersonals, saber relacionar-se amb els altres	☐	☐	☐	☐
Capacitat d'adaptació	☐	☐	☐	☐
Capacitat de generar noves idees	☐	☐	☐	☐
Habilitat en l'ús bàsic de l'ordinador	☐	☐	☐	☐
Capacitat per aplicar els coneixements a la pràctica	☐	☐	☐	☐
Capacitat d'anàlisi i síntesi	☐	☐	☐	☐
Capacitat per resoldre problemes	☐	☐	☐	☐
Capacitat per prendre decisions	☐	☐	☐	☐

	MOLT	BASTANT	POC	GENS
Capacitat de treball en equip	☐	☐	☐	☐
Capacitat de treball en equip interdisciplinar	☐	☐	☐	☐
Capacitat per comunicar-se amb persones no expertes en la matèria	☐	☐	☐	☐
Capacitat per apreciar la diversitat i la multiculturalitat	☐	☐	☐	☐
Habilitat per treballar en un context internacional	☐	☐	☐	☐
Coneixement de les cultures i costums d'altres països	☐	☐	☐	☐
Capacitat per dissenyar i gestionar projectes	☐	☐	☐	☐
Capacitat de comprometre's èticament	☐	☐	☐	☐
Coneixements generals bàsics sobre l'àrea d'estudi	☐	☐	☐	☐

	MOLT	BASTANT	POC	GENS
Coneixements bàsics de la professió	☐	☐	☐	☐
Habilitats d'investigació	☐	☐	☐	☐
Capacitat crítica i autocrítica	☐	☐	☐	☐

2.6 Tenint en compte la seva experiència com a persona amb discapacitat indiqui, si us plau, en quin NIVELL els seus estudis universitaris van contribuir al desenvolupament de les competències següents. * Entenem per competències els aprenentatges capaços de desenvolupar-se al final del procés educatiu (Definició i competències extretes del projecte Tuning Educational Structures in Europe, 2003)

	MOLT	BASTANT	POC	GENS
Habilitats Comunicatives	☐	☐	☐	☐
Domini de la llengua anglesa	☐	☐	☐	☐
Habilitat per treballar de forma autònoma i prendre decisions	☐	☐	☐	☐
Iniciativa i esperit emprenedor	☐	☐	☐	☐
Preocupació per desenvolupar les tasques encomanades amb qualitat	☐	☐	☐	☐

	MOLT	BASTANT	POC	GENS
Motivació, entusiasme, ganes d'aprendre	☐	☐	☐	☐
Capacitat d'organitzar i planificar	☐	☐	☐	☐
Capacitat de saber treballar sota pressió	☐	☐	☐	☐
Potencial de lideratge	☐	☐	☐	☐
Capacitat de negociació	☐	☐	☐	☐
Habilitats interpersonals, saber relacionar-se amb els altres	☐	☐	☐	☐
Capacitat d'adaptació	☐	☐	☐	☐
Capacitat de generar noves idees	☐	☐	☐	☐
Habilitat en l'ús bàsic de l'ordinador	☐	☐	☐	☐
Capacitat per aplicar els coneixements a la pràctica	☐	☐	☐	☐
Capacitat d'anàlisi i síntesi	☐	☐	☐	☐

	MOLT	BASTANT	POC	GENS
Capacitat per resoldre problemes	☐	☐	☐	☐
Capacitat per prendre decisions	☐	☐	☐	☐
Capacitat de treball en equip	☐	☐	☐	☐
Capacitat de treball en equip interdisciplinar	☐	☐	☐	☐
Capacitat per comunicar-se amb persones no expertes en la matèria	☐	☐	☐	☐
Capacitat per apreciar la diversitat i la multiculturalitat	☐	☐	☐	☐
Habilitat per treballar en un context internacional	☐	☐	☐	☐
Coneixement de les cultures i costums d'altres països	☐	☐	☐	☐
Capacitat per dissenyar i gestionar projectes	☐	☐	☐	☐
Capacitat de comprometre's	☐	☐	☐	☐

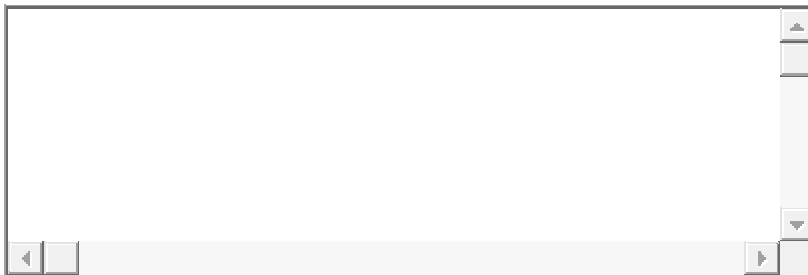
MOLT BASTANT POC GENS

	MOLT	BASTANT	POC	GENS
èticament				
Coneixements generals bàsics sobre l'àrea d'estudi	☐	☐	☐	☐
Coneixements bàsics de la professió	☐	☐	☐	☐
Habilitats d'investigació	☐	☐	☐	☐
Capacitat crítica i autocrítica	☐	☐	☐	☐

2.7 Degut al tipus de discapacitat, considera que la universitat hauria d'afavorir el desenvolupament d'altres competències per a l'exercici professional? *

- SÍ
- NO

2.7.1 En el cas de resposta afirmativa indiqui, si us plau, quines. *

2.8 Si us plau, indiqui quina és la seva experiència en relació a les pràctiques en el període de formació universitària. *

- No en vaig realitzar
- Sí en vaig realitzar i em van permetre conèixe'm davant les possibles exigències del món laboral.

- Sí en vaig realitzar i van afavorir la sensibilització de l'empresa davant la discapacitat
- Les dues afirmacions anteriors s'ajusten a la meva experiència de pràctiques
- Si en vaig realitzar però no van contribuir al meu autoconeixement vers les meves possibilitats per enfrontar-me al món laboral ni a la sensibilització de l'empresa vers la discapacitat

3. Serveis universitaris d'inserció laboral

3.1 La seva universitat comptava amb un servei d'inserció laboral específic per a persones amb discapacitat? *

- Sí
- NO

3.2 Creu que aquests serveis específics per a persones amb discapacitat són necessaris ? *

- Sí
- NO

4. Accés professional al mercat laboral

4.1 Com a persona amb discapacitat, creu que el fet de tenir estudis universitaris facilita l'accés al mercat laboral? *

- Sí
- NO

4.2 Degut a la seva condició de persona amb discapacitat ha viscut, durant el seu procés d'inserció laboral una situació de discriminació? *

- Sí
- NO

5. Legislació i administració (referent a l' inserció laboral de persones amb discapacitat)

5.1 Per poder exercir els seus drets i els seus deures, considera que té suficient coneixement de la legislació vigent sobre el treball de les persones amb discapacitat? *

- SÍ
- NO

5.2 Creu que les empreses compleixen amb la legislació vigent referent al treball de les persones amb discapacitat? *

- SÍ
- NO

5.3 Quin tipus de mercat laboral creu que caldria potenciar? *

- Mercat laboral protegit
- Mercat laboral ordinari amb un tutor de suport
- Mercat laboral ordinari accessible a tothom

6. Actituds i creences sobre la discapacitat per part de les empreses

6.1 En el cas de necessitar suports durant el seu desenvolupament professional, creu que l'empresa li facilitarà o li facilita els suports necessaris? *

- SÍ
- NO

6.2 Creu que les institucions empresarials s'haurien de formar per poder desenvolupar entorns laborals accessibles per a tothom? *

- SÍ
- NO

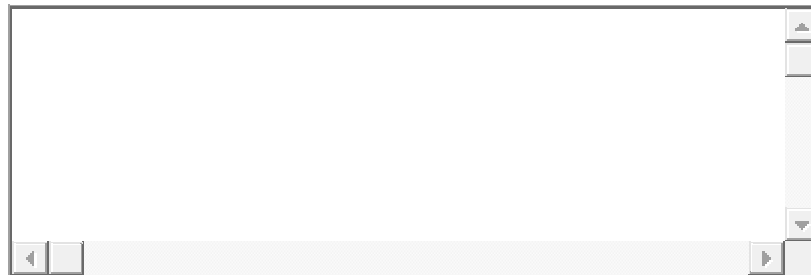
6.3 Pensa que les empreses creuen que contractar persones titulades universitàries amb discapacitat tindrà repercussions econòmiques negatives? *

- SÍ
- NO

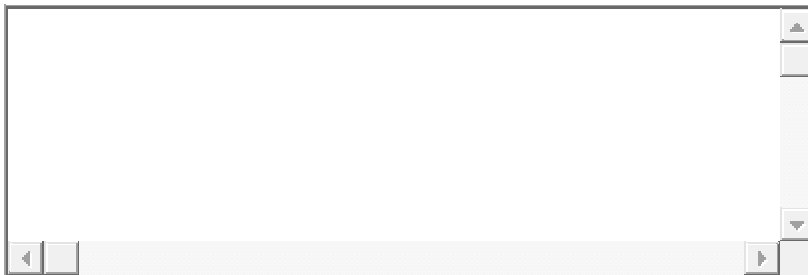
Li agrairé indiqui altres aspectes que consideri importants per afavorir la inserció laboral de les persones titulades universitàries amb discapacitat i que no han estat recollits en el present qüestionari

A rectangular text input field with a light gray border and a vertical scrollbar on the right side. The field is currently empty.

Observacions

A rectangular text input field with a light gray border and a vertical scrollbar on the right side. The field is currently empty.

Si està d'acord, li agrairé indiqui, les dades de contacte per una possible participació en la continuïtat d'aquest treball

A rectangular text input field with a light gray border and a vertical scrollbar on the right side. The field is currently empty.

Moltes gràcies per la seva col·laboració

Annex 3

Questionari definitiu

Qüestionari per a persones titulades universitàries amb discapacitat a Catalunya

Consentiment informat Benvolgut/da, com a persona titulada universitària amb discapacitat el convidem a participar en un estudi sobre la inserció laboral de les persones titulades universitàries amb discapacitat a Catalunya. Aquest estudi està conduït per la professora Montserrat Llinares Fité i dirigit per la Dra Mariona Dalmau Montalà, membres del grup de recerca "Discapacitat i qualitat de vida: Aspectes Educatius" de la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i l'Esport Blanquerna - Universitat Ramon Llull. L'objectiu de l'estudi és conèixer la influència dels suports universitaris rebuts, per l'adquisició de les competències professionalitzadores, en la inserció al mercat laboral ordinari dels titulats universitaris amb discapacitat a Catalunya. L'objectiu del present qüestionari és detectar aquells punts en els que seria d'interès poder aprofundir en el tema que ens ocupa. Per aquesta raó està estructurat de la manera següent: - Preguntes de seguretat - Primer bloc: dades demogràfiques. - Segon bloc: formació universitària rebuda. - Tercer bloc: aspectes complementaris.

INDICACIONS PER RESPONDRE I ENVIAR AQUEST QÜESTIONARI: - Aquest qüestionari ha d'emplenar-se d'una sola vegada per què les seves dades siguin guardades i enviades correctament. - Per respondre'l necessitarà aproximadament 20 minuts. - No oblidí que hi ha camps de resposta obligatòria marcats amb un asterisc. Una omisió en algun d'aquests camps no permet l'enviament. - Si us plau, al final del qüestionari indiqui si estaria d'acord en participar en una posterior continuïtat d'aquest treball i la manera de poder CONTACTAR amb vostè. - Recordi que per enviar el qüestionari ha de prémer el requadre ENVIAR que hi ha al final. Al final del qüestionari trobarà un espai obert d'Observacions a on podrà comentar qualsevol aspecte vinculat a les preguntes. Les seves respostes seran tractades des de la màxima confidencialitat. El qüestionari és anònim i per això li agrairíem que respongués amb sinceritat a les nostres preguntes. Si decideix participar en el qüestionari, si us plau, marqui 'Si' a la pregunta següent.

Nota: si té dificultat per respondre a causa del format, si us plau, posis en contacte amb la Sra. Montserrat Llinares a través de l'adreça de correu electrònic: montserratlf@blanquerna.url.edu MOLTES GRÀCIES.

* **Necessari**

Indiqui, si us plau si està d'acord en respondre el següent qüestionari *

- SI
- NO

- **Preguntes de seguretat**

- Quines són les dues primeres lletres del nom de la seva mare? *

- Quines són les dues últimes lletres de la ciutat on va nàixer vostè? *

- Indiqui, si us plau, amb dos dígitos en quin mes va nàixer vostè? * Per ex: 03

- Quins són els dos últims dígit de l'any que va nèixer vostè? *

1. Dades demogràfiques

1.1 Edat *

1.2 Sexe *

- Home
- Dona

1.3 Residència habitual *

- Alt Camp
- Alt Empordà
- Alt Penedès
- Alt Urgell
- Alta Ribagorça
- Anoia
- Bages
- Baix Camp
- Baix Ebre
- Baix Empordà
- Baix Llobregat
- Baix Penedès
- Barcelonès
- Berguedà
- Cerdanya
- Conca de Barberà
- Garraf
- Les Garrigues
- Garrotxa
- Gironès
- Maresme
- Montsià
- Noguera
- Osona

- Pallars Jussà
- Pallars Sobirà
- Pla de l'Estany
- Pla d'Urgell
- Priorat
- Ribera d'Ebre
- Ripollès
- Ripollès
- Selva
- Solsonès
- Tarragonès
- Terra Alta
- Urgell
- Vall d'Aran
- Vallès Occidental
- Vallès Oriental

1.4 Tipus de discapacitat *

- Discapacitat visual
- Discapacitat auditiva
- Discapacitat motriu
- Dificultats d'aprenentatge
- Dificultats d'aprenentatge
- Múltiple
- Altres:

1.5 Grau de discapacitat reconegut en el certificat oficial. Si no indica res, entendré que no disposa d'aquest certificat.

1.6 Universitat * Si us plau, indiqui la universitat on VA CURSAR els estudis universitaris inicials. En el cas de respondre l'opció altres, indiqui quina universitat.

- Universitat de Barcelona
- Universitat Autònoma de Barcelona
- Universitat Politècnica de Catalunya
- Universitat Pompeu Fabra
- Universitat de Lleida

- Universitat de Girona
- Universitat Rovira i Virgili
- Universitat Ramon Llull
- Universitat Oberta de Catalunya
- Universitat de Vic
- Universitat Internacional de Catalunya
- Universitat Abat Oliba
- Altres:

1.7 Estudis universitaris *Si us plau, especifiqueu a quina branca pertany el seu estudi universitari.

- Arts i humanitats
- Ciències
- Ciències de la salut
- Ciències socials i Jurídiques
- Ingenieria i arquitectura

1.8 Curs de finalització dels estudis universitaris inicials *

- En el curs 2010-2011
- En el curs 2009-2010
- En el curs 2008-2009
- Anterior

1.9 Situació laboral actual *En el cas de respondre Altres, si us plau especifiqueu la seva situació laboral actual

- Treballant en un lloc de treball relacionat amb els estudis universitaris duts a terme
- Treballant en un lloc de treball NO relacionat amb els estudis universitaris duts a terme
- Cercant el primer lloc de treball
- Altres:

2. Formació universitària rebuda

2.1 Creu que la seva discapacitat li va condicionar el tipus d'estudi universitari escollit? *

- Sí
- NO

2.2. En el cas d'haver rebut orientació professional, de centres educatius no universitaris, com a persona amb discapacitat abans d'accedir a la universitat, n'està satisfet/a?

- Sí
- NO
- Altres:

2.3 Indiqui, si us plau, quin va ser el seu objectiu prioritari a l'hora de decidir tenir estudis universitaris * En cas de respondre l'opció altres, si us plau, especifiqueu-ho

- Facilitar-me la incorporació al món laboral independentment dels meus estudis
- Poder desenvolupar la professió relacionada amb els meus estudis
- Desenvolupar-me personalment i culturalment
- Altres:

2.4 Creu, com a persona titulada universitària amb discapacitat, que la formació universitària rebuda ha donat resposta al seu objectiu prioritari indicat en la pregunta anterior? *

- Molt
- Bastant
- Poc
- Gens

2.5 Tenint en compte la seva experiència com a persona amb discapacitat, indiqui si us plau, en quin grau la seva universitat li va facilitar els SUPORTS necessaris per poder desenvolupar les competències següents. *Entenem per competències els aprenentatges capaços de desenvolupar-se al final del procés educatiu (Definició i competències extretes del projecte Tuning Educational Structures in Europe, 2003)

	MOLT	BASTANT	POC	GENS
Habilitats comunicatives	☐	☐	☐	☐
Domini de la llengua anglesa	☐	☐	☐	☐
Habilitat per treballar de manera autònoma i prendre decisions	☐	☐	☐	☐
Iniciativa i esperit emprenedor	☐	☐	☐	☐

	MOLT	BASTANT	POC	GENS
Preocupació per desenvolupar les tasques encomanades amb qualitat	☐	☐	☐	☐
Motivació, entusiasme, ganes d'aprendre	☐	☐	☐	☐
Capacitat d'organitzar i planificar	☐	☐	☐	☐
Capacitat de saber treballar sota pressió	☐	☐	☐	☐
Potencial de lideratge	☐	☐	☐	☐
Capacitat de negociació	☐	☐	☐	☐
Habilitats interpersonals, saber relacionar-se amb els altres	☐	☐	☐	☐
Capacitat d'adaptació	☐	☐	☐	☐
Capacitat de generar noves idees	☐	☐	☐	☐
Capacitat per aplicar els coneixements a la pràctica	☐	☐	☐	☐
Capacitat d'anàlisi i síntesi	☐	☐	☐	☐
Capacitat per resoldre problemes	☐	☐	☐	☐
Capacitat per prendre decisions	☐	☐	☐	☐

	MOLT	BASTANT	POC	GENS
Capacitat de treball en equip interdisciplinari	☐	☐	☐	☐
Capacitat per apreciar la diversitat i la multiculturalitat	☐	☐	☐	☐
Habilitat per treballar en un context internacional	☐	☐	☐	☐
Coneixement de les cultures i dels costums d'altres països	☐	☐	☐	☐
Capacitat crítica i autocrítica	☐	☐	☐	☐

2.6 Tenint en compte la seva experiència com a persona amb discapacitat indiqui, si us plau, en quin NIVELL els seus estudis universitaris van contribuir al desenvolupament de les competències següents. *Entenem per competències els aprenentatges capaços de desenvolupar-se al final del procés educatiu (Definició i competències extretes del projecte Tuning Educational Structures in Europe, 2003)

	MOLT	BASTANT	POC	GENS
Domini de la llengua anglesa	☐	☐	☐	☐
Habilitat per treballar de manera autònoma i prendre decisions	☐	☐	☐	☐
Preocupació per desenvolupar les tasques encomanades amb qualitat	☐	☐	☐	☐
Motivació, entusiasme, ganes d'aprendre	☐	☐	☐	☐
Capacitat	☐	☐	☐	☐

	MOLT	BASTANT	POC	GENS
d'organitzar i planificar				
Capacitat de saber treballar sota pressió	☐	☐	☐	☐
Capacitat de negociació	☒	☐	☐	☐
Habilitats interpersonals, saber relacionar-se amb els altres	☐	☐	☐	☐
Capacitat d'adaptació	☒	☐	☐	☐
Capacitat de generar noves idees	☐	☐	☐	☐
Habilitat en l'ús bàsic de l'ordinador	☒	☐	☐	☐
Capacitat per aplicar els coneixements a la pràctica	☐	☐	☐	☐
Capacitat d'anàlisi i síntesi	☒	☐	☐	☐
Capacitat per resoldre problemes	☐	☐	☐	☐
Capacitat per prendre decisions	☒	☐	☐	☐
Capacitat de treball en equip	☐	☐	☐	☐
Capacitat per comunicar-se amb persones no expertes en la matèria	☒	☐	☐	☐
Coneixement de les cultures i dels	☐	☐	☐	☐

	MOLT	BASTANT	POC	GENS
costums d'altres països				
Capacitat per dissenyar i gestionar projectes	☐	☐	☐	☐
Habilitats d'investigació	☐	☐	☐	☐
Capacitat crítica i autocrítica	☐	☐	☐	☐

2.7 A causa del seu tipus de discapacitat, considera que la universitat hauria d'afavorir el desenvolupament d'altres competències per a l'exercici professional? *

- Sí
- NO

2.7.1 En el cas de resposta afirmativa, indiqui si us plau, quines.

2.8 Si us plau, indiqui quina és la seva experiència pel que fa a les pràctiques en el període de formació universitària. *

- No en vaig fer
- Sí que en vaig fer i em van permetre conèixer-me davant les possibles exigències del món laboral.
- Sí que en vaig fer i van afavorir la sensibilització de l'empresa davant la discapacitat
- Les dues afirmacions anteriors s'ajusten a la meva experiència de pràctiques
- Si que en vaig fer però no van contribuir al meu autoconeixement vers les meves possibilitats per enfrontar-me al món laboral ni a la sensibilització de l'empresa vers la discapacitat

3. Aspectes complementaris

3.1 La seva universitat tenia un servei d'inserció laboral específic per a persones amb discapacitat? *

- Sí

- NO

3.2 Creu que aquests serveis específics per a persones amb discapacitat són necessaris? *

- SÍ
- NO

3.3 Com a persona amb discapacitat, creu que el fet de tenir estudis universitaris facilita l'accés al mercat laboral? *

- SÍ
- NO

3.4 En el cas d'estar treballant, creu que els suports rebuts en el seu recorregut universitari li han facilitat l'accés al mercat laboral?

- SÍ
- NO

3.5 En el cas d'estar treballant, els suports rebuts en el seu recorregut universitari han estat orientadors dels suports a rebre en el seu treball?

- SÍ
- NO

3.6 A causa de la seva condició de persona amb discapacitat ha viscut, durant el seu procés d'inserció laboral, una situació de discriminació? *

- SÍ
- NO

3.7 Coneix serveis específics no universitaris que li poden donar suport en l'execució del seu treball? *

- SÍ
- NO

3.8 Per poder exercir els seus drets i els seus deures, considera que té suficient coneixement de la legislació vigent sobre el treball de les persones amb discapacitat? *

- SÍ
- NO

3.9 Creu que les empreses compleixen la legislació vigent referent al treball de les persones amb discapacitat? *

- SÍ
- NO

3.10 Quin tipus de mercat laboral creu que caldria potenciar? *

- Mercat laboral protegit
- Mercat laboral ordinari amb un tutor de suport
- Mercat laboral ordinari accessible a tothom

3.11 En el cas de necessitar suports durant el seu desenvolupament professional, creu que l'empresa li facilitarà o li facilita els suports necessaris? *

- Sí
- NO

3.12 Creu que les institucions empresarials s'haurien de formar per poder desenvolupar entorns laborals accessibles per a tothom? *

- Sí
- NO

3.13 Pensa que les empreses creuen que contractar persones titulades universitàries amb discapacitat tindrà repercussions econòmiques negatives? *

- Sí
- NO

- Li agrairé que indiqui altres aspectes que consideri importants per afavorir la inserció laboral de les persones titulades universitàries amb discapacitat i que no han estat recollits en aquest qüestionari.

- Observacions
- Si hi està d'acord, li agrairé que indiqui les dades de contacte per una possible participació en la continuïtat d'aquest treball.

- **Moltes gràcies per la seva col·laboració**

Carta de contacte (a institucions i a titulats)

Barcelona,

Benvolguts,

Em poso en contacte amb persones titulades universitàries amb discapacitat a Catalunya per informar-los de la investigació que estic desenvolupant com a tesi doctoral i, alhora, demanar-los la col·laboració. El tema central és els suports rebuts durant el període de formació universitària de les persones titulades universitàries amb discapacitat a Catalunya.

Elaboro aquest estudi en el si del grup de recerca Discapacitat i Qualitat de Vida: Aspectes Educatius, de la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna de la Universitat Ramon Llull.

Estic convençuda que es tracta d'una qüestió important per a totes les persones i institucions de la nostra societat.

Per desenvolupar aquesta investigació és imprescindible poder comptar amb la seva col·laboració. Necessito contactar amb persones amb discapacitat que hagin obtingut la titulació universitària al llarg dels tres darrers cursos. Atesa la impossibilitat d'accedir-hi directament –a causa de la llei de protecció de dades–, el procediment que seguim és a través de *(aquí la institució a qui s'adreça la carta)*.

D'aquesta manera assegurem la confidencialitat de les dades.

L' inici del propi qüestionari ja discrimina qui ha de respondre i qui no, demanant disculpes a les persones que no l'han de respondre.

Seria bo que poguessin fer arribar el document adjunt **abans del**

Els agraeixo la col·laboració i per a qualsevol comentari o aclariment, si us plau, no dubtin a posar-se en contacte amb mi. Moltes gràcies.

Atentament,

Montserrat Llinares Fité

montserratlf@blanquerna.url.edu

En el cas que vostè sigui una persona titulada universitària amb discapacitat i rebí aquesta carta per diferents canals, si us plau, respongui el qüestionari només una vegada. Disculpi les molèsties.

Moltes gràcies

Barcelona,

Benvolgut/a:

Em poso en contacte amb vostè per informar-lo del projecte que estic desenvolupant i, alhora, demanar la seva col·laboració. Entenc que la seva participació, com persona titulada universitària amb discapacitat, és molt valuosa gràcies a la seva experiència.

En el marc del grup de recerca Discapacitat i Qualitat de Vida: Aspectes Educatius, de la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i l'Esport Blanquerna de la Universitat Ramon Llull, elaboro una tesi doctoral sobre la inserció laboral de les persones titulades universitàries amb discapacitat a Catalunya.

Per poder desenvolupar aquesta investigació, si vostè ha finalitzat els seus estudis universitaris inicials durant els tres darrers cursos, necessito que respongui un qüestionari en línia i anònim que dura uns 20 minuts com a màxim. L'objectiu de la recerca és conèixer l'experiència de les persones titulades universitàries a Catalunya i si és possible fer propostes de millora. Per aquest motiu li demano que hi col·labori.

Per accedir al qüestionari només cal obrir l'enllaç sobre aquesta adreça:

<https://docs.google.com/spreadsheet/viewform?formkey=dEJ5OFVzbGVISUpkcFVna2tUVTZXMGC6MQ>

L'ús d'aquest enllaç garanteix la plena confidencialitat de les dades. Com vostè sap, la llei de protecció de dades (*Reial Decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter*

personal) impedeix l'accés directe a la població amb la qual necessito contactar. Per aquest motiu i en el cas que estigui interessat a participar en una possible continuïtat de la investigació, li agrairia que m'enviés la seva adreça de correu electrònic. No cal dir que sempre es respectarà la confidencialitat de totes les dades.

Li demano, si us plau, que em trameti el qüestionari abans del.....

Si té problemes per accedir al programa informàtic, si us plau, contacti amb mi a través de l'adreça electrònica indicada més avall.

Li agraeixo la col·laboració i per a qualsevol dubte o comentari li recordo que estic a la seva disposició. Moltes gràcies.

Atentament,

Montserrat Llinares Fité

montserratlf@blanquerna.url.edu

ACORD DE COL·LABORACIÓ ENTRE I EL GRUP DE RECERCA DISCAPACITAT I QUALITAT DE VIDA: ASPECTES EDUCATIUS- DISQUAVI- DE LA FACULTAT DE PSICOLOGIA, CIÈNCIES DE L'EDUCACIÓ I L'ESPORT BLANQUERNA, DE LA UNIVERSITAT RAMON LLULL

D'una part, el moviment associatiuentitat domiciliada al carrer, de Barcelona, registrada amb el NIF:..... i representada pel seu president, Sr.....

I, d'altra part, el Dr. Climent Giné Giné, amb DNI 37248261-Z, responsable del Grup de recerca Discapacitat i Qualitat de Vida: aspectes educatius - DISQUAVI- amb domicili, a efectes d'aquest acord, a Barcelona (08022), carrer del Císter, 34,

MANIFESTEN

Que el moviment associatiués una entitat sense ànim de lucre que té com a finalitat social la realització

Que el grup de recerca DISQUAVI de la FPCEE Blanquerna de la URL, té previst realitzar una investigació sobre les dificultats dels universitaris, durant la seva formació, amb algun tipus de discapacitat i les dificultats que tenen per assolir la seva inserció social i laboral.

Que, com a entitat de suport i promoció a la integració social de les persones amb discapacitat, considera que l'esmentat estudi és del seu interès i s'emmarca en les seves finalitats socials, per la qual cosa, està disposada a prestar-hi la seva col·laboració en els termes que s'acordin, per tal que les conclusions a què s'arribi contribueixin a la millora de les condicions socials i laborals del col·lectiu analitzat.

Per tot això, l'entitat i el grup de recerca DISQUAVI de la FPCEE Blanquerna de la URL

ACORDEN

Que l'entitat col·laborarà en el treball de camp de l'estudi "La inserció al mercat laboral ordinari dels titulats universitaris amb discapacitat a Catalunya. Fortaleses i febleses" que té iniciat el grup DISQUAVI de la FPCEE Blanquerna de la URL amb el lliurament, i seguiment de la seva complementació, de les enquestes a titulats universitaris amb discapacitat i empreses, que prèviament haurà elaborat el grup DISQUAVI, responsable de l'elaboració de l'estudi.

Que, dins de les seves possibilitats, l'entitat podria col·laborar en alguna altra de les fases de l'estudi, a petició del Grup de recerca DISQUAVI, i amb la prèvia acceptació de la direcció de l'entitat.

El grup de recerca DISQUAVI es compromet a informar a l'entitat del desenvolupament de l'estudi, així com a fer-li arribar, un cop hagi finalitzat, una versió íntegra del seu contingut i de les conclusions a què s'arribi.

Que el responsable del Grup d'Investigació DISQUAVI de la FPCEE Blanquerna de la Universitat RAMON LLULL es compromet a fer menció expressa, en la versió publicada de l'estudi, de la col·laboració de l'entitat ECOM en el mateix, en qualsevol dels formats en què pugui materialitzar-se (llibre, revista, format electrònic.....)

En garantia del compliment dels acords anteriors signen aquest document per duplicat original a Barcelona, a de..... de 2012.

Signat:

Signat: Sr. /Sra.....

Representant d'

Responsable del Grup de Recerca DISQUAVI.....

((Segell d'.....))

((Segell del grup DISQUAVI FPCEE Blanquerna))

Annex 6

Carta empreses

Barcelona,

Benvolgut/da,

El meu nom és Montserrat Llinares Fité. Sóc professora i investigadora de la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna de la Universitat Ramon Llull. Estic realitzant la meva tesi doctoral sobre *la inserció al mercat laboral ordinari dels titulats universitaris amb discapacitat a Catalunya* en el si del grup de recerca *Discapacitat i Qualitat de vida: aspectes educatius* de l'esmentada facultat. La tesi està dirigida per la Dra. Mariona Dalmau i Montalà.

El treball sobre aquesta tesi parteix d'un estudi anterior d'àmbit estatal, realitzat en el nostre grup de recerca i finançat per Fundación UNIVERSIA.

En aquest moment, estic en la fase de recollida d'informació. Per dur a terme aquest treball és imprescindible realitzar entrevistes a empreses que tinguin o hagin tingut en la seva plantilla un o més treballadors **titulats universitaris amb discapacitat, o bé tinguin persones amb discapacitat però sense titulació universitària, o no tinguin persones amb discapacitat treballant per vostés.** És per aquest motiu que em poso en contacte amb vostè per demanar-li la seva participació com entrevistat. El temps estimat de l'entrevista és aproximadament de 30 minuts, en el dia i l'hora que vostè prefereixi. Li agrairia molt que abans de mitjans del mes d'abril em pogués confirmar la seva disponibilitat.

Al final de la recerca rebran un informe dels resultats finals i, si és del seu interès, se'ls esmentarà en l'apartat de col·laboradors.

Per a qualsevol qüestió o aclariment, resto a la seva disposició. Moltes gràcies.

Atentament,

Montserrat Llinares Fité

montserratlf@blanquerna.url.edu

Annex 7

Questionaris postentrevista

Qüestionari postentrevista titulats

Aquesta declaració sistemàtica d'informació serà recollida al finalitzar l'entrevista. Ens assegurarem tenir en compte criteris menors sobre l'entrevistat.

- Entrevistador/a:
- Entrevistat/da:
- Data de l'entrevista:
- Lloc de l'entrevista:

- Edat de l'entrevistat/da:
- Sexe de l'entrevistat/da:

- Tipus de discapacitat:

Any d'aparició:

Evolutiva:

Estable:

En possessió del certificat de discapacitat: SI NO

En cas de NO, per què?

En cas de SI, quin % tens reconegut?

Visibilitat directa de la discapacitat: SI NO

- Autonomia:

Necessites suport personal en la teva vida quotidiana: SI NO Quina?

Necessites suport material en la teva vida quotidiana: SI NO Quina?

Necessites suport personal en la teva vida professional: SI NO Quina?

Necessites suport material en la teva vida professional: SI NO Quina?

- Situació conjugal actual:

Vius sol/a:

Vius amb la família d'origen:

Vius amb parella:

Vius amb companys/es:

-Situació professional actual:

Tinc feina de:

No tinc feina:

No cobro res:

Cobro de:

Consideres correcte el sou que tens per la feina que fas? Per què?

Tinc feina a temps complert:

Tinc feina a temps parcial: Quantes hores?

- Titulacions acadèmiques (siguin universitàries o no):

- Professió dels pares:

- Ets membre d'una associació de persones amb discapacitat: SI NO Quina?

Des de quan?

Quin tipus de relació hi tens?

N'estàs satisfet/a? SI NO Per què?

- Realitzes activitats de lleure: SI NO Quines?

Et calen adaptacions per realitzar-la? SI NO Quines?

Amb quina periodicitat l'ha practiques?

N'estàs satisfet/a? SI NO Per què?

Qüestionari postentrevista als Serveis d'inserció laboral

Aquesta declaració sistemàtica d'informació serà recollida al finalitzar l'entrevista. Ens assegurarem tenir en compte criteris menors sobre l'entrevistat.

- Entrevistador/a:
- Data de l'entrevista:
- Lloc de l'entrevista:

- Institució que representa:

- Formació de l'entrevistat:

- Edat de l'entrevistat/da:
- Sexe de l'entrevistat/da:
- Quan temps porta desenvolupant aquesta tasca professional:

- Ha rebut algun tipus de formació específica per a poder desenvolupar aquesta tasca professional? Quina?

Qüestionari postentrevista a les empreses

Aquesta declaració sistemàtica d'informació serà recollida al finalitzar l'entrevista. Ens assegurarem tenir en compte criteris menors sobre l'entrevistat.

- Entrevistador/a:
- Data de l'entrevista:
- Lloc de l'entrevista:

- És el propietari/a de l'empresa: SI NO

- Empresa que representa:

- Formació de l'entrevistat:

- Càrrec o tasques que desenvolupa dins de l'empresa

- Edat de l'entrevistat/da:
- Sexe de l'entrevistat/da:
- Quan temps porta desenvolupant aquesta tasca professional:

- Ha rebut algun tipus de formació específica per a poder desenvolupar aquesta tasca professional? Quina?

- Nombre de treballadors de l'empresa?

- Tenen regularment estudiants en període de formació

Annex 8

Eixos temàtics entrevistes titulats

L'entrevista en profunditat per al grup de participants que són **titulats universitaris amb discapacitat**, consta de 6 eixos temàtics

1. Preguntes demogràfiques.

En el qüestionari administrat en la primera fase del nostre treball, ja tenim recollida la informació demogràfica de cadascun dels participants. En aquest cas només es va fer un lleuger recordatori per tal de poder informar d'algun canvi en tal informació, per part dels titulats.

2. Recorregut universitari.

En aquest apartat, l'objectiu era recollir tota la informació que el titulat cregués oportuna sobre la seva formació universitària pel que fa al currículum, sobretot en el que té a veure amb els suports rebuts, les pràctiques acadèmiques en empresa i les mancances que segons la seva percepció tenen a veure amb com ha estat el procés propi d'inserció laboral.

3. El pas al món laboral: de la universitat a la inserció.

Aquest apartat de l'entrevista recull pròpiament el procés d'inserció viscut i per tant **el** relatat des de la pròpia experiència del titulat tot fent especial èmfasi en informacions extretes anteriorment del qüestionari com són: la via d'accés al lloc de treball, dificultats trobades, satisfacció del procés, satisfacció amb el lloc de treball, expectatives laborals, utilitat dels serveis d'inserció laboral.

4. Legislació.

L'apartat sobre legislació vigent referida a persones amb discapacitat i treball es presentava com a significatiu en la informació recollida dels qüestionaris. En l'entrevista es recull informació sobre el coneixement o desconeixement de la mateixa legislació, en què caldria millorar-la a partir de la seva pròpia experiència i com hauria d'accedir, el propi titulat, a la informació i coneixement sobre la legislació.

5. Relació amb l'empresa.

Sota la percepció del mateix titulat i a partir de la seva experiència, es recull informació sobre el que valora més l'empresa davant d'un possible empleat amb discapacitat, com veu l'empresa a la persona amb discapacitat i com es podrien canviar visions que posen barreres a la inserció i al desenvolupament laboral de les persones titulades universitàries amb discapacitat, els suports necessaris per al desenvolupament del treball i la relació amb els companys de treball.

6. Aportacions personals.

En aquest apartat es fa referència a informació sobre situacions de discriminació i es recull informació directament sobre els factors que els titulats consideren facilitadors i obstaculitzadors del propi procés d'inserció laboral.

Finalment, es fa un repàs per eixos temàtics i es deixa espai per afegir-hi informació que cregui rellevant i que no s'hagi mencionat durant el transcurs de l'entrevista. Per tancar es demana que l'entrevistat faci alguna proposta per tal de millorar el procés d'inserció laboral dels titulats universitaris amb discapacitat.

Eixos temàtics entrevistes professionals de la inserció laboral

L'entrevista en profunditat per al grup de participants que són **professionals de la inserció laboral**, consta de 4 eixos temàtics

1. Preguntes sociodemogràfiques.

Aquest grup, al no haver participat en la fase 1 de la nostra recerca no tenim les seves dades demogràfiques de l'informant, no obstant, aquestes dades les centrem en la institució que representen, per tant la informació recollida correspon a les qüestions següents: Nom de la Institució, ubicació, càrrec de la persona que respon l'entrevista, descripció de les tasques que realitzen, perfil dels professionals que formen el servei, des de quin any està treballant en el servei, mitjana per any de titulats amb discapacitat atesos i finalment com coneixen el servei els usuaris.

2. Actuació del servei.

En aquest apartat vam recollir informació sobre com funciona els seu propi servei enfront la inserció laboral de les persones amb discapacitat i, en concret, sobre els titulats universitaris, la valoració que en fan els mateixos usuaris i quines qüestions creuen que podrien oferir i no ofereixen per tal de millorar la inserció laboral de les persones amb titulació universitària, així també com la valoració que fan les empreses d'aquest tipus de servei.

3. Els titulats universitaris amb discapacitat.

Recollim la informació que ens explica aspectes directament relacionats amb la formació dels titulats i específicament en les pràctiques realitzades durant el desenvolupament dels seus estudis universitaris, com valoren les empreses la formació d'aquests titulats, com preparen als seus usuaris per a la inserció laboral, quina és la rellevància d'alguns agents significatius per als titulats en aquest moment de la inserció, quins són els propis punts forts i febles quines són les fortalezes i febleses que els propis titulats assenyalen davant del procés d'inserció laboral.

4. Empreses

Recollim des de la seva pròpia experiència com a professionals de la inserció laboral, les necessitats que tenen les empreses i les valoracions que aquestes fan de l'empleabilitat dels titulats universitaris amb discapacitat.

Finalment, es fa un repàs per eixos temàtics, de l'entrevista i es dona la possibilitat de poder afegir tota la informació que l'entrevistat creguin rellevant pel tema que ens ocupa i que no hagi sortit en l'entrevista.

Annex 10

Eixos temàtics entrevistes empreses

Entrevista en profunditat per al grup de participants de representants de les **empreses** consta de 9 eixos temàtics.

1. Dades sociodemogràfiques.

Aquest grup de participants també era la primera vegada que ens aportaven informació i per tant no teníem, prèviament, dades recollides. Per aquest motiu, en aquest apartat, els hi demanàvem les dades següents: a quina empresa representa, a quin sector es dediquen, el càrrec de la persona entrevistada, nombre de treballadors actualment, àmbit de treball nacional i/o internacional i amb representació en altres territoris, plantilla que inclou persones amb discapacitat i en concret titulats universitaris i finalment, preguntàvem sobre el programa de responsabilitat Social Corporativa de la seva empresa.

2. Empleats amb discapacitat (titulats universitaris)

En aquest apartat es desenvolupen qüestions relatives a la formació dels titulats universitaris, les seves habilitats i competències així com funcions laborals assignades, adaptacions al lloc de treball en el cas de ser necessari i la figura d'un tutor i finalment, condicions laborals d'aquests treballadors.

3. Persones amb discapacitat (sense titulació universitària).

Es recull informació sobre aspectes més genèrics de la contractació de persones amb discapacitat de com i a on localitzar-los, com perceben el desenvolupament de les tasques professionals i quines creences tenen com a empresa vinculades a les persones amb discapacitat i el món laboral.

5. Estudiants universitaris.

Està vinculat a la part de formació en època de pràctiques acadèmiques dels estudiants universitaris. Aquest apartat té a veure amb si tenen o no estudiants en pràctiques durant la seva formació, tipus de seguiment que es fa des de la pròpia empresa i si els hi a servit per conèixer millor les habilitats i capacitats de les persones amb discapacitat en relació al desenvolupament d'un lloc de treball lligat a la formació universitària.

6. Legislació.

Fa referència al coneixement o desconeixement que té la pròpia empresa sobre aspectes vinculats a la legislació sobre persones amb discapacitat i treball i també sobre com l'ha perceben des de l'empresa i per tant punts forts i febles d'aquesta legislació.

7. Serveis d'inserció laboral.

Es recull informació vinculada a la utilitat dels serveis d'inserció laboral, universitaris i externs, a partir de l'ús que en fan, alhora que se'ls demana valoració en respecte a aquests serveis.

8. Punts forts i punts febles.

Es demana que a partir de la seva pròpia experiència, com a empresa, expliquin quines qüestions dels mateixos titulats universitaris amb discapacitat, consideren punts forts i punts febles de la inserció laboral. Tanmateix, si la inserció laboral d'aquestes persones actualment té alguna cosa a veure amb la crisi econòmica que estem vivint.

9. Altres aportacions.

En aquest últim apartat de l'entrevista es realitza un breu repàs per eixos temàtics i es dóna la possibilitat de fer aportacions que es creguin significatives per la nostra recerca i que no han sortit durant l'entrevista.

Transcripció de les entrevistes als titulats

T-1

1. M: Quina és la teva situació laboral actualment?
2. T-1: Ara actualment estic a l'atur,... bé, no estic inscrit, no cobro res d'atur, sinó que rebo una ajuda de la pensió... i no treballo.
3. M: Des de quant aquesta situació?
4. T-1:Això va passar, crec que era voltants de l'any 2008... que l'última feina que vaig fer era repartint coses de correus
5. M: Si
6. T-1: I vaig rebre una carta dient que... que tenia, que m'havien dictat aquesta dism... discapacitat i llavors vaig parar de treballar.
7. M: D'acord. Les feines en les que has treballat quan has treballat, estaven relacionades amb la carrera universitària que tu havies estudiat o no?
8. T-1: He treballat durant vuit anys. Durant aquests vuit anys he fet tasques de jardineria, dos anys en un taller metal·lúrgic, i això sí que estava relacionat amb el que estudiava d'enginyeria tècnica mecànica. Els altres tres anys, repartint pizzes i de socorrista, i d'altres feines temporals, en total vuit. He fet feines que tenien una petita relació, encara que fes d'aprenent amb enginyeria tècnica mecànica, però d'altres no.
9. M: D'acord. Llavors, aquestes feines, com és que es van acabar? Per què ja eren temporals i ja era previsible que s'acabarien o què va passar?
10. T-1: Moltes feines eren d'aprenent i quan s'acabava el contracte, s'acabava i llavors, si m'havien d'agafar no d'aprenent, llavors em deien que no.
11. M: D'acord.
12. T-1: Mai... Sempre he fet feines, dolentetes diguem, d'aprenentatge, però mai d'oficial o amb una mica més de categoria.
13. T-1: Aleshores eren uns altres temps.
14. M: Si
15. T-1: I quan s'acabava un contracte, pues sortia una altra feina, sempre sortien feines, ara no.
16. M: Ara no
17. T-1: Ara, des de que es va acabar... fins i tot busco feina en centres especials de treball, i no hi ha cap manera de trobar-ne. No sé si té relació amb la crisi o no. Ara potser sí, però abans estava millor la cosa. Abans de 2008 es trobaven coses, ara costa molt més.
18. M: D'acord. Vols dir alguna cosa més?
19. T-1: No
20. M: D'acord. Llavors, aquestes feines, diguem anteriors a la situació de crisi, quan s'acabaven, o si més no aquest tipus de feina que tu deies que és un tipus de feina molt de pràctiques, com molt poc qualificada pels estudis que tu havies fet.

21. T-1: Sí.
22. M: Això tenia alguna cosa a veure amb la teva discapacitat, o no?
23. T-1: Aleshores no m'havien detectat la discapacitat, podria ser la meua manera de ser, potser, jo he estat sempre una mica ambiciós i he anat estudiant i si veien que estudiaves potser pel tipus de treball no volien algú que estudiés, volien a algú que es quedés allà i no fos ambiciós, no tingués l'aptitud de poder canviar de lloc. Aquest potser va ser el meu error. Per voler ser més, acabant sent no res.
24. M: D'acord, d'acord, val. Passem ara per un bloc de preguntes que tenen a veure amb la teua formació universitària, anem fent per blocs, d'acord? Quan tu estaves a la universitat, no tenies detectada la teua discapacitat?
25. T-1: M'ho van detectar al final, quan feia el projecte
26. M: Ah, per tant en cap moment tu vas haver dedemanar algun tipus de suport o d'adaptació...
27. T-1: No.
28. M: No, no, d'acord.
29. T-1: De suport tècnic cap. Al final vaig demanar l'ajuda econòmica
30. M: Sí
31. T-1: Perquè tenia dret a que... a la gratuïtat de...
32. M: Sí
33. T-1: Que va ser el projecte i prou
34. M: Clar, clar, vale, perquè et va enganxar tard, per tant, quan vas acabar a nivell curricular tu creus que quan vas acabar la carrera estaves ben preparat per poder afrontar l'entrada al món laboral?
35. T-1: Quan vaig acabar em vaig sentir més bé personalment perquè feia temps que ho estudiava i tenia ganes de poder-ho acabar, et sents més bé, però per treballar sobretot en la tecnologia, la tecnologia avança molt de pressa i moltes coses que vam fer quedaven obsoletes.
36. M: Clar
37. T-1: I has d'aprendre coses noves i has d'estar al dia. Ara em veia incapaç de fer d'enginyer amb les coses que hi ha ara, amb els nous programes, les noves versions... i més inventar coses noves que és molt difícil
38. M: Però podries exercir d'alguna manera la teua professió sense aquesta tecnologia? És a dir, la teua professió, igual que m'imagino que la majoria de professions, tenen un ventall ampli de possibilitats. Podries exercir-les sense aquesta tecnologia?
39. T-1: Molts fan feines que potser no tenen massa relació amb el que han estudiat, d'administratiu, de cap d'obres o de cap de fàbrica, divergeix una mica el que han

- estudiat amb el que treballen. Podria dir que sí, podria fer alguna feina que tingués alguna relació o que no és ben bé el mateix, una mica desviat.
40. M: Ja, ja. Com per exemple si ets enginyer industrial doncs estar en un despatx a lo millor dissenyant projectes... No clar, perquè necessaries aquestes tecnologies que deies, no?
41. T-1: Dissenyar és molt difícil, fer coses noves
42. M: Ja, d'acord
43. T-1: Segurament acabaria fent d'administratiu...
44. M: Clar
45. T-1: O podria ser... interpretable...
46. M: Clar
47. T-1: Perquè no?
48. M: Clar
49. T-1: Entendre coses, però m'hauria d'adaptar, renovar moltes coses, aprendre coses noves segur.
50. M: D'acord, d'acord. Què hauries necessitat en la teva formació universitària, que t'hagués ajudat més a poder-te inserir laboralment?
51. T-1: Possiblement unes pràctiques de becari, que et coneguessin i que tinguessin una referència de tu, directament. No que tinguessis només un paper de presentació sense cap referència perquè després veuen molts papers però no coneixen la persona. I llavors unes pràctiques, que no cal que siguin molt llargues, potser amb 3 mesos n'hi ha prou, per veure com és la persona, entre els empresaris poden tenir referències i entre ells... aquí potser no, però potser en un altre lloc sí, o el que sigui.
52. M: Val, perquè tu en la teva carrera universitària no vas haver de fer pràctiques, perquè hi ha carreres que en fan i carreres que no.
53. T-1: En el meu cas jo vaig fer un conveni que era donar classes amb gent gran
54. M: Sí
55. T-1: De Word i de Excel... i ho vaig fer perquè vaig voler. No era necessari
56. M: Ja
57. T-1: I aquestes classes em van servir per veure si jo servia per ensenyar, vaig veure que potser no era prou bo, però sí que feia un tracte personalitzat a cada alumne, vaig veure que hi havia uns que anaven molt de pressa i uns altres molt a poc a poc, hi havia diversitat.
58. M: Clar
59. T-1: Uns alumnes aprenen molt ràpid i uns altres molt a poc a poc. I llavors si ho fèiem més personalitzat, més un per un, m'adaptava a diferents ritmes, feia que cada alumne

- disfrutés més de la classe. De l'altre manera si m'adaptava al ritme d'un i no de l'altre, l'altre s'avorria i perdia el fil.
60. M: D'acord
61. T-1: Això em va servir per veure si podia servir per donar classes a FP, per exemple, o no.
62. M: Ja. Per tant d'alguna manera fer pràctiques és important, segons tu eh, és important perquè, a veure és important per tots els estudiants, perquè és la primera vegada que se suposa que es deu contrastar les teves capacitats per fer aquella feina davant del món real, no? Però a més a més quan una persona té un... bueno, hi té un plus afegit en aquí o d'una discapacitat o d'un trastorn o del que sigui, encara és més important, per això què deies, perquè l'empresa el pot conèixer i per tant treure's algunes etiquetes del damunt l'empresa, és a dir, veure aquella persona, no veure-li la discapacitat, sinó les coses que pot fer aquella persona, enlloc de veure la discapacitat?
63. T-1: La teoria sola no funciona
64. M: Clar
65. T-1: Necessita pràctica. Llavors és fonamental que podem fer unes pràctiques, no cal que sigui obligatori, perquè possiblement hi ha molts alumnes que enlloc de fer pràctiques ja saben on han d'anar.
66. M: Clar
67. T-1: A buscar feina. Però si han de donar una oportunitat a aquells que no saben on han d'anar, que es puguin donar a conèixer, sortir a la llum, i fins i tot si tenen un problema mental o físic
68. M: Sí, el que sigui
69. T-1: El que sigui, també pot ajudar també dir goita, no serveixo... tinc unes aptituds que no serveixo, però serveixo per altres coses, demostrar pel que pots servir per poder...
70. M: Exacte
71. T-1: Això també ajuda
72. M: D'acord, d'acord. Això seria molt importat poder-ho fer.
73. T-1: Que fos optatiu, no obligatori.
74. M: D'acord
75. T-1: Perquè forçar les coses tampoc és bo
76. M: D'acord. Creus que en aquestes pràctiques voluntàries o optatives seria important que hi hagués un tutor a l'empresa que acompanyés bé en aquest procés d'aprenentatge que fa l'estudiant a través de les pràctiques?
77. T-1: Això em recordaria a mi que a les pràctiques que feien aleshores, en el temps de la formació professional que hi havia un tutor...
78. M: Sí

79. T-1: Jo ho desconec, però si que té un paper neutralitzador, no?
80. M: Clar
81. T-1: Encara que sigui legal tot i que es porti bé... Estaria bé, el problema que pot aparèixer és que a vegades no hi hagin... que els professors tinguin responsabilitats de sobres i no vulguin fer-ho, o que l'alumne no trobi cap tutor que vulgui seguir el seu seguiment.
82. M: Clar, clar, d'acord
83. T-1: Llavors potser no hauria de ser imprescindible un tutor perquè estant forçant a un professor a fer més feina de la que han de fer, no? Possiblement
84. M: Per tant, hauria de ser un tutor que d'alguna manera fos com un voluntari, un treballador d'allà l'empresa com voluntari per voler fer de tutor d'aquest estudiant.
85. T-1: Jo crec que potser hauria de ser un tutor burocràtic, que signi un paper
86. M: I prou
87. T-1: I que no tingui gaire feina, perquè possiblement si forcem a fer masses coses, llavors no volen fer-ho
88. M: Però si és una persona voluntària, un company voluntari que diu: doncs jo amb aquest noi que ara entra o amb aquesta noia, jo li faré de tutor i li faré un acompanyament, l'aniré guiant, l'aniré ajudant, l'aniré resolvent conflictes que pugui tenir de la pràctica, això com ho veuries?
89. T-1: Potser un psicòleg aniria millor o algun metge que porti aquesta persona
90. M: Aha
91. T-1: Més que un tutor de l'escola
92. M: Vale
93. T-1: Si, la persona té un problema mental o físic, el qui li ha donat el dictamen, el tribunal o qui sigui, que li poguessin fer un seguiment per veure si es pot treballar o no.
94. M: D'acord
95. T-1: Que no fos... per treure-li o renovar els papers, sinó per ajuda-lo a trobar un treball
96. M: D'acord, per tant seria per ajudar-lo a trobar un treball, per tant, el paper diríem del insertor...
97. T-1: A vegades la gent té por a posar-se a treballar per perdre una pensió, això passa...
98. M: Sí, clar, clar...
99. T-1: Que sigui d'una manera més, més lògica
100. M: Vale
101. T-1: Més mirant els interessos de la persona, que és el que li pot ajudar o no
102. M: Per tant en aquí, estàs tocant un tema molt important...
103. T-1: Administratiu, és administratiu

104. M: El de la legislació que hi ha, no? És a dir, que si tu estàs cobrant una pensió però que com són molt mínimes, i tens una feina, que si llavors la feina, al cap d'un temps et diuen que no, puguis tornar a recuperar aquella pensió, per exemple, seria això?... Seria més un tema de legislació?
105. T-1: Aquí podríem entrar... Això ho haurien de resoldre els polítics...
106. M: Ja...
107. T-1: Hauríem d'entrar en un tema si bé les lleis es podrien aplicar no només a persones amb discapacitat sinó també a gent normal, que puguin estar a l'atur, entrar en un tema d'atur indefinit...
108. M: Si
109. T-1: Que fos un atur molt baix, perquè sinó llavors tothom voldria
110. M: Clar
111. T-1: ...Que de fet ja ho és de XXX (12:57) baixes... Però podria ser una alternativa, un atur molt baix, indefinit, i que quan trobin feina, que el sou mig ja fos molt més alt i que valgués la pena treballar, que estimulés el treball... Això podria ser una política, no sé si es pot fer o no, això ho haurien d'estudiar economistes, etcètera.
112. M: Tu creus que, a veure, un titulat universitari, que això, amb discapacitat, però que acaba de sortir de la universitat, coneix la legislació? O tu, tu coneixes la legislació a la que et pots acollir?
113. T-1: No, moltes coses no les sabem
114. M: No les sabem...
115. T-1: T'ho diuen amics. T'han de simplificar les coses perquè els llibres són molt llargs...
116. M: Si
117. T-1: I saps lleis molt petites... coses molt mínimes
118. M: Qui hauria de donar aquesta informació? És a dir, normalment, a les universitats tenen el servei d'inserció laboral dels nois i de les noies que acaben, aquí seria un bon lloc per donar aquesta informació? És a dir, tu et pots acollir a això o una reserva de plaça, el que sigui?
119. T-1: La gent té molta informació...
120. M: Si
121. T-1: Tanta que és buscar el fil, l'agulla en un paller... Les universitats el que acaben fent és un avet (14:13) que allà pengen ofertes, a vegades no saps si són de veritat o mentida, perquè vas i es presenten cent per una plaça... i llavors no saps el què tampoc... Llavors la informació arriba distorsionada, no rebem la informació que necessitem.
122. M: D'acord, d'acord. Tu vas utilitzar el servei d'inserció laboral de la teva universitat quan vas acabar?

123. T-1: Vaig buscar molta informació però sempre era el mateix, entrevistes, ja et direm alguna cosa...
124. M: Us feien formació, per exemple, ensenyar-vos com fer un currículum...
125. T-1: Quan, abans de que em donessin la discapacitat, buscava feina, després ja, ja m'ho vaig prendre més així, més tran...
126. M: Més tranquil
127. T-1: No ho necessito tan...
128. M: D'acord.
129. T-1: La següent pregunta?
130. M: Ah, no... Això sí, si en els serveis d'inserció de les universitats, o bé, serveis d'inserció d'associacions i de fundacions que hi ha, tu creus que és important que et donin formació de com anar a buscar feina, és a dir, que t'ensenyin a fer un currículum ben fet, que t'ensenyin què dir o com presentar-te en una entrevista, creus que això és necessari?
131. T-1: Ajuda, necessari o no, no ho sé perquè un currículum jo he vist que hi ha molts criteris de fer-lo i depèn on vas has d'enfocar d'una manera o una altra. I al final el fas com pots.
132. M: Com tu pots.
133. T-1: Sí
134. M: Val. Tu has anat mai a un servei d'inserció laboral de fora de la universitat?
135. T-1: Sí... per exemple el CIE de Manresa, el CIE de Sant Joan... encara hi vaig al XXXX (15:56) de Manresa a mirar si hi ha ofertes amb CET, cosa que sembla que... sembla impossible... Encara vaig mirant coses.
136. M: D'acord
137. T-1: Em vaig movent, però em dona la impressió que és una feina inútil. Que és molta feina, molta més feina que fas, que si estiguessis treballant... per no anar enlloc.
138. M: Per no anar enlloc, d'acord. I aquests llocs on tu dius que vas, aquí fan formació d'això que dèiem de com saber-te...
139. T-1: T'ajuden
140. M: Sí
141. T-1: T'ensenyen a fer un currículum molts cops, a vegades te'l fan ells mateixos.
142. M: D'acord
143. T-1: Et donen hora i en aquella hora t'ajuden, sí que t'ajuden sí
144. M: D'acord. Tu quan fas un currículum, poses que tens una discapacitat? O no, o esperes a una entrevista, o com ho fas?

145. T-1: Abans no ho posava, ara ho poso perquè... perquè és una tonteria anar a una entrevista, fer tot el procés i al final dir: Ah, tinc això... Ah, no et podem agafar. Millor dir-ho d'entrada i estalviar-te l'entrevista i perdre el temps.
146. M: I què passa quan, o sigui a veure, si tu vas passant les fases d'un procés d'això, de ser candidat d'un lloc de feina i resulta que vas passant les fases, vol dir que et van trobant vàlid si vas passant, no?
147. T-1: Sí
148. M: Llavors resulta que arribes tu i arriba un altre candidat, tots dos teniu el mateix títol i llavors no se't quedaran a tu, es quedaran al que no té discapacitat, això passa?
149. T-1: ... No ho sé... Si no t'agafen és per problema legislatiu, perquè saben que... que podràs una pensió i ja potser diuen: donem pas a l'altre
150. M: D'acord
151. T-1: Perquè saben que ja guanyes uns diners. Però apart d'això... si... s'ha de valorar realment quina discapacitat tens i què pots fer i què no pots fer. I potser tens uns... unes aptituds molt més... molt més altes que l'altre i això no ho saben.
152. M: I tu a l'entrevista, creus que es interessant dir: a veure, jo tinc aquesta discapacitat però jo tinc a canvi totes aquestes altres aptituds, i per tant, com seduir al que t'està fent l'entrevista perquè entengui que la discapacitat no val la pena ni mirar-la, que el que importa és totes aquestes habilitats que tens tu.
153. T-1: XXX (18:23) moltes feines demanen moltes habilitats i potser volen que en tinguis molt de tot i no una de molt bona... i si et falla una cosa, ja sembla que t'exclouen.
154. M: Ja n'hi ha prou...
155. T-1: Sí
156. M: per excloure't.
157. T-1: Sí sí
158. M: D'acord, d'acord.... Quan vas trobar les feines aquestes que has anat fent, com les has trobat?
159. T-1: Moltes... a través de cursos... cursos de Ocupació Professional... A través de l'INEM, llegint anuncis a pàgines d'internet
160. M: D'acord
161. T-1: La majoria de feines que he fet, he hagut de fer algun curs o alguna cosa. Per exemple, per repartir pizzes vaig haver de fer un permís per l'elaboració d'aliments
162. M: Sí
163. T-1: Manipulació d'aliments
164. M: Sí
165. T-1: Per fer de socorrista... el curs de socorrisme aquàtic. Fins i tot, vaig estar dos anys en un taller metal·lúrgic que em van fer fer un curset de pas per l'aprenentatge.

166. M: Aha
167. T-1: En quasi tot he hagut de fer formació
168. M: D'acord
169. T-1: Possiblement perquè no he tingut a algú que m'endolli. Segurament, si algú t'endolla no fa falta tantes coses.
170. M: Clar
171. T-1: Com en el meu cas sempre he hagut d'anar buscant, i buscar la manera d'algú que em faciliti el pas
172. M: D'acord... d'acord... Quines són les, allò que si ho haguessis d'enumerar, les dificultats que trobes amb tot aquest tema de la teva inserció laboral, què em diries?
173. T-1: Enumerar?
174. M: Sí, allò que diguis, el més difícil és: això, això altre i això altre... Què em diries?
175. T-1: Per mi, el més difícil seria trobar un treball estable
176. M: Uhm
177. T-1: Que pogués renunciar a la pensió... No sé si té alguna relació amb la crisi o no, però ara la gent no s'arrisca a fer aquest pas... I la legislació tampoc facilita les coses, o no t'informen del que hauríem de saber
178. M: D'acord
179. T-1: El segon pas, si trobes una feina, fer entendre les teves actituds bones i les dolentes... perquè volen que sàpigues una mica de tot, encara que destaquis en unes coses (21:00) però no XXX amb altres coses, i això fa XXX el treball..... I què més? ... Bueno, està molt difícil tot, no sé.
180. M: D'acord.
181. T-1: T'he contestat?
182. M: Sí, sí, sí... Tu voldries treballar en una cosa que estigués relacionada amb el que vas estudiar?
183. T-1: ... Si estudies una cosa és o perquè no vas poder optar a una altra cosa o perquè t'agrada... Jo crec que sí que hauria de poder treballar amb el que vaig estudiar... tot i que sé, que serà una cosa que sortirà per la tangent, perquè inventar coses noves és molt difícil, crear coses amb les noves tecnologies cada cop costa més, perquè està gairebé tot inventat, no és impossible, però s'ha de saber molt... Però sí que em reconeguessin els estudis que he fet per poder guanyar el que em toca, això sí que m'agradaria.
184. M: D'acord
185. T-1: Però aquesta part també la veig com impossible, i a vegades la renunciés i optes a qualsevol feina, sigui el que sigui.
186. M: D'acord... Tot això que vaig passant és perquè noto que ja t'ho he preguntat... Ja t'he preguntat també sobre la legislació...

187. T-1: Són difícils les preguntes, eh!
188. M: Sí? Jajajaja
189. T-1: La contesta també
190. M: Escolta, què et sembla a tu que valora més una empresa a l'hora d'agafar una persona, amb discapacitat?
191. T-1: Uhm
192. M: Li pesa més el currículum que estiguis ben format, etcètera, etcètera o que té una discapacitat i llavors ja ni mirem el currículum?
193. T-1: Si tens una discapacitat, pel problema legislatiu o polític o el que hi hagi al darrera, ja et descarten molts cops, ja no et miren el currículum
194. M: Creus que és per un tema legislatiu?
195. T-1: En part de que hi ha molta gent que té un currículum semblant, que n'hi ha mils...
196. M: Sí, sí...
197. T-1: Problema legislatiu... pot ser, jo tinc entès que hi ha un 2%...
198. M: Hi ha una reserva per les empreses que tenen més de 50 treballadors, han de reservar un 2% en amunt, de places per persones amb discapacitat. Llavors vol dir que el contracte que els hi han de fer com a mínim és d'un any
199. T-1: En el meu cas, jo noto quan parlen de discapacitat, sempre pensen en discapacitats físics, no pensen en discapacitats psíquics... Com és una cosa que no es veu a simple vista, sembla com si hi hagués una mentida, però no saben que, que darrera... sobretot amb gent més pobra, és molt fàcil que si hi ha problemes econòmics, acabin tenint XXX ¿¿trastorn mental?? (23:55), tot això no ho saben... O sí que ho saben, però XXX disfressat.
200. M: D'acord.
201. T-1: I llavors normalment donen preferència a persones amb... amb coses que es veuin que siguin més visibles, i no coses que no es veuen tant a simple vista. Això sí que ho he notat. I llavors costa més que... que trobi feina un discapacitat mental, que no un de físic, crec jo.
202. M: Val, diries que es com la que està com més estigmatitzada, no? La discapacitat mental, la que menys, la gent menys toleraria en una empresa...
203. T-1: Menys se n'en fien
204. M: Menys se n'en fien?
205. T-1: Sí
206. M: D'acord, d'acord. Tu les empreses que... que vas estar treballant els hi vas fer saber que tenies una discapacitat en quin moment?
207. T-1: Quan... no... quan jo treballava, jo ni ho sabia que tenia...
208. M: Ah val, d'acord

209. T-1: En el moment que... que vaig... que vaig perdre una feina perquè em van dictar una... una malaltia
210. M: XXX (24:59)
211. T-1: Llavors ho vaig comentar
212. M: D'acord, d'acord, d'acord. Tu necessaries...
213. T-1: Ah
214. M: Perdona, anaves a dir algo, Jordi. Necessaries suport per poder treballar?
215. T-1: Suport tècnic?
216. M: Suport tècnic, suport... perquè suport humà, en necessaries?
217. T-1: Suposo que lògic, ànims necessària...
218. M: Suport psicològic
219. T-1: A molta gent necessària un suport d'aquesta mena... fins i tot gent que no té cap problema.
220. M: D'acord, d'acord. Tu creus que les empreses haurien de tenir una bona formació per entendre que una persona amb discapacitat pot desenvolupar unes feines, que té unes habilitats, i per tant, entendre que el poden tenir en la seva empresa treballant com qualsevol altre? Se'ls hi hauria de donar aquesta formació a les empreses?
221. T-1: ...Doncs no ho sé! Jejeje és molt difícil decidir això.
222. M: Si més no, la persona de l'empresa que et fa l'entrevista, que al cap i a la fi és la que acaba valorant si ets interessant o no per l'empresa, aquesta persona sí que hauria de tenir aquest coneixement?
223. T-1: Poden tenir un coneixement... del del... del que van a fer, sobretot les normatives que hi ha, si et poden... si després d'agafar, si et poden despedir o no, perquè poden pensar que a t'agafaran i ja no et poden despedir, i llavors ja no s'arrisquen tampoc.
224. M: Clar
225. T-1: I suposo que aquí hi ha un altre problema.....
226. M: A veure... Ummm....T'has sentit mai discriminat?
227. T-1: No, no...
228. M: No? Doncs jo ja estic Jordi, tu tens alguna cosa més que vulguis afegir-hi?
229. T-1: Jo per exemple en el meu cas, estic casat i tindrè un fill, i m'agradaria poder trobar un treball encara que sigui en un CET per poder mantenir el meu fill i poder tirar endavant.
230. M: Ja...
231. T-1: Però... Ja veurem com va, no sé com aniran les coses
232. M: D'acord

233. T-1: Treballar et fa sentir més bé, que no fer res. De vegades la gent es pensa que un que no treballa ho té tot solucionat... però tampoc és veritat. Perquè... té... té una altre manera de veure les coses que fa viure negativa...negativament
234. M: És un tema de qualitat de vida, no? És a dir, sentir-te útil treballant et dóna qualitat de vida, seria això Jordi?
235. T-1: Mmm...sí, per exemple si... si prens uns medicaments i no treballes, moltes vegades acabes obès, la teva salut se t'espatlla i acabes tenint altres malalties... se t'acumulen els problemes. Però això la gent no ho veu.
236. M: D'acord, per tu per tant, resumint coses que has estat dient. A tu t'agradaria més poder tenir una feina, encara que no tingués a veure amb els estudis que has realitzat, però poder tenir una feina, per tant, ser un membre actiu, més que no pas quedar-te a casa i cobrar un..... o no?
237. T-1: Mmm... Ah...
238. M: Què t'estimaries més tu?
239. T-1: Això a vegades hi ha... hi ha moments que penses d'una manera, i altres moments que penses d'una altre
240. M: Val
241. T-1: I decidir ara... ara et diria que sí, que voldria una feina que l'agafaria i tot, però segurament en el moment de fer-la llavors pensaria: "ostres aquesta feina..." perquè això també passa... t'ha d'agradar la feina que fas.
242. M: Mmm clar.
243. J: Si té relació amb el que has estudiat, si té relació amb el que t'ha agradat...
244. M: Clar
245. T-1: La fas millor... No sempre agraden les feines, hi ha feines bones i feines dolentes, o una feina que s'adapti a tu, això sí...
246. M: Val, per tant tu creus que seria, això que dies, important, una feina que s'adapti a tu, per tant, ahhh...
247. T-1: Una cosa que sàpigues fer, no una cosa que no saps fer
248. M: O si més no que com l'empresa proposa que tu facis la feina sigui d'una manera flexible? Podria ser això?
249. T-1: Flexible amb els horaris? Depèn...
250. M: Amb tot, amb el que tu necessitessis de flexible, és a dir, de vegades hi ha feines que s'han d'anar a fer allà a l'empresa perquè l'empresari vol veure a tots els treballadors allà treballant i potser no cal, potser des de casa hi ha coses que es poden fer, per exemple...
251. T-1: Et poden tolerar algunes coses però hi ha d'haver un límit, i depèn del límit que et posi l'empresa. Jo tinc entès que en un centre especial de treball és més relaxant la

feina, perquè són més flexibles, però no sé fins a quin límit, i les feines normals, que entenem amb contractes normals, solen ser més estressants o més dures perquè has de competir, ser el millor... i tot això... i no sé, si posen un límit massa... si et toleren moltes coses, potser arruïnarien l'empresa. No sé fins a quin punt poden fer això també

252. M: D'acord. Vols afegir alguna cosa més Jordi? No?

T-2

1. M: A veure doncs, diguem quin és o descriu una miqueta quina és la teva situació laboral.
2. T-2: Actual?
3. M: Sí
4. T-2: De moment estic estudiant psicopedagogia, estic fent pràctiques en una escola i no tinc feina. Vaig anant a diferents escoles a dir si tenen alguna cosa, però de moment no hi ha res.
5. M: Però tu ja tens una altra carrera universitària feta, no?
6. T-2: Sí, vaig estudiar magisteri. Vaig acabar... em sembla que ara farà... sí, a l'estiu farà cinc anys i vaig treballar durant dos anys i després ja al quedar-me sense feina, vaig dir què faig i dic, segueixo estudiant.
7. M: Molt bé. Aquests dos anys que tu vas estar treballant, era d'una feina relacionada amb els estudis que tenies?
8. T-2: Sí, sempre. He anat fent substitucions a diferents escoles. L'únic que sí, que m'ha tocat fer a vegades per exemple, fer substitucions en alguna escola de música i jo havia fet primària, però bueno, com que de petita havia estudiat música i coses d'aquestes, doncs vaig fer música. Sí que es notava per exemple anar a P-3 i tenir primer una classe de 6è fent música i l'hora de després anar a P-3 i jo pensava, si sóc de primària i m'envien a P-3 i fa quinze dies que han començat el cole. Pensaves: no estan ni adaptats els nens i és clar, va costar, però bé.
9. M: D'acord. Llavors, com que era una substitució, quan s'acabava la substitució, s'acabava la feina.
10. T-2: Si
11. M: Per tant, en cap moment t'has trobat en la situació de que et diguessin que no, que per aquella feina no t'hi volien.
12. T-2: No perquè després quan hi ha tornat per exemple en aquesta escola a faltar la mestra de música, m'han trucat i m'han dit, hi ha aquesta baixam pots venir?
13. M: Per tant diries que en aquest cas és un tema de que actualment no tens feina perquè no hi han llocs de treball més dirigits als teus estudis que no pas perquè tu no puguis desenvolupar-la aquesta feina o puguin creure que tu no la pots desenvolupar.

14. T-2: Sí, per exemple, sí que vaig estar sis mesos treballant en una escola aquí a Barcelona, que vaig entrar fent reforços perquè els hi faltava gent i quan va acabar el més de juny, l'any següent ja em van dir que no hi havia feina.
15. M: Doncs si no hi ha feina, no hi ha feina. D'acord. I, has estat bé amb aquestes feines que has pogut fer?
16. T-2: Sí.
17. M: Ha tingut bona relació amb els companys de feina?
18. T-2: Normalment sí. A vegades, sempre n'hi ha algun... que en alguna escola sempre ets més la “substituta que de”, però en general bé.
19. M: Però coses que es poguessin derivar d'aquelles barreres psicològiques que a vegades tenim les persones davant, doncs això, del teu cas, d'una persona que té una mobilitat reduïda. Amb això no t'has trobat mai amb res a la feina?
20. T-2: No
21. M: Molt bé. A veure ara, en tot cas farem una mica de blogs temàtics, i ara aquest seria sobre el recorregut que vas fer universitari, sobretot, tant pensant en la primera carrera com també en la que ara estàs fent. Però sobretot en la primera. Quan tu vas fer la primera carrera, vas demanar suports específics per poder-la desenvolupar? Jo què sé, per exemple, hi ha qui necessita un prenedor d'apunts, hi ha qui necessita doncs tenir els apunts quinze dies abans o una setmana abans... Vas demanar alguna cosa en concret tu?
22. T-2: De tipus d'aquest no, sí que si per exemple jo o estava malalta o com que havies d'assistir em sembla que era al 80% de les classes i jo hi havia vegades que estava malalta i no podia venir, doncs que els mestres ho sapiguessin i no em possessin cap pega, però a part d'això...
23. M: D'acord. I tot això es va vehicular a través de...
24. T-2: No sé com es diu... El SOP? El Servei d'Orientació
25. M: Si, el Servei d'Orientació, l'apartat de serveis específic als estudiants amb discapacitat. Creus que són necessaris aquests serveis?
26. T-2: Sí.
27. M: Sí, el teu cas va ser interessant que hi fos?
28. T-2: Sí.
29. M: D'acord. Hi va haver alguna adaptació amb alguna assignatura?
30. T-2: Que jo recordi...
31. M: L'assignatura d'Educació Física...

32. T-2: La única, la d'Educació Física sí que feia a vegades activitats, que ho traslladava el mestre mateix a dir, anem a fer-ho de manera adaptada per veure com seria també altres maneres de fer. Però a part d'aquesta...
33. M: D'acord. I res més, no?
34. T-2: No, alguna activitat a vegades en grup quan jo havia faltat doncs poder-la fer individual, però...
35. M: Per tant no vas trobar impediments a nivell curricular amb el professorat no vas trobar impediments...
36. T-2: No
37. M: Molt bé. Creus que quan vas acabar la primera carrera estaves ben preparada per afrontar la vida laboral?
38. T-2: Jo penso que sí perquè el que em va agradar d'aquí i d'altre gent d'altres universitats que conec, que no havien fet pràctiques els tres anys i molta gent començava a fer pràctiques a segon i deim: no n'he fet a primer i no m'agrada i estic ja a segon. I jo pensava la gent que a primer ha començat fent pràctiques aquí, ja diu si t'agrada o no t'agrada. Jo penso que això sí que ens va servir.
39. M: Per tant diries que fer les pràctiques des d'un principi... Per tant és un dels punts forts dins de la formació que rebeu a la universitat?
40. T-2: Sí perquè veus la realitat, veus al que tu t'enfrontaràs i si ets capaç de fer-ho o no.
41. M: Clar, clar. Per tant és un bon moment de poder confrontar tu com ets i tu i les teves necessitats i com és la feina que has triat i per tant si realment hi pot haver...
42. T-2: Clar, arribaves i n'hi havia que arribaven a segon i començaven pràctiques i deies no m'agrada i què he fet ara, he perdut un any i mig casi, que no l'has perdut perquè has après però, has perdut un any i mig amb una cosa que realment després no t'agrada.
43. M: Exacte.
44. T-2: O inclús també en l'especialitat perquè hi ha gent que jo recordo de primer que anava amb mi classe i després es va canviar d'especialitat al fer les pràctiques, deia que no.
45. M: Clar, i llavors si a més a més li afegim doncs això, una discapacitat, creus que les pràctiques serveixen, poden ser molt útils perquè un mateix sigui capaç de veure si amb la seva discapacitat realment pot afrontar aquella feina i perquè a llavors l'empresa també se n'adoni durant les pràctiques de que aquella persona

que té una discapacitat com una altra pot tenir una cosa, pot realitzar aquella feina?

46. T-2: Sí, jo primer, abans de fer magisteri de primària, primer havia pensat de fer infantil, però jo recordo gent que em deia, home infantil has d'agafar els nens, has d'estar més... i clar, va ser quan vaig dir no, no puc fer-ho això. Jo sóc conscient què puc fer i què no puc fer i això no ho podia fer i dic bueno doncs, passem a primària i amb primària si que ho podia fer i si que tant els mestres de l'escola com jo aprenia. Ells aprenien del que jo podia fer i que veien que jo ho podia fer realment i jo veia que si que realment estava fent una cosa que em servia, que podia fer-la. Per exemple pujar les escales, doncs els nens ja jo sabien, jo ja he fet substitucions que reculls els nens al pati i hi ha un ascensor. Doncs jo els hi deia, pugeu darrere d'aquesta classe i jo pujo amb l'ascensor i us recullo a dalt i els nens no m'havien posat mai cap pega. I el tutor que anava al davant em deia, ja te'ls vigilo i ja els pujo i cap problema.
47. M: Per tant és un, diríem que realitzar pràctiques en els estudis universitaris és una bona situació per ajustar la realitat, no? I per tant, per part de l'empresari que després doncs t'ha de contractar, diries que és una bona situació també per treure aquelles barreres psicològiques que podem tenir, no? De pensar aquella persona no podrà... D'acord. Què hi vas trobar a faltar a les pràctiques?
48. T-2: A les pràctiques? Uf, no ho sé... no ho sé. De fet és que vaig aprendre molt a les pràctiques. Veies moltes coses i pot ser sí que ara que estic fent psicopedagogia veig coses que abans no havia vist, jo per exemple estic veient casos que quan jo estava a la classe pensava, tot això pot arribar a haver en una classe, en una escola... que no te n'adones fins que realment també ho veus des de l'altra banda.
49. M: Sí, sí. I tant!
50. T-2: I sí, coses d'aquestes.
51. M: Val. Creus que hi ha alguna cosa del teu currículum quan vas estudiar magisteri que afavorís el que tu fossis capaç de trobar feina?
52. T-2: No ho sé.
53. M: No? Bueno. Creus que hauries necessitat alguna cosa més en la teva formació universitària per tenir una bona inserció laboral?
54. T-2: Bueno, jo és que des d'aquí, des de la universitat com que teníem una borsa de treball, ja també t'ajudava molt això. Jo rebia, ara no perquè no hi han ofertes,

però jo en el seu moment quan vaig acabar, jo rebia ofertes. Que després enviaves el currículum, et podien trucar o no, o fer entrevistes o no però t'ajudaven a dir bueno, és anar a una entrevista, em van dir què podies fer, quins llocs... i sempre t'envien ofertes.

55. M: Per tant, aquests serveis d'inserció laboral que té les universitats, creus que són molt necessaris?
56. T-2: Jo penso que sí. Almenys quan acabes per tenir una mica d'idea cap on anar, cap on dirigir-te.
57. M: D'acord. Creus que haurien de tenir una via diferenciada de feines de llocs de treball per persones amb discapacitat i una altra per persones sense discapacitat?
58. T-2: No.
59. M: Per què no?
60. T-2: Perquè jo penso que tothom ha de ser tractat per igual, llavors, jo recordo haver anat amb companys a apuntar-nos a la borsa i estàvem tots dins el mateix sac. No era perquè jo anés amb crosses estava en un apartat o en un altre.
61. M: Clar. Per tant, de fet el que estàs dient és que tu creus que cal valorar la persona pels coneixements que té davant d'un lloc de treball, no per altres coses. Per tant, què passa quan una persona, dues persones que es presenten a optar per un lloc de treball i tenen currículums iguals, un amb discapacitat i l'altre sense, s'agafa la persona que no té la discapacitat, que això passa.
62. T-2: Bueno, sempre passa això, però bueno.
63. M: I a què és degut?
64. T-2: Suposo que a molta gent és a la por del desconeixement sobre què pot passar, penso jo, a l'agafar una persona amb una discapacitat. Deus pensar, agafo una que no té res, no té cap discapacitat però vaig a lo segur. Suposo jo, no ho sé.
65. M: I com podríem fer passar aquesta por?
66. T-2: No ho sé. Suposo que demostrant que pots fer-ho, o sigui, el dia que et donen l'oportunitat d'entrar en una feina i d'això, donar-te a conèixer i demostra'ls-hi que tu també pots fer igual que els demés.
67. M: En aquí retornaríem enrere i d'alguna manera serien les pràctiques també, no? Creus que per això els empresaris haurien de tenir algun tipus de formació d'aquesta que els ajudés a treure's del cap aquesta mentalitat?
68. T-2: Home, a vegades sí que estaria bé.
69. M: A vegades sí que estaria bé. D'acord. Qui els hi hauria de donar?

70. T-2: No ho sé, això ja no ho sé, però si que es podria tenir.
71. M: Pot ser aquests intermediaris que són els que... les borses de treball, no? Aquests intermediaris?
72. T-2: Sí.
73. M: Molt bé. A veure, ara tenim un altre bloc que és això, l'entrada al món laboral, eh? Des de que vas finalitzar els estudis fins que vas tenir la primera feina, quan va passar?
74. T-2: Jo vaig acabar al setembre, perquè vaig tenir exàmens de setembre i em sembla que a l'octubre estava treballant fent una substitució de quinze dies que després es va anar allargant un mes i algo perquè la mestra no es posava bé del tot, però...
75. M: Molt bé. Com la vas trobar la feina?
76. T-2: Al principi va costar una mica perquè recordo que hi havia algun cas complicat ja a la classe, de bullying i d'això i pensaves acabes de sortir, si que en aquell moment vaig pensar em falta formació o informació de com tractar aquestes coses. Però t'acabes espavilant, em vaig comprar un llibre, me'l vaig llegir, vaig preguntar a altres mestres què havia de fer... i realment no hi va haver cap problema.
77. M: D'acord. I com vas saber que hi havia aquesta feina per poder-te presentar a aquest lloc de treball?
78. T-2: Jo, quan vaig acabar els exàmens vaig agafar el cotxe i vaig començar a repartir currículums i em van trucar i em van dir hi ha això... em van trucar un divendres, diu: hauries de començar dilluns.
79. M: Val, per tant no et coneixien.
80. T-2: No.
81. M: Va ser a través del currículum.
82. T-2: Em coneixien d'haver anat a deixar el currículum i ja està.
83. M: Molt bé. Com valeres aquest procés d'inserció laboral que has estat fent de dir bueno, he estat fent feina, en aquest moment no en tinc, però he estat fent feines... com ho valeres això?
84. T-2: Jo ho valoro molt positiu. Jo recordo per exemple una de les últimes substitucions que vaig fer era una baixa de maternitat, em va tocar fer la reunió de pares que jo no n'havia fet mai i la tutora tornava una setmana després i li vaig dir, home, per una setmana me la faràs fer a mi? I em deia home, és la data que hi ha

posada, jo m'ho estalvio i tu la fas i recordo que sí, que va ser el moment de dir, vaig a acabar-la de seguida i les altres mestres pensava, elles dues no han acabat i jo ja estic. Però en canvi, després em vaig trobar que un parell de mares d'allà eren mestres de l'escola i em van dir: home, s'agraeix una reunió que sigui ràpida, que després si tenen preguntes les facin però que així no vagis dient les coses trenta mil vegades diu perquè arriba un moment que t'arribes a cansar, diu com més dinàmic millor. I jo que tenia ganes de fer-la ràpid perquè no sabia molt bé com enfocar-la i va sortir bé. Inclús les mares em deien que al curs anterior, havia començat la baixa la mestra aquesta i hi havia una altra noia i em deien, fins als nens ens diuen que els hi agrada més tu. Clar, que et diguin això, per tu és molt important o jo amb els nens, clar a la classe, quan arribes l'1 de setembre està buida i has de començar a decorar i els hi deies: és que jo no arribo aquí, m'heu d'ajudar i s'enfilaven ells a les cadires, tu els vigilaves i t'ajudaven a penjar-ho. Vull dir que amb els nens molt bé.

85. M: Molt bé, clar que sí. Quines dificultats creus que hi ha o que tu t'has trobat en aquest procés d'inserció laboral a part de que no hi hagi feina?
86. T-4: No ho sé, jo per exemple a l'escola que vaig estar sis mesos, quan vaig acabar si que vaig anar a dir-los is tenien més feina, em van dir que de cara al setembre no hi ha res, però sí que recordo paraules que em deien, és que no és una escola que estigui adaptada per tu perquè no hi havia ascensor, era un edifici vell que per anar a dinar havies de traspasar tot un bosc per anar a dinar, però que jo no m'havia queixat mai i no veia lògic que no està adaptat per tu quan jo porto aquí sis mesos i no m'he queixat. Estic fent-ho i jo feia classes de reforç i havia de pujar al pis de dalt a recollir els nens i tornar a baixar perquè la classe estava a baix i anava tot el dia amunt i avall i no vaig queixar-me en cap moment. Jo a casa meva tinc escales i no passa res, jo les pujo i les baixo. Que hi ha ascensor? Doncs el faré servir evidentment, però si no, no passa res. I va ser el comentari aquest de dir no està l'escola adaptada per tu, no sé què i vaig pensar, bueno... no sé si era una excusa perquè per dir-me no hi ha feina o no acabes d'estar bé aquí...
87. M: I tu no els hi vas dir, no els hi vas preguntar...
88. T-2: No perquè va ser una mica així, perquè em van agafar primer per quinze dies i després resulta que em van dir i em van oferir quedar vaig pensar, bueno doncs tant malament no ho estàs fent, però clar, que a final de curs et diguin això... I

també, de fet havia tornat alguna mestra que estava de baixa i ja vaig dir, és igual, ja està.

89. M: I facilitats que has trobat en la inserció laboral?
90. T-2: Facilitats? No ho sé... He anat presentant currículums, m'han trucat i he anat a treballar.
91. M: I ja està.
92. T-2: Sí que amb els mestres a vegades, que necessites ajuda o necessites alguna cosa... I sempre hi ha molt bon rollo amb els mestres. Quan necessites alguna cosa, igual que tu si ells necessiten algo aniràs a ajudar-los, ells també. I ara estic fent pràctiques en una escola que ja hi havia fet pràctiques i havia fet substitucions i és més, jo estic allà com a joi no pas com a una de pràctiques o com a una substituïda i això és d'agraïr, que et tractin com a una més. Jo he anat a escoles que ets la substituïda de... i a d'altres que no, que etstu.
93. M: Per tant, es portar-ho tot amb normalitat, no?
94. T-2: Clar.
95. M: Tu creus que acabaràs tenint una feina del que has estudiat?
96. T-2: Espero! Perquè jo sempre he tingut molt clar que volia ser mestra, m'agraden molt els nens i disfruto molt amb la feina que estic fent i realment als nens també els veus que disfruten amb tu. Jo estic de monitora amb un grup d'esbart, i l'altre dia li explicava a una altra monitora i veníem de vacances de Nadal i vem explicar què havien portat els reis i tot això i després, n'hi ha una que va venir a fer-te una abraçada perquè sí i després de cop i volta els tenies tots a sobre i dius bueno, doncs tan malament no ho estàs fent, són moment que dius bueno... O reps correus dels pares, donant-te les gràcies quan acaba el curs. Doncs tot això, per tu és important.
97. M: De fet, tu estàs encara formant-te per poder continuar en aquesta direcció, no? Per poder-te inserir laboralment en aquesta direcció?
98. T-2: Si
99. M: Molt bé, a veure. Has utilitzat el servei d'inserció laboral d'alguna associació?
100. T-2: No
101. M: I has pensat per això en fer-ho?
102. T-2: No perquè m'he apuntat per exemple a la borsa de les escoles cristianes, estava apuntada a la d'aquí a la universitat... com que ja m'he anat apuntant i ja he anat rebent ofertes, ja no he pensat amb...

103. M: Com vas conèixer el servei d'inserció a la borsa de treball de la universitat?
104. T-2: Jo crec que mirant... o vam rebre algun correu, no ho recordo, però em sembla, o vam rebre un correu amb la informació aquesta o va aparèixer allà a la web de la universitat...
105. M: D'aquests serveis, bueno, les borses de treball d'inserció laboral de les universitats, què és el que valores més positiu de la feina que fan? Que tu hagi conegut, clar...
106. T-2: Clar, jo l'únic que, les que m'he apuntat, totes han sigut a través d'internet, d'enviar el currículum, posar tota la informació... l'únic lloc que he anat jo presencialment és aquí. Llavors aquí sí que t'anaven fent preguntes, a quin lloc t'agradaria anar, si més aula hospitalària, o si en una classe, o en una escola rural... És molt diferent. Una cosa és que tu ho enviïs per correu i demanis tu la informació, o l'altra que vagis, que et facin preguntes, o t'aconsellin i... és diferent.
107. M: Creus que aquests serveis, haurien per això de, els estudiants perquè clar, o sigui, d'alguna manera, aquests serveis, la funció que tenen és la d'ajudar a l'estudiant a sortir de la universitat i a inserir-se laboralment. Creus que us haurien de formar per a aquest pas? És a dir, ensenyar-te a com presentar-te a una entrevista, ensenyar-te a com fer un currículum ben fet o una bona carta de presentació, ensenyar com fer currículums diferenciats... això, tot això, ensenyar una mica com presentar-te, com vendre't, no? Allò, a veure, anem a trobar quins són els teus punts forts i a veure com els saps vendre. Creus que haurien de fer-ho això?
108. T-2: Si, perquè jo per exemple, quan presento si que poso el meu nom, d'on sóc, quins estudis tinc i què faig, però no poses tampoc gran cosa més. Jo per exemple, la discapacitat que pugui tenir jo, a vegades la poso i a vegades no, és depèn com em surt mentre estic escrivint i quan vas allà et pregunten, bueno, però fas vida normal? Si, i ja està. I si que trobo que et podrien ensenyar, jo a vegades envio currículum, i l'envio i ja està, sense presentar-me ni res. Llavors si els interessa et truquen. Però si que estaria bé, saber una mica com enfocar-ho.
109. M: Val, i tu has dit per tant que tot el tema de la discapacitat, tu depèn de com la poses, depèn de com no la poses...
110. T-2: Vull dir, quan estic escrivint, si em surt ho poso... Normalment sí que ho intento posar, però a vegades allò que vas ràpid, escrius, has trobat una oferta i ho vols enviar... Estic interessat en la oferta... I ho envies.

111. M: I per què dius que sí que intentes posar-ho? O sigui, què és el que et fa pensar que val la pena posar-ho?
112. T-2: Perquè ho sàpiguen, perquè després, si més no, quan vagis, ja ho sàpiguen amb el que es poden trobar, que a vegades no arribis a una entrevista i es quedin ells parats... Clar, jo hi vaig amb tota la normalitat del món, jo per mi, anar amb crosses, és, forma part de mi, és normal, no? Llavors quan la gent vagis allà per l'entrevista i et mirin amb cara d'això... Si tu abans ja l'has avisat, doncs ja és diferent.
113. M: D'acord. Tu quan vas e una entrevista de feina, intentes seduir a través de la teva discapacitat? És a dir, bueno, perquè ells ja ho saben, no? Per tant, com que ja ho saben perquè ho has posat al currículum, tant els hi fa de fet, que tinguis o no... Per tant, per això et criden a l'entrevista. Però a l'entrevista, tu utilitzes allò de què, doncs mira, jo per exemple, no arribaré a enfilat-me segons a on perquè no podré, però en canvi sóc molt bona fent, no sé què, no sé quantos... Això no?
114. T-2: No, no ho faig servir. No perquè sóc de les que explico de dir, faig això perquè m'agraden els nens o perquè m'agrada transmetre el que, els meus coneixements... Fas servir altres tècniques que no sigui...
115. M: De fet, el que m'estàs dient és que ho fas d'una manera tant normalitzada que no cal anar a seduir amb res. O sigui, el valor ja és que tu has realitzat uns bons estudis, tota la teva vocació davant d'aquesta, d'aquesta feina i que això és el que vens.
116. T-2: A mi el que m'interessa és que m'agafin per lo que jo els hi estic presentant, no perquè vagi amb crosses o no, m'hagin d'agafar o no. Que m'agafin per com sóc jo.
117. M: A veure, has fet servir mai, ara faríem un tema de legislació, has fet mai, has utilitzat la legislació que hi ha per accedir a un lloc de treball?
118. T-2: No
119. M: Coneixes la legislació que hi ha vigent?
120. T-2: Ara no, jo sé que ara hi havia per apuntar-se a llistes i que tenies preferències i això, sé que ara ho han canviat perquè m'ho va comentar una mestra i que t'has d'apuntar com tothom i bueno, és l'únic que sé.
121. M: Creus que s'hauria, haurieu de conèixer aquesta legislació?
122. T-2: Sí.
123. M: Qui us l'hauria de donar?

124. T-2: No ho sé, però te l'haurien de donar a conèixer d'alguna manera, no sé com, però o que tu poguessis trucar i quan t'apuntis a llistes i diguis tinc això, que et puguis informar o et diguin, doncs mira, t'envio la informació perquè tu puguis veure totes les facilitats o totes les coses que pots aconseguir a través d'això.
125. M: Molt bé, a veure, ara anem a fer un bloc d'empresa, segons la teva experiència, què creus que valora més un empresari, en aquest cas del món educatiu, davant d'un currículum universitari d'una persona que té una discapacitat, què és el que busca aquest empresari...
126. T-2: El que jo vull pensar que busca...
127. M: El que tu has vist que busca...
128. T-2: El que jo he vist? És que no m'ho he plantejat mai això, jo em penso que busca quan vaig a això, el currículum que tens, els estudis que tens i la teva manera de fer com li estàs explicant.
129. M: I no has vist mai, cap indicador que et fes pensar alguna altra cosa.
130. T-2: No
131. M: Per tant, no t'has sentit mai discriminada anant a buscar feina?
132. T-2: No, al contrari. A vegades que et pregunten què tens o què deixes de tenir, però fas vida normal, pots fer... Si tot, val, val, cap problema. Però no... Jo si no em pregunten no els hi dic. Vaig allà, els hi explico lo meu, la meva d'estudis i d'això però no entro mai en parlar del que tinc o deixo de tenir.
133. M: Necessites suports per treballar?
134. T-2: No.
135. M: D'acord. També abans deies que l'adaptació amb companys, cap problema...
136. T-2 Inclús alguns em deien, diu home, què prefereixes, petit grup o una classe? Dic, home dic, jo estic acostumada i em ve de gust tenir ara que acabo d'acabar i tinc ganes de treballar amb un grup de vint-i-cinc nens i poder estar amb els nens, que d'aquí... jo què sé... molts anys, quan digui, ja estic a punt d'acabar i de jubilar i tot això, doncs vull algo més tranquil, passo a petit grup. Però ara per ara, que a veure, faria una cosa o l'altra, la que em toqués fer, evidentment, però si jo puc triar, prefereixo una classe, estar amb els nens. A part que no m'hauria de moure tant penso jo, perquè jo quan vaig fer l'escola aquesta dels sis mesos, que feia desdoblaments i reforços, només feia que anar amunt i avall i, jo preferia estar-me en una classe durant alguna substitució justament que havia de deixar els desdoblaments perquè faltava una mestra i faltava quinze dies, jo agraiïa estar

quinze dies en una classe sense moure'm d'allà. Llavors, i en alguns casos que m'ha tocat fer desdoblaments i han sigut amb nens més grans, doncs ja vénen sols a la classe, però si els has d'anar a buscar cada vegada, que a mi no em sap greu, però que prefereixo estar en una classe i no moure'm o anar a la classe del costat, però que no em facin anar amunt i avall.

137. M: Clar, lògic. Si, sí. Tu, quins, a partir de la teva experiència, què ha sigut lo principal que ha facilitat que tinguessis aquestes feines. Què ha sigut una cosa que ho ha facilitat? Per exemple, el teu interès per la feina que fas i per tant, quan tens una entrevista això no, que traspues aquesta... aquesta emoció... o si haguessis, un altre podria dir, si haguessis fet servir la legislació, doncs mira al haver-me apuntat al 3% o al 2% de reserva.
138. T-2: No, el que jo penso, el jo vull, el que jo transmeto amb que vull aquella feina i que m'agrada fer-la i tot això, a part que jo estic una tarda a la setmana amb els nens de l'esbart i clar, vulguis o no, ja agafes un rodatge d'estar amb nens i, jo recordo les companyes que m'han tocat que em diuen... amb una setmana saps els noms de tots els nens! Dic home, dic és que amb la meva feina, dic no me n'he d'aprendre vint-i-cinc, a l'escola on estic fent pràctiques són tres classes, són setanta-cinc noms i amb quinze dies te'ls has d'aprendre perquè si no... no és plan! Si que els hi poses va, poseu el "cartellet" amb el nom i d'aquí a una setmana ja el traurem, però costa i ho vas fent. I sempre tens algun nom que et balla o el que sigui, però la teva feina és aprendre-ho. A mi m'agradava quan anava a l'escola, sapiguessin el meu nom. Llavors, si a mi m'agradava, jo vull que ells sàpiguen que jo sé el seu nom.
139. M: Clar que sí. Molt bé. I algun obstacle de cara a la inserció laboral? Coses que diguis, home això no m'ho facilita gaire, això m'ho posa molt complicat.
140. T-2: Bueno, no.
141. M: Abans em deies que mai t'has sentit discriminada... Vols afegir-hi alguna cosa més que creguis important...
142. T-2: Discriminada en el sentit de dir per lo que jo tinc no, però de ser, que a vegades et sents diferent per dir no, ets la substituïda de... En aquest moment sí.
143. M: Però no té a veure...
144. T-2: No té a veure amb lo que jo pugui tenir.
145. M: D'acord.

146. T-2: Però penso que, moltes escoles haurien de tenir clar que no ets una substituta, si que ets una substituta però ets una mestra més i t'haurien de tractar igual que als demés. O jo a vegades fent pràctiques, ets la de pràctiques, ves a fer fotocòpies. Llavors és quan la tutora li va dir no, ella està aquí aprenent. No ha d'anar a fer fotocòpies si ets la que en necessitaves, les fas. Però clar, coses d'aquestes te els trobes sempre, però bueno.
147. M: Vols afegir-hi alguna cosa més (**nom**)?
148. T-2: No.
149. M: Ja està tot?
150. T-2: Sí.

T-3

1. M: D'acord. A veure, m'interessaria que comencassis explicant-me quina és la teva situació laboral actualment.
2. T-3: Val. Jo treballo aquí a la Universitat de Vic, tinc una plaça fixa de secretaria. A-estic a la secretaria de l'escola politècnica superior com a secretària de centre.
3. M: Per tant, és una feina que tingui relació amb els estudis universitaris que vas fer?
4. T-3: No.
5. M: Quins estudis vas fer, tu?
6. T-3: Sóc- vaig estudiar biologia a la Universitat de Barcelona i vaig acabar fa tres anys.
7. M: Mhm. I la feina aquesta des de quan la tens?
8. T-3: Fa (...), també, tres anys aproximadament. Tres anys menys tres mesos. Si vaig- ara farà tres anys vaig acabar (...) vaig acabar el 2010, la carrera, i al desembre del dos mil (...) deu mateix començava a treballar a la universitat- els hi vaig acabar al setembre i al desembre ja començava.
9. M: Per tant, vas estar molt poc temps sense feina?
10. T-3: Dos mesos.
11. M: Dos mesos i prou.
12. T-3: Sí. Octubre, novembre i llavors ja al desembre ja començava aquí a la universitat.
13. M: I això de que sigui una feina que no està relacionada amb el que vas estudiar, tu què t'estimaries més, que ho estigués o no? O ja t'hi trobes bé, ara?
14. T-3: No, no. Jo- el meu objectiu és (...) marxar d'aquí la universitat XXX (?) <és confidencial, eh> (riu) ah, per trobar una feina per lo que he estudiat durant quatre anys XXX que va suposar un esforç (...) poder-lo estudiar (...) perquè vivia aquí a Vic i era a Barcelona.
15. M: Clar, perquè tu ets d'aquí i anaves i venies.
16. T-3: Sí (...) no! Vivia allà, en una residència (...) just al costat de la universitat perquè tampoc em podia- (?) <a nivell de> desplaçament ho tenia difícil. Per tant, va suposar un gran esforç i llavors vaig acabar i no trobava feina i llavors vaig tenir- va sortir això i m'hi vaig enganxar.

17. M: Clar. Diries, per això, que la teva situació (...) d'ara de no poder treballar d'alguna cosa relacionada amb els teus estudis té a veure més amb la crisi o amb la teva discapacitat?
18. T-3: (...) Clar, jo mm és complicat i a vegades ja hi penso i hi he pensat molt, en això. Jo crec també no només amb la discapacitat, sinó potser també com sóc jo. Vull dir podria marxar, jo, o podria (...) buscar feines a fora, no només d'aquí Vic, Osona com realment estic buscant ara, sempre. Perquè a fora segur que- vull dir, hagués pogut trobar alguna beca o alguna cosa tenia bona nota i, per tant tenia opcions de de presentar-me a projectes d'aquests i potser, fins i tot, fer el doctorat. Però no s- no he trobat el camí, no he trobat el camí bo.
19. M: No has acabat de fer el pas, clar.
20. T-3: No, no, i la crisi que tampoc hi ha ajudat, evidentment.
21. M: Clar.
22. T-3: Perquè potser sí que haguessin sortit algunes coses. Vaig fer alguna entrevista, tampoc va acabar XXX(2:58) es va acabar d'anar bé. No sé, és complicat.
23. M: Aquestes empreses sí que tenien a veure amb els teus estudis?
24. T-3: Sí.
25. M: I què em diries, d'aquetes entrevistes que vas fer?
26. T-3: Ah (riu), a- a una jo (...) jo crec que, ara vés a saber, eh, perquè no- potser no hagués anat així, però clar, quan hi va haver el moment va dir que jo hi haurien coses de la feina, a nivell de biòleg, que demanava un tècnic de qualitat que, per exemple, no podria XXX (3:29) perquè no, si ja no ho havia fet a la carrera perquè no- no podia, era una cosa que a nivell de dits no- no tenia prou força. Clar, això va condicionar molt. L'altra també era una feina- un tipus de feina, l'altra entrevista que vaig anar, que era molt de voltar, era un (?) <escorxador> i, per tant, s'havia de voltar molt entremig XXX (3:52) jo no podria. Clar, quan tu veus una oferta e- publicada tampoc saps ben bé...
27. M: Què és el que hi haurà
28. T-3: ...què hi haurà.
29. M: Per exemple, aquesta que em comentaves abans XXX (4:03) que amb la manipulació fina no- no podries aconseguir però sí que amb alguna adaptació ho hauries pogut fer?
30. T-3: XXX (4:12) potser hi ha alguna pràctica que XXX ho desconec, potser sí.

31. M: Clar, de fet, al desconèixer-ho tu no els hi pots, no pots orientar l'empresa en què entenguin que sí que ho pots fer.
32. T-3: Això és cert.
33. M: Clar. D'acord. Aquestes feines com les vas tr- bueno, aquestes possibles feines com les vas trobar?
34. E-3: Aquestes, ah, publicades, ah, per Internet o, fins i tot, a la borsa de treball d'aquí la universitat, alguna, però normal, (?) <però realment treball, el que et comentava, d'aquí la Universitat va ser> a través de l'associació de disminuïts físics d'Osona, el XXX (4:49), que vaig anar allà, vaig fer una entrevista durant, aque- just quan vaig acabar la carrera i, mm, hi vaig anar i em van dir *mira, hi ha...* Al cap d'una mica- em van- vaig exposar, vaig portar el currículum, vaig fer una entrevista i al cap de res, potser devien ser dues setmanes, em van trucar, que hi havia aquesta oferta, que aviam si volia anar a fer una entrevista i els vaig dir que sí. Ells es van posar en contacte i llavors des d'aquí la universitat em van trucar XXX (5:18).
35. M: D'acord. Molt bé. Per tant, aquesta és la primera feina, no has- no has passar per cap altra primera feina.
36. T-3: Bueno, els estius treballava, sí, però durant la carrera el- durant- treballava als ambulatoris, a l'ambulatori d'aquí Vic, però és basic- tot és amb contacte familiar que XXX (5:43) va ser a partir dels divuit anys que cada estiu, durant la carrera..
37. M: Quina feina hi feies?
38. T-3: D'administrativa.
39. M: D'administrativa com ara. D'acord, goita, ara entrariem en un bloc XXX (5:57) Un bloc que té a veure amb el re- el teu recorregut ah durant la carrera. Quan vas fer la carrera, vas demanar específicament algun tipus de suport per poder desenvolupar la carrera: un prenedor d'apunts, poder gravar o qualsevol cosa que (?) <haguessis hagut de demanar?>
40. T-3: De fet no tenia el certificat de disminució, no m'ho vaig regular fins a primer de carrera. Perquè allavors, fins aquell moment, a casa meu tot era molt normal. No- mai m'havia trobat amb res, a l'institut de tota la vida ja havia passat me germana, a l'escola també, però arribar a la universitat si que em vaig trobar que d'alguna manera hi havia coses que no les podia fer i les havia com de justificar d'alguna manera. Vam regular tot aquest tema de- de...

41. M i T-3: ... del certificat.
42. T-3: Llavors també lo de poder aparcar, que això sí que XXX (6:57)
43. M: Mhm.
44. T-3: I (...) però llavors jo crec que si tu entres a la universitat però això ja ho tens fet entres com en- com aquí al Sirius que hi ha aquí a la universitat, doncs a la Universitat de Barcelona també hi és. Però al fer-ho jo després de la matrícula i al no demanar exempció de mat- de matrícula per a- per discapacitat XXX (7:19) Doncs no vaig passar aquest primer filtre que potser em podria haver ajudat. Tot i així el vaig descobrir a mitjans de primer curs i hi vaig contactar. Però què passava? Que s'havia d'anar a un altre edifici molt al centre de Barcelona...
45. M: Sí...
46. T-3:... i la facultat de Biologia està a la Diagonal. XXX (7:47) podria agafar el metro i anar-hi, però a nivell d'horaris no em quadrava, total que va passar el primer any, tampoc vaig tenir cap problema, si hi havien sortides que que- s'havia de caminar molt, bueno parlava amb el professor ja directament i XXX (8:02) potser no podré venir a aquesta XXX (8:06) no passava res. Però llavors van començar les pràctiques i la manipulació amb coses que no podia fer i XXX (8:16) moltes coses són amb parella i, per tant, si tu no pots XXX (8:18) o no pots fer alguna cosa doncs fas els càlculs, perquè també s'han de fer càlculs i s'han de fer, i l'altre doncs fa la manipulació...
47. M: Clar...
48. T-3: ... i ja ho veus. Però clar, hi ha professors que no és que fessin mala cara, però com que no sé, hi ha professors i professors. Llavors, com que teníem la figura de tutor...
49. M: Sí.
50. T-3: ... vaig anar a parlar amb la meva tutora i li vaig explicar directament el meu cas, que hi havia això i que jo em trobava que hi havia professors que, bueno, quan veien que no feia alguna cosa pues era com s'estranyaven. No quedava prou bé. No quedava prou formal i em va dir que parlaria amb el cap d'estudis per si hi havia qualsevol cosa problemàtica que ella desconeixés XXX (9:09) i que jo li enviés als professors que tingués pràctiques, i que ella es posaria en contacta amb els meus professors i els hi comentaria el meu cas, que, mira, faria pràctiques a aquesta aula, però que a nivell de les mans no pot fer tal o, si s'han de fer excursions que són obligatòries però que no hi pots assistir, m'ho dius i ja els

avisaré i així, saps, ten- tindràs més força bàsicament. I ho vaig fer així, i vaig aguantar la carrera així. XXX (9:41) va ser dur perquè són moltes hores, moltes pràctiques... feies classes al matí, pràctiques a la tarda. Quedava esgotada. Sort de viure al costat, a la residència que, res, caminant hi anava, no havia d'agafar metro ni res. Que si hagués hagut de començar a agafar metros, autobusos i tramvies no els hagués pogut seguir.

51. M: De fet, el que estàs posant en evidència és de que si haguessis tingut un sistema educatiu universitari molt més flexible hauries pogut fer la carrera amb la tranquil·litat que la fa qualsevol altre company teu.
52. T-3: Sí.
53. M: Sí, és això.
54. T-3: Sí, bueno. O, clar, jo- jo anava allà no donant-hi importància, al que tindria i que bueno, sí que em preocupava i havia parlat amb altres alumnes que també havien estudiat Biologia i els hi havia demanat com farien les pràctiques, si les feien amb parella o si les feien sols i em deien *bueno amb parella, cap problema, no tindràs cap problema*, però, en realitat, m'ho havia de justificar d'alguna manera, que jo no podria fer aquelles- jo no podria XXX(11:04) i el professor ho havia de saber. Jo ja ho trobo bé, eh!. I ara treballant a la universitat- no sé ara treballant a la universitat veig que hauria d'haver fet més per anar a parlar amb el cap d'estudis i dir-li *saps, tinc tal*, per exemple no hi havia ascensor en un edifici i havia de pujar cada dia les escales a peu dos o tres vegades perquè a vegades tenia les aul- la classe a dalt, a vegades a baix. (...) Devia ser molt valenta perquè ara jo no em veig en cor de pujar tantes escales. Però ho feia. Però clar, això vas a parlar amb el cap d'estudis i li dius *mira, és que jo no puc pujar escales i tinc totes les aules ara a dalt, ara a baix* XXX (11:41) trobar una solució, però, no sé, amb divuit o dinou anys no era tant, no era tant- no era tant com ara...
55. M: No
56. XXX (11:50)
57. T-3: Jo ara hi aniria i li diria *mira, tinc aquest problema*.
58. M: Clar, per tant, fer la carrera, a un estudiant com tu, li suposa una sobrecàrrega que no té perquè te- haver-la de tenir, aquesta sobrecàrrega. És a dir, d'alguna manera la universitat hauria d'estar preparada per no sobrecarregar, a més a més, a les persones que tenen algun tipus de dificultat, de la que sigui, del tipus que sigui.

59. T-3: XXX (12:13) adaptació bàsica: hi ha un esglaó, hi ha d'haver una barana (...) i que allà no hi era i no sé vull dir...
60. M: Per tant, hi hauria d'haver tan adaptació física, no?, d'espais físics...
61. T-3: Sí...
62. M: Com adapt- adaptació metodològica, per exemple?
63. T-3: Sí, dius, mmm, tens aquest alumne, que no pot fer un seguit de pr- de pràctiques perquè té aquest problema XXX (12:35) solució. I clar, jo (...) vull dir que em feu aquest XXX(12:40) i XXX ho desconeixia. (?) <És evident que és el món de les ciències, moltes pràctiques> també hagués pogut triar una altra carrera, però noi, era el que m'agradava i el que vaig disfrutar-hi molt i no me'n penedeixo XXX(12:56) però en aquell moment era lo que volia estudiar, a casa meva sí que ja m'ho van comentar i tal XXX (13:09).
64. M: Bueno, però te'n vas sortir.
65. T-3: Sí.
66. M: Escolta... mmm... per tant no vas demanar mai cap tipus de suport ni d'adaptació? Amb els companys anaves fent?
67. T-3: Sí.
68. M: Val, d'acord.
69. T-3: Sí, i amb l'ajuda de la tutora...
70. M: Clar.
71. T-3: ... perquè és la que avisava el professorat.
72. M: I ja està. Tu creus que ella, quan avisava el professorat, que llavors el professorat ho veiés més clar o menys que segons què , ah, depenia de la bona voluntat del professor i prou?
73. T-3: Però és que ni m'ho comentaven, que els havien avisat. Potser algun cas m'havien dit *ah, si, m'ho va comentar la teva tutora, que vindries*, però...
74. M: No massa...
75. T-3: No, és aquest- vull dir (...) aquestes XXX(13:52) aquí no passaria perquè (...) bueno, jo XXX(13:58) de la meva facultat i és un dels alumnes que XXX (14:06) però allà, en grans universitats XXX...
76. M: Tot es perd.
77. T-3: ...tot es perd.
78. M-3: Aquest contacte professor/alumne...
79. M: Es perd.

80. E: ...mmm... es perd, per tant, jo anava fent. Mirava de passar desapercebuda i també és cert que hi havia, hi han les branques: la de- la més sanitària, n'hi havia tres, la biotecnològica i la que fas geologia, botànica i per tant, hi havia moltes excursions. Aquesta no .
81. M: Llavors...
82. T-3: Aquesta la vaig descartar.
83. M: Clar.
84. T-3: Tampoc m'interessava. Bueno XXX(14:36) evidentment aquesta no la vaig poder fer. Perquè si a unes assignatures es basa a fer excursions i tot va- la matèria segueix aquestes excursions. Si tu no les fas...
85. M: No, no.
86. XXX(14:49)
87. T-3: Per tant, també diem que ja... XXX(14:53) dintre de- ja vaig triar alguna cosa que jo també pogués fer perquè al laboratori potser no el pots fer, però estàs allà i ho veus, i aprens de què va. XXX (15:01) has de treballar mai deus tenir un tècnic allà que t'ho pot fer.
88. M: Bueno, de fet és allò de què de principi de realitat totes les persones l'hem de tenir i ajustar-lo, no?
89. T-3: Exacte.
90. M: Perquè tu no pots picotejar, però jo no podré fer una altra cosa. I, per tant, estem parlant d'això. D'acord. Creus que a nivell curricular, és a dir, XXX(15:19) formació de les assignatures, vas sortir ben preparada per afrontar mmm la vida laboral?
91. T-3: Ai, no hi havia pensat. Jo crec que sí. Vull dir: jo, evidentment, mmm potser quan vaig fer aquestes entrevistes de feina no, no vaig ser prou (?) <realista a l'hora de- bueno,> però perquè era algo que estava relacionat amb els meus estudis però jo, jo ja sé que no faré investigació o, si faig investigació, no faré investigació de coses de manipulació. Vull dir: puc conèixer el funcionament però jo no la podré fer, per tant, jo, si mai treballa amb algo relacionat amb la biologia... i ara estic fent un mà-, això no sé si ho he dit, estic fent un màster...
92. M: Ah, no XXX(16:01)?
93. T-3: Que ja tinc... XXX(16:05) faré segon màster. XXX. Doncs, ja m'estic especialitzant de cara a la gestió.
94. M: Mmm.

95. T-3: (?)<Vaig fer> el màster en seguretat alimentària de- del sistema d'anàlisi de XXX(16:17) i punts crítics del control i ara faig el de- el màster a la UOC de nutrició i salut.
96. M: Ah.
97. T-3: M'especialitzo en alimentació i seguretat alimentària perquè és un camp que és- el pots fer assentat, saps?
98. M: Clar, clar.
99. T-3: XXX(16:33) o en una gestoria o en una empresa pues més de papers.
100. M: Clar.
101. T-3: Ara estic XXX(16:41) que dius de realitat...
102. M: Això.
103. T-3: ...perquè... sí, vaig acabar la carrera però, com que la meva intenció no és quedar-me de secretària, sinó (?)<trobar el meu lloc de treball> lloc de treball i que m'agradi. No és que no m'agradi, aquest, però que em senti realitzada, si més no. XXX (17:00).
104. M: És important, això, perquè si no és una frustració darrera l'altra, és a dir, el principi de realitat s'ha d'intentar, sempre, ajustar-lo perquè si no són frustracions amb tot, amb tot, eh. D'acord. I quines mancances creus que hi va haver amb la teva formació?
105. T-3: Mmm mancances?... no sé. Mmm... vivia- per exemple, els altres màsters els he fet tots online i home XXX (17:31) i no tinc problema. XXX si tu vas més lent fent teclejat no passa res perquè ja t'ho vas planificant amb més temps. A la carrera sí perquè al ser presencial pues era el que hi havia. Les mancances potser no vaig poder fer alguna cosa, potser no vaig poder assistir a alguna excursió, però, noi, tampoc penso que sortís més- menys mal XXX (17:53)
106. M: D'acord.
107. T-3: Jo crec que no.
108. M: D'acord, d'acord. A veure... deixa'm pensar perquè hi ha preguntes que no et toquen. (...) Creus que les pràctiques durant la carrera universitària són importants? És a dir, pràctiques- no les pràctiques del laboratori, sinó ...
109. T-3: En una empresa?
110. M:... sí.
111. T-3: I tant! No en vaig poder, eh, durant la carrera...
112. M: No en vas fer.

113. T-3: I... no. I XXX (18:24) la carrera de quatre anys i jo ja estava cansada de viure a Barcelona, per mi era massa sobreexforç i, per tant, (?)<vaig acabar> la carrera en quatre anys i ben ràpid.
114. M: Clar.
115. T-3: Llavors, molta gent, el que feia era acabar la carrera amb cinc anys i el cinquè any, res, feia quatre assignatures, poquetes, i dedicar un semestre a fer pràctiques extracurriculars. Mmm... clar, al fer-ho en tres o quatre anys era impossible fer pràctiques i és una cosa que em penedeixo perquè, clar, jo, el meu currículum com a biòloga no hi ha...
116. M: No hi ha cap pràctica.
117. T-3: ...no hi ha cap empresa cap empresa que hagi treballat.
118. M: Clar.
119. T-3: Pugui fer currículum...
120. M: Clar. Creus que t'hauria anat bé, aquestes pràctiques, perquè tu haguessis pogut posar-te, o sigui, t'haguessis pogut enfrontar i conèixer les dificultats possibles davant de la teva discapacitat?
121. T-3: Totalment, i tant! I fins i tot seguretat en mi mateixa, perquè clar, jo arribo a pensar que no (?)<trobaré> mai de biòloga o no faré mai- no exerciré mai de la professió que- no ja independentment de la crisi que molts no poden però per la crisi, sinó per jo, per lo que tinc.
122. M: D'acord. Creus que també, aquestes pràctiques a l'empresa, l'ajuden a visualitzar bé, l'estudiant o el titulat amb discapacitat. És a dir, creus que l'ajudaria, a l'empresa, a treure segons quines barreres?
123. T-3: O sigui que XXX(19:56)
124. M: El fet de tenir- de que l'empresa tingui estudiants amb algun tipus de discapacitat mentre fan la carrera fent pràctiques a la seva empresa, creus que a l'empresa l'ajudaria a visualitzar que aquella persona pot fer unes tasques.
125. T-3: I tant! jo crec que sí. Vull dir, mira, tots XXX(20:15) si són al primer pis i no té ascensor pues jo, per exemple, no hi podria treballar, però si les facilitats són mínimes i normals. A més, és que són coses de lògica. A vegades no cal ser gaire rebuscat, vull dir, l'empresa ha de veure-ho i és que jo crec que ha de ser una cosa més normalitzada a nivell d'empreses XXX (20:41) per a mi o per a tu, que a vegades és d'aquests casos són tan lògiques. Jo veig que per a la resta de gent no ho és.

126. M: No ho són.
127. T-3: No.
128. M: No ho són.
129. T-3: No.
130. M: Per què diries que no ho són?
131. T-3: No ho sé és a nivell de societat, potser, que no- perquè jo, els nens, XXX (21:01) una amiga em comentava que té una nena a la seva classe, perquè és mestra, que té un problema i els nens pues l'ajuden, tot és molt bonic XXX (21:15), però arriba un punt que potser, això, els nens passen a ser més cruels, que potser es perd. Potser a nivell d'institut, jo crec.
132. M: Arriba un moment que...
133. T-3: Sí.
134. M: Sí.
135. T-3: Per tant, potser han de fer més no sé.
136. M: Fer-ho més visible?
137. T-3: Sí.
138. M: Fer-la més visible, la discapacitat i que- fer-la visible d'una manera positiva.
139. T-3T: I normalitzar-la.
140. M: I normalitzar, clar.
141. T-3: Sí. Les coses són fàcils XXX (21:42) que havia de demanar cada dia la clau, que havia d'anar amb ascensor i havia de demanar la clau de l'ascensor, perquè a més a més no podia pujar. I ara on és la clau o espera que ara l'aula era a baix i he de donar la volta a tot arreu. Vull dir, si aquestes coses siguessin fàcils, mira. XXX(21:57) però és que jo crec que ho ha d'utilitzar tothom perquè si algun dia es trenca el peu algú, pues també va bé poder-la fer servir i no anar a demanar la clau. Evidentment, si tu no la necessites has de pujar per les escales, però és que coses així de calaix pues no sé. Ai, potser me n'he anat del tema.
142. M: No, no, no. És molt interessant perquè una cosa és el que ens imaginem, però clar, llavors una altra és demostrar-ho quan es dona la veu, no? Sí, sí, i tant. Creus que aquestes pràctiques, en el cas de que hi hagués- si hi fossin haurien de ser molt tutoritzades, tant des de la facultat com des de l'empresa?
143. T-3: Sí. De fet, pel que veig, ara es fa, sempre hi ha un tutor a l'empresa i un tutor a la universitat.
144. M: Sí, a vegades.

145. T-3: I entenc que si un cas que a més té unes dificultats doncs aquesta tutorització ha de ser molt més XXX (22:50) i el tutor, a la universitat ha de mirar que realment a l'empresa aquell alumne estigui bé, tingui unes bones condicions XXX (22:59) amb les que li toquen i amb l'empresa també hi ha d'haver comunicació.
146. M: Molt bé. Comunicació entre...
147. T-3: Sí.
148. M: ... entre els dos. Perfecte. Mmm, ara fem- passem a un altre bloc, que té a veure amb el moment del pas de la universitat a la inserció laboral. Llavors ja ho has dit, que vas trigar tres mesos a trobar feina des de que vas acabar la carrera. D'acord.
149. T-3: Però això és molta sort, eh, que jo ho sé...
150. M: Sí.
151. T-3: ... perquè també tinc el cas d'una amiga. Ella, que té una afectació molt més greu, no té estudis universitaris, té un mòdul de grau superior, però bueno trobar feina, (?)<bueno, ha sigut ara>. Està treballant amb contractes d'aquests, com es diuen?, d'obra i servei.
152. M: Sí.
153. T-3: Poc temps, se li va acabar, ara tornem i és molt vàlida però, clar, no pot agafar el telèfon perquè tartamudeja una mica, per tant, l'atenció al públic no la pot fer. Però és que jo n'estic segura que hi ha tasques que ella pot fer perquè ella és molt- bueno és molt curiosa i tot, però clar, trobar-ho entenc, eh, que és difícil, però això han d'apretar, aquestes associacions.
154. M: Exacte. I tu? Exacte, ja ens ho has dit, que vas trobar aquesta feina a través de l'associació... quina?
155. T-3: De l'ADFO
156. M: ADFO?
157. T-3: Associació de Disminuïts Físics d'Osona.
158. M: D'acord.
159. T-3: De fet, després d'això i, aviam, ara farà més, quasi un any, ara sóc membre de la junta d'aquesta associació.
160. M: Ah, molt bé, hi estàs ben implicada a dins ara.
161. T-3: Bueno, podria estar-hi una mica més, eh, però sí perquè crec que fan realment el que es pot en aquest tipus d'associacions.

162. M: D'acord. Podries, mmm, no sé, dir una miqueta quin tipus de dificultats t'has trobat en el teu procés, en el teu propi, eh, d'inserció laboral?
163. T-3: Mmm, aviam, per exemple, dubtes que se m'han plantejat a l'hora de fer el currículum.
164. M: Aha.
165. T-3: Jo quan vaig fer el currículum doncs no donava ni per suposat- bueno no, no, no posava que jo tenia una disminució i que, per tant, tenia acreditat el certificat de disminució. I aquesta feina, quan vaig presentar el currículum, sabien que venia d'ADFO i, per tant, tenia una disminució i van parlar amb la persona que va fer- que m'havia entrevistat, a mi, de l'ADFO i tot. I evidentment sabien tal, però a les altres entrevistes que anava que ells pensaven que jo era normal, entre cometes. Però clar, jo arribo allà i, bé, quan tu fas l'entrevista has de plantejar el tema de que bueno, sí, jo, tot el que XXX(25:43) està bé XXX ho has de dir. Això és una cosa que XXX a la persona que em va entrevistar allà a l'ADFO, a la tècnica, aviam si ho havia de dir, no ho havia de dir, si ho havia de posar al currículum i tal, i em va dir que havia de fer el que em semblava a mi. Jo vaig dir: no n'han de fotre res, si tinc o no disminució XXX (25:59) i no ho poso. Però clar, llavors l'entrevistador em va dir que ho havia de dir XXX. A més, el meu cas és molt evident, que jo tinc un problema, vull dir amb les mans ja m'hi veu...
166. M: Sí, sí, clar, clar.
167. T-3: ... i caminar, camino com camino. I bueno, quan ho vaig dir a la prime- a una de les entrevistes que vaig fer, la primera de totes pues, buah, cap problema. Em van demanar què podia fer i què no podia fer i aquí va sortir el tema de XXX i llavors no em van agafar, evidentment, perquè jo no podia i demanaven algú que pogués fer molta manipulació de laboratori i jo no podia. M'hagués agradat molt, aquesta feina, però bueno. I l'altra, una altra entrevista, sí, aquella de l'escorxadador. Doncs, només entrar a l'edifici hi havia unes escales sense barana, per tant, horrible, ja vaig patir molt per pujar aquelles escales. Clar, ja, l'entorn ja no era el meu i potser ho hauria d'haver vist, però noi, jo no ho vaig veure, en aquell moment. I clar, a l'entrevista em van demanar, es que no sabíem que tenies un problema. I, ah, XXX(27:07) és que no és pas obligatori posar-ho en el currículum. *És clar, és clar.* A partir d'aquí vaig dir, bueno, potser tampoc és plan d'anar-ho a passar malament cada vegada que fagi una entrevista, per tant, potser que els avisis. A partir d'aquí va ser quan vaig decidir posar-ho sempre en

el currículum. Una disminució i (...) però no sé què hi poso. Tinc el certificat de disminució física, però llavors, també, quan dius això tothom es pensa que és un tema mental...

168. M: Ah, no, sí, sí i tant.

169. T-3: XXX(27:42)

170. M: Sí. Perquè, tu, quina- quin tipus de discapacitat et sembla que està més mal vista davant de l'empresa?

171. T-3: Jo crec que, no sé. Jo crec que no distingeixen, eh. Sí que segurament distingeixen, però jo crec que quan veuen una persona que va coixa, aquesta ja té un problema greu a nivell físic, mental.

172. M: Ho barregen.

173. T-3: Ho barregen allavors jo crec que és important dir que hi ha gent que té problemes mentals i per tant...

174. M: És una cosa.

175. T-3: ... és una cosa i podrà fer unes feines o potser tindran igualment una formació, però no podran fer coses que requereixin, per exemple, molta responsabilitat. I llavors hi ha els que tenen problemes físics, que a part d'anar coix, a nivell XXX(28:30) poden tenir responsabilitats i poden fer feines que XXX.

176. M: Clar.

177. T-3: Per això és important dir-ho XXX(28:36).

178. M: Tu creus que algú estaria bé que t'hagués ensenyat com utilitzar el dir a l'empresa que tu tens una discapacitat de manera seductora. És a dir, jo ja sé que no podré XXX(28:52), però jo, en canvi, sóc **molt bona** fent no sé què, no sé què, no sé quantos. Com que sóc una persona que haig de, no sé, ara m'ho invento, no sé si és el teu cas, però sóc una persona que haig de tenir molt controlada una cosa abans d'entregar-la perquè, no ho sé, pot tenir alguna cosa a veure amb la teva situació o no. Doncs jo sóc una persona que entrega les feines molt ben repassades (?)<del que normalment> és a dir, jo XXX(29:19). Veus que algú, seria bo que algú us ajudés a saber-ho fer, això?

179. T-3: I tant. De fet ho van intentar aquí a l'ADFO, però... clar, jo al final XXX(29:32) vaig trobar feina XXX com no han anat gaire bé i últimament XXX no- si ara veig una cosa molt clara XXX.

180. M: Clar, d'acord. Per tant, sí que és important que hi hagi algú que d'alguna manera et formi de cara a aquesta entrada al món laboral. Qui l'ha de fer, aquesta formació, segons tu?
181. T-3: Clar, perquè o t'espaviles o qui te la fa, si no, la formació? O t'espaviles trobant una associació que tingui aquest servei, per exemple el SIRIUS, aquí, entenc que la Mireia també el podria donar.
182. M: Bueno, de fet com que és el món- o sigui de fet, la universitat t'acull a l'entrada, en el recorregut i prepara per a la sortida, per tant, podria ser com bastant natural que els serveis d'inserció laboral de les universitats fessin aquesta feina?
183. T-3: (?)<Jo crec que sí.>
184. M: Sí?
185. T-3: Sí, podrien fer-la. I tant!
186. M: D'acord.
187. T-3: Haurien d'estar preparats per casos com aquests.
188. M: D'acord. Mmm. A veure (...) estàs satisfeta de la teva feina actual?
189. T-3: Sí, i tant!
190. M: XXX(30:57)
191. T-3: XXX
192. M: Podries estar-ne més?
193. T-3: Sí.
194. M: Què hi falta perquè n'estiguis més?
195. T-3: Ai... (?)<crec que falta> la meva motivació total per la feina. I, clar, que els temes siguin més atractius.
196. M: En tot cas no té res a veure amb la teva discapacitat, doncs ja està, són coses inherents a la pròpia feina.
197. T-3: Sí, però allà et cuiden molt i, si algú necessita una cosa, la demana i li fan. A nivell d'adaptació podria estar més bé perquè hi ha rampes molt dolentes que jo crec que no compleixen la normativa, però bueno. Evidentment, vull dir, no és l'edifici- no és un edifici que no com per exemple aquí, que és nou...
198. M: Sí.
199. T-3: ... i és tot perfecte. Allà hi ha unes rampes que bueno i no hi ha manera de no fer-les perquè, o sigui, no hi ha ascensor, hi ha rampes. Sats?
200. M: D'acord. Per baixar sobretot per baixar-les...

201. T-3: Exacte.
202. M: ... per baixar-les deu ser molt complicat. D'acord. Per tant, tu els hi hauries hagut de dir que- bueno clar, clar, perquè si compleix la normativa, és a dir, tu d'alguna manera t'aniria bé que el teu entorn estigués adaptat físicament.
203. T-3: Mhm.
204. M: Però ells deuen entendre que potser ja compleix la normativa.
205. T-3: Bueno, jo crec que ho saben, a nivell d'universitat, que aquell lloc no és adaptat per als alumnes, fins i tot. Un alumne que vagi en cadira de rodes. És que són com dos edificis posats un davant de l'altre i es connecten, un edifici amb l'altre, amb rampes que pugen i que baixen. Clar, per anar d'aquest edifici a l'altre, per força has de travessar les rampes. Una persona que vagi en cadira de rodes, o l'empenyen o sol no pot passar d'un costat de l'edifici a l'altre.
206. M: Perquè deuen ser rampes pensades per passar-hi caminant , no pas com, com a adaptació.
207. T-3: Exacte. Per tant, jo, la Mireia ho sap, vull dir...
208. M: I els hi has dit específicament que allò no és una rampa? No.
209. T-3: No. També podria dir-ho.
210. M: Què passaria si els hi diguessis?
211. T-3: Jo crec que em dirien *no hi ha pressupost*.
212. M i T-3: Hahahaha.
213. M: Sí, segurament. Per tant, a vere, ja tancant aquest tema dels serveis d'inserció laboral, creus que els serveis d'inserció laboral tant de les universitat com de les associacions són necessaris?
214. T-3: Sí. I tant, i tant! I a més per a persones totalment amb discapacitat.
XXX(33:33)
215. M: D'acord. Com va ser que vas decidir utilitzar tant el servei d'aquí, d'aquí la universitat, com de l'associació?
216. T-3: El de l'associació va ser a... perquè no tenia feina, no- perquè veia que era molt difícil de trobar feina, un cop vaig acabar i, com que sabia que hi havia aquesta opció de- de que tenien aquest servei d'inserció laboral doncs hi vaig anar. XXX(34:00) i em va anar molt bé. També hi havia anat per temes de- de què era? d'adaptació del carnet de conduir, per saber els passos a seguir. Al SIRIUS també hi vaig anar per saber els passos a seguir. Abans, aquí al SIRIUS hi havia anat (?)<perquè vaig fer el> treball de recerca de batxillerat sobre la meva

malaltia XXX(34:25) vaig fer un annex amb totes les adaptacions que hi havia fins aquell moment. També havia vingut aquí, ja ho coneixia, per tant, jo entenc que si tu tens un problema has de buscar-te solucions. I les solucions són les associacions XXX(34:43) i al SIRIUS perquè no crec que sigui tan conegut, per exemple, tot i que bueno XXX (35:02). el pis aquest adaptat perquè si algun moment em vull independitzar pues aquí hi ha pots veure clarament com necessites i què no, què et pot ajudar. O, fins i tot ara, a casa. XXX(35:16) I, vull dir que has de buscar-te solucions, com que ningú t'ho porta en safata. Per exemple, el tema de treure'm el carnet de conduir va ser com un XXX(35:29) perquè no sabia els passos que havia de fer, quin paper necessitaves, a quina autoescola havies d'anar. Per exemple, aquí, a Vic no- fins fa un any no hi havia cap autoescola que tinguessin cotxes adaptats. Se'n va posar una, però resulta que no tenia l'adaptació que necessitava jo. Vaig haver d'anar a Barcelona dos dies a la setmana a fer les pràctiques.

217. M: Tot són dificultats afegides perquè una persona es treu el carnet de conduir i té l'autoescola al costat de casa.
218. T-3: O vas a Barcelona o, si no has d'anar a Barcelona per força. Perquè si no tenen- aquesta autoescola tenia moltes adaptacions però les que necessitava jo...
219. M: Justament aquestes no.
220. T-3: ...no. Perquè tenen crec que dues autoescoles a Barcelona i ja està.
221. M: I prou. D'acord, mira, si et sembla passem ara a un bloc de legislació. Tu coneixes la legislació vigent sobre les persones amb discapacitat? Discapacitat en general i sobre inserció laboral de persones amb discapacitat? No la coneixes?
222. T-3: No.
223. M: Creus que l'hauries de conèixer?
224. T-3: I tant!
225. M: Creus que totes les persones que estan estudiant a la universitat i tenen algun tipus de discapacitat l'haurien de conèixer?
226. T-3: I tant. Com més informació tens més poder tens, per tant sí que l'haurien de conèixer. Jo també l'hauria de conèixer (riu).
227. M: Hahaha. Qui creus que te l'hauria de fer arribar, aquesta informació?
228. T-3: Ai, no ho sé. Clar, en aquestes associacions, si tu la demanes, te la donen, evidentment, perquè clar, si ho demanes o si ho busques XXX(36:57) a internet segur que hi és, per tant, és qüestió de buscar-ho.

229. M: Tampoc saps quin XXX(37:05)
230. T-3: Clar, exacte.
231. M: Ni com se diu i no pots buscar-ho.
232. T-3: Però a més no sé què diu ben bé. Què és? A nivell dels beneficis de l'empresa si contracta alguna persona?
233. M: Per exemple, hi ha la legislació que diu que tens reserva de places a les universitats si presentes el certificat de minusvalia.
234. T-3: Clar, això sí. La bonificació aquesta de les universitats públiques.
235. M: Clar.
236. T-3: Ara el màster aquest que faig jo a través de la Universitat Oberta de Catalunya sí que ho he fet XXX(37:37).
237. M: I clar, en el món del treball, saber que hi ha places reservades per a persones amb discapacitat per a empreses que tenen més de 50 treballadors. Tot aquest tipus de legislació qui us l'hauria d'oferir, aquesta informació?
238. T-3: Mmm (...) clar, és que és complex, eh, perquè això que siguis tan especial que una empresa necessiti omplir aquest varem rotllo mercaderia, sats?
239. M: També.
240. T-3: Aquesta empresa no el té i el primer que estigui mitjanament bé l'agafem.
241. M: Clar.
242. T-3: No sé. Llavors XXX(38:14) molt rars perquè aquí, a la universitat, n'hi ha d'aquests que el tenen aquí perquè té el certificat pues el van aguantant XXX(38:23). Però és que això és molt lleig. És molt complex, aquest tema, vulguis o no. És complex. Evidentment, s'ha de conèixer, qui t'ha de donar la informació? si la universitat té aquest- té aquest servei d'inserció laboral, que hi vas, demanes *a mira, jo ara quan acabi què he de fer? Quines opcions tinc?* Entenc que t'ho han d'explicar, això.
243. M: Clar. Podria ser, per tant, que des de la universitat tot el que és legislació referent als teus estudis universitaris seria interessant que te l'oferís, aquesta informació, el Servei d'Atenció a l'Estudiant amb Discapacitat i llavors, quan és el moment de sortir de la universitat, aquesta informació te la dongui el Servei d
244. T-3: Sí.
245. M: Sí?
246. T-3: Sí, sí, sí.

247. M: D'acord. D'acord. (.....) Clar, ara m'estaves parlant creus que la legislació actual, el que passa és que no l'acabes de conèixer bé, ajuda a inserir-se professionalment?
248. T-3: Entenc que hauria d'ajudar perquè evidentment jo no podré treballar com a escombriarire o peluquera, per tant, com que tinc reduïts els llocs de treball, entenc ja que estem en aquest estat del benestar han de- ens han de protegir i, per tant, ajudar. Clar, és tot complex.
249. M: Tot i que no la coneixes, podries dir si cal millorar alguna cosa, d'aquesta legislació?
250. T-3: Mmm.. què podria millorar? No ho sé. No sé com, no sé. Sé segur que es pot millorar, però ho hauria de mirar bé, llegir-la bé.
251. M: Però segur que sí.
252. T-3: Segur.
253. M: A veure, ara passem a un bloc de relació amb l'empresa.
254. T-3: Vale.
255. M: A veure, segons la teva experiència, tu què creus que valora més, l'empresa, davant d'un currículum universitari d'una persona amb discapacitat?
256. T-3: Segons lo que em va passar a mi, aquí XXX(40:26).
257. M: Segons la teva experiència, de les entrevistes que vas tenir en aquests altres dos llocs- possibles dos llocs de feina, de l'entrevista d'aquí. Què és el que valoren més d'un currículum universitari d'una persona amb discapacitat?
258. T-3: XXX(40:40) si saben que pots fer tu la feina, si aquell lloc de treball d'adequa o hi ha maneres que es pugui adequar al que- a lo que tu tens i, per tant, tu pots fer aquesta feina i ells ho veuen, crec que llavors s'ha de valorar a nivell de si el teu perfil és l'adequat a nivell de formació acadèmica.
259. M: Però tu, la teva experiència, què et diu? Això va ser així o no?
260. T-3: A nivell de qui?
261. M: De tots.
262. T-3: D'on estic ara, del lloc on estic treballant ara va ser: a mi em van agafar i van veure que jo funcionava. Per tant, si jo funcionava en aquell departament, quan va sortir l'opció de plaça, jo m'hi vaig presentar, com que tenia bones- tothom-bueno devien trucar la persona responsable del meu primer lloc i van dir *sí i tant, funciona* doncs em van agafar i em van concedir la plaça definitiva. Clar, als altres dos llocs evidentment no complia el perfil perquè tenia la discapacitat. A nivell de

formació acadèmica sí perquè clar, em van dir, *oh, sí, clar, sí, tu compleixes el perfil però clar no pots fer-ho.*

263. M: Clar. Si, a veure com- què creus, tu?, si una empresa rep dos currículums pràcticament iguals però un és d'un titulat amb discapacitat i l'altre d'un titulat sense discapacitat, quin es quedarà?
264. T-3: Clar, si són idèntics, vull dir clar, potser un té anglès i l'altre no té anglès, vull dir...
265. M: Més o menys iguals.
266. T-3: Més o menys iguals. Jo crec que es quedaran el que no té discapacitat a no ser que (?) <a nivell de legislatura> els hi surti a compte.
267. M: D'acord. Per tant, ara, de cara a la crisi que tenim podria ser que hi hagués més llocs de treball per a persones XXX(42:28) amb discapacitat.
268. T-3: Sí?
269. M: No, no, no sé, dic jo.
270. T-3: No ho sé.
271. M: Bé, en tot cas tu no ho saps.
272. T-3: Sí...
273. M: Per a la feina que ara estàs fent, necessites algun suport?
274. T-3: Em.... bueno, necessito la clau de l'ascensor, que ja la tinc. Mmm és que coses que, per exemple, bolis que necessi- ja sé quins em van bé, per exemple, els que no tenen tap, que fan clic i ja s'obren.
275. M: No necessites cap adaptació d'aquelles?
276. T-3: No, és que no.
277. M: D'acord.
278. T-3: No. (?) <El telèfon no m'anava bé a l'hora de clicar els botons va molt fort, *me'l podeu canviar. I tant, cap problema*>. No necessito un teclat específic ni un ratolí específic, tampoc em cal.
279. M: D'acord.
280. T-3: Però si hi ha hagut petites cosetes (?)<que em poden agilitzar> sempre ho he demanat i sempre- no hi ha hagut problema.
281. M: Perfecte. Creus que les empreses, d'això n'hem parlat una miqueta abans també, haurien de tenir formació per tal de facilitar la inserció laboral dels titulats universitaris amb discapacitat?

282. T-3: Jo crec que no. I si no la tenen és aquí on intervenen les associacions directament. Si tu la feina aquesta l'has trobada a través d'una associació, cap problema. És molt fàcil, aquest vincle. Clar, si tu la trobes pel teu compte, llavors jo entenc que és més complex. Clar, jo també vaig anar a parar a una universitat que estaven bastant sensibilitzats en aquest tema. Tot i que haurien d'estar-ne més, evidentment, però mmm no sé, jo crec que si tu tens un treballador que té una discapacitat i vols que aquest treballador estigui bé, per força...
283. M: Ho faràs.
284. T-3: ... ho faràs.
285. M: D'acord. I pel que fa a l'adaptació amb els companys de la feina? Has tingut mai alguna dificultat?
286. T-3: No, no. Jo he estat bastant de sort, també. Suposo que bueno, a vegades XXX (44:24) comentarís, però XXX. I si mai hi ha hagut res, jo entenc que XXX(44:36) potser a mi em ferirà perquè no li has de dir coix d'aquesta manera i perquè escolta, té un problema, deixem-ho així. XXX (44:48)
287. M: Per tant, que tu no hagis tingut problemes també pot tenir a veure amb el teu tipus de caràcter. Que no en facis problemes de segons què.
288. T-3: Segurament, tot i que tinc bastant mal geni. Per tant...
289. T-3 i M: hahahahahaha.
290. M: Tu creus que el fet de que clar, tu vas estar estudiant a fora, sola, després vas tornar, ara tens habilitats, estratègies per desenvolupar una feina, ets una persona sociable, oberta, no tens dificultats amb els companys de feina ni res. Tu diries que això hi té a veure molt la família?
291. T-3: I tant! Ui, la família és, buf, mare de Déu!, t'he de dir que va ser complicat. Clar, van ser quatre anys que vivia en una residència i, per tant, tenia XXX(45:37) . Clar, va ser tornar i, ara ja porto tres anys aquí, a casa, una altra vegada. Ara estic en aquest pas tinc- estic treballant, per tant, tinc el meu sou, tinc el meu cotxe, no tinc problemes de mobilitat, abans sí que m'havien de portar però ara ja no. Del cotxe farà dos anys, tampoc fa gaire que el tinc. Ara el segon pas és independitzar-me. Clar, això serà complicat. És una altra barrera que tinc, que t'imposes i que has de superar. És la vida. La vida és marxar de casa quan et fas gran, però la família, buf. La meva mare diu que quan vaig acabar la carrera, ella també se la va treure, que la vam aprovar totes juntes perquè sí, vull dir, Jo crec que la família, els pares, els germans, són molt importants. XXX(46:30) si per a

- ells és molt normal, no hi ha diferències, no hi ha (...) a vegades XXX(46:37) que jo no puc fer-ho XXX(46:42) que tinc una malaltia. Quina malaltia? XXX(46:44)
292. M: Una família possibilitadora hi té molt a veure. XXX (47:55)
293. T-3: I tant!
294. M: D'acord. A veure, per tant, aixís com a nivell de resumint-ho, per anar acabant, a partir de la teva sit- de la teva experiència, quins són els factors que tenen a veure amb una inserció amb èxit, amb una inserció laboral amb èxit? Sempre d'un titulat universitari i amb discapacitat.
295. T-3: Jo crec que tan- que a nivell d'ajudar-te de ja sigui en associacions o ja sigui a la pròpia universitat en els serveis que ofereixen d'inserció laboral són molt importants. Amb mi han sigut molt importants. Ara és un primer pas i potser llavors tu ja tens aquests coneixements i ja ho podràs fer de la teva manera. Però un primer pas que t'ho expliquin, el que dèiem. A veure, fins i tot jo tinc mancances, hauria de tenir més estratègies a l'hora d'encarar una entrevista per saber posar el que tinc. Llavors t'acabes espavilant, sempre t'espaviles, però una primera orientació, que te la busques en una associació externa o la universitat, quan acabes, que te la pugui oferir, jo crec que és molt important.
296. M: També dins d'aquest paquet de factors que poden facilitar la inserció com deies abans hi posaries les pràctiques durant la carrera?
297. T-3: I tant! Sí.
298. M: Sí?
299. T-3: Sí, sí, sí.
300. M: D'acord. I quins, a l'inrevés, diries que són factors, segons la teva experiència, que obstaculitzen aquesta inserció amb èxit?
301. T-3: Ai, bueno, el primer factor és la por d'un mateix.
302. M: La por d'un mateix.
303. T-3: Sí, aquesta és la primera barrera. Si tu creus que no podràs treballar d'una cosa pel que tens, evidentment no hi haurà, no hi haurà solució. Si tu creus que podràs llavors, si busques trobes, no? Diuen? Per tant, això. Llavors, cal tenir formació per part de les empreses. Si a les empreses ja, doncs, diuen *aquest no perquè té una discapacitat i només portarà que problemes*, XXX (49:10) també entenc que hi ha d'haver la sensibilització aquesta per part de XXX (49:15).
304. M: D'acord. En algun moment t'has sentit discriminada?

305. T-3: XXX(49:23) una reunió d'aquí, de feina i van posar una- parlaven d'una plataforma nova i van posar un exemple de que, de que podien posar, bueno, limitar qui podia accedir a certes places. Era un exemple i va dir: *això no és políticament correcte, però perquè veieu XXX(49:46) hi ha pràctiques que podríem ficar que no les poden veure aquells alumnes que tenen cert nivell de discapacitat*. Clar, jo estava a la reunió XXX(49:58) algú dirà algo, això no és tolerable.
306. M: I ningú va dir res?
307. T-3: I ningú va dir res. I jo pensava (?)<vinga>, va, digues algo. Però noi...
308. M: Però tampoc vas dir?
309. T-3: I saps que és la cosa que me'n penedeixo més del món? Clar, a aquesta noia com se li acut dir això? Estan lluitant per la inserció per a tothom i la igualtat d'oportunitats per a tothom i se li acut dir aquest exemple. En aquell moment- però jo hauria d'haver dit algo i no vaig dir-ho, vull dir. Aquí em vaig sentir discriminada. Perquè vaig pensar *això no pot ser ni un exemple!* XXX (50:36) escolta, això no és tolerable i clar ho hauria d'haver defensat i dir-ho XXX(50:45) aquesta noia potser hagués dit *ai*, perquè potser ara anirà a una altra reunió i tornarà a posar aquest exemple i no, això s'ha de tallar.
310. M: Sí, sí.
311. T-3: Bueno, aquí ho vaig fer molt malament.
312. M: A veure, creus que pots afegir alguna cosa més a l'entrevista? Vols que fem un repàs dels blocs? Primer del teu recorregut universitari, vols afegir-hi alguna cosa més?
313. T-3: Mmm...
314. M: Del pas de la universitat al món laboral? De la legislació? De la relació amb l'empresa?
315. T-3: Mmm no, jo és que crec que he tingut molta sort i que ara, en el lloc on estic, XXX (51:33). Evidentment no és la meva feina i, per tant, entenc que hi ha d'haver un altre pas XXX i potser llavors tot m'anirà del revés i tindrè problemes amb els companys i no estarà adaptat. Però ara XXX
316. M: D'acord. Gràcies.

T-4

1. M: Perfecte, em pots dir quina és la teva situació laboral actualment?
2. T-4: Pues, estic treballant en una empresa... a València, que és una empresa d'investigació, d' I+D+I, investigació, desenvolupament i innovació.
3. M: Que té a veure amb el que tu vas estudiar?
4. T-4: Sí, perquè... Jo sóc enginyer tècnic industrial, especialitzat en electrònica
5. M: Aha
6. T-4: I jo ja... Hi ha dues parts, l'empresa té, la part d'I+D+I que fem projectes, jo em dedico a la part d'electrònica, que seria disseny de circuits electrònics.
7. M: Sí
8. T-4 : Programació de... de llenguatge en "C", llenguatge de... de... de productes electrònics i a més a més, l'altre part redactem patents.
9. M: Ah molt bé
10. T-4: Un client ve amb una idea i vol protegir-la, doncs un grup de... d'enginyers, cadascun la seva... el seu camp i ell em porta la seva idea i li diem: "mira, pot millorar d'aquesta manera" i els ajudem a patentar la... la seva idea.
11. M: Perfecte, molt bé. Des de quan estàs treballant en aquesta empresa?
12. T-4: Ara fa... fa poc... fa un mes i mig, vaig començar el 4 de Novembre.
13. M: D'acord. Des de que vas acabar la carrera...
14. T-4: Sí
15. M: Fins que has tingut aquesta feina, has treballat en alguna altra empresa?
16. T-4: Des de que vaig acabar la carrera?
17. M: Sí
18. T-4: No
19. M: No has pogut. I quan temps fa que vas acabar?
20. T-4: Vaig acabar el 2011
21. M: Val, per tant...
22. T-4: Perquè... però era... era... era... mmmm... aquest conveni que tenen la universitat amb les empreses que són...
23. M: Com unes pràctiques? No?

24. T-4: Sí , perquè feia el projecte l'últim any...feia el projecte, i... vaig compaginar el projecte a treballar en una empresa. Vaig estar treballant a Cobega, a... a Mollet del Vallès.
25. M: Sí
26. T-4: A una planta que tenen de Cobega.
27. M: Sí
28. T-4: Doncs allà. Jo vaig acabar al 2011.
29. M: Al 2011, i per tant has estat dos anys sense tenir una feina?
30. T-4: Sí, dos anys, sí
31. M: D'acord, d'acord
32. T-4: Sí
33. M: Molt bé. Ara farem un bloc de preguntes que tenen a veure amb la teva estada a la universitat, per formar-te.
34. T-4: Val
35. M: Quan estaves a la universitat vas demanar algun tipus de suport específic per poder estudiar? Per exemple, un prenedor d'apunts, algun...
36. T-4: Ah...bàsicament el que feia.. no vaig anar a un centre d'aquests de discapacitat, jo anava amb un company alumne...
37. M: Sí
38. T-4: i em passava molts apunts. Em passa una d'apunts...
39. M: Vale
40. T-4: I jo... li escrivia apunts.
41. M: Sí
42. T-4: El que podia
43. M: Sí
44. T-4: El que podia perquè al ser sord normalment el professor quan explica, estàd'esquena i... jo llegeixo els llavis i no...
45. M: No podies
46. T-4: Agafava el que podia però després d'amic d'universitat... doncs: "Tu, em deixes fer fotocòpia?"
47. M: Val
48. T-4: Doncs això
49. M: Per tant, t'ho gestionaves tu mateix. No t'ho va gestionar mai la universitat?
50. T-4: Mai

51. M: D'acord. Et posaven impediments els companys per passar-te els apunts?
52. T-4: No
53. M: Mai et vas trobar amb cap tipus d'impediment.
54. T-4: No
55. M: Molt bé. Creus que quan vas sortir de la universitat a nivell curricular eh, a nivell de coneixements de la carrera, estaves ben preparat per entrar en el món laboral?
56. T-4: Quan vaig acabar la...
57. M: Sí, la carrera
58. T-4: La... carrera?
59. M: Sí
60. T-4: Doncs no
61. M: Doncs, què et faltava?
62. T-4: Que, el problema de la universitat... per exemple les enginyeries, les enginyeries tot és molt teòric, tot és molt teòric. Quan jo me n'he adonat ara, començant a treballar ja, que... el 60%... tot és pràctic, tot és pràctic, programació, programació, dissenyar... tot això no... no ens ho dona la universitat, a la universitat les enginyeries tot sobre paper, tot sobre paper
63. M: Clar
64. T-4: I... jo crec que això s'ha de canviar, eh?
65. M: D'acord
66. T-4: El problema és que... molta teoria, està molt bé per saber... tot això, perquè... tot això, però pràctica... pfff
67. M: Val, per tant si fa falta pràctica, que després parlarem del tema de les pràctiques, vol dir que potser competències d'aquestes que són transversals, et feien falta?
68. T-4: Com?
69. M: Competències d'aquestes que són transversals, això de: "Saber treballar amb grup, de saber liderar un grup..." que és molt més pràctic, no?
70. T-4: Pràctic
71. M: Aquestes competències
72. T-4: Competències... no
73. M: No, no
74. T-4: No ensenyen, no... no ens preparen per això.

75. M: Val d'acord, d'acord. Per tant, llavors si que creus per tant que té molt valor el que l'estudiant pugui realitzar pràctiques mentre està treballant?
76. T-4: Sí
77. M: Pràctiques curriculars
78. T-4: Mentre estant...sí.
79. M: Sí
80. T-4: Sí, perquè surts sabent molta teoria... però molta, però et trobes que quan vas a una empresa... tot és pràctic, almenys la meua carrera, tot.
81. M: Clar, d'acord.
82. T-4: I... per fer programació, el llenguatge en "C", de programació, jo hauré fet en tot un any... 10 hores de pràctica
83. M: Uff
84. T-4: 10 hores en tot un curs, 10 hores... Què pots fer en 10 hores?
85. M: No... res.
86. T-4: Te'n vas a una empresa, pum!, et trobes això, i dius: "Sí, ho he fet però no hem profunditzat més".
87. M: No
88. T-4: Clar, evidentment que a la feina, agafes experiència, i és quan...
89. M: Sí
90. T-4: ...arranca, al menys tens una base.
91. M: Sí, sí
92. T-4: Tens una base però molt, molt plana.
93. M: Com haurien de ser aquestes pràctiques?
94. T-4: Les pràctiques?
95. M: Sí, les pràctiques per fer dins la carrera o com van ser les que vas fer tu?
96. T-4: Jo lo que vaig fer...jo...jo el que faria...
97. M: Sí
98. T-4: Perquè jo ho he fet, primer a... a l'hora de fer pràctiques l'estudiant hauria de tenir molt clar en quin camp treballar, perquè l'enginyeria electrònica pots treballar en un departament com... com... com a... coordinació, com coordinació. Pots treballar en un departament més... tècnic i més... pràctic, depèn de quin camp vulguis treballar, doncs et recomanarien una empresa que es dediquin a això, o una empresa que es dediquin més... especialitzat.

99. M: D'acord, a tu en el teu cas, poder entrar a fer pràctiques a una empresa, et va servir per poder veure la realitat de la feina per la que tu t'estaves preparant i la teva discapacitat com es confrontaven les dues?
100. T-4: Pues, jo m'he trobat que... el problema de coordinació del departament de... departament... a Cobega per exemple
101. M: Sí
102. T-4 Jo em vaig trobar el problema que estar en un departament que fèiem stock, fèiem coordinació de manteniment i tot això... i necessitaves estar en contacte amb el telèfon, i... em vaig trobar que, amb aquest apartat no servia... no... jo no serveixo en... enlloc que hagi de coordinar, hagi de parlar amb proveïdors, hagi de... que necessites telèfon i parlar amb ells, jo ja pràcticament vaig veure que en aquest context jo no servia. Estava molt limitat.
103. M: D'acord per tant, tenim dues coses: els estudiants en general va molt bé poder fer pràctiques perquè, home, veus que s'espera de tu quan acabis la carrera
104. T-4: Sí
105. M: i per una altra banda quan a més a més tens una discapacitat és important perquè te n'adones quins treballs específics deguts a la discapacitat no podràs fer.
106. T-4: Exacte
107. M: També pot ser que sigui bo perquè l'empresa veu a la persona amb discapacitat com una persona que és capaç de poder treballar bé?
108. T-4: Sí
109. M: Sí
110. T-4: Nosaltres estem preparats...
111. M: Sí, clar
112. T-4: Estem preparadíssims
113. M: Igual que un altre
114. T-4: Evidentment que tindrem unes limitacions. La meva limitació és que li tinc pànic al telèfon.
115. M: Clar
116. T-4: Telèfon. Clar, en un departament... Cobega, que era més de coordinació, doncs evidentment que van veure que jo amb la meva discapacitat tenia problemes per... parlar amb proveïdors, coordinar el manteniment, parlar amb "walkie-talkie"
117. M: Clar, clar
118. T-4: i... i jo em vaig sentir malament també perquè no podia...

119. M: No podies fer el que esperaven...
120. T-4: no... no... em vaig quedar una mica estancat, per dir-ho d'una manera.
121. M: D'acord, però en canvi ells podien veure que tu aquella feina no la podies fer, però podies fer una altra.
122. T-4: Però podia fer d'altres, evidentment.
123. M: Per tant, d'alguna manera l'empresa al tenir algun estudiant amb discapacitat fent pràctiques, li pots servir per treure's la bena aquella de davant dels ulls que els hi fa dir: "es que no poden treballar", no?
124. T-4: No.. sí, sí. Ja van veure que tenia la limitació del telèfon, i van dir: "val, no pot fer això, però pots fer altres coses".
125. M: Val, val, molt bé, perfecte. Escolta, llavors a les pràctiques a l'empresa, tu creus que val la pena que hi hagi un tutor de l'empresa i un tutor a la facultat per poder orientar bé aquestes pràctiques?
126. T-4: Diria que sí, eh.
127. M: Sí?
128. T-4: Sí, sí
129. M: Qui hauria de ser el tutor de l'empresa?
130. T-4: El tutor de l'empresa hauria de ser algú del teu departament.
131. M: Algú del departament.
132. T-4: Algú del departament. Jo tenia un de Recursos Humans...
133. M: Sí
134. T-4: Jo tenia una de Recursos Humans, però la de Recursos Humans no sap el que hi ha en el meu departament...
135. M: Clar
136. T-4: El millor, que el tutor fos un del teu departament. Que interactuï amb ell dia a dia, no un d'un altre departament... Recursos Humans ara em ve al cap...
137. M: Clar, clar d'acord, val. I per tant, algú del teu departament, però a més a més algú que tingués una certa sensibilitat cap a la discapacitat?
138. T-4: També, també, també
139. M: Que tingués...
140. T-4: Perquè... el problema és que la gent, en el meu cas, es pensen que al ser sord pensen... que no xerres, no et comuniqués, parles amb llenguatge de signes... Pensar que t'han de cridar perquè et sentin... perquè si a mi em parles sense veu, i t'entenc igual...

141. M: Clar
142. T-4: Per a ells és un món que no saben com... li fa una mica de respecte... una mica de respecte, i dir...
143. M: No saben com gestionar...
144. T-4: No, no saben com... però llavors amb el temps et van coneixent, et van coneixent, ja saben com tractar-te, i ja et van coneixent...
145. M: Val, però per tant si d'entrada el tutor de l'empresa fos una persona que tingués coneixements i una certa sensibilitat cap al tipus de discapacitat d'aquest noi o d'aquesta noia en pràctiques, tot plegat seria més senzill el camí?
146. T-4: Sí...
147. M: Sí
148. T-4: Perquè seria bo que el tutor de l'empresa ja... ja digués de bon inici quin tipus de persona entrarà... perquè no és el mateix que entri un cec o que entri un amb cadira de rodes, o un sord... allà li diuen "vindrà un amb una discapacitat" però quina discapacitat? Per això no saben el que... primer informar quin tipus de persona ve, quin tipus d'incapacitat ve i quina limitació, que sàpiguen les limitacions.
149. M: Clar, per tant, tot això creus que hauria de ser feina de la universitat cap a l'empresa...
150. T-4: Cap a l'empresa...
151. M: D'acord
152. T-4: dir el tipus de discapacitat, les limitacions que té...
153. M: Aquell...
154. T-4: Que té la... Perquè sinó perdre'm el temps.
155. M: Clar
156. T-4 . Per exemple, un cas: Jo podria ser professor d'autoescola, però no pas un cec, no hi podrà pas en una autoescola... Ha de ser, el tutor de la universitat, hauria de saber el tipus de discapacitat que té, i les limitacions que té i anar amb cuidado d'on poses aquesta persona
157. M: Clar
158. T-4: Tens un sord, no et posis a fer pràctiques de teleoperador, per dir algo... No el posis allà, perquè ho passarà malament, no podrà... o un cec no el posis a... a... manipulatge de... bueno, estic posant exemples
159. M: Sí, sí, sí...

160. T-4: El tutor de la universitat que sàpiga... el tipus de discapacitat i a més a més, a l'empresa, quines coses ha de fer
161. M: D'acord, d'acord... Tu a la universitat, quan vas estar a la universitat,... a veure, creus que hauries pogut tenir la vida una miqueta més fàcil?
162. T-4: A la universitat?
163. M: Sí. És a dir, tu creus que vas haver de passar per obstacles que els teus companys no els hi va fer falta passar?
164. T-4: En el meu cas, no
165. M: No? D'acord.
166. T-4: En el meu cas, no... No... no he tingut problemes... que no... jo en aquesta part no tinc cap queixa, no... algú altre potser sí, però en el meu cas no.
167. M: Tu en el teu cas, no... Molt bé... En canvi, abans té preguntat què és el que trobaves a faltar quan vas acabar la carrera per inserir-te, ara al revés, què creus que va ser un bon... alguna cosa interessant de la teva formació que et va ajudar a poder trobar feina
168. T-4: Una cosa de la meva carrera...
169. M: Sí, allò que dius "això m'ha ajudat a l'hora de trobar feina"...
170. T-4: ... A l'hora de trobar feina només es basa en la meva titulació
171. M: Com la d'un altre...
172. T-4: Com la d'un altre, sí...
173. M: D'acord
174. T-4: La meva titulació d'enginyer tècnic industrial especialitzat en electrònica
175. M: I ja està
176. T-4: I ja està
177. M: I ja està
178. T-4: Sí
179. M: Vaig passant perquè hi ha preguntes que és per persones que no treballen i aleshores me les salto, eh!
180. T-4: Vale, vale...
181. M: o coses que ja has explicat... Ara anem a fer un altre bloc que és de...
182. T-4: Però si vol preguntar-me alguna cosa que em passava quan no treballava pot, eh!
183. M: Ah, d'acord, gracies
184. T-4: Vull dir que no...

185. M: Sí. Gracies, gracies
186. T-4: Jo també he passat dos anys sense...
187. M: Sí
188. T-4: sense trobar feina... vull dir que...
189. M: Això m'ho hauries d'explicar. Podries explicar-me durant aquest dos anys sense trobar feina si has anat buscant feina, on trobaves...
190. T-4: Oi tant que tinc coses a explicar
191. M: Doncs va, explica...
192. T-4: He vist que... m'he trobat amb situacions que... que té tela, eh!
193. M: Doncs va explica'm-ho tot.
194. T-4: Doncs... Vaig acabar la carrera el 2012...
195. M: Sí
196. T-4: Al 2012 vaig... El 2012 vaig acabar la carrera i... com qualsevol persona, comences a buscar feina... Infojobs...
197. M: Sí
198. T-4: Infoempleo... i també vaig començar a buscar... perquè jo al currículum tinc posat que tinc una discapacitat
199. M: Per què ho poses al currículum?
200. T-4: Perquè vull que ho sàpiguen.
201. M: D'entrada?
202. T-4: Vull que ho sàpiguen
203. M: D'acord
204. T-4: No vull que es trobin una sorpresa, perquè per mi seria violent
205. M: D'acord
206. T-4: Vull que ho sàpiguen. Que ja sàpiguen que jo tinc una discapacitat, poso "altres dades d'interès": permís de conduir, poso: "certificat de discapacitat del 48%", i ho poso perquè vull que ho sàpiguen
207. M: D'acord
208. T-4: No... que no es trobin una sorpresa... i bueno, i... no em trucaven ni res. Vaig començar, com que no... suposo que com una altra persona i amb una altre competència, no trobava res amb aquests, amb aquests portals
209. M: Sí...
210. T-4: I també, anava a mà
211. M: Aha

212. T-4: Al veure que no arribàvem enlloc, vaig dir “busquem portals que busquin gent amb discapacitat”... Disjob
213. M: Sí
214. T-4: Diversia
215. M: Sí
216. T-4: Diversia, i... Inserta, de la ONCE
217. M: Sí
218. T-4: Fundosa
219. M: Aha
220. T-4: Vaig començar a apuntar-me a aquests llocs, però veia les ofertes que eren per gent poc qualificada... i vaig dir “anem malament”, eren per gent poc qualificada, i majoritàriament, per teleoperador... majoritàriament per teleoperador
221. M: Sí
222. T-4: Sord té una discapacitat, aquestes feines no li serveixen de res
223. M: De res, de res...
224. T-4: Llavors, la primera entrevista que vaig tenir, va venir de la fundació Adecco
225. M: Sí
226. T-4 : Va ser la primera entrevista que vaig tenir, va ser per València... per València (17:15), vaig provar per Girona i Barcelona, no hi havia manera...
227. M: No hi havia manera...
228. T-4: Com que tinc família a Alacant... Vaig buscar per Alacant i València. Em truquen de la fundació Adecco per una feina que no era de lu meu, era per treballar de manipulador de... d'una fàbrica d'aliment
229. M: Sí
230. T-4: De manipulador... I bé, vaig allà perquè em volien fer l'entrevista i tot, i... em vaig trobar que em van dir “el problema que hi ha és que a l'empresa no volen, volen gent amb discapacitat, però no volen gent sorda”...
231. M: Per què?
232. T-4: Perquè deien que... que nosaltres... uhm, era un perill per nosaltres per si no sentíem la màquina o... o etcètera. Això a mi em va tocar la moral
233. M: Clar
234. T-4: Em va tocar... Una fundació, que és una fundació per discapacitats
235. M: Sí

236. T-4: i em diguin que un sord no pot treballar en una fàbrica de manipulació d'aliments perquè no sentim i això... és una discriminació... que no saps d'on agafar-ho.
237. M: Per tant, aquí et vas sentir discriminat?
238. T-4: Em vaig sentir discriminat, sí. Vaig pensar: "si no em volen d'operari per una fàbrica d'alimentació, qui em voldrà?"
239. M: Clar
240. T-4: Em va... va ser un bajón, què dius "ara què faig?"... i vaig anar a Fundosa
241. M: Aha
242. T-4: Fundosa, també hi havia una feina a Fundosa, i... quan van saber que era sord també em van dir que no, que no servia per l'oferta... per ser sord. Jo crec que els sord ho tenim... imagina't, imagina't, amb fundacions que busquen gent amb discapacitat...
243. M: Sí, sí...
244. T-4: que ja em diuen que no
245. M: Que no perquè és sord
246. T-4: Perquè no, perquè per aquesta feina no, no, no, no... pfff, al final et quedes pfff... què faig ara?
247. M: Clar, clar...
248. T-4: Què faig ara?
249. M: Clar
250. T-4: I un altre problema que tinc és que en el currículum posa el número de telèfon d'una altra persona
251. M: Clar
252. T-4: Perquè... per contacte per telèfon, i això també era pfff
253. M: Era dur això...
254. T-4: Era pf, clar t'agafen, perquè tenia el telèfon del meu pare, en aquell no puc posar el meu telèfon, ojalà pogués, però no puc
255. M: Clar, clar...
256. T-4: Poso el correu a més a més, diu "preferiblement contacte per via mail", no tots ho feien...
257. M: Ja, ja, ja
258. T-4: No tots ho feien... Trucaven, es posava el meu pare i... i això ja fa una mica de reticència...

259. M: Sí, sí
260. T-4: I això les empreses no ho saben... Les empreses, diuen “discapacitat”... què pensen? Un cec o un minusvàlid... No pensen en un sord o...
261. M: No. Sí, sí...
262. T-4: Depèn de quines sí...
263. M: D’acord, d’acord... Aquestes... a veure, quan vas arribar a aquestes fundacions de persones amb discapacitat, això hi vas arribar perquè ja les coneixies? O com les vas conèixer?
264. T-4: Una me la va donar la Ingrid
265. M: Ah d’acord
266. T-4: Una me la va donar la Ingrid
267. M: D’acord
268. T-4: I després buscant per internet, vaig buscar...
269. M: Vas trobar, d’acord...
270. T-4: ... fundacions per discapacitat
271. M: D’acord
272. T-4: Però vaig veure que eren feines, pf, no eren feines qualificades
273. M: D’acord
274. T-4: Eren feines d’operaris o teleoperadors o... de neteja
275. M: Et feien entrevistes en aquests serveis? Et feien entrevistes?
276. T-4: A la fundació
277. M: Les fundacions te’n feien? Et feien entrevistes?
278. T-4: Sí, em feien entrevistes, sí
279. M: I et feien també formació? Allò, com fer bé un currículum, com fer currículums diversificats, com presentar-te a una entrevista...
280. T-4: No
281. M: No?
282. T-4: No, no
283. M: D’acord
284. T-4: Jo estava... m’apuntava a la fundació... Fundació Adecco, Fundació Randstad, també
285. M: Sí, sí...

286. T-4: Feia el currículum, mirava les ofertes, enviava el meu currículum. Si els hi interessava doncs em deien “vine, farem una entrevista, et coneixerem”. Vaig anar a... d’entrevistes, a dos
287. M: D’acord
288. T-4: Les altres eren trucar i com es posava el meu pare, i pregunten “per què no es posa ell” i clar ell diu “és que no hi sent i és sord”... i diuen “ah, vale doncs sí, perdona però no... no”
289. M: No
290. T-4: No podrà ser o el que sigui...
291. M: D’acord, d’acord. Llavors quan tenies l’oportunitat d’anar a una entrevista, tu utilitzaves a l’entrevista la teva discapacitat per poder seduir al que t’entrevistava? És a dir, jo no podré agafar a una... o sigui jo no podré estar en una feina on hagi d’atendre a un telèfon però en canvi, no sé, ara m’ho imagino, eh!, sóc molt bo fent...
292. T-4: Sí, home clar...
293. M: Tot això ho fas?
294. T-4: A l’entrevista t’has de vendre
295. M: Vale...
296. T-4: A l’entrevista tothom sap que t’has de vendre... Evidentment que jo els hi deia la meva limitació és... que llegeixo els llavis i... un telèfon...
297. M: No pots
298. T-4: No puc... La veritat, la veritat, no puc, no puc, però... però sóc enginyer electrònic, m’he prepara’t per això, sé programació, sé dissenyar, per aquestes coses no necessito el telèfon
299. M: Clar, clar...
300. T-4: Per aquestes coses no necessito el telèfon
301. M: Clar
302. T-4: Això és el que li deia.
303. M: D’acord, d’acord. I veies la reacció de l’altre, com era?
304. T-4: La reacció... Home... Jo crec que normal, perquè ja tracten... com era una fundació, suposo que ja han tractat altres persones sordes i...
305. M: Val, en tot cas, en a tu no et van servir aquests serveis d’inserció laboral de les fundacions o et van servir?
306. T-4: De res...

307. M: D'acord, d'acord. O sigui, t'has hagut d'espavilar tu sol, i tu sol has trobat la feina que tens
308. T-4: Sí, la feina que tinc la vaig trobar perquè em vaig inscriure al Tardo (23:20) de la Comunitat Valenciana
309. M: Vale... El Tardo què és?
310. T-4: Bueno, és com... com t'inscrius a... a l'INEM
311. M: Ah, d'acord, però d'allà?
312. T-4: D'allà sí
313. M: De València
314. T-4: Sí, perquè s'em va caducar el de Catalunya, i vam dir...
315. M: Me'n vaig cap allà
316. T-4: Me'n vaig cap a la Comunitat Valenciana i ho provo allà. Vaig anar amb la factura de... de la meva tieta demostrant que... perquè sinó no pots, sinó no pots
317. M: Clar, clar...
318. T-4: Vaig anar allà i vam fer una mica de... de... trampa, per dir algo... Però no vaig tenir problema, em van donar el Tarde (23:52) que és el... la inscripció del... de l'Inem del paro
319. M: Sí, d'allà
320. T-4: I allà hi han les ofertes, i... em vaig apuntar en aquesta i...
321. M: Ja va estar
322. T-4: En un mes...
323. M: Oh què bé... Buff... què bé! D'acord... Per tant, en tot el teu procés d'inserció laboral, ja ho has anat dient, eh! Però allò a veure si ara poguessis enumerar quines han sigut les dificultats més grans que t'has trobat?
324. T-4: Les dificultats més grans?
325. M: Sí
326. T-4: Pues... a l'hora de trobar feina?
327. M: Sí
328. T-4: Doncs jo, per exemple, m'apuntava a Infojobs, no rebia pas resposta mai... Res, zero...
329. M: Els portals d'Internet, no?
330. T-4: Infojobs... Infoempleo... Randstad...Que no són fundacions de discapacitat, res, un desastre...
331. M: Un desastre...

332. T-4: Zero...
333. M: D'acord...
334. T-4: Zero... Fundacions, em trucaven. Perquè ja saben que tu tens una discapacitat... Els d'Infojobs i això també ho saben, ja veien que tens una discapacitat... No sé si em rebutjaven per...
335. M: Per la discapacitat..
336. T-4: o perquè no... no, no reunia qualitats o el que sigui, no ho sé
337. M: D'acord
338. T-4: Però fundacions... sí que em trucaven, però quan trobaven que es posava el meu pare i això... O una entrevista i...
339. M: D'acord, d'acord...
340. T-4: I després el que m'ha funcionat és l'INEM de la Comunitat Valenciana
341. M: D'acord. Creus que per això, tot aquest tema també té a veure amb la crisi? És a dir...
342. T-4: També...
343. M: Que hagi trobat feina a València i no a Catalunya... Això pot ser també tema degut a la crisi?
344. T-4: Ens ha pillat de ple la crisi, ens ha pillat ben de ple, a la meua generació no sóc l'únic...
345. M: No, no, no...
346. T-4: No sóc l'únic, però pot influir
347. M: Pot influir bastant, no?
348. T-4: Sí, pot influir
349. M: D'acord
350. T-4: Però...bueno. Les empreses saben que si em contracten a mi, suposo que saben que... tenen subvencions i tenen descomptes a la Seguretat Social
351. M: Sí, sí, però tot i amb això hi ha empreses que tot i sabent-ho, s'estima més no fer-ho
352. T-4: No, no fer-ho exacte
353. M: D'acord, i per què et sembla que passa això?
354. T-4: El què? Que no agafen...
355. M: Que no agafin a persones amb discapacitat, perquè a més a més quan un és titulat universitari, vol dir que, home, té un paper si més no que li avala que la formació que té és bona per a poder desenvolupar aquella feina.

356. T-4: Sí, però jo crec que...quan agafen... és la meva opinió. Jo crec que quan agafen un currículum... no sé... si no hagués posat la discapacitat, perquè jo ho posava al currículum... si no hagués posat la discapacitat, potser hauria sigut diferent, potser... no ho sé, no ho sé
357. M: No, no ho sabem això...
358. T-4: No ho he pogut comparar... Però jo ho posava, perquè volia que ho sabessin, no... no volia anar allà i que es trobessin, Ostia!
359. M: Clar
360. T-4: Aquest tio és sord i no...
361. M: Clar
362. T-4: Ho sàpiguen i ens evitem sorpreses
363. M: Clar
364. T-4: I lo de la crisi suposo que ha influït, eh?
365. M: D'acord
366. T-4: Jo crec que sí que ha influït
367. M: D'acord
368. T-4: Però és curiós perquè... i en el meu cas poden "ahorrar"
369. M: Sí
370. T-4: Tot això, i en canvi un altre li surt més car. Si hi ha crisi i volen reduir costos
371. M: Tu diries, perquè abans has comentat que quan estaves a les fundacions i associacions de persones amb discapacitat, a les borses de treball hi havia molta feina per persona amb discapacitat, però feina no qualificada
372. T-4: No qualificada
373. M: Tu creus que hi ha... o sigui que hi hagi feines per persones amb discapacitat, però feines no qualificades i que en canvi no n'hi hagi, o n'hi hagi tanta, per titulats universitaris...
374. T-4: Per...per qualificats, això és el que me trobat, itant...
375. M: Vols dir que no és que l'empresa, podria ser que a l'empresa li fes por donar responsabilitats...?
376. T-4: Responsabilitat a una persona que té discapacitat, claríssim.
377. M: Sí
378. T-4: Claríssim. S'ha de veure les ofertes que hi havien... Oferta d'operari a ... de torn de matí, tarda, nit 8 hores en una fàbrica de manipulació d'aliments o el que

sigui. Per serveis de neteja, hotel ... o això, jardineria, ofertes de jardineria, sobretot teleoperador, teleoperador. Això a les fundacions sí.

379. M: Sí, és clar...

380. T-4: ara enginyeria...pff... un cada 15 dies

381. M: Clar, clar, clar. D'acord, per tant això és un tema. A veure... estàs bé amb la feina que ara tens?

382. T-4: eh?

383. M: Estàs content amb la feina que ara tens?

384. T-4: Molt, molt, molt

385. M: Sí?

386. T-4: Molt, molt. Vaig tenir molta sort, va ser coincidir... va ser coincidir el moment que vaig començar a buscar la feina, i que ells buscaven un enginyer en electrònica.

387. M: Perfecte

388. T-4: Va estar, com es diria: una flor al cul

389. M: T'hi sents bé? És a dir, no et sents ni discriminat ni per algun company...

390. T-4: Que va

391. M: ni per algun cap?

392. T-4: Que va.. jo recordo al principi quan hi vaig anar, jo anava acollonit, eh? Anava acollonit

393. M: Clar

394. T-4: Allà anava...ja venia d'unes quantes decepcions, i anava pff... i anava com aquell qui diu: "anem-hi" No ens perdem res... Vam anar a l'entrevista amb els dos socis i vam parlar i molt bé, molt bé

395. M: Perfecte

396. T-4: I al cap de dos dies em va enviar un Whatsapp, perquè vam dir, goita, tinc aquest problema, si em dieu algo prefereixo...

397. M: Per escrit

398. T-4: per escrit, i cap problema. Dos dies després XXX 29:43 formar part de...

399. M: Oh, que bé

400. T-4: la nostra empresa

401. M: Que bé!

402. T-4: Per Whatsapp... vull dir que...perfecte

403. M: Fantàstic, van entendre molt bé de seguida

404. T-4: Sí
405. M: com funcionar amb una persona sorda, no?
406. T-4: Sí
407. M: Molt bé, molt bé
408. T-4: Molt bé, sí
409. M: Molt bé. Per tant, el servei d'inserció laboral de la universitat tampoc el vas fer servir?
410. T-4: No
411. M: Per què no?
412. T-4: Perquè no...estava... no...estava informat d'aquest tema. No ho sabia. Em vaig enterar quan estava acabant, em van enviar un correu, que hi havia un... un... un centre de... d'acompanyament de gent amb discapacitat, però això l'últim any...
413. M: Clar
414. T-4: Jo no ho sabia, jo anava allà... sabia que hi havia ajudes per la matrícula, que pagava... no pagava matrícula
415. M: Ah no, no
416. T-4: Això ja ho sabia, no pagava matrícula
417. M: Per tant tot el tema de legislació, tu estàs al cas del tema de legislació?
418. T-4: De la legislació...
419. M: de les persones amb discapacitat...
420. T-4: XXX 30:43 entrar, per l'Ingrid i la Isabel
421. M: Val
422. T-4: Perquè, sinó... ni m'entero...
423. M: No ho sabies... I qui t'hauria d'haver informat de tot això?
424. T-4: Doncs el govern
425. M: Però a través de qui? A través de qui? De la universitat? Dels orientadors quan s'acaba el batxillerat abans d'entrar a la universitat?
426. T-4: Home... home... del batxillerat a la universitat em vaig informar...
427. M: En aquí...
428. T-4: Mira, quan vas a la universitat tens l'ajuda aquesta de matrícula, has de portar els papers del certificat de la discapacitat...
429. M: Reserva de plaça...
430. T-4: Això, i que tinguis un centre que assessoren o acompanyen a gent amb discapacitat. A mi d'això no em van dir res... vaig fer batxillerat, no tenia ni idea...

431. M: Per tant, segons quines coses te les havien d'haver informat abans d'entrar a la universitat...
432. T-4: Abans d'entrar a la universitat
433. M: I segons quines coses, dins mateix de la universitat.
434. T-4: Sí
435. M: Perquè el que són serveis propis de la universitat, això t'ho havien d'haver informat...
436. T-4: Suposo que ara està molt més informatitzat tot, o no? No? No ha canviat?
437. M: No, no, no, no gaire...
438. T-4: Perquè així tampoc ens enterem...
439. M: Clar, clar. Per tant tu creus que les titulats, Bueno, les persones amb discapacitat que estan a la universitat, els hi falta informació sobre la legislació?
440. T-4: Sí
441. M: D'acord. I llavors, informació sobre la legislació per entrar al mercat laboral, també?
442. T-4: També...sí
443. M: També
444. T-4: Jo m'he hagut d'espavilar sol, eh? No... Va ser acabar la carrera, el projecte, i buscar-me la vida.
445. M: Clar
446. T-4: Buscar-me la vida. Lo que estaria bé, per exemple si estàs... posa una casella que tens... a la matrícula has de posar la casella que tens discapacitat, doncs...hauria d'estar informatitzat amb el centre de discapacitat...
447. M: Sí, sí
448. T-4: I...estar pendent de... aquest està a últim any, acabarà... quedem, mirem lo que hi ha per... per quan acabi el projecte o la carrera, les coses que pot fer i una mica d'orientació, perquè anava molt perdut. Surts de la universitat i dius pff... Què faig ara?
449. M: D'acord
450. T-4: I jo tenia el dubte, del currículum... poso que tinc discapacitat o ho amago? Perquè em discriminaran o no...
451. M: Clar, ho poso...
452. T-4: Parlo amb la Isabel...Però per què? Jo tinc la Isabel... un altre persona potser no té la Isabel!

453. M: No, no, no, i tant que no, i tant! No, no
454. T-4: I estar sol i no... Estaria bé que al batxillerat si hi ha una persona amb discapacitat, i vol entrar a la universitat...una orientació del tutor del batxillerat, cap a la universitat.
455. M: Cap a la universitat...
456. T-4: O lo que vaig fer jo...perquè jo vaig fer batxillerat, no vaig fer selectivitat, vaig anar a un mòdul de grau superior, i del mòdul de grau superior vaig anar a la universitat.
457. M: D'acord
458. T-4: També hi ha dues vies per entrar a la universitat.
459. M: Sí
460. T-4: També s'ha de tenir en compte els que venen de formació professional
461. M: Clar, clar, sí, sí, igual, igual, igual
462. T-4: Algú que ve de formació professional... El que vaig fer jo, vaig anar de formació professional a la universitat, sense tenir ni idea, no tenia algú que...
463. M: Algú que orienti o acompanyi en aquest moment...
464. T-4: No
465. M: No?
466. T-4: I després quan ja estava a l'últim any, em vaig enterar que hi havia un centre de...
467. M: Sí, sí...
468. T-4: Jo vaig fer les pràctiques a Cobega... això...
469. M: D'acord, d'acord...
470. T-4: Però això l'últim any...
471. M: Sí... l'últim any ja s'ha fet tard...
472. T-4: Tard... és molt tard...
473. M: És tard...
474. T-4: Tard
475. M: Sí, sí
476. T-4: Val més tard que mai...
477. M: Ja! Ja, però clar... no, no, d'acord... a veure... uhm, tu coneixes per això ara actualment la legislació sobre la inserció laboral de les persones amb discapacitat?
478. T-4: La legislació?
479. M: Sí, ara la coneixes?

480. T-4: Uhm... però...
481. M: Les empreses que tenen reserva de plaça...
482. T-4: Que tenen... sí.
483. M: Sí, tot això.
484. T-4: Sí
485. M: D'acord
486. T-4: Que han de tenir reservat...
487. M: Sí
488. T-4: Potser les multinacionals estan obligats a tenir places per gent amb discapacitat
489. M: Sí
490. T-4: Sí, això sí
491. M: A partir de 50 treballadors han de tenir un 2%...
492. T-4: Sí
493. M: Que després si contracten una persona amb discapacitat, com a mínim l'han de contractar per 1 any...
494. T-4: Sí
495. M: D'acord
496. T-4: Sí que estic enterat
497. M: D'acord... a veure... segons la teva experiència, quan l'empresa rep un currículum d'una persona universitària amb discapacitat, què és el que li pesa mes? Què és el que valora mes?
498. T-4: El que valora mes?
499. M: Sí
500. T-4: Si te una discapacitat?
501. M: Sí. Si la discapacitat, o bé el currículum d'aquella persona? És a dir...
502. T-4: Però
503. M: Pot tenir molt bon currículum i dir: " per mes bon currículum que tingui, no m'interessa perquè te una discapacitat i això no ho vull"
504. T-4: Això és lo que passa...
505. T-4: Sí, segur, segur, n'estic segur.
506. M: D'acord

507. T-4: N'estic segur que prefereixen a un que no tingui limitacions, que un amb discapacitat. Era lo que deies tu, la por de donar responsabilitats a un que és cec, és sord o és minusvàlid.
508. M: D'acord
509. T-4: Els hi fa por...
510. M: I pot tenir a veure també, clar, tot el tema de les adaptacions, és a dir, perquè clar, tu no pots agafar el telèfon, però hi ha uns telèfons que quan et parlen et surt escrit...
511. T-4: Els títols...
512. M: Et surt escrit, és a dir, això seria una adaptació
513. T-4: Sí, una adaptació en el meu cas.
514. M: Sí
515. T-4: Però jo m'he adonat que les adaptacions són per cecs i minusvàlids la majoria, per sords... no m'ofereixen alternativa.
516. M: D'acord, per tant, podria ser que l'empresa tingués por a tot el tema de les adaptacions al lloc de treball...
517. T-4: També, també, sobretot si és una empresa, una PYME o... una PYME, o...una empresa familiar d'aquestes que són petites sobretot. Una multinacional no.
518. M: No
519. T-4: Una multinacional, no
520. M: No, no, no
521. T-4: Cobega, no
522. M: Clar
523. T-4: Però una PYME
524. M: Sí
525. T-4: o... una empresa més petita, o... una empresa petita, que no sigui multinacional, aquests sí que són mes... o els hi fa més por.
526. M: D'acord, d'acord...Tu ara abans m'has dit que no necessites cap tipus de suport per treballar amb la feina que estàs fent?
527. T-4: El que tinc de feina no
528. M: D'acord
529. T-4: Perquè jo estic en un despatx, amb un ordinador a... em comunico amb el client per correu, i XXX 37:05 de laboratori

530. M: D'acord
531. T-4: Que estic fent lo meu de...
532. M: D'acord
533. T-4: Programació i dissenyar circuits. No em fa falta el telèfon...
534. M: Per res...
535. T-4: Per res
536. M: Val... D'això ja n'hem parlat, que l'empresa hauria de tenir una formació per tal de poder facilitar la inserció laboral...
537. T-4: Hi ha empreses... les empreses haurien de saber que no som tontos nosaltres, no som tontos, es pensen que som tontos... No som deficients, amb tots els respectes, no som deficients mentals
538. M: No, no, no... hi tant que no...
539. T-4: No
540. M: Però llavors l'empresa, qui li hauria de fer arribar aquesta formació? Qui li hauria... perquè clar, l'empresa en el fons el que té són unes barreres psicològiques com té la societat en general, com podríem trencar-ho això?
541. T-4: No hi ha res més que ho vegin ells mateixos... No hi ha més, no hi ha més, que ho vegin ells...
542. M: Per tant, una bona manera de que ho vegin és tornar a insistir amb les pràctiques...
543. T-4: Insistir. No hi ha més manera eh, Montserrat. Com ho demostres?
544. M: D'acord
545. T-4: Com ho demostres? No hi ha més manera que dir "goita"
546. M: Aquesta persona pot fer això...
547. T-4: Queda-te'l... queda-te'l uns mesos...
548. M: El que sigui...
549. T-4: I veuràs que...
550. M: Tu demostra que sí que pots
551. T-4: Ara... ara, ara no li fiquis en un lloc que... que...
552. M: Expressament no pugui?
553. T-4: Que no pugui. Perquè llavors ja l'hem cagada. Ja...
554. M: Clar...
555. T-4: Ja veuran "ostia no pot"

556. M: Clar, clar... És allò que si algú a nascut peix, mentre sigui peix pot ser excel·lnet,
557. T-4: Sí
558. M: Però si li demanes que s'enfili a un arbre a fer de mono...
559. T-4: Per això mateix, hem de saber les nostres limitacions
560. M: Clar, tots
561. T-4: Jo sé les meves limitacions, un cec sap les seves limitacions, tot això... És evident
562. M: Sí, sí, sí, i tant...
563. T-4: Per això a l'hora de fer... Per exemple, si té un tutor, sí té un tutor, a la Universitat, té un tutor, que sàpiga les seves... i segons la seva discapacitat, doncs el fiques en una empresa o a l'altra
564. M: Clar, clar...
565. T-4: Si tens sort... Jo parlo en el meu cas...
566. M: Sí
567. T-4: Doncs que et miri si hauràs de fer servir molt el telèfon, si... hi ha, sobretot, a un cec si hi ha de... no sé, no conec el camp dels cecs però m'imagino que, no li farà, no li farà fer un lloc que hagi de fer, no sé, gràfiques o algo....
568. M: Depen, clar, clar... D'acord... A veure, com és que hi ha persones amb discapacitat que, com tu, i com el cas de molts, s'ensurten? Arriben a la universitat, fan una carrera universitària, busquen una feina i troben una feina. I com és que hi ha persones que no? Per què et sembla que passa això?
569. T-4: Perquè hi ha persones que no. XXX (39:48)
570. M: I altres persones que tenen discapacitat, que potser arriben a la universitat, però quan surten no hi ha manera de que trobin feina.
571. T-4: Que trobin feina...
572. M: Per què creus que passa això?
573. T-4: Jo diria, aviam... hauria de veure les carreres que han fet per començar...
574. M: Per veure el mercat laboral, no?
575. T-4: Per començar això
576. M: D'acord
577. T-4: Per exemple... Per exemple, magisteri... magisteri, la cosa està... està fatal
578. M: Uy, i tant!
579. T-4: Magisteri està fatal, fatal... Infermeria, està fatal

580. M: Sí...
581. T-4: Aquest món està fatal... Suposo que amb aquests tindrà una explicació que... que... crisis. Però ara si em dius, un enginyer de telecomunicacions, que avui en dia telecos i informàtica i programació android així, així... Doncs en aquest camp, que no agafin a una persona amb discapacitat és que tenen por, no fotem, no..... Perquè de telecomunicacions i informàtica i programació android hi ha molta feina d'això, molta. I a demés són feines, tota la informàtica, són feines que no... que la discapacitat no és una limitació
582. M: Vale. Per tant, en el cas, ara no et dic de l'empresa que tingui por, sinó d'aquella persona que ja es presenta a una entrevista, no dient jo, allò que deiem abans eh, sense dubtor amb la teva discapacitat, sinó que es presenta com, al revés
583. T-4: A lo millor, a lo millor, se sent inferior, o se sent... Jo m'he sentit de vegades, algun dia m'he sentit poca cosa, per dir algo. Com por a que em rebutgin perquè no sé res i per la meva discapacitat o... i em desanimi
584. M: Creus que la família hi té molt a veure?
585. T-4: Sí...! Sí, sí...
586. M: Explica'm què hi veus aquí
587. T-4: Sí, sí... Bueno, els meus pares m'ha apollat molt... molt. Quan no trobava feina: "no passa res, ja trobaràs una altra", que m'han rebutjat: "no passa res" "ja en trobaràs, no et preocupis", "ja et mantindrem mentre no... mentre no puguis treballar, ja et mantenim, no et preocupis"... Home, és una apollo molt gran eh els pares, la Isabel també, el psicòleg també... M'han sabut orientar i sí.
588. M: Creus que aquest paper dels pares també ja té molt a veure quan un ja és petit, i com el van acompanyant en la vida aquests pares
589. T-4: Des de petit
590. M: Des de petit
591. T-4: Sí, des de petit... Jo vaig ser sord des dels 3 anys i... evidentment que al principi es van espantar... "ostia, què fem ara?", però res, van conèixer a l'Isabel, i l'Isabel em va portar i em va ensenyar a parlar i... i durant el llarg d'aquesta vida m'ha anat aconsellat que estudiï... Perquè hi havia la oportunitat d'anar a un centre de... de... aquests centres que...
592. M: A un centre d'educació especial?
593. T-4: Sí. I els meus pares van dir no... no... no... una escola normal i corrent, primària... secundària, batxillerat...

594. M: Per tant...
595. T-4: Jo crec que lu dels centres especials
596. M: Sí
597. T-4: Jo, és la meva opinió, crec que s'han de treure
598. M: Vale, perfecte. Això vol dir, per tant, que segons la teva vida, la teva experiència, la manera de no ser una persona exclosa a nivell social ni res, és seguir la mateixa via que segueixen la resta...
599. T-4: La resta, exacte
600. M: Per tant, anar a una escola ordinària; buscar un treball com qualsevol altre; fer una carrera com qualsevol altre, clar, si la vols fer...
601. T-4: Sí
602. M: Trobar una, buscar una feina, no una feina especial sinó una feina del que has estudiat...
603. T-4: Sí
604. M: És a dir, fer com tothom
605. T-4: Com tothom, sí... Perquè jo penso que això... Jo he anat al... Com es diu? Té un nom... CREDA
606. M: Al CREDA sí
607. T-4: Al CREDA de Girona
608. M: Sí
609. T-4: Hi he anat però perquè em volien conèixer i tot. Però jo hi he anat i he dit que no em va agradar gens el que vaig veure per allà
610. M: D'acord
611. T-4: No em va agradar gens. És com separar-lo, com els que sàpiguen parlar amb signes i això ja... això ja... això ja crees un...
612. M: Un gueto
613. T-4: Un gueto que només es relacionen entre ells, i llavors surten al carrer i... i cau el món
614. M: Clar... d'acord. Per tant, al costat dels altres que tenen una vida normalitzada és com tu aprens a normalitzar la teva, no?
615. T-4: Sí
616. M: D'acord
617. T-4: Però no sé si els altres sords... jo no sé... Perquè jo amb tres anys encara no havia adquirit la parla, amb tres anys...

618. M: Clar, clar...
619. T-4: No sé si amb un que ja neix sord, no sé, no sé si li és molt difícil aprendre...
620. M: Bueno, de totes maneres, ara amb els implants coclears és fàcil això... Vull dir, aviam, amb un nano que neixi sord, a la que se li pot fer un implant... bueno, clar...
621. T-4: Però clar, s'ha d'intentar
622. M: S'ha d'intentar...
623. T-4: S'ha d'intentar... A mi també em diuen de parlar amb signes... jo no en sé, eh, jo no en sé perquè no m'han ensenyat, no m'han ensenyat a parlar... Però a més a més la parla de signes, almenys intentar que aprenguin a... a parlar. Aconsegueixes això, molt bé: escola ordinària, corrent com tot i perfecte.
624. M: I ja està. A veure... Tot això ja ho has contestat... Bueno, vols afegir-hi alguna cosa més?
625. T-4: De moment... crec que ho hem dit tot
626. M: Sí
627. T-4: O creus que falta algo més o no?
628. M: No, és la teva experiència, la teva vivència, per tant, el que tu em diguis...
629. T-4: No, jo crec que... m'he adonat que tenim por
630. M: Sí
631. T-4: Bàsicament, tenim por... Quan anem a una entrevista, tenim por que es pensin que pe la discapacitat no siguis capaç de, de fer el que em demanen... I que em discriminin... Al currículum, no sabem si em de posar discapacitat o no, no sabem si és bo posar-ho o no, no ho sabem, però potser que l'empresa miri el currículum, té la titulació, però té una discapacitat i digui "uy, aquest fora, no m'interessa, fora, a per un altre", i se'n va a la paperera o no ho sabem. Això ho saben les empreses, ho hauries de preguntar a les empreses
632. M: Ara a veure si els hi puc preguntar
633. T-4: Sí
634. M: D'acord

T-5

1. M: Quina és la teva situació laboral actualment? Des de quan (l'actual)?
2. T-5: Actualment no treballo, fa tres anys, de fet no he treballat mai en res relacionat amb la meva carrera. Vaig fer Filologia italiana i no he pogut treballar d'això.
3. M: Has treballat d'alguna cosa?
4. T-5: Si, fent feina de neteja en pisos. Per això ara puc cobrar una mica.
5. M: Vas demanar específicament suports per exemple: prenedor d'apunts..., eren suficients? En quin moment? per a poder desenvolupar els teus estudis universitaris?
6. T-5: No. De fet no tenia el tema de la veu, només tenia diagnosticada la malaltia mental. Vaig trigar més temps però no vaig demanar mai res, no sabia que pogués demanar res.
7. M: No sabies que tenies dret a unes adaptacions o a uns suports si era necessari?
8. T-5: No, no se'ns informava de res.
9. M: Ni tampoc coneixies l'existència d'un servei universitari d'atenció i suport a l'estudiant amb discapacitat?
10. T-5: No i em sap greu perquè ens havien d'informar, si això existia. Estem molt desinformats de tot.
11. M: Creus que a nivell curricular (de les assignatures) estaves ben preparat per afrontar la vida laboral? Quines mancances hi trobaves? I quines forteses?
12. T-5: Ens haurien d'ensenyar a trobat feina, acabes la carrera i no saps a on has d'anar.
13. M: No vas recórrer a la borsa de treball de la teva universitat?
14. T-5: Si però no et troben feina
15. M: Què creus que hauries necessitat, en la teva formació universitària, per a poder-te inserir laboralment en alguna tasca professional relacionada amb els teus estudis?
16. T-5: Res més que trobar feina i ningú t'ajuda. Jo vull treballar i mai la universitat m'ha ajudat.
17. M: Quins aspectes de la teva formació universitària han afavorit la teva inserció laboral?
18. T-5: En cap. La filologia italiana no està buscada per ningú i hauria de fer cursos complementaris però no els puc fer per falta de diners.

19. M: Creus que les pràctiques durant la carrera universitària són importants per a generar estratègies de cara a la inserció laboral de les persones amb discapacitat? Com creus que haurien d'haver estat? Tutorització des de la facultat? com?... Com van ser les teves pràctiques, què et van aportar, què hi vas trobar a faltar,..
20. T-5: Són molt importants perquè pots veure què pots fer i què no i també les empreses et coneixen, però jo no en vaig fer durant la carrera. Caldria fer-ne, segur.
21. M: Explica'm que ha passat per que encara no estiguis treballant
22. T-5: per què no n'hi ha prou amb la llicenciatura i ens demanen de tot i jo no puc formar-me més. A més quan veuen que parlo malament es pensen que no podré fer la feina. Primer es pensen que estic constipada però quan veuen que és per sempre, em diuen que no puc fer classes...i...no em donen l'oportunitat.
23. M: Quan temps vas trigar en poder treballar després de finalitzar els teus estudis (qualsevol feina però la primera)?
24. T-5: No vaig trigar gaire, uns tres mesos
25. M: Com vas trobar la feina?
26. T-5: A través de l'Associació
27. M: Com valores el teu procés d'inserció laboral, pots dir-me les dificultats que hi has trobat? I les facilitats?
28. T-5: Molt malament, estic vivint en un pis sense poder pagar l'aigua, la llum i el meu noi està igual. Volem viatjar i no podem ni menjar.
29. M: En el cas d'haver tingut treballs anteriors, com t'hi vas trobar? N'estaves satisfet/ta? Què creus que l'hauria millorat?
30. T-5: Satisfeta no, perquè com he dit abans, avui en dia s'ha d'agafar la primera cosa que trobis, necessito menjar.
31. M: Si no treballes en una feina laboral relacionada amb els teus estudis universitaris, voldries treballar-hi?
32. T-5: M'encantaria però no podré.
33. M: Quines dificultats has trobat que no t'han permès poder exercir una tasca professional relacionada amb els teus estudis universitaris?
34. T-5: Que no et donen oportunitats
35. M: Quines són les teves expectatives actualment sobre inserir-te professionalment en feines relacionades amb els teus estudis? Per què?
36. T-5: Per ara no tinc cap expectativa, segueixo enviant currículums.

37. M: Els serveis d'inserció laboral de les universitats i de les associacions són necessaris? Per què?
38. T-5: No si no treballen diferent i et poden oferir un lloc de treball.
39. M: Vas decidir utilitzar el servei d'inserció laboral de la universitat o d'alguna associació? Per què?
40. T-5: Si, però no em va servir de res..
41. M: En el cas d'haver utilitzat els serveis d'inserció laboral de la universitat o d'una associació, com el vas conèixer, descriu com va ser el procés? Què valors més positivament de tot el procés? Què hi vas trobar a faltar?
42. T-5: El de l'associació perquè hi estic des de fa molts anys.
43. M: Has fet us de la legislació per poder accedir a un lloc de treball?
44. T-5: No
45. M: Segons la teva experiència, què creus que valora més l'empresa davant d'un currículum universitari d'una persona amb discapacitat?
46. T-5: No sé...si té una discapacitat que es veu... ja no en volen saber res.
47. M: Vas fer saber a l'empresa que ets una persona amb discapacitat? En quin moment?
48. T-5: Si, en tot moment he informat des del començament perquè així ja no cal passar pel mal tràngol d'haver d'informar.
49. M: Necessites suports per treballar? Els vas demanar? Quina va ser la resposta de l'empresa?
50. T-5: Necessitaria flexibilitat, però això les empreses no hi estan decidides a canviar-ho.
51. M: Les empreses haurien de tenir formació per tal de poder facilitar la inserció laboral dels titulats universitaris amb discapacitat? Qui l'hauria de donar?
52. T-5: Si, no sé... potser des de les associacions però és molt difícil que canviïn la manera de pensar i de veure a les persones amb malaltia mental, amb discapacitat en general... però sobretot amb malaltia mental.
53. M: A partir de la teva experiència, quins han estat els principals factors que han facilitat la teva inserció laboral?
54. T-5: Cap, perquè no faig la feina per la que estic preparada.
55. M: A partir de la teva experiència, quins han estat els principals factors que han obstaculitzat la teva inserció laboral?

56. T-5: La mala percepció que es té de les malalties mental i de les discapacitats visibles.
57. M: T'has sentit discriminat/da? En quin moment del procés? En què? com? I per què?
58. T-5: Si... sempre quan busco feina.
59. M: Alguna altra cosa que, des de la teva experiència personal, creus que pot ajudar a conèixer millor el procés d'inserció laboral d'una persona titulada universitària amb discapacitat i a partir d'aquí fer propostes per a optimitzar aquest procés?
60. T-5: No... bueno, que cal canviar la mentalitat de tothom... però això és molt difícil i que no puc fer segons quines feines perquè perdria el pagament que ara rebo.

T-6

1. M: Quina és la teva situació laboral actualment? Des de quan (l'actual)? 2S: Actualment no treballo, ara el mes de Febrer de l'any vinent farà un any que estic a l'atur.
2. M: La teva feina està relacionada amb la teva formació universitària?
3. T-6: No i ninguna ha estat relacionada amb la meva formació.
4. M: Per quantes feines vas passar abans de l'actual?
5. T-6: Per unes quantes feines; de monitora d'esplai i campaments, de coordinadora de la FESOCA, repàs extraescolar a alumnes sords, i per últim, empreses de manipuladora.
6. M: Vas demanar específicament suports per exemple: prenedor d'apunts..., eren suficients? En quin moment? per a poder desenvolupar els teus estudis universitaris?
7. T-6: En tot moment dels meus estudis universitaris sempre he demanat suports varis; apunts, diapositives, fotocopies, intèrpret de llengua de signes.
8. M: Creus que a nivell curricular (de les assignatures) estaves ben preparat per afrontar la vida laboral? Quines mancances hi trobaves? I quines fortaleeses?
9. T-6: Crec que si, potser que algunes assignatures no eren molt necessàries i d'altres que no estaven potser tindrien més importància per a la bona preparació a la vida laboral.
10. M: Quins aspectes del currículum de la teva formació universitària creus que van afavorir trobar una feina relacionada amb els teus estudis?
11. T-6: Cap, perquè no he trobat cap feina relacionada amb els meus estudis.
12. M: Què creus que hauries necessitat, en la teva formació universitària, per a poder-te inserir laboralment en alguna tasca professional relacionada amb els teus estudis?
13. T-6: Ara mateix no se que dir d'aquesta pregunta.
14. M: Quins aspectes de la teva formació universitària han afavorit la teva inserció laboral en tasques no relacionades directament amb els teus estudis?
15. T-6: En alguns aspectes importants de les assignatures estudiades m'han servit d'alguna cosa per a alguna feina que he fet, per exemple quan vaig treballar donant classes de repàs a alumnes sords o bé quan vaig fer de monitora del temps lliure amb nens amb nee, alguns aspectes em van servir bastant per poder entendre

millor als nens, com per exemple: el desenvolupament del infant, la psicologia cognitiva, psíquica, entre d'altres.

16. M: Creus que les pràctiques durant la carrera universitària són importants per a generar estratègies de cara a la inserció laboral de les persones amb discapacitat? Com creus que haurien d'haver estat? Tutorització des de la facultat? com?... Com van ser les teves pràctiques, què et van aportar, què hi vas trobar a faltar,..
17. T-6: Les pràctiques des de bon començament ja són importants per en algun futur quan t'hi trobis amb un treball relacionat amb els teus estudis. Però crec que cal fer estàncies llargues (no un cop a la setmana) i després un mes etern, no, s'ha de millor més aquest aspecte, des de bon començament que estudies (primer curs) ja cal introduir les pràctiques amb una llarga duració. En el meu moment, hi vaig trobar més manca de pràctiques que de seminari, per mi massa seminari i poques hores de pràctiques i això també fa perdre el vincle i contacte amb els nens de l'escola on fas les pràctiques.
18. M: Explica'm que ha passat per que encara no estiguis treballant
19. T-6: Simplement que quan volia buscar feina relacionada amb els meus estudis universitaris, estava la borsa de treball tancada i com que estem passant per un moment de crisi, no sabien tampoc quan tornarien a fer la convocatòria i també com que els polítics han fet moltes retallades amb educació, encara hi ha menys possibilitats de trobar feina, per això he aprofitat per marxar a l'estranger per provar una nova experiència.
20. M: Quan temps vas trigar en poder treballar després de finalitzar els teus estudis (qualsevol feina però la primera)?
21. T-6: No vaig trigar gaire, uns tres mesos i vaig trobar feina, no era la primera feina.
22. M: Com vas trobar la feina?
23. T-6: A través de Fesoca laboral
24. M: Com valores el teu procés d'inserció laboral, pots dir-me les dificultats que hi has trobat? I les facilitats?
25. T-6: Trobo que ha sigut una pena, perquè tal i com esta ara la situació, no hi ha res fàcil de trobar ni que puguis tenir un treball decent.
26. M: En el cas de més d'una feina, pots explicar què va passar per que canviessis de feina?
27. T-6: Finalització de contractes.

28. M: En el cas d'haver tingut treballs anteriors, com t'hi vas trobar? N'estaves satisfet/ta? Què creus que l'hauria millorat?
29. T-6: Satisfeta no, perquè com he dit abans, avui en dia s'ha d'agafar la primera cosa que trobis.
30. M: Si no treballes en una feina laboral relacionada amb els teus estudis universitaris, voldries treballar-hi?
31. T-6: M'encantaria però per ara no és possible.
32. M: Quines dificultats has trobat que no t'han permès poder exercir una tasca professional relacionada amb els teus estudis universitaris?
33. T-6: La crisi europea, les retallades polítiques amb educació...
34. M: Quines són les teves expectatives actualment sobre inserir-te professionalment en feines relacionades amb els teus estudis? Per què?
35. T-6: Per ara no tinc cap expectativa per els motius dits anteriorment.
36. M: Els serveis d'inserció laboral de les universitats i de les associacions són necessaris? Per què?
37. T-6: No ho veig molt clar
38. M: Vas decidir utilitzar el servei d'inserció laboral de la universitat o d'alguna associació? Per què?
39. T-6: Si, per provar però sembla que no són gaire útils.
40. M: En el cas d'haver utilitzat els serveis d'inserció laboral de la universitat o d'una associació, com el vas conèixer, descriu com va ser el procés? Què valors més positivament de tot el procés? Què hi vas trobar a faltar?
41. T-6: No ho sé
42. M: Has fet us de la legislació per poder accedir a un lloc de treball?
43. T-6: No
44. M: Segons la teva experiència, què creus que valora més l'empresa davant d'un currículum universitari d'una persona amb discapacitat?
45. T-6: Aquí a Catalunya les empreses no valoren res d'una persona amb discapacitat i molt menys amb estudis universitaris.
46. M: Vas fer saber a l'empresa que ets una persona amb discapacitat? En quin moment?
47. T-6: Si, en tot moment he informat des del començament.
48. M: Necessites suports per treballar? Els vas demanar? Quina va ser la resposta de l'empresa?

49. T-6: Mai m'he trobat amb cap cas així, les empreses ja tenen contactes amb la Fesoca per donar feina a les persones amb discapacitat.
50. M: Les empreses haurien de tenir formació per tal de poder facilitar la inserció laboral dels titulats universitaris amb discapacitat? Qui l'hauria de donar?
51. T-6: Penso que sí, perquè hi ha persones amb discapacitats però poden fer vida normal i el nivell cognitiu es igual que el de una altra persona normal i més tenint en compte que han estudiat una carrera universitària.
52. M: A estat fàcil l'adaptació amb els companys? Per què?
53. T-6: Sí, perquè són empreses especialitzades per treballar amb persones amb discapacitats, com per exemple centres de treballs, empreses amb sensibilització amb la discapacitat que contacten amb la Fesoca.
54. M: A partir de la teva experiència, quins han estat els principals factors que han *facilitat* la teva inserció laboral?
55. T-6: No se que dir d'aquesta pregunta.
56. M: A partir de la teva experiència, quins han estat els principals factors que han *obstaculitzat* la teva inserció laboral?
57. T-6: La meva discapacitat, sobretot la sordesa perquè m'ha limitat trobar feines més qualificades com treballar amb oficines per limitacions d'atendre al públic, el telèfon...
58. M: T'has sentit discriminat/da? En quin moment del procés? En què? com? I per què?
59. T-6: No.
60. M: Com és que un titulat/da universitari/a amb discapacitat que té el mateix títol que l'avalua igual que als seus companys es pot sentir discriminat en el procés de la inserció laboral?
61. T-6: No.
62. M: Alguna altra cosa que, des de la teva experiència personal, creus que pot ajudar a conèixer millor el procés d'inserció laboral d'una persona titulada universitària amb discapacitat i a partir d'aquí fer propostes per a optimitzar aquest procés?
63. T-6: No

T-7

1. M: Ara comença l'entrevista a l'Ariadna... Deixo la calculadora aquí al damunt, ai la calculadora, comestic, la gravadora... Molt bé, quina és la teva situació laboral actualment?
2. A: Aturada
3. M: Estàs aturada
4. A: Sí
5. M: D'acord. Des de quan?
6. A: Des del... uhm... Juny del 2012
7. M: D'acord. Per tant, quan vas acabar la teva carrera universitària, vas poder treballar d'alguna cosa o estàs aturada des d'aquell moment?
8. A: No, vaig treballar. Vaig acabar la meva carrera al 2008
9. M: Al 2008
10. A: Sí. Després vaig estudiar durant dos anys el Cicle Formatiu d'Integració Social
11. M: Sí...
12. A: I vaig acabar el 2010, i després fins el 2012 no vaig treballar, vaig treballar 5 mesos al 2012, de Febrer a Juny, i des de llavors ja no he tornat a treballar.
13. M: D'acord. Aquest treball que vas tenir estava relacionat amb els estudis que tu havies realitzat?
14. A: Sí, sí...
15. M: De què era?
16. A: Vaig treballar... XXX 1:10 al departament d'ensenyament a la...
17. M: Aha
18. A: a la ONCE
19. M: A la ONCE, d'acord, com és que es va acabar?
20. A: Perquè era una substitució i la persona es va incorporar.
21. M: Ahh d'acord, per tant ja era previsible que això s'acabaria.
22. A: Sí, sí
23. M: D'acord. I què ha passat de llavors fins ara que encara estiguis sense treballar?
24. A: Uhm... bé doncs... uhm... nomenament de la Generalitat no me n'ha tocat cap més...
25. M: D'acord

26. A: Perquè... Bueno segons... m'han dit a la Generalitat només puc treballar amb... amb persones amb discapacitat visual, això vol dir que només és a la ONCE... segons diuen ells
27. M: Això segons diu la Generalitat
28. A: Això segons diuen ells, sí
29. M: El departament d'ensenyament?
30. A: Sí, sí, sí
31. M: D'acord
32. A: Que no sóc la primera a qui li ha passat, el que passa que l'altre gent que conec, bueno, que m'han dit que li ha passat a la ONCE
33. M: Sí
34. A: Uhm... clar, això els hi ha passat un cop han tingut les oposicions fetes
35. M: Sí
36. A: I per tant, clar, han tingut més força per dir doncs... que els hi havien de donar un lloc, no?
37. M: Clar
38. A: Clar, jo al ser substitucions... doncs bueno...
39. M: Un cop s'acaba la substitució s'acaba la feina...
40. A: Clar
41. M: D'acord, perquè tu vas estudiar... Què vas estudiar?
42. A: Magisteri d'educació especial
43. M: Aha, clar per tant, entenc que diguem, el recorregut fàcil, entre cometes, seria poder entrar al centre de recursos de la ONCE com a mestre o com a...
44. A: Sí
45. M: XXX 2:50 de materials, o alguna cosa així.
46. A: Sí, el que passa és que el centre de recursos, no sé si ho saps, hi ha persones que treballen que depenen de la ONCE...
47. M: Aha, sí
48. A: i altres que són de la Generalitat, llavors la ONCE no contracta actualment, des de fa temps no contracta, a ningú, ni cobreix baixes ni res... i el departament doncs és això... Clar, no sóc la única i hi ha altres persones que tenen números d'ordre inferiors al meu
49. M: Sí
50. A: Clar, doncs quan surt alguna cosa, doncs els hi toca a elles, no?

51. M: Clar, clar, a més a més tampoc, perquè clar, tu et podries presentar a oposicions si les convoquessin...
52. A: Sí, però no hi han hagut
53. M: No hi han hagut des de fa temps...
54. A: Clar...
55. M: I tampoc està...
56. A: Clar
57. M: Bueno, tampoc es preveu que de moment n'hi hagi...
58. A: Clar, no, no, no
59. M: Per tant, tu diries que també en part la teva situació laboral té a veure amb la crisi?
60. A: Uhm... Sí, en part diria que sí i en part uhm... no sé, també diria en aquesta decisió, no? Del departament...
61. M: Clar
62. A: Perquè, si és cert que... substitucions curtes, jo no em veig capaç de fer-les, que no vol dir que no les pugués fer, però no em veig capaç de fer-les a escoles...
63. M: Ordinàries
64. A: Ordinàries
65. M: Sí
66. A: Més que res pel fet de no tenir doncs, el material adaptat
67. M: Clar
68. A: No tenir l'ordinador... el temps d'adaptació en un centre també és més... més lent, no?
69. M: Clar
70. A: Llavors jo entenc que... però, no sé... una interinitat o una substitució doncs de 4 o 5 mesos, jo crec que sí.
71. M: I de fet, fent com vas fer Magisteri d'educació especial, tu et veuries per exemple, en una escola fent de suport amb nens també amb alguna discapacitat visual?
72. A: Sí, sí...
73. M: Clar, per tant tu podries...
74. A: Però no cal que sigui específicament visual, pot ser qualsevol altre discapacitat.

75. M: No, ja, però jo t'ho dic perquè clar, tu si que necessaries els materials d'aquest nen, que utilitzés aquest nen, els necessaries adaptats. En canvi lo altre potser ho facilitaria? O no?
76. A: Uhm...
77. M: A tu et sembla que no.
78. A: Uhm... no
79. M: O sigui, tu creus que tens totes les competències diríem, necessàries per poder treballar a una escola com a mestre d'educació especial amb qualsevol nen?
80. A: Sí, jo crec que sí
81. M: Perfecte, molt bé
82. A: Ah.... és a dir, amb el material que jo necessiti adaptant-me'l, però que no te res a veure amb la discapacitat del nen, és a dir...
83. M: Exacte
84. A: El nen, no sé, pot tenir una discapacitat física per exemple i jo doncs... preparar material que jo pugui seguir, però que el nen també, no? Vull dir que...
85. M: Clar
86. A: Que sigui material visual, però que jo pugui accedir i pugui saber que està fent...
87. M: Per tant, de fet per poder desenvolupar la teva feina tu l'única cosa que necessites, un cop tinguis un lloc de treball, és que la ONCE et pugui adaptar els materials amb els que tu has de treballar i s'ha acabat.
88. A: Sí
89. M: No necessites res mes que això
90. A: Sí, sí, sí, i un ordinador amb... amb un **XXX 6:14** i tot això, que això m'ho proporciona la ONCE i ja està, vull dir...
91. M: Clar, per tant...
92. A: I els primers dies jo demanar un tècnic de la ONCE per conèixer el centre, com arribar i totes aquestes coses, però ja està.
93. M: Clar, per tant en el moment que es tornin a convocar oposicions tu t'hi pots presentar.
94. A: Ja ho sé, ja ho sé.
95. M: Perquè a més a més tu saps que per a les persones amb discapacitat hi ha reserva de places...no?
96. A: Sí, sí, sí

97. M: Molt bé, d'acord. A veure, anem a passar ara un bloc de qüestions
98. A: Sí
99. M: Que tenen a veure amb tota la teva formació universitària
100. A: Val
101. M: D'acord?
102. A: Sí
103. M: A veure, tu vas demanar suports específicament a l'hora de realitzar a carrera?
104. A: Uhm... espera que faig memòria...suports específicament... a veure...uhm... a l'hora d'accedir al material sí que demanava als professors el material...uhm, a nivell informàtic
105. M: D'acord
106. A: Si el tenien...uhm... els Power Points que passaven i així també els demanava
107. M: Aha
108. A: I després a l'hora de realitzar exàmens...uhm... depèn si eren orals normalment me'ls feia directament el professor, sinó em demanava la ONCE també doncs que vingués un professional o que me'ls passessin a Braille o així...
109. M: D'acord, d'acord, vas trobar-hi impediments per part dels professors?
110. A: No, per la majoria no...sempre... un cas i així era reticent i a part en comptes de fer servir Power Point feia servir transparències, llavors clar, no... no me les podia passar... em passava fotocòpies, però les escanejava i com eren esquemes doncs no... no
111. M: No es podia...
112. A: No quedaven gens bé, llavors clar...
113. M: Clar
114. A: Però la gran majoria no
115. M: Val
116. A: Per com, com...ja s'utilitzava... emm... molt... doncs tot el tema de... de un espai de classe, Internet, un espai virtual
117. M: Sí
118. A: Ja penjava molt material i.. vull dir que no era jo la única que accedia al material, sinó...
119. M: Clar, per tant, tot el que és la incorporació de les noves tecnologies a les classes, tot això ho facilita
120. A: Sí

121. M: Segons tu...no?
122. A: Sí, sí, ho facilita molt
123. M: Clar
124. A: Perquè a més a més, no és només un recurs que m'hagin de proporcionar per mi, que s'hagin de recordar que jo necessito, sinó que és un recurs que pegen i que l'utilitzen tots.
125. M: Exacte, tothom se'n beneficia
126. A: Tothom se'n beneficia
127. M: Clar, molt bé, d'acord. Creus que a nivell curricular, és a dir de la teva formació, de les assignatures, allò que et fa competent la carrera, vas sortir ben preparada per afrontar la vida laboral?
128. A: Sí, jo crec que sí
129. M: D'acord, per tant, i en aquesta formació què hi trobes que és una fortalesa per tu, de cara a la inserció laboral?
130. A: Uhm...les pràctiques...
131. M: Molt bé, d'acord, això és curiós perquè tots hi coincidiu, eh?
132. A: Sí
133. M: Sí jeje clar, les pràctiques a tu què et van aportar?
134. A: El coneixement del món laboral real
135. M: Aha
136. A: i veure fins a quin punt...uhm... les meves idees tal com desenvolupava la feina
137. M: Aha
138. A: Es podien aplicar o no, perquè clar, jo tenia clar que volia estudiar magisteri i tot això, però clar, jo tampoc m'havia trobat en una situació real per poder dir: "Sí, em veig capàs de fer-ho, o no, em trobo amb aquests impediments" llavors...
139. M: Clar
140. A: És una manera de veure-ho
141. M: Perfecte, per tant tu recomanaries, a veure, lògicament s'entén que les pràctiques són interessants per tots els estudiants, però per les persones que tenen algun tipus de discapacitat especialment interessants perquè això els ajuda a enfrontar-se amb la realitat del que llavors es trobaran
142. A: Sí, totalment
143. M: Totalment. Creus que també és important per l'empresa que rep aquesta persona en pràctiques? Per conèixer...

144. A: Sí
145. M: Sí? Explica, explica perquè sí.
146. A: Suposo que també coincideixo... per l'empresa és important perquè... uhm... ajuda a trencar tabús i els ajuda a conèixer també una altra... una altra realitat i que hi ha professionals amb discapacitat que poden desenvolupar també una tasca igual que ells, llavors és important, el que passa és que costa molt trobar empreses... que t'acullin per fer pràctiques...
147. M: Que t'acullin per fer pràctiques, no? D'acord, d'acord. A veure, deixa'm mirar... de totes maneres en la teva formació curricular hi trobes alguna mancança?
148. A: Uhm... no me parat tampoc a pensar... però no...
149. M: D'acord
150. A: No
151. M: Molt bé. A veure... hi ha algun aspecte de tot el teu recorregut curricular que afavoreixi especialment trobar una feina que estigui relacionada amb el que vas estudiar?
152. A: Uhm... afavoreixi? Uhm... no... tampoc...
153. M: Les pràctiques ho podrien ser?
154. A: Sí, ho podrien ser, el que passa és que en l'àmbit, en el lloc on jo vaig fer pràctiques ehm... les pràctiques... les primeres pràctiques les vaig fer en una escola ordinària...
155. M: Sí
156. A: Amb una altra companya de classe, perquè hi havia la possibilitat de... al ser unes pràctiques curtes, que eren de 3 setmanes, de poder-les fer amb algú...
157. M: D'acord
158. A: de la universitat em van dir... llavors les vaig fer amb una amiga en una escola ordinària, i... i això, llavors... però les segones pràctiques, que ja eren les últimes de 3 mesos, les vaig fer en un... una escola d'adults
159. M: Sí
160. A: d'un centre penitenciari...
161. M: Uhm! Deu ni dó, no?
162. A: Sí, sí, sí
163. M: Que valenta!
164. A: Sí

165. M: Jajaja
166. A: Sí, sí, llavors uhm... sí que pot afavorir perquè... perquè, clar doncs, ja em coneixen i així, llavors sempre agafen a gent que ja hi ha estat a persones que no hi han estat, no?
167. M: Clar
168. A: Però el que passa que a nivell personal meu de... accessibilitat als llocs de feina... clar, és... és... estan molt lluny les presons...
169. M: Clar
170. A: Generalment
171. M: Clar
172. A: Llavors, jo si que m'hi apuntaria perquè l'experiència em va agradar molt i hi tornaria, però clar, uhm... a l'hora del desplaçament és complicat...
173. M: Clar
174. A: Perquè quan feia pràctiques perquè coincidia amb... amb altres companyes i anàvem juntes amb... amb autobús i tot això, però era un autobús que et deixava a la carretera, havies de caminar per la muntanya un quart d'hora... vull dir que...
175. M: Uff!
176. A: Per fer-ho sola no...
177. M: Deu ni dó, no?
178. A: Sí, llavors clar, la majoria de treballadors o tenen cotxe...
179. M: Clar
180. A: La gran majoria tenen cotxe, i sinó... uhm... queden entre ells però allò... “avui condueixo jo quedem a tal lloc” “demà condueixo jo i quedem a tal altre” llavors clar... també és... mes complicat, no? I per això precisament no... no m'hi apunto i llavors per això tampoc pot ser un... una cosa que em faciliti, no?
181. M: Clar
182. A: Però per aquest motiu concret
183. M: Clar, clar
184. A: Si no, sí que ho seria...
185. M: Clar, per exemple jo que sé... si visquessis aquí a Barcelona, una presó aquí a Barcelona, sí que a tu et podria...
186. A: Clar, el que passa és que quan t'apuntes a presons, Bueno quan t'apuntes a... almenys en aquest moment que...
187. M: Sí

188. A: Que estava jo, perquè em van dir quan t'apuntes que sí que vols uhm... XXX
14:30 a centres penitenciaris, et toca el que et toca
189. M: Clar, clar...
190. A: Llavors clar, si et toca aquí a Barcelona està molt bé, però clar, si et toca a...
Cuatrecamins o Can Brians...
191. M: Sí, o La Roca, o clar...
192. A: Clar
193. M: Clar, clar, no pots...
194. A: Clar...
195. M: D'acord, a veure deixa'm mirar això d'aquí... aquestes preguntes...uhm...a
veure, hem parlat de les pràctiques... Creus que és important la tutorització durant
les pràctiques? La tutorització tan des de la facultat com des del lloc on estàs fent
pràctiques.
196. A: Sí, sí, sí que és important... i en el meu cas encara mes... pel lloc tan específic
que era, no? Llavors crec que és important perquè ehm... tens un punt d'unió amb
que t'ajuden a... a... doncs a estructurar la teva tasca, a... a entendre determinades
maneres de funcionar
197. M: Clar
198. A: en el lloc de feina... i.. és molt important, sí.
199. M: Per tant seria important pels estudiants, per tots en general...
200. A: Sí
201. M: Però molt més important encara seria pels estudiants que tenen algun tipus de
discapacitat...
202. A: Sí
203. M: Sí? Ho veus així?
204. A: Sí
205. M: D'acord
206. A: El que passa és que ha de ser un tutor... que realment cregui en que tu pots fer
aquesta tasca...
207. M: D'acord
208. A: Perquè en les primeres... vaig tenir... professors a la universitat que no creien
en que jo pogués treballar, no? I vaig tenir la sort que... que no vaig tenir-los de
tutors de pràctiques, però m'haguessin pogut tocar i ells em... Bueno alguna m'ho

havia dit... “ si et toca amb mi a les pràctiques no sé com ho farem perquè és que jo crec que no, que no pots” i llavors...

209. M: Clar...

210. A: Vull dir que si et toca un tutor que realment no creu en les teves possibilitats, llavors malament...

211. M: Itant! És tot el tema aquest de les barreres psicològiques que tenim les persones, no?

212. A: Sí, sí, sí

213. M: Clar, per tant és molt important que tan com el docent com la persona en to cas que t'acull a l'empresa que fas pràctiques, que sigui capaç d'entendre per tant, què és la discapacitat? I que la discapacitat en cap cas no vol dir que una persona no pot fer una tasca per la que n'està preparada, sinó que potser el que cal és que l'entorn li possibiliti poder-la fer?

214. A: Sí, sí, i el que dèiem de tenir una mentalitat oberta i flexible i... i... sí és això... poder mirar una mica més enllà no? No quedar-se en el que coneix, no?

215. M: D'acord, perfecte. Per tant tu diries que el personal docent, en general, eh?, clar perquè a veure, d'estudiants amb discapacitat a la universitat és un 1,1 % només, és molt poc estudiant, per tant hi pot haver un docent que durant tota la seva vida professional no tingui mai a l'aula un estudiant amb discapacitat... però clar el dia que n'arriba un, doncs t'arriba i no tens formació...

216. A: Clar

217. M: Tu creus que tots els docents universitaris haurien d'estar ben formats de cara a poder acollir estudiants amb discapacitat?

218. A: Sí, sí, sí, i és una cosa que falta...

219. M: És una cosa que falta.

220. A: Sí, perquè una cosa és, el què dèiem, una cosa és impartir la teva classe, i l'altre és això, doncs creure en la persona, creure en les possibilitats de la persona i a l'hora d'impartir també és molt... uhm... Bueno sí, sí que fa falta preparació tant impartint com a l'hora de preparar material, com a l'hora de fer les classes i a més a més... uhm... també passa molt que les persones tenen un estudiant amb una discapacitat i ja es queden amb la idea d'aquesta primera persona.

221. M: Clar

222. A: I si la idea és bona doncs és bona, però sinó doncs no, no... i posen a tothom en el mateix sac.

223. M: Clar
224. A: I clar, cada persona és un món, i cadascú encara que tinguin les mateixes capacitats, cadascú som diferents...
225. M: Oi tant
226. A: I a mi em va passar a la universitat que tenia una companya que també tenia discapacitat visual, anàvem juntes a classe i bueno, clar, la seva manera de funcionar i la meva eren molt diferents, no? La motivació, no? i tot això... i la manera de treballar i tot això, l'assistència, no? i molts cops ens confonien i aviam, jo sóc jo i ella és ella...
227. M: Clar
228. A: No, no, no, esque... no se, qualsevol cosa, no? Ehm... l'altre em deia a mi: "l'altre dia no vas venir a classe!" i jo li deia: "Però itant que vaig venir, però si estava aquí!" "Ah, ah, bueno era l'altre, clar com sou iguals..." Bueno a veure, no som iguals...
229. M: No sou iguals! Jaja
230. A: Clar, i treballs ens havien confós de posar-nos la nota de l'una a l'altre...
231. M: Que fort, no?
232. A: Sí, sí, sí...
233. M: Val per tant, per part dels docents falta molta preparació i per part de l'empresa tu creus que també falta preparació?
234. A: Sí també, també
235. M: A l'empresa qui l'hauria de donar la preparació? Perquè amb els docents mira, al cap i a la fi, tenim diferents circuits per poder... Però en canvi l'empresa, que clar, que a l'empresari el que li interessa és tenir... produir, produir, produir... qui l'hauria de donar aquesta formació a l'empresa?
236. A: Uhm... doncs no ho se... Potser... l'hauria de donar uhm... en l'àmbit de la inserció laboral de la persona amb discapacitat
237. M: Els professionals de la inserció
238. A: Però sobretot contant amb les persones amb discapacitat
239. M: Clar
240. A: Perquè no és el mateix que un professional, tu tinguis a l'empresa de... uhm... no sé... recepció i emissió de trucades, no? Telemàrqueting. No és el mateix que et vingui un professional i et digui: "Clar, perquè si vostè contracta una persona amb

discapacitat no se què...” Clar, que vingui una persona i et digui: “Mira, jo estic treballant en el sector de la seva empresa, això ho faig “així, aixà i tal...”

241. M: Clar

242. A: Per l’empresari no és lo mateix...

243. M: Clar, d’acord, molt bé. A veure... Quan tu vas fer les pràctiques hi vas trobar a faltar alguna cosa?

244. A: Uhm... no...potser hi vaig trobar a faltar, però que això va ser una cosa meva, no demanar més... més material adaptat a la ONCE, ni demanar-me un ordinador... però va ser una cosa més meva que...

245. M: Que ho havies d’haver demanat i no ho vas pensar...

246. A: Ah... sí.. no se... clar, com eren les meves primeres pràctiques que feia, no sé... vaig pensar que no... Sí que vaig demanar un... Bueno un tipus de teclat XXX
21:59

247. M: Aha

248. A: Per pendre notes, apuntar, i tot això, però uhm... sí que potser doncs un ordinador per poder accedir a l’aplicació per veure els alumnes, per posar... per posar les qualificacions, això sí... però Bueno... no vaig trobar-hi a faltar res més...

249. M: D’acord. A veure ara passem a un bloc de preguntes sobre el pas del món de la universitat al món laboral, eh?

250. A: Sí

251. M: Una vegada vas finalitzar els teus estudis, tot i que abans n’has parlat però no me’n recordo, quan de temps vas trigar a tenir aquesta feina que vas tenir?

252. A: Doncs...uhm... 1 any i mig

253. M: D’acord. Com la vas trobar aquesta feina?

254. A: Perquè va ser un nomenament a la borsa de la Generalitat, i va sortir la plaça com a plaça de difícil cobertura i això vol dir que, que t’havies d’apuntar si complies els requisits...

255. M: D’acord

256. A: Com els complia, em vaig apuntar i em van...

257. M: Molt bé, a veure... En aquest procés d’inserció laboral hi has trobat dificultats?

258. A: Ah... en el lloc concret que vaig tenir, o...

259. M: No

260. A: en general?

261. M: en general, en general...

262. A: Sí, en general si que hi he trobat dificultats...
263. M: Com quines?
264. A: No, sobretot la manca de possibilitats, donat la situació econòmica actual, donat... Bueno, diferents factors, no? Suposo jo, però sí que és veritat que la situació actual doncs dificulta...
265. M: Clar, clar, oi tant. A veure... vaig revisant...Tens bones expectatives de poder-te inserir professionalment, encara i que en aquests moments estiguis a l'atur? Tu creus que ho aconseguiràs?
266. A: Espero... jeje Espero, espero, perquè sinó... malament
267. M: Jeje. A veure... creus que els serveis d'inserció laboral que hi ha a les universitats són necessaris?
268. A: Uhm... sí... el que passa és que jo no he... no el conec la veritat...
269. M: Tu no el vas conèixer de la teva universitat?
270. A: No, no me'n van parlar...
271. M: No te'n van parlar mai? per tant és un problema...
272. A: Sí, és un problema important, sí
273. M: Clar, hi ha un servei d'inserció que no s'utilitza perquè no es coneix...
274. A: Sí
275. M: Val, com t'hauria anat bé poder-lo conèixer? Què haurien d'haver fet perquè l'haguessis conegut?
276. A: Doncs en l'últim any venir-nos a explicar a classe
277. M: Clar... passant per les classes explicant... que ofereix el servei
278. A: Perquè per molt que possessin cartells, cartells n'hi ha infinits...
279. M: Clar! Oi sí, i tant, justament a la teva universitat... i tant
280. A: Sí
281. M: Sí, i tant!
282. A: i tampoc es miren, i si algú m'ho deia, jo tampoc ho sabia
283. M: Clar
284. A: Però ara que... uhm... tot i que sempre anava amb companyes, realment de cartells n'hi ha tants que tampoc me'ls anaven a llegir tots
285. M: Sí...
286. A: perquè elles tampoc els miraven vull dir, és que clar...
287. M: Clar, perquè n'hi ha tants que al final ni les veus...
288. A: I a part n'hi ha tants que... n'hi ha alguns que no tenen cap importància

289. M: Clar
290. A: Que acabes que no mires cap, perquè n'hi ha de... de "busco pis", "ofereixo pis"
291. M: Sí
292. A: i clar...
293. M: Des de la festa del cap de setmana...
294. A: Festa no se què... Les fotos de no se on, estan posades a no se què... arriba un moment que dius...
295. M: Clar, no, no. No és la manera, per tant tu no vas poder utilitzar aquest servei perquè no sabies ni que existia.
296. A: Sí. Sí que és veritat que en el servei de... que no recordo com es diu però de la universitat de suport a persones amb discapacitat
297. M: Sí
298. A: Sí que em van dir que anés enviant el currículum i si tenien alguna oferta o així, doncs que m'ho dirien, però tampoc...
299. M: De moment no han dit res...
300. A: No
301. M: D'acord, i en canvi has fet servir el servei d'inserció d'alguna associació com per exemple la ONCE?
302. A: Ups sí, de moltes jeje
303. M: Jaja doncs va digues, digues...
304. A: Uf!
305. M: Explica
306. A: Ho tinc apuntat de memòria...
307. M: Jaja fés memòria... que tenim temps
308. A: Moltíssimes, Bueno si vols la llista completa?
309. M: No, no, més o menys dona...
310. A: No, a veure, des de la ONCE, la Fundació ONCE, Universia, uhm... Adecco, Prevent, uhm... centres especials de treball, uhm... no se... Associació de tallers ocupacionals... no se com es diu
311. M: Sí, sí, els tallers ocupacionals... El que passa és que això és per persones....
312. A: Sí, però bueno, jo... jejeje
313. M: Amb altres discapacitats que no poden estar en el mercat laboral ordinari

314. A: Sí, sí, sí, sí el que passa que jo això ho vaig enviar més com a autocandidatura per treballar més
315. M: Ah!
316. A: Per lo tant que... Ehm... no se
317. M: En tot cas, quan els has utilitzat aquests serveis que els hi has trobat a faltar?
318. A: Els hi he trobat a... més varietat d'ofertes perquè sí que es veritat que del meu sector no hi ha gaires, per no dir cap, ehm... i després he trobat a faltar més informació i més... bueno dues coses: la primera és més que treballassin entre elles en xarxa...
319. M: Sí
320. A: Perquè sinó arriba un moment en que vas enviant a no se quantes fundacions, i dius: Aviam, seria més fàcil que tot estigués, encara que cadascuna treballés en el seu àmbit, però que totes les ofertes estiguessin en un lloc concret, no? i que tinguessin una gran base de dades amb tothom perquè sinó arriba un moment que no... bueno, que potser tens la sensació de: "Potser m'estic deixant alguna"
321. M: Clar
322. A: Que just és la que pot tenir alguna oferta que...
323. M: Clar
324. A: Perquè a més a més moltes ofertes ehm... les tenen totes les fundacions, perquè en algun cas que hi ha hagut alguna oferta en la que jo pogués accedir, m'han trucat per si m'interessava de 2 i de 3 fundacions...
325. M: Imagina't...
326. A: I clar, jo els hi deia: És la mateixa? "Ai no se" Clar...
327. M: Clar
328. A: L'empresa devia rebre el meu currículum 3 o 4 vegades...
329. M: Segurament, segurament, clar doncs això que tu dius és importat, que estigués tot... bueno avui en dia ha de ser fàcil, no representa?
330. A: Clar, clar, i a més totes tenen la seva borsa de treball, totes em diuen: " Sí, sí ves mirant a la nostre web que pengem les ofertes" Però clar, et poses a mirar ofertes, i o totes són iguals, o les comences a veure repetides i dius: "Aquesta ja l'he vist" o no...
331. M: Clar, clar
332. A: I clar, doncs és això, no? I després també trobo a faltar ehm... Sí que algunes ofereixen formació, però trobo a faltar primer, que puguin assessorar-te sobre

formació subvencionada, encara que no la proporcionin ells, doncs ja no només del SOC, sinó d'altres llocs que puguin fer, no? I després que hi hagi una formació ocupacional, que és la que de moment imparteixen, més variada...

333. M: D'acord

334. A: I que les titulacions que ofereixin siguin reconegudes, no? Com per exemple, si hi ha un curs d'informàtica, doncs que aquest curs et proporcionï poder obtenir el títol de... no sé què, no?

335. M: Clar, clar

336. A: O que si hi ha anglès, que no sigui... 60 hores d'anglès a la fundació no sé què, sinó que sigui...

337. M: Reconegut oficialment

338. A: Reconegut oficialment, perquè sinó vas formant-te però, malauradament, la societat en la que vivim demana...

339. M: Oh sí, i tant, i tant

340. A: I encara que tinguis la formació i la capacitació, si no tens el paper que diu que...

341. M: Clar. Creus que és important que aquestes empreses que et serveix d'inserció laboral, també formin en els seus usuaris, en el sentit de saber fer un currículum, de saber quin tipus de currículum has de fer per segons quina empresa i quin tipus de currículum has de fer per segons quina altra empresa, com enfrontar una entrevista...

342. A: Sí, el que passa que això ho fan, la majoria.

343. M: Si... i tu ho has utilitzat això?

344. A: Sí

345. M: I com t'ha anat?

346. A: Bé...

347. M: Creus que és interessant com ho han fet?

348. A: És interessant... sí, sí

349. M: No canviaries res?

350. A: No

351. M: D'acord

352. A: Si que és veritat que cada servei et dóna les seves pautes, no?

353. M: Clar

354. A: I canvies el teu currículum, i fas la primera entrevista amb cada insertor laboral, i cadascú et fa les seves recomanacions en quant el currículum, i no sé que... i arriba un moment que clar, has de prendre tu la decisió de dir jo el meu currículum...
355. M: Clar, el faré així
356. A: El faig així i aixà, i el vaig adaptant a les ofertes segons el que demandi la oferta i tot això... Però el faig així, perquè uns et diuen que cronològic, els altres diuen que no sé que, els altres et diuen que el més nou primer, els altres et diuen que... i arriba un moment que vas canviant i al finals dius, a veure...
357. M: Doncs tampoc costaria tant posar-se d'acord... Que hi hagués com un protocol que tothom el seguís igual
358. A: Sí, el que passa que... sí, sí, estaria bé, estaria bé
359. M: Perquè això és una manera de marejar a la gent
360. A: Uns et diuen que facis carta de presentació, els altres que carta de presentació ja no es fa... uns que no sé que...
361. M: Bé... Escolta'm una cosa, tu creus que és important... perquè a veure, tu quan envies un currículum, tu en el teu currículum poses que ets una persona amb una discapacitat visual?
362. A: No ho poso directament però es pot deduir, perquè a informàtica poso... informàtica i mecanografia a la ONCE
363. M: Vale
364. A: Llavors, per aquí es pot deduir. Però no ho posa específicament
365. M: I tu creus que, si ho poses perquè creus que és millor així, que no pas, no posar-ho i que quan et cridin per una entrevista puguis defensar que tu ets capaç de fer les coses?
366. A: Ehm... sí, realment és que no sé... deu ser tant subtil que la gent no ho veu. Llavors quan em criden per una entrevista, abans d'anar, normalment sí que ho dic, perquè si m'han de... no sé, fer algun qüestionari o així, doncs que sàpiguen que necessitaran més temps, no?
367. M: Clar
368. A: Per llegir-m'ho i per... i llavors, ehm... però clar com en aquell moment ja m'han dit t'interessaria venir per fer una entrevista, quan, com jo ho dic normalment doncs al final, doncs clar, ja no em poden dir, ai no, no, ara no

m'interessa, no? Llavors clar, hi he d'anar i... almenys ho intento defensar, no?
No ha sortit bé però...

369. M: Per tant tu, l'entrevista intentes, d'alguna manera, utilitzar la teva discapacitat visual com a seductora? És a dir, com a sí sí, jo tinc una discapacitat visual però en canvi jo, sóc una persona que com que sé que tinc aquesta discapacitat, quan acabo una feina, m'ho he repassat tantes vegades per assegurar-me de que realment tot està ben posat, que puc ser més eficient que un altre, per exemple...
370. A: Sí
371. M: Jugues amb això?
372. A: Sí, li intento donar la volta a tot, a tots els... i en totes les objeccions que van posant i tots els dubtes que tenen...
373. M: Clar
374. A: I clar, el que diem, no estan preparats, doncs clar comencen a veure tots els problemes que et puguis imaginar...
375. M: Clar
376. A: Llavors jo intento donar-lis la volta, el que passa que hi ha moments que clar, com és una conversa uhm... clar, en el moment potser no... no arriba, no? i llavors després quan ja t'has anat al cap d'una estona penses: "Ai merda, aquesta pregunta que m'ha fet li hagués pogut dir això i allò"
377. M: Clar, clar...
378. A: Però sí que ho intento...
379. M: Clar, per tant perquè això no passés, caldria que totes les persones que... persones de recursos humans, els professionals de recursos humans de les empreses, quan fan una entrevista amb algú, tornant enrere amb el que dèiem abans, eh?, tinguessin formació sobre les persones amb discapacitat i cada discapacitat, no?
380. A: Sí
381. M: Perquè llavors ja no passaria això que estàs dient ara que passa, no?
382. A: Clar, clar
383. M: Val
384. A: Es centraria realment en la tasca i en la preparació però no en veure tots els problemes, entre cometes, segons ells que puguin haver-hi...
385. M: Clar

386. A: Perquè arriba un moment que a l'entrevista no t'han preguntat res de la feina a la que tu vols accedir, sinó que tot és: "i això com ho faries?" i "Això no ho pots fer" i "lo altre..."
387. M: Uff... clar, d'acord. A veure, passem ara a un parell de preguntes sobre la legislació... Tu has fet ús de la legislació vigent sobre persones amb discapacitat i treball per poder accedir a un lloc de feina?
388. A:
389. M: Legislació
390. A: Sí, sí
391. M: LISMI, la reserva de places, tota aquesta normativa que hi ha legal
392. A: Sí, uhm... no
393. M: No has fet mai ús?
394. A: No perquè no he tingut... uhm... possibilitat
395. M: No? d'acord. Coneixes la legislació per això?
396. A: Ehm... no la conec amb profunditat, però crec que sí tinc una idea...
397. M: Que tens una idea que de manera... que si l'haguessis d'utilitzar, podries saber el què
398. A: Sí
399. M: D'acord, creus que és importat conèixer-la, la legislació?
400. A: Sí
401. M: D'acord, ehm... si és important conèixer-la qui te l'hauria de promocionar aquesta informació?
402. A: Jo crec que els mateixos serveis de... d'inserció laboral, perquè per exemple, vaig anar amb... Bueno vaig fer un taller d'aquests d'inserció laboral a la fundació ONCE
403. M: Sí
404. A: Amb diferents persones, amb diferents capacitats i hi havia moltíssima gent que sí que és veritat que era perquè tenien una capacitat feien poc i tot això, no? Però hi havia moltíssima gent que no sabien doncs ni la reserva de places ni tot això, no?
405. M: D'acord
406. A: Llavors hi havia molta gent que ni ho sabien, llavors la persona que ens estava donant la formació, ho va dir així de passada i la gent no ho va preguntar, però després a l'hora d'esmorzar tothom "Ai, ai ai no se què"

407. M: Ah!! Clar! Clar, d'acord, d'acord, per tant també m'estàs dient que els serveis d'inserció laboral de les universitats, aquest que era invisible a la teva universitat, també haurien d'informar als seus estudiants que tenen discapacitat de tot aquest tema de la legislació...
408. A: Sí, sí, sí, també, també...
409. M: Tant de la legislació que hi ha, de fet, les universitats haurien d'informar, tant de la legislació que hi ha per estudiar a la universitat...
410. A: Sí...
411. M: Com després el servei d'inserció de la pròpia universitat sobre la legislació que hi ha per inserir-se laboralment
412. A: Sí, sí, sí
413. M: D'acord. A veure, ara passem ja al penúltim bloc, que ja és de relació amb l'empresa... segons l'experiència que tu tens, què creus que valora més l'empresa davant d'un currículum universitari d'una persona amb discapacitat?
414. A: ... que valora, no ho sé... uhm, espero que valorin els coneixements i l'experiència
415. M: Però... una cosa és el que tu esperes i l'altra el que valoren...
416. A: El que valoren... no ho sé, suposo que... uhm, també, no? Quan no saben que tenen la discapacitat ho valoren, quan la tens suposo que també però ja, el que dèiem abans, ... tot se'ls hi barreja amb aquestes pors, aquestes...
417. M: Clar. Per tant, davant de dos currículums de formació pràcticament idèntics, un amb una persona amb discapacitat i l'altre sense...
418. A: Ahm
419. M: Quin et sembla que escolliran primer?
420. A: Jo crec que escolliran la de sense, a no ser que sigui una persona molt conscienciada, que realment, bueno doncs, pugui... tingui coneixements, experiències, o conegui persones amb discapacitats, etc., etc... Escolliran la, sense discapacitat
421. M: Tu creus que hi té molt a veure o algo a veure, la visibilitat o invisibilitat d'aquesta discapacitat?
422. A: Sí, sí... La visibilitat i sobretot, també tots els prejudicis socials, no, que té la gent, és a dir, ehm, la discapacitat visual, per les empreses, és a dir, per la gent del carrer sobretot, però també per les empreses, que aquesta idea la tingui doncs una senyora que em trobo pel carrer doncs bueno, pot ser; però que la tingui una

empresa ja és més... moltes empreses tenen la idea que, tens discapacitat visual, has de treballar a la ONCE venent cupons o si no has de treballar a la ONCE, amb la teva formació, però a la ONCE

423. M: Clar...

424. A: I no van més enllà. O tens discapacitat visual, has de ser molt bo en idiomes, i dius, bueno, per què?

425. M: Clar

426. A: No, o has de ser molt bo en música, o en esport, amb esquí

427. M: Clar...

428. A: I clar, però això tant empresaris com persones d'inserció laboral a les que jo he anat i el que dèiem, no et sabien, no tenien coneixement ni de la ONCE, ni la tasca que feien, ni els recursos que proporciona, un cop tens un lloc de treball i tot això... Això també caldria saber-ho, però a part és això, prejudicis de clar llavors tu a la ONCE que vas a fer esport, no? I dius, no...

429. M: I es clar...

430. A: I tot així, i clar, tot això, ja et dic, això que ho digui una persona a l'autobús, doncs dius bueno mira doncs...

431. M: Clar...

432. A: Una persona no sap més o no té aquesta experiència, o és el que veu als mitjans de comunicació; però que t'ho digui una persona d'un servei d'inserció laboral o un empresari amb el que vas a fer una entrevista, doncs ja és una mica més preocupant

433. M: Clar, sí, i tant i tant. A veure, necessites suport per treballar?

434. A: No, per treballar no.

435. M: Però necessites material adaptat?

436. A: Necessito material adaptat, sí

437. M: D'acord. Quan has anat... doncs això, a fer entrevistes, els hi has dit que necessites material adaptat?

438. A: Sí, els hi he dit que necessito... necessito un ordinador adaptat, però jo en tot moment els hi he dit que la ONCE m'ho adapta sense cap cost per ells i tot això, després també els hi he dit que el material informàtic generalment hi puc accedir...

439. M: D'acord

440. A: A no ser que siguin imatges i el material amb paper doncs també els hi he dit que la ONCE em proporciona un scanner i tot això...

441. M: Clar
442. A: Vull dir, que els hi he anat posant....
443. M: Clar, clar, sí, sí. A veure...Clar, tu vas treballar en un entorn que ja era molt propici a entendre la teva discapacitat.
444. A: Clar, sí, sí, estava tot adaptat clar jeje
445. M: Clar, per tant, però ara em refereixo als companys de treball, o bueno o de fet quan vas fer pràctiques durant la carrera
446. A: Sí, quan vaig fer pràctiques, i després ara uhm... des de l'Abril fins ara l'Octubre també he estat fent pràctiques professionals en una escola d'educació especial.
447. M: D'acord, i l'adaptació amb els companys de treball ha estat fàcil?
448. A Ahm... sempre hi ha de tot, no?
449. M: jaja
450. A: Però al principi no, jo... els primers dies no era una mica com... no tan en el treball de la ONCE, en el centre de recursos
451. M: Aha
452. A: Perquè allà sí que tothom està content, només faltaria que allà hi haguessin reticències...
453. M: Clar... per això...
454. A: Seria... que podria ser, eh? Però bueno... ja seria... Però en els altres dos llocs que he fet pràctiques més llargues sí que la principi hi ha hagut gent amb reticències i que no tenien clar o així, però a mesura que han anat veient com desenvolupava la meva feina doncs s'han anat eliminant, no? Aquestes reticències...
455. M: D'acord, molt bé, perquè creus que són aquestes reticències?
456. A: Pel desconeixement
457. M: Pel desconeixement, molt bé. A veure, ara ja són coses més....
458. A: I... i pel desconeixement hi afegeixo i que encara que treballin amb alumnes amb discapacitat, per exemple en aquesta escola que he estat ara...
459. M: Sí
460. A: **XXX 44:39** del dragó, encara que tinguin alumnes amb discapacitat i... i... i diguin molt la inserció "no se què, no se quantos" és molt diferent tenir un alumne que tenir un company amb discapacitat
461. 46: O i tant!

462. A: Es veu de manera molt diferent. Un alumne tot perfecte, tot integració, “no se què”, endavant... ara, tens un company i és com ui... uhm...
463. M: Ja, ja en parlarem, no? Si hauré de treballar jo per ell...
464. A: Sí
465. M: Creus que hi ha una miqueta aquesta creença?
466. A: Sí
467. M: D’acord. Vols dir alguna cosa més? D’això de l’adaptació amb els companys?
468. A: Uhm... no, ara de moment no.
469. M: D’acord, molt bé. Passem a coses una mica més personals i anem acabant, a partir, per tant de la teva experiència, quins diries que són els factors que poden facilitar la teva inserció laboral?
470. M: Més o menys ja han anat sortint.
471. A: Sí...
472. M: Però m’agradaria allò que ara els poguessis formular juntets, diríem...
473. A: Per tenir-los tots jeje
474. M: Clar! Per facilitar-lo jaja
475. A: Les pràctiques de les universitats, després uhm... els serveis d’inserció per persones amb discapacitat faciliten, però facilitarien molt més si estiguessin realment més formals
476. M: Aha
477. A: els insertors **???** 46:05, si realment treballessin en xarxa, si hi hagués més conscienciació a les empreses, no només que la facin al personal d’aquestes empreses, sinó les pròpies persones amb discapacitat...
478. M: Aha
479. A: Que treballin en el sector d’aquesta mateixa empresa
480. M: D’acord
481. A: Com a model... i... ehm... ja està més o menys...
482. M: D’acord, i en canvi al inrevés
483. A: Aha
484. M: Quins són els principals factors que obstaculitzen aquesta inserció laboral?
485. A: Doncs el principal és la situació econòmica actual, no? I després el desconeixement
486. M: Aha
487. A: en quant a la manca de formació, no?

488. M: D'acord
489. A: Tant d'empresaris com de fundacions, i després doncs és això, no? Els prejudicis que encara segueix tenint la gent.
490. M: D'acord, a veure, t'has sentit mai discriminada?
491. A: Uhm... sí, pot ser que sí, a l'hora d'accedir a llocs de treball o... XXX 47:39 doncs sí...
492. M: D'acord. Vols afegir-hi alguna coseta més? Vols fer un repàs per blocs o vols "allò de dir: No cal però sí que hi pot haver alguna cosa més que no ha sortit i que pot ser interessant"
493. A: Uhm...repassar sí que... els blocs
494. M: Els blocs?
495. A: A veure si hi ha alguna cosa...
496. M: D'acord. A veure, el primer ha sigut el del teu recorregut universitari
497. A: Sí
498. M: A nivell de formació
499. A: Sí
500. M: a nivell d'utilització de... bueno de... dels docents, de la... de les pràctiques, de les tutoritzacions, tot això... Llavors ja hem fet el pas al món laboral, de la universitat al món del treball
501. A: Sí
502. M: I llavors ja hem... res, sobre legislació...
503. A: Sí
504. M: La importància de la legislació i llavors ja directament relacionat amb l'empresa, i ja està...
505. A: I ja està.
506. M: Els blocs són aquests bàsicament.
507. A: No, ara... crec que ja ho he afegit tot.
508. M: Sí?
509. A: en els propers dies em venen al cap idees segur...
510. M: Doncs me les fas arribar jaja, encara que sigui per escrit, d'acord?
511. A: Sí

T-8

1. M: ¿Me puedes contar cuál es tu situación laboral en este momento?
2. R: Actualmente, estoy en paro.
3. M: ¿Desde cuándo estás en paro?
4. R: Desde setiembre, hace ya tres meses.
5. M: Hace tres meses. Cuando terminaste tu carrera universitaria, ¿encontraste enseguida empleo?
6. R: Antes de acabar, hice prácticas, y entonces ya me quedé en la empresa. Es decir, que ya, es decir, fue, cuando, cuando acabé estaba trabajando ya.
7. M: De acuerdo. ¿Cuánto tiempo estuviste trabajando?
8. R: Pues, cuatro años.
9. M: Cuatro años. ¿Y trabajaste en algún otro trabajo? = No =. ¿A posteriori, no?
10. R: No, si el único empleo que he tenido es, es este.
11. M: De acuerdo. ¿Puedes contarme porqué se termino este empleo?
12. R: La empresa se cerró.
13. M: ¿Por lo tanto es un problema de crisis?
14. R: Sí.
15. M: De acuerdo. Bueno, esto siempre puede pasar. Por lo tanto tu trabajo estaba relacionado con tu formación universitaria, = sí, sí =, recibida. ¿Estabas muy contenta de este empleo?
16. R: Pues sí, la verdad es que sí.
17. M: Vale. ¿Y ahora estás cobrando del paro?
18. R: Sí.
19. M: ¿Y estás buscando empleo, también?
20. R: Sí, también.
21. M: ¿Cualquier cosa que te salga o siempre referido a lo que estudiaste?
22. R: A lo que, referido a lo que estudié. Y es más, sigo buscando de lo que he trabajado, es decir, en garantía de calidad.
23. M: Vale porqué ya tienes una especialidad, = sí =, que te da un currículum interesante, ¿no?
24. R: Sí.
25. M: De acuerdo, de acuerdo. Ahora vamos a hacer un bloque de preguntas, sobre tu recorrido universitario, cuando estuviste en la universidad. ¿Cuándo estuviste en la universidad, tu ya tenias la discapacidad que tienes ahora?

26. R: Sí.
27. M: ¿En algún momento tu pediste apoyos específicos para poder desarrollar los estudios?
28. R: No.
29. M: No. ¿Ni un tomador de apuntes? = No =. ¿Ni poder grabar? Nada de nada.
30. R: Bueno, yo el primer año, sí que grababa pero no pedí permisos, grababa a los profesores.
31. M: ¿Y te, te dejaban grabar?
32. R: Sí.
33. M: Vale, perfecto. O sea, vale. ¿Crees que a nivel curricular, es decir, de formación, saliste bien preparada?
34. R: Sí, sí.
35. M: ¿Sí? Si hay alguna cosa que dices, bueno esto me faltó.
36. R: (...) No. Bueno, es que, bueno, es que eso ya fue valorar, el (...), claro, farmacia por ejemplo, es una carrera, que es (...), que es, o sea, sabemos mucho de muchas cosas, pero nada de decir, no específicamente, decir, no somos “preferistas” en nada, = de acuerdo =. Entonces, hay veces que dices: esta asignatura no hace falta, (...) y iría mejor pues estudiar más farmacología o (...). Pero bueno esto ya son los planes de estudios, es decir, = sí, sí, sí =, ¿no?
37. M: Pero, en respeto a tu discapacidad, ¿Crees que en la universidad hubiesen tenido que ayudar en alguna cosa más, para poderte, para poder ser un profesional más bien formado? Por ejemplo, me refiero a que las personas, por ejemplo con discapacidad auditiva, es muy importante que se las forme mucho en todo el tema de relación social. (...) De comunicación, por ejemplo, = sí =, ¿en tu caso?
38. R: No, no. La verdad es que no le he echado, es decir, e incluso yo sabía que había esto de (...) cogía los apuntes, pero nunca lo, no he llegado a mirar, no.
39. M: Vale, no. ¿Tampoco echaste en falta recibir estos apoyos? Porque sino lo hubieras mirado.
40. R: Claro, sí, sí, sí. Si fuera, hubiera sido imposible seguir las clases, o tomar apuntes. Entonces ya, lo hubiera pedido, ¿no?
41. M: De acuerdo. (.....) ¿Qué es, qué es lo que durante tu formación universitaria, crees que te ayudó más en tener el trabajo que, que tenías?
42. R: (.....) No lo sé. Es decir, yo, tuve suerte, sí, (...) como en la vida, es, es lo mejor es llamar a la puerta en el momento adecuado, ¿no? Porque, (...) justo

acababa de hacer una asignatura clave para el puesto que trabajo, que empecé hacer prácticas. Tenía todo muy fresco, (...) es una asignatura, que es, es elemental en mi carrera, y no es específica para las personas con discapacidad.

43. M: Vale. En todo caso, sí que encontraste el trabajo a partir de realizar unas prácticas, = sí =. ¿Crees que las prácticas son muy importantes para poder encontrar un trabajo?
44. R: Sí, sí, yo creo que sí. En farmacia, yo creo, sí, (...) este, no sé si. A ver, (...) en farmacia yo creo que lo que habría que hacer es más prácticas en industria, si porqué, está muy encaminado hacia farmacia, farmacia de, = sí, de venta de med- =, en farmacias, y parece, llegas, acabas la carrera y no sabes que puedes hacer en la industria. En la industria hay un montón de cosas que hay que hacer, y, entonces, (...) creo que sí que habría que, habría que potenciar las prácticas para que eso ayude mucho al, al conseguir el trabajo.
45. M: ¿Crees que las prácticas tendrían que estar tutorizadas por una parte desde la facultad y por otra desde la empresa? Es decir, que la empresa tuviese un tutor asignado a la persona que está realizando prácticas.
46. R: Sí, puede ser, sí.
47. M: El hecho de poder realizar prácticas cuando estas estudiando, ¿Crees que ayuda a la empresa que te acoge realizando prácticas, poder darse cuenta de que la persona con discapacidad, tiene capacidades para desarrollar, = sí =, este empleo?
48. R: Es vital, sí. Yo creo, haré, llevo tres meses bus-, echando currículums, y no me han llamado de ninguna, ninguna empresa, a ver, estamos en crisis y a lo mejor es normal, es decir, pasará mucha gente. Pero yo creo, decir, esto, de hacer prácticas, sí, pues, es un, un periodo que ellos pueden observar a ver si sirves o no, y es más fácil que después se te queden, ¿no? Decir, y después dicen ay a pues sí.
49. M: O sea, por lo tanto también es un buen momento para poder romper la etiqueta que puede tener la empresa sobre las personas con discapacidad, = sí, sí =, ¿no? Para poder sacar el, el pañuelo de delante de los ojos, = sí =, ¿no?, ¿Y para la persona con discapacidad también crees que es un, una buena oportunidad para poder valorar, bueno, yo con mi discapacidad puedo realizar este trabajo o no puedo realizarlo?
50. R: Claro, sí.
51. M: Para poder contrastar.

52. R: Ya podrá decir, claro, el primer empleo, es decir, es también, es, hacer prac-, cuando haces prácticas no tienes tanta responsabilidad, es decir, no (...), des de mi punto de vista, = sí =, no, no tienes la responsabilidad que tienes que cumplir con un trabajo, que te van a echar o esto no. Es decir, cuando estás haciendo prácticas tienes el, el poder de fallar de equivocarte, mientras que un trabajo si te contratan, bueno pues, a lo mejor un fallo te lo permiten pero dos no, = pero ya no tantos, ¿no? De acuerdo =.
53. M: ¿A ti qué te aportaron tus prácticas?
54. R: Hombre pues, (...), pues, a mentar, es decir, a ver. Hay una palabra que lo define pero no me acuerdo, bueno, pues, aprender a que eres capaz de hacer un trabajo, entonces, eso, es decir, para una persona con discapacidad es, es muy, muy bueno porque cuando (...) cuando tienes discapacidad pues a lo mejor, pues, en mi caso, por ejemplo, como pudiera ver pues ya me habrían dado una pensión, es decir, ya el Estado habría designado que yo no podría trabajar, ¿no? Que va bien, que te den una pensión, porque claro, sino llegas a poder, pues eso, pero, el sentirte que eres capaz de ganarte, de ser normal digamos entre comillas, es decir, pues es, es muy bueno.
55. M: Claro, es sentirte como otra persona, = claro =, capaz de poder realizar un trabajo. A parte poder realizar todo lo que hace la gente de tu edad, ¿no? = Claro =. Sería lo importante.
56. R: Claro.
57. M: De acuerdo. Ahora vamos a pasar a otro bloque, que es el paso de la Universidad al mundo laboral, ¿vale? Bueno, antes ya me lo decías, de hecho, no tardaste nada en finalizar la carrera y poderte...
58. R: Claro, es decir, yo el último año, pues, tenía muy pocas asignaturas, y entonces, digo: pues venga voy a hacer prácticas. Entonces, tuve la suerte que me cogieron esta empresa, que querían una persona, que necesitaban llenar la vacante, y entonces, pues, empecé haciendo prácticas, en ese periodo de prácticas que fueron 6 meses, me formaron, aprovecharon para formarme, = o que bien =, y entonces, ya me quede directamente, porque claro es un puesto de trabajo específico, y necesitan una persona, es decir, necesitan un tiempo para formar a una persona, = sí =, pues aprovecharon las prácticas para formarme, y = y luego se te quedaron, que bien, que bien =, la verdad es que tuve suerte, = pues sí =.

59. M: El lugar para poder realizar las prácticas que a posterior fue tu lugar de trabajo, ¿Lo encontraste a través de la facultad? ¿Cómo fue?
60. R: Sí, a través de la facultad.
61. M: Vale. (...) En tu proceso de inserción laboral que tuviste, que bueno, por lo que me cuentas, ¿Fue cómo muy placentero, no?
62. R: Sí.
63. M: ¿Encontraste alguna dificultad? ¿Podrías decir si había dificultades?
64. R: No, no, la verdad es que, claro, es decir, (.....). No es, a ver, me puedes repetir la pregunta.
65. M: No, que si en, claro, tú, tú paso en la inserción laboral, fue como muy placentero, pero todo y esto, ¿Puedes decirme si hubo alguna dificultad, algo que tu hubieses vivido cómo una dificultad o no?
66. R: No, no, = no =, la verdad es que fue eso muy placentero, = muy placentero, ¿no? Qué bien =. Es decir, lo que pasa, es decir, el trabajar, es decir, el sentirse capaz es muy importante, si yo, es decir, he ganado mucho en autoestima, = claro =, a través del trabajo, = claro, claro, lógicamente =.
67. M: Clar, es el concepto de calidad de vida, = sí =, este poder realizar lo que la gente puede realizar sin ningún impedimento. Y lo que te facilitó más esta inserción, ¿Podría ser el hecho de realizar las prácticas = sí = tal y cómo me has contado antes?
68. R: Sí.
69. M: Pues ya está. Vale. Hay preguntas que no tienen sentido me las salto, porque es para personas que aún no trabajan, ¿vale? (...) ¿Qué expectativas tienes ahora de poderte, de poder volver a encontrar trabajo adecuado a tus estudios?
70. R: Hombre, yo, yo tengo bastante, es decir, expectativas altas, es decir, me da miedo porque estamos en un momento de crisis y claro, me cuesta, a la gente le cuesta mucho encontrar trabajo. Entonces, me da eso, pero yo creo que el sector de la farmacia estaba bastante vivo y bueno no, no creo que tener problemas. Eso al cabo de un año, = ya veremos, ¿no? =. Sí.
71. M: ¿Cuándo estabas trabajando, tú estabas satisfecha con él, con tu trabajo? = Sí =. ¿Pero aún se podía mejorar esta satisfacción?, ¿Faltaba algo allí para aún sentirte más satisfecha o no?
72. R: Bueno, a ver, como es una empresa que ha ido, ha ido pa tras, ¿no? = Claro =, porque ha cerrado, pues, claro el último año, pues ha sido un poco desastre.

Porque yo, cada vez yo aprendiendo más cosas, tenía más responsabilidades, claro, el último año pues esto se ha cortado, = claro =, por la, por la crisis. Si la empresa hubiera ido más, es decir, hubiera ido como tendría que haber ido, = claro =, pues cada vez hubiera tenido más responsabilidades, es decir, claro, hubiera sido, hubiera aumentado mis capacidades en el trabajo, = claro =.

73. M: ¿En algún momento, a ver, pero, tú percibías que, o si, o si tenias, lo sabías de que por nada tú estabas discriminada? Es decir, ¿El trabajo que tú realizabas con lo que cobrabas estaba bien relacionado? = Sí, sí =. ¿No cobrabas menos que otras personas, = no =, con el mismo trabajo?
74. R: Estaba, cobraba lo que ponía, = lo que ponía =, en el convenio, sí, = en el convenio para todos =. No sé a los demás trabajadores les daban un incremento o lo que sea, pero, yo estaba cobrando lo que ponía, = lo que ponía =, en el convenio y estaba bien valorada en el trabajo.
75. M: ¿Era una empresa de más de 50 trabajadores o no?
76. R: No, era de más, unos 30 o así.
77. M: Vale. Por lo tanto, si pero, ¿Ellos te hicieron entrar por la vía de persona con discapacidad? Con la que ellos tenían un régimen de, de fiscalidad diferente.
78. R: Cuando, cuando me hicieron el contrato sí que me pidieron, = vale, el certificado de discapacidad =, sí, = vale, de acuerdo =.
79. M: Vale. ¿En algún momento utilizaste el servicio de inserción laboral de la facultad, de la, de tú Universidad?
80. R: Sí, bueno, es el, el hacer prácticas y después el trabajo. Las prácticas las conseguías a través de la Universidad, y de hecho pues, ahora que estoy buscando trabajo, busco en la Universidad porque hay muchas ofertas, = vale =, relacionadas con mi, es decir, con lo que yo busco, = de acuerdo =, y la Universidad yo creo que es una, es decir, hace un buen servicio para, poner en contacto las empresas y los estudiantes.
81. M: ¿También, os da formación de cómo presentarse?, ¿Cómo presentarse a la entrevista?, ¿Cómo ser capaz de, no sé, por ejemplo capaz de venderse, no? De cuando yo voy en una entrevista pues yo, saben que tengo una discapacidad pero también puedo ven-, puedo ser muy sugerente vendiendo todas aquellas posibilidades que como persona con discapacidad o habilidades he generado que pueden ser muy buenas para la empresa. ¿Os enseñan a trabajar todo esto?

82. R: No, es decir, yo, es decir, la, la, tengo la sensación que cuando me cogieron, la entrevista que hice fue horrorosa, y la verdad es que tengo que hacer cursos o algo para saber venderme porque no, es decir, es decir, eso no lo he trabajado.
83. M: De acuerdo. ¿Y a un servicio de inserción laboral, de alguna asociación o fundación, si que has asistido?
84. R: No, tengo que hacerlo, hay, es decir, la fundación ONCE, y también hay alguna entidad que, a ver, que son, que tienen un apartado para las personas con discapacidad. Y tengo que ponerme en contacto con ellas para, pues, bueno, pues, si ellos hacen, tienen un apartado especial para personas con discapacidad o hacen cursos así de como presentarse y eso, pues, poderme beneficiarme de ello.
85. M: De acuerdo. Antes cuando me contabas que estas enviando curriculums en este momento. ¿Tú, en tu curriculum pones que eres una persona con discapacidad, o lo dejas para, si te llamen?
86. R: No, yo sí, yo sí que lo pongo y pongo el grado, no sé si eso seria, eso, es lo correcto, es decir, porqué, es decir, según, hay algunas personas que dicen: bueno, pues, mejor poner que tienes el certificado de discapacidad pero no poner qué discapacidad tienes.
87. M: ¿Por qué lo pones ya en el currículum?
88. R: Bueno, porque si, pues, es que yo soy una persona muy franca y sino intereso, pues no intereso. Además, yo he encontrado y a veces me han llamado justamente para ver, para ver lo que tengo y, es, también es un poco, bueno, pues si eso te hace que, atraer para llamar la atención y me haces la entrevista, pues ya tengo una posibilidad, = claro, pero también puede ser =, el contra-, a veces, = es al contrario =, la mayoría de las veces seria al contrario.
89. M: Si lo pones en el curriculum, bueno, da a entender que la persona, o sea, lo primero que se ve no es la persona y a su formación. Sino, lo primero que veo es una persona con un certificado de discapacidad, luego ya veremos si está bien formada y qué tipo de persona es, ¿no?, no sé. Y en cambio, forma parte del curriculum, y no es cierto, no forma parte del curriculum. Porque igual otra persona que tiene a la, algún...
90. R: Lo que pasa es que yo antes sí que lo, es decir, tendría que revisar mi curriculum y a lo mejor sí que tendría que mirar, porque ya ahora tengo una experiencia de cuatro años, i no, es decir, no es, valgo por mí misma, = claro =. También la discapacidad, con esto de, de, me justifico de haber acabado la carrera

tan tarde, porqué claro, realmente la discapacidad hace que, ha hecho que yo no acabe la carrera mucho más tarde de lo normal, = bueno el tiempo es otro, en las personas con discapacidad, el tiempo es más lento muchas veces =, entonces, claro, es decir, si no, no lo pusiera, pues a lo mejor diría: esta chica que ha hecho durante los primeros treinta años, que ha hecho esta chica, no hice.

91. M: De acuerdo, ya lo entiendo, sí, sí es una manera de poder, claro justificar tu tiempo realizando la carrera. Pero, también es verdad lo que ahora dices, bueno ya tengo cuatro años, de estar trabajando, = claro =. Esto es muy fuerte, es muy interesante para un curriculum, de acuerdo. Vale. ¿Qué es lo que valoras, bueno de los servicios de inserción laboral, qué es lo que valoras más positivo?
92. R: Pues, bueno es que, realmente no, es decir, voy echando curriculums en, a ver, pues en InfoJobs, = sí =, en la universidad, = sí =, (...) en, (...) a través, bueno he hecho un postgrado, pues, a través de la web del postgrado, = vale =, es decir, voy buscando, no, no he utilizado, = mucho en profundidad el servicio =, sí, sí, = vale, de acuerdo =.
93. M: Ahora te preguntaré sobre aspectos de legislación. ¿Conoces la legislación vigente sobre el empleo de las personas con discapacidad?
94. R: Pues, no. Es decir, la verdad es que, es decir, a lo mejor, sí, bueno, si habláramos a lo mejor sí, pero no. Yo sé que hay las, las empresas que son mayor de = de cincuenta trabajadores =, que deben tener un 3%, no sé.
95. M: Un 2% y todas tiene que tener la responsabilidad, la responsabilidad civil, no sé cómo se llama, responsabilidad civil, que es bueno, cuando están sometidos a un régimen de impuestos diferente, aunque no sea, bueno, bueno es diferente. Porque luego esto abarca a personas con discapacidad, mujeres maltratadas, bueno, personas en situación de riesgo social, pero, vale.¿Piensas que esta legislación sería muy interesante que toda persona con discapacidad la conociese?
96. R: Sí. Yo creo que debería haber más, más información, es decir, es decir, no sé cómo se debería, tendría que darse, pero, las personas con discapacidad tendríamos que tener un sistema más fácil para ented-, para saber las ventajas y, es decir, las ayudas, y en todos los ámbitos, es decir, de elaborar y también para estudiar, para... Porque es decir, porque yo tengo la asociación y hago cuenta gotas de, bueno, es decir, es como el boca a boca, ¿no? Es decir, te vas enterando de cosas, = sí, sí =, pero, es decir, cuando yo, yo lo digo siempre, es decir, que cuando tienes un accidente o cuando eso ya en el mismo hospital tendría que venir

una persona, una asistente social y explicarte todo lo que, las ayudas, y bueno también pues en la inserción laboral, = igual =, pues eso, también. Es decir, a donde puedes ir para buscarte empleo especializado.

97. M: Como titulada universitaria, crees que, claro, si la Universidad tiene, tiene servicios de inserción laboral para todos los universitarios. Claro, en el caso de las personas con discapacidad que el servicio de inserción laboral es el paso de la Universidad a salir fuera de la Universidad y encontrar trabajado. ¿Crees que en estos servicios de inserción laboral de las Universidades es donde deberían informarte de esta parte de la legislación que tiene que ver con el empleo?
98. R: Sí, sí.
99. M: ¿Sería una de sus tareas a realizar?
100. R: En el, en la Universidad sería muy importante, es decir, es decir yo creo que faltan sitios claves donde te den información de, es decir, por ejemplo, en el hospital, ¿no? Cuando tú tienes un accidente y va a ser una cosa definitiva, = pues que te informen =, que te informen de bueno, pos todas las ayudas, de, = de todo =, lo que tienes que hacer, porque, = sí, sí =. A veces, la gente no sabe, no nacemos sabiendo, = no, no, no =. Te lo tienen que decir los demás porque es decir sino, y a veces pues, (...) te sientes muy solo, y a lo mejor, hay, esta, hay un montón de ayudas, y un montón de cosas que se puede hacer, = y que no, no conoces =, y no, y claro pues si no la conoces como no, que no conoces como que no hay, = sí, sí, no existe, lo que no conoces no existe =.
101. M: Antes de entrar a la Universidad, ¿Crees que también es interesante que haya buena orientación? Para que, bueno, yo que sé, para ajustar la realidad a veces. Pero esto tiene que ver con personas con discapacidad y sin discapacidad, es decir, aquel estudiante que tiene pos yo que sé unas capacidades “X” y que quiere hacer una carrera para la que lo va a pasar fatal. ¿Crees que sería interesante que hubiese una buena orientación universitaria sobretodo centrada en las per-, en los estudiantes con discapacidad para que no se den golpes de cabeza contra una pared? A la hora de escoger los estudios, ¿o no?
102. R: Bueno, es un arma de doble filo, porque lo como te diré, como te he comentado antes, es decir, cuando yo le decía a la gente que voy hacer farmacia, claro, una sola mano, com, es decir, que vas hacer, tú no puedes estar en un laboratorio, = hay muchas otras cosas a realizar =, claro, (...) es decir, depende de la persona esta, que vaya a orientarte ¿no? Porque la gente normalmente te aconseja lo que

conoce, lo que de esto, no es. Yo creo que debería ser más, a ver, a no ser que sea un caso muy grave, es decir, claro, claro que eso no lo va a poder hacer, no va a poder trabajar de eso. Yo creo que a las personas se les tiene que decir pues, puedes hacer lo que tú quieras, es decir, porque realmente, es decir, si nos empeñamos pos podemos hacer cualquier cosa.

103. M: En todo caso toda persona tiene derecho a poder elegir su camino y ya se encontrará si puede o no puede, ya decidirá ¿no?
104. R: Exactamente, exactamente, = de acuerdo =. Lo que es, lo que habría que es (...), facilitar para que esa persona pues llegue, es decir, a donde quiera, lo que quiera hacer, es decir, si quiere hacer, en mi caso quería hacer farmacia, = pues si =, pues facilitar las cosas para que pueda llegar a la Universidad.
105. M: ¿Crees que las empresas deberían tener conocimiento sobre las posibilidades que tienen las personas con discapacidad para desarrollar un empleo? Porque normalmente a las empresas les llega una persona con discapacidad y claro, les da miedo porque no, se piensan que esa persona no puede hacer nada. ¿Crees que deberían tener algún tipo de formación? = Sí =. Que les ayude a entender que las personas con discapacidad pueden desarrollar trabajos, = sí =, con, bueno, trabajos interesantes.
106. R: Yo creo que tendrían, es decir, en todos los trabajos, es decir, es decir, nuestro (...) bueno, yo estoy en la sección pues decir a veces me dicen que hay una de esto, dicen una asociación a los ayuntamientos, o claro, yo creo que sí que, es decir, que tendrían que entrevistase pues a todas las empresas, es decir, incluso, y más en los ayuntamientos o personas que tengan que trabajar con gente que, = claro =. Y desmitificar, porque, a ver a mi, el, a ver, cuando, yo estaba bastante mal, pues la gente, preguntaba a mis padres: ¿Cómo está la niña?, como si yo no estuviera allí. Es decir, claro, la gente te ve mal y ya piensan que estás tonta, es decir y no (...). Y hemos, es decir, se debería estar más externalizados, es decir, se debería, es decir, lo que hacemos nosotros en la asociación que vamos a los colegios, pues eso son iniciativas que eso se han de extender mucho más, es decir, pues en las empresa, claro, en las empre-, empezamos con los niños pero se tendrían que hacerse en todas las empresas porque probablemente lo que no conocemos nos da miedo, es decir, el ser humano es así. Entonces, y bueno, a mí, por ejemplo, personalmente, es decir, yo, hay, no sé que enfermedad es que están en silla de ruedas y casi no pueden hablar y, = parálisis cerebral o algo así =, sí, y

sin embargo esas personas son muy inteligentes. Es decir, bueno a grado de todo, = si no hay afectación cognitiva, sí =. Esta gente es muy inteligente lo que pasa es que claro, como, es decir, tu lo ves, y es decir a mi me pasa, es decir, pos, no saber si es inteligente, si es. Entonces hay que romper esto, ara ya sé que esas personas piensan normal, que eso, y que puedo mantener una conversación con ellos, es decir, me costará entenderlos porque tienen esa dificultad en el habla pero yo sé que puedo mantener una conversación con ellos porque tienen las facultades, = tienen capacidades =, las capacidades intelectuales no las tienen mermadas. Y entonces también hay que pues esta-, externalizar, = externalizar =, la...

107. M: Por lo tanto, ¿Crees que esto una buena manera de poder superarlo sería como ahora se está dando el caso de que se está luchando mucho para que los niños con discapacidad no vayan a escuelas de educación especial, sino que vayan a las escuelas ordinarias junto con todo el mundo? Y que, bueno con los apoyos necesarios puedan tener una vida normalizada como el resto, porque claro estos niños; el que tiene discapacidad y el que no tiene discapacidad cuando este sea mayor, y tenga una empresa sea adulto y tenga una empresa o trabaje en una empresa, como ya ha crecido con un niño con discapacidad en la escuela a su lado, ya no va a tener estas barreras psicológicas que tiene. ¿Crees que esto es interesante?
108. R: Yo creo que sí, es decir, yo, a ver, yo (...), yo sé que hay gente que, que lo duda, ¿no? Es decir, y el problema es el dinero, = sí, sí =, como siempre. Porque estos niños pueden estar en colegios normales, = ordinarios, ordinarios =, ordinarios pero necesitando un apoyo especial, que claro, eso es dinero. Pero realmente sí, es decir, porque además, es decir, los niños, los niños pueden ser muy crueles pero también son muy buenos, = sí =. Y el ver que bueno, pues, lo quieran, lo cuidan a un compañero que está en silla de ruedas o eso, pues también es bonito y es lo que tú decías, es decir.
109. M: Vale. Y a veces tampoco es tanto problema de dinero como de ser más creativos los propios maestros. De darse cuenta que bueno en lugar de hacer las cosas de una única manera podemos hacerlo de varias maneras y que todo el mundo pueda. De acuerdo, bueno, esto me ha interesado mucho, no, no estaba en el guión pero me interesa. Según tu experiencia, ¿Qué crees que valora más la empresa cuándo recibe un curriculum de una persona con discapacidad?, ¿La formación que tiene la persona o el hecho de que tenga una discapacidad? Como

decíamos antes, si ponemos en el curriculum que tenemos una discapacidad, ¿Qué es lo que valora más la empresa?

110. R: A ver, si no, es que, ahora me encuentro que hay empresa que buscan específicamente, = sí, sí =, personas con discapacidad, entonces, porque quieren benef-, = beneficios fiscales =, fiscales. Entonces, claro, nosotros tenemos que jugar con lo que tenemos, ¿no? Es decir, si nos buscan por eso, es una lástima, que nos busquen por eso.
111. M: Vale. Porque tú, o sea, ¿Cómo quieres que te valoren? ¿Para qué ellos tengan beneficios fiscales o por tus conocimientos?
112. R: Hombre, yo, a mí me gustaría por mis conocimientos, claro, es decir, que, he estado trabajando unos años en una empresa pues que dijeran pues, puedo hacer un trabajo similar, ¿no? Es decir.
113. M: Vale, de acuerdo. Esto parece muy simple pero hace falta que se diga, porque si no. = Sí, sí, la verdad es que sí =. Sí Pensamos que sí, que debe ser así pero si nadie lo dice, no da explicación, no, no.
114. Bueno tú hiciste saber a tu empresa que tenias una discapacidad porque de hecho cuando te cogieron en prácticas ya, ya, o sea.
115. R: Además yo no lo escondo, es decir, lo pongo en el curriculum, = sí =, porque tengo una discapacidad física muy evidente, = claro =. Y además, es decir, voy a necesitar de...
116. M: ¿Necesitas apoyos para realizar tu trabajo?
117. R: No específicamente, pero cuando hay cosas pues que hacerlas con una mano es casi imposible, entonces necesito (...) la secretaria, pues, encuaderna cosas, a lo mejor tampoco hacerme, me pego, embrocarme mi jefa, porque claro, es decir, tampoco no. A mí no me pagan para que pierda el tiempo encuadernando, esto lo puede hacer la secretaria que le pagan menos, = sí, sí, sí, sí, claro =. Y, pero bueno, es decir, hay cosas que no, que tengo que, necesito ayuda.
118. M: Vale, de acuerdo. Y, ¿Delante de esta situación la empresa como respondió?, ¿Entendió bien que la secretaria podía hacer lo que tú no podías hacer, no?
119. R: Sí, = vale =. Lo que pasa que yo, es que, me siento privilegiada porque he encontrado un, es decir, unos compañeros que he trabajado y eso es que eran fenomenales y no tenía ningún problema.
120. M: ¿Crees que las personas con discapacidad puedan aportar a la empresa algo diferente que las otras personas no pueden aportar? Por ejemplo, el que sus

compañeros se den cuenta que es una persona muy capaz y que por lo tanto ganen en calidad humana los compañeros, por ejemplo, en calidad humana la empresa. ¿Puede ser esto?

121. R: Ganan en calidad humana, y después, es decir, cuando. Una cosa que valoran mucho en el mundo farmacéutico es poder trabajar en equipo. Entonces, claro, yo necesito trabajar en equipo, no es que, que me guste o no me deje de gustar, es que yo necesito estar en un equipo, de trabajar en equipo. Eso hay empresas también lo valoran.
122. M: Perfecto. ¿Te sentiste en algún momento discriminada?
123. R: No.
124. M: No. De acuerdo. A partir de, ahora ya llegamos al final. A partir de tu experiencia, ¿Qué es lo que más facilita la inserción laboral de un titulado universitario con discapacidad?
125. R: Bueno, lo que he dicho. Creo que la, es decir, hacer prácticas y (...) bueno.
126. M: ¿Tiene algo que a ver también las habilidades sociales que uno tiene? (...) Por ejemplo hay personas con discapacidad pero que les cuesta mucho comunicarse, con lo que claro los otros llega un momento que dicen: pues mira, chico aquí necesitamos a alguien que sea autónomo, que se sepa comunicar, que tenga unas habilidades personales que difícilmente en unos estudios universitarios uno puede llegar a percibir, o uno los tiene porque la familia lo ha hecho así o no los tiene. ¿Crees que esto tiene mucho que ver para facilitar la inserción laboral?
127. R: A ver, sí, lo que pase yo creo que cada uno tiene que encontrar el puesto de trabajo idóneo para él. Es decir, no se trata de, es decir, de hablar de incapacidad sino de capacidades, = claro =. Es decir, bueno yo me encuentro más a gusto trabajando en una empresa mediada, con varios compañeros per-, y, pero haciendo un trabajo pues eso, en un ordenador, en, y en esos lo puedo hacer perfectamente, no, es decir, no es atención al público, no tengo que tener o no tengo que hacer horas, bueno, dar explicaciones, es decir, cara a la gente. Pues, a lo mejor, a lo mejor a mi me cuesta, = claro =, es decir, es encontrar el trabajo, = el trabajo que es idóneo=.
128. M: Vale, de acuerdo. Y en cambio, ¿Qué sería el principal obstáculo que encontrarías?

129. R: Hombre, el obstáculo es que la gente no te, es decir, no te ayude, es decir, o no te valoren, es decir, el obstáculo es un poco (...) no estar en un ambiente de trabajo.
130. M: De acuerdo, de acuerdo. Solo una pregunta, que ahora tus padres les vamos a pedir que se tapen las orejas. ¿Qué papel tiene la familia en todo esto?
131. R: Pues muy importante, porque si no te apoyan la familia, en, en no, es decir, yo no hubiera llegado a donde he llegado sin el apoyo de la familia. Es decir, la familia te hace, te permite, si que has estudiado, ¿no? Esto te lo hace la familia. El decirte tu eres capaz o no, es decir, lo hace la familia, es decir, la familia es vital porque si no, no te lo dejan, no te dejan, es decir, a ver, eso en el curso este de Madrid, = sí=, lo hablan porque es muy importante que las mujeres con discapacidad, pues, no sentamos capaces de hacer cosas. Y la familia muchas veces dice: no, tu para que vas a mover si tú estás aquí muy bien, es decir, = claro =. Yo en ese caso pues mi familia al contrario, es decir, tú tienes que estudiar, tienes que sacarte el carnet de conducir, tienes que hacer, es decir, para ganarme, ser, ser yo más persona, = claro =.
132. M: ¿Quieres añadir alguna otra cosa que creas que es interesante que yo no te haya preguntado?, ¿O hacer hincapié en alguna cosa?
133. R: No, lo único es eso es decir, que, lo que he dicho yo antes, es decir, bueno, pues cuando tienes un accidente o tienes algo de esto, pues se abre un mundo nuevo para ti, y se te cierran muchas puertas, entonces, sería bueno pues eso, que hubieran un servicio social que funcionara de verdad y que las Universidades para encontrar trabajo que haya, que, que alguien te dijera pues lo que tienes que hacer, que es lo que, que te abran los ojos. Las ayudas que hay en el Estado, porque es que hay muchas cosas para hacer, = hay muchas, sí =, es decir, no estamos solos, no de esto, pero si nadie te lo dice, ni nadie te deja moverte, pues no, es decir, necesitamos de los demás para ser personas.
134. M: Muy bien, gracias.

T-9

1. M: Bona tarda, -----.
2. Ll: Bona tarda.
3. M: A veure primer de tot ja t'he explicat quina és la situació de l'entrevista i de la recerca que estem portant a terme.
4. Ll: Sí.
5. M: A veure, em podries explicar quina és la teva situació laboral actualment?
6. Ll: Actual?
7. M: Sí.
8. Ll: Doncs, estic buscant feina.
9. M: Estàs buscant feina?
10. Ll: Sí, estic inscrit al SOC, doncs, al servei català d'ocupació, des de, farà, tres mesos aproximadament.
11. M: Per tant, abans havies treballat o no?
12. Ll: Sí, sí.
13. M: Quan vas acabar la carrera vas trobar feina?
14. Ll: Sí, sí, sí.
15. M: Era una feina relacionada amb el que havies estudiat?
16. Ll: Sempre ha estat relacionat amb el que he estudiat.
17. M: Què vas estudiar?
18. Ll: Enginyeria tècnica agrícola.
19. M: Enginyeria tècnica agrícola, com és que aquestes feines se't van acabar? Què va passar? Quantes feines vas tenir després d'acabar la carrera? Sí
20. Ll: Oficials treballant?
21. M: Sí.
22. Ll: Una, (...) quatre em sembla.
23. M: Quatre, i totes tenien a veure amb la teva enginyeria?
24. Ll: Sí.
25. M: I com és que, què va passar que acabessin aquestes feines?
26. Ll: Què va passar? Bueno, dues d'elles eren temporals, eren treballs temporals amb contractes de finalització, no?
27. M: Per tant...
28. Ll: No sé com es diuen d'obra i servei, no?

29. M: Sí, per tant ja era clar que no hi havia d'haver continuïtat amb aquests treballs des del principi? O hi havia possibilitat de continuïtat?
30. Ll: Bueno, hi havia alguna possibilitat, sí.
31. M: Llavors...
32. Ll: Hi havia esperança.
33. M: Hi havia esperança, et van dir en tot cas per què no continuaves?
34. Ll: Sí.
35. M: I quin va, podries explicar-me què és el que et van dir?
36. Ll: A veure, una d'elles, que va ser a l'agrupació de defensa vegetal vaig entrar com a tècnic de suport, no? El nom ho diu, no? Suport. Doncs crec que vaig estar uns mesos i, bueno, i, diguéssim entrava dintre d'un programa o d'una línia crec, d'ajudes que rebien, no? I el meu sou doncs es podia mantenir. O sigui, se'm podia pagar durant uns mesos i sembla ser que bueno és el que vam acordar amb ells, uns nou mesos o algú així. Llavors després si que semblava que havíem de buscar una mica la manera de, de no sé de buscar la continuïtat però no hi va haver-hi, no?
37. M: No n'hi va haver. No hi va haver possibilitat.
38. Ll: No hi va haver.
39. M: D'acord. I amb les altres feines?
40. Ll: Les altres feines van ser feines temporals també. Bueno, necessitaven un tècnic de suport, no de suport no ben bé no, d'acompanyament, no? I també, tenia una data d'inici i una més o menys de finalització. Vaig acabar setmanes abans però perquè estava bastant, com et diria, potser no vaig aguantar certes. El ritme de treball el vaig aguantar però després les últimes setmanes em feien fer unes coses que no considerava a nivell professional.
41. M: A nivell professional? O, perquè no, a veure més a nivell professional del contingut de la teva professió, = sí =, o bé com a conseqüència de la teva discapacitat? = No =, diries que...
42. Ll: No. A nivell professional?
43. M: A nivell professional et prenen el pèl?
44. Ll: Sí, sí, sí.
45. M: I vas decidir acabar-ho?
46. Ll: Exacte, però no sé si van ser tres setmanes abans o així.
47. M: D'acord.

48. Ll: Perquè jo també, pues no sé, tampoc no tenia ni l'experiència ni sabia ben bé amb qui estava treballant i és allò que a última hora dius: ostres a on t'estic jo a aquí, = clar, clar =, que m'estan fent o a que juguen, = clar =. Llavors, pues bueno, com que em feien signar unes coses doncs vaig veure que no eren correctes.
49. M: Per tant va ser una decisió que res tenia a veure amb la teva discapacitat sinó en com s'estava portant l'empresa amb tu.
50. Ll: No, amb la discapacitat no.
51. M: D'acord, d'acord. I amb alguna altra feina?
52. Ll: Sí, llavors la següent feina va ser una feina que ja portava temps col·laborant-hi però que no diguéssim, no estava donat d'alta, no? Diguéssim, llavors, bueno, finalment doncs, ens vam seure i, i bueno, se'm va fer un contracte d'un any, vale? I bé, i, podia desenvolupar bé a nivell, clar si vols que parli a nivell de la discapacitat, tu vols que parli d'això?
53. M: Home, de tu i la teva relació entre la teva discapacitat i la teva feina o bé.
54. Ll: La veritat és que no m'he trobat mai allò amb, amb traves o limitacions no? Potser seria la paraula.
55. M: Aquesta informació és molt interessant tenir-la, i tant i tant.
56. LL: Sí? No m'he trobat mai cap...
57. M: No has trobat mai traves?
58. Ll: No, fins i tot et diria que les feines que potser vaig fer que eren més de mà d'obra, no? A principi home potser si que em feia por trobar-me tota la vida, no? Treballant així, no? Per què dic: clar, acabaré amb una tendinitis a l'esquerra, = clar =, però no tampoc no m'hi vaig trobar.
59. M: D'acord.
60. Ll: No és una discapacitat que tampoc la gent te la reconegui a simple vista i llavors et fa ser també més còmode.
61. M: Clar, val perfecte.
62. Ll: Saps què vull dir, no?
63. M: Per quantes feines m'has dit que vas passar?
64. Ll: Per quatre feines, = quatre feines =, llavors aquesta feina diguéssim, se'm va finalitzar el contracte, se'm van prometre una sèrie de coses, i se'm va deixar al carrer tres mesos devent-me diners. I bueno, promeses que no s'han complert. I llavors això va ser el mes de març, final d'aquest març, d'aquest any, em vaig

reincorporar a l'empresa. Amb tot un contracte indefinit, unificat, = sí =, el primer, per cert, que m'acollien, no? Amb una tipus d'aquest contracte que jo no sabia que hi havia amb uns beneficis fiscals i tot això, = sí, sí =. I l'empresa pues, doncs sembla ser que es comprometia a tres anys, i bueno, hi havia amb una sèrie de beneficis i bueno, doncs, ens vam seure, ho veiem bé, però bueno, llavors, va ser el mes següent l'empresa econòmicament no estava bé, i a més a més pues bueno, van sortir una sèrie de coses bastant, bastant series i llavors pues bueno, que et facis la idea de set que érem a l'empresa, ara mes de novembre en queden dues, totes han marxat. Bueno, és un gerent, un gestor que no feia les coses bé i tampoc no tenia gaire bon tracte amb els, amb els treballadors, els enganyava, ens enganyava, ens devia calers i coses d'aquestes.

65. M: Déu, n'hi do, diries.
66. Ll: Llavors.
67. M: Dignes, digues.
68. Ll: Llavors com que estava treballant a aquí tenia contracte indefinit, em van trucar d'una altra feina, i vaig dir: mira, per que jo volia continuar en aquest món perquè ja et dic, = sí = ja havia estat col·laborant i bueno, em vaig creure el projecte que em van vendre, me'l vaig creure, vaig demanar referències, però suposo que no van ser, no sé com explicar-te, jo que no sé, no sé que em va passar. També vaig anar a un altre lloc que em van convidar a marxar, la veritat, em van convidar a marxar, els motius pels quals no ho sé.
69. M: Tu diries que la teva situació que m'has estat descrivint o que t'has trobat, = sí =, pot ser bastant comú a la situació d'altres persones de la teva edat?
70. Ll: No ho sé, no m'he posat jo a buscar. = Dic...=, jo, jo potser a d'aquí uns anys et diré pues mira lo que m'ha passat allà pues probablement li ha passat a algú altre i amb una altra situació, no? Així econòmica o així pues probablement encara hi seria allà, no?
71. M: Diries per això, que pot tenir algu a veure amb la crisi?
72. Ll: És que ja t'ho he dit, és que he marxat d'allà i no sé el motiu pel que la em van convidar a marxar.
73. M: No només aquesta, és a dir, la situació de tot-, de les quatre feines al final.
74. Ll: Econòmica?
75. M: Si tu diries que tenen a veure amb la situació de la crisi?

76. Ll: Sí, és proba-, podria ser, sí, sí, per què no? Podrien estar lligades, sí, sí. Pors, = sí =, no? Per part de, de companys de feina per exemple, era una feina, pues mira el que arriba de nou et mosseguen, = clar, clar =, per què mira que ho vaig parlar gent pues això, no? Amb tu, psicòlegs, i dius: escolta que puc fer en aquesta situació, no? Per què moltes vegades dius bueno, potser sóc jo, no? Que he arribat, = sí, sí =, allà amb ganes de treballar, = clar =, i no t'ho sembla i potser vas de guais, o no, no sé la paraula adequada però. Però si, podria ser. Home l'altra totalment és un problema a més a més d'econòmic, és també d'estar amb gent tòxica al costat, això és molt fotut, una persona amb tractament psiquiàtric, = clar =. Vull dir és que treballar, a veure jo ho veig així, bueno, si ets un grup de treball i n'hi ha un que no està gaire bé, doncs bueno, és allò que et compensa que l'altra gent pues també un dia li toca a un i l'altre dia li toca a l'altre, no? = Sí, sí, però clar =. Però clar això també és fotut perquè passem moltes hores a la feina. Clar, era una feina que també et puc dir que també a nivell de capacitats em, em mesurava molt, em mesura molt, = clar =. Perquè era "chico para todo", saps? O sigui feia mil kilòmetres amb el cotxe, estar-me deu hores a l'ordinador, saps? Etc., etc., etc. Llavors dius: home, busquen un altre Superman, saps?
77. M: Si, sí.
78. Ll: M'explico?
79. M: Sí, sí.
80. Ll: La salut, no també?
81. M: Home clar, clar que es nota.
82. Ll: Que m'ha anat molt bé, perquè he après molt, he fet molts contactes i de fet ara aprofito aquests contactes per tornar-me a reincorporar, no? = Clar =, en el món aquest. I l'altra feina, ja et dic, és que no sé, no sé què dir-te perquè és que no ho sé ni jo, saps?
83. M: D'acord.
84. Ll: No ho sé ni jo, sincerament.
85. M: No per què és que...
86. Ll: Ho vaig parlar amb altra gent i, i és molt fort, o sigui, són, clar ara m'estàs gravant no et diré no, = no, no, no, no =, no faré cap acusació no, però són coses greus. = No, jo t'ho deia =. Això d'entrar en una feina i a veure quina me'n faran avui, = no, no, no clar, això és molt greu =, això és acabar, és greu és clar jo no em posaré a posar càmeres, = no, no, no =, no vaig a treballar, no? = No, no, no =,

per fer això, = no, no, no =. Vaig agafar a un a persona que era la directora tècnica qui és que em va contractar i li vaig plantejar el cas i la sorpresa meva és que ella pues doncs em va dir que aguantés. Però bueno, jo aguantar el què? Això? Això no és normal, no?

87. M: No, no, no, no.
88. Ll: A veure tu tindries a una persona que fas sortir d'una feina, que està fixa, que vale, jo, jo no li vaig poder ser del tot sincer no, i li vaig dir: bueno, d'alguna manera li vaig ser, no? Li vaig dir que pues no estava gaire bé a la feina, no li vaig explicar tots els problemes, ni molt menys li vaig dir que ho utilitzaria com un pont, no? Que si trobés alguna altra cosa marxaria perquè no era la feina de la meva vida, però ni molt menys em pensava que em trobava, pensava que em trobaria en una situació com aquesta no? = Déu n'hi do =, clar, clar és que hi ha gent molt rara, = sí, sí =. Hi ha gent que dius però aquesta gent està malalta o què els hi passa?
89. M: Sí, sí, sí, clar, d'acord.
90. Ll: No és com a personal! Jo ----- . Sinó que allà hi fots a qualsevol altre i crec que bueno, que és cas d'estudi! Probablement, perdona! Que m'hagi...
91. M: No, no, no, això quan et deixa que això era només un guió, de fet ja és això, vull que vagi sortint el ----- . Sí, sí, sí, el que passa és que una mica el vaig seguint per anar-vos orientant, però bueno. = Sí =. A veure, si ara entrem dins del bloc aquesta del recorregut universitari. = Bueno, però abans =. Digues, digues...
92. Ll: Abans t'he dit? M'has preguntat si totes les feines que havia fet, havien estat relacionades? = Sí =, bueno, diria repartidor de pizzes i això? = Potser =, encara no havia estudiat, tampoc, no?
93. M: No, no només a partir de que acabis la carrera.
94. Ll: Vale, pues, llavors sí.
95. M: Llavors sí, perfecte. Quan tu estudiaves a la Universitat, = sí =, vas haver de necessitar algun tipus de suport? No sé algun prenedor d'apunts, o demanar més hora per exàmens? Per exemple, no vas demanar cap tipus de suport mai? = No =, no et va fer mai falta?
96. Ll: No, no crec que no.
97. M: Vale. Creus que si l'haguessis demanat, potser ara, ara que ja has acabat. Creus que si hauries pogut demanar algun suport, t'hauria anat més bé?
98. Ll: (...) No, penso que no.

99. M: Vale. Creus que a nivell de les assignatures, és a dir, de la teva formació universitària. Quan vas acabar estaves ben preparat per enfrontar l'entrada a la vida laboral?
100. Ll: No ho sé que dir-te. Això, és tan, aprenent, no? És el que parlàvem ara, no?
101. M: Però, quan et vas posar a treballar, trobaves que hi havia mancances, que potser s'havien = sí, sí =, d'haver cobert en els estudis?
102. Ll: Sí, sí.
103. M: Com quines?
104. Ll: Sobretot a nivell pràctic, no?
105. M: Pràctiques, per exemple?
106. Ll: Sí, pràctiques, o sigui, presentar-te a situacions reals, no?
107. M: En vas fer de pràctiques durant la carrera?
108. Ll: Durant la carrera, vaig fer pràctiques? Sí, les tenia convalidades però igualment les vaig fer per mirar de, posar-me en el món laboral, no? De fet ja em van servir no també? Perquè primer vaig fer unes pràctiques a ADB i després hi vaig treballar, no?
109. M: Com t'hi vas sentir a les pràctiques?
110. Ll: Com m'hi vaig sentir?
111. M: Sí.
112. Ll: Bé.
113. M: Bé? = Sí =. No necessitaves tampoc cap tipus de suport ni d'ajut, a partir de la teva discapacitat, no?
114. Ll: No.
115. M: No?
116. Ll: I si l'hagués necessitat, també l'hagués tingut, sí.
117. M: Perquè de fet quan tu et desenvolupes en la feina, = sí =, pel que vaig entenen...
118. Ll: Limitacions no vols dir que pugui tenir?
119. M: Sí, tens limitacions o no?
120. Ll: Home a veure si em posessis tot el dia a escriure, doncs, probablement, acabaria portant, bueno, a nivell, treballar amb un software, = sí =, lo que fa és configurar-te el teclat per treballar amb una mà. I ara estic esperant una, una casa que està fent teclat per una mà, però fins ara només treballava amb Apple, i estic

esperant, havia de sortir aquest 2013 però suposo que és perquè no, hi ha poca demanda, o jo que sé.

121. M: Per tant sí que utilitzes un suport, aquest programa?

122. Ll: No, no ja no l'utilitzo aquest.

123. M: Ja no l'utilitzes?

124. Ll: No, no. Utilitzo teclats més petits, com aquests, i, però suport no ho sé.

125. M: I de fet en la carrera, tenies, feies servir aquest programa durant la carrera?

126. Ll: Sí.

127. M: A molt bé, això ja era un suport. De vegades, = però de la meva =. A vegades no tenim consciència que utilitzes suports, = vale =, tots i n'utilitzem, = vale =. Però aquest mateix ja ho era, d'acord, molt bé. En canvi en la teva formació per poder-te enfrontar al món laboral, què diries ara, un cop ja has acabat, que és, que podries entendre que és una fortalesa de la teva formació? De cara a l'enfrontar la teva inserció laboral però sempre a partir de la teva discapacitat. Hi hauria alguna cosa que podries dir que n'era una fortalesa?

128. Ll: Que n'era una fortalesa?

129. M: Sí. Allò que dius: pues, mira, em van ensenyar molt com jo que sé, gestionar, no sé, els meus, els meus esforços. Per exemple, físics davant de la feina, no ho sé, ara m'ho invento.

130. Ll: No vaig tenir, és que no t'he entès molt bé la pregunta. Quines fortalezes vols dir?

131. M: Sí, és dir. Tu que, que, o ara que és el que agraeixes més de la teva formació de la Universitat? Que t'hagi ajudat al món laboral i que d'alguna manera a partir d'això no sigui una barrera la teva discapacitat.

132. Ll: Bueno, coneixement, no?

133. M: Coneixement.

134. Ll: Se'ns dubte.

135. M: Val, d'acord.

136. Ll: Ampliar els coneixements. Clar és lo que et deia, o sigui, clar, o sigui, el fet de, de tenir coneixements doncs et deixa una mica de banda la mà d'obra, no?

137. M: Clar, clar, clar.

138. Ll: És lo que m'interessa, no?

139. M: Creus que, bueno, pel que has anat contestant intueixo, però m'agradaria que ho verbalitzessis. Creus que les pràctiques durant la carrera universitària poden

generar amb persones que sí que tinguin a partir de la seva discapacitat certes dificultats en el món laboral. Poden generar-li estratègies per saber com enfrontar el món laboral?

140. Ll: Exacte, sí, totalment d'acord.
141. M: Tu creus per tant que són imprescindibles?
142. Ll: Totalment.
143. M: Fer pràctiques. Per tothom? Però a més a més, encara més imprescindibles per a les persones que tenen algun tipus de discapacitat?
144. Ll: Sí home, sempre mirant així. Sí, depèn de la discapacitat, entenc per sentir que hi haurà discapacitats que, que seran més necessari, no? Potser la inclusió aquesta, mira a veure que passa, no? Sí, sí, se'ns dubte. = Molt bé =. En el meu cas, pues, ja et dic, no, a veure, pos pràctiques no era agafar una aixada, saps? = Per tant, no, clar =, per tant, no...
145. M: D'acord. I vas trobar a faltar alguna cosa a les teves pràctiques?
146. Ll: Alguna cosa? (...) No, van ser prou, prou profitoses, sí.
147. M: D'acord. Des de que vas finalitzar els estudis a la primera feina, quan de temps va passar, ho recordes?
148. Ll: No. És que, pos no gaire, perquè, és que ja vaig treballar a ADB, amb el títol de cicle de grau superior, saps? Perquè ja venia una mica relacionat amb el món agrari, llavors doncs ja em va servir. Llavors et podria dir que potser mesos, diem mesos, és que no sé, si vols ho mirem, però, = és igual, més o menys lo que recordes =, mesos, = mesos =. No gaire = per tant, val d'acord =, no sé com ho, com ho classifiques.
149. M: No, no, = fa molt de temps, poc temps =, després t'ho explicaré. = vale =. D'acord. I com la vas trobar aquesta primera feina?
150. Ll: A través de les pràctiques de la Universitat.
151. M: D'acord. (...) Com la valores la teva, el teu procés d'inserció laboral com el valores?
152. Ll: EL procés de, home amb el món ordinari, no?
153. M: Sí, sí, sí, sí.
154. Ll: Com el valoro?
155. M: Com el valores?
156. Ll: Bueno, de moment, bé, = d'acord =, de moment bé. Podria anar millor, però bueno, ja t'he explicat, esperem que vagi bé.

157. M: En algun moment vas recórrer a algun servei d'inserció laboral?
158. Ll: Si, i tant.
159. M: D'on? De la Universitat o extern?
160. Ll: El de la Universitat, sí, que crec que a l'hora estava associat amb aquest, amb el UPC Alumni, o com es deia allò, no, AUPC; amics, associacions d'amics, no? = Que hi havia una xarxa =, sí, = de diferents universitats =, sí, = exacte, sí, sí, sí, que ja no existeix =, que vaig tenir una entrevista farà uns 5 anys amb la, = -----, que és la que ho portava, que ara tot això ja ha desaparegut =, exacte, = d'acord =, ara ja hi ha unes altres tècniques, no? = Sí =, d'inserció laboral, = sí =, que amb aquestes, bueno, no sé les tinc allà i em poden donar un suport a nivell de curriculum i d'això.
161. M: Com et va anar aquest, utilitzar o aquest contacte que vas fer amb el servei d'inserció laboral en aquell moment de la Universitat. Com et va anar?
162. Ll: Com em va anar? Bueno, sempre va bé, no? Conèixer gent.
163. M: Però tu que n'esperaves?
164. Ll: Que n'esperava?
165. M: Sí.
166. Ll: Home, m'esperava, m'esperava tenir, com t'ho diria, una feina més, trobar feina més d'una manera més fàcil, no? Potser. Perquè no m'ha arribat cap feina, o sigui, sempre que he volgut utilitzar aquests serveis per dir: a veure quina borsa teniu de treball, i, quines empreses s'interessen per tenir gent amb diversitat funcional i explotar-les i a veure que passa, no? Però he vist que no...
167. M: No ha funcionat?
168. Ll: No, no és que no funcioni, és que no hi ha, jo crec que no hi ha, no? A darrera hi ha l'interès aquest fiscal o com, no? Crec jo. = Per tant =. No veig que hi hagi, bueno, no sé en el meu sector, = sí, sí =, potser en altres sectors industrials, informàtica poder si, no? Però, crec que tots s'emparen en la normativa, no? = En la legislació =, en la legislació, = sí =, no? Suposo, malgrat, no? = Sí =, penso.
169. M: Diries que per això, aquests serveis poden actuar d'una altra manera per millorar la inserció dels titulats?
170. Ll: No m'hi posaré jo aquí, no ho sé.
171. M: Et van fer algun tipus de formació, per ensenyar-te, doncs, no sé, com fer-te un currículum...
172. Ll: Me la van oferir i tant. = Te la van oferir =, sí, sí, se'ns dubte.

173. M: I la vas fer?
174. Ll: Sí, la vaig fer online, sí, sí això sí.
175. M: I la vas trobar prou adequada?
176. Ll: Sí.
177. M: Sí?
178. Ll: Sí, sí, sí, sí. Clar ells, ells buscaven mecanismes, = sí =, per, per tal de que jo, doncs, emputjarme i va busca't algu, no? I això ho trobo bé, ho vaig trobar, sí.
179. M: Però en canvi no t'ha vingut cap feina a partir dels serveis?
180. Ll: No, sempre que he vist ofertes d'aquestes, sem-, bueno, m'ha semblat, m'ha aparegut que, que a darrera hi ha un interès total fiscal, o, bueno econòmic, no?
181. M: Creus que aquests serveis d'inserció laboral haurien de fer algu més? Que no fan.
182. Ll: És que no ho sé, ni m'he parat mai a pensar. El que veig és això, que les empreses que s'hi apropen o volen donar a conèixer que, que treballen amb això, són empreses grans, = sí =, perquè en el fons es veuen obligades i entenc que si han de, recluten a 300, pos, llavors en necessiten a 10. Llavors ja neix l'interès per buscar aquetes 10 persones, = sí, sí =. I això està aquí, però això quin interès hi ha aquí?
183. M: Clar, però això no és un tema dels serveis. Segons tu els serveis, per tu, ja et van oferir tot el que et podien oferir?
184. Ll: Penso que sí, = val, perfecte, d'acord =. Clar, no aniran a trucar portes, no? Bueno, això ho va fer una noia de, d'una, d'un servei d'inserció laboral per discapacitats a Vilanova que estava a dintre de Consell Comarcal, però era com una línia d'actuació, ara no et sabia dir, com es diuen aquesta gent? (...) No ho sé, però ara sé que, o sigui, em van enviar un mail fa temps, i em va dir que marxava d'allà perquè no hi havia, espera com es deia? Bueno era un servi també d'inserció per discapacitats, però clar ella ja m'ho deia és que, = del UPC de Vilanova, vols dir? =. No, no, del Consell Comarcal, = del Consell Comarcal, perdó =.
185. I també, sortien ofertes, però eren ofertes lligades a pues, empreses que havien potser acomiadat a persones amb discapacitat i es veien obligats a buscar un perfil amb discapacitat. Llavors es generaven, es generava una borsa de treball tota relacionada amb això, llavors dius: bueno això no ho busco jo, = clar, clar =. Jo busco una empresa on digui: anem a buscar gent d'aquesta, no?

186. M: Tu el que vols és que l'empresa sigui capaç, a veure si t'entenc bé, que l'empresa sigui capaç de dir: jo agafo aquesta persona per les seves qualitats davant de la feina, no perquè m'interessa, = exacte =, per cobrir el 2% de les places.
187. Ll: Totalment. Jo si tingues una empresa buscaria probablement gent amb discapacitat.
188. M: Per tant tu el teu...
189. Ll: També estaria seleccionant, perquè potser, = sí =, agafaria només un coix i un sec. No sé, pos, depèn de lo que necessites pos agafaria un tipus de discapacitat o una altra.
190. M: Per tant tu el que estàs defensant és que t'escullin pel teu currículum?
191. Ll: Exacte.
192. M: I creus que les empreses això no ho fan?
193. Ll: No.
194. M: No ho fan.
195. Ll: Crec que no, = d'acord =. I a part ho he sentit per part de gent, de tècnics de, no ho sé, no m'hi he posat, però si que actualment estic buscant feina i necessito una feina ràpid perquè no tinc ingressos, tinc uns ingressos molt baixos, llavors, clar, busco, i bueno, pues, anem a fer un criteri de busca, no? Que a veure que em seleccioni, que pugui tenir més oportunitats però clar, busco gent, ofertes que sigui per síndrome de discapacitat però, però quines ofertes són aquestes?
196. M: Tu que estàs buscant te n'has adonat si són tipus d'ofertes que (...) a veure molt baixes, de molt baixa qualitat?
197. Ll: Sí, sí, sí. Requereixen pocs estudis, moltes vegades, no? Que no em farien res, o sigui, anar a una benzinera i posar benzina, pos, bueno, s'hi s'ha de fer es fa. = En tot cas igual que un altre no perquè tinguis una discapacitat =, exacte, exacte. = D'acord, d'acord, sí, sí =. Ara aquí darrera hi ha un interès purament econòmic, no? Per part de l'empresa, = clar, per tant a veure tot... =. Que moltes vegades es això, me n'he anat a feines i això, ha estat després quan els hi he comentat, bueno, escolta, aprofitant això que tinc una mà amb discapacitat doncs, busquem una, una facilitat o una no? Nivell fiscal si ells tenen i tot això.
198. M: Per tant...
199. Ll: Diguem.

200. M: Davant l'opció d'un treball protegit, que es coneix com a treball protegit o un treball ordinari per a tothom. Per quin optaries primer tu? Personalment.
201. Ll: Jo l'ordinari. Ordinari perquè tampoc no comprometo l'empresa a cap història, que de fet, és el que amb l'empresa vam quedar així, perquè sembla ser que quan anuncies això que vols ser indefinit i a més a més, no? Amb aquestes, bueno, perquè tens alguna bona discapacitat sembla que has d'estar 3 anys, allà i bueno, però quines són aquestes comissions, = clar, clar, sí, sí, sí =. Penso. Home, i a més a més, l'empresa sembla que li estiguis dient, bueno, que m'has de tenir aquí 3 anys, no, no ho veig, que = no cal, no cal =, no cal, no cal això, = no cal, no cal =.
202. M: Tornant el servei que vas utilitzar, el servei d'inserció laboral de la Universitat, = sí =, com el vas conèixer?
203. Ll: Com el vaig conèixer? A través del servei d'inserció laboral de la (XXX) de la pròpia escola on te vaig estudiar, no? Totes les, totes les Universitats entenc que tenen un espai on t'hi pengen les pràctiques, = sí =. Llavors em sembla que es deia (XXX) o algú així i aquesta estava alhora associada a UPC, al UPC, = sí, els amics de la UPC =, això, = d'acord =, així els vaig conèixer, crec, = d'acord =. O no, o potser els vaig conèixer a través d'un fòrum, un fòrum que tenien de discapacitats potser, un dia fent cerques d'aquestes pel Google em sembla, sí, sí ho vaig trobar així, em sembla, no a través de, = d'acord =. Ho vaig trobar a través d'Internet, sí, sí.
204. M: Vale. Per què tu on vas estudiar?
205. Ll: A l'ESAB.
206. M: On t'és l'ESAB?
207. Ll: Aquí al Baix Llobregat. Escola Superior...
208. M: I de quina Universitat depèn?
209. Ll: De UPC. ESAB; UPC.
210. M: A clar, vale, vale, d'acord. Ara, ara era per entendre el procés que havies fet, = sí? =, Ja l'entenc, = ESAB; UPC =, sí, sí. Sí, sí, com que, però és que UPC està molt repartida, = sí =, pel territori, jo em perdo. = Sí, a Vilanova, no? També =, sí, sí = Terrassa =, sí, sí, exacte, Manresa em sembla que també. D'acord. Tu has fet mai ús de la legislació sobre treball i persones amb discapacitat per tal de poder accedir a un lloc de treball?
211. Ll: No.
212. M: No has fet mai ús d'aquesta legislació?

213. Ll: Què vols dir? Que he anat a una empresa i escolta que vosaltres heu de tenir, això, vols dir?
214. M: No, no, no si tu saps. Si tu saps, a veure, tu coneixes aquesta legislació quina és?
215. Ll: Molt poc.
216. M: Molt poc?
217. Ll: Pinzellades, no? No sé que, un percentatge de la, de la plantilla, no sé com es diu en català, plantilla, de la, = sí, sí =, de que tinguin dels, dels treballadors a partir d'un nombre han de tenir, no?
218. M: O sigui, quan una empresa té més de 50 treballadors, = 50, un 1 o 2 =, ha de tenir una reserva d'un 2%, = això =, de les places, = vale, sí =. Sinó les cobreix, llavors el que fa és pagar uns impostos que repercuteixen automàticament amb serveis per les persones amb discapacitat, = vale, doncs, no ho sabia =. No has utilitzat mai això ni ho coneixies?
219. Ll: Ho coneixia més o menys.
220. M: Més o menys?
221. Ll: Sí, sabia que hi havia un percentatge que havien de complir, però no sabia que també podien pagar per no complir-lo.
222. M: D'acord, sí, sí, sí. D'acord. Creus que això que t'he explicat jo ara, ajuda més a inserir-se professionalment a persones amb discapacitat o no?
223. Ll: No.
224. M: Què caldria fer?
225. Ll: Pues, conscienciar els, els empresaris de que, aquesta gent doncs és igual, igual o més, no? Vàlida que qualsevol altre treballador. = I com se'ls...=. Vull dir, que és, és trobar-lo, no? És com un treballador, és que com dir, a veure, és que és una persona més.
226. M: Com creus que se'ls pot conscienciar?
227. Ll: Bueno, a través d'exemplars, no? O models de treballadors, que això ja sembla ser que surt, gent que amb grans discapacitats que poden desenvolupar unes tasques normals, igual que una altra persona. Que els discapacitats, em refereixo, = sí, sí, sí =, de mobilitat, de que, que diries mare de déu com pot anar a la feina, no? Pos arriba a la feina i fa una vida normal.
228. M: Vol dir per tant, m'estàs dient de fer com uns exemples de bones pràctiques? I on té les podrien trobar aquests empresaris aquestes, o a on se'ls hi podrien fer

evidents, perquè igual no les busquen. Però allò que les poguessin fer evidents, de manera que, diguessin: mira, sense voler-ho veure-ho o veig, i em fa pensar que potser sí que seria interessant.

229. Ll: Bueno, això em va pensar, pos mira, gent de recursos humans de grans empreses, com, la, una que va venir, que vaig conèixer, la ----- de PricewaterhouseCoopers, no? És una noia que tracta amb molta gent, i em va recomanar, i era una noia bastant especial, però una de les coses bones que tenia, era això, que dintre de la gent de discapacitats sabia valorar-los. O sigui, en el sentit de dir: bueno, aquesta persona té aquesta discapacitat però és que, ostres, ens va de collons, no?
230. M: Per tant d'alguna manera m'estàs dient que la gent de recursos humans de les empreses hauria de tenir una formació, que els ajudés = per exemple =, a donar una mirada diferent amb les persones amb discapacitat i a veure les possibilitats que té la persona, = sí =, en lloc de veure les impossibilitats que té aquella persona, = exacte, exacte =, estàs dient això?
231. Ll: Sí, per exemple.
232. M: Creus que totes les persones, al menys, com que estem dins del marc dels titulats universitaris. Creus que tots els titulats universitaris que tenen algun tipus de discapacitat haurien de conèixer aquesta legislació que ara hi ha vigent? Per a poder decidir si la volen utilitzar o no?
233. Ll: Sí, home, coneixeu, l'hauria de conèixer tots, = s'hauria de conèixer =, sí, no?
234. M: I qui l'hauria de facilitar aquesta informació? A n'els estudiants, o quan són estudiants o quan s'han titulat? Qui creus que l'hauria de facilitar?
235. Ll: (...) Home, doncs, el mateix govern ja ho fa, no? Quan treu ofertes, no? Per exemple ja et diu que un percentatge d'aquestes places reservada, no?
236. M: I no faries res més que això?
237. Ll: Sí.
238. M: Val. Som-hi ara amb tot l'altre bloc de la relació amb l'empresa.
239. Ll: Sí, no crec per aquí, es solucioni, no? O, és que no ho sé, perquè jo crec que això que tots els que tenen reconeguda alguna discapacitat són coneixedors, perquè des del dia que et reconeixen la discapacitat ja saps que hi ha uns beneficis, i aquell dia estàs amb l'orella parada, perquè des del dia que et diuen: ets discapacitat, tens reconegut això i tens aquests avantatges. Llavors, jo crec, que tots són coneixedors, més o menys, = d'acord =, com jo, no? De la mateixa

manera que t'he dit, sí que hi ha algun punt, = alguna cosa =, normatiu, que sí, que hi ha algun avantatge. Però clar, no m'hi he posat mai de dir: bueno, va, vaig a buscar feina a l'administració, per exemple, no? = D'acord =. Ho he fet, però no sé, pues, encara no m'he començat a oposar i he lluitat per un percentatge d'aquests, = vale, molt bé =. Però penso que això es accessible a tots.

240. M: L'administració pública el tant per cent de reserva de places és més alt, = sí? =, que l'empresa privada. Sí, depèn dels llocs està en el 3% o bé està al 5 %.
Bueno...
241. Ll: Al 5%?
242. M: Sí, alguns llocs sí, alguns llocs només en el 3.
243. Ll: Molt bé, bueno em vaig quedar, ara que dius això, en dir-te, que sempre que troben una oferta, això sí que em va quedar com, com el dubte, no? Sempre que treuen una oferta diuen que reserven per gent amb discapacitat però no sé si fan ús o no d'això. = Clar =. Això ja no ho sé perquè ho posen, no sé si és política seva de...
244. M: Bueno clar, hi ha empreses que tenen tot el tema aquest de la responsabilitat social, = sí =, la tenen i se la creuen. = La tenen i se la creuen =, se la creuen, = vale =, i això entra aquí dins. Hi ha empreses que no, = vale =, les empreses que normalment tenen aquesta responsabilitat social i se la creuen...
245. Ll: Tens fred, no?
246. M: No, no, no, no estic bé. Doncs ja d'alguna manera, ja es veu, ja ho posen en evidència, no? = Ja =, que a més a més és una cosa que, que s'ho creuen èticament, donen resposta a tot això, i es veu. Clar, les que ni en parlen ni es veu, són les que ja fan sospitar que de tot això no hi ha res, hi ha l'ús en tot cas aquell que tu deies abans, per tenir alguns beneficis fiscals i s'ha acabat. Però que, o, o que ni que això, que de vegades s'estimen més pagar que no pas, = molestar-se a buscar =, sí, sí, sí, sí, sí.
247. Ll: Però jo crec que això és el malalt de totes empreses, no parlant de les discapacitats, vull dir...
248. M: Creus que de vegades és, és per no molestar-se a buscar? O per què de vegades pesa més la discapacitat d'aquella persona que el currículum bo que té aquella persona?
249. Ll: Sí, és el desconeixement, no? Per part de l'empresari o del, = el de recursos =, recursos humans, sí, diu, bueno, a veure per on te'm surt aquest, jo ho trobo

normal, perquè, però clar, imaginat que et fitxen i el cap de 3 dies dius: no puc agafar el cotxe perquè em fa mal el colze, = clar =. Però això, jo crec que també es responsabilitat del que té la discapacitat i despullar-se a l'entrevista, i dir: pregunta'm lo que vulguis, = clar =, que a mi no em sabrà greu, saps? Que de fet a mi m'ho han dit, vull dir que, jo he anat a moltes entrevistes, i en confiança més d'algun escolta i amb el braç què, tot? Cap problema, parlem-ne. Pots fer 1.000 kilòmetres? Clar, és que és això, = per tant tu...=, tot això s'ha de parlar no? Quan vas allà, i dius bueno, que estaràs cansat? Bueno, pos, estàs cansat del braç, deixes el braç i fas una altra cosa o...

250. M: Per tant tu cada vegada que has accedit a una feina, = sí, n'he parlat =, en quin moment n'has parlat?
251. Ll: En quin moment?
252. M: Sí.
253. Ll: Per exemple, (...) et poso varius exemples, però aquesta ADB probablement no va ser necessari perquè ja m'havien vist a les pràctiques, llavors, = ja ho sabien =, ja ho van veure que no tenia cap limitació. Llavors en altres feines, pues sí a l'entrevista clar que m'ho han preguntat a nivell d'ofimàtica, sobretot el tema dels ordinadors, si els podia manejar bé, el tema del cotxe, tot això, però bueno són coses que s'han de preguntar, no? Clar, clar, i a més a més que depèn de la discapacitat el temps que hi has de dedicar pel tema de la discapacitat, en mobilitzar-lo per, per estar bé, no? I tot això, sí, sí. Si no m'ho han preguntat ho he tret jo, perquè dic: només faltaria ja que m'anés aquí a saber que es pensaran.
254. M: Val. Per tant sí que l'has, clar això és important, al menys si ells no ho veuen, tu treure el tema, sempre, = clar, sí, sí, imprescindible =, s'ha de fer evident, = imprescindible =, imprescindible, fer-ho evident.
255. Ll: Jo que havia estat a un parell d'entrevistes que no ho havia dit, i, i marxés i dius: però perquè m'ho pregunta i em miren així. Llavors vaig dir: pos, la culpa és meva, = clar, ho haig de dir =. Clar, clar que ho has de dir, = clar. Creus que... =. És un a més a més, no? És com allò el dia que et diuen ets discapacitat bueno, ets discapacitat, entre moltes altres coses, no? = Sí, sí exacte =, no? Pos ets un imbècil, = també =, potser ets molt mala persona, = clar, clar =. Vull dir que és un a més a més, = sí, sí =, que ho has de treure de manera natural, i ja està i cap problema.

256. M: D'acord. Creus per tant que el fet de que, a veure, la persona que està amb un procés de, de buscar feina, = sí =. Quan arriba davant de la persona que li fa l'entrevista, el tècnic de recursos humans, = sí =, o qui sigui, el fet de destapar, de fer visible la seva discapacitat, pot fer atractiu, a veure, atractiu entre comentes, no? Pot donar un valor afegit a, a l'hora d'aconseguir la feina, de dir: aquesta persona no se n'amaga de les coses, aquesta persona és una persona clara, per tant és una persona que ens interessa, perquè no ens jugarà mai d'amagat, = exacte =. Pot donar una...
257. Ll: Penso que sí, no sóc psicòleg, però, però davant d'una entrevista quantes més coses diguis i et mostris més tal com ets, pos millor, no? = Són valors =. Sinó, hi ha molta gent que ho sap fer molt bé, això, a les entrevistes, no? Que també ho he viscut, no? Anar a buscar-te, o, = clar =, és que és això, no? Si no et mostres tu, ja ho faran, ja ho miraran ells que tu ho treguis, no? El que passa és que clar, ara estem parlant, des d'una persona professional que es dedica això i jo he passat per tot, he passat per tècnics de recursos humans, per gerents d'empresa, per, bueno, clar, veus entrevistes i entrevistes, no? Que dius: bueno, tiu, si només preguntes això, ves en compte, no? = Clar, clar =.
258. M: Perfecte, d'acord. D'acord, d'acord. A veure...
259. Ll: Per exemple aquí a l'última feina al consell català, no m'ho van preguntar, no m'ho van preguntar, però clar, crec, no em va ser necessari treure el tema, perquè ja els hi, els hi estava explicant lo que estava fent, amb la qual cosa ja estava donant per entès moltes coses. = Evidentment =, llavors ja entenc que ja no van voler ni treure el tema, = clar, clar, ja no calia =, aleshores vaig dir: no cal, no? Vull dir, s'entén que dient tot això, estic dient moltes altres coses, = clar =. Vull dir, torno a dir, vull dir, que es pot dir moltes maneres, no cal, no? = Sí, sí =, entrar en molt de detall, de vegades pot anar dibuixant, no?
260. M: Vale, hem estat, m'has estat dient abans que creus que la, = com =, abans m'has estat dient que els, els tècnics de recursos humans, = sí =, haurien de tenir d'alguna manera l'habilitat i la formació de saber veure a la persona i no la discapacitat, no? Creus que algú més de les empreses hauria de tenir aquesta capacitat o aquesta formació de poder veure a la persona? Per exemple, una cosa és el de recursos humans, llavors et donen el lloc de treball, però i els companys?

261. Ll: Clar, això és allò, unir-te al que més et convingui, no? Però no només per la discapacitat. Moltes vegades quan entres en un grup, en una feina, i entres en un grup de treball ja mires de, de buscar-te els teus companys, no?
262. M: Tu no t'has trobat mai en la situació de que, tinguessis companys en el, que no cre-, que ells no creguessin que tu podries desenvolupar la feina?
263. Ll: Ostres, no m'he parat mai a pensar en això.
264. M: Si més no, no ho has notat, perquè sinó ho hauries pensat?
265. Ll: A veure, ostres, sí, però fa molts anys, quan recollia ous i estava dintre d'una granja, si que vam tenir alguna història amb alguns d'aquests que em veia com estava, més fent nosa que res, però el final li vaig demostrar que no, que potser feia més feina jo amb un braç que, no? Que 3 per allà.
266. M: Creus per tant que quan, clar depèn del tipus de discapacitat, = sí = i del grau de discapacitat, no? Quan entra una persona dins d'un grup, = sí =, de gent a treballar que té un cert grau de discapacitat. Creus que els companys de treball haurien d'estar avisats i se'ls hauria d'estar formats? D'alguna manera o no cal?
267. Ll: Jo, home jo penso que sí, depèn de la discapacitat, sí, = sí =. Home entenen les discapacitats que pot haver-hi, pot arribar a haver-hi, entenc que sí. = I qui creus...=. Clar, clar, hi ha gent que potser no ostres, no sé, sí, sí, sobretot sí, això sí que hi estic d'acord, = sí =. Sí, és necessari, és necessari, ara no m'imagino, no, cap discapacitat que sigui necessari però l'ha d'haver-hi, segur, l'ha d'haver-hi.
268. M: Qui creus que l'hauria de donar aquesta formació?
269. Ll: Qui?
270. M: Sí.
271. Ll: Bueno, pos, un professional, no? Que es dediqui això, no?
272. M: És a dir, l'empresa per tant, = a l'empresa? =. L'empresa hauria de possibilitar, = el de recursos humans, no? Per exemple= . Que entres algú especialista amb el tipus de discapacitat d'aquella persona o algú que conegues bé aquesta persona i com es pot manejar treballant i fes formació ens els companys?
273. Ll: Per exemple, els mateixos companys, no? Molestar-se en un matí a conèixer a l'altre, no? Jo ho sé perquè un company estem parlant d'una discapacitat psíquica, = sí =. Que també, li van posar un ajudant però clar, si, no t'expliquen quin tipus de discapacitat tens, a lo millor et penses que t'està prenent-te el pèl potser, no? Per dir algú, = clar =, per dir-ho d'alguna manera, = clar =. Al final aquesta

persona es va molestar i es va interessar pel tipus de discapacitat que tenia i llavors pos, ja va saber canalitzar-ho o portar-la, no?

274. M: Val per tant si això s'hagués, = no? =, fet un treball previ, no hauria calgut tota aquesta situació, = exacte =, és evident, = sí, sí =. D'acord, d'acord. Molt bé. A partir de la teva pròpia experiència, ara ja és molt personal teu. Què creus que és el que més facilita la teva, o ha facilitat totes les feines que has tingut, la teva inserció laboral?
275. Ll: A partir de la discapacitat vols dir? O...
276. M: Sí.
277. Ll: Home, pos, no entrar en una feina ja pensant que no ho podré fer-ho, o d'això, no? Sinó ja t'ho he dit, sempre que m'he posat a encarar en general, dic: al final, pues, sempre et pots trobar-te aliats, no? Un company de feina, que creïs una sinergia. Per exemple tu tindràs unes habilitats que l'altre no tindrà, coses d'aquestes.
278. M: Val, per tant una de les coses que ho facilita seria el treball en equip, = en equip =, de debò, no? = En un equip =, en un equip de debò.
279. Ll: És que les feines són així, no? Saps, les feines "trabajo en equipo". = Depèn, depèn =, bueno.
280. M: I quins, i què diries que és lo que ho dificultat, que pot dificultat o ha dificultat la teva inserció laboral?
281. Ll: Home, jo crec que ha estat la meva cerca és mínima, jo crec que no cerco bé. Ja em va fotre la bronca un cop, una noia d'inserció laboral del SOC. Sí, pot ser no, hauria de fer més, utilitzar més tècniques, no? No sé, autocandidatures, coses d'aquestes.
282. M: I això, tu diries que hauries d'haver rebut algun tipus de formació d'això?
283. Ll: Perdó. Home, formació a la Universitat per exemple?
284. M: Per exemple, tu creus que els estudiants... = Ja la vaig tenir em sembla =, sí?
285. Ll: Sí, al cicle, al cicle formatiu vam tenir una assignatura que fèiem currículum, et deien més o menys les maneres o tàctiques, no? Per moure el currículum, per donar-te a conèixer, allò que parlàvem abans de LinkedIn, tot això, = sí =. A mi em falta una mica això, no? Potser, vendre'm més, no?
286. M: Vale, per tant. La manera de poder-ho fer ja té la va proporcionar la Universitat, = sí =, en el seu moment, = sí =, però tu no l'has aprofitat prou diríem.

287. Ll: Probablement, és probable, = és probable, és probable, d'acord =. Sóc sincer, o sigui, analitzo una mica i ara porto tres mesos, no sé, ja estic intentant utilitzar tots els medis, no? Però sempre jo crec que no és suficient, no?
288. M: No, clar. Fins que no apareix la feina, clar, clar. D'acord. En algun moment t'has sentit discriminat?
289. Ll: Discriminat? A veure, deixem pensar, a quin nivell, laboral?
290. M: Laboral, en els estudis, estem dins dels dos marcs de la inserció laboral i...
291. Ll: Home, discriminat sí, home sempre hi ha algú que diu deixa, deixa que ja ho faré jo, i dius home, perdona.
292. M: Per què suposes que no ho puc fer, no?
293. Ll: Clar, sí, en algun cop sí, però, a veure, és, però això no per la meua discapacitat, o sigui, això ho veus cada dia, no?
294. M: Vale. Però això diries que et va passar més en la Universitat o bé en el món del treball?
295. Ll: (...) Et diria no ho sé, no m'hi he parat mai a pensar en això, no ho sé, sempre m'he trobat en situacions d'aquestes, però són mínimes, no? No sé, però això és normal, perquè l'altra que passa? L'altra, es posa a la teva pell, emfatitza i diu: ostres jo la liava, la liaria, no? Però clar, l'altra ha de pensar aquest tiu porta 15 anys, vull dir, és cosa de sabates en una mà, no? = Clar, té tot un camí recorregut =, té unes habilitats, = clar =, que tu no has adquirit, = clar =. Llavors, pos, però a veure discriminat no sé si seria la paraula, perquè jo també acabo entenen aquestes reaccions, no? = Ja, no, no és més la teva percepció =. O quan vas a donar la mà dreta, i sembla que l'espantis, no? No ho sé, no sé si és una discriminació això o no, això és problema de l'altra, no? Que s'ho hauria de fer mirar, no? No sé si això és una discriminació, = depèn de la teva percepció quina sigui això =. No ho sé, discriminació, home en el moment que et diuen: no, no ja ho faré jo, t'estan discriminant, no?
296. M: Doncs si que t'has passat, no?
297. Ll: Sí.
298. M: D'acord, d'acord. A veure, fem un repàs una miqueta a veure si vols anar afegint coses a tot el tema de, de tot el teu recorregut universitari, tota la teva estada a la Universitat. Vols afegir alguna cosa més al que ja has dit?
299. Ll: Repassem si vols o no sé.

300. M: Tot això, ja (...) Això d'aquí no, perquè de fet ja n'hem parlat (...). O sigui, no tens res més que dir, de tot el moment d'això del pas de la Universitat a la inserció laboral, a utilitzar els serveis d'inserció.
301. Ll: Va estar molt bé, jo, vaja, en tinc un bon record. = D'acord =, vaig tenir sort.
302. M: Molt bé, ja està bé. De fet és això el que heu de tenir bon record, = sí, no? = Quan passeu per la Universitat, no? Sinó malament, és que ho estem fent molt malament. Llavors, bueno, pel tema de la legislació, = sí =, si vols afegir alguna cosa. El tema de la relació amb l'empresa també, si vols afegir alguna cosa. I si creus que ara és el, no sé, que hi ha alguna cosa que jo no he fet sortir que seria interessant que volguessis afegir, sigui del que sigui, ara pots.
303. Ll: Ara no em ve res al cap.
304. M: No et ve res al cap?
305. Ll: No.
306. M: Digues.
307. Ll: No, no, no.
308. M: L'acabem aquí doncs l'entrevista?
309. Ll: Sí, si m'has de fer més preguntes.
310. M: Una altra cosa ara et faré.

T-10

1. M: Entrevista amb el -----. ----- quina és la teva situació laboral, avui dia?
2. R: Porto, des de fa 1 any, parat.
3. M: Des de fa 1 any, parat. Per tant quan vas acabar la carrera, et vas posar a treballar amb alguna feina que tingués a veure amb el que havies estudiat?
4. R: Vaig intentar-ho.
5. M: Però vas aconseguir algun treball?
6. R: Bueno, va ser, bueno, en van, era una beca, en feina, i li deien beca perquè fan un curs de formació amb la tecnologia que has de treballar. Vaig fer la, la part del curs però després amb el tema, tampoc vaig estar gaire ràpid, allò de trucar a ells, insistir-los, però, bueno, dient això. I és que també, vaig veure, que van visitar, vaig fer un parell, tampoc m'interessava molt. Després en van trucar, en van trucar ells i en van dir que si volia anar a Madrid, degut a les circumstàncies no, no em va ser possible.
7. M: Vale, i des d'aquell moment que estàs en, l'atur?
8. R: No, no, = no? =, Després, vaig treballar en una empresa de marketing, però res, em van fer fora.
9. M: Per què et van fer fora?
10. R: Jo puc dir coses dolentes de l'empresa en aquest cas, però a l'entrevista perquè sinó no diria...
11. M: No, no, a mi em van fer fora, el que et van al·legar com et van fer fora.
12. R: Res.
13. M: Res?
14. R: Sí, no em va venir el divendres, el director en allà i bueno, l'empresa d'uns 30 empleats, em aficionar i tothom estava allà dins. I em va dir que, a veure, que això no "coallava" i que durant aquella setmana, em van dir que fes un (XXX) allò que treus les dades, = sí =, i que automàticament es genera per reenviar-ho, = sí =, al client. I aleshores, bueno, a mi la persona, portava més temps que un informàtic allà, em va dir: mira s'ha de fer això, has d'agafar de diferents taules, doncs les dades, has d'agafar la, bueno, ell em deia que havia d'agafar allò, de cada taula, a un full de càlcul, i allò s'havia d'adjuntar en el correu, bueno tot això programat, s'havia, i llavors que s'enviés. Si, jo partia d'allà, o sigui, que jo les coses del servidor que tenien ells, no sabia res, amb aquest aspecte vaig haver de demanar

una mica d'ajuda. Però, clar, la part dels requeriments aquests em va dir això, i quan, aconsegu-, ho tinc tot fet, perquè ells tenen una llibreria que en teoria m'havia d'ajudar, però no m'ajudava, perquè només em deixava treballar en un full de càlcul.

15. M: Per tant aquests impediments, no eren degut als impediments que tu pots d'alguna manera, dir que tenen a veure...
16. R: Un impediment, potser una mica la velocitat d'aprenentatge o d'adaptació.
17. M: La velocitat d'adaptació?
18. R: Sí.
19. M: Que diries per tant que sí que té a veure amb la teva discapacitat?
20. R: Sí, sí = vale =.
21. La part física, perquè, avui en dia, et diria que és més física, que cognitiva, perquè en certa manera, va ser detonant, em van canviar el fàrmac, perquè el cansament no arribes tant al cervell, potser aquesta lentitud. I em van canviar el fàrmac, han canviat molts aspectes negatius dels que tenia, però no crec que sigui per això, des de llavors que he tingut problemes físics, per exemple, tinc vertígens. Sí a sobre, ha coincidit una millora amb un empitjorament, que bueno, porto des del juliol intentant, des de fa temps, porto intentant buscant una solució i bueno, sembla ser que, l'osteòpata que això, em va dir una compressió de la medul·la, hi ha una compressió i això fa que arribi menys. I clar, dic ostres: si el medicament d'abans feia que arribés menys, i estava millor, = clar =, no crec que sigui, = perdó =, una cosa de la medicació que m'hagi fet estar així. Però bueno, ara estem indagant, jo també, també pot ser un problema, no sé, ja són hipòtesis ja meves, per una compressió de la mandíbula, que també em va quedar tocada. Cada cop noto més, més problemes que em sembla que venen per la mandíbula, = d'acord =. I clar veus, com et dic, és complicada, ve un problema físic nou que dius: pararem algun dia, = clar =, i tot lo altre, del tumor, està net, perquè vaig a fer les proves, i em diuen que tot està bé.
22. M: On te'l tenies el tumor?
23. R: (XXX) al front temporal dret.
24. M: D'acord, bueno, lo important és que això estigui net i bé.
25. R: Sí, això en teoria està net, però clar, la cica-, el forat que hi ha, també far, = clar =, pot provocar atacs epilèptics, = clar, clar =. Però, jo pensava que això et passava, hi ha moments que no sé tregar, és com un bloqueig, no puc tregar, però

cada cop estic veient, que quan passa això la boca em tanca sola, no puc, i com que tinc molta tensió mandibular, i la cosa aquesta, = clar =, no sé si per la nit, clar, carregues molt més això, = clar =, i el dia pues, es va descarregant, es va descarregant, = clar =. I això i tal, no sé, bueno, són coses, = ja, ja =, per tant són coses vàries.

26. M: Tu diries, tu diries per tant, que si ells sabessin, clar, tu a veure, quan tenies aquesta feina, = sí =, malgrat haguessis durant molt poc, ells ho sabien, = sí =, que tu tenies aquesta situació?
27. R: Precisament van fer cas del certificat.
28. M: Val, i a més a més, tu els hi vas dir per exemple que necessaries algun tipus d'adaptació ,com per exemple, més temps d'execució d'unes certes feines?
29. R: No, jo els hi vaig dir que tenia un certificat i...
30. M: Què els hi va semblar en ells això?
31. R: Sí, perfecte. Clar, ells tot lo que siguin beneficis així de segones, ja els hi va bé també, = si però clar, però per una setmana no van =, clar, o sigui a mi no em van deixar ni adaptar-me, clar, = clar =. Per això he dit que no sé si això, aquest requeriment, que bueno, quan vaig acabar, fes una prova, vine amb mi, ho veig perfecte, ara, em diu i aquí tenen una versió de l'office diferent de l'altra, i clar, el nano l'obre i no, no ho veu bé, així, saps aquests que pots imaginar del sector aquest? Pues, d'aquests, saps? Doncs envia-li algú altre de l'oficina, precisament li vaig enviar en allò que estava en contacte amb tutors i els clients, i em diu és que bueno, no és el que, tens dues opcions aquest no ho veu, i l'altre, però això no és lo que volia el client. Jo, quan aquest noi em va donar els requeriments, vaig començar a preguntar-li, escolta, no ho veuran una mica magra una empresa de marketing? No voldrà la taula mica maqueta, això amb negreta, no sé que, = sí =, la bora ombrejada, amb negreta, coses, no? = Sí, sí =, el fons de color. Pues clar, em va ensenyar que volia el client, la noia aquesta venia allà, i veig, una taula amb un resum de les 3 taules, cosa que amb la llibreria que tenien ells, que ho podia haver fet amb un moment, i decorar-la com hagués volgut, = clar =. Clar, mira el nom, no sé si m'ho van dir dimarts, i clar, dimecres em ve el director escolta que això ho volem per ja. I dic, bueno, és que clar, un em diu una cosa i aquest m'està dient una cosa que no és, i clar, dijous a última hora veig que per el que em volíeu, i el divendres, bueno, el divendres al matí em van enviar, em van enviar el tema de notificar, no sé on havia d'anar, pel tema de, clar havia de presentar a

algun lloc, perquè les empreses tinguessin, = sí =, no sé, no sé en què consistia. Però, clar, jo ja l'havia, jo tenia entès que ja l'havia presentat on l'havia de presentar, i pensava que l'empresa ja se'n feia càrrec, però em va dir això: l'has de portar aquí. Clar, jo el divendres aquell vaig arribar tard, perquè em va manar això, i després em vaig quedar fent hores extres per acabar això, i aleshores quan ho tinc, el noi aquest m'agafa i em diu: no sé, una cosa molt rara, i bueno, això no "coalla". I jo li pregunto per què? I diu: perquè és per això, que això ha arribat tant o més tard, però clar, a mi m'han dit una cosa i després una altra. Llavors, degut aquesta cosa que he dit jo, aquesta afirmació el, l'home em diu ja veig que no ens entendrem, i ja està. O sigui, allà s'acaba el motiu.

32. M: D'acord.
33. R: I la bueno, saps quan vaig signar el contracte, home, bueno, dius que me'l llegeixi i ja em vareu dir en aquell moment, ja diu: és que si fas això ja no ens entendrem, unes coses que... De fet, em sembla que un contracte te'l pots emportar a casa i llegir-te'l i tornar-lo al dia següent, oi? Pues, no sé en quines d'allò, bueno, mira, el cap i a la fi, dic: mira si ja no estic allà sort per mi, no?
34. M: Sí, sí, no. Per tant, tu has passat per dues feines, diríem?
35. R: Bueno, el projecte que hem dit...
36. M: I aquesta que va durar una setmana?
37. R: I també vaig estar treballant per una consultora, = a vale, vale =. Estava sol en una consultora, però treballava per clients.
38. M: I per què es va acabar?
39. R: Aquí sí, perquè em van dir: es que vas massa lent.
40. M: Val. Però ells sabien que tu tenies, = sí =, el teu certificat de discapacitat?
41. R: Sí, que tenia discapacitat. Llavors l'home aquest em va dir que parlaria amb el gestor pel tema del certificat, i em va dir que bueno, no em va dir res em sembla, no, no, em va dir que no. Al final em va dir que no, al gestor m'ha dit que, algú, una excusa.
42. M: I aquesta, aquesta altra feina quant temps et va durar?
43. R: Aquesta vaig treballar el primer projecte el vaig acabar, que era a Sant Cugat, per l'oferta, bueno, clar, no és certificat, però demanant programador JAVA em sembla, i després em trobo que amb clients que és una altra cosa. Llavors, quan vaig arribar a casa del client (XXX), allà a Sant Cugat, si ho vaig comentar això, i es van quedar parats de que no els haguessin informat ni la consultora ni res.

44. I bueno, vaig fer aquest projecte, al principi, inclús allà vaig tenir booling, em van fer booling uns companys.
45. M: Per tant t'has sentit discriminat a la feina?
46. R: Mare meva, totalment. Vaig tenir, vaig tenir sort del meu cap de projecte que, no sé, si tingués un problema, lo normal és tenir problemes en el cap, = sí =, jo lo contrari.
47. M: Els companys mateixos et feien, = sí =, et discriminaven?
48. R: Sí, clar. Algun em buscava problemes, però aquest estava molt malament del cap, per exemple.
49. M: Tu per què diries que passa això a les feines, que els companys discriminen?
50. R: Aquest sector és que és molt competitiu, ja sabem que el món laboral és molt competitiu, però és que aquest encara, la gent té mala llet, o sigui, per tal, no si ha de destacar a nivell de, bueno, de competències laborals, sinó també de cara als companys, saps? És allò també quan si un et deixa en evidència, també dóna un dret un pas als demés que també et poden fer allò, perquè et veuen com vulnerable, = clar =, i a part jo sóc, jo ho reconec jo sóc més vulnerable que abans, i perds més confiança amb tu mateix que la que tenies abans.
51. M: Creus que si els companys d'una persona amb discapacitat, els companys a la feina, algú els hi expliqués que comporta aquella discapacitat i per tant, com val la pena comportar-se i com no, i com ajudar, i com no ajudar. És dir, que els hi fessin una mica de formació, = sí =, creus que això seria important? seria necessari que això es fes?
52. R: A veure, les persones que, vull dir tenen més empatia crec que sí, però clar, allà mateix ens vam passar uns, unes animacions allò que en cas d'incendi fes això, no sé, també pos, d'aquesta manera donar les instruccions també va haver-hi un enfocament a la discapacitat, però física, o sigui que això de les cadires no sé que, i ja està. O sigui, penso que també dins del món de la discapacitat, a l'entorn laboral es dóna més importància a la discapacitat física.
53. M: Per què?
54. R: I en el meu sector, s'ha fet, el que està en una cadira de rodes, no té les mateixes dificultats que tinc jo, saps?
55. M: No, però, però què vols dir? Que un està més acceptada que l'altra?
56. R: Sí ho està, la gent està més conscienciada, o bé ells també, el miren, i clar, pobret que també, sinó, a veure, el que està a la cadira no vol fer pena ni molt

menys. Però es té més consideració, perquè no sé, és que si li faltes al respecte quedes malament tu mateix, saps?

57. M: Per tant tu diries que en aquest cas la visibilitat de la discapacitat ajuda?
58. R: De cara als companys. Bueno, també et poden deixar, et poden deixar de banda, o sigui...
59. M: Per tant què, què comportaria més discriminació per tu, una vis-, una discapacitat visible o una discapacitat invisible, perquè la teva és invisible.
60. R: Clar, al ser invisible, pues, clar, falta coneixement, i la gent no vol que els hi expliquis la teva vida, clar, jo un dia que un em va fer un comentari que no em va agradar, escolta mira que em passa això. Quan estava acabant la, em vaig quedar, i a mi no m'expliquis la teva vida, però en "plan", te l'estic clavant però ho estic dient així perquè els demés se n'enterin, saps? Amb aquella picardia, saps? Amb una picardia una mica així, i aquest noi per exemple era el típic de fer bona cara i després per darrera te la donava per totes bandes. = Val =. Cada un que et trobes, doncs, et diria que tenia una cosa, saps? Vull dir, = d'acord =.
61. M: Val, anem a fer una miqueta de bloc de preguntes sobre, el teu recorregut universitari, = vale =. Quan estaves a la Universitat vas demanar algun tipus de suport específic per poder estudiar, per exemple, no sé, un prenedor d'apunts o fotocòpies amb antelació, que em pengessin els materials en el portal amb antelació.
62. R: Bueno, jo estava penjat allà, en una assignatura, bueno, és que no, demanar, demanar així no. = No vas demanar =, no, bueno, a companys els hi deia que m'ajudessin una mica, però no volien, = vale, vale =, però en companys, en companys que jo abans estudiava, i jo arribava a l'examen i veia que sempre poso l'exemple, per aprendre algu que va de A - Z, jo faré a, b, c, llavors hi ha gent que fa a, f, = sí, sí =, va així com escolta, hi ha gent que s'ho sap muntar i ho fa molt bé així, però jo era d'aquelles persones que necessito inclús, pues saber d'on ve tot, no? Una mica, jo necessito això, depèn de quines altres coses, que ja si ho tinc més per mà, doncs, és més perquè, bueno, de fet, jo a classe era un, una explicació d'una classe, perquè ho has de (XXX), o has d'assimilar o ho has d'entendre, o les pràctiques, = necessitaves ajuda =. No, bueno, a casa, amb la meva, amb el meu temps, o sigui, madurar-ho.

63. M: Per això quan tu deies, que sí que necessitaves que els companys t'ajudessin, = sí =, a prendre apunts, i això, però deies: i no volien, ho vas vehicular a través del servei d'atenció a l'estudiant en discapacitat o no?
64. R: No, jo és que encara no, no sabia res d'això.
65. M: No sabies que existia aquest servei?
66. R: No, fins que vaig trobar l'última assignatura que feia, que bueno, ja l'estava quadruplicant, i una noia que em va dir: si jo tinc un examen, el parcial el tenia divendres, i dic: ostre però si és dimecres, no? Llavors em va dir, no és que jo com que tinc això i tal, ostres, això m'interessa això que m'estàs explicant.
67. M: Per tant, = llavors, em va adreçar a la ----=, val, per tant, no és fàcil, tenir informació de que aquests serveis existeixen a la Universitat, no?
68. R: Per mi clar, també em va venir això al final del 2006, i jo vaig començar al 2001. També em va venir un moment, que clar, una cosa és que et matricules al principi, no sé, o sigui, potser...
69. M: Però per tu hauria sigut important que, que aquest servei hi hagués sigut més visible? N'haguessis tingut informació més fàcilment.
70. R: Bueno de fet, clar, no és que ho digués, bueno és que clar no tenia el certificat. Jo, vaig demanar el certificat quan la ---- em va explicava més coses, = clar =, inclús em va dir, jo no sé si te'l donaran, després de les paraules de la ----, a prevén, em va dir: sí, sí, tu demana'l que te'l donaran, que te'l donaran, = val, perfecte =. Poder la ----, no ho tenia tant en ment, o sigui, no? Potser, suposem bastant més en contacte amb la (XXX), no és que no sé...
71. M: Per tant, tu quan vas començar la carrera, = sí =, tu estaves bé, no tenies cap? = Sí, sí estava bé =. En quin curs et va venir?
72. R: Bueno, em quedaria, de fet em vaig matricular dels crèdits que em faltaven, el quadrimestre que no ho vaig poder fer bé, vaig, em vaig matricular dels crèdits que em faltaven, després hauria vingut el projecte, o sigui, un quadrimestre o dos, faltaria projecte.
73. M: Per tant et faltava un curs per acabar?
74. R: Sí, però bueno, són 2 quadrimestres és un any.
75. M: Sí, sí, sí però havies d'estar en el penúltim any?
76. R: Sí, més o menys, bueno, = penúltim curs =, clar si contàvem el projecte sí, penúltim.
77. M: Penúltim curs, no? D'acord.

78. R: No, portava jo que sé, 6 anys, més o menys, sí 6 anys.
79. M: Val. Quins aspectes de tot el que tu vas estudiar, creus que poden afavorir a que tu trobis una feina relacionada amb el que vas estudiar?
80. R: Jo crec que, a veure, lo que vaig estudiar, és que, a veure, fa, són moltes coses en “plan” d’enginyeria també, però bueno, és que també hi ha com uns escalons del món laboral com informàtic. Tu comences com a programador, però després passes com analista, camps de projectes, no sé, coses així, no? I clar, o sigui, el meu esglaió és el primer encara, és el programador, o bueno, clar, dins de cada sub branca, també clar, o sigui, si tu et dediques al sistema, doncs, ets tècnic de sistemes junior, sènior, bueno. El programa sempre passa de junior a sènior.
81. Però és que és un món, lo que aprens avui demà no serveix, = sí =, també és una mica així. I Clar, això amb la meva discapacitat doncs també és més fotut, perquè és bastant, t’esgotas abans a nivell, a nivell de donar-li al cap, = clar, clar, perquè necessites un sobre esforç diríem, no? = Sí, = val d’acord =. Uns descansos, pues, clar, en el meu cas, com lo dels vertígens que et dic, em va molt bé estirar-me, i deixar que el reg sanguini vagi, saps una mica?.
82. M: Clar. Què hauria d’haver hagut en el teu, en el teu recorregut universitari, que t’hagués ajudat més a inserir-te laboralment?
83. R: Potser, fer pràctiques en empreses, perquè és una cosa que clar, l’empresa en sí, està obligada a agafar-te, bueno, també hi ha convenis, però és una cosa, tu pots fer un conveni Universitat empresa, de fet ho vaig intentar amb el projecte, llavors em van presentar això.
84. M: Per què tu estaves fent una carrera que les pràctiques no eren obligatòries?
85. R: Bueno, obligatòries, a dins de l’assignatura, dins l’entorn de l’assignatura.
86. M: No, no, allò de dir, per exemple, en aquí, els estudiants, = sí =, els estudiant d’aquí, tenen jo que sé, durant 3 mesos se’n van amb una empresa, = sí =, a treballar.
87. R: No, això no ho fan.
88. M: Això no ho feu. I això creus que seria necessari?
89. R: De cara, així en general o de...
90. M: Sobretot enfocat cap a la discapacitat, tu creus que el fet d’estar ja inserit, = sí =, a veure, amb unes pràctiques mentre estàs estudiant, et permet veure quines dificultats llavors pots tenir amb...?

91. R: Per això la meva intenció era fer el projecte amb una empresa, = val =, vaig parlar amb el degà, i tal, i un dia em va presentar la dona aquesta, que fes, se'm va posar a organitzar el projecte i no podia fer-ho.
92. M: I també creus que seria important perquè l'empresa visualitzaria, = sí =, aquella persona amb discapacitat com a treballador, i veuria les possibilitats que té aquella persona o no?
93. R: Clar, és que això l'empresa, o sigui, jo crec que tinc unes virtuts, però clar no les saben valorar, clar, jo treballo més lent però també treballo amb més cautela. I el fet de treballar així també et porta a l'excel·lència. Però és que ells volen que algú que treballi ràpid i vagi excel·lent, vagi bé.
94. M: Però això, però això si ho haguessis pogut demostrar durant un període de pràctiques mentre estiguessis estudiant, l'empresa, si més no aquella empresa, la que hauries estat fent pràctiques se n'hauria donat, tu et sembla?
95. R: Sí, bueno, treballar-hi no saben veure, però. De fet, bueno, el, la feina aquella que et comentava, vaig acabar el projecte, treballant amb un altre projecte, però el projecte que havíem de canviar unes coses de codi, per fer que uns documents sortissin diferents, en funció de, de X motius. I clar, jo pos, ho feia, clar, els documents dintre d'unes versions, per exemple si canviava el logotip, el logotip tenia que estar en el mateix punt X, Y. O sigui, però clar això només ho pots veure visual, perquè el word, ho pot marcar aquí, = sí =, posa el text bé, però les imatges, i clar, era fer moltes proves, això ho posem el marcador més cap aquí, cap allà, era un follon. Clar, anar fent proves, anar fent proves, clar, si em dius posa això i les plantilles noves i ja fetes, és més, entenc que l'havíem d'acabar al desembre i després em sembla que el van acabar al març, del següent any = deu n'hi do =, sí, sí però em van dir: mira, aquí el que em sembla el que va passar, de fet, va venir, en el projecte de paraigües, va venir un noi, i que em va donar suport. Però clar, aquest noi m'imagino jo que hauria acabat el projecte, i si està fix, com joestic per donar servei, doncs, resulta que s'ha fet fora aquesta part del servei, no tenia res del fix sense res cobrant saps? = Clar =, jo, bueno, és el meu punt de vista, però, podria ser un altre també. Que anava lent la cosa, sí, però jo tenia un motiu.
96. M: Com creus que haurien de ser aquestes pràctiques? És a dir, = sí, sí =, per exemple hi hauria d'haver un tutor, un tutor a la facultat i un tutor a l'empresa, aquests dos tutors haurien de dissenyar conjuntament, per exemple, ara et dono

idees, com hauria de ser aquestes pràctiques, d'aquest estudiant o no? Com te les imagines? Perquè realment siguin efectives.

97. R: En el cas d'algun discapacitat?

98. M: Sí, sí.

99. R: Clar, tant a la Universitat quan jo vaig anar a buscar al degà, per exemple, el degà, algun responsable de l'empresa, de fet, a les empreses sempre et diuen que tens un tutor i no el tens, diuen que et donen formació i no te les donen. El que sí que et donen són els tiquets màster, i et diuen allò per menjar, però res més, és el que fan. Diuen: Seguros mèdics, guardaria, no sé què, no sé quant.

100. M: Per tant, en les teves pràctiques tu que hi vas trobar a faltar?

101. R: Bueno, les meves pràctiques podien haver sigut, = bueno =, tinc el projecte.

102. M: Però que hi vas trobar a faltar? Hi vas trobar a faltar alguna cosa?

103. R: Primer, un tutor, un tutor que puguis utilitzar, que no el vaig tenir, perquè era aquesta dona, = que, per tant =, bueno, em suposa un problema a mi, perquè aquella dona era molt partidària de treballar a distància, i jo li enviava les coses, va tenir 6 mesos per plantejar aquesta. Perquè et diu una cosa, després no sé què, li porto tot allò. L'última vegada que vaig anar, li vaig portar tot súper ben esquematitzat, però diu: això així això aixà, jo intentar justificar el que hi havia, i ella em deia: espera un moment que estic pensant, saps? Si el projecte l'estic fent jo o l'està fent ella? Allà ho vaig saber, en aquesta dona li estic fent la feina bruta, està claríssim.

104. M: Val, per tant necessaries un tutor com deies, però i un tutor, = estic insistissin molt amb el projecte, no? =, No, no, no, no. Però un tutor, = sí =, que realment sabés com treballar amb la teva discapacitat? Com autoritzar-te?

105. R: Sempre dic el mateix, una persona amb empatia.

106. M: Una persona, amb empatia? D'acord.

107. R: Sí, jo crec que és una, és una actitud que, penso que les persones amb discapacitat és el que necessitem, = d'acord =, gent al nostre volant on te tira, = vale =, però no amb sentiment de pena, = no, no, empatia, no pena =, o sigui.

108. M: Vale, per tant no cal tant una persona amb uns coneixements específics sobre una discapacitat en concret, = no tant =, no tant. Això com persones capaces d'entendre a l'altre i de posar-se al seu lloc seria això ----?

109. R: Això també hi ha el departament d'atenció a la discapacitat, a part de la Universitat que té la seva part Alumni, = sí =, que abans era una associació, = sí =,

que també tenen el seu departament. Però clar, això és a tota la Universitat, el PAD, programa d'atenció a discapacitat, = sí, sí =, pues, doncs, això era més de la facultat, no sé si era del campus. = Era de tot el campus, sí, sí, sí =, si perquè estaven allà en Universia, Universia, = bueno, que ara ho són Universia =.

110. M: Sí, sí, val d'acord. A veure, (...), vale, per tant en aquest moment estàs sense feina. Per tant en aquest procés des de que acabes la carrera, a que intentes trobar feina, que encara estàs sense, per tant, aquest període de procés d'inserció laboral, quines dificultats hi has trobat?
111. R: En les entrevies i això? Bueno, de fet no me n'han agafat, he fet entrevistes però no m'han agafat.
112. M: Aquestes entrevistes, tu a l'entrevista dius que ets una persona amb discapacitat?
113. R: Sí, per què no? Si has de posar totes les cartes sobre la taula. Que despesés clar, encara que digui que no, després jo em trobo les dificultats encara ho passo pitjor.
114. M: Val, per tant tu prefereixes dir-ho, = sí =, abans, = de fet m'ho recomanen =, d'acord. Qui t'ho recomana?
115. R: Pues, tinc una amiga psicòloga també, que, bueno, és que, ha anat per ells, = sí =, lo que és Alumni, = sí =, jo penso que em va vincular amb el tema de l'entrevista, bueno, de l'entrevista no, del, = no si jo ara l'haig d'entrevistar en ell =, a sí? = Sí, un dia d'aquest no sé quin dia, encara perquè no m'ha dit quin dia, l'haig d'entrevistar en ell =. Bueno, perquè penso que mentre ho feien posar al currículum, però jo tenia una mica l'estratègia d'escolta, tu ets de guanys, i clar, era allà el moment d'explicar-ho, saps? = D'acord =. Sinó m'ho preguntaves pues bueno, sortia.
116. M: Per què expliques de la teva discapacitat? En les entrevistes.
117. R: Sí, bueno, que és una part física no disminuït, la qual, que bueno, faig el pro i la contra, no? La contra i el pro de, que bueno, que potser d'una mica més bé, em costa més adaptar-me al principi, però que després o sigui, ja tinc, més, com més, quan tinc més confiança amb lo que estic fent, i sé que ho sé fer, doncs em surt millor i tot això. Pues, ja, també ja tinc més rodatge, no? O sigui, és el rodatge lo que em passa.
118. M: Per tant d'alguna manera, saps també explicar la part positiva, és a dir, = sí, la cautela =, clar.

119. R: Ostres, clar, jo treballo així, no per unes necessitats, no perquè digui necessito fer-ho així, no? Sinó perquè en el moment és així, no, és que jo mira necessito fer-ho així perquè, imagina't, he d'anar, has de fer algu perquè jo que sé, com el que s'ha de punxar perquè té, = diabetis =, diabètic, clar, no sé, no és un motiu així és de necessitat vital per la enfermetat. Sinó perquè bueno, és que és així, jo vaig així perquè clar, necessito tenir cada cosa al meu lloc, no? Pensa que pel informàtic és com un flux que has d'anar encaixant moltes coses i clar, en el meu cas és més difícil, no?
120. M: D'acord. Molt bé.
121. R: També és cautela, és tot una mica, perquè mentre faig les coses, clar. Ha d'anar tot, que tingui el meu sentit, clar.
122. M: Això es pot vendre com un valor positiu de cara a l'empresari? = Sí, però =, de tenir un treballador...
123. R: Entrarà perquè i sortirà per allà. Ell ho vol, les coses són per ahir, van molt així, i molt més en aquest sector, = d'acord =. He conviscut coses de, poder, per entendre'ns, podríem dir que s'hauria de baixar el llistó, depèn de cada punt de vista, no? O sigui, jo per lo que estic preparat en teoria és per dissenyar, per lo que és l'arquitecte, o sigui l'arquitecte d'una obra, pues fa plànols, pos l'arquitecte de la informàtica també fa això. I l'obrer és el que va a posar els "totxos", el programador, = sí, sí =, és l'obrer, no? Pues clar, en càrrecs així jo em sotmeto i no tinc gaire esperança, i de fet a les ofertes de feina, sempre, bueno, sempre, moltes vegades diu requisits, tal i qual, no sé què, i al final diu, tolerància a l'estrés, entre parèntesis consultiu amb el seu metge a veure que hi diu perquè, = sí, sí =, és que és un disbarat, jo crec. És que no sé, poder també m'equivoco perquè no és, no conec tots els sectors no? Però, no sé és molt, molt estressant. Però jo busco com coses de tipus de suport, perquè clar com que ajudar m'agrada molt, i fa que em senti més bé, més motivat, doncs, prefereixo poder fer coses així. I no són més mecàniques, però també és difícil, ara, ara avui en dia, a part de l'anglès afegixen dos idiomes més que si francès, finlandès, italià, xinès també et surt, coses així, per fer...
124. M: Val, tu en aquests moments voldries una feina, qualsevol feina? O una feina que estigués relacionada amb els teus estudis?

125. R: Tal com els estudis, no? Com et dic lo de suport, no és algu, que de fet, de vegades fas, hi ha ofertes de feina de suport, que només et demanen Batxillerat o Cou.
126. M: I t'estaria bé?
127. R: Sí, sí, perquè jo primer necessito una cosa que, que faci que jo estigui a gust allà, i que no pateixi, i sí pateixo que sigui per algu que sé fer, no patir perquè no sé fer, = clar, clar =, prefereixo patir per lo que no sé fer.
128. M: D'acord, molt bé. Quines expectatives tens actualment de poder-te inserir?
129. R: Aquesta pregunta doncs no l'acabo d'entendre, a nivell laboral?
130. M: A tu et sembla, sí, sí a nivell laboral, tu et sembla que, que, que, bueno, que no t'ha de costar d'aquí poc trobar una feina, que estigui bueno, relacionada amb lo que tu més t'interessi o ho veus malament?
131. R: Prefereixo lo més aviat possible, clar. Tenir més, ara també, bueno, ara perquè faig cursos i tal, però clar, prefereixes tenir el dia més ocupat fent algu que estàs cotitzant, que està remunerat, = clar =, per exemple, o sigui. Tenim 30 anys i hem d'anar, = a fer alguna cosa més, no? =, pues, clar, escolta, depèn, anem, hi ha moltes feines que requereixen esforç físic, clar tampoc les podria fer. I tot lo altre que no tinc coneixements, és que dius: ostres, lo que, sinó faig això també dius ostres que seria perquè algú que és el teu nivell, pues, se'm donés pintar bé, doncs, algu relacionat amb la pintura, no? Però, és que no sabia, = val d'acord =, no sabia, depèn de les habilitats, podria ser voluntari, algun cop he fet alguna cosa, també.
132. M: Val, has utilitzat el servei d'inserció laboral de la teva Universitat?
133. R: Sí, la feina aquesta de consultor, la vaig trobar per allà.
134. M: D'acord. Què t'ofereix aquest servei?
135. R: Ofertes de feina hi ha en allà.
136. M: Ofertes de feina?
137. R: Bueno, a veure, què vols dir com a servei?
138. M: Com a servei, sí a part d'ofertes de feina, què és una borsa de treball, si t'ofereixen també, no sé, formació tipus, t'ensenyem com fer currículums, = sí =, diversificats per diferents...
139. R: Sí, tallers així, taules rodones, networking, el departament Alumni ho fa.
140. M: Sí, però vull que m'ho expliquis tot això.

141. R: Bueno, fan, bueno per preparar per exemple entrevista de treball, et passen proves de, bueno, és lo que he fet jo, et passen proves com si estiguessis a l'entrevista, les coses que et passen, que no ho fan a totes tampoc. I bueno, com has fet això, un altre dia vas allà, et comenten els resultats, i et posen, tenen uns gràfics, i bueno, aquests gràfics demostren que jo per la lentitud i això, doncs que passarà amb mi, passa lo que passa. Però, clar, o sigui, hi ha moltes preguntes i a vegades te les has de raonar, però bueno, els resultats no eren bons, = no eren bons =, de fet m'ho va dir la noia, això, no és que tu siguis tal, però és que és comprensible degut a lo que has tingut. Que hi ha un endarreriment cognitiu, = sí, sí =, que clar, les coses no es processen pel mateix lloc, que passaven abans, i ara has de buscar algun recorregut diferent i això comporta lentitud, = clar, clar =.
142. M: D'acord, per tant tu n'estàs content d'aquest servei d'inserció laboral de la Universitat?
143. R: Sí, sí, d'ells estic molt content.
144. M: I has utilitzat serveis d'inserció laboral que no siguin de la Universitat, per exemple: d'alguna associació, d'alguna fundació?
145. R: Bueno, vaig anar a la AEC, vaig anar, associació espanyola contra el càncer, però a nivell laboral, no tenien, no tenien, = no tenien res =, però, bueno, vaig parlar amb una persona, però si clar, bueno, a mi també m'agrada col·laborar amb els altres, però ella se'm va, m'estava, m'estava com tota l'estona desviant de cara al tema que jo, que només dónes ajuda, que només dónes, = ja =, m'estava desviant, = ja =, bastant per aquí tot, = ja, d'acord =. Jo per lo que volia jo una mica que m'ajudessin, doncs, diu: clar, és que aquí treballeu més amb càncers de mamà, i coses d'aquestes no, = vale, vale =, també és això, = clar =, costa trobar una associació i fundació que es dediqui més aquest tipus, = clar =, de càncers, = clar, clar =.
146. M: Com vas arribar a conèixer el servei d'inserció laboral de la politècnica?
147. R: Suposo que, deuria ser igual quan acabés la carrera, t'envien algú, sí, bueno, també va ser, vaig, no, mira va ser -----, sí em va dir ves a l'associació d'amics de la UPC, que tenen també un apartat d'ajuda d'atenció a la discapacitat, = sí =, i allà -----, va ser just acabar la carrera, = sí, hi havia la ----- =, la ----- que encara hi és, = no, no =, bueno al final, = allà ja no hi és =. Bueno, va haver que els feien fora, = sí, però no i és, no =, al final però es va quedar, = no, però ara no hi és =, al final, = fa poc que no hi és, no, no, no, es va acabar allò =.

148. M: Molt interessant aquella xarxa que tenien, = sí =.
149. R: A veure, clar, el problema és que, abans tenies ofertes, allà tenies ofertes especials per discapacitat, ara no les puc veure jo aquestes ofertes, si busques una cosa, = sí, a través de l'Alumni, entres a Universia =, o intento fer, hauré de buscar una alternativa per fer-ho des de casa, = pregunta'ls-hi =, sí, = pregunta'ls-hi =, és una de les coses pendents, però és que bueno, hi ha no sé quants, = ja =, portals de feina, = sí =, i bueno, arriba un moment, el meu correu es satura de, de butlletins d'aquests, que moltes vegades no surten moltes ofertes.
150. M: Per tant, tu estàs mirant constantment portals d'ofertes, = sí =, de feina, per persones amb discapacitat, sense, de tot. D'acord.
151. R: Però tot de sense, pues miro, també, bueno, en general és que miro coses de suport, si hi ha alguna cosa de programació, feines que conec, = d'acord =, de vegades em truquen, també: estaries interessat? Sí, vas allà, tot il·lusionat i després te'n dus el "xasco", però ja estàs acostumat, en aquests casos de caure i de poder-te tornar aixecar.
152. M: Tu has fet mai ús de la legislació vigent per poder accedir en un lloc de treball? Lo de reserves de places, el certificat de discapacitat, = no =, això ho has fet servir?
153. R: Això que és demanar, una, com es diu això, com per funcionari tot això, sembla?
154. M: No, no, no tant per funcionariat com per empresa privada, = no =. Hi ha les empreses que amb més d'un 50%, amb més de 50 treballadors han de tenir una reserva de nombre de places, = sí, sí =, per a persones amb discapacitat. Per tant, llavors ho han d'acreditar-ho a través del certificat de minusvalia. Tu això no ho has utilitzat mai?
155. R: No.
156. M: Coneixes la legislació que hi ha actualment sobre treball amb persones amb discapacitat?
157. R: No, bueno no ho sé.
158. M: Pel que m'estàs dient, = ja et dic més que no, clar =, no.
159. R: Sé que com em van donar el certificat em deien algu de, pues, sonava més com cosa de funcionaris, o sigui, clar, les teves places, les places de discapacitat no les agafarà algú sense discapacitat.

160. M: No, però, clar, en el cos del funcionariat, però clar has de passar unes oposicions, hi ha les reserves de places, = sí =, però a les empreses privades també, = ho fan també això? =. Clar, per la Llei, per la Lismi, per la Llei d'integració social del minusvàlid. Sinó han de pagar uns, bueno, han de pagar uns impostos, uns projectes, unes coses.
161. R: Em sembla que no ho fan, perquè tots les que m'han entrevistat també els hi hauria interessant agafar-me diria jo, = sí =.
162. M: Diries que la crisi hi té alguna cosa a veure amb la situació d'ara?
163. R: Sí.
164. M: Com què?
165. R: No sé, no volen estar de collonades, parlant amb plata per ells, no sé, és que també, clar, és que no sé com dir-t'ho, és, perquè mira, surt més barat contractar per l'empresa, però ells volen produir, els altres volen produir, = vale =, o sigui, = d'acord, d'acord =. Clar, també hi ha feines que dius ostres, doncs, a una persona com jo, no l'importa, no l'importa estar en un entorn més, més repetitiu, saps? Hi ha molta gent que treballa, que sempre, sempre està reciclant, saps? = Sí =, que són així, que tenen, sempre, mira, això, pos, ara mira vull una altra cosa, = clar, clar =, a mi no m'importa. Clar, penso que podria ser un tipus feina dins de cada sector que s'adaptaria aquest tipus, bueno, a persona doncs, destinada amb discapacitat cognitiva, = clar, val, d'acord =.
166. M: Tu creus que és important conèixer aquesta legislació de la que et parlava?
167. R: Clar, m'has donat una porta ben gran.
168. M: Qui creus que te l'hauria d'oferir aquesta informació?
169. R: El SOC.
170. M: Què és el SOC?
171. R: El Servei d'Ocupació.
172. M: El Servei d'Ocupació de Catalunya, = sí =, i creus que la Universitat aquest servei d'inserció laboral que tenen totes les Universitats, també te l'haurien d'oferir, aquesta informació?
173. R: Sí, però clar, si t'ho busques tu, comences a llegir coses, i són documents que no els entens. De fet mira, a mi em van enviar una carta, perquè els hi tornés la prestació que segons ells m'havien apercebut indegudament, el RAI, el certificat o ets major de no sé quan, i gènere de violència. I havia una carta, i jo, la veig, que dius: ostres que m'estiguin dient que puc reclamar, que no ho he de pagar, que sí,

que no, no sé. Aquests documents a nivell nacional, no sé, documents tan formals, a mi em costa d'entendre'ls.

174. M: Val per tant, si que seria interessant, per tant que algú, = sí t'expliques =, s'encarregués d'explicar-ho, no té paper i llegeix.
175. R: A part també, clar, també si vas al SOC i preguntes, allà un t'explica una cosa i un altre, t'explica una altra.
176. M: Val, per tant seria interessant? = Sí =, que en aquest servei hi hagués algú que les persones amb discapacitat que els hi sàpiga explicar bé, les sabés assessorar bé, sobretot a la legislació, = sí =.
177. A part dels serveis d'inserció laboral de les Universitat de cara als titulats universitaris amb discapacitat també. Caldria que sabessin informar bé, i assessorar bé, sobre aquesta legislació, què et pots acollir què no, sí o no?
178. R: Sí, home clar. Tot lo que sigui informació està benvingut, = per tant creus... =.
179. En el meu cas, no sé, tampoc he preguntat i això, = ja, ja =, també anem per altres coses.
180. M: Segons la teva experiència que creus que valora més l'empresa davant d'un currículum d'una persona amb discapacitat?
181. R: Més que l'experiència, més que el títol i tot això, l'experiència professional.
182. M: Vale, que té a veure, per tant, si has pogut fer unes pràctiques o no, si has treballat anteriorment o no.
183. R: És que a part, en tema discapacitat i no, o sigui, això és lo més important, o sigui, tan de bo hagués fet un mòdul d'aquest 2 anys, i m'hi hagués posat, i bé, bueno, jo he tingut, he vist caps de projectes que han estudiat un mòdul de grau mig, saps? Perquè clar, a mi, m'ensenyaràs això però bueno, l'altre ho sabrà fer en "plan", no sé, com molt més directe, no? Perquè ja porta un temps, = clar =, porta rodatge, = clar =. També, la base és bona, o sigui, jo la base que tinc estic content, perquè ara estic fent un curs de xarxes, inclús veus a gent que ha treballat durant molts anys de, enfocat més a sistemes, (XXX) també i dius: ostres, com és que, jo ho veig molt més ràpid treball sencer. Però bueno hi ha coses que al principi el tema dels cables i tot, pues, veies algú que ja havia treballat amb cables i ja estava més àgil, quan són més coses de no sé com dir-ho, o sigui... Però clar, a mi se m'oblida molt ràpid, = bueno =, i el poder, en aquest cas, no, però si ara em parlessin, d'una, bueno, vaig fer intel·ligència artificial i no m'entrava, no m'entrava d'aquella manera. Clar, o sigui, hi ha també, per exemple una mica

d'això ho veig en el carrer, també m'ha resultat més fàcil, però si és algú que no he vist, doncs, em costarà més, clar.

184. M: Val, d'acord. Necessites suport per treballar tu?
185. R: Suports: d'ajuda, d'una altre ser humà o de?
186. M: Pot ser humana o bé material. = Val, material, sí =. Quin tipus de suport material necessites?
187. R: Home, potser, clar, és que això per lo que, et comento que m'ha passat recentment, està en un lloc de treball còmode, no còmode de ostres la cadira, no, no. o sigui, està, està bé amb la posició correcta de la pantalla, amb una alçada potser de, tenir, no sé, bueno, un descans allò que ningú et vagi controlant, = d'acord, d'acord =, et poses nerviós.
188. M: O sigui, per tant, per una banda seria un suport ergonòmic, = sí =, i per una altra banda un suport de flexibilitat a l'hora de fer tu la teva feina, seria això?
189. R: També, quan, quan hi ha algú que et ve, o des del principi que et costa adaptar-te, o algú que has d'aprendre, doncs, suport de coneixement també, = també, d'acord =. Però clar l'altra persona té una actitud, perquè tu en aquest sector ets el més, preguntes algú i com et contesta aquell, sembla que t'estigui parlant (XXX).
190. M: D'acord, d'acord. Tu això quan tenies feina, en la, aquesta empres els hi vas explicar que necessitaves aquests suports?
191. R: Sí, a una, bueno a la noia aquesta, quan vaig arribar en allà i em va dir: ostres no ens han dit res, jo mira com, era un moment que tenia molts problemes de picor als ulls, en temes de pantalles i això. Parlant amb el meu neuròleg, vaig, va dir ostres: el que t'aniria bé, enlloc de llegir en una pantalla és llegir millor en, amb un, amb un llibre d'aquests electrònics, de pantalles electròniques, = sí =, i que, i per casa tenia un monitor led perquè és molt més, no sé, per coses de freqüències, referent d'imatges, té millor. Llavors, per aquelles coses, també treballa amb monitor, bueno, tinc que, no em va suposar cap problema finalment, però li vaig preguntar a la noia, no teniu monitor led? Perquè a mi m'aniria millor. I diu: ostres doncs, no, perquè m'ho dius? És que li vaig dir, això, li vaig comentar, li vaig explicar una mica, i es va quedar parada perquè no li van dir res. = D'acord =. No, alguns llocs que he fet alguna entrevista, veig que són cadires còmodes, i molt més, també tenen més calers, = d'acord =, no hi aquí també estava còmode, on treballava a nivell ergonòmic.

192. M: Creus que les empreses haurien de tenir formació per tal de poder facilitar la inserció laboral de les persones universitàries amb discapacitat?
193. R: Formació de cara als contractors o als empleats?
194. M: Formació per això entendre la discapacitat d'aquella persona, = sí =, per, haurien de tenir formació.
195. Qui l'hauria de donar aquesta formació?
196. R: Home, entenc que la gent també, la gent que la realitza, com es diu, doncs, els reclutadors, = sí =, són els psicòlegs, no, també? = Hi ha de tot, sí =. Depèn del sector també, clar pots trobar algú que ha fet telecomunicacions hi ha fet el màster, no? De recursos humans, = sí =, però que hi hagués algun psicòleg o una persona entesa, que, = algun especialista amb recursos humans, que, = especialistes, que estigui uns dies allà a les entrevistes, = d'acord, molt bé =. L'altre cosa és que clar, sempre parlo del mateix, els interessos de l'empresa, = ja, ja, ja, ja =, els interessos empresarials, encara, si són interessos empresarials i la seva vocació seria que no vinguin, i ho fan forçadament no estaràs bé allà, = no,no, no, no, clar =.
197. M: Per tant, a partir de la teva experiència, quins poden ser aquells factors que faciliten la inserció laboral?
198. R: Home mira, quan feia fires, també, les fires està molt bé, = el Mercadis, totes aquestes fires =, Mercadis, jo bueno, vaig anar a DisJob, = o DisJob, sí =, Mercadis no el coneixia, ja el miraré també.
199. M: Val, o sigui aquestes fires poden facilitar la inserció laboral? = Sí =.
200. I en canvi l'obstacle principal quin diries que és?
201. R: L'entrevista, no sé.
202. M: Però què de l'entrevista?
203. R: Si et fan proves, les proves clar, et diuen: això una hora, i després t'hi passes 3 hores, = per tant...=, pregunten coses que has de tornar anys endarrere, tu...
204. M: Per tant la dificultat està en que no adapten les proves a la teva discapacitat, = clar =, seria això?
205. R: Sinó l'adapten és perquè no els interessin, dic jo, = per què no ho saben? =, no perquè els interessa algú que treballi ràpid, que ho faci bé, no sé, és, clar jo parlo d'aquest sector, no? = Clar, clar =, o sigui, però, clar, totes les ofertes que donen per gent específica de discapacitat i són ofertes, que bueno, si jo treballes d'això de teleoperador o "puerta fría", jo em vindria més avall, perquè clar, tu truques i

quan truques pengem, jo ho faig a casa, a mi em truques, = sí =, bueno de fet, si veig un número desconegut, = sí =, desconnecto el cable perquè segueix sonant, = sí, sí =. Però, és que, jo crec que una persona que està així i depèn de les seves circumstàncies a nivell personal, doncs pot ser fatal, pots ser fatal, sinó ha entrat, si ha estat anteriorment en una depressió, després és que et torni aquella depressió, perquè no és gens motivant, perquè la gent et tanqui la porta cada cosa que intentes fer, = clar, clar =, i si ja cobres per incentius només, no hi ha sou base ja n'hi t'explico.

206. M: T'has sentit mai discriminat?

207. R: Sí.

208. M: En quin moment?

209. R: Mira, fa poc, vaig anar a una, a un banc i vale que jo no vaig amb cadira, però tenia la, la d'entrar i havia la dona de fer feines, ara "voy yo", ara entro jo, tu aquí, o sigui, aquí mano jo. Saps com els guardes de seguret de les discoteques, = sí =, doncs donem moral, tu no entres tu sí, doncs, una mica així. I bueno, i em vaig quedar com una mica parat, i em diu "me entiendes, me entiendes", sí, sí, ostres, = passa, passa =, amb una prepotència d'aquelles que, que bueno, pues, vaig obrir la porta de discapacitats i no puc obrir i em diu: "¿no puedes abrir?", dic: no, no, "solo la gente con discapacidad", "es que yo tengo una discapacidad", i "solo con silla de ruedas", discriminat, discriminat, aquesta noia era immigrant, immigrant, jo mai he discriminat els immigrants, dic: ostres però és que a partir d'avui sembla que em faran canviar d'opinió.

210. M: Què més hi ha que em vulguis afegir a tota aquesta entrevista que tingui a veure amb tot això.

211. R: Que m'expliquis tot això, allò de, com van les coses, això que m'has dit: de has provat de fer presentar aquestes coses, com ho has dit? = Pues ja no ho sé, també se me'n van, no sé què vols dir =. Això que m'has dit, que jo t'he dit és com bueno de les subvencions, les subvencions, lo de, perdona, = no, no, no i ara =, lo que m'has dit això de, què m'has dit? Has provat de trobar feina via, = amb portals? = No. Com ho fa els, per què no em surt la paraula, = bueno, escoltem =, bueno els del SOC tots són uns cara dures, no que, que són, si la gent que treballa per l'administració pública, = pel funcionariat? =, sí, això, lo que m'estàs parlant com a funcionari.

212. M: No em vols explicar res més d'això?

213. R: Espera, espera't donar punts de vista.
214. M: A la teva, bueno, el que tu hakis viscut respecte a la teva inserció laboral i la teva formació a la universitat...
215. R: Sí, podria, com a mínim ha anat molt bé, o sigui, també, clar, o sigui, ja que, també els que estan al mateix nivell que tu, tu com a persona amb discapacitat llavors no els pots obligar a res, no? Però estaria molt bé, que sinó són, sinó, clar, com que no tenen la seva voluntarietat, si els, les persones que estan per superiors sabessin fomentar, no dir, escolta aquest està en discapacitat, allò de tenir feina, sinó que encara que no sigui plena, com t'ho diuen, potser aquí i que, saps? Si és una mica com, jo vaig tenir la sort, de que mira em vaig trobar recolzat per un dels meus caps, = d'acord =. Home que no hakis d'arribar el punt de fer ell que vaig fer jo, jo vaig tenir la casualitat que és un gran home i mira vaig tenir molta sort, = val =, perquè sinó jo no sé que hagués passat allà.

Transcripció de les entrevistes als professionals de la inserció laboral

I-1

1. M: Des de quin any treballes dins del món de la inserció laboral de persones amb discapacitat?
2. A: De persones amb discapacitat? Clar, de forma puntual, des de quasi al principi de la UPC, per tant des del (...) ui!, 2000, 2001, amb qui puntualment hi havia una persona, que precisament estava fent un doctorat, que tenia els estudiants (...) era abans de dels programes d'atenció a la discapacitat, ell estava en el Consell Social, que el Consell Social està està al costat de l'ofi(-) de l'Associació d'Amics de la UPC , i sempre que ella rebia un estudiant, que una de les seves necessitats era la inserció o fer pràctiques, me'l derivava =d'acord= i l'atenia jo, per tant des del principi.
3. M: D'acord.
4. A: 2000, 2001.
5. A: Però eren pocs casos, estem parlant de la UPC?
6. M: Clar.
7. M: Creus que la via d'inserció laboral dels titulats universitaris amb discapacitat hauria de la ser la mateixa via que la resta de titulats?
8. A: Jo sempre he defensat que hi hagi tota una part totalment, que que comparteixin la major part de de les eines, per què? Perquè a mi m'interessa per exemple que facin els mateixos tallers amb els altres, perquè si no perden el *networking* amb altres professionals que també tindran oportunitats, i que el que necessiten és possiblement un recolzament en algunes mmm qüestions especialitzades. Però sempre recolzo que sí entrin dintre del mateix sistema, perquè si no, mmm no no fem integració, no fem diversitat, el que fem és, tornem a fer discriminació positiva amb una cosa que potser no cal que sigui en tots als aspectes.
9. M: D'acord.
10. A: I perquè així ajudem a tot, perquè per exemple, un dels projectes en els quals jo hi creia molt, era que moltes vegades, quan inserim a una persona amb discapacitat en un entorn laboral, el director està molt convençut, recursos humans està molt convençut, però els altres companys són els que no acaben acceptar aquesta, mmm no sabem com tractar aquesta discapacitat. Si hi ha, jo com educadora, no, des del principi, ja t'estàs trobant, o sigui, ja estan treballant

plegats un enginyer amb discapacitat i un enginyer sense discapacitat, en el moment de trobar feina, també estem educant als que no tenen discapacitat, no, que no s'imaginem que algú amb discapacitat potser pugui portar la mateixa feina que ells, no?

11. M: Per tant, tu diries que (...) a partir del que tu acabes de dir, se'n pot derivar que ah tenir un empleat amb, com en aquest cas titulats universitaris amb discapacitat en una empresa, li aporta algo més a l'empresa que la feina?
12. A: Jo crec que sí.
13. M: Per què? =rotundament= Amb això que estaves dient...
14. A: Amb tema de valors, per descomptat, i a de més ja no són només valors a nivell de que els altres professionals que jo tinc doncs siguin, obrin la seva ment, diguéssim, sinó que a l'hora, per exemple, d'anar a vendre els seus serveis a fora, també tindran aquesta ment oberta, no, per a per donar serveis a la diversitat en concret, no. Sí que jo crec que en definitivament sí. Aquest és l'aspecte que se m'acudeix mm =més ràpid= sense pensar-hi =d'acord=. N'hi ha més seguríssim, o sigui jo crec que sí =d'acord= que és (.....) perquè hi ha competències pues com la tolerància, pues com la comunicació mateixa, no, de vegades comuniqués d'una manera i ara se m'està acudint, no, a un sol no pots comunicar-li igual, has de donar una bona qualitat en la teva competència de comunicació. Si millores en competències, pues que lo millor, purament per fer una tasca comercial, ja has guanyat un 90%. Sí, per això et dic que ja no només és per la pròpia obertura, sinó per competències transversals pures i dures que les has de treballar molt millor, per exemple, eh.
15. M: Segons la teva experiència, ah (...) creus que les persones amb discapacitat, quan surten de la universitat, quan s'insereixen al món laboral, tenen totes aquestes competències transversals ben adquirides? Pues ho fessin com per inserir-se bé?
16. A: Aquí estem parlant de diversitat en general? Vull dir que si també em preguntessis això per els titulats en concret, els que conec jo al politècnic sense discapacitat, també et diria que n'hi han alguns que sí i alguns que no. Eh (...), per tant la resposta seria la mateixa: n'hi ha alguns que sí i n'hi ha alguns que no, però per la... ja ja no crec que sigui únicament lligat a la discapacitat que puguin tenir =no=no. I a demés a canvi el que sí que veig és que, clar, eh, la persona titulada amb discapacitat, per exemple, de la Politècnica, el que sí aporta moltes

vegades són moltes altres competències que potser no aportaria els que no no tenen aquesta discapacitat, no, gent que s'ha preocupat molt més pues en intentar fer, ah, treure moltes més bones notes, o intentar estudiar amb més profunditat, o el que pot, doncs intentar fer pràctiques, intentar perquè pensa que tindrà una dificultat afegida, no, a l'hora de d'anar al mercat laboral.

17. M: Per tant podríem ser que totes aquestes competències que han desenvolupat segurament amb més profunditat que la resta, a l'hora de la inserció laboral, siguin molt positives per a l'empresa.
18. A: Es venen, o intentem vendre-les. Com per exemple això, clar, una persona, o com a mínim l'experiència que nosaltres tenim, un enginyer o una enginyera amb discapacitat que arribi al mercat laboral, pues moltes vegades és això, s'entregarà molt més, són, si l'empresa creu amb ell, mmm traurà més bons resultats, de vegades fins i tot amb baixes laborals. Clar, depèn de la discapacitat, eh, vull dir que n'hi han que comporten baixes, la mateixa discapacitat comporta baixes, no hi ha res a fer. Però si no la comporta, són gent, clar, que que valoren molt més haver aconseguit allò pel qual ha estat lluitant, no.
19. M: I llavors tu creus que, per tant, aquests titulats universitaris, aquestes habilitats o o capacitats o competències que tenen més desenvolupades, en són prou conscients? No.
20. A: Moltes vegades jo crec que no. També jo crec que moltes vegades possiblement és per la pròpia joventut que tenen, no?, que no li han sapigut donar valor. Però això també m'hi trobava molt uns amb els altres, no, que arrel, per això crec que un bon...que passin per un bon assessorament individualitzat sí és molt important. I aquest assessorament individualitzat sí ha de ser amb personal especialitzat per ajudar-los a reconèixer mmm els seus punts forts, no, les seves...
21. M: Per tant aquests aquests punts forts, estava pensant jo, de fet els poden utilitzar per seduir quan van en una entrevista, quan estan buscant feina, no =clar=, vull dir, a veure, jo segurament, bueno, vaig amb audífons i no sentiré segons què, o no acabaré de veure bé segons quins tamanys de lletra, però en canvi, et puc aportar tot això que un altre no et pot aportar.
22. A: O la mateixa discapacitat. Ara que deies lo de l'audífon, amb informàtics, sempre recordaré el cas de... el meu germà és informàtic i el seu cap, quan va començar a treballar, era sord. Llavors, quan s'havia de concentrar per programar, es treia els audífons, per tant la seva con(-), la seva concentració era superior a la

que puguin tenir els seus companys =imagina't=. Els companys sabien =sí= que llavors no duia els audífons i l'havien de picar a l'esquena diguéssim =clar=. Però en aquest cas, era un avantatge que tenia ell que els altres no tenien.

23. M: No tenien. Sí, sí, sí, sí. I tant. (...) A veure. Vaig mirant perquè això ja... (.....). Amb els centres que has pogut treballar, com han valorat la intermediació d'un servei d'inserció laboral amb persones amb discapacitat de cara a poder tenir a un treballador titulat universitari a la seva empresa?
24. A: Jo crec que, en general, eh..., bé. Perquè al ser un servei que s'havia de fer molt a mida, clar, era molt a mida tant per la persona =clar= com per l'empresa =clar= i també molt, molt ràpida i sincera, perquè clar, tu tens una borsa de treball que quasi s'ha fet nom i cognom de la gent que hi tens, i per tant, "necessito això". De seguida podies dir si ho tenies, si no ho tenies, eh... si potser tenies una cosa semblant i i negociar amb l'empresa si això mmm es podia, li podia, es podia encabir amb l'empresa o no... o sigui que jo penso que l'empresa que ha intentat mmm tractar algú amb nosaltres, en el moment que ho ha intentat, s'ha trobat amb un amb un amb un servei molt molt fet a mida, no, =d'acord= i això sol agradar.
25. M: I el titulat (...) ho valorava?
26. A: També =sí=, el que passa és que, també, el que has d'intentar pensar en tots els que finalment hem aconseguit inserir i els que no, i per sort i o per desgràcia, encara estem parlant de que... els que s'han inserit amb bones feines i que, potser, com sempre, no, no han estat els més dificultosos en inserir. Estic parlant, per exemple, per mi el gran estigma segueix sent la salut mental. Amb aquests, ehm (...) =és una gran barrera= ara estic, tinc al cap una persona que sí que vam inserir i és el tio més feliç del món i el servei li encanta, però precisament és va inserir en aquesta enginyeria que t'estic dient, que creava el fet paral·lel que treballaven tots plegats. Ell el van agafar allà.
27. M: Què creus que haurien d'oferir els serveis d'inserció laboral en aquests titulats que encara no se'ls hi ofereix?
28. A: Bueno, a a en molts, en molts llocs... és que n'hi ha molts pocs, o sigui, hauria, s'hauria d'estandaritzar aquest model i repicar-lo a tot arreu, perquè totes, si ara estem parlant d'universitaris, totes les universitats tenen aquesta demanda, vale? Llavors reivindico a a un grau més gran o més petit.
29. M: Per tant, el model estanda(-) estandaritzar que totes

30. A: Aquest model, model personalitzat, especialitzat, mmm que toqui tant, tant el de, tant a l'usuari. De vegades tractem molt l'usuari, però no tractem l'empresa mmm, perquè... per exemple encara hi ha moltes universitats que, que el que és la prospecció d'empreses i anar a buscar ofertes al carrer no es fa, no, el que es fa és que hi ha una una una pà(-) plana web, per exemple, en el que tu pots trucar i posar l'oferta, però una bona prospecció no es fa. Per tant hauria de ser un servei que toqui. Que el demandant, com a ocupador, i molt i molt especialitzat, o sigui que sàpiga treure el màxim suc a una cosa i a l'altra. Perquè l'empresa també necessita molts recursos, de vegades l'empresa no s'atrevirà a contractar segons què, perquè no coneix aquella discapacitat. Llavors, el tècnic que estigui treballant allà, ha de tenir recursos com per derivar-lo a llocs que sí li aportin aquesta informació o...
31. M: Per tant la informació a l'empresa sobre formació, informació... qui l'hauria de donar? Els serveis d'inserció laboral no, o sí?
32. A: A veure, jo crec que en aquests moments, eh, i estem parlant de Barcelona o Catalunya, no?
33. M: Sí =vale=. Sí, Catalunya.
34. A: Si estem parlant d'aquí, jo sobretot conec la part de Barcelona, però sé que també es fa. Jo crec que ja hi ha prou entitats, no, com pugui ser una ACAPPS, un Fundosa (10'48'') que ja estan fent feina d'informació a les empreses. Per tant, tenint en compte que els serveis uni(-) les universitats en aquests moments són poc agobiantes (10'57''), el que hauria d'haver-hi és una molt bona, un bon acord de col·laboració, no, amb tots ells, no?
35. M: És com... de fet seria un model que treballessin amb xarxa, no? La universitat, les associacions o fundacions, serveis d'inserció laboral...
36. A: Sí =d'acord=. Sí perquè si no repliquem a mmm serveis que a més a més és absurd, perquè una mateixa empresa la va veure, i això també està passant amb les entitats, que intenten treballar amb xarxa, però les entitats moltes vegades, com han demanat subvencions i han d'arribar també als seus objectius, repeteixen visites a les mateixes empreses, i això és una mica absurd, és llençar els diners també eh, =d'acord=, hauríem de treballar en xarxa.
37. M: Molt bé. (.....). A veure, anem més de cara a la formació d'aquests titulats, ah... creus que la seva formació, de fet ja ho estaves explicant abans, hi ha mancances?

38. A: En la formació?
39. M: Dels titulats universitaris amb discapacitat. De fet podem trobar mancances amb tots els titulats universitaris, eh, però específiques perquè, de fet, ja hi ha persones que pensen, no són tots eh, que pensen que sí que depenent de la discapacitat sí que hi ha unes competències transversals que no s'adquireixen gaire bé.
40. A: El que passa és que aquí anem a un pas més que també s'intenta fer, però potser caldria més recursos, no? Eh... aquesta formació no només depèn d'aquesta persona amb discapacitat, sinó que depèn del professor que li està donant aquesta formació, no, i crec que aquí és on on tenim encara mancances també. O sigui, s'hauria de formar bé a tot el professorat que tingui contacte amb qualsevol alumne amb qualsevol diversitat, perquè sapiguessin, eh...treure-li el màxim profit a aquest alumne, no, si no potser no sempre se li treu el màxim profit.
41. M: Clar, clar. Això...
42. A: I no crec que sigui culpa de l'al(-)... vull dir =No, no, no= ni de la discapacitat =no= ni de l'alumne, sinó del =del sistema educatiu universitari= sí. I no universitari, eh =sí=, que podríem anar al Batxillerat..., no?
43. M: Sí, sí, sí, segurament de tot el sistema educatiu, però centrem-nos amb titulats =sí= universitaris = amb titulats =sí= amb el sistema...sí =d'acord. Ah...espera't, ja t'ho diré=ai, perdó=. Ah... creus que els els titulats universitaris, que durant el desenvolupament de la seva carrera universitària poden fer pràctiques a l'empresa, tenen més habilitats desenvolupades que la resta?
44. A: Sí. Però també m'estic... O sigui =sí=, la resposta és sí =sí= tothom hauria d'acabar, bueno i en el fons, els currículums intenten que siguin, no, formatius, intenten que sigui aquest, que l'alumne acabi amb la teoria i la pràctica dins i fora de la universitat. Però aquí sí que m'estic trobant que, i fins i tot parlant amb pares, perquè tinc la sort de poder parlar també amb els pares d'aquests nanos, que alguns em diuen: "mira, al final el meu fill s'ha centrat més amb els estudis, perquè com li costa més i com que ha d'invertir més hores, doncs les pràctiques les hem deixat per més endavant", no, o "podria arribar a demanar un Erasmus" o el que sigui, no? =clar= i llavors aquí, mmm... no ho sé, s'hauria de pensar més, no?
45. M: Però en tot cas, creus que, ah... quan una persona amb discapacitat, ah... es posa en unes pràctiques, ah... curriculars, davant del treball que haurà d'exercir en

el futur, impossibilita poder veure, ah... quines mancances =sí, també per descomptat=té amb la discapacitat?

46. A: Sí, i a part, una altra cosa =el conèixer treballant = el conèixer-se a ell mateix i, a part una altra cosa que els demés hem aprofitat: que l'empresa el conegui i l'insereixi, perquè li sembli espectacular els seus resultats, no =clar=com ens ha passat en alguns, que les últimes pràctiques s'estan convertint en els primers contractes. Si no ho fan ells, perden aquesta petita, bueno, aquesta gran oportunitat, no, per mi.
47. M: Clar, per tant també seria una manera de començar a treure les barreres a l'empresa =clar= el fet de poder tenir estu(-), estudiants...
48. A: En el fons, les iniciatives que hi havia inicialment eren aquestes, que molta empresa que tenia molta reticència a contractar, doncs, vendre-li primer la moto de "bueno, pues fem unes pràctiques, tenen un cost inferior o mínim per tu", tot i que mínim, mínim, inferior per mi sí que has de tenir en compte que hi ha d'haver-hi un tutor, tot el rotllo, no, però era més fàcil entrar per pràctiques que entrar per titulats, clar, perquè significa un contracte laboral.
49. M: Per tant, aquests estudiants haurien de tenir un tutor a la facultat i un tutor a l'empresa i, ah... com t'imagines el treball entre els dos tutors? Hi hauria d'haver treball o connexió entre els dos tutors, o no cal?
50. A: Bueno, és que això seria, aquest, el el model possiblement seria el mateix que qualsevol estudiant, que també té el tutor a la universitat i el tutor a la, a la empresa. Potser aquí, per, per arribar que no hi hagi conflictes, és a dir, potser també caldria que hi hagués un intermediari, un mediador per si calgués, no? Vull dir que... jo crec que els tutors no tenen perquè tenir l'obligació de saber-ho tot de la vida. Per tant, el que, que puguin tenir un recurs i no els hi faci por, llavors, assumir qualsevol tipus de d'estudiant. I si és amb discapacitat, doncs, és amb discapacitat.
51. M: I el tutor de l'empresa, creus que hauria de ser una persona designada per l'empresa, allò: "és igual, el que toqui", o bé hauria de ser algú voluntari, amb una certa formació, amb una certa predisposició...?
52. A: Això ho trobo complicat. Podria ser una idea, però imagina't que... i ara penso en els meus, l(-)... lo ideal és que el teu tutor sigui algú del teu departament. Per tant ja no pots anar... i que si pot ser una mica el teu cap, millor que millor. Per tant, aquí ja no pots filar tan prim, no, si entres en un departament informàtic,

pues serà segurament amb una formació d'informàtic. Per això et dic que, no li pots demanar aqu(-) aquesta persona, que si anteriorment no ha tractat amb aquesta discapacitat, la conegui. Si ha de ser una persona, que sigui molt conscient que serà tutor de una persona amb amb amb aquella discapacitat en concret. Llavors, Mmm... que a vegades sí que toca un tutor, i si el tutor no et fa gaire cas, pues ja està, en aquest cas sí que hauria de ser algú, que a nivell de valors o de consciència, tingués clar que té uns recursos a la seva disposició, però clar=clar=, ha de fer bé la feina. Ara, que pugui arribar a ser algú que que l'empresa digués: "aquest és genial per atendre discapacitats", aquest serà sempre el tutor. No, perquè jo prioritzo que sigui algú molt proper a l'estudiant, del mateix departament, de...

53. M: Però sí algú si més no amb ganes de poder atendre aquest estudiant.
54. A: I amb certs valors també, eh... =d'acord= ja els ha de tenir.
55. M: Molt bé.
56. A: Segurament has de tenir molta més paciència. Jo mateixa me'n recordo en el nostre mateix departament tenir un becari durant molt de temps, que no només tenia una discapacitat física, sinó que també... pues era de d'aquella gent doncs més estranya, perquè no estava diagnosticat de res més, i de vegades arribava a ser molt, molt pesat haver-ho d'aguantar. I per tant... ja tractem de temes ja de tot, no: de valors, de "bueno, donem-li la volta...", ajudem-lo a... a ser més socialment acceptat, vull dir que ha d'aprendre a callar, que a d'aprendre...
57. M: Clar. D'acord. (.....) Aquests estudiants que fan pràctiques, ah... els hi veus més habilitats a l'hora de la inserció laboral, o no? És a dir, el mateix estu(-), perquè clar, no totes les carreres és obligatori fer pràctiques =no...= clar, llavors, un estudiant que hagi fet pràctiques a un que no, ah, tu has pogut veure algun cas en el que tingui més habilitats l'estudiant que ha fet pràctiques? Sempre amb titulats universitaris amb discapacitat.
58. A: És que he tingut la sort de tenir uns tiarros allà a la UPC, vull dir que... jo que sé, ara estic pensant en gent amb nom i cognom, que... un estudiant d'arquitectura amb cadira de rodes, que ha estat a l'estranger, que ha estat... clar, eren gent que dius "per favor"! O un altre estudiant de telecomunicacions, sord, que també havia fet un Erasmus, havia estat a Suècia, que parla anglès, no tots els sords arriben a parlar anglès. Clar, eh, per mi eren un...unes màquines! Vull dir que, pel simple fet mmm de...s'havien superat a si mateixos.

59. M: Quan et trobes a un estudiant ah... amb aquestes habilitats que dius tu, què passa darrere amb la família?
60. A: Són gent també molt implicada, són gent que han tingut molt en compte la persona que tenien davant, que els hi han buscat els recursos, no estic parlant econòmics, eh, moltes vegades, sinó=no, no, no, no, no= pues això, de vegades coincideix pues que si són sords, associats a l'ACAPPS, que han tingut un suport, que han tingut un assessorament... jo veig pares aquí molt implicats.
61. M: Creus que els suports que tenen a nivell ah... suports acadèmics que se'ls hi pot donar a través del Servei de d'Atenció a la Discapacitat a les universitats, això llavors repercuteix d'alguna manera ah... en el, en en la inserció laboral? És a dir, si primer...
62. A: És que si no tenen aquest suport, no acaben la carrera. Hem de recordar-nos que dintre de la universitat, hi ha, hi ha, hi ha estudiants amb discapacitat que abandonen =clar, clar=. Per tant, sense, jo crec que sí que s'ha fet un avanç important triant, encara que sigui amb pocs recursos i potser sigui només una persona, però... jo crec que el Servei d'Atenció a les Discapacitats és un gran avanç per això, per provar de que no hi hagin tants abandonaments.
63. M: D'acord, però després, si igualment aquests suports es necessiten en el món del treball, què passa amb l'empresa? Siguin adaptacions, siguin suports, sigui el que sigui. Què passa aquí?
64. A: Aquí passa això, que de moment, l'experiència que jo tinc és pobra en aquest aspecte, perquè la gent que ha necessitat grans adaptacions no me l'he trobat encara, o sigui, jo no he vist grans titulats amb discapacitats molt greus com... no s(-), no són aquí, encara no els tenim aquí =d'acord= a la Politècnica =d'acord=. Però aquí jo veig un problema, eh, =sí= a una persona amb esclerosi molt avançada, amb una mobilitat molt molt deficitària que necessiti una persona al seu costat, això jo no encara no tinc experiència, perquè... tot just, crec que hi ha una persona així a la Universitat que encara està estudiant, però abans no, ni hi era.
65. M: Ni hi era. D'acord, no i amb poca experiència, clar...
66. A: No, aquí no.
67. M: Tens alguna mena de record de com valoren les les empreses el que l'estudiant hagi fet pràctiques durant el seu període universitari?
68. A: Com què? (...) no se m'acudeix.

69. M: Si no, si, si ells ho verbalitzen les empreses que sí que els estudiants que han fet pràctiques du- durant el el seu període universitari, són...
70. A: Però ho tinc a nivell general. A nivell general sí, perquè quan he fet els observatoris d'empreses, he preguntat per les pràctiques. No, he preguntat per què valoren en els currículums dels estudiants universitaris, vale?
71. M: Per això a nivell general, en tots els estudiants, no específicament pels estudiants amb discapacitat.
72. A: No, tots els estudiants si es valoren, pues això, principalment que tinguin altres experiències =clar= i si poden ser pràctiques, millor que millor.
73. M: D'acord.
74. A: Que també és important lo de les altres experiències, perquè a lo millor no es veuen en cor de fer unes pràctiques, però sí es veuen en cor en ser membres de l'Associació, de la Comissió de Festes del Barri, no? Jo què sé, m'ho estic inventant, no =sí, sí, sí=. Vull dir que també es pot intentar valer, no pots fer pràctiques, però... fas alguna cosa més a part d'estudiar, o estàs implicat en algun grup, o estàs...? O sigui potenciar també que aquest noi obri les seves inquietuds personals, no, perquè l'ajudaran igual.
75. M: D'acord. (.....) Creus que els costa més inserir-se que la resta de titulats?
76. A: Sí.
77. M: Sí. Per què?
78. A: Jo crec que encara hi ha molt estigma i molt... en tot, eh, en qualsevol co(-), en qualsevol tipus de discapacitat: de que no rendiran igual, que... l'empresa s'ho pren com que eh... sortirà perdent amb aquella persona..., que tots són dificultats... =com ho podríem fer?= Jo crec que és com a l'escola, o sigui, jo crec que al dia que la diversitat estigui integrada en tots els nivells, això desapareixerà perquè sí, no? Vull dir que jo ja noto una diferència molt gran i sempre ho dic, amb el meu fill de cinc anys, quan té al costat un nano amb una disminució X, perquè ell ja no... El veu diferent, però el veu diferent com pot veure diferent =l'altre= el seu amic perquè resulta que és, com diu ell, "marró", perquè són, pues, sud-americanos, o perquè són... només el veu marró, no =clar=, no hi ha gaire res més, vale? Doncs, a l'altre nano que sabem que té un autisme o que simplement, evidentment el meu fill no ho sap, però, "bueno, és diferent, s'ha de vigilar, perquè de vegades s'enfada i pega" vale, pues ho assumeix com una part del seu caràcter o, el dia que això s'arribi... no, quants més estudiants hi hagin, hi haurà

menys persones sense discapacitat que mai hagin estat en contacte amb una discapacitat.

79. M: El que passa que això estem en un moment complicat. A veure, perquè de fet a l'escola és obligació agafar aquests nens, no, i per tant estan junts mentre estan escolaritzats o mentre realitzen uns estudis... però, clar, quan acab(-) s'acaba d'estudiar, i es passa al món laboral, en aquí, bueno sí =ja no hi ha obligació= clar= però bueno, hi ha la LISMI, hi ha= sí, però no hi ha l'obligació que hi ha a l'escola, no, i per tant en aquí hi ha un daltabaix de manera que tu, a més a més, clar, estàs posant unes expectatives, fent agafar unes expectatives en una persona de que pot estudiar, de que té suports, que pot estudiar, però, després, fins i tot...
80. A: El que passa és que jo veig això, eh, jo veig que l'empresa frena molt moltes vegades els companys. No dic que gener(-) ja estigui arreglat, però jo veig que el dia que el meu fill, no, vagi pujant amb aquesta diversitat integrada i arribi al mercat laboral, ja no li costarà tant veure al seu costat un noi, jo què sé, amb cadira, cec, o sense una mà, no?
81. M: Per tant és molt important el paper dels companys a l'hora del treball.
82. A: Molt, és que moltes vegades han fracassat insercions laborals, no pel... ni els recursos humans ni la direcció, que estaven encantats, sinó amb els mateixos companys, que li trobaven pegues, que no donaven el recolzament... Per això estava pensant en, bueno, com quan algunes d'aquestes identitats de, especialitzades en l'atenció a la discapacitat, Mmm, estan treballant amb les empreses, treballen amb amb les empreses amb formació a baix, a la base, perquè ja s'estan donant compte que és aquí on..., on falla.
83. M: Clar, clar. Perquè ens podem trobar fins i tot amb...
84. A: Perquè si no és "aquest cobra igual que jo i per què ha de treballar quatre hores i anar a descansar?" Bueno noi, a veure, perquè és diferent, perquè si no descansa, doncs...= d'acord=. Aquí és on hi han problemes importants.
85. M: Clar, fins i tot ens podem trobar amb el cas de que un titulat universitari va en una entrevista de feina, allò que dèiem abans, no, que sedueix a través de la seva discapacitat, oh... o bueno el tècnic que de... =i entra= i entra, no?
86. A: I segurament, està amb un tècnic de recursos humans que és psicòleg, o similar, i per tant ja està molt més sensibilitzat, o té uns valors X, que s'han d'assegurar que després estiguin al seu lloc de treball.
87. M: Clar, clar. Perfecte...

88. A: Si no és on falla, eh...= clar= nosaltres ens hem trobat, això sí que ho hem visualitzat =clar, d'acord=, s'ha parlat amb treballs que fem grups de treball del tema, no som els únics que ha vist aquest problema.
89. M: D'acord. Per tant és un problema molt generalitzat que veieu molt des de, des del teu terreny de la inserció laboral =sí=. D'acord. Creus que aquests titulats canvien més sovint de feina que la resta? O no? O són més estables?
90. A: Alguns d'ells, clar, el que sí hem vist, ells voldrien ser més estables, però com no hi ha continuïtat, o sigui, sí que sí que, ara hauríem de recuperar alguns estudis perquè n'hi han, eh, em sembla, en el que, bueno, de vegades són els sis mesos, l'any i fora, els sis mesos, l'an(-), clar.
91. M: Però té a veure amb la crisi això o no?
92. A: No.
93. M: No.
94. A: No, perquè, si no recordo malament, la primera vegada que vam començar a parlar de, de la qualitat de la inserció laboral, perquè això és, era abans i tot de la crisi, abans d'un 2008.
95. M: D'acord. Explica'm una miqueta com prepareu ah... els titulats de cara a la inserció.
96. A: Ah... des de la UPC, sempre hem tingut excés a assessorament individualitzat i per tant poden venir tantes vegades com necessitin amb una persona que els atindrà a nivell individual i un... la mitja de temps que es pot, mmm que pots estar amb aquella persona és una hora o una hora i mitja, per tant és una entrevista com... tenim la sort de poder fer entrevista llarga, diguéssim, eh... els tallers de recerca de feina, que crec que són molt importants.
97. M: Què feu en aquests tallers?
98. A: Els tallers han estat organitzats de diverses maneres, però mmm el model més estandaritzat és, per exemple, tallers de quatre hores, de un d'entrevista de treball, l'altre de proves psicotècniques, l'altre de... eines web 2.0, i l'altre... n'hi havia més. Ah! De dinàmica de grup, per exemple. Són tallers súper pràctics, pos el d'entrevista això: explicar una part, una part teòrica d'entrevista i després fer *Role Playings* a nivell d'entrevista. En el que per això et dic és molt important el grup, perquè si a vegades fas un *Role Playing* amb algú, pos sord o cec o el que sigui, i li fas segons quines preguntes, el grup també al·lucina de les respostes de segons

qui =clar=. Per tant, per això crec que o també se li pot, li poden dir segons què que també va bé que ho senti aquella persona, no?

99. M: D'acord.

100. A: També de vegades, eh...s'ha de trencar, encara queda mmm, i jo et deia abans, jo, aquests cracs de nanos amb amb discapacitat he vist que tenen uns pares que són xapos, però també hi ha una certa tendència a pares sobreprotectors. Per tant, que també se'ls hi ha donat eh... argumentacions, creences que no són certes, no, com "a mi se m'ha d'ajudar, a mi mmm perquè sóc així, perquè" Tot això també s'ha de trencar, i també està bé que no només li diguis tu, sinó que li digui l'entorn de segons quines maneres, no? I també l'ajudes a a trencar unes certes creences que han assumit que són de sobreprotecció sense mala intenció, però per part dels pares o familiars, no.

101. M: D'acord.

102. A: També, també nosaltres, a part d'això, també fem sessions de competències. Per exemple, pues també un taller pràctic de... treball en equip, o de lideratge, o del que sigui que també eren d'unes tres hores o així, són com petites pastilles, que algunes procuraven que no les donar-les, no donar-les nosaltres, sinó que les vingués a donar alguna empresa o algú altre extern.

103. M: Està bé.

104. A: O sigui que tenen mmm, jo crec que, com a mínim per seguretat personal, surten pre(-), prou preparats.

105. M: I, per tant, més o menys, quina mitja d'hores dediqueu a cada, a cada titulat?

106. A: És que no és a cada titulat, perquè a lo millor =clar=, un titulat només vol venir a l'assessorament i no ve a res. Si ho fes tot, jo què sé, si fes el taller de recerca de feina i l'assessorament, seria un o dos assessoraments, perquè de vegades després del taller els han vingut tants dubtes que et volen tornar a veure. Per tant, pues dos hores, i els tallers, que són de quatre, pos quatre per quatre setze, imagina't.

107. M: I sabeu si els que fan totes les possibilitats que teniu de formació s'insereixen més fàcilment que els que no?

108. A: Mira, aquí hi ha una cosa. No, no està estudiat científicament, però ara et dono una intuïció Anna Rossell, que és que, de vegades, teníem, o sigui, la gent que més ho necessita no sempre és la que et ve. I per tant, ja tens allà una sèrie de cracs fent els tallers que penses "tu, en necessites perquè vols agafar seguretat, però no per res més =però no per res més=, perquè ets molt bo i ho faràs molt bé",

però necessita que li diguis “ets molt bo, ho faràs molt bé, tranquil”, i troben feina al cap de res, vale, però ja són bons! =clar= Per tant de vegades aquella gent que veus que l’haurien de fer, per, de vegades per falta de temps, de recursos, de poder-los perseguir o de poder-los convèncer, els estàs perdent.

109. M: D’acord. Quins són els punts forts que t(-), segons tu, amb els que compten aquests titulats de cara a la inserció.
110. A: Jo crec que aquesta, una sobremotivació en... en en en arribar a ser, no? =D’acord= O sigui, algú, que amb una dificultat afegida, per dir-ho així, entra a la Politècnica, que en un principi ja és, bueno, i aquest diria que qualsevol universitat poc o molt té allò de “uff, la universitat, que difícil, no?” I diu “no, no jo, jo m’hi poso” mmm per sobre d’altres que pensen “bueno, si ho fa tothom, jo també”, no? Té una motivació per arribar a ser molt més, molt més gran que els altres. Per tant pues això, no? Un esperit de superació, eh, de persistència, de moltes vegades doncs poden ser més planificats, perquè clar necessiten mmm controlar més el temps que estudien, el temps que s’hi posen... aquestes segur.
111. M: I a l’inrevés, com a punts febles?
112. A: (...) Com a punts febles? Potser me’ls miro molt positius, no pobre gent! =no en trobaràs ara= Clar, és que aquí dependrà (...) no ho sé, és que hi ha molt, són tan diversos. Ara estic pensant amb els que he tingut, no, i... i sí que hi ha, bueno, no, un, un potser, però és que clar, no, amb els súper cracs, no. Però en general, en molts d’aquests que tenen alguna discapacitat, una inseguretat molt forta, no, de dir “segur que sóc, i i podré? Sóc igual que els altres? Realment mmm em per(-), podré fer-ho, podré rendir igual que els altres?” Això jo crec que encara n’hi ha molts que sí tenen aquesta inseguretat, no?
113. M: D’acord. Clar, hem estat parlant de el que tu veus que són les seves fortalezes, però ells, quines es veuen de fortalezes? Veuen les mateixes o no?
114. A: Jo crec que aquest esperit de superació sí que el veuen =se’l veuen=, el tenen clar =sí=. Sí =d’acord=, jo crec que aquesta sí, però altres més subtils, no, com el que t’explicava aquest de poder concentrar-te millor perquè ets sord, no sempre. Vull dir algú els hi ha hagut de dir, no, potser, que a lo millor ja ho han descobert mentres estudiaven al Batxillerat, perquè algun professor ja li havia dit, o els seus pares, o el qui sigui, no. Però potser aquestes altres coses no.
115. M: Quina preocupació acostumen a tenir en relació a la seva inserció laboral?

116. A: Que se'ls hi doni l'oportunitat. O sigui, jo crec que encara veuen que, clar, són no diversos, com és el que haurien de veure, sinó diferents i i... no sempre acceptats per tothom, no?
117. M: D'acord.
118. A: El que també ja et dic, encar(-) ho començo a veure a aquests nanos joves potser amb discapacitats no tan greus, que els veig molt potents, no, i molt posats i i...que s'ho poden menjar tot. Vull dir que aquí la diversitat també és molt àmplia =molt àmplia=, eh. Però vaja, a mida que comencin a arribar, i estan arribant, discapat(-) discapacitats més fortes, més severes, aquella persona, fins i tot a nivell de personalitat, serà més complicada, que un nano que avui en dia amb un audífon...
119. M: Clar, clar, amb la vida pràcticament normal. Clar, d'acord. A nivell de les empreses, què valora més l'empresa, el currículum o la situació de la discapacitat de la persona?
120. A: Hà. Jo crec que, en el cas dels titulats, ho valora tot. O sigui, se'ls hi exigeix tot =tot=, vale? O sigui, sí o sigui que, jo el que sí que he vist és que l'empresa ordinària, si agafa un enginyer, no està disposat, que potser amb un conserge, ara que parlàvem de segons què, està disposat de que "si, bueno, da menos que otro, pues da menos", amb un enginyer, no, no està disposat.
121. M: D'acord.
122. A: Ja, però clar, jo si agafó un enginyer, encara qu(-) vull que treballi com un enginyer. Per tant li estan demanant tot perfecte, perquè si té la discapacitat pues podré bonificar-me el que sigui, però m'ha de rendir com...
123. M: És a dir, per tant això és degut a que l'empresa el que vol al final són comptes.
124. A: Vol comptes i i i els professionals, no, que té mmm per allò, els hi vol demanar allò a tots, sí, clar.
125. M: A veure, això més o menys ha anat sortit, però m'agradaria que ho formulessis exactament, és a dir, ah mmm. Si un titulat té el mateix títol que un altre discapacitat, però tenen el mateix títol, davant de l'empresa, l'empresa què fa, qui es queda?
126. A: Aquí, depèn de moltes coses, eh. Primer, depèn =de què?=:, depèn de la discapacitat de la persona.
127. M: Vols dir que sigui visible o no tan visible per exemple? O no?

128. A: I més acceptada i menys = d'acord=. Per exemple, jo veig això, no, que encara ara mmm el que més, perquè n'hi ha més, eh, no per res, o perquè jo hi he tingut més accés a ell, però la sordesa amb audífon o amb implant coclear mmm l'empresa se los coje así, ah, clar =clar=. Aquest no... no té molt problema, no? En quant ja comencem a posar una cadira de rodes, és que molta empresa no està adaptada com per què tingui aquesta cadira de rodes, als lavabos no entra, per exemple, no cal anar gaire lluny, no? Quan comencem a posar aquests problemes, o sigui, si veuen impediments o problemes, currículum de persones sense, perquè així no tindrè cap problema, no? Mmm si són d'aquests bons que, o sigui l'empresa té una frase que a mi em repeteix que és "vull un discapacitat, però d'aquells que no es nota gaire" aquests sí, clar, prefereixo el discapacitat, perquè així quedo com un rei, compleixo la LISMI, i a sobre...
129. M: Tindrè bonificacions fiscals, però que no es vegi gaire.
130. A: Clar. I n'hem tingut que en el fons són així, a la Politècnica molts són així. Mmm atròfia muscular d'un dels braços, pues per treballar de segons què, és igual. Vull dir que =sí=, vull dir que sí que es veu, però per un enginyer que estigui fent feina de despatx, doncs, m'és igual, no? =clar, clar= O sigui, ha de ser que el rendiment, si si la discapacitat no, no comporta unes adaptacions generals gaire complicades, pot tenir un valor afegit. És més, té un valor afegit =té un valor afegit= perquè queda bé segons on dir que l'enginyer que tinc té una discapacitat =clar=. Ara, si comporta segons què, jo crec que encara ara mmm l'empresa privada li costa.
131. M: Déu n'hi do.
132. A: És que ara per exemple, on t'estava explicant abans d'una consultoria que al final es va tirar enrere la persona, era una persona, una enginyera, que encantava, tenia una discapacitat mmm física, però orgànica, vale? Vull dir era un tema eh (...) una esclerosi no evolucionada, però sí necessari, pues, eh un descans a partir del migdia, potser un horari més intensiu al matí, perquè a la tarda no rendeix tant, però una tia que si la veiessis et treies el barret. Encanta a recursos humans, encanta també als socis i als gerents d'aquella consultoria, però clar, és que els consultors viatgen. Mmm si miréssim exactament si tots els consultors viatgen un 30% del temps, veuríem que possiblement no. Però aquesta idea va anar cuajant, gerent, soci com recursos humans "és que no et fem un favor si t'agafem. Clar és

que...”. Aquí era una qüestió que vem parlar molt, no, perquè , perquè no li doneu l’oportunitat? Si us agrada...

133. M: O que ho decideixi ella si pot viatjar o no.
134. A: Viatjar no, o sigui, amb el tant per cert, un 20%, un 30%, no, no, ella no es veia capaç i a més, no. Però amb una gran consultoria m’agradaria veure si tothom =quants viatgen= està viatjant un 20 o 30% del seu temps.
135. M: Per tant estem entrant a dins d’una idea que seria tot el tema d’aplicar el disseny universal a dins del món del treball. Per tant, més flexibilitat de...
136. A: Clar! És que aquesta persona era potent, molt potent! Si ells ho deien “osti, ens ha agradat molt el seu perfil” si, però no me la contractes!
137. M: Saps si hi ha experiències sobre el, sobre el que ara estàvem dient del disseny universal aplicat al món de l’empresa...=eh...= ja, ja no tant com a concepte econòmic, eh, = no, no, general = sinó, clar...
138. A: Sí, el Ramon Giró, de Seeliger y Conde, no sé si des de Seeliger y Conde, sinó, com ell és autònom, ell té una, té l’empresa de Diversity. Crec que des de Diversity =després m’ho diràs, eh, m’ho apuntaré=. Després t’ho apuntaràs i així ho tens. Eh... sí que estan fent, o sigui, saps que hi ha un segell mm que ara no me’n recordo com es diu, és que t’estic parlant així... Bueno pos hi ha un segell que les empreses poden aconseguir a nivell de d’haver fet també un estudi que, sobretot ho han fet algunes administracions i alguna cosa així, eh, mmm de si realment tot, o sigui, és un un model de gestió accessible, vale? En general, eh, manera de treballar, o sigui no només arquitectònicament =això, això, clar=. Això existeix, eh, ho està portant ell. Potser t’hauries de veure amb ell.
139. M: Sí, sí. D’acord. A veure, repassem (...) d’això ja n’hem parlat (...). Creus que hi ha alguna cosa que els els titulats universitaris amb discapacitat no poden donar a l’empresa? No podran donar mai a l’empresa?
140. A: No. És que és divers. O sigui, som diversos. És que a lo millor si preguntes mmm creus que hi ha alguna cosa que jo a lo millor jo no puc donar i ho pot donar un company meu de psicologia, és que aquí estem parlant de la diversitat com a persones també, no? I com a com(-), cada persona té unes competències, i uns punts forts i uns punts dèbils, i són diferents. Però com a persones. És que jo el que veig és que seguim donant voltes a la diversitat com si fos menys, no, com si la dis-capacitat.
141. M: Hauria de desaparèixer el concepte aquest, eh.

142. A: Però clar, perquè desaparegui caldria el que dius tu, eh, flexibilitat, tal. Perquè el que sí que és veritat és que donem coses diferents =clar= i sí que és veritat que... I que sí que és veritat és que segons quina... però bueno, segons quina discapacitat a lo millor pos optem per una mitja jornada. Serà mitja jornada i li pagaràs mitja jornada, no?
143. M: O depèn del cas tampoc no cal que estigui a l'oficina, perquè per estar assegut davant de l'ordinador ho pot fer des de l'ordinador de casa, i no cal que es traslladi.
144. A: Hi hauríem de ser, ara aquí faig una crítica al al món universitari. No crec, bueno, potser també passa a la UPC, però m'agradaria veure també si, que jo crec que alguns professors també mmm es troben, i hi han aprovats, és que ara dic una cosa que em sap greu perquè és com una crítica, però...
145. M: No, no, no, no, no digues-ho, digues-ho.
146. A: Eh... quan un professor es troba a un alumne amb una discapacitat a classe, sempre li exigeix encara que s'hagi d'adaptar al currículum, estem d'acord. Però li exigeix prou nivell com perquè adquireixi els coneixements mínims que són necessaris per després exercir aquella professió? O de vegades com no sabem com fer-ho, li posem un cinc i l'aprovem, vale? Perquè jo el que, tu abans deies una cosa que estava molt bé, no: si jo tinc dues persones amb la mateixa titulació, vale, que l'acrediten, o sigui que realment aquesta titulació és igual, els dos tenen els mateixos coneixements? Perquè si jo dubto de que els dos tinguin els mateixos coneixements, llavors vull la persona que té els coneixements alts, ja no t'estic dient quin dels dos és =el que sigui=, ja ho decidiràs tu.
147. M: Clar, clar.
148. A: Per això et deia, abans, que de vegades jo penso que, que està fallant el sistema també a l'hora de l'ensenyança, no? I...segurament passa en tot el sistema, vull dir que si baixéssim a batxillerat o a l'escola també ens trobaríem aprovats que no són aprovats, però que aquella persona no ha vist la manera de que arribi a un mínim.
149. M: I de vegades també pot passar que, a vere a vere, tu com ho veus, que això que deies "hi ha d'haver uns objectius mínims assegurats", però aquests objectius mínims, en el món universitari, els posa el professor, aquell docent amb la seva llibertat de càtedra. Per tant en aquí, això pot ser una trampa també.
150. A: Sí, clar, és que això hauria d'estar no sé, no sé. El que passa és que no se m'acudeix com es podria, o sigui, donant recursos al professorat estem d'acord,

no? Però hem d'arribar al 100% del professorat, perquè si no sempre hi hauran assignatures que es cola el cinc, no. Per dir-ho així. Sí, s'hauria de, jo què sé, aquests objectius mínims estiguessin validats per algun altre grup de professors mateixos, no? Potser ara ah... amb els recursos que tenim avui per avui, no?

151. M: I que potser no fos tant els els objectius mínims com la manera d'aconseguir aquests objectius mínims. Per tant en nivell més metodològic, molt més flexible =clar, clar=, molt més del disseny universal de l'aprenentatge.
152. A: Sí, clar. No, però és que és veritat. És que per això et dic que ojo, perquè també estem veient que, segons quines assignatures, m'agradaria veure-ho.
153. M: I, en canvi, un titulat universitari amb discapacitat què li pot donar a l'empresa que un altre titulat que no tingui discapacitat no li podrà donar mai? Hi ha alguna cosa?
154. A: Bueno, el que dèiem abans, no? Jo penso que, que el que si dóna és eh... aquesta obertura a la diversitat que afectarà tant els seus treballadors, els seus companys, com a a a la visió externa que pugui tenir l'empresa alhora, perquè n'aprèn també d'aquesta persona, d'aquesta. Fins i tot si realment treballa amb un sistema de gestió mmm doncs això mmm universal, divers, que també ho guanya en efectivitat l'empresa, no?
155. M: D'acord. (...) Hi ha alguna cosa més, Anna, que no hàgim tocat i que tu et =no= sembli que és molt rellevant?
156. A: No. Crec que hem tocat el tema de la formació =sí= i que realment adquireixin a tenir la mateixa, el mateix títol amb els mateixos coneixements. Crec que s'ha to(-) tocat el tema de que si és necessari, i pel que sigui el sistema avui per avui no ho troba prou necessari i ara no sé, ho escombro cap a casa, eh, que totes les universitats tinguin algú especialitzat realment amb el col·lectiu i amb amb les necessitats específiques que pugui tenir aquesta persona per enllaçar el món universitari amb l'empresa, no? I després, de cara a l'empresa, mmm encara falta molt molta molta feina a fer.
157. M: Creus que coneixen el la legislació vigent? O no la coneixen?
158. A: Una LISMI, per exemple, sí. Ara ja tothom =sí?= jo crec que molta gent la coneix. En l'últim treball, l'última col·laboració que vaig estar fent era per pel benestar, ara, aquests dies eh, no poc, benestar social aquí a Barcelona. L'Ajuntament de Barcelona va crear un grup de treball precisament per a la inserció laboral en el mercat ordinari, eh, de la persona amb discapacitat =sí=, no

calia que fos universitari, eh. Però en el mercat ordinari. i... aquí estàvem membres, como no pues XXX com com universitaris estava, de la UAB, la Montse i després estàvem el Bernat i jo com a UPC. I parlàvem, una de les coses que sortia era aquesta, li donem voltes a informar de la LISMI? Ja estan informats de la LISMI, o sigui que ara hauríem d'anar un pas més enllà, no? Es feien...

159. M: I qui l'hauria de donar aquesta informació, aquest pas més enllà? Qui ho hauria de fer-ho això?

160. A: És que aquí, clar, aquí també dèiem una mica això, que també van sortir diferents temes, no? Com eh... potser l'empresa, que que adapti l'empresa o insereixi, hauria de tenir incentius fiscals. No sé, vem donar tota una sèrie de propostes que l'Ajuntament de Barcelona volia donar mmm perquè complissin les empreses de Barcelona, no, també. I sortien coses molt diverses, però sempre amb pros i contres, perquè això dels incentius mmm sí, però clar, és complicat també, no?

161. M: Clar.

162. A: Mmm van sortir moltes idees de cap aquí, cap a, cap a què necessita l'empresa. I i vem arribar a una conclusió que també era això, no, que de vegades es fan, per exemple a nivell de màrqueting, no? Que s'hauria d'estudiar bé quina publicitat arribem a fer perquè arribi a tothom realment, no? Que de vegades es fa un tipus d'anunci que a l'empresa no li entra ni fu ni fa, no? Que potser hauríem d'arribar a tots els nivells.

163. M: Clar.

164. A: Perquè... però per exemple amb altres temes s'ha arribat, no? I i fèiem un dia la comparació amb eh... la la recollida selectiva d'escombraries, no? Ara un tant per cent important de la població mitja ho fa.

165. M: Sí.

166. A: Això és perquè s'ha arribat a fer algunes campanyes des de tots els nivells, perquè al cole ho matxaquen amb els nens, a la tele, bueno, ara amb també les tres nenes aquestes que ho van fent, vale? =sí= Ens van arribar les bosses a casa de l'ajuntament =sí, sí=. O sigui que va haver-hi implicat molta molta molta gent. Que potser aquest tipus de d'acció no s'ha fet per la inserció de persones amb discapacitat a l'empresa ordinària, o sigui que estan fallant moltes coses, tot i que s'estiguin fent moltes altres i moltes vegades repetint-la, sense prou xarxa... Encara que es va parlar, per exemple, de l'Incerta, no, del programa.

167. M: Sí.

168. A: Però que va sortir com sempre, no? Que l'Incerta està bé, però és una xarxa però després cadascú arrossega cap a casa i vol facturar el mateix tio que està passant per tots els...

169. M: Clar.

170. A: Vull dir que aquí es veia també el sistema vi(-).

I-2

1. X: Vinga, gràcies.
2. R: Fins ara.
3. M: D'acord, us ho deixo aquí, = vinga =, per endavant. A veure això, com et deia, això és un guió hi anirem seguint. A veure, el nom de la institució que representes, si us plau?
4. R: Sí, es diu Jo.com, és un portal de feina especialitzada en persones amb discapacitat.
5. M: D'acord. I la ubicació la teniu en aquí, al carrer Travessera de Gràcia.
6. R: O també estem a Madrid, i ara anem a començar espero a Sevilla, = molt bé =, Andalusia.
7. M: Perfecte. Càrrec, teu?
8. R: Bueno, jo sóc la fundadora diguem, però després ara som unes persones, bueno, han entrat a participar, però, bueno, jo sóc la fundadora del portal de feina.
9. M: D'acord. Quins tipus de professionals formen en el vostre servei d'inserció?
10. R: Quins tipus professionals...?
11. M: Tipus de professionals formen, = formen =, el vostre servei...
12. R: Em pensava que em deies en formar, en formació, = no =. Bueno, la veritat és que nosaltres, al ser un portal de feina especialitzat en persones amb discapacitats, treballar de forma automàtica, és a dir, qualsevol empresa o entitat social que tingui ofertes laborals pot publicar dintre del portal, com si fos un infojobs, com si fos pues, no sé un laboris.net, o alguna cosa així. I llavors, els candidats s'apunten aquesta oferta, si són de la web nostra, les dades perfecte i sinó pues, bueno, "el universo és muy amplio, Internet". Nosaltres fem multiposting a molts llocs, treballem amb més de 2.500 sites, Universitats també i demés. I bueno, d'aquí ens nodrim, no? Llavors, clar, nosaltres, no tenim com a tal, un servi d'inserció laboral, perquè no som ni associació, ni fundació, ni centre especial de feina. Nosaltres som una plataforma, que uneix les dues demandes, que fins ara no existia, fins ara no hi havia una plataforma online que unís tant a demandats com afectats de feina, sinó que un demandat anava, o a una empresa o a una fundació o etc. I demanava, demanava personal amb discapacitat i presentava l'oferta. Nosaltres no treballem així, és una plataf-, és la primera plataforma aquí Espanya,

de fet, per unir, perquè no es perdin aquestes ofertes laborals, no? Que es queden penjades moltes vegades.

13. M: El fet de ser així online, com a plataforma com ara molt bé estaves explicant. Creus que facilita que les persones accedeixin a aquest tipus, de, de bueno, d'atenció, de servei?
14. R: Home, mira, jo et podria dir la meva opinió, = sí =, que òbviament és que sí, però, no sé, no? El 1200%, però la prova és que nosaltres amb 3 anys de vida que té el portal, tenim solsament a la base de dades de candidats, = sí =, tenim més de 60.000 persones, això és gairebé lo que faria la ONCE i ho ha fet en moltíssims anys, i ells estan orientats en un públic candidat molt específic, molt més específic, nosaltres treballem tant en discapacitat intel·lectual com física, com sensorial, independentment dels graus. (...) Vull dir, que, que sí, òbviament, el tema de ser online és, molt, molt important.
15. M: Discapacitats psíquica, també teniu?
16. R: Sí, sí, psíquica, física, = psíquica, física, sensorial =, sí, ja sigui intel·lectual, ja sigui malaltia mental, absolutament, = sí =, totes. L'única diferència, per exemple si alguna persona, et poso algú molt concret, no? Que té un tipus de discapacitat intel·lectual, que li costa potser accedir més a les tecnologies nosaltres, per tal d'arribar a aquetes persona lo que fem és: o bé treballar amb el centre especial de feina o associació, allí els dèiem: escolta, pues, mira, es afegim-los-hi coses de curriculum o bé treballem amb serveis, amb professionals, que diuen: pues mira, “yo me descargo, yo las ofertas laborales”, que sóc la persona que s'està encarregant d'aquests nois, i jo, si hi ha alguna oferta que m'agrada, doncs, o faig amb els nois o contacto amb l'empresa, per exemple, = perfecte =. O el germà, familiar d'aquesta persona que no té tant accessible aquesta, aquesta tecnologia, no? Que no ho té tant per la mà, per exemple.
17. M: Dins de la plataforma, teniu per exemple, una via separada per titulats universitaris?
18. R: No.
19. M: No? = No, no =, els teniu tots junts?
20. R: Sí, perquè lo que es fa, és directament, la persona ja és la que s'apunta a aquesta, aquesta oferta laboral. Llavors, nosaltres no hem tingut la necessitat de separar els portals de feina. De fet, quan es tracta de personal amb discapacitat o no, a veure, sí que és veritat que nosaltres, si tu em dius quines persones tenen,

són titulats o no, jo et puc dir una estimació, efectivament, però això, clar, ja és entrar en el “rizo del rizo”, perquè nosaltres, si per exemple la persona, el candidat apuja el currículum Vitae i no, o no omple els nostre criteris de “búsqueda”, = sí =, és a dir, “titulado universitario? Sí, diplomado, licenciado, doctorado, tal”, si ell no punxa sobre això, nosaltres no ho sabem, = clar =. Clar, òbviament, = clar =, hi ha un currículum pujat, però això, tenim dues formes de pujar també, exprés, que és per persones “que no tienen tanto tiempo”, = sí =, “o dominio de la herramienta”, = clar =, etc. Perquè òbviament anem dirigits a persones amb discapacitat, imagina’t un formador que ha d’omplir tots els nostres formularis durant 100 vegades, és impossible, = no, no, no =. Normalment, és molt més àgil, llavors sí que és veritat que si la persona no punxa, nosaltres no ho sabem si és universitari. = Clar =, llavors no tenim aquest, tenim el criteri, però és com a qualsevol altre portal de feina, = sí =, no? = Sí, sí =, que sinó tu punxen, = no hi ha manera =, “cómo lo puedo saber si no lo pinchas”, = Clar, clar, no hi ha manera de saber-ho =, exacte, = perquè no és camp obligatori =, exacte.

21. M: Perfecte, molt bé. Clar...
22. R: Una cosa que m’ha, me la vaig apuntar que m’ha agradat, perquè nosaltres ens estem especialitzant molt en el tema de no, perquè nosaltres ja pensem que hi ha institucions que estan especialitzades en temes, gràcies no et preocupis, que agafo aquest que sinó te’l robaré, = és igual =. Nosaltres diguem, ja hi ha associacions, etc., etc., que es dediquen a professional no qualitat. Nosaltres estem especialitzant-nos en les persones amb discapacitat que realment l’empresa no troba, com enginyers, que comentàvem o, o fins i tot administratius amb idiomes, personal més tècnic, no? Una mica més qualificat, que això no ho troben ni en certes especials de feina, ni associacions, ni a fundacions de cap lloc, no?
23. M: Per tant, clar, això és molt interessant, us esteu especialitzant en persones, que tenen clar, en persones qualificades, = a veure =, per tant, amb titulats universitaris...
24. R: A veure, sí, això ens ha vingut sobre la marxa, efectivament, i t’explico el motiu. Nosaltres inicialment érem, un grup del 100% social sense ànim de lucre de cap tipus. Vam començar, es va moure molt bé, òbviament amb associacions, centres especials de feina i demés. Però ens vam adonar que, que després ara el temps que ja portem una trajectòria, encara que no és gaire llarga, però, però...
25. M: Perdona, des de quan existiu?

26. R: Des de, a veure, realment fa 3 anys, com a sortir a Internet 3 anys i algu, 3 anys i mig. Llavors amb el projecte portem 5 anys, = val, ja està =, 3 anys i algu, el que passa és que ha crescut moltíssim, molt, molt, de fet, som, bueno, som el portal de feina online número 1, no? Que hi ha per aquest tipus de recerca, actualment a Espanya, i, bueno... Llavors com et comentava, a veure, nosaltres realment ja en tenim, col·laborem amb entitats que ja tenen personal no qualificat, perquè nosaltres ens hem de ficar en allà. L'única, l'única raó és perquè potser l'entitat que ens passa a moltes entitats, volen agilitat i ho volen fer ells mateixos, clar, si contactes amb moltes entitats "tienes que rellenar un montón de papeles, te tienen que dar cita", aquí simplement pum, = sí, sí =. "Grupo, lo pones, lo sumas, empieza a apuntar gente o te metes 100 euros y los buscas" , = clar =. Clar, és molt àgil, = clar =, o és per agilitat, òbviament, és una agilitat òbvia que els centres especials no en tenen o bé, perquè no ho troben en el centres especials de feina i demés i llavors ens venen a nosaltres, això és lo que...
27. M: Vale, és que és un tema interessant perquè de fet l'estudi aquell que et deia abans que vam fer per la fundació Universia, en allà sí que hi van col·laborar empreses, molt poques, i vam fer res, una miqueta, només de comentaris a nivell qualitatiu, = sí =, del que deien les empreses. Però un dels temes en que coincidien, és de que les empreses deien, que els hi era difícil trobar persones qualificades, = sí = amb discapacitat.
28. R: T'ho dirà tothom, t'ho dirà tothom, bueno, sí és real. Però és que t'explico la dificultat quina és, fins ara, = sí =, fins que existia això. Una persona amb discapacitat que mai havia pensat que les persones que estant en associacions, en centres especials de feina, o en fundacions són persones que per desgràcia normalment estan força malament, = sí =. D'acord? En un grau o un altre, perquè també hi ha associacions que són pues, no sé, de persones, pues, potser que van en cadira de rodes i la persona no té perquè està mentalment, potser un crac, no? = Clar =, òbviament, no? Però sí que és veritat, que s'ha de complir moltes coses, i es relaciona la discapacitat amb una persona que no és capaç de fer res. Llavors, això no és real, llavors hi ha moltes persones, ostres, que no, no estan ni a fundacions ni a centres especial de feina, sinó que estan en LinkedIn, estan en Facebook, estan a les xarxes socials. Perquè jo haig d'anar, jo si demà tinc un accident, i em tallen una, un braç i una cama, sincerament, jo no aniré a una fundació ni a una associació, potser hi vaig però pel tema, tema psicològic i no sé

que, però per buscar feina? Jo sóc capaç de buscar feina jo sola, perquè haig d'estar en un centre especial, etc. Clar, = val =, llavors aquesta gent està portant la feina, = clar =, és completament distint al model que nosaltres portem o que estem transmetin ara, per això està interessant tant. És complementa diferent fins el que, fins el que ara es coneix, no? No té res a veure.

29. M: Clar, és que de fet, clar, la idea que hi ha, en la tesi, que estem desenvolupant és que de fet quan un estudiant amb discapacitat ja ha passat per la Universitat, la, ell ja fa l'opció, per la via, per la via normalitzada diríem, = exacte =, d'inserció social, laboral, = exacte =, i del que sigui. I de fet la pot fer, perquè té les estratègies per poder-la fer, = exacte =, perquè quan un estudiant ja ha passat per la Universitat, ja està, = exacte =, és aquesta la idea.
30. R: Aquests titulats, normalment, no usaran mai de la vida plataformes bueno, com centres especials, associacions, perquè és una bogeria, no ho faran. Es, se sentirien discapacitats, cosa que no, que no ho són, no? O que no ho volen ser, o que no serien en moltes, en molts termes, no? O fins i tot una persona titulada que ha tingut un accident o una malaltia, i greu, i té discapacitat, perquè no té cap via respiratòria, = sí, sí =, mil històries, és que n'hi ha mil, = sí, sí sí =, per què ha de ser una fundació? Sempre parlo de recerca de feina, òbviament, després a nivell, bueno, pots "apollar" diversitat no? De coses, però a nivell de feina per què has d'estar a una associació, centre especial de feina que et busquin feina? = De fet, una miqueta la idea... =, ves a una ETT, saps el que et vull dir? = Clar, clar =, una ETT normal.
31. M: De fet la idea seria que durant uns anys aquestes associacions i fundacions per a persones amb discapacitat, va ser molt interessant tota la feina que van fer. Però ara potser creus que estaríem en un moment on ja no caldrien tant?
32. R: No, no, absolutament no, perquè la gent encara té aquesta venda posada, = vale =, no, no, absolutament. Mira nosaltres, mira, precisament, aquest matí estava parlant amb una entitat, molt, molt gran, tecnològica i, i els estava comentant un tema molt bàsic, bueno, és una entitat que va, que treballarà amb nosaltres, i jo el que els hi comentava és, escoltem jo no vull que poseu una oferta laboral per a persona amb discapacitat, vale? Jo vull que els vostres processos de selecció, les ofertes que tingueu, siguin per recursos humans, siguin per enginyers, siguin per un administratiu que dèiem amb idiomes, sigui per personal de neteja òbviament, per qualsevol cosa, que les tinguem en allà. Llavors, és com amb les dones, "

¿que empezaron a ponerse en el mundo, no? laboral”, i els processos de selecció venien homes i dones, pues amb això és igual. Jo no dic que aquest puesto de feina sigui per una persona amb discapacitat, sinó jo lo que vull és que aquest procés de selecció sigui equitatiu, i participi tant la persona amb discapacitat com sense, com les dones, com els homes, com els majors de 50 anys si voleu, vull dir, a mi m’és igual. Però que les persones amb discapacitat hi participin, i que si aquesta persona és la millor, o que són més o menys iguals a l’altra escoltem...

33. M: Per tant és fer prevaldre, = fer discriminació positiva =, clar, i d’alguna manera si fem prevaldre el currículum d’aquella persona, i totes les habilitats i capacitats que té desenvolupades, = clar =, en front de la discapacitat.
34. R: Clar, clar, pensa que la, bueno, però la discapacitat ho és fins a un límit, perquè per exemple si li dones les eines, clar, és que jo, jo cuidado perquè tot lo que et digui no ho hauràs sentit en te vida, però és una opinió personal i com estem treballant. Cuidado, perquè nosaltres no anem de “pobrecitos discapacitados”, no, no, perdona l’empresa busca calers igual que compleixis. I si tu a l’empresa ets el millor, jo no vull que t’agafi l’empresa en a tu per perquè “pobrecito con discapacidad y tengo que cumplir el 2”, no. Nosaltres lo que es tracta, que per això ens hi estem trobant tant, és “yo te busco el mejor profesional que vas a tener para esto, y lo vas a tener ahí”, vale? Treballarà amb tu, i li pots exigir exactament lo mateix que el ----- i la ----- . Lo mateix, per què? Perquè tu li estàs dep-, unes eines, per exemple, si va amb cadira de rodes, li faràs més gran bany o el que sigui, si té una dificultat pues auditiva, visual, li falta una ma, tal, pues li adequaràs el seu puesto laboral, o, no ho sé. Per exemple la meua parella té el 50% de discapacitat en un ull, no? Pos, tenir unes pantalles així en el “trabajo, ¿y qué? ¿Le tienes que exigir menos? ¿Por qué es discapacido? No, perdona te estoy...”, d’una pantalla que val una pasta, vale? Llavors m’has de complir igual que els altres, jo no et demano més, però m’has de complir igual. Això és lo que, lo que les empreses els hi estant interessant òbviament, però és lo que jo vull, nosaltres volem, aquesta és la nostra filosofia, de, “de discapacidad pobrecitos, no, pobrecitos no”.
35. M: De totes maneres quan veuen que aquella persona és molt vàlida per aquell lloc, i que per tant és el candidat ideal diríem per aquell lloc de, de treball, però que li han de fer adaptacions al lloc de treball, posen impediments les empreses?

36. R: Depèn, és que, hi ha vegades, clar, normalment està subvencions, = sí =, però també és complicat perquè també hi ha entitats que no hi ha ascensors, i per lo tant ja està traient un sector molt gran de la discapacitat, o per exemple no hi ha possibilitat de fer un bany més ample, o pos, no sé, mil històries, no? O per exemple, és molt important, nosaltres sempre ho diem, nosaltres fem formació als departaments, que es va a posar la persona, sempre dic, quan ens la demanin o nosaltres la oferim, òbviament, però volem també que les persones que estiguin a l'empresa, també estiguin assessorats i formats de que hi ha una persona amb discapacitat que estarà en allà. Perquè clar, per exemple és una persona, no sent, pos, “oye o no ve bien, lo que no puedes hacer es empezar hacer barbaridades delante suyo, o mira este, no sé que, de decir, criticar por detrás y aprovechas que no oye”, hi ha una sèrie de coses a formar per les persones, no? Perquè moltes vegades trobo a la persona ideal però és que són els propis, el propi entorn que no.
37. M: Llavors, qui creus que hauria de formar en aquest entorn, ja sigui l'empresari mateix, i els companys de feina? Qui ho hauria de fer?
38. R: Personal especialitzat, 100%.
39. M: Com quins? Com què?
40. R: Pues mira des de personal tècnic, nosaltres per exemple col·laborem amb entitats que ho fan, nosaltres tenim un tècnic específic per això, que es diu ----, que treballa específicament. I fem també per exemple, ara que ho penso, a part d'aquesta, d'aquesta diguem formació a aquestes persones, nosaltres també lo que fem, els departaments propis de recursos humans, perquè ells mateixos els puguin fer la selecció correcte de personal amb discapacitat perquè clar, avui en dia, dius: “todo el mundo se puede poner a seleccionar personal con discapacidad, no”, = clar, clar =. No, o un centre, i t'ho dic així de clar, vull dir, hi ha, t'has d'especialitzar molt, i saber molt bé quina enfermetat, en que pot derivat, etc., o no et posis, és una opinió, no et posis de personal és millor que ho externalitzis. Nosaltres no fem selecció, però hi ha empreses que ho fan, bueno aquesta empresa sí que ho fa, nosaltres potser ho farem en el futur, però avui per avui no ho fem. Però realment, sí que formant aquestes empreses perquè aquestes persones amb recursos humans siguin capaces de seleccionar realment molt bé, no de que, insertin una persona i que després “dos meses más tarde, todo el proceso de selección no haya valido para nada”. Però, bueno, vols aigua? = No, no, no =, o en tens aquí, no?
41. M: Ja n'he portat ja, gràcies, gràcies.

42. Però vaig revisant a veure si hi ha alguna cosa, perquè estàs anant per llocs molt interessants. Només que ara, que no ens deixem res, = potser m'estic enrotllant =, no, no, no.
43. R: Però, bueno, és una, és una, un altre punt de vista, no? Suposo, una mica diferent.
44. M: Per tant, vosaltres amb els usuaris, diríem que com a servei, feu el que feu és que pugin contactar ells, amb, amb la demanda de la feina que hi ha?
45. R: Exacte, tot automatitzat, = vale =, nosaltres no ens fiquem, l'empresa publica l'oferta i la persona candidat, = val =, s'apunta.
46. M: Per tant, vosaltres amb les persones titulades, amb aquest cas que us arriben en aquí, vosaltres ni tant sols, no feu, formació perquè sàpiguen com enviar un curriculum, = no =, que és el que normalment solen fer.
47. R: A veure, és relatiu, és relatiu, no ho fem entre cometes, per exemple, nosaltres a la fira de discapacitat i feina, = sí =, sí que un cop a l'any fem aquesta formació, “tanto como elaborar un buen currículum, como afrontar una entrevista de trabajo, como destacar por encima...”, són diferents tallers. “Como destacar por encima de los demás candidatos, etc., no?”. Fem varies coses, també fem cursos d'emprenedoria, que en el sector perquè és un emprenedor social i però que no té discapacitat, = val =, a aquest curs pot venir tothom, com una persona que té discapacitat i vol emprendre, per exemple. Fem varius cursos, però sí que és veritat que no fem, de forma habitual, perquè no és lo que ens toca, ja hi ha entitats que ho fan, = ja =. Nosaltres no ho fem, però sí que és veritat que en aquesta fira sí que fem una sèrie de tallers.
48. M: D'acord, molt bé. A veure, per tant vosaltres ja heu dit que no feu diferència entre com tractar una persona amb discapacitat o una persona que no, perquè de fet vosaltres només ateneu, = només discapacitats =, a persones discapacitats.
49. R: Si la persona no té discapacitat que ens ha passat alguna vegada, = sí =, i s'apunten al portal, = clar, clar =, nosaltres els hi truquem, els hi diem, mira escolta és que ens n'hem adonat, que no tens discapacitat, és així? Sí, pos amb el teu permís et donem de baixa. Perquè, bueno ens ha passat de tot. Ens posen verds moltes vegades, “y ahora encima un portal especializado para ellos, des de luego, que sólo ellos tienen trabajo ahora, que encima los ponen el 2%”, no sé que, de tot, = que...=, “tu cambiabas la discapacidad seguro, pero bueno”.

50. M: Creus que ara amb la crisi, = la gent és més dolenta =. Sí, = molt més radicals =, però les empreses van més, buscant persones amb discapacitat ara amb la crisi?
51. R: No hi ha mancança, absoluta de, d'oferta laboral. I per lo tant, mira, he tingut l'article a Internet que, però deu fer ja gairebé 3 anys, que el trobaràs, i posa -----, = sí =, bueno, no sé, que les persones amb, lo que dius, que les persones amb discapacitat han estat els primers que han fotut fora, amb el perdó de la paraula, de les empreses, els primers, els que han donat la baixa. Ara per tornar-ho a remuntar, pues, bueno, hi ha moltes avantatges fiscals, per què no? per què no? Ara sí que ens hi trobem una miqueta, en que hi ha alguna entitat mal, malament informada també t'ho dic, que ens diu escolta i amb això, i tal, perquè clar, no es diu tot, la gent pensa, mira "es que claro les das subvenciones para que contraten a discapacidad, pero si bueno, pero tiene que estar allí un año trabajando, no les pueden despedir sinó pierden la subvención", cuidado, és que clar, també sembla a vegades, que regalen els calers, i no, no. O sigui, normalment està aquest ajut perquè la persona es quedi, no perquè...
52. M: Creus que en algun moment, lo ideal seria que aquestes, aquesta discriminació positiva que hi ha a través de la legislació etc., acabés desapareixent i que un pogués trobar feina exactament com qualsevol altre? O no?
53. R: Jo crec i espero que sí que passi, perquè tenim la prova, uns altres països que no existeix una LISMI, perquè no ha estat necessari, vale? Si be és cert que crec que això acabarà passant, igual que va passar amb la integració de la dona, però jo veig que el racisme diguem-li en aquest sentit o la discriminació jo crec que seguirà existint, perquè passa avui dia amb la dona, mira quantes, ha desaparegut tot, però encara hi ha subvencions "para mujeres en la empresa, o las..." O mira amb les persones amb discapacitat, una persona que és dona, reps més calers que per una persona que és home, vull dir, que, que a veure, tot és molt relatiu i tot anirà poc a poc. Si em dius si desapareixerà? A curt o mig termini, ja, vamos, poso la mà al foc que no. = Però si =, que em dius potser dintre de 20-25 anys, jo penso que ni de 20, fixa't, però bueno, aquí ja podrem a parlar, però abans, no. hi ha més amb el tema de la crisi que s'ha endarrerit tot molt.
54. M: Vosaltres teniu, a veure, més o menys, veieu en les persones que s'insereixen a través del vostre portal, = sí =, quin tipus de discapacitat és la més difícil d'inserir?

55. R: Bueno, ja t'ho dic jo, sí, sí a part, no t'ho dic solsament per les persones que nosaltres tenim a la base de dades, perquè això no la tinc, perquè cada empresa pot tenir més, per exemple, sóc entitat, nosaltres podem tenir molts, d'una, moltes persones que, per exemple, discapacitat intel·lectual en tenim força, però segur que, no té res a veure nosaltres que ho tenim segmentat en tot tipus de discapacitat, que si comentes amb una entitat que sigui 100% especialitzada en Down, = no clar =, per exemple, = clar, clar =, no té res a veure. Llavors, amb el tema de la discapacitat nosaltres lo que trobem 100%, clar és que hi hauria dues vertents, si és a l'emptra ordinària 100% discapacitat intel·lectual, i quan dic intel·lectual estic parlant de, de lo més ampli de la paraula, tant que tinguin pues, persones que siguin una mica més lentes, com Down, o una persona que ha tingut un accident de cotxe i bueno, pos, té problemes, no? A una persona amb malaltia mental, perquè les persones amb malaltia mental les empreses els hi tenen por. Bueno, només que vagis al món, no han tingut un brot amb 3 anys i els hi tenen un, que no vegis, jo crec 100% que és la discapacitat.
56. M: Val, clar, en titulats universitaris, la discapacitat intel·lectual no ens hi pot entrar, no entra, = clar =, perquè ja hi ha hagut un sedaç previ, i no arriben a la Universitat, bueno, menys alguns casos, com per exemple el ----- ----- . Però, en canvi el que estem veient és que la gent, té molta barrera psicològica davant del que és la discapacitat, psíquica, la malaltia mental, = molt, molt, molt =. Per ta-, t'ho diries, = molt =, que és el que més? No?
57. R: No, malaltia mental no és la que més, jo te les englobo les dues, = no, no les podem englobar perquè són titulats universitaris =. Clar sí són titulats universitaris, = clar =, la malaltia mental, = més que visual, que qualsevol sensorial, que físic, o no? =. Físic des de luego no, físic des de luego no. (...) És que jo et diria que sí, mira em fas dubtar perquè també les persones amb discapacitat auditiva, i les persones, clar, és que, aquí és un gran sector, per exemple la ONCE, = sí =, és un centre molt personal, és una institució enorme, = sí, sí =, incerta moltes persones a l'empresa. (XXX) l'empresa (XXX), nosaltres a la ponència que vam fer a la fira de Madrid, nosaltres vam invitar, convidar a INDRA a una persona, precisament la ONCE l'ha posat en allà, i ella és la que estava fent la xerrada amb nosaltres, érem tres persones, jo, bueno jo organitzava la xerrada, jo era la moderadora i la vaig convidar especialment amb ella. Clar, què vols que et digui? La gent li té molta por, perquè nosaltres avui dia l'empresa

tradicional és treball de coordinador, és que clar, és complicat, a veure, si és que jo sóc la primera que comenta, per molt que li adaptis el puesto de feina; és complicat. Llavors l'empresa ha d'estar molt, molt receptiva a tot això, tenir constància que potser és una persona, veus amb això sí que et dic que potser que treballa més lentament, més tard, necessita més ajut, més adaptació, les persones ho han de comprendre molt bé, qui tenen al costat, perquè és una persona que no veu. Però clar, dintre d'això hi ha molts graus, perquè per exemple la meva parella, insisteixo, un 50%, vull dir, ell és una persona súper autònoma, vamos, és que, vull dir, no té ni el certificat de discapacitat ni res, se'l pot treure i no se l'ha tret, i a l'empresa ho saben, vull dir que, a part treballa a una gran empresa. Vull dir, cap tipus de problema, però clar després hi ha algun tipus de discapacitat que és més severa, dintre de l'evolució, que per exemple, que òbviament és més complicada, però, sí, sí. Jo crec que, tant la intel·lectual que comentàvem, la malaltia mental, com algun tipus de física és complicada, és complicada. = D'acord =, fins i tot ahir, m'han arribat, perdó, = sí, sí =, a dir: “¿Però és que esta persona, no se me nota, no?, = Clar =, ostres.

58. M: Per això anava a dir, la visibilitat o la invisibilitat de la discapacitat hi té molt a veure?
59. R: Moltes vegades sí, moltes vegades no, és que hi ha de tot. Mira hi ha la típica empresa que et diu: “yo quiero que se le note, porque quiero que la gente vea, que tal y que no sé, que dices otras”. Jo crec que ni s'hauria de notar ni no notar, perquè és agafar al millor professional, que és lo que et comentava, que jo, lo que nosaltres estem aquí, intentant inculcar a les empreses és: agafa el millor professionals, a mi m'és igual si té discapacitat o no. Jo vull, que agafis el millor, és que de veritat, vull dir, ojalà agafis una persona amb discapacitat, com a discriminació positiva, = val =, però que tinguin una oportunitat, = sí =, mentre compleixis aquest 2% o si te'n vols anar al 20%, i per mi fantàstic, = perfecte =. Però que sigui la persona, no? Bueno, que ens ha canviat.
60. M: No, no, no, no, que és molt interessant. A veure, teniu algun tipus de feedback de com us està funcionant tot aquest portal, tot aquest servei? Per part de les empreses, teniu algun tipus de feedback?
61. R: Què et refereixes, funcionant en quin sentit?
62. M: És a dir, si les empreses estan contentes, de poder comptar, = sí, sí =, amb aquest portal.

63. R: Clar, pensa que fins ara, mira és, és com, mira et poso un exemple molt clar, grans portals d'Internet, com dèiem abans, el Laboris, bueno, el Infojobs, etc. El començament costa perquè o la gent no els coneix, o dir: "esto no sé yo". Però clar, després és una eina que la tens a un clic.
64. M: I els tit-, i per tant les persones amb discapacitat, també?
65. R: També, és que, és molt àgil.
66. M: Com ho recolliu, com ho recolliu?
67. R: Nosaltres no ho recollim.
68. M: Com ho feu?
69. R: Lo que es fa, nosaltres treballem fem multiposting com et comentava abans, nosaltres treballem ja, l'empresa simplement publica una oferta laboral, nosaltres de forma automatitzada fem el multiposting, amb 2.000 i pico, 2.500 sites, més o menys. Això està des de Facebook, que són rets socials, treballem amb tecnologia 2.0, des d'un Facebook, o un Twitter, o etc., a després portals de feina amb els que treballem, a buscadors, meta buscadors, de tot, de tot. Llavors, clar, amb un sol clic en comptes d'anar, "voy a llamar esta fundación, tal, rellenas todo el papeleo", = sí, sí =, "luego, no sé que", clar, és molt àgil, en 5 minuts tens pujada l'oferta laboral, se't comença apuntar gent i fas la selecció. Clar lo altre és un tema, que es mou a poc a poc perquè no necessites solsament a una persona o una entitat perdona, que t'aporti aquestes persones perquè si vols fer, un, un procés de selecció bo, ja et dic que amb una sola entitat no tindràs prou, = clar, clar =, hauràs de contactar amb àrees, és molt de temps, molta dedicació teva, compliment de coses. Clar, són tot recursos humans i recursos monetaris establerts.
70. M: No, no però jo volia dir, és a dir, com recolliu, si recolliu d'alguna manera, teniu algun mecanisme, = bueno =, per recollir, = clar =, els hi feu omplir, no sé, per exemple...
71. R: És lo que et comentava abans, amb els multiposting aquest, ells directament punxen sobre l'oferta, no punxen sobre el nostre portal moltes vegades, punxen a través d'una oferta que està al Linkeding, la tenim publicada amb el multiposting, = sí =, punxen, se'ls hi obre directament la nostra oferta, "y si al abrir se quieren dar de alta en la oferta, si ya están en endijobs, se dan de alta y punto en la oferta" i sinó els hi dius: "date de alta en el portal, tienes discapacidad, y se le hacen una

serie de preguntas antes de que se pueda dar de alta en esa oferta”, pugen el currículum vitae i ja estan apuntats a l’oferta.

72. M: Ja, hi a partir d’aquí, vosaltres extrapoleu que ells estan contents amb aquest servei, és això?
73. R: Et refereixes als candidats?
74. M: A tots, tant les empreses com els candidats.
75. R: Bueno, nosaltres, més aviat, no, no és arrel d’això, home ja estàs...
76. M: Quan tu em dius, sí que n’estan contents, d’acord. Com ho saps que estan contents?
77. R: Mira, jo el feedback, el feedback més cert, = sí =, te’l dic de les fires, = d’acord, d’acord =, o de, o de mails que em fan, = això =. Per exemple, a la pàgina web, tenim, si punxen al hall tenim un espai que ells poden pujar, el, com es senten en el portal de feina, no? “pone felicidad, gracias a (XXX) he encontrado empleo, o gracias a no sé que...”, = vale, vale =. Una mica, és, fem la cerca o a través del portal, que la gent ens contacta, que hi ha un espai que és per això precisament, o bé, pues, a la fira mateix, = vale =, per exemple, o mails, et diuen, per exemple, a la fira de Madrid, hem tingut un feedback, però tenim tant de dolent com de bo, = clar, clar =, de: “oye, estoy utilizando eso y no me llaman, tal y no sé que”, = vale =, “claro, en que estás especializado? Sí, claro, es que tal, de limpieza, no sé que, claro, es que de limpieza igual en Madrid o Barcelona hay 300 o 500 personas”. Clar, = vale, però sí que teniu la manera de recollir-ho?= Sí.
78. M: D’acord, molt bé. Creieu que podeu oferir encara alguna cosa per millorar el vostre servei?
79. R: Molta, no una, molta.
80. M: Com què?
81. R: De fet, per això estem amb (XXX), desenvolupament tecnològic, si alguna cosa li fa, o té mancança el sector de la discapacitat en general, = sí =, però en tema d’inserció laboral òbviament, però en general és tecnologia. I nosaltres ara en aquí, bueno, tenim el portal de feina (XXX), que treballa amb personal que no té discapacitat i busquem amb “intermedios y talento, ¿no? Precisamente universitarios”. Amb idiomes, i demés, estan especialitzats en això. Llavors, ells tenen una tecnologia molt nova, “aquí donde los ves, bueno, o nos ves, pero bueno, les ves a (XXX)”, = sí =. Per dir una xifra en tecnologia gairebé 4 milions d’euros. Clar, això ara estem fent, per adaptar-ho tot i millorar-ho, desenvolupar

algunes coses que ells no tenen, per adaptar-ho a un portal de feina, perquè encara sigui molt més dinàmic, etc., farem cliva automàtica de currículum anar a un futur molt proper, que ells ja la fan, però nosaltres no ho tenim implementat. Cliva automàtica, què significa? Si tens 300 persones publicades, perdona, que s'han apuntat a la teva oferta, de forma automàtica llegirà el teu currículum i l'oferta laboral, i et dirà, pues mira: aquesta persona que se t'han apuntat, amb aquest tens un 100% d'afinitat, amb aquest un 90, amb aquest un tal. I en comptes de, descarregar els 20 primers currículums i d'anar fent la labor, = què sortirà? Tot el bagatge =, clar, directament, ja estarà la cliva feta, i diràs 100, = clar, clar =, vull dir, = sí, sí =, és impressionat, = molt bé =, molt bé i per la discapacitat, molta gent diu: "claro es que me cuesta mucho, pues, esto estamos intentando tirar barreras para que, = clar =, no les cueste tanto, = clar =, porque es verdad", perquè és veritat que els processos de selecció de personal amb discapacitat, solen arribar a triplicar, duplicar, quint duplicar en esforços, vull dir, temps, tot es dilata, etc.

82. M: Penso preguntar una cosa, que no estar aquí en el guió, = diguem, sí =. ----- --, em va venir, ="cuenta"=", em va suggerir coses, = diguem =. De fet, a veure, els, els empresaris, = sí =, diuen que els hi costa localitzar persones qualificades amb discapacitat, però clar, de nois amb discapacitat que estudien a les Universitats és un 1'1%, és a dir, pot ser que hi hagi molta més demanda per part dels empresaris que no pas nois titulats?
83. R: Home, està claríssim que l'empresa com a tal no és tonta, volen guanyar calers, i si els hi preguntes, sempre es barallaran "por la búsqueda, o sea, por el talento con discapacidad", és a dir, no costa el mateix una persona que parli idiomes, que tingui una titulació universitària, que sigui pro activa, que no sé, que no sé quants, que una persona pues, que solsamènt pugui treballar per sort o per desgràcia pos fent neteja, per exemple, no? Clar, no es valora igual, òbviament un enginyer nosaltres, quan ens arriba perfils d'enginyeria i demés, "es que lo primero que hacemos es mandarlos a las empresas, con currículums ciegos, por el tema de la protección de datos", = clar, clar, clar =, per a veure si els hi volen fer una entrevista. Clar...
84. M: Val, val, val, sí, sí. Creieu, bueno, no sé si vosaltres a través del vostre portal podeu detectar mancances a nivell de formació Universitària, d'aquestes persones. En podeu detectar?

85. R: Bueno, sí, jo et dic que si no m'equivoco, el 80% o 75, un 75 o 80% de les persones que tenim al portal, fins i tot, jo crec que és el 80, no tenen titulació universitària. En canvi un altre portal de feina que no sigui de discapacitat, potser, bueno, la diferència és molt, molt més distinta.
86. M: Però, dels que tenen titulació universitària, vosaltres clar, treballant amb plataforma, no podeu, no arribeu a saber mai si aquestes persones tenen mancances a nivell d'algunes competències o no? Degut a la seva formació, vosaltres no ho veieu.
87. R: No perquè t'explico, nosaltres no fem entrevistes, = ja, ja per això t'ho deia =, i això les competències i demés, = clar =, a veure, te la pot dir la persona mateixa, moltes vegades t'ho posen, perquè nosaltres tenim la cliva aquesta, bueno, la segmentació i tal i ells poden posar les seves competències com ho pots posar, = clar =, també, al teu currículum, = clar =, normalment ho poses, "Persona pues, con grandes habilidades comerciales, de equipo y de no sé qué", això teòricament ho poses. Però clar, "también la gente se mira muy bien, = clar =, y luego dices Diós mio, = clar, clar = y todo lo contrario ¿no?".
88. M: Tot el que és la formació vosaltres no hi teniu, = no, no =, no hi teniu accés, = absolutament =. Per tant, clar, tot, si formen, clar, = absolutament =, clar no sabeu...
89. R: Deixem que vagi, que faci un glopet d'aigua, = oi tan, fes, fes =. (.....) No vols aigua fresqueta, no? Segur?, = no, no, no, no gràcies, no, no, no gràcies, no me la bec mai freda, sinó agafó mal de coll =.
90. M: Val, vosaltres les empreses, clar, igual que amb els titulats, clar, no us expliquen a vosaltres també o potser sí, no? A través d'aquests correus que deies, si valoren per exemple que els titulats puguin haver fet pràctiques durant la seva, els seus estudis universitaris...
91. R: En certificats d'empreses, sinó valoren...
92. M: Sí, no, amb vosaltres, teniu informació d'aquest tipus?
93. R: No, segmentada no, però sí que nosaltres per exemple, per exemple amb INDRA precisament, treballem amb ells en temes de pràctiques, quan busquen un personal amb discapacitat sempre és amb pràctiques primer, pràctiques molt bones, "un año", clar també és per enginyers, cuidado, = bueno, bueno =, que tela marinera, "que a veces siempre se busca lo más, lo más, ¿no?" Però són personal per estar en allà un any treballant amb ells, paguen mil i algu euros al mes, vull dir

que, a veure, són unes pràctiques molt ben remunerades, després d'aquest any, ells ja tenen l'opció de conèixer aquesta persona, si realment es podria quedar a l'empresa o no. Que està molt bé, jo trobo que és una manera d'inserció molt bona, és una mica, classista, perdona, diguem-li així, perquè és una llàstima que s'hagi de fer això, però per una altra banda ho veig bé, perquè mira, t'estan formant, tens una remuneració molt bona, que hi ha molts titulats i titulades que no les tenen, = que no les tenen, clar =, vale, tens una remuneració molt bona, després d'un any et pots quedar INDRA, dintre de tot.

94. M: Val, i llavors aquesta formació en pràctiques, ells per això, quan ja han acabat la carrera?
95. R: No, no, no, no, no, no.
96. M: Es mentre fan la carrera?
97. R: Pot ser mentre o després.
98. M: Val, i llavors, quan, o sigui, quan una empresa busca un titulat universitari, per ells és una condició important per l'empresa que aquesta persona hagi realitzat pràctiques mentre estava estudiant?
99. R: Home, no és indispensable, però és com a qualsevol altra cosa, sempre que tingui quanta més experiència millor, quan si has de treballar en un McDonald's. Però òbviament si tens experiència laboral sempre és molt millor que no, que no n'hagis. Però és com una persona que no hagi tingut discapacitat sinó ha treballat en se vida, té 28 anys i té dos màster a la carrera universitària no sé que, ha estudiat fora, tot, bueno, però dius és que sinó ha treballar, clar 28 anys, però cuidado "es que va empezar cobrando nada, claro es qué", = sí, sí, sí =, i tindrà tot lo que tinguin, però...
100. M: Quins són per tu, els punts forts que tenen els titulats universitaris amb discapacitat per inserir-se en el món laboral?
101. R: Els punts forts?
102. M: Forts que tenen.
103. R: Ostres, és que la discapacitat és tan amplia, és que, és com dir-me "las personas humanas qué capacidades tienen", no sé, no?
104. M: No, però, per exemple algunes habilitats, vull dir, a veure, que siguin, que demostrin, no sé, ara m'ho invento, que demostrin que són per exemple, molt autònoms, per exemple. O que sigui una persona que amb la seva discapacitat sigui capaç de seduir a l'empresari.

105. R: No, no, jo no vaig tant per aquí, jo tot el contrari, jo és que penso, i ara una cosa molt, tot el contrari, jo penso que els hi hem inculcat per desgràcia tant que tenen discapacitat, que moltes vegades jo els hi, en perdó, també els hi foto una bronca, “como vas a una entrevista laboral diciendo: mire yo es que esto no puedo hacer, aquello no lo puedo hacer, aquello, no perdona, dime que puedes hacer, lo que no puedas hacer ya vere si lo necesito o no, ya me lo demostrarás”.
106. M: Per tant en aquí un punt feble seria, = no tots =, que ell mateix, no, no es creu capaç.
107. R: És que és lo que et comentava, = les barreres =, més que habilitats jo hi trobo que, que són mancances. Que els hi hem inculcat tant que són més inferiors en general, o que tindran molt més problemàtica en moltes coses que és que ja són ells mateixos que van amb aquesta filosofia, = ells mateixos s’ho creuen =. 100%, jo no trobo, jo crec que en el tema d’habilitats cadascú, mira, jo això sí que crec que el tema de discapacitat, “para gustos colores y para personas lo mismo, o sea”. Jo, ressaltar-te una qualitat, mira, sí que és veritat que són persones en general, hi ha un estudi que em penso que ve de la fundació Adecco, segons ells, sempre, que són persones que crec que és real, perquè és molt lògic, són més fidels a l’empresa, = sí =, i estan molt més agraïts. Llavors, clar, són persones que sempre parlen millor que altres persones que, “ que estoy hasta los (XXX) tal de mi empresa, es que mira, no sé qué...”, són persones molt agraïdes perquè els hi ha donat una oportunitat. Aquí ja parlem de discapacitat que realment ho han tingut fotut per entrar-hi, perquè potser una persona que mai ha tingut problema de trobar una feina,pues, sí té discapacitat no és el mateix, no? I són persones que es queden molts més anys en l’empresa, no són les típiques de persones que amb 2 anys se’n van i viuen en un altre lloc, sinó que estan agraïts, intenten evolucionar sí, però dintre de l’empresa, molt, molt més fidels en tots els sentits. “Fidelidad esto sí que te lo diria”.
108. M: Molt bé. (...) Vosaltres podeu d’alguna manera recollir quines són les preocupacions d’aquestes persones quan s’han d’inserir?
109. R: Preocupacions?
110. M: Sí.
111. R: Sí, bueno, quan ja han passat l’entrevista?
112. M: No, abans, quines preocupacions?

113. R: Sí, bueno, és que avui és molt genèric, no? Perquè avui per exemple tenen moltes preocupacions des de les globals que pot tenir qualsevol altra persona que no tingui discapacitat, que són moltes persones, dintre, això sí que ens arriba, són moltes persones que entrevista, bueno, que ha d'entrevistar o currículums, no? Però, és que passa amb discapacitat i amb no. Clar, has de ser millor, i moltes vegades en tema de discapacitat és, és el millor, "es impossible", i moltes vegades ho deixen córrer, no?
114. M: I de la creença aquella, bueno, de la creença, que ells verbalitzen, les persones amb discapacitat, algunes persones verbalitzen de que els empresaris, davant de dues persones amb, amb el mateix currículum es quedaran amb la persona que no té discapacitat.
115. R: Bueno, hi ha de tot. Sí que és veritat que, a dia d'avui, clar és que és diferent, això ja seria un procés que gràcies a Déu, espero que vingui en el futur, però és que avui dia no existeix, les empreses que ho fan són gairebé cap. Que és que ja, estaríem dient: "han entrado personal con discapacidad sin discapacidad, lo que hablamos de las mujeres ¿no?" Clar, i tens les dues persones aquí, clar, no sé això, ja va, mira jo no et dic ni amb la filosofia de l'empresa, és amb la persona que està fent la selecció que digui: "pues mira, habrá uno que dirá: mira de esta manera me voy, creo que es una persona que es súper válida, me voy a beneficiar de una seria de incentivos fiscales, tal y no sé qué, pos lo cojo. Y habrá otra que te dirá: es que no tiene brazos, es que encima es para estar de cara al público, se que no le va afectar pero sabes que, que prefiero no cogerle", i se n'anirà a l'altre. Vull dir, això, més que procés de selecció, és la pròpia persona que estigui en allà. Vull dir, hi ha moltes empreses que avui dia, mira, hi ha una cosa molt que em fa riure, perquè a mi m'arriba la mateixa persona amb discapacitat, "que es específica muy, para una oferta laboral para persona con discapacidad, ha pasado, le han llamado, la habran contratado o no, pero allí está ¿no?". I va per un procés de selecció molt igual, no? Però a través d'una pregunta, que teòricament no és per persones amb discapacitat i fa la, la d'això, bueno, no sembla que té discapacitat i "cuando va a firmar el contrato, les dice, o que está en la última entrevista o en la previa, les dice que tiene discapacidad". A mi sí que m'han arribat i això és cert, això m'ha arribat insisteixo, en que si és per tema de discapacitat, potser ho tenen més senzill, perquè potser la persona que està de recursos humans, fent aquest procés de selecció no està formada en el tema de la discapacitat. I llavors, pos,

òbviament no està pro actiu amb una persona amb discapacitat és que, és el món, és l'entorn, és que és així. Fa 30 anys els tenien que no sortien de casa, “los tenían encerrados bajo llave”.

116. M: Per tant en aquest moment en l'entrevista, = és dur això que et dic, però és la realitat =, sí, sí. Per tant en aquest moment quan la persona amb discapacitat està a l'entrevista, seria interessant que la persona amb discapacitat destapés la seva discapacitat d'una manera atractiva, que et deia abans? És a dir, sabent dir mira: no sé, ara m'ho imagino, jo tinc un problema d'audició, tinc dificultats en l'audició però en canvi com que sé llegir els llavis molt bé, doncs, de vegades a distància puc entendre converses que potser un altre no, o precisament perquè com que m'ho he hagut de lluitar molt, sóc molt treballador i jo doncs si a les 5 toca plegar de plegar, jo em puc quedar fins les 6 sense cap problema.
117. R: A veure, s'hauria de veure cada cas, però perquè tot és molt relatiu, perquè clar, clar, ens anem als extrems amb això. M'estàs parlant d'una persona completament sorda, = o no, o no, que usa audiòfons =. Clar, per mi un a persona que va amb un audiòfon, és que és lo de sempre, jo potser estic molt avançada en això, però, en mentalment no? Pero “yo para mi una persona que le falta un brazo, o que con un sonotone, mi padre lleva sonotone, o mi pareja el tema del ojo”, jo, per mi no tenen discapacitat, per què són discapacitats? Perquè s'han de beneficiar d'un 33%? I de no sé que, perdona, mira -----, que et comentava, és la nostra persona que tenim a Madrid, és generat no? De (XXX), bueno, ha, bueno, “ha trabajado en el grupo telefónica, como gerente de proyectos, bueno, es un coco, es un tío increíble, bueno, tiene problemas a tope, o sea, es una persona 100% discapacitada, a demás de cojera bueno todo, tiene de todo el hombre”. És un 10, jo et dic que no hi ha gent tan capaç com ell, i et dic, que nosaltres l'hem agafat al projecte no perquè sigui un portal de feina per a persones amb discapacitat, sinó perquè realment et dic que és el millor, vull dir, és lo que et comentava, “yo te digo que una persona sin discapacidad, por toda la manera que se han movido no tienen ni puñetera idea hablando mal”, de tot lo que ell sí que té. I per a nosaltres és la millor persona, però ja et dic, mira el tema dels desenvolupadors. Jo, “me gustaria que entrara una persona con discapacidad como ingeniero”, tu comentava abans, agafaré el millor, jo lo que no faré, jo sóc una empresa igual, vull dir, mira casualment ara tenim 50% de discapacitat i de que no, casualment, potser també és perquè estem fent per trobar discapacitat. Però, ja et dic, que sinó és la millor,

jo lo que no faré és agafar una persona “que no tenga tanta experiència como ----, que no haya desarrollado proyectos de este tipo, o sea si es que les da 100.000 vueltas, ¿por qué voy a coger a otra persona?”, clar això és molt relatiu tot, no? És, són discapacitats que per molt que siguin severes, o lo que et comentava, = no =, o problema de tal, “pero si puede trabajar igual, de otras 1.000 maneras, ¿no?” I ja està, vull dir, és relatiu. Això és lo que et com-, deia, jo crec que és més la empresa, “que se le quite la venda de los ojos”.

118. M: Clar, però, però per exemple algun titulat li podria treure aquesta vena dels ulls, diguem-te-li, escoltem, el que dèiem allò, però jo et seré fidel a l’empresa, = sí =, però jo treballaré incansablement, perquè aquesta gent, a veure, normalment aquestes persones han generat precisament aquestes habilitats.
119. R: Clar, això ja estem a, és lo de sempre, la persona que està entrevistant, aquesta persona de recursos humans, ha de pensar: “ostras lo estoy viendo con unas ganas, que los 18 restantes que hay para el proceso no se las he visto, sabes que, le voy a dar la oportunidad”, això ja és més, que sigui, que interaccionin correctament, que realment vegi, = clar =, una intenció, = però en aquí la persona =, que és pot equivocar.
120. M: Sí, sí clar, i tant. La persona amb discapacitat hauria de ser capaç de provocar aquesta interacció, = sí =, perquè ella sí que es coneix, i coneix les limitacions de la seva discapacitat, en canvi l’altre no, = clar =. És a dir, penso que la persona amb discapacitat hauria d’intentar seduir-lo a l’altre, = és que sinó... =, i no anar a l’objecte, bueno, jo, mira no sé si dir-li o no dir-li, no, no.
121. R: Clar, és per això que et comentava els temes dels tallers aquests que fem a les fires, = sí =, estan molt bé, t’ensenyen realment a com afrontar una entrevista de feina, no és el mateix, com pots afrontar una entrevista de feina no tenint discapacitat probablement, a com l’afrontes quan la tens. Cuidado que també hi ha persones no tenen discapacitat, “que menudas entrevistas hacen, porque yo misma he hecho entrevistas”, i escoltem, jo he seleccionat a personal, “y dices: madre de Díos, es que hay cada petardo, que dices, Díos mio si es que tienes que ir a que te enseñen a hacer una entrevista. Porque claro, yo es que hoy, tengo a 27 candidados, que hoy por hoy, tu currículum me ha gustado, es que no te desenvuelves”.

122. M: Per això, abans es preguntava, si fèieu alguna mica de formació d'aquesta, que ja m'has dit, que bueno, que feu aquests tallers, = clar nosaltres no formem =, perquè penso que és important, clar.
123. R: Nosaltres no som formadors, per això, ja hi ha, és lo que et comentava, nosaltres no ens fem a les parcel·les d'entitats que porten tota la vida, = d'acord =, nosaltres som una altra cosa, una eina més d'aquestes entitats en tenen. Que abans no existia, per què això? Ja hi ha unes entitats espectaculars que ho fan molt, molt, bé i que tenen molta experiència en formació, nosaltres l'experiència que tenim no és en formar personal amb discapacitat, sempre subcontractem tot això, en el tema de la formació, per exemple, aquí en (XXX) sí que es fa formació per afrontar entrevistes de feina i tal, per a personal que no té discapacitat, en el futur, lo que et comentava, no? Que probablement, tant farem processos de selecció nosaltres com també farem formació, però avui no tenim les eines.
124. M: Creus que per exemple, aquest tipus de formació així per afrontar bé una entrevista, amb persones que titulades universitàries, = jo crec que és necessària =, amb discapacitat. Creus que s'hauria de donar a la Universitat just abans de que surtin, = sí =, de la Universitat? Seria un bon lloc?
125. R: Però ja no per discapacitat, = no, no, no =, per personal sense, = sí =.
126. M: Però, = 100% =, perquè aquestes persones com que dèiem, que són persones han après a estar en inferioritat de condicions, no? Al revés, per tant, caldria esperar-les, = sí =, de dir: escoltem que tu pots fer una entrevista i utilitza, i ensenyar-li tècniques per utilitzar precisament, bueno, per portar les rendes de l'entrevista, no? = Efectivament =, allò de dir: destaco la meva discapacitat, la meva discapacitat la veuràs com un valor, no al revés, = efectivament =, no? Això des de la Universitat, abans de que surtin? Seria interessant fer-ho?
127. R: 100%, vull dir, jo crec que això hauria de ser algú, a part de que és molt interessant, bàsic, perquè es trobaran amb el món laboral, que probablement mai han treballat, moltes vegades i tindran una competència brutal, brutal. I tot lo que saben fer, és estudiar, llavors efectivament mai s'han afrontat en una entrevista laboral, i es pensen que amb el currículum és suficient, i no és així, han d'interaccionar, i han de fer entrevistes fingides, és a dir, jo sóc la primera que n'he fet, també he format com m'han format, etc. Has de portar un guió al teu cap, prèviament abans de fer cap entrevista, has de preparar-ho específicament per cada empresa a la que vas, clar, és que no és ir: "me voy a hacer una entrevista

laboral, ¿Quieres el trabajo? Cúrratelo, porque sinó no vas a encontrar trabajo”, clar.

128. M: Vale, vale, d’acord, molt bé. = Ojalà ho feu, ojalà ho feu =, a veure, a veure = jo crec que ho hauríeu de fer, és molt, molt interessant lo que comentes. Sí, això serveix d’algu no? =, esperem, esperem que sí. A veure, acabem de repassar una miqueta.
129. R: Saps que, comença la nova Llei, Llei de discapacitat, no? La Llei general la canvien.
130. M: Ah si?
131. R: Ja no és la Lismi, que ho sàpigues, teòricament l’haurien d’aprovar abans de finalitzar l’any.
132. M: Bueno, perquè van fer, la, la van, la van adaptar la Lismi, = ara ja no serà Lismi =, ja no serà Lismi? “Ley general de discapacidad”, ja era hora, ja era hora, bueno, a veure com serà. Creus que les empreses necessiten encara alguna cosa que els, que les persones amb discapacitat per més bones que siguin en la seva feina, no poden donar?
133. R: A què et refereixes, a veure?
134. M: O sigui, les empreses esperen alguna cosa encara que un titulat universitari no pot donar, per més bo que sigui fent la seva feina?
135. R: Home, jo crec, amb discapacitat em dius no? = Sí =. Jo crec que quan contractes una persona i més que sigui qualificada, perquè mira sí m’estàs parlant d’una persona que no és qualificada, = no, no =, vale? Diu bueno, els hi pots demanar, em refereixo a no qualificats com neteja i demés, no? Els hi pots demanar bueno, unes coses i unes altres no. Era el meu, = vale, quin susto a mi se m’ha acabat la pila =. I, i, però clar, en unes altres, si per exemple, i em perdonaràs, i el tinc en silenci, perquè “como es por la tarde normalmente no me molestan, por esto queria quedar contigo por la tarde”, perquè pel matí estic tot el dia amb trucades, llavors és impossible, no podríem fer l’entrevista. Bueno, llavors, efectivament, “ya me he perdido, me ido, ¿Por dónde estábamos?”
136. M: Jo preguntava, si les empreses esperen, = sí =, encara alguna cosa d’algun titulat universitari no els hi pot donar.
137. R: Exacte, a veure, jo crec que quan estàs contractant a personal que està tant format, han de donar el 100%.
138. M: Per tant, l’empresa no té sentit que esperi alguna...

139. R: Menys, jo no esperaria menys. A veure, si ho volen esperar són ja ells, que mentalment, diuen: una persona amb discapacitat anem a tractar-lo d'una altra manera, però és que ja és la pròpia discapacitat que ja no volen que li tractin d'una altra manera. Són, la persona aquesta que et comentava, de recursos humans, és una persona que és cega, cega, cega. Aquesta noia, que és fantàstica, és un 10 aquesta dona, però si que és veritat que joestic convençuda que treballa amb ella, que tindrà moltes mancances. I probablement l'han posat en allà, sabent totes aquestes coses, i segurament no li estaran demanant el 100%. Perquè, perquè, perquè probablement no podrà fer, perquè no pot anar tan ràpid, per 1.000 coses, = val, en aquí ja estem parlant =, vale? Però això ja és l'empresa que diu: "bueno, pues, a lo mejor, oye, no sé, a lo mejor le dan, le compensa, ¿no? Por una serie de cosas", per exemple, amb ella, li estan sempre enviant, llegint Llei de recursos "humanos, pero a ver", però ella no és, la que està una mica, en situacions com la nostra, ella és que per exemple, a fires, a la televisió l'han triat a ella. "Claro, ¿Por qué? Por imagen, obviamente, también, = clar =, claro", perquè a veure, "ahí todo va. Que me dices, ¿Era la mejor? Seguro que no". Ja t'ho dic amb ella, "seguro que no". Però té unes altres facetes que, que li poden explotar diguem-li així, no? Per sort o per desgràcia, però probablement ella sinó hagués estat cega no hagués aconseguit aquesta feina, tot el contrari, = clar =, de, = clar =, de lo que estem comentant, "esto tal, pues mira, a veces es positivo y a veces negativo". Perquè òbviament aquesta empresa volia aquesta persona en aquest puesto de treball.
140. M: Estem parlant tota l'estona clar d'empreses que ja busquen persones amb discapacitat. Però i la gran quantitat d'empreses que hi ha encara que no volen persones amb discapacitat?
141. R: Bueno, si és per, a veure, no és voler o no voler, si tens 50 persones en plantilla per Llei hauries de tenir el 2% reservada per personal amb discapacitat, lo qual no es compleix, = sí clar =, en el 80 i pico de les empreses no ho compleixen, de més de 50 treballadors. El 85% de les empreses no compleixen amb la Llei Lismi, hauria d'haver, una, un, entitats que sancioni que no n'hi ha res.
142. M: Bueno, de fet quan no compleixen amb la Lismi, ells paguen...
143. R: Prèvia denúncia, prèvia denúncia, = clar =, investiguen i si és així, paguen, = clar, sí =, però prèvia denúncia, hauria de ser com amb Hisenda, que és un òrgan que investigués aquestes empreses "por sorpresa, yo creo que debería ser así, no sé porqué no existe, no me lo preguntes", però no existeix.

144. M: I com podríem, com et sembla que se'ls hi podria fer veure aquestes empreses, com se'ls hi podria fer visible lo interessant que és per l'empresa tenir una persona amb discapacitat qualificada?
145. R: Bueno, qualificada o sense qualificar moltes vegades, = jo com que...=, sí, a clar, és veritat, qualificats, tens tota la raó, dispensa, = no, no, cap problema =. Bueno, també és molt, per a exemple, nosaltres en concret treballem amb el PIMEC que és per a PIMES, perquè clar nosaltres és molt fàcil arribar a la gran empresa, perquè estan a tot arreu, però la PIME pues, ens costa més. Sí que és veritat, que moltes vegades et diuen: escoltem, jo tinc, per això estan redactant la Llei Lismi, perquè, es pressuposa que amb menys de 50 persones potser, o una persona amb discapacitat malament, pressuposat, no podem complir “tan bien como otra y bla, bla, bla, bla bla”. Llavors clar, et diuen: escoltem clar és que “yo somos 3 personas, y no quiero una persona con discapacidad, quiero una que esté al 100% y a tope”. Bueno, és lo que dèiem si li dónes una com, -----, que fa amb nosaltres, = clar, clar =, “ya te digo que le va a trabajar, el doble que otra que no tiene discapacidad”. Clar, tot és molt relatiu, personalment jo crec que s'hauria de donar la oportunitat.
146. M: Però com els hi podem fer veure a aquestes empreses?
147. R: No es pot.
148. M: No es pot.
149. R: Formació, formació, formació, formació i formació, formació i fer xerrades i ensenyar-los i potser que comencin poc a poc, fent per exemple pràctiques, veient que no passa res. Jo crec que “pasito a pasito”. Mira, mira ara que em preguntes això, jo una cosa que jo no hi estic gens d'acord, i és: hi ha empreses “que por fin se deciden a integrar a personal con discapacidad, les ponen una persona y ya no quieren volver a saber nada más”. Per què? Està malament fet, una o no li has posat la persona “diez”, o dos potser ells estaven demanant-te una cosa i els has donat una cosa que no era, i han pensat “como tenemos esta oferta para ellos, lo ponemos, obviamente no ha cumplido, adiós, lo han echado a los meses, no me extraña, no le has dado lo que queria, ¿vale?”, = val =. I una altra via, que és també molt, a veure, moltes vegades les empreses comencen per discapacitat, per exemple, posem-hi intel·lectual, no? I clar, no han format els departaments, mai han inserit una persona amb discapacitat ni d'aquest tipus ni res a l'empresa. I l'entorn no és l'adient, comença poc a poc. Molt a poc a poc, anem a buscar, a

veure, quina oferta laboral tens, tens aquesta oferta laboral, vale. Vinga, doncs anem a buscar-te el millor, a la millor persona, no vulguis tenir discapacitat, una persona amb discapacitat des de (XXX), no que bueno, fem un projecte, vinga, què et fan falta? 20 persones, 2 persones, bueno, pues, “ venga en 1 año, en 2 años, en 3 meses vamos a insertar a 1 persona o a 25, = per tant, clar =, vale?”. Buscant realment la millor persona, que realment s’adapti, que et compleixi amb tots els requisits que tu estàs demanant. Perquè clar, si poses una persona per posar-la, perquè per complir amb la Lismi, no sé que, moltes persones, bueno, perdona, moltes entitats hi ha molt mala experiència, i llavors no volen tornar a provar, = clar =, no tornaran a provar potser fins d’aquí 5 anys i si prova.

150. M: Clar, per tant, potser hi hauria, a veure, hi hauria com, dues coses que s’haurien de visualitzar, no? = Sí =, que seria el que deies abans de, bueno, amb pràctiques que vagin veient que aquella persona és capaç, = poc a poc =, amb pràctiques. = No fa falta, que t’integris demà passat =, clar, = poc a poc =, i una altra, = pren-te el teu temps, fes formació a les persones =, clar, exacte, i una altra manera de visualitzar-ho, podria ser difonen les bones pràctiques d’empreses que estan treballant en aquest àmbit, = 100% =, i que això no es difon, = molt bona idea =, s’hauria de difondre?

151. R: Sí.

152. M: Sí?

153. R: Mira, jo crec fent molt de bo per exemple, tant entitats com fundació la Caixa, que sempre estan a tot arreu, i tal. S’han posat de relleu la discapacitat, jo no “te diré si lo hacen mejor o peor”, perquè per exemple, fundació la Caixa no treballa amb titulats universitaris, però, és lo que dèiem, no? Repsol, per exemple, que és lo que comentàvem, són entitats que han donat molt la cara per la discapacitat, = sí, sí, sí =. Estaran fent més inserció o menys, “porqué te sorprenderías si cumplen o no el 2%, hasta ahí puedo leer”, = ja, ja, ja =. Vale? Però també et dic una cosa, solsamènt per la labor que estan fent, que la gent se li caigui la vena, estan donant a conèixer el sector de la discapacitat, i estant donant a conèixer que sí que es pot fer inserció, i això és molt important. Vull dir, jo, és, és com tot, és fer publicitat diguem-li, és marketing i tot lo que vulguis, marketing, publicitat, xerrades, difusió que la cap és marketing d’experiències, no? Que, que li diuen les empreses, = clar =, els propis candidats, etc. Sí, efectivament. = Val, d’acord =, efectivament.

154. M: -----, hi ha alguna cosa més que tu creguis que jo no t'he preguntat, però que pot ser interessant?
155. R: Sí.
156. M: Va digues, digues, tu ves dient.
157. R: Mira jo penso, a veure, per exemple, jo, haig d'elevat molt la fundació Universia, per exemple, els hi coneix-ho força, hem col·laborat en alguna ocasió, crec que ho estan fent molt bé, i és molt maco que, que hi hagi diguem-ne entitats d'aquest tipus en, en la Universitat, no? Que estiguin directament allà, no? Crec que amb això que comentes, jo crec que precisament parlant amb ells, "tu que estàs allí metida", jo també els hi puc comentar que ho faré, jo crec que hauriem de crear un programa així que comandàvem: de com afrontar entrevistes i demés, I crec que algú molt important és, s'hauria d'entrar a les Universitats, estan començant, s'hauria de tenir una base, una base de dades real de les persones que hi ha amb discapacitat i de les que han sortit de la Universitat, = clar =. Perquè és impossible, vull dir, = saps què passa? =, això s'hauria de fer des d'el inici.
158. M: Saps què passa? Que la base, la base de dades no pot ser mai real, per què? Perquè l'estudiant quan arriba a la Universitat, el fer la preinscripció hi ha una casella, que ell marca, si té una discapacitat, però no tothom que té la discapacitat ho marca. Igual com m'explicaves abans amb lo, = sí, sí =, del treball, no? Clar, qui vol anar per la via normalitzada no diu que té , = sí =, una discapacitat, i no marca la casella, i ja per tant no va per la via, = sí =, de discapacitat. I amb els estudiant passa el mateix. I llavors, clar, en tens a classe que els veus, que tenen una discapacitat però no ho han declarat enlloc, perquè de fet, com que, clar, quan poden tenir una discapacitat sinó necessiten cap adaptació per què ho haig de dir? Sí, = 100%=. Hi ha un ganxo, hi ha un ganxo, els que és declaren, declaren que tenen el certificat de minusvàlida, aquests tenen la matrícula gratuïta, però en a mi em pot pesar més, haver de declarar que tinc una discapacitat que no pas haver de pagar la matrícula, = sí =, per tant jo callo i pago la matrícula, = bueno =, i mai poden arribar ser, una base dades.
159. R: Sí. No, no, tens tota la raó aquí clar. Jo aquesta, jo sé lo meu, és veritat, vosaltres teniu en aquí, el que et comentava jo abans, del "pinchar" és lo mateix. Sí que és veritat, que per exemple nosaltres ens trobem amb persones, a veure, perquè, clar, la discapacitat teòricament reconeguda és lo del 33% i tal, = sí =. Però moltes persones que tenen discapacitat, que són cada tema, "pero nunca han

necesitado el certificado del 33%”, burros són, perquè hi ha unes avantatges, sinó per l’empresa, “sinó que viajan más barato, para todo”, = tot =. Burros són, però bueno, després ho poden dir a l’empresa o no. Vull dir, però a nivell intern, per a ells ho haurien de tenir. Clar, llavors “no les da tiempo”, ja que potser té discapacitat “y es que no se ha sacado el tema del 33%”, clar, = clar =, és que això, = és això, o no ho volen dir-ho, bueno =.

160. M: I alguna coqueta més -----?

161. R: Sí mira, pel tema de l’empresa, ja puntualitzant, no? Vosaltres que treballeu amb empreses, jo crec que sí, que és interessant de fer la difusió aquesta que comentàvem, d’intentar, si voleu organitzar alguna xerrada, l’organitzem en conjunt, i tal fins i tot amb la fundació Universia i demés. Jo crec que seria molt interessant de tenir els punts de vista diferents de tots nosaltres. I convidar empreses, perquè facin aquests processos, oberts a tothom, no per a persones amb discapacitat, que totes les ofertes laborals que tinguin, si tenen 100 ofertes laborals que estiguin obertes a tots. Jo crec que és lo més adient, vull dir, això és lo que s’hauria de fer. Això jo crec que ho hauríem de treballar, és una cosa que és súper interessant, jo crec, no sé, “hasta ahí pudeo leer”, no sé ja.

162. M: Després en parlem. Has sentit a parlar del disseny universal aplicat al treball?

163. R: No.

164. M: No?

165. R: No.

166. M: Pues ja està.

167. R: No, no, què és això?

I-3

1. M: D'acord, = molt bé =. Em pots dir de la institució que representes?
2. R: El nom de la institució? = Sí =. És fundació Blanquerna, la facultat de psicologia, ciència de l'educació i de l'esport.
3. M: Quin càrrec tens?
4. R: Sí! Sóc, actualment el responsable de tot el projecte Alumni i també coordinador tècnic del gabinet de promoció professional, = d'acord =, borsa de treball.
5. M: D'acord. Quines són les tasques que realitzes?
6. R: Principalment pel que fa a aquesta, bueno, jo també em dedico a la part docent, però per altra banda, la part aquesta més tècnica de gestió, doncs. D'una banda seria tot el tema d'ajudar a l'orientació professional dels alumnes i sobretot titulats, i també tot lo que seria doncs tot el procés d'intermediació a empreses, (...) bueno, ofertes i demandes en aquests sentit no? Que bàsicament el que ens dediquem a l'activitat principal és: a partir de les sol·licituds de feina que ens arriben, nosaltres fem una preselecció de candidats, enviem els candidats, etc., etc. I tot aquest seguiment posterior.
7. M: D'acord. Aquest servei hi ha, hi ha més professionals que tu?
8. R: Sí.
9. M: Sou més?
10. R: Sí, som més. En concret, hi ha persones que, hi ha una persona que està també a dedicació plena, per tot el suport més administratiu, etc. I també comptem amb la col·laboració, en cas de dos becaris de suport, eh, = d'acord =, que parcialment ens ajuden. Hi ha un altre professor de la facultat també que col·labora amb 3 hores també amb la part d'observatori, perquè també ens dediquem a la part de gestió de, bueno, fem estudis d'inserció per conèixer una mica doncs com està el mercat laboral, etc., etc.
11. M: Quants anys fa que estàs en aquest servei?
12. R: En aquest servei, estic, a veure, deixem calcular, déu n'hi do, a veure estem parlant de, sí, jo crec que són, pràcticament com aquell qui diu, deu fer uns 10-11 anys o així. Sí, sí. Va, l'hem fet, (...) de fet vam, vam crear el servei, = sí =, el gabinet de promoció professional, hi havia una ent, una borsa de treball que depenia, era una pota de pràctiques, i llavors, aquí es va fer una, un reg-, i això,

estem parlant sí, l'any 2000-, em sembla que va ser l'any 2.001, 2.002 o una cosa així. = Deu n'hi do =. Tot i així, el 2.000 vam ja començar a fer, però bueno, si, pràcticament pues potser ja estem parlant ja, fins i tot de 12 anys, = deu n'hi do =.

13. M: Et consta que hàgiu atès a titulats universitaris amb discapacitat?
14. R: Sí.
15. M: Sí, d'acord. Podries dir, podries recordar quants? O mitjana per any, o potser hi ha anys que no en rebeu cap?
16. R: Sí. Doncs, jo penso que a veure, és complexa. Perquè després també pot ser que hàgim atès en algun i que ho desconeixíem, perquè moltes a vegades també hi ha gent que doncs en aquest sentit no ho ha manifestat i sinó, sinó era una cosa molt visible doncs podries, podries no assabentar-te'n no? Però jo penso, que potser ta- podem haver estat, jo gairebé diria, estic recordant, potser 5 o 6 segurs no?, (...) però no m'atreviria a dir, jo crec que més d'un a l'any no. = Més d'un l'any no? =. Més d'un a l'any no. = D'acord =. Més d'un a l'any no, eh. També s'ha de dir que a la borsa de treball no s'apunta tothom, o sigui, que, = clar =, normalment aquí els inscrits a la , doncs, sol, solem res-, depèn dels anys però poden ser un 20, un 25, un 30% de tots els titulats que finalitzen els estudis, vull dir que, molts opten també per altres vies = altres vies = de recerca activa, eh, o de Networking o de xarxa de contactes personals i això no deixa de ser una via més. = D'acord =. Però sí que, bueno, més o menys podria recuperar els que recordo més així de, de que tinc consciència de que, de que hem atès. = D'acord =.
17. M: Com coneixen aquest servei els estudiants?
18. R: Sí, els estudiants normalment, bueno, el (...) d'una banda per, en les últimes, diguéssim promocions, o bueno, més que promocions, els últims cursos de persones que han iniciat els cursos aquí a la facultat, es fa una xerrada inicial de presentació de serveis, i en els quals també s'incorpora el nostre perquè sobretot donem a conèixer lo que és la borsa d'estudiants, pues com un, (...) un espai més d'autogestió, com si fos una carta de lleure virtual en la qual es penegen totes aquestes coses de temps parcial, etc.,etc. Llavors, pel que fa ja a la pròpia inscripció a la borsa ja més pacífica, més tècnica, eh, més especialitzada de, de, ja de titulats, això el que es fa és unes xerrades a l'últim curs, d'específiques per titulats. Normalment se sol fer en espais de seminari, les hores de seminaris, i després llavors, s'ajunten tots en una aula, auditori o similar. I això, si que es fa al llarg, es solen fer 4 xerrades, pels de magisteri, CAFE, psicòloga, logopèdia i ens

alguns casos també en època també de baques grasses, que ara no hi som, eh, però es feien algunes crides més explícites a través d'avisos, (XXX) o això de dir: Veniu si us plau, ens manquen mestres. = Tenim feina per vosaltres =. Tan de bo ho poguéssim fer-ho ara, eh, = oi tant, oi tant =. I amb aquest sentit que ara no som perquè, en aquell moment ens trobàvem que ostres que havíem d'anar a buscar els candidats no? Ara ja venen. O sigui, que realment amb aquest sentit ho tenim més senzill perquè = clar =, fins i tot hem augmentat el nombre d'inscrits aquests últims anys. Lògicament, = bueno, clar =, perquè la gent està inquieta, = clar =, i moltes vegades, doncs, bueno, en aquelles èpoques ens trobàvem amb això, no? Que fins i tot gent i perquè propis contactes i fins i tot perquè feia accions pròpies evidentment per auto candidatura i trobaven feina. A partir d'aquí, llavors a nosaltres ens preocupava: tu, que no tindrem ningú! Que sempre hem tingut, eh, una massa crítica, suficient, però vull dir que, i en aquest sentit sí que, aquestes serien les accions més de, = d'acord, d'acord =.

19. M: La via d'inserció dels titulats amb discapacitat per vosaltres és la mateixa que la resta de titulats?
20. R: Sí, o sigui, hem, la, a efectes de protocol d'inscripció, de, doncs, no hi ha cap mena de, de diferència, ni en el tractament. L'únic que potser ara,estic pensat una mica amb veu alta, però recordo en algunes ocasions algunes sol·licituds que anaven adreçades específicament al col·lectiu de discapacitats, aquí si que nosaltres fèiem algunes accions pròpies, no? De dir: ostres, doncs d'intentar, però el que passa és que sempre ens trobàvem amb el problema, qui són? Qui són, eh? Fins i tot a vegades havíem fet algun mail massiu indicant a tot el col·lectiu doncs, de psicologia d'això, això està específicament adreçat a tal, tal. Perquè vèiem que era una cosa interessant, llavors si que ens arribaven a vegades algunes coses a través de, si no recordo malament de la pròpia Universia, (XXX) també, (...) els de la ONCE, com és?, bueno = el INserta? =, el INserta, que ara no recordava el nom, = sí =, com es deia, doncs també. Llavors sí que intentàvem fer-ne, o vegades jugàvem t'ho deixa clarament també perquè. Clar, per allò per la pròpia memòria de dir gairebé més recent de dir: ostres! Aquella persona que tenia, eh, una, doncs això, eh, que tenia algun tipus de discapacitat concreta, això li podria encaixar i li enviàvem un mail amb la informació. = Clar =. Però lògicament, no, però tampoc estem parlant de dir un tractament diferenciant, perquè simplement en aquell moment era un factor més d'encaix, = clar, clar =. Nosaltres ens

dediquem més a què, no? A intentar buscar les persones que encaixin més amb el perfil sol·licitat, sí això és un requisit més, doncs, l'hem incorporat aquí. = D'acord =. Però a efectes de, bueno, no sé, vaig parlant, = sí, sí, sí =, vaig parlant, però ara també estic pensant en alguns moments respecte al tema de l'anonimat de les dades, clar, recordo que en alguna ocasió algú ens havia demanat, de dir: ostres, que, perquè això que ho faig?, vigilo, no ho faig, vigilo o no? Sobretot quan són aquelles que lògicament per una, merament visualment, tu pràcticament és una cosa indetectable no? Llavors, aquí sí que nosaltres mirat objectivament, sempre, doncs, suggeríem que ho possessin, i fins i tot en el currículum, perquè sempre parlàvem d'allò, quan, sobretot en molts col·lectius, de dir: ostres, això ho enviaràs a moltes escoles?, a moltes fundacions?, a moltes?. Per tant fins i tot, és que poden interessar, els hi pot interessar per efectes fins i tot, anem a lo més pragmàtic de beneficis fiscals, = sí, sí =, que puguin tenir, de, eh. El problema d'això és el desconeixem, no? Vull dir, també ens havíem trobat en situacions contràries no?, ara em ve una anècdota al cap desagradable, l'única que hem tingut no? I curiosament de l'àmbit escolar, sempre, i me'n recordaré tota la vida, no?. Que hi vam, entre els candidats, hi havia una noia, que tenia un, sinó recordo malament, si era un problema, va tenir un problema de mobilitat, una persona que anava una mica coixa, no? I literalment, doncs, (...) la directora en aquell cas d'això, va dir: és que meu enviat una persona coixa i els nens se'n riuran. I és de les vegades que sempre hi he pensat tota la vida, no? També s'ha de pensar que era un perfil molt allò de "vieja guardia", podríem dir entre cometes, no? = Ja =, i aquesta persona està jubilada, vull dir = ja, ja, ja, ja, ja, ja =, que també, la persona, el relleu que hi ha hagut fantàstic, o sigui, precisament és tot el contrari, però bueno, precisament a vegades en els àmbits que, més de dir: la selva, a vegades sembla, = sí =, de dir: empresa privada, empresa multinacional, d'allò, ni que sigui per una qüestió de legal, legalista, doncs, a vegades curiosament = clar, clar = semblava que poguessis i tot = més disposició =, més disposició, = clar =, només era ara per fer una nota al marge = clar, no, no, no, no. Clar, sempre és interessant saber-ho, perquè de fet hi ha estudis que ho diuen =, que ho diuen, val = que les multinacionals solen ser les que insereixen més persones amb discapacitat =, val, bueno, doncs, = més que la petita empresa, l'empresa privada que no, no tant =, no tant, = d'acord =. Molt bé.

21. M: Per tant, a veure, també hi ha estudis que diuen, ara això ja no està ni aquí, eh. = Sí, sí, no =. Però, també hi ha estudis que diuen que les empreses no saben on anar a buscar persones, o que no localitzen o que saben, però que no localitzen suficients titulats universitaris amb discapacitat per les seves empreses. Clar, saber on anar-les a buscar, suposo que sí, perquè saben que hi ha totes les fundacions, les associacions, les borses dels serveis d'inserció de les universitats. Però clar, si hi ha persones, si tenim clar que hi ha persones amb discapacitat que no esmenten la seva discapacitat quan van al servei d'inserció laboral de la pròpia universitat. Aquests s'escapen. És dir, aquest pot ser un motiu del perquè les empreses no els localitzen? Perquè un altre motiu, també és, que de fet de tots els estudiants universitaris només un 1'1% de tots tenen discapacitat, per tant tampoc estem parlant de molta gent.
22. R: Sí, = per tant = això ja fa que, que hagi un moment que sigui un col·lectiu reduït, en aquest sentit.
23. M: És un col·lectiu molt reduït, però si a sobre no ho diuen, = clar =, encara es redueix més.
24. R: Pel que sé, fins i tot moltes vegades, amb això, quan, en la pròpia, ja no és que no ho diguin aquí, sinó que moltes vegades ja no ho diuen a la primera via d'entrada, que és la pròpia inscripció, = clar =, que hi ha un apartat de, = sí, sí =, sinó vaig errat, = sí, si, sí =, doncs he dir de dir la visa d'accés, per... I algú pot especificar-ho com específicament, llavors, per tant, aquí, estar el, jo crec que aquí és poblable, de per sí ja és un col·lectiu reduït, si a més a més, ja aquesta fuga, amb el sentit de que gent que no explicita o, i doblament amb el cas dels titulats, que podria ser que una persona ho va dir al inici, tampoc està clar com queda això registrat per tema de llei de protecció de dades, = sí, sí, sí que és veritat =, que moltes vegades nosaltres desconeixem. És a dir, nosaltres com, a vegades aquest camp no el tenim tampoc visualitzat sí, és que, perquè, de la mateixa manera, que nosaltres com a servei no podem, no podem fer per una qüestió ètica i de protecció de dades, no podem cridar per nota, = clar, clar =, no tenim accés a l'expedient, = clar, clar =, jo ho trobo bé, = clar, clar =, perquè nosaltres en tot cas han de ser altres aspectes, més, més objectius o objectivables però no tant de naturalesa tan personal, doncs, o jo què sé: si té cotxe o no és cotxe, si es vol fer autònom o no es vol fer autònom, si és del Vallès o del Baix Llobregat, = clar =, o fins i tot doncs, un tema més competencial d'aquella persona que es poguessis

detectar. Però, per això, en aquest cas, doble dificultat perquè podria ser que algú ja ho ha dit ja inicialment, o, i si ho ha dit, en el moment que s'apunta aquí a la borsa de treball, vol passar amb màxima discreció, = sí, sí, sí, sí, d'acord =. Evidentment, més enllà del tipus de discapacitat, per exemple, una persona, una persona doncs que et ve que té una sordesa evident o que té, = quan és visible =, quan això és visible, llavors, = clar =, sí que, en aquests casos després ja, ja, = ja es fa evident =, ja es fa evident, = clar, el problema és quan no és tan visible =.

25. M: D'acord. Vale, per tant, ja has dit que no creus que hagi de ser diferent la via d'inserció, sinó que és la mateixa perquè la persona se la de valorar, a veure, el perfil que té, pel treball que se'l, pel lloc de treball?
26. R: Exacte! Jo crec que sí. El que passa és que és inevitable, que quan, són, per nostre, en el nostre cas que, en quan, ens trobem en algun cas d'alguna persona d'aquest col·lectiu, com que pràcticament el tenim molt el cap, eh. Perquè han sigut pocs, llavors, sempre hi ha com una tendència natural també a la, (...) a una discriminació positiva, = clar, clar =. Perquè aquesta persona els acabes doncs intentant també, = clar =, mobilitzant a la mesura, en la mesura que és possible, = clar, clar, evidentment, evidentment, d'acord =.
27. M: Tracteu d'alguna manera especial el tema de la discapacitat tant amb aquests nois que us han vingut com amb les empreses on te'ls heu enviat? (...) Feu algun tipus de treball?
28. R: A veure, un, únicament quan, (...) el que hem, de cara, de cara aquí específicament no. Lògicament és el mateix, nosaltres orientem respecte al currículum, ens mirem, no? Però tampoc no fem, no fem una diferenciació, eh. = És a dir =, si un respecte, jo crec que aquí no. L'únic que sí que s'ha fet en alguns casos, no? Quan ha set una cosa molt evident, = sí =, i que ha sigut per una qüestió logística hem avisat a l'empresa, = d'acord =. Una preselecció, de dir: vindrà una persona que tal, tal, tal, eh, amb mobilitat reduïda, que ve, que sapiguen que d'això, = d'acord =. Vull dir, que en aquest cas sí que fèiem quan era una cosa de dir: ostres, han d'estar, = han d'estar avisats =, han d'estar avisats perquè era una cosa doncs.
29. M: I com ho valorava això l'empresa?
30. R: Home positiv-, crec, positivament per sí ara recordo que estic parlant d'això que, si ho anem a comptabilitzat poder eren, = clar, clar =, en tres, en tres ocasions o així no? Però llavors, era, sabíem que ja eren empreses d'un volum

considerable, per exemple, o que no? O que haguessin pogut tenir doncs, en el seu moment, ens haguessin pogut dir: bueno si hagués alguna persona amb discap-. Llavors, = allà hi havia una certa tendència =, sí, també en moltes ocasions nosaltres, bueno escoltant també, igual i ja està, perquè a vegades també no, no, vas potser fins i tot per desconeixen però no saps, això és com una cosa, que allò que et dicta el sentit comú. Moltes ocasions de dir: no! Aquesta persona hem fet la preselecció, ets conscient que has posat una persona amb discapacitat i dius: no dic res perquè no has de dir res, = clar, clar =. Perquè, ara, hi estic pensant amb alguns casos, però potser estem parlant d'un parell o tres.

31. M: D'acord, d'acord. Què creieu que hauríeu d'oferir i que encara no podeu oferir?
32. R: (...) Home, clar, aquí, estic pensant amb, per això amb genèric o sobretot amb?
33. M: No, no, amb titulats universitaris amb discapacitat.
34. R: Amb discapacitat, home, (...) jo penso que, des d'un servei com el nostre, sobretot a les persones, no? Que, bueno, donar algun tipus de plus o alternativa. Estic pensant a vegades, en el cas, hi havia una, sí, una persona que després també dèiem de la dificultat, clar, dius: com em poso en contracte, doncs, amb una empresa o si em truquen i ja no puc contestar, perquè en truquen per telèfon, no? Llavors, clar, aquí sí que és, el que es tractaria, suposo que, lo ideal poder seria fer un vestit a mida, allò que = clar =, ara em ve, em ve el per deformació el cantó més d'empresa, però, però en el fons sempre, = és això =, que és veritat, com allò, com un bon consultor, fer el vestit a mida, no? = Clar, clar =, doncs, es tractaria de dir doncs això, de donar el suport específic que calgués en cada, = perfecte, perfecte =, bueno, per, intentar, bueno, potser a vegades doncs a possibles temors o angoixes o que personals que puguin haver, de dir: ostres. I aquí si que entenc que aque-, que ha de ser un acompanyament que a vegades per les persones que doncs tenen, que hi ha un grau de dificultat afegida, lògicament i que ja en els estudis l'hauran ja compensat d'algunes maneres perquè han tingut un suport específic, com és aquí, en el cas de la nostra facultat, amb el SOP, no? = Sí =. Que moltes vegades ha donat eines específic per cadascú, però, llavors, és com, la, la finalització d'una etapa que, potser que fa quatre anys quan començaven era una meta, tota una meta, però és que ara es troben en el final que hem arribat aquí. Però què? Però ara se'ns obre un món, no? = Clar =. I aquí sí que = clar, clar =, tant de bo hi pogués haver una cosa, a mi se m'acut, a vegades també de dir:

cadascú d'aquesta persones, si realment això tinguéssim un registre específic i es pogués fer un quasi bé un mentoring, = sí, sí =, o un coaching específic, = sí, sí =, i que hi hagués una persona referent, no? = Clar =. Que, i anés mantenint un contacte, i que anés mantenint, = sí, sí =. Jo crec que són casos tant, diguéssim, que no esporàdics; però cony, és un percentatge així, home, valdria la pena, doncs, també, i segur que aquí a la facultat. Perquè jo sé que també en CAFE, quan va començar CAFE, doncs, va ser molt també el interès de captació, = sí =, de possibles col·lectius, = sí =, però que això estaria molt bé de dir: ostres, bueno, com ha passat amb el proje-, amb el propi projecte Alumni, que s'intenta dir: ostres els alumns, (...) ens hem preocupat molt per la, molt bona formació, però han acabat i després ens hem oblidat d'ells, = i ara què? Clar =, i ara què? I no sabem que fan, no? = Clar, clar =. Llavors sí, jo crec que aquí, anem, = clar =, i més encara en aquest col·lectiu, = que hi pogués haver aquesta continuïtat =, alguna continuïtat i d'algú-, sempre com, sí, com algú que exercís aqueta figura de, o de tutor, o de, o de, o de referent, no? = Aquí seria especialment =, aquí seria especialment i també per la formació dels propis. Aquests titulats, bueno no, formadors, = sí =, formadors d'aquí, formadors d'aquí, = clar =, que són, que realment, que tenen molts una expertesa molt gran en aquesta àrea, = clar, però és que això és un altra tema, però t'obra una porta molt maca que és el de la Universitat entesa a veure al llarg =, al llarg, = diríem al llarg de la vida, clar =. Sí, sí. = Clar =. Hi ha coses a mi que per exemple que, que detesto dels americans, moltíssimes, fins i tot és un país que fins i tot dius: no em ve bé d'anar-hi, però realment amb això ells tenen molt clar, = clar, clar =, diu: jo sóc estudiant durant quatre anys, i sóc ex-titulat durant la resta de la meva vida, = sí =, i porten la marca, = sí, sí =, no? Llavors, et venen a dir: jo es que vaig estar a Blanquerna, = sí, sí =, i jo vaig estar a (XXX), i jo vaig estar a no sé on, = sí, sí =, jo vaig estar. Llavors i aquí sí que és cert això, = clar =, que des d'un, a vegades és un model més de dir: aquest un punt de permanent, = sí, sí, sí =, perquè això forma part, és ja com una cosa més identitària, = sí, sí, sí i tant, molt bé =. Bueno.

35. M: D'acord. (.....) Aquests titulats que de vegades vosaltres heu inserit, aquest titulats amb discapacitat, heu tingut llavors algun retorn?, Com han valorat la inserció?, Com els heu ajudat?, Com els heu acompanyat en aquesta inserció?
36. R: (...) Retorn per part, per part seva, o sigui, o per part de l'empresa diguéssim, no?

37. M: Per part seva, home, si teniu de, em pots dir de les dues, = sí, sí, sí, sí, sí =, tant per part d'ells com de l'empresa.
38. R: No, és que ara estic intentant recordar els casos que (...). Home, ara penso alguna vegada algú de dir: que per exemple, hem rebut algun tipus de mostra de gratitud, però ja més personal, ostres tu, tal, no? perquè aquí, això, ja seria això, = sí, sí =, en alguns casos esporàdics de dir: doncs merci, per, = valoracions positives =, valoracions positives, que sempre, = d'acord =. Recordo algun cas de també, era una noia també de llengües estrangeres de fa molts anys no? I que recordo: gràcies perquè sé que m'envieu molt, saps. = Clar =, però ella era, = clar =, la consciència, = clar =.
39. M: Vosaltres quan us arriben els titulats, els hi feu algun tipus de formació? Allò, com enfrontar-se a una entrevista?, Com, = sí! =, per exemple en el cas dels titulats amb discapacitat, doncs com per exemple ser capaç de seduir amb la teva discapacitat, i fer-li donar la volta al que t'entrevista. Això ho feu?
40. R: No. No fem cap. O sigui, fem, l'acció genèrica, que faríem, per = per tothom =, per tothom, que és focalitzar molt, no? Nosaltres l'entrevista que fem, ells per apuntar-se, no es poden apuntar online. = D'acord =. O sigui, que és, nosaltres hem de validar les dades, i fem, sempre dediquem de mitjana: entre mitja hora, 30, 40 minuts l'entrevista. = D'acord =. En la qual, a part de les dades, i després doncs valorar que, sempre, ens manifesten la seva disponibilitat i els seus interessos. Llavors, ens, ens fem molt, amb, sobretot, és, el focus està en el currículum que el considerem com una eina bàsica, unit al currículum, carta de motivació o carta de presentació, = sí =, llavors, per tant sí, ara (...) lo altre no, = no =, de dir: mira, que això estaria molt bé, lògicament també dir: tens aquesta discapacitat i tu tens la possibilitat d'aquí de, = de donar-li la volta =, no. L'únic debat que es generava sempre era el fet de dir: ho faig visible o no ho faig visible, = clar i quan =, i ho poso en grau, i ho poso en grau i quan, exactament, = clar, i quan, m'espero a l'entrevista =, m'espero a l'entrevista, ho poso ja d'entrada, = ho faig abans =, perquè penso que així també potser, algú ten-, recordo ara un cas de dir: no, no, jo cap problema perquè així també saben, el que tinc = clar =, i que d'això, i potser, potser se'm pot beneficiar amb certs casos amb aquesta discriminació positiva, perquè diuen: ostres tu mira, = clar =, tindrem un benefici fiscal, això. Quan us, deia abans això el tema de certes empreses, no? = Clar =. Doncs, inclús més multinacionals que tenen com molt clar. Però, l'acció concreta

de, més enllà del que es pugui generar espontàniament de la conversa, de dir: ostres, mira jo t'aconsejo, això i tal, = d'acord =. Sempre ha existit molt que després clar, com és lògic, de que, que fessin finalment el que, ells també se sentissin còmodes de defensar en l'entrevista i en d'això, = clar, clar =, tampoc es tractava de coaccionar a ningú, = no, no, no, no, no, d'acord =.

41. M: A veure. (...) Vosaltres detecteu mancances a nivell de formació universitària en aquests titulats amb discapacitat? Heu detectat alguna mancança?
42. R: Francament, no! = D'acord =. O sigui, en quan, o sigui, jo ara simplement estic mirant comparativament, amb, perquè les persones, el menys amb les que hem atès aquí, eren persones que vull dir, que no, no, no. No eren persones que diguéssim: ostres, tu, aquí hi ha un cap, una distància molt entre, amb la resta, sinó que fins i tot en molts casos, veies persones que podem dir: fins i tot molt brillants. = D'acord =. Saps, o sigui, brillants en el sentit que et dic hi ha un perfil competencial personal, com molt, molt, molt sòlid, no? És dir, persones amb unes bones habilitats socials, persones que també intuïes unes bones competències més intrapersonal, de dir tu, equilibrades, equilibrades, persones amb, no? Amb aquest sentit doncs, no, no, no.
43. M: Creus que ara amb aquest, ara quan estàs parlant, = sí =, això de competències, = competències, sí =, més de relació, més personals, = sí =, no? Creus que té molt a veure la família que ha tingut aquest titulat?
44. R: Home, jo crec que aquí segurament però clar, ho dic, això sí, que com, és aquelles coses que simplement, perquè tampoc, no, no sóc ni especialista en el col·lectiu, i quan he estat amb contacte, doncs, sempre, de fet el contacte més directe que he tingut, és amb el síndrome de Down. El síndrome de Down com vaig estar, ara estic parlant de fa més anys; 14, hi havia el Jose, = sí, sí =. Vaig estar algun any i mig, dos anys amb ell, el dia a dia, = clar =. Llavors, però jo penso que aquí és fonamental, suposo, per la, sobretot per l'aspecte de com això s'ha viscut, si de forma més positiva, si de forma més com estigma, no? = D'acord =. I bueno, no anem tant endarrere, perquè fa quan?, com aquell que diu, uns quants anys, = sí =, que això una cosa, ja era una qüestió de dir, és que, a part de la patologia és que estava identificat perquè, la manera de vestir, = sí, sí =, jo sempre ho recordo, jo ara tinc 43 anys, = sí, sí =, i a vegades deies: no, és que, a més a més, perquè se'l vestia d'aquella manera? Perquè realment, és, veig que és diferent, però, i es vesteix de forma diferent, una persona, vestia com un avi. = Ja

s'identifica diferent, sí =, veies un noi, una noia de 20 anys que passava algú allà, no? = Sí, sí =. En aquest sentit, sí, sí, que endavant.

45. M: A veure, els titulats que clar, vosaltres en aquí tots els titulats que ateneu amb discapacitat o no, tots han fet pràctiques durant la carrera. (...) Creus que sobretot amb els titulats universitaris amb discapacitat, el fet d'haver fet pràctiques durant la carrera, els hi dóna més habilitats a l'hora de inserir-se professionalment?
46. R: Jo crec que sí, crec, no, més ben dit, en tota contundència, = que sí! =. Perquè sempre, quan, lo que és les pràctiques suposa una primera trobada amb el món real, professional, no? I llavors, moltes vegades quan tot lo que, les expectatives que pots generar prèviament, moltes vegades es basen en pensaments màgics, de dir: trobaré això i serà fantàstic, o no, o serà terrible que, llavors, per tant, el fet de confrontar això amb el món real. Jo penso que ha de servir molt, i en aquest cas segurament aquestes parts de, d'avançar-se, el què pot passar, el què pot, doncs, tot, pot estar fins i tot pot estar o sobre dimensionat o en alguns casos també molt més madurat, perquè hi ha pensat molt, = clar, clar =, ja s'hi ha confrontat molt prèviament. Però, això, si que ho veiem, perquè a més a més, també és una de les coses que nosaltres sempre hem insistit des del punt de vista de l'orientació de dir, i sempre posem un exemple, no? Mira, una persona que tingui (...) unes pràctiques i potser ha fet un reforç, una cosa esporàdica i tal, i doncs, tal, i l'altra té, ha fet exactament el mateix, i perquè un va a una entrevista i li diuen: Què destacaries més de la teva experiència professional? És que no tens res, no? I l'altra diu: no, jo tinc dos anys d'experiència professional, no? He fet les pràctiques, i tal, tal, tal, tal, i a més a més també he col·laborat d'això, amb un centre, pues aquesta persona no ha tingut mai, no ha cobrat mai res. = Bueno, però =. Però, em refereixo, però el component aquest de saber capitalitzar, no? Jo crec que és una de les manera que en aquest cas sí, = que és important =, és un plus de la facultat, i (...) també en línia més diferida i pensant tant pel col·lectiu, per aquest col·lectiu, jo penso davant del feminisme, però aquí segurament, que el fet d'aquest format de metodologia més en badada en seminari, tot això,, = sí =, jo crec que això li dóna molt valor. Nosaltres estem molt en contacte lògicament amb Alumnis, amb gent que porta anys fora i que són ex-titulats d'aquí.
47. I llavors, molta gent això l'avaluació que en fa dels seminari és molt positiva, però molt positiva, ho veuen més, = a posteriori, no? A posteriori =, i també recordaré una anècdota que va dir una vegada un inspector d'Ensenyament o d'Educació,

depèn de, = sí, sí =, això va canviant, = sí, sí, depèn de qui mana =, depèn del cul polític, no? Depèn de qui mana, doncs, i recordo que va dir: amb els, i que també estava en el tribunal d'oposicions. D'oposicions d'això, i diu: en el moment d'anar a l'examen oral, diu: aquest deu ser de Blanquerna, i diu: moltes vegades l'endevinàvem, diu: per una qüestió, diu: clar, aquí s'han fet farts de fer exposicions, i això, = clar =, i llavors jo crec, i estic parlant de forma genèrica, però especialment també aquí, = clar =, segur el fet d'haver fet el treball del SOC, el treball d'això, d'aquest acompanyament més tutorial durant, durant la titulació, = sí =, això segur que també és una manera d'enfortir, no? = Segurament, segurament =, i consolidar, = les habilitats cog=, moltes habilitats, no? = Sí =. Totes aquestes, ampli ventall d'habilitats personals o de competències, = clar =, en definitiva competències més.

48. M: Per tant creus que en el moment d'anar a fer pràctiques. A veure, seria, tindria una doble vessant, una és que: l'estudiant amb discapacitat en aquell moment, des del moment que el confronta la realitat de la feina a la que s'haurà de dedicar i la seva discapacitat, i per tant ha de veure si ja és un tema ja no, no, que depèn molt de la seva discapacitat i que sigui capaç de fer-la. I a l'hora i hauria que l'empresa per tant en aquest moment coneix la discapacitat = coneix =, i les habilitats, = sí =, que pot tenir aquesta persona, = exacte =, i que per tant ajudaria a desestigmatitzar.
49. R: Desestigmatitzar, sí, = sí =. Jo penso que aquí també, la mateixa (...) a vegades, potser fins i tot pot arribar a ser superior, no? Perquè jo tinc la sensació que una persona amb una discapacitat, i ara, tornant, o és que, l'anècdota negativa aquella que jo t'he dit, de la, d'aquella directora, és que clar, diu: és que els nens se'n riuran, i jo pensava: però segur que aquesta persona és tant forta ja, que és l'últim que pensa, no? = Clar, clar =, vull dir, perquè els nens se'n riuen de tots els professors, = de tots, exacte, de tots =, (XXX). I a vegades podria passar això, això és interessant el que dius, perquè a vegades l'angoixa és tan gran potser, = clar =, però la més gran és la de, = l'empresa, clar, l'empresa més que la del =, de l'empresa, = clar =, de com, de com i després també, = que no veus capaç de gestionar =, de gestionar, i això també és una forma de, que segur, que, cada vegada que algú col·labora amb algú que ha tingut una discapacitat, el que fa és tornar-se molt més permeable, = clar, clar =, i a normalitzar, = clar =, tots aquests

processos per dir: ostres, si aquestes persones poden fer més del que jo pensava, o fins i tot m'han fet replantejar altres coses, o, etc, no?. Sí, sí.

50. M: D'acord ----, a veure. (.....) Per tant teniu d'alguna manera recollit la valoració que fan les empreses de les pràctiques que han fet aquests estudiants? Durant, durant?
51. R: No, = no =. Directament, no. Aquí, bueno, aquí potser seria interessant el servei del departament de pràctiques, = sí =. Tenia alguna, si tenen fins i tot algun tema de, de (...), = bueno, no crec que ho, no ho crec que tinguin recollit =, no crec que ho tinguin recollit, no? = No =. Més enllà, de potser d'alguna cosa més puntual que pugin arribar a recordar, = sí, però sinó no =.
52. M: A veure. Creus que els hi costa més inserir-se professionalment que la resta de companys que no tenen discapacitat?
53. R: Home, jo penso que. Jo penso que sí, jo penso que sí, que és (...) que segur que sí.
54. M: I per tant, quins serien els factors que ens fan pensar que sí que els hi costarà més?
55. R: Que els hi costarà més? Jo primer, a vegades entre comentos al·lucino, ho he dit així o em sobta moltíssim amb el desconeixement que hi ha però ja no en el cas de la discapacitat, però jo crec que a vegades, l'emp-, i fins i tot ens hi hem trobat amb les modalitats contractuals, = sí =, és que ningú sap, les empreses professionals han fet convenis de pràctiques, però desconeixen que hi ha una modalitat que és el contracte de pràctiques; que és pels recents titulats, bueno, i que ho pots fer durant dos anys. Que tu el primer any en la majoria de convenis els pots pagar-los-hi el 60% del salari teòric, el segon el 75% i que després al cap de dos anys sí que han de passar a la fase indefinida té una gran bonificació. La pròpia empresa, no? I amb aquest sentit, jo crec que aquí, poso aquest exemple com de dir: ostres tu, perquè no us acolliu a aquesta modalitat? Que és molt beneficiosa per a vosaltres, = clar, clar =, tal, i jo penso que hi ha, = desconeixement =, hi ha desconeixement. Llavors la gent, doncs, ostres, es pot posar una mica d'esquena, no? No ho sé, jo també tinc la sensació que cada cop la gent és més permeable, = d'acord =. Perquè jo crec que s'ha normalitzat, ara posaré un exemple personal, també, però, fa anys però tampoc si vas a mirar, bueno han passat, perquè és l'any 92, l'any dels jocs olímpics, = sí =, però jo estava a Bristol quan van fer la inauguració dels jocs, i va ser que per cert allò de

ostres tu, Barcelona en aquell moment era, = i tant =, Where do you point this city?, no? In Barcelona, in Catalonia, of course. Tu ets cat-, fins i tot ens deien: tu ets català! Inclús allà hi havia uns anuncis, = semblava la casa de =, hem fet una mica d'involució en aquest sentit, = sí =. Bé, i recordo, molt, jo crec que sempre amb aquest sentit han estat Regne Unit com tot, no? Amb el tema de la inclusió, = sí =, han anat molt avançats, = sí =, no?. I en aquell moment recordo perfectament de dir: això que passa aquí, no, si, no passaria allà, no? D'això, recordo una noia amb una paràlisi cerebral molt evident, que anava amb cadira de rodes i que en un pub, pràcticament no podia, mantenia l'equilibri pel propi d'això, però ballava, l'anaven com així, empenyent, = ajudant =, quasi bé empenyent, però molta, tiralli, rebotava, però no amb el sentit d'allò, = no, no, no, no, no =, que la gent anés borr-, no, no, = no, no =. Perfectament, i això vaig pensar, i jo fins i tot em va fer, jo vaig pensar, aquí no podria passar, = no =, d'aquells anys perquè diu: perquè la gent se'n riuria, la gent no sé que, = sí =. Vull dir, que en certa manera, vull dir, tenir un (XXX) especialment aquí a Catalunya, ha set molt pioner, = sí =, amb tot això. Però és veritat que continua havent-hi desconeixement, no? I és una llàstima perquè a vegades un bon coneixement, del, fins i tot, d'aquestes aspectes més legals, faria que la gent és tornes més, = clar =, més permeable, = sí, sí =, amb moltes coses. Però, bueno. Digues.

56. M: Per tant, tu creus que tant a nivell d'empreses com a nivell de titulats universitaris amb discapacitat hi ha un gran desconeixement de la legislació? I d'on acollir-se?
57. R: Jo tinc la sensació, jo tinc la sensació que sí, = sí =, jo tinc la sensació que sí.
58. M: I qui l'hauria de donar aquesta informació?
59. R: Clar, com que estem amb aquetes fases infoxicació que diuen, no? Perquè ara hem passat de dir, moltes vegades, posaré un exemple, abans la, diuen: és que no es fa cap procés d'acollida a aquesta persona que ha arribat, no sé que. I ara això és resolt els processos d'acollida o de socialització, = sí =, de la gent, de dir: mira't la web que ho tenim tot penjat, no? = Exacte =. Això, vol dir no mirar-se res, = no mirar-se res, exacte, exacte =. I això és un dels grans, i a vegades eren més bones les acollides informals, de dir mira: ostres, mira avui comença algú, em dedicaré a aquesta acollida més informal, i més d'això, que això donava molt, molt més. I jo penso que sí, sí, la normativa, la Llei, de protecció de dades, la Llei Orgànica de protecció de dades, ui, "vaia" rollo, no sé que, tal, tal, tal, no? Però

finalment, o no ho sé, jo crec que no s'ha sabut, perquè en tot aquest tema normatiu, com que també tot lo normatiu sembla com una imposició, no sé si per una qüestió que ja de per sí, la gent ho veu poc didàctic, o poc, no? Però no, per desgràcia hem viscut molts anys, no? Que hem viscut, que sempre és allò que dic: també a vegades, de dir: hem mirat la tapa però no hem llegit el llibre, no? = No hem llegit el llibre =. I, i, realment aquí la qüestió, de fo-, no? = Del fons, del fons =, d'aquest fons. Però no ho sé tampoc, ara quines són les claus o sinó, també perquè és veritat que moltes vegades a nivell de mitjans de comunicació doncs s'ha, es comencen a fer moltes coses. Amb temes de maratons, amb això, cada cop fa més que la gent sigui més permeable a tot, = sí, sí, sí, sí, sí =, i que ho vagin vivint com d'una forma, = més visible, es fa tot més visible =, tot més visible, en la mesura que és més visible, tot és molt més, no?

60. M: De totes maneres, recuperant la idea aquella, = sí =, que abans deies, no? D'aquella Universitat que també acompanya al sortir, = acompanya a sortir =, al llarg de la sortida. Clar quan un estudiant, un titulat universitari amb discapacitat va al servei d'inserció de la seva, de la seva Universitat, no hauria de ser potser en aquí on se l'hauria d'informar de la legislació a la que es pot acollir?
61. R: Totalment d'acord, sí, sí, sí, sí. En tant que s'hauria de fer un, no?
62. M: Els serveis d'inserció laboral, = sí =, en general, = llavors, exacte =. També en fundacions, = sí =, associacions sobretot. Clar, aquestes persones on te busquen sempre és un servei d'inserció o de la Universitat o d'una associació de persones amb discapacitat o d'una fundació del mateix. Per tant, no seria en aquí on te caldria informar-los en aquests serveis d'inserció laboral? Informar-los de la legislació?
63. R: Informar-los de la legislació, sí, sí, jo crec que seria un aspecte clau, = sí, no? =. És a dir, un aspecte a apuntar, = i a les empreses? =. I a les empreses, doncs, llavors fer un recordatori de, = també =, d'això. Però, seria molt important perquè sí, la, clar, en certa manera, i si pensem des d'un punt de vista també estratègicament de dir: la persona que busca, = sí =, no ha de ser tampoc reactiva, = clar, clar =. Clar, si pensem que això seria el mateix consell que es donaria a una persona amb o sense discapacitat de dir: tu has de ser pro actiu, responsable del teu procés, pots estar apuntat aquí, però, i obriràs altres portes perquè faràs auto candidatures, enviaràs, en la mesura, un bon coneixement o garantir que aquesta persona tingui el màxim coneixement de la Llei, = clar =, dels ets i uts, = clar =, i

del que pot arribar, = clar =, i del que pot arribar a ser, seduir-lo, = clar =, ell mateix pot seduir l'empresa, = exacte =, en moltes ocasions, en una entrevista, mireu, a part teniu la comissió aquesta, tal, tal = clar, clar =. Sapiguen a més a més, que si feu aquí, també, podeu, pel tema de la barrera arquitectònica, cap problema, perquè si em contracteu també tindreu una subvenció que podeu, no? Que poden finançar el d'allò, totes les obres, que sí, i allò, aquí, sí que és veritat, = en aquí seria =, que, en aquest cas, = seria interessant =, i hauria de ser també legal. La pròpia Universitat garantir, = sí =, i potser i en aquest moment de, d'entrada, de sortida de la Universitat però d'entrada al mercat, = clar, clar =, o de possible entrada al mercat, de garantir que aquesta persona estigui el màxim de, = perfecte =. Sí, sí, sí que això hi ha una responsabilitat, hauria de ser responsabilitat inicialment també de la pròpia d'allò, per tant més enllà de campanyes que es pugin fer, = clar, clar =, que al menys puguin, = clar, puguin en aquí segur que se'ls hi fot més =.

64. M: D'acord. A veure. D'algun, els titulats universitaris que vosaltres heu ajudat a inserir-se, heu tingut llavors notícia de si han canviat de feina, si, si s'han quedat, o si han anat canviant i han passat per diverses feines, això ho teniu?
65. R: No ho tenim, no ho tenim registrat.
66. M: D'acord. (.....) Quins diries que són els punts forts amb els que poden comptar els titulats amb discapacitat de cara a la seva inserció laboral? Aquest és un recull de tot.
67. R: Els punts forts, eh. Bé, jo crec, que d'alguna manera, en primer lloc el saber que, si parlem de valor afegit, no? Doncs, en moltes ocasions, saber, que ells tenen, poden aportar un valor afegit des de la seva pròpia discapacitat, perquè és així, no? En cap cas és això, és allò de (...). I que per tant, saber també quan estaves parlant d'això de seduir, en part, però de dir: tinc això, per tant què implica? Ja no també, no només per l'objectiu, no perquè sinó, també per la pròpia marca de la pròpia empresa, jo crec que, = exacte =, una aposta clara d'una empresa, no? Per, i ara tot lo que es parla tant de la responsabilitat social corporativa, això, no? Ser sensible a, des dels temes medi ambient, des de temes de, pensem que abans que fa quatre dies fumar era una senyal de prestigi i ara quasi bé més val, més val amagar-se, = apartar a córrer =, la gent com fuma allò? La gent fuma a casa, d'amagat, = sí, sí, sí =. Però, en aquest sentit que, hi ha un, el, en aquest cas seria, estaríem parlant de tot el contrari. Jo crec, que si ara

ensem en una visió així una mica panoràmica, doncs, ostres és el moment realment perquè jo crec que socialment s'ha de millorar moltíssim, però la gent és molt més també doncs, més, sí, permeable a, a, i, i pot tenir, les empreses han de tenir interès, i en aquest sentit jo sí que faig, no sé si em passo, de ser massa positiu, però estic convençut que la discapacitat es pot veure com un valor. = D'acord =. Com un valor, i com, i veritablement, doncs, llavors ja és qüestió també de buscar l'encaix, però, també aquí, jo crec que aquí l'altre, el punt fort, això pot ser un punt fort sempre i quan la persona tingui molt clara, no? Quins són els seus, la, i hauran segurament barreres insalvables, o alguns punts de dir: potser, doncs, també, llavors, l'altre jo crec també, que tenir la visió, positiva, però realista, = clar, clar =, realista de la pròpia persona, = clar, clar =, de dir: no, no, és que amb això, doncs, mira, jo sé que aquí i veig un abisme, = clar, clar =, per tant ,aquí no hi vull, jo vaig i en focalitzo on realment, on, on, on, no? Una mica, allò del, = del principi de realitat, no? =, de principi realitat però també o sigui ara també, es parla tant del test del coaching, de dir, bueno, = a sí =, surto de l'àrea de confort i, però estic a l'àrea d'expansió, = clar, clar =, ara no me'n vaig a l'àrea del pànic; allà on, = clar =, ve la gran patacada, = clar, clar =. Però, per tant, d'una banda jo crec que aquí és, això, aquest seria el principal saber això.

I-4

1. M: Em podries dir, si us plau, el nom de la institució que representes?
2. X: Sí, FSC-inserta.
3. M: D'acord. Que és de Fundación ONCE?
4. X: És, si, és l'entitat de recursos humans de Fundación ONCE.
5. M: D'acord. Quin (...) quin càrrec tens aquí, dins de l'empresa?
6. X: Soc la directora territorial de Catalunya i Balears.
7. M: D'acord. Quines (...) podries descriure breument quines són les tasques que realitzes?
8. X: (Riu)
9. M: Breument
10. X: (riu) breument (...) i tasques (...) (riu).
11. M: Una mica...que no lliga, no?
12. X: Buenu, de fet una mica el que faig és la coordinació de l'equip, llavors portar diversos projectes tant, doncs de (...) d'atenció a empreses, de contacte amb empreses, d'inici sobretot doncs de...de grans convenis o de relacions amb més de pes, eh relacions institucionals i llavors diverses, vaja, diverses tasques, vaja, és que es molt variat, des de muntar una fira o (...) o participar doncs en ponències, jornades de sensibilització, =d'acord= doncs ehh mantenir contacte amb als mitjans de comunicació, vaja, =d'acord= tasques bastant diverses.
13. M: Quin tipus de professionals formen el servei que teniu?
14. X: Bàsicament està format per un equip tècnic, uns professionals pues titulats en psicologia, psicopedagogia i treball social, bàsicament =sí= i alguna persona doncs de la branca d'empresarials, econòmiques i després hi ha un equip administratiu.
15. M: D'acord. Des de quin any et vas incorporar a aquest treball?
16. X: Doncs al 98.
17. M: Ohh fa anys eh! (riu)
18. X: Si (riu)
19. M: Teniu la mitjana de (...) per any, de titulats universitaris que inseriu?
20. X: Podríem (...) pues suposo que d'alguna manera la podríem treure.
21. M: Val. Tu diries que són molts o poquets, de titulats universitaris?

22. X: Clar, el percentatge dels titulats universitaris dins de la borsa té un gruix petit. Estic parlant de memòria, et puc donar després les dades concretes =és igual= però igual estem parlant d'un 2% =d'acord= dins de la borsa, d'un 3. I el percentatge d'incorporació a l'empresa doncs jo diria que mes o menys deu mantenir-se amb el percentatge que representen a la borsa. =d'acord, d'acord= Però vaja això ho hauria de verificar, eh.
23. M: En tot cas vosaltres, que és el que m'interessa, vosaltres si que us en encarregueu de tenir (...) a veure de recollir dades de cada any de les persones que us interessin.
24. X: Si, si, si.
25. M: Això ho teniu, eh?
26. X: Això ho tenim.
27. M: Això ho teniu, perfecte. (...) Per tant, com que vosaltres sou, ehh de fet, sou una empresa d'inserció de persones amb discapacitat ehhe, bueno clar, és una sola via d'inserció la que teniu vosaltres. Però de totes maneres...
28. X: Nosaltres fem servir dues vies. =ah, si?= És a dir, per una banda tota la part d'incorporació a una empresa, sigui una empresa ordinària o centre especial =sí= i per altra banda fem un recolzament a la persona que vulgui constituir l'empresa pel seu compte. Es a dir, ena persona amb discapacitat que vulgui crear la seva empresa doncs també fem tot l'assessorament, des de tallers de motivació per engrescar a la gent i explicar-los que vol dir, tallers mes específics del que és un pla d'empresa i després doncs tot un seguit d'assessoraments individuals per fer el pla de viabilitat del projecte i un acompanyament un cop s'ha iniciat.
29. M: Ah molt bé. A veure, ara això ja és a part de la vostra empresa. Ehhe a partir de la teva experiència, ehhe clar, quan una persona, a viam, amb tot el tema de discapacitat visual, a viam, ho tenim fàcil perquè hi ha la ONCE radera sempre però quan no, tu com a insertora labora, creus que les persones que son titulades univeritaries amb discapacitat quan van a un servei d'inserció laboral d'una associació o del que sigui, tu creus que haurien de seguir la mateixa via d'inserció que segueix una persona titulada universitària però que no te discapacitat, o no? O creus que (...) que és important que hi hagi una doble via? Que només que (...) que per tant hi hagi una via específica per inserir persones amb discapacitat.
30. X: Clar, persones amb discapacitat és un sac molt gran.
31. M: Clar, clar.

32. X: Llavors pot haver persones amb...amb una discapacitat eh important, severa, amb greus problemes de mobilitat, persones doncs sense resta visual, persones amb (...) pues eh (...) amb discapacitat auditiva però que tinguin...pues greus problemes =sí= de comunicació, que aquestes persones si que necessitaran mes (...) o un acompanyament o un treball previ amb l'empresa. I hi haurà altres persones que segons la seva discapacitat, que serà més lleu o d'un altre tipus potser no necessitaran tant un servei específic.
33. M: Val. Per tant, no descartaries cap de les...?
34. X: No.
35. M: Perfecte. D'acord.
36. X: I a més a més, a totes dues, si que els recomanaria que anessin a serveis generalistes.
37. M: Clar.
38. X: És a dir que tot tipus, tant si tenen una discapacitat més important o menys, eh a totes dues recomanaria que anessin a serveis generalistes per (...) per titulats universitaris i a serveis pensats per persones amb discapacitat.
39. M: D'acord. I per que els recomanaries això? Això encara no m'ho ha dit ningú.
40. X: No?
41. M: No. (riu)
42. X: Els...els serveix generalistes per dos motius. Perquè quan una empresa busca un titulat o una titulada universitària recorren a aquests serveis =clar=. Doncs a la borsa de treball de la universitat o a un servei generalista. Per tant les ofertes que els poden interessar estan allà. I si (...) i per tant les empreses si volen trobar a algú és allà on recorreran =d'acord=. Si després l'empresa eh pues detecta que aquella persona té una discapacitat i que cal, o potser no cal, adaptació, ja és un addicional =d'acord=, però com a mínim estem donant l'opció tant a la persona com a l'empresa de posar-se en contacte =d'acord=, tant si l'empresa té pensat incorporar algú amb discapacitat o no =d'acord=. Estem prioritzant la titulació universitària =clar=. Per la part de la discapacitat, una miqueta seria l'altra vesant, no? Quan una empresa vol incorporar algun discapacitat, vol o...o té l'obligació legal =sí= i s'acull a aquesta via d'incorporar a algun discapacitat, doncs és més probable que recorri a un servei especialitzat, on tota la borsa de treball siguin persones amb discapacitat, tant si vol un titulat universitari com si vol una persona que no té cap (...) cap formació o cap experiència =d'acord=. Llavors eh és

important que les borses de treball amb persones amb discapacitat també tinguem perfils (...) perfils alts perquè quan ens (...) quan estem en contacte amb una empresa sempre el que li demanem és “digam quins llocs de feina tens” =clar=, tant si necessites un director comercial, com si necessites doncs després la persona que anirà a fer la neteja =clar= o després qui farà de conserge o qui atindrà al telèfon.

43. M: Clar. D’acord. Molt interessant això. Què els oferiu als usuaris del vostre servei?
44. X: Als titulats universitaris o en general?
45. M: En principi si. Als titulats.
46. X: Buenu, si que hi ha serveis generals per tothom que són, doncs, aquesta primera entrevista, el conèixer bé a la persona, les capacitats...=sí= Després fem un conjunt de tallers d’habilitats, doncs hi ha persones pues que necessiten tallers de... pues de recerca de feina, més específics a la recerca de feina =sí=, uns altres més a treballar habilitats personals, pues igual més tema d’autoestima però tot...és a dir, habilitats però totes encaminades sempre a trobar una feina. És a dir, si treballem temes d’autoestima és perquè el dia que vagin a l’entrevista es sàpiguen vendre en lloc de tirar-se pedres, no? I després hi ha tota una altra part que són... que és formació ocupacional, que per exemple en el cas dels titulats universitaris doncs...pot haver algú que vulgui millorar doncs en temes doncs d’ofimàtica, de programes específics, de access, de excel =sí= o de word avançat, això tant...tant en tenim tant en format ehh online =sí= com puntualment en format presencial. A més a més, pels titulats universitaris si que tenim un master, hi ha un...un MBA que és...buenu, cada any o cada dos anys, depèn dels anys doncs és cada any o alguna edició és...és bianual, doncs és un MBA que es fa a Madrid, llavors doncs nosaltres paguem...paguem la formació i per la gent que és de fora de Madrid doncs també tenen...tenen una beca per poguer...=per poguer donar= per poguer doncs viure =clar, clar...pel desplaçament i viure allà= amb un mínim =d’acord=. Després ehh estem treballant ara doncs tot un nou projecte de pràctiques per persones que estan encara estudiant, que estan acabant la carrera, estem arribant a acords amb diverses universitats precisament doncs per ajudar a aquestes persones a que trobin una empresa on fer pràctiques =clar= perquè a vegades el problema que tenen es que no s’acaben de treure la titulació perquè no trobaven on fer aquestes pràctiques. Doncs és un dels altres serveis que estem...que estem oferint

en aquest sentit. I a més a més, estem doncs fent alguns projectes concrets =sí=, més específics, que aquests doncs ja no són cada any, sinó que van sorgint, un any és un, un altre any és un altre, ja sigui de (...) a títol individual com a vegades ho fem amb col·laboració doncs amb alguna empresa, que seria doncs ehh becar a...pues a algunes persones per accedir pues a algun màster, per exemple a...pues ara hi ha sis persones d'aquí Catalunya que han accedit a un màster d'economia social, ehh, doncs hi ha unes beques garrigues, que conjuntament amb l'empresa garriga =sí= de fundació ONCE doncs també s'està becant a titulats universitaris, hi ha un (...) hi ha un altre projecte específic per periodistes amb discapacitat amb unes pràctiques becaades també amb...amb col·laboració amb una tercera...amb una tercera entitat, van sorgint projectes així de (...) de manera (...) de manera puntual.

47. M: Per tant, ehh veig que doneu molta importància al tema de les pràctiques mentre un està estudiant o en el moment, fins i tot, d'acabar la carrera. Per què són tant importants aquestes pràctiques?
48. X: Nosaltres prioritzem (...) prioritzem un lloc de feina. És a dir que les pràctiques òbviament són importants doncs per adquirir aquesta experiència, perquè l'empresa pugui conèixer la persona... Però això, ara jo responc a títol personal, ehhs ens estimem més aconseguir un lloc de feina perquè les pràctiques no volem que siguin ni un treball encobert =ah no, clar= ni que la persona vagi de pràctiques en pràctiques sense aconseguir un (...) un treball remunerat, no? Que és, al cap i a la fi, és el...el nostre objectiu, no?
49. M: Clar. Per tant el que serien unes pràctiques...O sigui a veure...
50. X: Clar. És a dir, hi ha una part de pràctiques, òbviament, si la persona està estudiant =sí= hi ha unes pràctiques, un pràcticum que s'ha de fer durant la carrera. Per tant...s'ha de fer...
51. M: Si, però no totes les carreres ho tenen.
52. X: No
53. M: Aquest és el problema, no? Potser?
54. X: Però buenu aquest pràcticum en el cas que és imprescindible doncs (...) doncs s'ha de fer i està bé que la gent pugui (...) pugui accedir a aquestes pràctiques per conèixer realment el que és el mercat laboral de veritat, que això és molt important, perquè el que és de l'entorn de l'educació a l'entorn laboral hi ha un salt, malauradament encara no només per continguts, sinó de manera de relacionar-se, de compliment d'horaris (...) de reconèixer que és un company, que

és un cap, que per obvi que sembli a vegades, i que es tingui o no es tingui titulació universitària, doncs són coses que a vegades doncs va bé estar en un entorn d'aquest tipus doncs per anar...

55. M: Clar. De fer aquestes pràctiques curriculars, dins la carrera universitària, de fet poden ser molt, molt interessants per tots els estudiants en aquest sentit que tu deies, però tu creus que precisament en els estudiants amb discapacitat hi té encara alguna cosa més interessant com per exemple que (...) que és on ells poden posar ehh (...) es poden posar en situació de (...) a veure, amb la meua discapacitat, el que jo he escollit, realment em podré defensar com a treballador o no?
56. X: Home, si estem en aquest punt =sí= malament rai. Perquè si hi ha una persona que ja ha estudiat la carrera i que s'ha de plantejar en el moment d'anar a treballar si ho podrà fer o no ho podrà fer vol dir que abans hi ha hagut una mala feina =d'acord= de qui l'hagi orientat =d'acord= o (...) o que la persona igualment sabent-ho doncs ha decidit fer aquella formació i realment doncs cadascú, primer que és lliure de fer el que vulgui i després que hi ha gent que se'n pot ensortir. Ehh jo crec que és (...) sí que és interessant per a la persona, realment per (...) per veure quines capacitats realment pot desenvolupar en una feina i quines dificultats pot trobar però sobretot de cara a l'empresa, de veure que aquella persona, per la que no està pagant un sou, que no li està costant uns diners, li pot estar costant un temps =clar= d'aprenentatge, però també estarà després doncs (...) doncs aprofitant una feina que fa, que aquella persona realment pot desenvolupar la feina =d'acord= perfectament.
57. M: Seria una manera de...
58. X: Seria l'entrada i la manera més evident, demostrant-ho doncs que (...) que aquella persona pot ser un més d'aquella empresa.
59. M: Perfecte. Parla'm de (...) que m'interessa molt el tema aquest de l'orientació. Que deies "es que si estem aquí malament perquè això vol dir que hi ha hagut una mala orientació prèviament".
60. X: Nosaltres normalment no hi som en aquesta part de l'orientació, que es quan (...) quan acaben la part de l'orientació.
61. M: Us hi trobeu de nois titulats universitaris que han tingut una mala orientació i que, per tant, tenen unes expectatives que no són reals?

62. X: Buenu, expectatives no reals n'hi han a tot arreu, vull dir, amb titulació o sense. Potser no tant amb titulats universitaris...
63. M: Diries que no tant, potser.
64. X: Potser no tant.
65. M: Que d'alguna manera tot el recorregut que ja han estat fent fins arribar...
66. X: A veure, sempre ens podem trobar alguna persona que hagi estudiat (...) que hagi fet una formació que després realment no pugui (...) però jo crec que són relativament pocs casos.
67. M: O sigui que d'entrada podríem dir que el principi de realitat tothom el té, més o menys tothom, el tenen (...) es té ben assolit. Vull dir, a veure, que el principi de realitat no té a veure amb la discapacitat, no? Però que sí que de vegades et pots trobar amb famílies ehh que pressionin prou com per "tu sí que pots, tu sí que pots, tu sí que pots" i que en el fons la persona no pugui. Que per tant, se l'ha fet passar per tot un seguit de sacrificis i per situacions que finalment sí que el porten a tenir un títol universitari però que per la discapacitat que té, pel que sigui, no podrà acabar exercint, amb el que hi haurà una frustració al darrere molt important. Això passa?
68. X: A veure, es que jo aquest sentit sóc més optimista =digues, digues=, perquè crec que una titulació universitària sí que pot tenir una sortida molt concreta però a la pràctica potser té aquella sortida i un conjunt d'altres sortides laborals, que no necessàriament ha de ser una sola sortida laboral =val= i que, per tant, és més difícil que aquella persona, tot el que ha estudiat no li hagi servit de res i no pugui aprofitar-ho de manera més o menys directa, eh? Òbviament el saber no ocupa lloc, però em refereixo =clar, clar= a que ho pugui posar en pràctica d'una manera més directa. Igual no podrà fer (...) exercint-ho d'una manera, però sí fent de professor, o sí que es podrà exercir d'una altra manera.
69. M: D'acord. Això és important perquè, de fet hi ha com molt la mirada aquesta de que estudies per això i tens una sortida, no? O dues com a molt. Penso que és molt important poder rebre des dels insertors aquesta visió de dir "no, no, es que la formació que tu tens t'obre un ventall, no només t'obre dues portes".
70. X: Per això potser a vegades ens(...) sí que ens trobem més problemes en l'orientació quan és algú que ha fet una (...) les antigues FPs, que si tu no has treballat de (...) has fet una formació per ser perruquera =clar, clar= i realment no

ho pots fer perquè no pots estar X hores de peu, realment sí que les opcions se't retallen bastant.

71. M: Clar. D'acord. Molt bé.
72. X: Això és una visió molt personal. (riu)
73. M: (riu) Buenu, la teva visió personal surt de tot el teu temps d'experiència. És això el que interessa. A veure, com treballau ehh amb les empreses el fet de fer-los veure que (...) que una persona, un treballador amb discapacitat és un bon treballador? És a dir, d'alguna manera anar trencant les barreres amb l'empresa. Com ho treballau això amb elles?
74. X: Generalment (...) d'entrada ja els hi diem que se'n despreocupin, que nosaltres (...) precisament estem nosaltres com a experts per treballar tot el que és (...) tota la part de discapacitat =d'acord=. Que sí que necessitem que l'empresa ens defineixi molt bé quines tasques ha de fer aquella persona, que s'espera d'aquella persona =clar=, i a partir d'aquí nosaltres ja ens encarreguem de (...) de fer tot el que és el filtratge de discapacitat =d'acord=, i llavors l'empresa doncs té uns candidats que a priori pues tenen una formació, una experiència i (...) i unes habilitats, les que sigui (físiques, sensorials, de coneixement) per poder fer aquella tasca =clar=, però que l'important és que ens puguin definir que necessiten d'aquella persona.
75. M: I aquesta feina, aquesta tasca que feu, com la valoren les empreses? Quin és el retorn que en teniu?
76. X: Home, per enquestes de satisfacció que anem fent =sí=, les empreses ehh, clar, si troben algú =clar, a radera que fa (riu)= (riu) fantàstic. Si no acaben aconseguint cap candidat (...) "donen una atenció molt bona però no hem aconseguit..." però vaja, en general és una valoració positiva, sobre un 8 o així, vull dir que bé.
77. M: I per les empreses, de fer això que em comentaves ara, no? De que, de fet tot el que és filtrar tema discapacitat ho fer vosaltres. Clar això els deu desengoixar bastant a les empreses.
78. X: Aquesta és la idea, aquesta és la idea, que puguin (...) que tota aquesta part se'n puguin desentendre en la mesura del possible perquè és la tasca que precisament estem fent nosaltres.
79. M: I noteu que realment les empreses (...) amb això els va bé? És a dir, teniu bons resultats fent-ho d'aquesta manera?
80. X: Sí.

81. M: D'acord.
82. X: Òbviament, després sempre hi ha el (...) el que dèiem abans. Hi ha persones amb majors dificultats =clar=, que no és només convèncer a l'empresa que pugui fer aquella feina sinó que aquella persona, amb aquella discapacitat, realment pugui fer-ho. O a vegades és a nivell tecnològic. Que no és que la persona no pugui fer-ho o l'empresa no la vulgui contractar, sinó que realment sigui tècnicament impossible =clar=. Per exemple, una persona cega total =sí= que faci servir una adaptació que es diu Jaws, que és el que li permet accedir...
83. M: El programa de veus.
84. X: Exacte. Si l'empresa està treballant amb una aplicació totalment incompatible =amb el Jaws= amb el Jaws i, sí o sí, per força, tant sí com no, ha de treballar aquella persona amb aquella aplicació perquè el gruix de la feina és aquest, doncs malauradament alguna vegada ens ha passat =clar, clar=, que finalment la persona no s'ha pogut incorporar, per una causa en aquest cas pues...
85. M: Tècnica. D'acord. I...
86. X: O d'accés al lloc de feina. Si és una empresa ubicada en un polígon, o que físicament no és accessible...
87. M: Perquè llavors plantejar a l'empresa que fagin l'adaptació que tocaria fer?
88. X: Això ja és demanar molt.
89. M: (riu)
90. X: Quan són petites adaptacions sí, però clar no li pots demanar a l'empresa que posi un ascensor, o no li pots demanar...
91. M: No. No, llavors tanquen la porta de seguida.
92. X: Clar. Pots replantejar si hi ha opció de treballar des de casa, pots replantejar altres opcions =sí=, però sempre i quan s'adiguin amb el que ha de fer la persona
93. M: Clar. Sí, sí, aquí el principi de realitat també hi ha de ser, no? I els titulats com valoren aquesta feina que feu amb ells i l'empresa?
94. X: Home això potser ho hauríem de preguntar a ells (riu). Els que els aconseguim feina molt bé, els que no els anem aconseguint suposo que no tant.
95. M: D'alguna manera ho recolliu, per això? Teniu dades, teniu algun feedback dels...
96. X: Sí =sí, no?=:, el que passa és que no ho tenim separat per tipus de formació =d'acord=. És una enquesta general de tots els usuaris.

97. M: D'acord. Molt bé. Creieu que podríeu oferir alguna altra cosa que no esteu oferint, perquè això funcionés més encara?
98. X: Segur. (riu)
99. M: (riu) Te'n ve alguna al cap?
100. X: No de fet (...) de fet a partir del gener, febrer si que (...) si que fem un canvi intern, que precisament per això estem canviant l'aplicatiu informàtic, que és oferir un servei més a distància, fer servir més la web, les noves (...) les xarxes socials =d'acord=, tant d'entrada dels usuaris, d'accés que no hagin de venir necessàriament aquí a inscriure's =clar=, que igual després igual necessitem veure'ls per conèixer-los o (...) però agilitzar tota aquesta part, tant pels usuaris com per les empreses.
101. M: D'acord. Clar. Aprofitar...
102. X: En això hi estem treballant i de ben segur que podríem fer moltes coses. (riu)
103. M: (riu) Molt bé. Els veieu, als titulats universitaris, els veieu mancances a nivell de formació universitària?
104. X: Mancances (...) Insisteixo, clar, cada persona és un món i per tant hem de parlar de persones...
105. M: Sí, en general.
106. X: Hi ha persones que sí que tenen mancances d'habilitats tot i tenir una formació universitària, d'habilitats personals, de (...) de com adreçar-se, de com donar-se a conèixer, de com comportar-se en una entrevista...
107. M: Tu diries que aquesta (...) aquesta falta d'aquestes habilitats ehh poden ser molt genèriques a tot titulat universitari en general?
108. X: Sí, sí =sí=. Jo crec que podria ser general i després dintre les persones amb discapacitat doncs l'adequació de les...l'autoconeixement de les capacitats i del que poden i del que no poden fer a vegades no està del tot ajustat...
109. M: D'acord. I això com...?
110. X: ...tant per sobre com per sota, eh? Ens trobem a persones que pensen que poden fer més del que poden i a l'inrevés.
111. M: Creus que això a la universitat d'alguna manera s'hauria de treballar?
112. X: Home estaria bé que es treballés. Ara, com?
113. M: Però a la universitat potser sí, no? Perquè de fet està formant a uns professionals competents...

114. X: Jo crec que són unes habilitats que fins i tot s'haurien de començar a formar abans de la universitat, no? =d'acord= És un procés més llarg, d'anar treballant des de base. Les persones que continuen doncs formant-se a la universitat continuen amb aquest procés =clar=. No només la part tècnica, per dir-ho d'alguna manera =sinó la part més...=, sinó d'habilitats personals (de contacte, de comunicació...).
115. M: D'acord. A veure, heu pogut veure si els titulats que han realitzat pràctiques, allò que dèiem abans, pràctiques curriculars tenen més habilitats a l'hora d'inserir-se que els que no n'han fet?
116. X: Es que just el projecte aquest l'hem iniciat ara. Per tant...
117. M: No tens...no pots dir-se res. D'acord. Sabeu...
118. X: Clar, per exemple, si que (...) És cert que aquest projecte l'hem iniciat ara, però sí que és cert que ONCE com a tal sí que té unes pràctiques desvinculades de la (...) de la formació per persones afillades a la ONCE, cegues o amb discapacitat visual, i la ONCE beca i paga l'assegurança d'aquestes pràctiques i llavors això sí que alguna persona amb titulació universitària que ha fet aquestes pràctiques sí que veiem que això li és útil =d'acord=. Vull dir, no et puc parlar de les altres pràctiques perquè tot just estem començant ara a fer-ho...
119. M: Però en canvi aquestes sí, no?
120. X: I de les pràctiques de la gent que està fent el màster doncs òbviament =clar= també són molt positives. Hi ha gent que es pot quedar a l'empresa on ha fet les pràctiques.
121. M: D'acord. Molt bé. I les empreses, teniu algun retorn de com valoren la formació que han rebut aquestes persones?
122. X: No.
123. M: No el teniu, oi? D'acord. I teniu dades de com (...) o algun retorn de com valoren les empreses el que aquests estudiants hagin fet pràctiques durant la seva formació universitària?
124. X: No.
125. M: Els empresaris (...) Tot això a vosaltres no us arriba, eh? Diries que alguna persona...
126. X: Jo entenc que a partir que nosaltres siguem qui (...) qui piqui a la porta de l'empresa i li ofereixi, llavors potser sí que tindrem més retorn.

127. M: Diries que a un titulat universitari amb discapacitat li costa més inserir-se que a les persones que no tenen...
128. X: Sí. (riu)
129. M: (riu) Sí? Digam per quins motius.
130. X: Doncs des del desconeixement de l'empresa, la por real doncs per exemple de trobar-nos (...) sé d'un cas d'una persona amb una discapacitat important fent pràctiques en una empresa (...) l'empresa dir-nos "ostres que bé, que contents que estem, però no el contractarem per si de cas". I (...) i la persona ha estat allà, s'ha integrat molt bé a l'equip, a nivell de feina molt bé, però per por =per por=. Per dir doncs (...) no serà tant polivalent, que en aquest cas era (...) sí, clar, era cert, doncs podia fer un determinat tipus de tasques, amb un format. Jo crec això, bàsicament per desconeixement de la discapacitat, per por de baixes, per por de que la persona no sigui tant polivalent...
131. M: I com ho podríem fer perquè a l'empresa li passes aquesta por i conegués la discapacitat, i per tant no li tingués por?
132. X: Doncs animant-los a contractar, perquè la veritat és que aquelles empreses que fan l'aposta i contracten a algú, després ens tornen a trucar =clar=. Ens tornen a trucar...a la que tenen un lloc de feina ens tornen a trucar a veure si tenim a algú.
133. M: I aquell que no fa mai l'aposta, com s'hi podria arribar a aquesta empresa?
134. X: Doncs des de (...) el que se m'acut és empreses del mateix sector que puguin traslladar la seva experiència, perquè ha de ser una cosa viscuda. El que estem veient és que per moltes xerrades de sensibilització, per molt que expliquis, per molta lògica que posis, ha de ser una cosa que es viu =si no es fa mai el pas de viure-ho...=. Si no es viu d'alguna manera o altra, amb un format o amb un altre, no hi ha la possibilitat. Aquí per exemple doncs a vegades estem fent, conjuntament amb unes altres empreses del grup, doncs ehh jornades de sensibilització però més enfocades a que el personal visqui la discapacitat, no? =d'acord=. De posar-se en un lloc d'una persona cega, posar-se en un lloc d'una persona amb cadira de rodes, ni que sigui en un entorn lúdic, però que vegi que es poden fer (...) que es poden fer coses.
135. M: Però clar, com que sempre és voluntari, l'empresa que no vol, no vol mai, no? No té mai possibilitat de veure que hi ha altres empreses que estan apostant en aquest sentit...

136. X: Buenu, aquí tenim una sort, que les empreses són persones, i que quan trobem la persona convençuda =ja està=, a l'empresa que vagi =ja està=, convenç a l'empresa.
137. M: Clar, clar. Això és molt important. Clar, oh... Clar, és que m'estic trobant que van dient "se'ls ha de fer formació, se'ls ha de fer formació" però un la formació la deixarà entrar si la vol =sí=. Si està convençut de que allò no és per ell, allò no és per ell i no li obrirà la porta a la formació. Per tant, clar, hi ha d'haver una altra possibilitat que no sigui la formació.
138. X: Si se us acudeixen més coses nosaltres...
139. M: Encantades, no? A veure si entre tots... A veure (.....) que vaig repassant el guió (...) clar, quan un titulat s'insereix ehh (...) vosaltres teniu dades de que (...) si canvia més de feina o si ja, quan s'insereix, s'insereix i normalment ja permaneix en aquella feina.
140. X: No, no en tenim.
141. M: No teniu dades d'això, eh? A veure (...). Ja ha anat sortint, eh? Però per acabar-ho de formular rodó... Quins són els punts forts amb els que diries que compten els titulats universitaris de cara a la seva inserció laboral?
142. X: A l'engròs? (riu)
143. M: A l'engròs, sí, clar. (riu)
144. X: Es que clar...
145. M: Clar, es que (...) sí, sí.
146. X: Es que es... hi ha casos que poden ser tant diferents...
147. M: Clar. Per això de fet estem fent com un estudi de casos (...) es que sinó (...) clar, és la manera.
148. X: El fet de tenir una formació ja és un punt a favor, però això igual que qualsevol altra persona que no tingui discapacitat =sí= i, en aquest cas, doncs el fet de que hi hagi una legislació que marqui que el (...) que un 2% de la plantilla de les empreses amb més de 50 treballadors han tenir una persona amb discapacitat, buenu, pot ser un (...) una ajuda, tot i que hi ha les mesures alternatives, hi ha empreses que no compleixen =sí, sí=, ni directa ni indirectament, pot ser un aspecte. A vera, dir que les persones amb discapacitat han fet més esforç i que en el lloc de feina també s'esforçaran més o (...) Jo continuo pensant que cada persona és un món i que hi haurà persones que sí i hi haurà persones que no.

149. M: Que cada cas és únic. Per tant una miqueta aquella idea que hi ha de que quan una persona amb discapacitat va a una entrevista de feina hauria d'aprendre a vendre de manera ehh positiva la seva discapacitat, que és això que tu estàs dient, no? De dir "buenu miri jo (...) resulta que (...) jo que sé, tinc una discapacitat motriu que em fa anar molt lenta a fer les coses, però precisament per això jo m'ho repasso tot molt, molt, molt abans no ho entrego". Creus que això és positiu?
150. X: Es clar, però tornem a lo mateix de sempre. Aquí cadascú el que ha d'aprendre és a (...) a trobar els seus valors positius i vendre'ls. Una altra persona que no tingui discapacitat però que tingui algun altre punt feble =també= també haurà d'aprendre a vendre aquest punt feble, no?
151. M: Buenu de fet tots, perquè tots en tenim de punts febles, no?
152. X: Per això. Llavors, sí que cadascú haurà d'aprendre a (...) primer a (...) què vol aquella empresa en concret =sí=, que espera (...) que espera d'aquell lloc de feina, que creu que espera de la persona que s'incorpori i, per tant, vendre en positiu tot el que té.
153. M: Tot el que té. D'acord. Per què tu creus que en una entrevista allò que la (...) això que ara estàs dient, que la (...) el que l'empresa n'espera de tu, amb una entrevista, la persona que opta a aquest lloc de treball, pot canviar una mica la idea? És a dir, pot això d'alguna manera vendre totes les (...) els seus punts forts de manera que canviïn una miqueta la idea del que esperen d'aquella persona?
154. X: Jo crec que sí perquè (...) sí que hi ha persones que ens tiren enrere per la discapacitat però moltes vegades és per (...) per l'actitud de la persona entrevistada. També és cert que nosaltres ja enviem a persones que puguin fer la feina =clar=, vull dir que no és una persona del carrer que igual realment no (...) pues la seva discapacitat no és compatible amb les tasques que ha de fer. Vull dir que estem parlant ja de persones que han estat filtrades. Però que ens trobem més que és per les habilitats de la persona i per l'actitud, moltes vegades, que no per la discapacitat. Per la discapacitat ens podem trobar, doncs això, aquests casos que són molt més complicats: una persona amb paràlisi cerebral =sí= amb molt poca mobilitat, una persona cega sense resta visual, ehh...
155. M: Clar. I en aquestes habilitats i actituds que deies que hi té a veure la família?
156. X: Molt.
157. M: Explica, explica. (riu) Que m'agrada això.

158. X: És evident que si (...) si tens la sort de tenir una família que et recolza, que et valora, et fa tenir el nivell d'autoestima suficient, tot això que dèiem ho hauràs après des de petit =clar=, ho hauràs anat reforçant a l'escola, ho hauràs anat reforçant a l'etapa universitària i això després és el que (...) és la motxilla que portem, no? =clar= en positiu.
159. M: Per tant, que una persona pugui tenir una (...) una inserció laboral eh, no m'agrada la paraula, eh?, però normalitzada podríem dir que, de fet, es comença a gestar des del principi amb la família, en el fons.
160. X: Si, si en part sí.
161. M: Una família possibilitadora, que et fa fer el que et toca fer i no t'ho fa per tu, una família que no va dient "ai, pobret meu", sinó al revés...
162. X: Sí, sí, sí, si, fa molt, fa molt.
163. M: D'acord. Molt bé. Quines preocupacions acostumen a mostrar els titulats universitaris respecte la seva inserció laboral?
164. X: Doncs crec que les mateixes que qualsevol.
165. M: Que qualsevol... No tenen més preocupacions específiques per la seva discapacitat, per les barreres...
166. X: Tenen la doble preocupació: el mercat està malament i pues amb una discapacitat ho puc tenir més complicat.
167. M: I això de que també últimament se'n sent parlar de (...) de que com que estem en una època de crisis les empreses estan demanant persones amb discapacitat per tots els beneficis que això comporta a nivell (...) pues això, de legislació... Això és cert o és una mena de cosa que corre...?
168. X: Pues m'agradaria a mi també saber-ho perquè la Generalitat (...) la subvenció aquesta dels contractes aquests (...) no l'ha tret aquest any. L'any passat tampoc no l'ha pagat =ahh=. Llavors, pot ser que sí que hi ha empreses que realment estan contractant més perquè doncs han de complir el 2% =sí=, volen estalviar-se la multa =els beneficis fiscals aquests que hi ha=, volen doncs això, estalviar-se la multa, o no comprar necessàriament en un centre especial de treball, sinó que opten per incorporar directament. I sí, doncs per si hi ha una bonificació de quota de seguretat social (...) pel que sigui. Però jo tampoc no crec que n'hi hagi tant, sobretot perquè no hi ha tantes empreses que ens truquin i ens ho preguntin directament, després pel tipus de contracte, buenu ja XXX, ens estan arribant peticions i estan en contacte amb la gent doncs sí, amb contractes indefinits o

contractes de més d'un any que són els que estan bonificats =clar=, però hi ha molts contractes que són obres i serveis =clar=, que igual sí que duren més d'un any o no, però =però que d'entrada= que les obres i serveis no estan bonificades o contractes més curts, que necessàriament no estan bonificats.

169. M: Clar, clar. Per tant no hi ha dades =no ho sé, no ho sé, no ho sé= no hi ha dades per afirmar-ho ni per desmentir-ho.
170. X: No, no, perquè ens crida l'atenció perquè realment (...) nosaltres aquest any és l'any que hem aconseguit més (...) inserir al mercat laboral a més persones, contràriament a la línia...
171. M: Es que un altre dia una altra fundació també m'ho deia això. Que veuen que sí, que hi ha més demanda de persones amb discapacitat també.
172. X: Llavors (...) es que no hi ha (...) jo encara no li he sabut trobar el què. També és veritat que el tipus de llocs (...) també ens en estem anant més als extrems, això passa com amb (...) amb la renda, no? =sí= Que s'estan =sí, s'està polaritzant= Aquí també ens estem trobant el mateix, que ens estan arribant moltes ofertes de molt baixa qualificació: neteges... moltes més ofertes d'aquest tipus. Moltes més ofertes per persones molt preparades: per titulats universitaris, amb idiomes, amb enginyeries... I la part central, =està quedant més buit= tota la part d'administratiu, de (...) doncs ens està quedant (...) bueno sí que ens estan demanat pues personal de manteniment, etcètera, que podria fer de formació professional, però que =està quedant com més buit això= almenys el que ens està arribant a nosaltres, eh?
173. M: És més... D'acord. Tu què diries que valoren més les empreses, el currículum de la persona o bé la seva situació de discapacitat?
174. X: El currículum.
175. M: El currículum.
176. X: Tenir el currículum.
177. M: Sí, tenir el currículum adequat. D'acord.
178. X: Això és el primer. =sí= Després ja veuran lo altre, però...
179. M: (riu) Perquè clar de fet vosaltres com que treballeu amb persones...
180. X: En el nostre cas, eh? =sí= Vull dir tal com treballem nosaltres. Pot haver alguna altra associació... però clar ja estem parlant de titulats universitaris.
181. M: Sí, sí, sí.
182. X: Amb titulats universitaris sí.

183. M: Primer valoren més el currículum, eh? D'acord. A veure... Hi ha coses que ja han sortit i llavors ja me les salto. Creus que hi ha alguna cosa que necessiten les empreses que un titulat universitari amb discapacitat no els hi podrà donar?
184. X: No.
185. M: No, eh que no? Doncs jo em sembla que...
186. X: Una altra cosa és que hi hagi el titulat universitari amb aquella formació
187. M: Clar, clar, clar perquè de fet de titulats universitaris tampoc hi ha tanta població, amb discapacitat, perquè de fet estem parlant d'un 1,1% de tota la resta, de tots els titulats. Clar, és molt poc. Per tant, si que pot ser que busquin un titulat amb no sé que =i no el trobem= i que no n'hi hagi cap ni un. Clar. D'acord
188. X: Això sí que ja ens passa =clar=. No perquè no ho pugui fer sinó perquè =perquè no n'hi ha= perquè no n'hi ha o perquè no (...) perquè està treballant o perquè no es pot desplaçar a tal lloc o potser perquè aquella discapacitat en concret sigui incompatible...
189. M: Amb aquell tipus. Clar d'acord. A vera, jo l'entrevista, buenu el guió, ja l'he acabat. Explica'm tot allò que ha quedat en el calaix i que tu creus que és molt interessant de que hi pugui sortir.
190. X: No sé. Així a priori jo crec que més o menys...
191. M: Sí? Diries que ha anat sortint tot?
192. X: Sí, jo crec que sí.
193. M: Sí? Val, d'acord, doncs ja està.
194. X: Sobretot insistir en això, que les persones amb discapacitat són molt diferents, les discapacitats són molt diferents =clar= i, òbviament, la formació, el tipus de titulació també és molt diferent =clar=. No és el mateix una persona que et ve amb una història de l'art que una persona que et ve amb una enginyeria.
195. M: Per tant, està clar que no ho podem posar tot dins d'un mateix sac i que no podem protocol·litzar d'alguna manera les persones amb discapacitat amb títol universitari perquè com sempre tot és (...) cadascú és únic i diferent. La diversitat està aquí també.
196. X: Clar. És que és (...) Podem tenir, doncs, titulats amb molt bona titulació, molt bones carreres, però igual tenen una malaltia mental i no estan compensats =clar= i per molt que busquin feina =no trobaran= per molt que treballem amb ells no hi ha manera que les empreses el contractin per molt bona titulació...

197. M: Creus que hi ha algun tipus de discapacitat que crea més barreres a les empreses?
198. X: Home, a vera, sí que és cert que tot el que és malaltia mental (...) l'empresa la desconeix molt i, per tant, li fa molt respecte =sí= i després tot el que són doncs persones amb una gran discapacitat, persones amb greus problemes de mobilitat =sí=, greus vol dir doncs paràlisis cerebral, persones que doncs poden moure només el cap, poden moure molt poquet, persones cegues totals sense resta visual, també ens està costant molt.
199. M: I té alguna cosa a veure la visibilitat o la invisibilitat de la discapacitat aquí?
200. X: Home, clar, tot ajuda.
201. M: Tot ajuda.
202. X: El fet... Jo començava al 98 =sí=, ja havien passat les olimpíades, però eren molt recents. La visibilitat de les persones amb discapacitat d'aleshores amb ara ha canviat molt. Ara és molt normal veure gent amb discapacitat pel carrer i això ajuda, perquè les persones ho tenen més interioritzat, se n'ha parlat molt més. D'una manera o altre totes les empreses tenen clar el tema de la responsabilitat social, que hi apostaran o no hi apostaran, però els hi sona =Clar, clar, els hi sona=. Saben el que és, si més no.
203. M: Alguna cosa sona, clar.
204. X: I sona que pot ser una part de temes de mediambient però sona també que hi ha una altra part més d'igualtat i de tema social, que després entraran o no entraran, però com a mínim això ja =ja els hi sona= ja els hi sona, això ja ajuda.
205. M: D'acord, d'acord. Molt bé. Alguna cosa més? Creus que no?
206. X: No.

1. Ll: Perquè jo també, pues no sé, tampoc no tenia ni l'experiència ni sabia ben bé amb qui estava treballant i és allò que a última hora dius: ostres a on t'estic jo a aquí, = clar, clar =, que m'estan fent o a que juguen, = clar =. Llavors, pues bueno, com que em feien signar unes coses doncs vaig veure que no eren correctes.
- 2.
- 3.
4. I-5
5. 1 M: D'acord, doncs estem parlant amb Raquel Roca Mora, Raquel em pots dir el nom de la institució que representes?
6. 2 R: Fundació Manpowergrup.
7. 3 M: D'acord, la ubicació l'edifici? = Sí = Teniu aquest o en teniu més repartits?
8. 4 R: Com a fundació estem tant a Madrid = sí = que tenim un edifici propi perquè som, bueno anem treballant amb un projecte conjuntament amb Ministeri doncs necessitem tenir una ubicació única. I aquí Barcelona la plaça és la de la central, central de Manpowergrup de nivell espanyol, està aquí a Barcelona.
9. 5 M: Aquí a Barcelona, d'acord. Quin és el càrrec que representes?
10. 6 R: Jo estic com a responsable de projectes.
11. 7 M: Podries explicar una miqueta quines són les tasques que desenvolupes?
12. 8 R: Sí, la figura d'un res-, o sigui nosaltres com a fundació el fet de pertànyer dintre d'un grup internacional també fa que hi hagi una diferenciació, vale, més concreta a quan a les funcionalitats. No només és una fundació que atén a un col·lectiu sinó que el paper molt específic que tenim és molt similar a les nostres línies de negocis o sigui la majoria de persones que formem part de les org- l'organització sigui quina sigui la línia, som consultors. Consultors que el que ens dediquem és a analitzar una situació a casa d'un client, veiem quina pot ser la problemàtica d'aquella situació i intentem fer un projecte, un esbós o bueno trobar-li una solució i la implantació. En el cas de la fundació el funcionament és el mateix, jo sobretot (...) jo el que dono és el suport a les empreses que o bé desconeixen o no compleixen la Lismi. La meva funció sobretot fins ara perquè ara també ens ha canviat una mica el model que estem en la tendència nostra de

col·lectiu és el joves, sense i amb discapacitat, però fins ara el model nostre era, jo com a consultora, quan vaig a una empresa que m'està dient no arribo al meu percentatge de compliment, vale, per què? O sigui, intentem esbrinar primer per què, per què és un tema no vull complir?, és un tema de no puc?, és un tema de no trobo, és un tema no sé que tinc que fer. Doncs una miqueta amb totes aquestes variables si és no sé que he de fer l'ajudem amb tota l'assessoria de pos com ho has de fer, publica l'oferta al SOC, busca aquella persona o fer una memòria tècnica per a una mesura alternativa, l'ajudem amb la tramitació i després l'ajudem a molt bé una vegada tu ja tens, si no has contractat o no has trobat a persones amb el perfil de discapacitat que necessita la teva empresa, (...) que fer amb aquelles mesures alternatives, quin projecte pel segons el teu ADN, segons la teva missió, els teus valors creus que et serviria per executar a dintre la teva empresa, o a lo millor pos hi ha empreses que amb la situació actual, et diuen jo a dins no puc assumir ara un projecte, no puc ara fer un projecte de becaris per a discapacitats perquè ara estem acomiadant gent. Doncs, és d'un procés natural de com faig algú nou si estic fent sortida, pues hi ha empreses que participen amb una entitat externa on puguin participar en aquest projecte, doncs, sobretot com a consultor o el responsable del projecte fem que aquella empresa pugui realment arribar, sobretot al pur objectiu és el compliment de la llei i després avaluar quin és el paràmetre. Quan hi ha una empresa que et diu no trobo els perfils, com que nosaltres som especialistes en el mercat de treball, tenim el negoci que més es coneix a Manpower és el treball temporal, tenim externalització, tenim selecció, tenim headhunters. Doncs, segons el perfil que s'estigui buscant, ens, jo em poso en contacte amb aquell negoci perquè m'ajudi a trobar-li el personal que ell pot necessitar, si es troba, pos fa la contractació i sinó es troba es quan és quan busquem de mirar que podem fer per arribar aquest acompliment. Aquest seria una mica com la missió d'un responsable per a nosaltres, doncs contacte tan directe jo com a responsable de projectes no els tinc, a no ser que, m'entri un projecte per exemple un projecte de capacitació i formació per entrenar les habilitats i les competències laborals a recent titulats, aquí sí que els tinc, però els tinc com a format llavors com a formadora, els tinc en l'aula. Jo directament selecció, selecció d'usuaris per exemple no portem doncs, intentem com dividir els (...) dos perfils a la fundació no?, el perfil que atén que fa les seleccions que aporta aquest usuari directe, i jo que atenc a aquesta necessitat d'aquest usuari a

trobar feina i aquesta empresa que hi ha aquesta demana, doncs jo el que intento és equilibrar aquestes dos aquestes dos situacions i sinó hi ha un “entente” buscar doncs quina alternativa ha de tenir. Aquesta és una mica la figura com a consultora.

13. 9 M: D’acord. M’ajudes a explicar quins tipus de professionals formen el servei d’inserció?
14. 10 R: (...) Hem de dir que fundació dintre de Manpower com que Manpower estem avalats o estem recolzats per tots els professionals de totes les línies, nosaltres som un fundació molt molt molt molt petita, val, aquí a Barcelona som actualment dos tècnics, bueno jo com a responsable de projectes i la meva companya que és tècnica. I a Madrid sí que hi ha una, dos perfils de responsables també perquè els projectes a Madrid són diferents, les subvencions públiques a Madrid també són més i diferents, aleshores, bueno, també allà hem d’acompanyar que hi hagi un altre perfil. I després la majoria per no dir que les tres persones que venim que som consultores, que som psci- o sigui anem de la branca elles són psicòlogues i jo sóc psicopedagoga. I les altres companyes tenen un perfil més administratiu, tècnic d’inserció. = D’acord =. Vull dir, és la diferència, potser és el perfil, nosaltres no tenim una base en tant social, és a dir, el nostre tècnic no es tant el social com pot tenir una entitat, per nosaltres es com més un administratiu. = Administratiu, sí, sí =. Vale, el perfil més social o més de la part psicològica la tenim els que som responsables de projectes, perquè hem d’executar i en el meu cas, com a psicopedagoga jo dissenyo jo sóc a nivell nacional la que dissenyo les propostes formatives.
15. 11 M: D’ac-, d’acord dins per tant la fundació Manpower des de sempre hi hagué incorporat el tema de la inserció laboral de persones amb discapacitat?
16. 12 R: És el (...) és la nostra missió, o sigui, la fundació Manpower es crea l’any 2003 com: objectiu inserció laboral de les persones de risc d’exclusió social, atenen que el col·lectiu més identificat, i, que ens ha arribat més o ens hem especialitzat més ha sigut el de la discapacitat precisament. Tot i que, hem tingut pos col·lectiu, hem sigut partner amb la Generalitat de col·lectiu de violència de gènere, hem sigut col·lectiu partner amb el SOC d’inserció de gent de llarga durada, hem sigut partner amb la DGAIÀ = sí = de joves no qualificats per qualificar-los, vull dir, si que és veritat hem tingut una trajectòria de crear aquells projectes que socialment en aquell moment era una demanda o una necessitat amb

el partner específic públic que necessitéssim, però, en canvi la discapacitat és el nostre tarannà de, = de sempre =, perquè a més a més, jo sempre m'agrada parlar de que la nostra inserció és nosaltres (...) ens dediquem això bàsicament perquè naixem dintre d'un grup d'inserció, = clar =, clar com és el món de la feina, = clar =, per nosaltres som com aquell, som moltes vegades hem de ser el precursor des de la fundació que el nostre grup també s'obligui a entrar aquest circuit, = clar =, de la discapacitat.

17. 13 M: Molt bé, d'acord. (...) Saps més o menys quina mitjana cada any més o menys la mitjana que ateneu de persones amb discapacitat titulades universitàries?
18. 14 R: És baixa, = baixa =, és molt baixa, l'únic que crec que es pot atribuir, bueno crec no, estaria com molt segura però bueno mai se sap sinó ho pots contrastar no? aquestes coses, sinó tinc un estudi a darrere que m'ho demostrí, però (XXX) universitàries poques, perquè jo crec que la persona que arriba a la Universitat sol tenir: primer, si reconeix la universitat a un indesapac-, si passa per la via amb, reconeixem discapacitat senzillament és per un descompte a la matrícula = si =, perquè la persona amb discapacitat i és capaç d'arribar a la Universitat no se sent discapacitada. Llavors, quan obra, quan, tenim un company que sempre ho diu fins que no vaig sortir de l'armari de la discapacitat em vaig perdre moltes coses. No doncs, jo crec que en allà si tenim, (...) si tenim realment unes dades de a Catalunya, actualment en aquest any no si eren pues 1147 estudiants universitaris, crec que si aquest mal no hi és, és per un tema de matrícula. Després la realitat no busquen feina a través de les entitats perquè atribueixen que no necessiten trobar feina a través de la fundació, és més, jo tinc la creença absoluta que a mi m'agradaria pensar que jo he de desaparèixer com a fundació per buscar feina a gent amb discapacitat, la gent amb discapacitat ha de trobar la feina on hi hagi la feina: amb una oficina de treball temporal, una consultaria, al SOC directament, que no necessitin de la nostra figura, de protecció social per trobar la feina. = D'acord =. Són pocs, si parléssim de percentatge (...), clar si parlem, o sigui, si parlem, potser parlar-ne de percentatge a nivell general estaríem parlant només d'un 10 %, però clar si parlem de percentatge versos oferta = sí = aquí s'incrementa perquè moltes de les nostres ofertes estem buscant actualment, penso, estic pensant, amb una oferta que tenim ara que la vaig penjar ahir a València, una persona per departament de jurídic, per tant ha de ser un jurista, estem buscant dos enginyers a Tarragona, estem buscant a un químic a Terrassa,

clar, quan les nostres ofertes són aquestes, sí, que en sol venir una miqueta més de discapacitat formada perquè sinó no forma part del circuit, = clar = però clar seguim tenim moltes ofertes personal de neteja, manipulació. Les nostres ofertes encara el gruix gran és el menys qualificat, = clar = per això ens dona aquesta diferència, entre menys universitari (...) més no format o qualificat, però si ho mirem per ofertes, hem de dir que hi ha una alta tendència universitària, però perquè ho exigeix el propi perfil, sinó no poden arribar-hi.

19. 15 M: Clar, clar, si, si. Com coneixen els usuaris aquest servei? O com us doneu a conèixer?
20. 16 R: Nosaltres, jo crec, primer de tot des de fundació treballem amb, (...) treballem amb (XXX) SIFU, col·laborem perquè jo crec que entre les entitats dir que treballem no és, no és correcte, perquè no fem intercanvi mai econòmic perquè tots = clar, clar =, som sense ànim de lucre. Però col·laborem a molts nivells, per exemple, com ens hem donat a conèixer des de la fundació Manpower?, fundació Manpower jo crec que una de les coses que tenim com (XXX) a diferència amb altres fundacions o entitats és que nosaltres som experts en el treball. Potser jo no sóc, no sóc experta al mateix nivell que la ONCE amb discapacitat, no ho podré ser mai. Jo mai podré ser visual com ONCE (XXX), o sigui no puc entrar a competir, jo conec la discapacitat, no, això ho coneixen les entitats SIFU, o sigui aquests coneixen la seva discapacitat al 100%, des de l'existencial fins la social. Però, jo sí que sóc forta sabent que vol el mercat laboral actualment; amb el nostres estudis, eines pròpies de Manpower, processos propis de Manpower, (...) estudis vinculats que només fem nosaltres amb quatre cases. Doncs, clar, aquest coneixement de què hi ha fora, sí que el tenim. Doncs com col·laborem amb les entitats?, (...) posant-los sobre la seva taula, si vols et faig una xerrada, sobre: que demana el mercat laboral versos discapacitat, versos aquest tema, doncs, acabem col·laborant (...) realment (...) entre nosaltres molt, no?. Això també crec que això ens dóna, realment, (...) com que ens coneixen, una persona auditiva que està (XXX) diu doncs diu ves a fundació Manpower. (...) Com que entrem per legal de l'Ajuntament, si passen per ells quan els hi donen el llistat de recursos; ves a fundació Manpower. Doncs, entre que estem com a recurs, també per exemple la Generalitat, que ha sigut l'única d'Espanya que em consti, que ha fet, per tot el tema de tramitació de mesures alternatives, com que és obligatori que aquella tramitació de mesura alternativa, l'entitat perceptora

d'aquells diners siguin només objectiu social i inserció laboral, a Catalunya es va elaborar un llistat de totes aquelles entitats que només tenim aquest objectiu social, perquè som les úniques que podem ser perceptores (...) segons la Llei. Doncs, la Generalitat, és la primera que ha fet un, que ja té un llistat = clar =, que està la competència nostra directe, però també estan en allà, però perquè tenim aquest objecte social. Com ens donem a conèixer? Nosaltres no fem comunicació, fem molta poca, ja m'agradaria, o sigui, encontre del que m'agradaria, de varietat, però, com a Manpower sempre hem estat com molt, hem sigut un grup molt prudent alhora de comunicar no?, doncs com ens han conegut? Perquè treballem amb ells = clar =, ens han vist funcionar, i ens van enviant la gent directament.

21. 17 M: D'acord, a veure, la via d'inserció de les persones amb discapacitat, creus que (...) és la mateixa, és la mateixa, que la que utilitzen les altres persones = no = que no tenen discapacitat?
22. 18 R: En absolut, comença a ser-ho, = comença a ser-ho =, comença a ser-ho, (...), fa quatre anys, no!
23. 18 M: Per què no?
24. 19 R: Perquè no. La (.....), clar, tot és potser és molt a nivell de percepció, perquè = sí, si = que hi ha ascendències, i quan ho comparteixes amb gent veus que tots tenim la mateixa no?. Jo crec que no, pel que comentàvem (...), quan jo només fa, l'any 98 estàs acabant la Universitat, actualment en aquella època encara estàvem parlant d'educació especial i educació normal, no fa ni vint anys. Clar, quan, quan una societat es va formant amb un criteri de la normalitat i de la no normalitat, és molt difícil ajuntar conceptes, què passa? que, les escoles no estaven preparades tampoc per formar-se, fins que, fins que no et van començar a tenir discapacitat ben qualificada i ben preparada i ben formada, bueno pos, això, tot això costa, què passa? Que tota, qui coneixia la discapacitat?, les seves entitats, doncs, si jo no vull sentir-me maltractat en una empresa, o quan em vegin de seguida, em diguin: uí, que se't facin fora, és molt dur-, és molt dura la realitat d'una persona amb discapacitat buscant feina. Com poden haver intentat minimitzar aquest grau de risc? Anant a través d'una entitat, perquè? Perquè l'entitat és qui presenta el currículum i ja saben: que la Raquel, la Pepita o qui sigui trucarà a l'empresa dient aquesta persona fei- fèiem com de coixí. Crec, que no sempre hem fet bé, fent aquest coixí, perquè el que hem fet és, quan necessites d'un coixí algú per parlar de l'altre, sembla que algú passi, més greu del que és. Doncs, jo crec, com que

tota la discapacitat sempre ha anat al mateix sac, tota: mental, intel·lectual, física, auditiva; tota! (...) S'han creat com uns circuits, si ets persona amb discapacitat, a través de l'entitat, i l'empresa pot buscar una persona amb discapacitat, ara, comença a buscar-la, igual que una persona sense discapacitat, però també tirava de les entitats. Doncs, jo crec, que perquè el no circuit el mateix, perquè el circuit ordinari no estava preparat, a mi, m'han trucat de, m'ha vingut una persona amb discapacitat què faig?, pos atendre-la, fes-li l'entrevista, lo que fas cada dia 27 vegades, lo mismo, a vale, però com es fa?, pos igual, home, que és?, T'ha dit si és auditiva, t'ha dit que és visual?, doncs, l'ajudes, pos si és visual has de tenir en compte això, el ritme, tal, no sé què. És auditiva, pos mira; agafa un paper, agafa un boli intenta ajudar-lo més esquemàticament, i li dones quatre pinzellades. Però jo crec que no ha sigut pel propi tarannà de la discapacitat, (...) ja està. = d'acord = no parlo d'una altra cosa, que es comença a trencar = d'acord =.

25. 20 M: Creus que hauria de ser diferent?
26. 21 R: És que crec no haur-, o sigui, les entitats han d'estar per moltes coses, però no per buscar feina a la gent. (...) O estem per buscar-li feina a tots, o no estem per ningú, és això. En tema de discapacitat altres col·lectius sí, però per protecció de dades nece-, la violència si que necessita una entitat per un tema de Llei protecció de dades. La discapacitat (...) jo crec que amb els anys tindrà un tarannà que qualsevol persona podrà picar una feina sense haver de presentar-li jo primer.
27. 22 M: D'acord (...), què se'ls hi ofereix com a usuari en el servei? És a dir, ara, arriba un noi titulat universitari i us diu: bueno, vinc perquè vull trobar feina, què és tot el ventall de possibilitats que li ofereix?
28. 23 R: Clar, nosalt-, nosalt-, o sigui, (...) clar, jo, és que aquí ara ja no només, el problema és que estem en un moment de masses escenaris, val, quan dic masses escenaris és: estem en un moment de com que a nosaltres evidentment al dedicar-nos al que ens dediquem ens ha enganxat la crisi, ens ha afectat molt com a grup, perquè clar el nostre producte estrella, o sea lo que venem, fa quatre anys que no hi existeix quasi bé, que és el treball, no?. Doncs, clar, tot això ens ha perjudicat a nivell d'estructura, doncs que fa, que abans s'atonia pos a la gent anava venint i se'ls anava entrevistant, si que és veritat que ara ens hem tornat bastant més selectius a l'hora d'entrevistar, no podem entrevistar a tothom perquè no tenim capacitat de mans. Abans podíem tenir, abans érem set persones, ara som dos. Però, a l'universitari sempre se l'atén perquè per a nosaltres l'universitari és

aquest “nirlo blanco” que busquen les empreses. Doncs, una persona universitària és, sempre se l’entrevista i se li comenta segons el perfil, si veiem que és un perfil que pot ser un perfil recurrent de dir: ostres, pos mira, per lo que estem veient nosaltres sí com a sector el tenim, com a Manpower, nosaltres som experts en el món del treball, però nosaltres no tenim tot el treball, perquè per exemple, docència no passa pel treball temporal, no passa pel món consultoria de selecció, va pel Departament d’Ensenyament o a través dels col·legis. Però, nosaltres el món industrial és nostre, el món serveis és nostre, el món hostaleria és nostre. Depèn d’aquell universitari quin és el sector li diem: si vas cap aquí, fem dos coses: buscar-li l’oferta que es pugui adequar al seu perfil, però igualment, encara que no hi hagi oferta, nosaltres enviem, nosaltres estem especialitats cada oficina, pos, Aragó està especialitzada en Call Center, Passeig de Gràcia en administració i tal, World Trade Center en tema d’agències, doncs, busquem de pos si ets una persona de comunicació i marketing i per la trajectòria o pel que estàs buscant creiem que l’oficina que té més ofertes, que té més “expertis” en aquest mercat és aquesta oficina, passem currículum i aquella oficina ja el comença a moure com a candidat. No esperem a l’oferta, una persona universitària sempre es mou tot i que no hi hagi lloc de feina. Perquè per a nosaltres, a part que és obli-, pel grup és el target que hem de moure. = D’acord =. Perfil amb discapacitat amb qualificat. Doncs, per a nosaltres si que té aquesta relació, si ve, ens arriba a nosaltres i veiem que és d’un sector, (...) un jurista, nosaltres és molt difícil que ens arribi una petició de que busquen un persona per un perfil jurista, en tenim una ara, (...) però, és molt difícil, perquè per nosaltres és del col·legi d’advocats generalment. Doncs, que ens arribi a nosaltres una, puc dir una amb quatre anys que estic aquí. Pos si és així, l’orientem cap a quin sector es, on pot anar buscar aquesta demanda de feina. Però, un perfil qualificat amb discapacitat és mou i molt, però a més es mou, avanc-, ens avancem abans que arribi l’activitat, i inclús hi ha oficines nostres que arriba un moment, que clar, una oficina nostra coneix també el client de lo que vol, perquè porta tants anys demanant personal, que el que arribem a fent elles és inclús a oferir aquella persona (...) a l’empresa, escolta com que et conec, aquesta persona crec et pot encaixar perfectament, tingues en compte, i tingues en compte que té discapacitat, què vol dir? Que és Llei, que és bonificació, que és responsabilitat socioacumulativa, que és contribució a ciutadania, doncs, hi ha empreses que ho agraeixen molt, perquè diuen, ostres, jo

us volia fer un moviment amb un altre departament, però si aquesta persona que em pot interessar, (...) pos faig un altre moviment, = clar, faig un altre moviment i ja ho tinc tot =, per a nosaltres ja et dic, és molt petit, el, la, el gruix que ens arriba, però el que ens arribar el gruix que ens arriba es mou molt, = que es mou molt =, i sinó com a feina perquè no tenen experiència dintre els nostres projectes de becaris, = clar =, nosaltres fem uns projectes de becaris amb les empreses que no compleixen, perquè no poden complir, perquè realment, fa poc estàvem buscant auditors de qualitat, que pugin viatjar a nivell internacional, no n'hem trobat. Hem tingut l'oferta publicada molts mesos, però és que no, clar amb tres idiomes, però clar és que treballaven a aquí, França i Alemanya, dius. Però és que l'empresa és així, perquè tu coneixes els altres consultors i és que realment és així, = clar = no és que t'enganyin, és que són així. Doncs, una empresa que no pot acomplir, a través de la mesura alternativa de donació que ens fan, el que fem es posar-los-hi persones becàries, que així els coneixen, ara fa poc per exemple, que també hem tingut cinc (XXX), els hi diem (XXX) perquè és una empresa de (XXX), dos ja estan treballant, se'ls han quedat, doncs és una forma ja (...).

29. 24 M: Per tant agafant aquesta idea seria interessant que des dels estudis quan estan a la Universitat = seria vital = estudiant, poguessin fer pràctiques, tothom, tothom, tots estudiants de qualsevol carrera estiguessin obligats tots a passar per uns pràctiques, perquè així ells (...) estarien davant de la situació d'haver de veure quines competències potser = sí = els hi calen més que altres i per tant l'empresa els coneixeria més? El seu tarannà = clar =, la seva manera de fer = clar =, i no tindria tanta por de la discapacitat?
30. 25 R: Clar, nosaltres per exemple, a més a més formem amb això, en què es trobaran, què espera l'empresa, els hi fem el pla d'acollida de l'empresa i tot, llavors clar, i només amb els estudiants, els tutors d'empreses també, perquè a part de que reben estudiants, becaris, reben persones amb discapacitat, que no estan acostumats a tenir, (...) aleshores els hi fem una formació, no formació, una orientació sobre de la discapacitat, doncs si el teu departament el noi que tu et toca o la noia (...) té una discapacitat visual absoluta i va amb un gos pigall, les quatre instruccions bàsiques de respecte cap al gos pigall i cap a com li has de donar la feina, perquè la feina te la farà igualment, però, reconec, que avui en dia que estem en el món tecnològic, de tot per e-mail, pos la persona, el tutor et diu i bueno, com em comunico amb aquesta persona, com ho faré?, bueno pos,

senzillament necessites el jaws o necessites aquest programa, que ve la ONCE i te l'instal·la, ah, i amb això ja ho tinc tot?, sí!, vale, doncs ja està la formació no?, o el tema del gos pigall per exemple, a hewlett (...), com que és un (...) una empresa enorme, enorme, enorme, enorme de metres i metres i metres de passadissos de metres i metres que jo em perdo sempre i fa sis anys que estic anant-hi i encara em segueixo perdent, i a més a més, tot diàfan, = clar =, (...) jo considero que és un lloc, a mi m'horroritza perquè mai se on estic, clar, has d'entrar, que allà hi haurà un gos perquè hi ha un menjador, perquè hi ha cafeteries, perquè clar són gossos molt entabanats però, però són gossos. Doncs, bueno, se'ls hi dóna, una mica, pos això quatre, quatre pautes. Pos, en el meu departament tinc una persona auditiva i jo estic tot el dia viatjant, i jo el telèfon és la meva eina, doncs que es converteixi amb el What's app, no truquis, escriu i ja està, solucionat el teu problema no?, (...) és una mica que xutem que és empresa que acull aquests becaris, a dir, he d'estar tranquil i tenir aquestes quatre eines, = perfecte =, llavors, és el projecte, és el projecte clau, i està donant uns resultats, i a més a més, és que després estem tenint incorporacions d'aquestes nois en el món laboral, perquè ja tenen un expertis de sis mesos, un any treballant amb una empresa, a part de ser titulats, = clar = i clar estem parlant d'empreses com: L'Oréal, Electrolooks, Hewlett Packard, City, Barclays, ING, vull dir, = sí, sí =, que no venen de qualsevol sector no?, llavors, això per nosaltres, aquest és el projecte, que per nosaltres li donem, (...) li donem com molta empenta perquè creiem que és la millor inserció laboral.

31. 26 M: D'acord, abans parlaves de tutors, això vol dir que les empreses amb les que treballeu, tenen (...), quan (...) vosaltres els hi envieu una persona titulada universitària amb discapacitat, allà se'ls hi assigna un tutor?
32. 27 R: Sí, si, però, se'ls hi assigna un tutor, si l'empresa té el paper assignat de tutors, no perquè tinguin discapacitat, eh.
33. 28 M: Només si l'empresa ja els té?
34. 29 R: Generalment les empreses, o sigui, bueno, clar, és que nosaltres (...) un becari, una persona amb pràctiques per tip-, per conveni, = clar =, està obligat aquella, = llavors sí =, aula d'acollida = sí =, llavors parlem de tutors no perquè siguin nois amb discapacitat, eh, és la figura del tutor tinguin o no tinguin discapacitat, ha d'haver una persona responsable del seu aprenentatge. Doncs, és amb aquestes persones a les entrenem o bé els equips, sinó hi ha un tutor definit, per exemple ara fa poc en una empresa farmacèutica teníem a dos germanes

precisament. Doncs, en allà ningú era més tutor que l'altre, que es va fer? Pos, una formació a tot l'equip, bueno, que sapiguen que a més la malaltia és una malaltia degenerativa, començareu aquí i d'aquí un any ja no se on estarem. Però pues ara no van en cadira, però hem d'estar previstos, perquè efectivament al cap d'un any, una d'elles ja anava amb cadira de rodes no?, doncs, (...) el lloc de feina que no tinguis que anar canviant sobre la marxa, o sigui, estiguem una mica previsió, de bueno, pos que aquestes persones, i que necessiten, en aquest cas adaptacions zero, vale, perfecte. I tal, i pos, com a (...) molt rapidesa, qui, quins coneixe-, acabes intentant buscant l'entente, no hi havia un tutor definit, bueno, pos, tot l'equip que es tingui i ja està.

35. 30 M: D'acord, i els nois quan us arriben buscant feina, amb ells els hi feu algun tipus de formació?
36. 31 R: No, = no =, com a tal no, a no ser que form-, entrin a formar part d'un projecte; com aquests de becaris, = clar, clar =, però sinó no, a nivell laboral no. (...) com, a veure si que és veritat, a veure no!, sent molt franca, per un tem-, per un tema eco-, per un tema de subvencions.
37. 32 M: Però creus que seria interessant oferir-lo?
38. 33 R: Molt, jo crec que a la universitat no es treballen les competències transversals necessàries, totes, algunes sí, totes no!.
39. 34 M: I llavors, seria interessant que (...) des d'aquestes fundacions o des d'aquest serveis que teniu.
40. 35 R: No, jo crec, que des de la pròpia, o sigui, a tots els estudiants, "ojo, eh", que, que no només és la discapacitat, eh, la competència transversal, tothom l'ha de tenir.
41. 36 M: Però, tu creus que, (...) caldria fer més èmfasi?
42. 37 R: No, no, crec = no =, crec que, que invertiria en el procés que estem buscant (...), = d'acord, d'acord =, no, no. Crec que no hem de fer res diferent per ells, però, com que la situació que hi ha, és la que tenim, hem de ser una mica discriminadors positius = sí, sí, sí = a l'hora de provocar aquesta incorporació, i com que tinc la possibilitat perquè hi ha una Llei que m'empara que si tu no compleixes la Llei, pots fer un projecte pagant, jo m'aprofito d'això, per ajudar a que, a reforçar-te. Que la discapacitat et trenqui les barreres, entri, i quan l'has tingut sis mesos ja t'has oblidat completament = clar = que aquest noi tenia discapacitat. Però si no em permet, no tinc un element que pugui demostrar,

l'empresa que creu no tindrà problema però la resta no tenen temps, no, no, no, no. Necessito tenir algú per dir-te: deixem-ho demostrar i sinó funciona, no passa res, és que és un becari pot funcionar o no = ja = amb o sense discapacitat = clar =. Jo he conegut a gent que a les pràctiques hem funcionat molt bé i gent que no ha funcionat bé, pos perquè no hi ha un "entente" amb el lloc de pràctiques. No és més que, no és capacitat, és que t'agradi la feina o no t'agradi moltes vegades, = sí, sí, sí=, no també?. Jo crec que aquesta discriminació positiva, ha d'existir perquè encara les empreses no estan obertes, però fer coses per ells, especials, no!, perquè, (...)a, no podré-, jo treballar, les competències és de tots els universitaris, tots! Ojalà jo hagués tingut (...) algunes formacions de competències transversals quan acabava la carrera, després te les trobes, però, ojalà, però no, no.

43. 38 M: D'acord. (.....) Com valora les empreses aquesta intermediació que feu vosaltres?
44. 39 R: (...) Positiva i negativa. Jo he viscut amb dos tipus de (...), amb dos àmbits, jo ara ja fa quatre anys que estic en l'àmbit de la fundació dintre d'una empresa, i la nostra intermediació crec que es veu molt, es veu positiva. Som, (...) podem ser el seu aliat, podem ser el, com es diu, el seu dim-, el seu dimoni que li recordi no està fent les coses bé i que ho ha de fer, perquè hi ha una Llei, perquè hi ha una inspecció, perquè, perquè, perquè. Valora el fet de (...) les empreses quan no estan avesades a treballar amb discapacitat li tenen pànic, perquè és el món desconegut. Només, quan han de pensar que han de fer una entrevista amb una persona amb discapacitat, (...) ja l'estrés que els hi provoca, l'eviten. Farà dos mesos nosaltres fem un projecte amb les, amb les empreses, (...) perquè nosaltres creiem molt amb el potencial de la gent, però clar, si només ens ho creiem nosaltres i quan anem a l'empresa no en els contracten, no serveix de res tenir-los súper formats, entrenats i capacitats, = clar, clar = els i fem vint-i-set proves i són lo millor i després no els agafa ningú. Doncs, és molt, molt, molt, molt desesperant. Perquè cada vegada que jo sento una persona amb discapacitat en una cadira, per fer-li un test de competències, per fer-li una prova d'idioma i tal, li estic donant unes expectatives, si això no em porta a una contractació. (...) Pos, igual, no cal que sapiguem que és un deu, perquè ja ho sabem, no?, no fa falta que a sobre tingui un títol perquè encara no trobi feina no? Doncs, vam veure la necessitat de fer un projecte amb les empreses que és per trencar les barreres, vale, doncs, és un dia, que bueno, pos, busquem feina, la gent que ve solen ser comandaments; comitès de direcció,

comandament entremetjats, responsables de selecció o d'equips. I, bueno, pos, el matí, han de, els posem, van en cadira de rodes i hem de buscar feina des de la cadira de rodes, després els fem una prova, que estan au-, o sigui no hi senten, després dinen a cegues, bueno, durant tot el dia van fent petits tastets, permetent l'expressió no?, molt entre cometes. Me'n recordo que una de les persones que formava part del grup de REPSOL, que és una empresa que cada any està amb nosaltres, (...) m'ho deia: ostres, si aquesta formació me l'haguessis fet abans, diu: tu hauria agraït com el respirar, diu: perquè fa un mes i mig vaig tenir un procés de selecció, i una de les finalistes que va passar per l'equip de selecció, diu: a mi em van arribar allà tres persones, o sigui finalista, finalista, diu: i tenia capacitat i ho vaig passar molt malament, només per les barreres que jo pròpiament tenia amb ella, diu: molt malament, és més, no la vaig contractar dels nerv-, la que estava més nerviosa a l'entrevista era jo no ella. Diu: he fet, milers de seleccions a la meua vida, no vaig ser capaç de superar aquesta, i al final per por, vaig descartar. Diu: si tot això que hem fet avui, ho hagués fet fa un mes i mig, diu: no sé si l'hauria acabat agafant però com a mínim estaria tranquil·la del procés de selecció que vaig fer jo. Doncs, jo crec que aquesta, que, que, que tot aquest apartat també moltes vegades, de, de la, de l'empresa, de (...), com arribes a l'empresa també se li ha d'ajudar, perquè siguin ells mateixos puguin trencar (...), puguin trencar aquesta barrera.

45. 40 M: Per tant, m'estàs dient que és molt important que l'empresa, algú es dediqui a formar-los? = sí =, sobre aquest tema, = sí =, i aquest algú està bé que sigueu (...)
46. 41 R: Sí, aquesta és la missió, si tenen aquesta visió de tu d'ajuda = sí =, va molt bé, el problema, perquè jo he viscut l'altra cara de la moneda, vinc de l'àmbit social, pos, perquè com comentàvem, algú m'ho va posar, i vaig pensar bueno, a lo igual no ho haig de descartar, i vinc de treballar de centres especials. (...) Dels centres especials acabés fent el salt a lo públic, als ajuntament, i bueno acabés de tècnica d'inserció, bueno, jo he set tota la meua vida tècnic d'inserció a molts nivells, però sempre he estat amb món de la inserció, des de que no havia acabat la carrera que ja era tècnic d'inserció, no?. I recordo que la visió en allà, ja no era tampoc tan positiva, perquè sí que és veritat, era tant el caire social, d'on jo formava part en aquell moment, que acabava passant aquell contacte amb el client de: és que és molt maco, és que l'has de veure, però no sabíem parlar de

competències. I avui en dia, el client, per molt maco que sigui, necessito que sàpiga fer mínim; això, això, això i això i que creguis que podràs ser capaç si un dia et toca de fer lo altre. Doncs, aquesta protecció, (...) crec que era lo que no ens ajudava moltes vegades, perquè, o t'acompanya, me'n recordo que els feien acompanyar en les entrevistes de feina, jo deia: no, no, no, no, un moment, si una persona és autònoma per anar treballar, no pot, que no vagi amb la mare, que no vaig amb la tieta, si u-, a veure a no se que necessiti el intèrpret de signes, i en aquell moment hi sigui, i ja buscarem després el mecanisme, però això t'hi trobés, i quan t'hi trobés és comprensible, però ja t'avisen, vindré amb una persona que m'ajudi a el procés d'entrevista, ara, tot lo altre, és intermediació tant, perquè sinó hi ha gent que encara té la visió, que tota la discapacitat necessita suport. (...) I la discapacitat amb suport és molt poca, si la deixessin treballar tota, seria més, però la que es pot laboralment = sí, sí, i tant, i tant =, és poca, clar, l'empresa que ha tingut un contacte, amb aquest punt de vista, la nostra feina els i és com; sinó ve directament cap a mi, perquè necessita passar per aquí. (...) = clar, clar =, no sé.

47. 42 M: Clar, en tot cas, ara estem parlant d'empreses, que ja hi ha una certa predisposició, pel que sigui, a poder acollir persones amb discapacitat.
48. 43 R: No, no, o no. = o no =, a la que no hi ha predisposició encara t'allunya moltes vegades més aquesta realitat, per una cosa, el discurs que es parla en el món de l'empresa, és molt diferent al discurs que parlem a nivell social, (...) molt, i com que és, sí que vivim d'una part món social i vivim de la part de l'empresa, a la queestic el mig, em dono compte que hem fet molt, eh, i "ojo", lo que s'ha aprovat aquests dos mons, però increïble. Jo fa quatre anys, quan jo m'adreçava en algunes de les grans entitats, i em presentava com a fund-, si em presentava com a Manpower no, no em volien ni obrir la porta, perquè nosaltres érem el "lobo malo" no?, treball temporal, explo-, bueno, també és veritat que hem tingut molt, jo crec durant molts anys ho hem fet molt malament potser perquè la Llei ens ho permetia fins que al final hem començat a fer les coses com toquen. Val, però la visió d'un grup Manpower, o tot això, pos bueno és, hem, hem manipulat massa el treball, hem jugat massa amb el ell, no? Doncs quan jo trucava com a Manpower, era, jo protegeixo la meva gent i tu me l'explotes. Quan trucaves com a fundació primer i marcaves molt a prop la fundació i des Manpower molt ràpid, i com que no els hi havia quedat molt gaire clar et deien, ens han dit fundació. (...) Clar, poc a poc, la situació a donat que s'han vist que nosaltres

tenim la feina i ells tenen la gent, però ha costat, eh, ha sigut una feina d'anar a un Ajuntament, (...) i però tu com a fundació Manpower què és el que busques?, jo busco que la gent que m'arriba a mi tingui feina, lo mateix que tu. Doncs, tot això, si ens han passat a nivell d'entitats, (...) empresarialment que estan molt allunyats d'aquesta realitat = sí =, encara hi ha les dos dualitats. Jo crec que les fundacions i les entitats la nostra feina no és busca'ls-hi la gent només, perquè a més a més, nosaltres som sense ànim de lucre, tampoc no entrem en el parany de amb nosaltres no es paga i amb el meu, l'altre negoci nostre sí, pos vaia (XXX), no pervertir tampoc, = clar =, aquestes quantitats. Però jo crec que la nostra figura és la d'aconsellar: a les empreses, aconsellar, aconsellar a fer un procés de selecció, aconsellar a fer una adaptació, aconsellar sobre la contractació, o sigui, a aconsellar. Que la gent tingui informació i si té informació, té capacitat de pensar amb allò, i ja decidirà si vol o no, i de relaxar el concepte, vull dir, una persona que entra, (...) a mi em funciona molt, a que una persona amb discapacitat t'entri a través d'un contracte de treball temporal. Client que està acostumat al treball temporal sap que el treball temporal, de qualsevol persona, si tu m'envies una persona que no és puntual, que no compleix, que no fa bé la feina, et diuen ja es fa. La tranquil·litat, de dir, bueno, pos, prova la discapacitat amb la mateixa tranquil·litat que és meu el treballador, perquè està contractat per mi; (...) al teu servei però està, és meu, tu mateix. Llavors, a sobre et serveix per la Llei, perquè a través del treball temporal et serveix en el client, a efectes del dos per cent que sigui meu, con-, guanyes llei, tens un opera-, que et funciona l'operari, et funciona la recepcionista, et funciona el de marketing, escolta, pos ja està no?. I poc a poc, això si que estàvem, jo crec que ens hem de convertir amb aquest assessorar, el (XXX), = clar =, crec, hi ha molt discurs que l'entenc, i ojo, perquè, m'est-, em tiro pedres moltes vegades abocant aquest discurs em tiro pedres sobre lo que jo puc pensar realment com a Raquel, però bueno, em trobo en una situació que ara crec que aquesta és la millor punya per mi poder entrar-lo, jo entenc que el millor discurs es contracte aquesta persona amb un contracte indefinit, mínim d'un any que et bonificarà. Però quina empresa avui en dia es pot permetre contractar a un treballador amb un contracte indefinit, (...) molt poques eh, = oi tant =, si que alguna, doncs hem de ser realistes, si vaig amb el discurs social, de: és que si el contractes un any, mínim un any et bonificarà, aquell client pensarà eh, i sinó funciona? = sí, sí, me'lhaig de menjar durant un any =. Lo que perdo = sí =, de

formació, d'inversió, de tot, no em compensa, doncs, (...) és lo que dèiem, són dos realitats molt allunyades, no!, jo crec que si saps captar aquell missatge, com ja em va bé amb grup ONCE, UNIVERSIA, = sí =, jo crec que s'estan creant un tipus fundacions precisament amb un tarannà que coneixen molt bé la necessitat d'aquell client, per això són grans, per això són, per això estan funcionant, = d'acord =, jo crec que si anem amb aquest discurs sí que arribarà un moment que hi haurà un equilibri.

49. 44 M: I les empreses que ja ni ho intenten (...) teniu alguna, algun tipus de feedback de, o teniu o si més no és igual, a nivell de percepció, què caram passa amb les empreses que ni tan sols volen saber res de tot aquest tema?
50. 45 R: És que, clar, (...), jo crec que, és que el tema de parlar de discapacitat, i que ara ja el nosaltres el nostre discurs intentem que no que siguin no només és el de discapacitat, per no se tan discriminatoris, sinó que parlem de responsables, no? = clar =, responsabilitat social. (...) El problema és que, jo crec que aquí tenim un agreujant molt greu no?, que és, jo sempre el comparo amb la prevenció de riscos laborals, jo, bueno, jo sóc tècnica amb prevenció de riscos laborals i quan em trec en el seu moment, ja pues, l'any 2000 em trec el postgrau i puc ser tècnica d'empreses i tal, tu vas a les empreses, i els has de convèncer de que la seguretat del treballador és vital. És que sinó hi ha seguretat no hi ha treballadors, sinó hi ha treballador no hi ha empresa = ni empresa =, doncs, = clar =, i llavors, és com que hi ha aquella empresa que evidentment ho veu de calaix, que no l'has de convèncer, senzillament has de treballar amb ella per veure com millorar les coses, i encara hi ha aquella empresa que et trobes, que et diuen: però això?, i dius: a veure un moment, és que estem parlant de vides, estem parlant d'accidents, estem parlant del cost, un accident laboral el cost que tens tu, la teva mútua, la seguretat social, la ciutadania és gravíssim. I que tinguis que estar convencent a un empresari, de que els seus treballadors portin guants, ara surt la Llei, comença apretar, comença apretar, comença apretar, ara tothom compleix. Però, clar, a mi tampoc no m'agrada dir que en "España se cumple, si claro, se cumple por normativa, se cree poco". La Lismi és lo mateix (...) o sigui, anar a una empresa a convèncer, però el problema de la Lismi és que ja és diferent, perquè la Lismi, no, no, no té accidents, no mata, no deixa a ningú amb cadira de rodes, doncs, és un component encara molt més subjectiu, com és la part social, la part evolutiva, la part de donar, de donar oportunitat, doncs, jo crec, que hi ha una part

d'empreses que, hi ha empreses que et diuen legalment que ens significa, la multa, la multa és ridícula, per el incompliment de la Lismi, màxim són 6.000 euros (...) màxim, màxim, però màxim estic parlant d'una empresa que necessiti tenir 20 treballadors amb discapacitat, o a 10, o és igual = sí, sí =, o 5 i et diuen vale. Contractar, ara que no puc contractar; he de fer fora gent, clar, quant em costa això? A part si ho tinc que passar per sindicats, clar a veure, = sí, sí =, ojo, si no puc contractar he de despedir, i que em cos- suposa acomiadar?, si tinc una empresa de treballadors de 15 anys, què em costa? Caríssim. Vale, pos no contracto, faig mesura alternativa, vale, mesura alternativa, de 5 treballadors que no tinc coberts, això vol dir que en una fundació li tinc de donar 55.000 euros, i si he de comprar serveis són 110.000 euros. Quant m'has dit que és la multa? 6.000, me la jugo, (...) això es fa. Aquest és el nostre funcionament, a partir d'aquí, perquè s'aposta poc? Perquè el cap i a la fi només és un referent de (...) aposto o no hi aposto, i crec o no hi crec, = sí, sí =, ara, que s'ha fet bé? Les inspeccions que estan funcionant, i et diuen: sí, sí, si que és veritat que només són 6.000 euros de multa, però si vostè no compleix en caire retroactiu pot arribar a perdre totes les bonificacions de contractes que tenia; per temes de formació, dona embarassada, tot, a més a més, que sàpigui que si mai algun dia necessita algun crèdit ICO amb fons social europeu perquè té alguna cosa; que sàpigui que no li donarem, que a més a més sàpigui que si vostè vol fer un projecte (...) per patró públic, o vol concursar, que sàpigui que es queda fora, i que sàpigui, i que sàpigui, i que sàpigui. Ostres! ara perquè tenim tantes ofertes de persones amb discapacitat? Perquè, quantes empreses no volen concursar per ser proveïdor de l'ajuntament (...), o de contractes, o d'aquests o dels altres.

51. 46 M: Per tant ara és un moment en el que, especialment es contracten persones amb discapacitat. Però, en canvi, hi ha associacions, = sí =, com l'associació ecom, = sí =, que ha hagut de tancar tota la part d'inserció laboral.
52. 47 R: Sí, però perquè ecom, era una entitat que tota aquesta part la podia mantenir, clar, l'usuari, el soci d'ecom, molt entre cometes = sí = eh, és la persona amb discapacitat, però clar, és un soci no contributiu, = clar =, aleshores, la discapacitat no paga a ecom, qui paga a ecom? La subvenció = sí = i la retallada ha sigut del 56% a l'any 2012, el 56% d'un pressupost, per tant sí o sí et toca fer un ERE, i sí o sí tens que quedar-te, si tenies 10 tècnics et quedes amb 2. = D'acord, d'acord =, és que, és, però clar, el soci d'aquesta entitat no és pagadora,

paga la-, l'Administració, = l'Administració =, i l'Administració decideix; dir: bueno, pos, total "como sólo son discapacitados" = clar =, "y es un porcentaje mínimo social".

53. 48 M: Val, per tant, en època de crisi com la d'ara, s'està donant (...) el fet de que les persones amb discapacitat són més contractades?
54. 49 R: Més que contractades, com a tal, et diria que no està demostrat, encara, hi ha una tendència a l'alça, de contractació, aquesta la vivim les fundacions com la nostra, fundació (XXX) i totes aquestes, perquè tenim aquesta alça? Perquè la majoria de les nostres empreses a dia d'avui et diuen: no, no, és que la meua central que està a Hong Kong m'ha prohibit contractar a ningú, no, la meua central que està no se on m'ha dit que tampoc, però en canvi a Hong Kong, jo els hi dic, pos diga-li a Hong Kong que aquí Espanya hi ha una Llei que és la Lismi i que tu no compleixes. Doncs, depèn de quin país reportis Alemanya, França diga'ls-hi que no compleixes una Llei social, perquè a França el compliment és espectacular, = sí, sí, sí, sí =, val, espectacular i a Alemanya ho intenten i també és elevat, vale. Doncs, quan diguis vull una secretària, vull un tècnic, et diran: no!, diguis: ah, pos estem incomplint aquesta llei. Contracte una persona amb discapacitat. Doncs, no et poden dir que no, perquè estàs atenen una part, un aspecte legal del teu país. Doncs, clar, evidentment, quan llavors hi ha l'Estat segueix intentant vendre projectes llavors acaba buscant tots els discursos, però jo crec que aquest sí que és un discurs que diuen: ostres, pos puc aprofitar, és veritat, la Lismi per contractar aquella persona que necessito, i a mi més igual que tingui discapacitat o no, mentre ho sàpiga fer. Doncs estem aprofitant aquest moment, = clar =, clar, l'altra empresa que mira costos, si, el Pere i la Raquel saben fer exactament fer el mateix, tenen la mateixa edat, la mateixa titulació, són idèntics, són dos gotes d'aigua, l'únic que un home i l'altra és dona, un discapacitat i no, clar jo li dic: a qui et quedes? El que amb seguretat social (XXX) et costa 30.000 o el que et costa 25.000 (...) a que no? Home, el de 25, pos aquest és el Pere que té discapacitat, perquè? Pos: perquè la bonificació amb la seguretat social que tens, i a part, els costos que li estalvies a l'Administració també, si està rebent una pensió o una prestació, també estàs fent un bé a la ciutadania. Llavors, tot això, sí que amb algunes empreses s'està acabant i altres que s'aprofiten d'aquest moment de dir: "jelines", jo que necessitava el tècnic de qualitat, que no el trobava, me l'han trobat amb discapacitat (XXX), "porque abogues a una ley, però me he visto

obligado”, = clar =, no?, doncs, aquest és una mica el moment, doncs, clar, dir: hi ha una estandardització d’això, no ho sé, nosaltres hem notat una alça, ara també és veritat, fa un mes i mig amb fundació Alares que fundació Alares és l’única ETT a nivell nacional especialitzada només amb discapacitat, o sigui, és una empresa de treball temporal només per persones amb discapacitat, sí que resultat que donava unes dades i és que el mes de ju-, el mes de setembre, la gent de tendència clar de temporalitat de l’estiu, havia pujat evidentment gent l’oferta de treball, gent amb no discapacitat al mes de setembre s’havia vist una baixada de no sé si donaven una dada d’un 2-37% de pèrdua de llocs de feina, amb discapacitat hi havia hagut un manteniment d’aquells llocs de feina. La gen-, les empreses és veritat que no els acomiadament tant, i un petit augment com el que comento jo cap, cap el salari. No és prou significatiu però comença a donar-nos jo crec una indicació ja.

55. 50 M: Val, val, en tot cas si que no hi ha estudis que això ens pugui.
56. 51 R: Això, te puc passar la presentació d’ells, = a doncs, sí, sí =, si, si, = doncs sí, si us plau sí =, pos, si vols tota aquesta informació, = a doncs sí, m’anirà molt bé, m’anirà molt bé tenir-la =, sí, sí ja te la passaré, = perfecte =.
57. 52 M: Per tant, creus que aquesta, bueno, aquesta creença que hi ha que les empreses valoren més el currículum (...) o sigui això que estàvem dient no?, entre dues persones amb el mateix currículum, una amb discapacitat i una, i una sense, creus que no és veritat que en aquests moments que es quedin primer la persona que no té discapacitat?
58. 53 R: No, crec que sí que està que passant encara = encara està passant sí =, sí, l’únic, que per això deia jo que en la nostra feina, s’ha de convertir (...) amb, amb fer (...) per desgr-, i ojo, dic per desgràcia perquè = sí = no m’agradaria que fos així, però ha de ser així i vull aprofitar-me d’aquest moment, que és ha fer aquesta discriminació positiva d’aquest currículum. Doncs, l’empresa que em parla, quan estàs parlant amb una, o sigui, quan tu vas a una empresa i et diuen: el tema de la Lismi, amb qui ho he de parlar? I et diuen: amb el de compres? (...) Dius: vale, aquí només puc parlar de números, = clar =, porto una nòmina, et, té, mira i et faig números, perquè amb el de compres no aconseguiré res, vamos, és que li dóna igual la part social. = Clar, clar =. No, et toca l’entrevista amb el de prevenció de riscos, dius: uff, la part legal, venga, pos treus lleis, dius bueno, aquí ens centrarem amb la part aquesta. I quan tens el de recursos humans, aquí ja pots

començar a parlar més = clar =, la importància que té, però mentre hi hagin empreses que en el tema de contractació de discapacitats passi, per un departament de compres, ja t'està dient molt l'empresa. T'està dient molt de que significa aquest moment, (...) és un valor numèric = és un valor numèric i prou =, i ja està, = d'acord =. Doncs, jo crec que, ara l'avantatge que tenim és que abans, lo que tu has, l'exemple mateix que has posat, que el trobo molt interessant, ara, sí, que és veritat que a sobre de la taula hi ha gent que es troba amb el currículum, amb el mateix currículum per perfil de discapacitat i sense, això abans no passava. = Això abans no passava, però és interessant =, no, i menys = clar = amb temes qualificats = clar =. Tu quan vas a una empresa, bueno, jo a mi em passa, vaig empreses i dic: escolta mira perquè la contractació i et diuen: no, és que jo el personal de neteja ja el tinc tot. (...) Vale, però, doncs, allò que intentes explicar, et diu: no, no, però ja, vigilància també el tinc cobert. Clar, a vegades els hi poso l'exemple, tens, tens recursos humans?, departament?, tens rec-, departament, tens departament de comptabilitat, facturació, jurídic, marketing, comunicació, tecnologia, I+D; (...) en tots aquests i volen treballar també. Clar, mentre encara hi hagi una empresa, que quan els truques per dir: necessiten persones amb discapacitat?, et diuen que: el personal de neteja ja està cobert. (...) Ara, és molt bona el moment que has dit tu, a la contra, a dir d'avui els currículum competeixen amb igualtat de condicions amb moltes seleccions. Això, també és veritat. Nosaltres hem, hem trobat un augment important.

59. 54 M: Perfecte, d'acord. (...) Ai, a veure. Creus que en tot cas, quan, a veure, en el cas que les, d'empreses que davant de dos currículum un d'un titulat amb discapacitat i un sense, i els currículums són si fa no fa igual, es decideixen sobretot per la persona que no té discapacitat? Creus que això té a veure amb por a les adaptacions? A no saber?
60. 55 R: Sí, = sí =, però adaptacions a tots nivells, eh, = sí =, des de la primera: que és l'adaptació física, o sigui, que tinc que gastar?, = sí =, les empreses desconeixen que hi ha una subvenció de 900 euros per adaptació de llocs de feina, que sembla molt poc però és moltíssim, perquè a no ser que tinguis que fer (...) una rampa amb una entrada = de qüestions d'obres =, de qüestió d'obra, les altres adaptacions la ONCE les posa gratuïtament. Una persona auditiva no necessita doncs la porta, la porta incorporada a no ser que necessitis pos algun telè-, = algun telèfon =, i tal, que "Back apps" t'assessoren i et diuen: si amb (XXX) o si amb

GAES te l'instal·len, vull dir, és que et costa zero, ONCE no costa zero, i les físiques senzillament, és que la gent es pensa que per una porta, d'est-, de mesura estàndard no passa la majoria de rodes, = sí =, i passen la majoria, (...) són poques les que no passen. Doncs, clar, la gent, lo primer de tot, hauré de canviar d'empresa, no, no hauràs de fer res, és més, que sàpigues que tens 900 euros de la Generalitat per fer-ho, això també és veritat. I després són les adaptacions a tots nivells: amb l'equip, amb el tarannà, clar si em demana per anar al metge li estic fent un favor, cosa que els seus companys també tenen drets, dius ja: però és que no li hem preguntat encara si ha d'anar al metge. Si ens dius que cada dimarts ha d'anar al metge, valora tu si t'interessa o no, no?. Hi ha molta por, i l'excusa sempre és l'adaptació, eh.

61. 56 M: L'adaptació. Creus que també té molt a veure que la discapacitat sigui molt visual? Sobretot, = sí =, en llocs de feina més de cara al públic?
62. 57 R: Però no sempre juguen encontre, eh. (...) Jo per exemple, (...) a la majoria d' empreses és que no es noti gaire, dóna igual que siguin dintre o a fora, = sí =, que no es noti gaire, no sé, suposo que és la por al propi rebuig de l'entorn = sí =, de l'empresa. Però, sempre hi ha un 1% d'empreses que volen que la pers-, que sigui a recepció i si té Síndrome Down millor. (...) Jo generalment amb aquestes empreses, bueno, evidentment he de dir que: primer perquè Síndrome de Down no ens arriba a nosaltres, vull dir, nosaltres crec que no en tenim cap Síndrome Down a la base de dades, i jo amb aquests jocs tampoc hi entro, per mi. (...) Si vols demostrar així que ets complidor, fes d'altres coses, però aquesta per mi no. Que amb això, no desmereixo, que tenim, he vist, o sigui, que tenen feina i tot i perfecte, però no utilitzem aquest nivell, no?. Doncs, jo fa poc a Tarragona en una empresa vaig dir: ho sento, però jo, per aquesta via no entraré, que se li noti molt i que estigui de cara al públic. No, quan m'hagis passat una fulla de què necessites del perfil, et buscaré gent amb discapacitat i tu ja valoraràs el que vols posar, però jo no t'envairé, a la persona que es vegi pitjor perquè tu siguis millor, i encara hi és, eh això, = déu n'hi do =. Doncs, = clar =, ara xoca, hi xoca molt, el tema de visual, els hi espanta molt. Perquè ells mateixos els hi genera, és, (...) no és fàcil, jo porto molts anys amb discapacitat, i jo depèn de quina discapacitat a mi encara em genera un rebuig, però no un rebuig cap a la persona, un reb-, que no sé tractar-la. Jo encara, em costa mantenir el, el "aplomo", depèn de quin tipus de discapacitat, jo, jo tot el tema, tot lo que és esclerosi i el tema de, però ja per un

tema de mà al terra com a malaltia. = D'acord =, doncs tenir una persona que està una mica avançada, jo mateixa em costa posicionar-me i porto molts anys, ja porto més deu anys en el tema de discapacitat, i a dia d'avui o les paràlisis, o sigui, a dia d'avui se'm fa un nus. Doncs, si jo que he tingut contacte, que treballem, que fem projectes, que és el meu tarannà, el meu dia a dia, una persona que li ve de zero, jo també entenc aquestes barreres, però és, és natural.

63. 58 M: I les empreses quin tipus de discapacitat creus que els hi fa més, que els hi crea més barrera?
64. 59 R: La mental, = la mental =, no, no, no, però mental totalment, mental-psíquica, totalment, totalment. La intel·lectual difícilment entra moltes vegades perquè els processos de les empreses, la feina, o sigui, jo crec que és el centre de treball qui fa l'excel·lent feina aquí. L'excel·lent feina que ojo, que no tots, eh, que hi ha gent que podria estar incorporada amb una bona pauta, amb una bona guia, amb un bon suport. Però l'empresa és massa competitiva, per, no té aquest temps, = d'acord =, llavors, costa, i llavors, la que aterra, la que no es vol saber res és la psíquica i la mental, és sinònima, de lo primer que et diuen: és que, és que una persona agressiva en el meu equip, jo no t'he dit: agressiva, és la imatge, sigui psicòpata, mental; és boig. = Sí, sí, és ben bé una barrera import-, psicològica important =, és dur, és dur, en Joan l'any passat ens demanava també, bueno, fer un projecte adjunt amb l'hospital de Sant Joan i tal, i, jo crec que tots, avui la falca que he sentit és: si has tingut una malaltia mental, precisament, jo crec que s'està apostant molt de, s'estan necessitant invertir molt en aquest, perquè a més a més, per desgràcia és la tendència que tenim social. = Sí, sí, sí =, passarem un percentatge molt alt, per aquest tipus de discapacitat, que pot ser: puntual, molt, molt, molt pautada, però la tendència. D'aquí al 2025, els números espanten una mica, doncs és, o comencem a fer coses ara, o algú de nosaltres ens hi pot enganxar que passem per aquest cicle en algun moment, = sí, sí, i tant =, i sobretot el col·lectiu femení que a més a més, tenim nosaltres la tendència aquesta, o sigui que, = sí, sí =, però aquest l'empres sí que, = aquí s'hi tanca en banda =, en banda, en banda, en banda, o sigui és una lluita constant, constant que tenim i nosaltres no parem de dir: però, passem currículums cecs; sense les dades, perquè a més a més des de la ductura, l'any passat s'ha de protegir més la discapacitat i només tu has de posar el percentatge: 30, 40% (...), de lo que sigui 40. Doncs, nosaltres juguem molt amb, passem només això, però clar, quan et fan

preguntes, o és que tal, quan no els hi quadre, no els hi encaixa. Arriba un moment que la persona que ha de ser contractada, els hi dic: és que heu de ser també francs, perquè si voleu, si aquella empresa t'està contractant com a discapacitat, voldrà saber-ho, perquè per un cantó té beneficis i però per l'altre també vol saber a què s'enfronta. Per això, ja és lliure de cada persona, jo sempre dic, si a mi si em pregunten per la meva condició sexual o religiosa i tal, jo tampoc l'explicaria això depèn de tu. Però, pensa que aquella empresa, t'està buscant a tu (...) perquè a darrera hi ha un tema econòmic, legal i tot que també li interessen, llavors, (...) busca de mirar quin és "l'entente". Però, aquesta és la (XXX) i la més acceptada, l'orgànica evidentment, (...) perquè l'orgànica atribueixen que com que no es veu, a que no saben és l'efecte so, en un orgànic pot ser molt més greu en certs = i tant =, en certs llocs de feina, perquè depèn de quins torns no l'aguanten, la calor no s'aguant-, o sigui, és molt pitjor amb un entorn industrial un orgànic que un físic. Però, en canvi, la gent és: "como no se nota, parece que no está". = Sí =, no, no, no = sí, sí =, que te va bé descansar cada dos hores, eh, = i tant =, que ha de parar, que ha de veure aigua, eh, que també ha de regular la temperatura, que has de vigilar amb això. El físic et dirà si pot o podrà aixecar avui i sempre. Doncs, jo crec que l'orgànic, físic, el visual amb la ONCE ha fet una brutal feina, brutal (...) i ja no només brutal, la, el caràcter que se li atribueix a una persona auditiva, és molt més = sí =, complexa que en una persona visual = sí =, doncs això fa que li trobi un escalat a l'hora de treballar, excepte, per lo que diem aquesta integració de treballar en equip, de competències d'aprendre, com que la discapacitat auditiva està assimilada a un tema relacional i a un tema d'aprenentatge que per una persona com que és auditiu, sinó pot aprendre no té llenguatge, no té aprenentatge, no té capacitat. Doncs, la gent fa 2 i 2 = sí, sí, sí = i "les dan sus cuatros", que mai són quatre, = sí, sí =, però bueno. Doncs, per aquest escalat, ser-, per mi, crec que seria l'auditiva i després ja et ve tot la que és mental.

65. 60 M: D'acord. (.....) Creus que hi ha alguna cosa, que necessitin, les empreses que un titulat universitari amb discapacitat no els hi podrà donar mai?
66. 61 R: (.....) = No =, en absolut, = en absolut =, home, clar, si, a veure, si, si l'empresa contracte a una persona jo que sé, a un mut, per fer coral, pos, no li podrà donar mai. = és a dir =, només seria, és que jo crec, només podria posar aquest exemple. = És a dir, tenint en compte que l'empresa =, si fas bé la teva feina com a insertor laboral (...) home, clar, en = (XXX) , principi no et pot

passar. Home, la persona pot fallar, ojo, = bueno =, també et pot fallar, però si a mi em demanen, jo sempre ho he dit: si jo, quan a mi em truca un client, com ahir, em diu: mira necessito una persona pel departament jurídic, que ha de fer aquestes tasques, ha de tenir coneixements de comptabilitat perquè reportar no sé que, tal, tal, tal, tal; no li buscaré un matemàtic. (...) Perquè si li envio, si que estic fent malament. Jo crec, que la feina que fem els d'inserció, per molt dur que sigui, per molt que ens acab-, el problema de la discapacitat quin és? Que l'emfatitzes, que intentes ser super, posada en el seu lloc, i que acabes veient aquella persona és que és tant maco, tan maco, tan maco, tan maco que no es mereix lo que li està passant. Tens raó, però quan estiguis buscant feina oblida-te'n, es què sap fer. = Què sap fer =. Això, a mi em passa a mi constantment, avui mateix, val, he tornat a caure, amb un procés, enviar aquest currículum, la companya em deia: Raquel, no! Però es que s'ho mereix, sí, però es que me'l tiraran enrere, si tens raó, és veritat. Es que jo ho intento allà, amb aquell cas en concret, perquè és un xaval que és com és trastorn mental, té unes competències brutals però no hi ha manera, he dit: es que més igual, jo per pesada, aquest noi ha de trobar feina per pesada meva, perquè és que vull que algú tingui l'oportunitat de veure'l perquè es que ha vingut a pràctiques i jo he al·lucinat, igual que he al·lucinat jo pot al·lucinat un altre no? Vull dir que, això ens passa, els que estem en aquest cantó, clar, doncs, si ens oblidem, de no; saps fer això? Sí. Saps fer això? No, doncs fora. Doncs, jo crec que si ho fem bé. = Tot això no ha de passar =, la resposta és no.

67. 62 M: D'acord, a veure, tornem una mica endarrere. (.....) Teniu algun tipus de valoració dels nois, dels titulats universitaris en els que els hi heu donat servei, alguna valoració d'aquest servei que els hi heu fet?
68. 63 R: Sí, a la nostra enquesta de qualitat, nosaltres estem obli-, (...)o sigui, nosaltres tenim, estem obligats per ISO, a fer l'enquesta de satisfacció, i la fem tant amb els usuaris com amb els clients. Si vols, et passaré, crec que la setmana que ve es llançarà la del 2013, et, et puc enviar l'última que tinguem, = perfecte =, perquè quasi tots els usuaris que venen atesos des de nostres de la fundació, la majoria són amb discapacitat, que ha, = clar =, i no ho tenim filtrat, nosaltres no ho filtrem per això, eh, nosaltres fem una enquesta de satisfacció de totes aquelles persones que hem atés durant l'any, = clar =, i a tots aquells clients que hem atés, = per tant en els números que surtin no sabrem quins =, clar, filtrats, amb nosaltres som més esbiaixats, = clar =, al no ser entitat única, exclusiva = clar, clar = de

discapacitat (...) és el que et dic, pot haver, pos clar, hem ates, per exemple, ara estàvem buscant, hi ha una empresa busca molt tema d'edat i exclusió social i amb ells els hi portem molts processos de selecció, perquè busquen dones majors de 45 anys o noies amb una situació més complicada a l'hora de trobar feina.

69. 64 M: D'acord, val, doncs així no. Però en tot cas, tu tens algun tipus de feedback, que em puguis dir més o menys aquests xicots com valoren, aquets nois i aquestes noies com valoren la vostra tasca?
70. 65 R: Et busco, perquè alguna cosa de tant en tant hem anat traient. Clar, però, serà més en puntual, que s'hagi fet la petició, pos (...) t'ho puc, t'ho puc mirar, a veure, amb, perquè clar, com que nosaltres som molts indicadors, però tot això són (XXX) nostres, o sigui, objectius que hem de complir l'any. Segur que fent alguna barreja, = fent alguna =, ho puc trobar, = trobaries =, ho puc buscar, a veure si ho trobem, = perfecte, doncs gràcies =. És el que et dic: nosaltres al no estar considerats discapacitat, no baixem tant, el tenir números, = clar, clar =, per nosaltres és més generalista, = clar, clar, ja, ja =.
71. 66 M: Què creus que hauríeu de poder oferir els serveis d'inserció laboral, que no estiguen oferint i que cregueu molt important de poder oferir?
72. 67 R: (.....) És que clar, jo crec que parlar de serveis d'inserció laboral, és massa ampli, qui som servei d'orientació laboral? Les universitats que orienteu?, altres (XXX)?, els que estem una mica vinculats amb empreses laborals?, els ajuntaments?. = S'entendria en aquest cas els professionals que esteu vinculats, que feu aquesta intermediació entre les empreses i els titulats universitaris amb discapacitat, siguin d'Universitat o no siguin d'Universitat =. Coneixement real, = sí =, sí, real de les dues parts. (...) És indispensable saber com respira l'empresa, indispensable, indispensable, (...) és que sinó ens equivoquem en els processos, o atribuïm competències que no són les demandades, o valors que no són els atribuïts, o idiomes que no són tan necessaris. Indispensable, a mi si algú m'apassiona, o sigui, puc dir que evidentment del dia a dia, és molt dur, a qualsevol lloc de feina avui en dia, jo crec que tots estem patint moltes situacions. Però si a mi algú, m'agrada, molt, molt, molt, molt, molt, molt, molt de la meua feina, crec que és el que més m'agrada, és això, qualsevol companya et dirà: sí, sempre és la mateixa frase no?. Ara, és que jo ara he trobat l'equilibri, vinc del món social, vinc de l'Ajuntament, treballava pel departament de treball, d'Ensenyament, (...) la part aquesta més pública en projectes d'inserció,

d'incorporació, el món de la discapacitat, i sobretot de l'exclusió en joves no?. I després va entrar el monstre de la privatit-, de l'empresa privada no?, i més una empresa com la nostra, no?, que, pos, segons és la dura, "canyera" de la feina, d'aquests que encara tenim una visió que el dia 1 de maig encara ens trenquen els vidres, encara compatim molt contra sindicats, que som els que sinó existíssim hi haurien més, més contractes indefinits. Bueno, encara estem una mica en un paraigües molt negatiu nosaltres no?, perquè, clar, és que, si vosaltres feu contractes basura de "trabajo temporal", mai donem, bue-, (...) i el govern tampoc és que ens ajudi molt a millorar aquesta imatge que tenim, o sigui, que allà estem una mica al mig. Sí a mi el que més m'agrada és que he pogut trobar una mica aquest equilibri, entre, crec, que, evidentment, puc aprendre molt com orientadora, moltíssim, molt, molt i com a tècnic molt, però tinc bastant coneixement perquè porto molts anys, en aquest món, però sobretot el que més m'aporta és que tinc aquesta capacitat de conèixer aquest usuari o l'entitat, tot i que jo picotejo molt, o sigui, qui són experts, són ells, amb el que hem dit, amb tema de discapacitat. Però, bueno, puc tenir la visió i la foto necessària, per anar a treballar i sobretot conec a l'empresa, perquè jo cada dia estic a casa d'un client, cada dia, cada dia, o sigui, el meu objectiu a final de més, és quantes visites has fet. I aquest és el client, el que em parla, el que em diu: és que clar, m'envio cada perfil de discapacitat, és que no trobo mai l'enginyer. O sigui, aquesta realitat, de falta qualificació, falta que les Universitats siguin obertes a la discapacitat de veritat, de veritat, mentre hi hagi un professor excel·lent que passi una hora escrivint a la pissarra; l'auditiu està fora, el visual està fora, i el físic com no hagi tingut de la primera fila està fora, punto. Mentre tinguem això, clar, quan es remolca això? UOC, UNED, (...) jo he treballat per la UOC, (...) clar, era, jo me'n recordo jo estava, pos, fèiem les matrícules de curs de majors de 25 anys i els postgraus. La de gent amb discapacitat que trucava, era de, puc estudiar algu, = clar =, perquè si necessito una pantalla així; la tinc, si necessito un micro; el tinc, si no puc sortir de casa; no surto. Clar, però la UOC què té? No sé, jo vaig començar l'any 97-98, i feia poquet, vull dir, què té? 15 anys, clar, = sí, sí; sí, sí =, què falta? Per exemple una de les coses que abans hem dit del tema empreses o o laboral o social, el tema dels idiomes, solucionem els idiomes per la discapacitat, sinó tindrem un handicap molt gran. Espanya és la nostra assignatura pendent, = sí, en tots, en tots, eh, per això =, jo crec, jo crec hem de fer algu, des dels, però els que poden, la ONCE, les

Universitats a lluitar perquè l'idioma sigui una assignatura més per la discapacitat i la pugin i tinguin el mateix accés que la resta, eh, perquè sinó sí que els estem sacrificant, i no és fàcil, = no, no, no =. Doncs, jo crec, per mi l'assignatura més important a nivell laboral que hem de fer, és que, ja l'hem de fer la resta amb el tema dels idiomes, que focalitzem molt sí, i sí que moltes vegades sí que s'està parlant de competències, sí home, clar que són necessàries, però és una habilitat que a ells els hi costa molt d'adquirir. Doncs, jo crec, que és aquí on, precisament amb ells des de petits quan és una discapacitat detectada és on s'ha de començar a potenciar, per veure les competències ja les anirà treballant, = sí =, també les anirà adquirint, no?. Doncs, jo crec, que nosaltres com a, des del món de la inserció, què podem fer? Conèixer, conèixer molt bé, perquè si no, si només coneixes molt bé, molt bé la discapacitat de què és capaç, això ja ho saps tu, = clar =, però si no ho sap l'altra? I també moltes vegades és, és molt salvatge el món laboral avui en dia, és molt animal. Els propis processos que estem fent, són (...), el mètode Gronholm, "la gente", la gent es pensa que és una pel·lícula, = no =, és una realitat absoluta. Evidentment, clar, mètodes Gronholm el poden fer quatre empreses, perquè clar, estem, o sigui, estan cridant el millor, però baixa el mètode, no aquella bestiesa. Però assentats aquí tots, i estar fent aquí ara una eina dinàmica, i a veure qui pot més, això sí que és el nostre dia a dia. Doncs, (...) preparar la discapacitat sobretot per això, no; per tu pots, tu pots; ja ho sabem que tu pots treballar, jo és que no li dic mai a una discapacitat: no tranquil, que tu pots! Tu ja ho saps, has estudiat no? = Ja ho sap =, tu has de saber si pots o no pots tu. Ara, el que has de saber és com menjar-te a tots aquests que estan aquí asseguts.

73. 68 M: Per tant, em podries anar dient quines són les mancances a nivell de formació universitària que detecteu amb aquests nois especialment?
74. 69 R: Per mi la mancança universitària, = sí =, mancança, = sí =, general, és l'orientació laboral, però la laboral, no val només que vingui una empresa un dia a fer una xerrada, que vingui IBM a explicar una hora què és treballar a IBM, o que vingui Google, perquè a sobre s'escullen unes empreses, que dius, si ja!, = ja =, tots volem treballar a Google, clar, si jo també vull tenir gronxadors de colors a l'empresa. Jo crec que una de les coses que s'ha de treballar és el tema molt de l'orientació laboral, perquè a més a més si es fa de manera transversal, quan aquests nois també estan en allà, doncs, podem parlar de les especials dificultats

del mercat laboral d'ells. Però, clar, tenir que fer algu diferent per a ells, els idiomes, llavors, només posaria, donar més “cancha”, = amb els idiomes =, amb els idiomes, sí hem de fer algu diferent, perquè clar, és que la Universitat comencen a fer coses diferents pels universitaris amb discapacitat, més d'un dirà: no ho reconec i punto; tornarem endarrere, doncs, llavors és sumem els altres.

75. 70 M: No, era més amb la línia de mancances a nivell de formació que detecteu, no? Lo de les llengües.
76. 71 R: Jo per mi són les llengües, però bàsicament perquè les llengües és una mancança de tots els estudiants de tots, = sí =. De tots, doncs (...) com que la discapacitat al no ser una persona física, necessita el procés d'aprenentatge, generalment sol ser més lent, forcem una mica més que ella hi sigui, perquè tinguin la mateixa oportunitat quan surtin. = D'acord =. I potser, mira, amb la discapacitat, que trobo, jo crec, que tenim dos mancances; la gent jove, bueno, que tenen, perquè jo ja em vaig moure quan em va tocar, fins que em vaig saltar amb la hipo-, ni el veí ni la filla m'ha fet quedar, m'ha fet quedar la hipoteca “dit xosa”; no me la puc treure de sobre, la resta no m'hauria parat, la mobilitat, surt, ojo, Espanya és un país, clar el que està a Barcelona viu en una ciutat mega adaptada, = sí, sí, sí i tant =, i quan se'n vagi a fora patirà; una mica. Però jo crec que aque-, precisament la discapacitat ha d'aprendre a moure's, perquè ells sí són els qui no es plantegen moltes vegades, si ja costa una altra vegada, com la persona d'aquí ja li costa el moure's, la discapacitat d'on aniràs tu? Uff pobre, uff bueno, pos, saber quins països estan més adaptats, = clar =, i quins menys, = clar =, Espanya estem a la meitat, doncs, no som ni lo pitjor ni lo millor. Doncs, no te'n vagis a Finlàndia perquè et moriràs, allà no hi ha cap mena de política amb aquest tema. Ves-te'n a França, = sí, sí =, escull; ves a Alemanya, Itàlia tampoc hi vagis perquè tampoc és que estiguin molt bé. Doncs, jo crec que, aquí si que sum-, aquesta, que tinguin ganes de sortir, que no es vegin com que tinc discapacitat com m'ho faig, = d'acord =, doncs, jo crec que seria interessant, = d'acord =.
77. 72 M: Sabeu les empreses com valoren la formació que reben aquests titulats de les universitats? D'alguna manera podeu recollir aquest feedback vosaltres?
78. 73 R: No, = no =, no, = d'acord =, com a tal no, = no =.
79. 74 M: En canvi sabeu com valoren per exemple (...) en concret les pràctiques si les han fet a la Universitat o no? És a dir, jo com a empresa ara vosaltres em feu

arribar a un estudiant, que abans no ha fet abans pràctiques amb mi, (...) jo com a empresa m'interessa que aquest estudiant hagi fet pràctiques en algun moment de la seva formació? = Sí, sí =. Per tant es valoren molt positivament?

80. 75 R: Les pràctiques totalment, perquè és una persona que ha estat treballant ja. Clar, avui en dia estem parlant de, avui en dia no, jo quan feia pràctiques ja aquí a la Universitat, jo feia, també és veritat que jo tampoc havia de fer tant, però com que estava a l'escola d'aprenents, que per mi va ser la millor experiència que he tingut no retribuïda la veritat, jo feia de dilluns a divendres de nou a dues. Bueno, és més, al final jo donava, jo impartia, hi havia mòduls que els estava impartint jo no? Doncs, jo clar, jo vaig tenir una feina, (...) tot i que era en pràctiques, vale, perquè era, era un contracte no remunerat. Però jo per exemple tots els nois que tenim de becaris o de pràctiques sempre els hi dic: al currículum ho heu de posar l'experiència laboral i les tasques! Clar és que, jo és que tinc nois amb tasques; que són tasques laborals. Amb un pràctiques a mi no em fa gràcia, quan a mi em venen i em diuen: jo estic fent això, (...) jo generalment truco a l'empresa, de dir: home és pràctiques no remunerades. Ara si és un mecànic que està cobrant llavors sí, = clar, clar =, tu assumeixes que tens un salari no? Jo crec que totes les empreses perquè ja han tingut un contacte laboral, vull dir, saben que ja algú que aprens que ja està inherent en el propi aprenentatge, que llavors, tu com a empresa no ho has d'explicar. = Exacte = sí, = d'acord =. (.....) És que, ojo, eh! El tema de les pràctiques, ara de veritat, entrant amb el model educatiu, fa dos mesos, fa no, és que 2013 em passa tot sembla que va ser fa dos mesos i igual ja fa un any. Però, va haver una xerrada aquí a Barcelona de l'educació del model dual Alemany, amb cicle formatiu, i (...) no entenc com no som duals. O sigui, responent el tema de les pràctiques, = sí, sí, sí =, no pots ser que un llicenciat faci X hores mínimes de pràctiques, perquè tal hi com està el sistema educatiu, a la nostra època pagàvem per fer pràctiques, hauríem pagat per anar a certes empreses, = i tant =. Pos, ja que, avui en dia, ja no hi ha oportunitat; home i cobrar amb la crisi que hi ha econòmica, allà, tampoc igual ara no pagaríem, però perquè no podem pagar-ho. Però la oportunitat de donar pràctiques: és espectacular! Ara, si no està funcionant del tot bé amb totes les empreses, jo crec és que, el qui fa aqu-, aquesta, (...) aquest partereneriat, igual que parlàvem, quan parlàvem de l'insertor laboral no? Si jo no et faig bé la feina, tu com a empresa te'n cansaràs de mi, perquè estaràs fart de perdre el temps, clar, amb gent que

t'envio que no serveixen, arribarà un moment que diràs: és que no vull saber res més de vosaltres ja, vale. Si jo li faig la feina bé una vegada, dos, tres i quatre, confi-, o sigui, em tindrà com aliat a l'hora de ves-me buscant gent, jo crec que les pràctiques és el mateix. I tots hem tingut gent a pràctiques que dius: Qui t'ha enviat aquí?, Què has estudiat?, quan porten un temps o quan parles amb el tutor dius: perdona, un moment, (...), aquí som fundació ho acollim tot, però tampoc em prenguis el pèl. Perquè clar, jo, jo, jo he d'estar amb un noi, explicant cada dia i perdent una hora, dos, tres de la teva feina, m'aporta tra-, mans o em treu hores, és que no ho sé, depèn de com sigui no? Llavors, n'hi ha molts que et sumen, la majoria et sumen valor però altres que et resta, et resta: paciència, temps, ganes. Doncs, jo crec que aquí també l'èxit de les pràctiques crec que són indispensables, haurien de ser llargues. A mi el model dual aquest, és que vaig dir: però com no estem fent que un cicle formatiu tècnic es formi dintre de les pròpies empreses? = Sí, sí =, sí, és que, és que és això, ara; fem-ho bé!

81. 76 M: Ara quan estaves dient, de fet hi ha nois en pràctiques que sumen i altres que no sumen, = sí =, però això amb tots?
82. 77 R: No, no, no és que no parlo de discapacitat, nosaltres atenem tot col·lectiu, = clar, clar, jo ara estava pensant amb discapacitat, no amb tots perquè =. No, no, (...) actualment el noi que te-, els dos nois que hem tingut són de discapacitat, però nosaltres treballem molt també amb exc-, bueno, = sí, sí = treballem amb (XXX), que és una entitat, de sobretot de col·lectiu més femení, i nosaltres portem, nosaltres tenim pràctiques cada any de 4 i 5 alumnes, només a la fundació, a més de les que col·loquem per tota l'empresa. Hi ha vegades que són de col·lectiu de risc, i depèn del projecte de (XXX) que sigui discapacitat per donar exemple a la companyia, = clar, clar =, però, per això, que quan un et resta, costa, però, bueno, nosaltres som fundació i ens dediquem això, però, clar si cremes o li restes a un departament i té la, la mala sort que els dos que li has enviat resten, ja has tancat allò, eh, = ja ho has tancat, oi tant, oi tant =, jo crec que s'ha de tenir molt clar, = d'acord =.
83. 78 M: Vosaltres la preparació que feu amb els titulats, bueno, de fet amb tots els nois, però clar, a mi m'interessa més pels titulats amb discapacitat dels titulats universitaris. És un tipus de, de preparació estandarditzada, és a dir, teniu un protocol, i totes les persones quan arriben en aquí titulades universitaris amb discapacitat = no =, no teniu protocol?

84. 79 R: No, nosaltres no, no tenim establert com a tal.
85. 80 M: Feu, pers-, és personalitzat?
86. 81 R: Sí, = vull dir és atenció personalitzada =, ostres aquesta persona mira que està estudiant aquesta carrera, doncs, se'l truca per dir-li: tenim el circuit (XXX), tenim el circuit feina, a moure't pels dos, perquè igual mentre no et surti la feina, aprofita't de la beca, perquè a més a més, hi ha empreses que estant pagant de beca 500 euros per 5 hores al dia, = carai =. (...) Si, pos, sembla una jornada laboral, (...) per estar aprenen i no tenir la responsabilitat del lloc, no està gens malament, = oi tant =, i a sobre amb uns noms darrera d'empresa, = clar =, importants, amb equips d'in-, bueno, amb equips potentíssims i gent que està fent, desenvolupant àrees, l'aprenentatge que agafen allà, "l'expertis" = i tant = que tenen és increïble. Doncs, nosaltres és: escolta que jo em moc a les dues fitxes eh, si vols, sí, sí, perfecte. Però no tenim com a protocol, no el tenim com a tal. = D'acord, d'acord =.
87. 82 M: (.....) Clar jo el que estic veient aquí amb la teva entrevista, (...) és que de fet, clar, hem començat dient-t'ho també no? Que quan una persona amb discapacitat, passa per la Universitat, és que de fet, no hi ha diferència? = No hauria de presentar-la =, no hauria de presentar-la. Per tant, no cal preguntar-nos, sobre quins punts forts tenen aquestes persones o quins febles tenen aquestes persones de cara a la seva inserció laboral, o sí?
88. 83 R: (...) Feble, si li volem buscar un, és el (...) ells com a ells no tenen punt feble, el fet de que passin per aquí sí que és veritat que hi ha un punt; per què jo necessito 30 entrevistes? Quan un company en necessita 10. Doncs, clar, s'acaba convertint amb un punt fe-, més dèbil, de creure que jo necessito més. Generalment la persona que universitària no tenen una sola carrera. Que ens arribin a nosaltres, en tenen dos o tenen la carrera i el màster. Jo ho veig amb els projectes de becaris no? Vas a l'empresa i et diuen: un becari, i li presento currículum, fa poc, 31 anys. Diu: si home, em diu: serà broma? Dic: el què? Que té 31 anys el becari? I dic: ja, i? Diu: un becari amb 31 anys? Si la plantilla és més jove. Sí, és veritat que l'àrea aquella era bastant jove, doncs, o sigui, becari universitari i tal, és que necessita dues carreres per ser becari, no per treballar, per ser becari! Pos que, és que no ho veia, que no s'integraria amb l'equip, i va quedar fora per l'edat. Dic: ja, ja, però és que amb la discapacitat, que sàpigues que aquest és el tarannà, si una carrera són 4 anys, amb moltes discapacitats o depèn

de, és que clar, com que no podem parlar de la discapacitat física, és no? Vamos, són matisos, o sigui, és que tot són grisos. La discapacitat visual, jo no puc dir que la discapacitat visual no puc dir li costa menti-, li costa al Pere que té discapacitat visual; no a la discapacitat. Jo que sé, a mi també em costen les coses i no en tinc, no? Doncs, em costaran unes més a diferència teva, no? Doncs, sí que és veritat que al voler marcar aquesta part també de diferència, és que és molt complicat, clar jo crec que se'ls hi acabava convertint les coses amb un punt feble al tenir que demostrar el triple que la resta. Punts forts? Home, una persona que té una mancança o té una diferència o una menys capacitat de córrer perquè va coix, però pot córrer, però córrer menys- més lent, i que vulgui fer una carrera, jo l'admiro ja. Perquè, jo em canso nedant no nedo, a mi no m'agrada anar amb bicicleta perquè em canso tampoc hi vaig, jo no faré cap mena d'esforç per lo que no m'agrada, per lo que em costa. Doncs, clar, si ja no faig esforços podent fer-ho, a mi una persona que et diu: jo tinc aquesta discapacitat però tothom m'ha dit que no ho podria fer això, i a sobre ho faré i seré medallista olímpic, com aquest noi visual que treballa amb (XXX), (...) vale, agafa l'avió sol, se'n va a Sidney, competeix amb la selecció espanyola, guanya, be. I dic: jo no sóc capaç d'aixecar-me cada matí per anar al gimnàs per anar a fer piscines. Doncs, clar, punt fort? Per mi, és el puc! No hi ha res més fort que et diguin: puc fer-ho! = això, davant de l'empresa ha de ser un valor molt important tenir un treballador que =, hi ha empresa que ho valoren molt bé, però l'empresa que ho valora molt bé és que està molt conscienciat d'això, la resta et diuen: ja, ja és que sinó surt no entra, però, no m'escolti, o sigui, escolta, el que et vull expressar, que si ell en teoria li seria "fácil cobrar una pensión contributiva" (...)només t'estic dient l'esforç que està fent! Ara tu valora això amb el teu valor d'empresa. Tens aquell treballador que està allí i l'altre no te'l pots "sacar de encima" ni perquè, perquè no se'n anirà, perquè no se'n van, els que t'agradaria que fotessin en el camp allí estant. Valora com aquell que dius ostres, sense demanar o sense necessitat, fa, fa, fa, fa i fa. Això, ho valores de certa manera? Sí, bueno, pos aquest és el cas que t'estava explicant = clar, clar =. Però jo no, no! Perquè tindran punts forts i febles com a persones no com a discapacitat, = clar, clar, clar =.

89. 84 M: Creus que la família, o veieu vosaltres quan tracteu amb ells, hi juga d'alguna manera?

90. 85 R: Sí, molt! Molt! Ara mateix mentre t'estava responent a l'altra pregunta; dels punts forts i punts dèbils, estava pensant amb un noi, (...) amb un noi que podia haver fet molt més, però no va fer, perquè era molt disca-, li agradava massa ser discapacitat, entenent-me l'expressió, tot passava pel filtre de: és que clar, ojo, Raquel això ho has de tenir en compte, que jo no puc perquè jo tinc discapacitat, no, no, no tu estàs aquí i tu aniràs allà. No em val, o sigui, tu no hi sents, vale, ho tindrè en compte, però, no, no, no, no utilitzarem el, amb mi discriminació positiva, quan tots els teus companys tenen discapacitat, no em val, noi! Em valdrà amb altres aspectes, però ara no, no em val, per mi es pitjor la X que no hi veu, o sigui, 0 i va amb un gos pigall, i és professora de Braille a l'Índia. O sigui, si ella pot anar a l'Índia, o és esquiadora olímpica sense veure-hi, tu ets sord, em sap greu, però mira t'ha tocat menys discapacitat que l'altra, doncs, no pot valer tant. Doncs, just, ara que em preguntes això, ell tenia un paper a casa; molt dur. Quan no, quan no, bueno quan s'estan escapant coses que estàs, jo realment la meva professió, jo sóc formadora. Doncs, jo sóc aula, no? Jo m'he passat hores dintre una aula, porto tota la meva vida impartint, doncs, clar, acabes captant. I quan són grups més petits pos, que només tens 10 estudiants 12, et dóna temps per veure el que no es veu, no? El que no està enlloc reflectit, no? = sí =. Quan comences a veure'l, dius: no m'encaixa, no m'encaixa, no m'encaixa, en aquest cas vam arribar a una realitat familiar doncs molt de molt de protecció, que saps que doncs, se l'ha d'acompanyar fins la porta, dius: no, és que. El dia de les pràctiques vol venir la mare, és no ve la mare! O sigui, és no, i si ve no entra ni a l'empresa, et porta en cotxe i ja està. Jo crec, que pesa. Fa poc que van fer el programa del Tries, el fill del Tries, = sí =, al Andy, em sembla que es diu, = si l'Andy, sí =, doncs, a l'Andy, precisament, l'Albert Om, que jo vaig dir: vaig dir sí, i la mare va dir: no, però, li van preguntar a la mare li van preguntar: creus que el fet de ser tu d'una família de cognom, és un Tru-, ella és = sí, sí =, era una Trueta, i era qui era no? Creus que el fet d'aquests cognoms fan que l'Andy visqui sol? Amb la seva parella? Que es volen casar. I ella va contestar molt ràpid que no, doncs, jo vaig dir: sí, i ella et diu: no. (...) Dic: no estic gaire d'acord, quan m'ho va explicar dic: val, té raó. Clar, deia: conec gent de molta de molt alto, perquè és amb l'entorn que ens hem manegat, els tenen tancats en un centre, i conec gent que no té un duro i que els hi ha donat autonomia. Dic: vale, ha entès així, no, però encara pesa una miqueta, encara és dur quan a l'entrevista et ve la

mare, et ve la tieta, et ve la germana. Com li dius: sí, però quan vagis a l'entrevista que no pugin, perquè el problema no és la mare es quedarà a baix, és que si el fill s'acostuma o la filla a això, a l'entrevista no la superarà perquè estarà més pendent de que la seva mare que s'ha quedat a baix que de l'entrevista; quan té les capacitats per aquell lloc. Cada vegada i menys, n'hi ha menys, però ens ho trobem, = ens ho trobem, sí, sí; sí, sí =. Jo crec, que aquí també si ens ho trobem a nivell Universitari ens ho trobem molt poc, ja eh, però quan ens ho trobem jo crec, que aquí sí que és una feina que potser podríem, és el que dèiem; amb l'excusa de treballar l'entrevista laboral, el marcador laboral, jo crec que, si féssim una assignatura, una mica, res, d'un trimestre no? Que treballes això, aquí es poden colar molts elements que tinguin aquesta, la discapacitat, sense que sigui un mòdul "para los familiares de personas con discapacidad" no?, això a mi és el que m'emprenya, o sigui, el segreg-, el separar. = Clar =. Doncs, jo crec, que, però si que encara la família pot molt, el no té que ser fàcil per una mare, perquè jo ho penso, només té tres any, si no hi veies, deixar-la sola al carrer als 12. (...) O sigui, jo sé la feina que fa la ONCE, conec els instructors, conec el mo-, o sigui, penso perfecte, a veure, quan siguin (XXX), que diu: me'n vaig al centre cívic, i has de creuar 6 carrers. Pos jo que sé, jo no sé si estaria tant tranquil·la, o aniria al darrera, allò, amagant-me darrera dels arbres que no m'hi vegi. = Sí, és difícil =, encara és difícil = sí =, i més perquè els números són bast-, per mi són bastant esfereïdors, però, la majoria de les discapacitats, els estudis que nosaltres tenim el 75% s'adquireixen; no es neixen. Clar, quan a tu et neix una persona, un fill amb discapacitat aprens a comunicar-te, i a treb-, a fer amb aquella discapacitat, no saps fer-ho d'una altra manera, sinó és amb aquella discapacitat, perquè tu has après amb el teu fill a comunicar-te diferent, a ensenyar diferent, a caminar diferent, és l'aprenentatge que has tingut, doncs, no ho saps fer-ho, és com el que aprèn zulú enlloc català, perquè resulta que ha està tant, s'ha anat a la muntanya i s'ha perdut i el que ha trobat era un zulú, i diu: ostia, però estaves als Pirineus? ja però és que, era zulú el que hi havia, no sé, i no he après una altra cosa. Però, quan se't, quan tens una malaltia d'un nano amb 6 anys, que t'agafa una pulmonia, una febrada, pam, és que, quan tens no sé què, quan (...), clar, tot això, és un canvi de rol que jo entenc que passa per la sobreprotecció. Doncs, hi ha pares que suposo que si estan ben orientats i ben guiats ho trenquen ràpid, i n'hi ha d'altres que no,

que sinó tenen eines no poden trancar. Jo crec, que depèn de les eines que tinguin.
= D'acord =.

91. 86 M: Raquel creus que hi ha alguna cosa més que valgui la pena explicitar i que jo no hi he pensat a preguntar o desconec, que tu creus que té valor, que això pugui sortir?
92. 87 R: (...) No, jo sobretot el que crec és que, el que sí que hem de donar-li a la Universitat és i és necessari, perquè mira: nosaltres un dels handicap, tot i que el projecte dels becaris, és el millor projecte que tenim, perquè a més a més, crec que és el millor projecte perquè aquella persona té l'oportunitat laboral, la cobra, ho demostra, o sigui, bueno, perquè, a veure, perquè, no sé quan nosaltres estudiàvem només fa 20 anys, passàvem per aquest, per aquí, = sí, sí =. I és el que dic: és més hauríem pagat, jo me'n recordo que estava el Del Toro que estava fent en aquell moment unes pràctiques, bueno, és que la gent, vamos, és que, hi havia certs llocs que donaves bufetades, = sí, sí i tant =, per estar-t'hi allà i si podies estar-t'hi 3 anys sense cobrar un duro millor. Hem passar d'allò, doncs, ho estem recuperant perquè la situació és la que hi ha, i les empreses també s'estan aprofitant? Però, bueno, vagin-se aprofitant. Però, també és una manera natural de que la gent pugui entrar? Perfecte, és igual, ja no veurem qui és el dolent ni el bo, és una situació, que és lo que diem; quan s'arriba a discriminar positivament algú perquè allò funcioni, fem-ho, ens i sumem, no? Doncs, tot i que, és un projecte que funciona ens arriba molt poc. Treballem amb les Universitats nosaltres, que el contacte que tenim és amb la Rosa de la UB, o sigui, directament; i no ens arriben universitaris. Hi ha una por a entrar als circuits, de projectes per a persones amb discapacitat a l'empresa, doncs, no sé on està la barrera que podríem fem, jo crec, que ha d'haver més valor des, des de de la Universitat, que la Universitat sigui més oberta, i ojo, jo el primer company amb discapacitat que vaig tenir ser a Blanquerna, que era un company de psicologia, o sigui, el noi de recepció que venia amb l'autobús amb (XXX) encara hi és, bueno, fa tres anys i vaig pujar, = es va jubilar ara fa poc =, o sigui, ja li deu tocar perquè, = es va jubilar, per sí, per res, ara pel setembre =, ja era gran, o sigui, que a veure, jo vaig pujar fa tres anys, perquè va venir, que estava a Tamarit, i ens vam trobar i vaig dir: pos, va, puja i no sé que havíem de mirar tal, i encara hi era, o sigui, ojo, a mi a la Universitat on l'he vista, era la primera vegada que jo veia uni-, discapacitat incorporada en el meu procés educatiu, no l'havia tingut mai. I en allà, no només era el de recepció

sinó algun company i tal no? Crec que inclús, hi havia un formador, un professor em sona. = n'hi ha varius, n'hi ha varius =. Clar, quan això ho comences a viure de manera natural, potser dir això vosaltres que esteu fent l'estudi des de Blanquerna pos no ho veieu tan allunyat. Però, ara anem-nos a l'altra Universitat que comentàvem, una Universitat de campus impressionantment, brutals, grans, que et perds, que les senyalitzacions són les que són. (...) Que no et permet aquest procés tant natural, llavors, la discapacitat és com: sinó està oberta; l'amagues, si l'amagues no entres en aquests circuits. Doncs, jo crec, que no sé, hauríem de fer algu, no sé, s'hauria de fer, o una mostra de projectes però no li diguem-li discapacitat per no, per no discriminar tant directament, diguem-li de responsabilitat social. La Universitat no mostra la seva responsabilitat social corporativa, potser és un bon paraigües, perquè aquí té cabuda molt col·lectiu: el col·lectiu nouvingut que et ve d'un altre país a estudiar aquí. Ho deixa tot per venir, ojo, que jo crec que tenim un col·lectiu universitari prou interessant com per fer 3-4 xerrades dintre d'un bloc. Però jo crec que això a nivell d'empr-, d'Universitat si s'obre aquest focus, tot anirà molt lligat, però, clar, persona amb discapacitat és molt evident ho diu per nassos perquè ja ho veuen = sí, sí =, el que no (...) hi ha companys que no sabem o no sabíem fins que hem acabat, que et diuen: tenia discapacitat. Que perfecte, ojo, que la discapacitat no té que ser reconeguda, eh. Però, si hi ha uns circuits que s'estan obrint positivament cap a tu, perquè és complicada la situació i tu podries gaudir-ne; si ho veiessis més fàcil, o ho veiessis més relaxat, o més socialment acceptat segurament formaries més part dels circuits. Ensenyament no hi ha res quan fa el saló d'Ensenyament, quines activitats hi ha allà dintre? No ni entra ni una, si nosaltres estem preparant per treballar, = sí, sí =, quines, quina àrea tenim? = D'acord =. Les de la UOC si és que n'hi posen, és que la, = no =, com és diu la discapacitat de Barcelona, no és UNIDISCAT, és l'altra, UNIDISCAT diria que és de la UNED, = no, UNIDISCAT és del Departament =, la nostra vale, doncs, la d'UNED és diu = la UNED és de Madrid, i la UOC és la d'aquí =, sí, sí però és que la UNED és diu, doncs si la de UNISICAT allà és un, un, vull dir, que té un nom molt similar, per això a vegades els confon. Però clar, UNIDISCAT està representat al saló d'Ensenyament? Crec que no, sí és el que vetlla per la comunitat educativa al universitari, com és que no està? És que no, el pont del dragó amb cicles formatius, no sé si està, ostres són especialistes amb la discapacitat de col·locar-la

dintre els cicles formatius, doncs, si ja falten en aquesta referència, = clar =, ostres és difícil aquest reflexa social, llavors, jo crec, que hauríem d'estar, coi, és que, a és que veure, és que a veure, són àrees d'aquí. Doncs, jo crec que, aquí encara hem de fer una miqueta més a nivell de no sé, de, per donar-li un valor afegit, = clar =, si li sumen valor el que fem és que la persona amb discapacitat se senti còmode, si se sent còmode forma part del circuit, s'obre més, i tot és més fàcil. Però, no per parlar de diferenciar, de això per mi els punts forts, i punts dèbils o competències, o coses especials, no! Pos, senzillament obrim, = d'acord =. La gent que li dius, no hi ha, dubto que hi hagi ningú amb discapacitat que no pensi que pot treballar amb REPSOL, perquè? Doncs, perquè REPSOL cada dia fa un anunci, = sí =, la discapacitat a les benzineres, “fundación REPSOL con becas”, los de no sé que, tothom amb discapacitat on vol treballar? A REPSOL, clar, perquè REPSOL ven que contracte. On vull treballar? A Gas Natural, perquè ven que contracte, doncs, perquè no venem que les Universitat també estem preparats. Jo crec, que aquí, el saló d'Ensenyament seria un bon punt per tenir una referència, i ojo, eh, ara fa 2 o 3 anys que no hi he anat, eh, perquè des de que vaig deixar tot el procés de més d'inserció i d'orientació escolar i tots els processos, no, no hi vaig tant, no? Però a mi no em sona que hi hagi aquesta referència. = No ho sé, no ho sé pas si hi és=.

93. 88 M: Has sentit a parlar mai del disseny universal del treball?
94. 89 R: Sí, el Martí Ballada que és un dels col·laboradors que treballa amb nosaltres està a dintre.

I- 6

1. M: Quin càrrec representa?
2. L: Directora de la Fundació Seeliger y Conde
3. L: Quines tasques realitza?
4. Faig prospecció d'empreses i selecció personal
5. M: Quin tipus de professionals formen el servei?
6. L: Estic sola.
7. M: Des de quin any es va incorporar al servei d'inserció laboral?
8. L: Des del 2002
9. M: Quina mitjana per any tenen de titulats universitaris atesos?
10. L: Sobre el 30 %, nosaltres només treballem amb inserció laboral de persones amb discapacitat
11. M: La via d'inserció laboral de les persones amb titulació universitària i discapacitat hauria de ser la mateixa que la resta de persones?
12. L: No, així accedeixen a ofertes que tenen les empreses només per a ells. Així els hi podem oferir el candidat ideal per la feina que han de desenvolupar, els hi oferim formació individual sobre com presentar-se a una entrevista, com fer un currículum..
13. M: Com valoren les empreses la vostra intermediació?
14. L: Bé, perquè els hi apropem el perfil ideal per la seva empresa. Cal tenir en compte que no es fa així i t'equivoques amb la persona, ja estàs tancant la porta a que l'empresa en vulgui un altre i una porta que es tanca ja no s'obre i llavors cal buscar noves empreses i sempre començar de nou.
15. M: I com valoren, els titulats, la formació dels titulats?
16. L: Bé
17. M: Què creieu que hauríeu de poder d'oferir els serveis d'inserció laboral que no esteu oferint?
18. L: Res més del que ja oferim perquè la seva inserció laboral depèn de les seves competències personals. Les empreses són competitives i volen resultats, per tant tan els hi fa que tingui discapacitat o no si sap fer bé la feina assignada i els hi fa obtenir beneficis, per tant han de ser molt competitives en tot i això o ells ja ho tenen o no els adreces a cap empresa. Fa llàstima quan a vegades veus nois i noies que no tenen habilitats per poder desenvolupar-se en una feina competitiva i no

el spots enviar a cap empresa. Els hi has de fer veure que així no tindran mai feina...i de fet no la tindran mai.

19. M : Quines són les mancances, a nivell de formació universitària que a partir de la vostra experiència detecteu que tenen els titulats universitaris amb discapacitat?
20. L: A nivell de formació, les mateixes que la resta de titulats universitaris.
21. M: Les empreses valoren que els titulats universitaris amb discapacitat hagin realitzat períodes de practiques en empreses durant la seva formació?
22. L: No, només valoren que el perfil sigui l'adequat a la feina que han de desenvolupar.
23. M: Quan s'insereixen, canvien més sovint de feina o a l'inrevés o com la resta de titulats?
24. L: No en tenim cap evidència però solen ser molt més estables. Són persones que agraeixen molt que els hi donguin una oportunitat i això els fa més estables en les feines, no tenen mai el momento de plegar, són molt responsables..., si bàsicament és això.
25. M: Com prepareu els titulats de cara a la seva inserció laboral i quan temps hi invertiu?
26. L: Depèn de cadas cas perquè és totalment personalitzat i els que ja tenen habilitats no cal tant temps i els que hi dediques més temps són els que sovint no es poden inserir. Llavors has de reconduir tot el tema, a vegades parles amb les famílies i ja veus que no els ajuden a poden tenir les habilitats que han de tenir i a demés has de reconduir a la persona i a la família. És molta feina.
27. M: Quins són els punts forts amb els que compten els titulats universitaris amb discapacitat de cara a la seva inserció laboral?
28. L: Lluitadors, il·lusió, ganes de fer-ho bé, forts...
29. M : I els punts febles :
30. L: es veuen com a dèbils i tenen l'autoestima baixa, això sempre els hi va en contra.
31. M: quines preocupacions acostumen a mostrar en relació al seu propi procés d'inserció laboral?
32. L: Volen treball però es senten febles per culpa de la propia discapacitat.
33. M: Què valoren més les empreses, el currículum o la situació de discapacitat de la persona? I ha què és degut?

34. L: Tot el que tingui a veure amb les competències personals i per tant en còm es veuen com a persona amb discapacitat. També té a veure molt amb la sobreprotecció que reben de la família i l'entorn que no els deixa percebres més forts.
35. M: Per què hi ha empreses que no volen titulats universitaris amb discapacitat si aquests tenen el mateix títol, és a dir la mateixa preparació que un altre titulat?
36. L: Sobretot la dificulta té per les persones amb trastorn mental, per les conseqüències que té, no aguanten la pressió, l'empresa no s'ho permetre per tema de resultat que obtindran. L'empresa no vol perdre-hi ni temps, ni diners i sobretot tot no vol guanyar menys per culpa d'una persona amb discapacitat. La crisi també ha afectat greument el sector i també té a veure amb les adaptacions i els suports tècnics i personals. Una empresa a més a més de rebre uns ajuts insuficients per part de l'estat no es pot permetre gastar diners en adaptacions i suports perquè a més a més sigui un treballador amb menys rendiment que la resta de treballadors. També depèn molt de que la discapacitat sigui visible o no. A vegades hi ha empreses que volen que la discapacitat es noti per poder fer veure que tenen una consciència que a vegades tenen i altres vegades no, però en definitiva sempre dependrà de la capacitat que tingui la persona de poder fer o no la feina. Sovint, les empreses que en tenen, és per obligatorietat i prou però també a vegades no els volen perquè com que són universitaris, per tant amb una bona formació...saben que si troven una feina millor acabaran marxant.
37. M: Què necessiten les empreses, que els titulats universitaris amb discapacitat els hi poden donar?
38. L: Doncs...que són molts més forts que els companys degut al sobre esforç que han estat fent sempre, la qual cosa els fa més bons per l'empresa.

I-7

1. M: D'acord, em pots dir per quina institució treballes?
2. X: Per ACAPPS, Associació Catalana per la Promoció de les Persones Sordes.
3. M: D'acord. Quin és el teu càrrec que representes aquí a l'associació?
4. X: Sóc la coordinadora del Servei d'Inserció Laboral
5. M: Pots descriure breument quines tasques hi desenvolupes?
6. X: Sí, el que faig és gestionar juntament amb l'equip de professionals tots els projectes i programes que depenen del Servei d'Inserció Laboral, que promouen, ehm, l'assessorament i l'acompanyament de les persones sordes que busquen millorar la seva ocupabilitat, busquen... millorar el seu procés de recerca de feina.
7. M: D'acord. Quin tipus de professionals formen aquest servei?
8. X: Doncs mira, actualment, hi ha dues... una persona que és psicòloga, un altre que és educador social i una altra que és treballadora social.
9. M: D'acord. Quin any et vas incorporar a aquest servei?
10. X: 2008
11. M: Al 2008. Saps la mitjana de titulats amb discapacitat que ateneu?
12. X: La mitjana...
13. M: Ho teniu recollit o... més o menys?
14. X: Ara mateix no ho sé però jo crec que no supera el 5%, anual, eh! De persones amb discapacitat que atenem. Entre el 5 i el 10.
15. M: D'acord. Recolliu normalment dades de les atencions que feu?
16. X: Sí
17. M: D'acord. Com coneixen els usuaris aquest servei?
18. X: El que més ens funciona, això també és una dada que recollim quan fem l'entrevista d'acollida, com ens han conegut, i el que més ens funciona és el boca-orella. Nosaltres treballem amb un col·lectiu petit, dintre del món de la discapacitat, i alhora som un servei molt especialitzat que, que jo sàpiga, només hi ha dos en tota Catalunya. Llavors, uns als altres s'ho van dient. A més a més, també ens ve gent derivada de Serveis Socials, de l'Institut de Persones amb Discapacitat, del IMD de l'Ajuntament, del SOC, de les oficines del SOC o d'altres serveis d'altres entitats socials.
19. M: D'acord. Vosaltres teniu un servei d'inserció específic per persones amb discapacitat auditiva

20. X: Aham
21. M: Creieu que aquestes persones haurien de seguir el mateix itinerari d'inserció que la resta de persones en el mercat laboral? Tinguin discapacitat o no tinguin discapacitat?
22. X: No
23. M: Explica'm per què
24. X: A veure, d'entrada, no per dos motius: primer, perquè nosaltres el que creiem és que l'itinerari d'inserció, ha de ser un itinerari individual, centrat en la persona, per tant, no ha de ser... nosaltres no dissenyem un itinerari macro que serveixi per tothom, sinó que el que plantegem són diferents actuacions, diferents activitats, i aquestes actuacions s'ajusten a les necessitats de cada persona i es pacta amb la persona, per tant, són itineraris individuals que no són ni molt menys homogenis per totes les persones amb discapacitat. I no també perquè... també creiem que les persones amb discapacitat, i en aquest cas, amb discapacitat auditiva, necessiten un suport i un acompanyament que altres col·lectius, inclús altres col·lectius de risc com poden ser joves, que poden ser gent gran o majors de 45 anys, o poden ser dones, que sí que tenen unes necessitats específiques, però crec que no són les mateixes.
25. M: D'acord. Què els hi oferiu als usuaris del servei?
26. X: Què els hi oferim?
27. M: Sí
28. X: A veure, els hi oferim... Doncs això, bàsicament el que els hi oferim és un acompanyament en tot el procés de recerca de feina, tan en el moment de dissenyar un pla d'actuació; de millorar la seva ocupabilitat, és a dir, quan una persona no té clar a què es vol dedicar, doncs a tot el procés d'assessorament i d'acompanyament per definir quin és el seu objectiu laboral; tota la feina de recerca de feina, millorar la recerca de feina... quins són els canals que pot utilitzar, com empoderar-se per ser més autònom en aquesta recerca de feina; i després la fase d'acompanyament al lloc de feina, que creiem que també és molt important... per accedir a aquesta feina en igualtat de condicions que un altre company però també, i sobretot, per mantenir aquesta feina en el temps, perquè moltes vegades ens trobem que no només, no és tan o més important mantenir un lloc de feina com aconseguir-lo; i llavors si l'acompanyament no es fa en aquesta fase doncs, moltes vegades, podem...

29. M: Fracassar...
30. X: Podem fracassar
31. M: D'acord. Per tant, els hi feu formació en els titulats universitaris quan us arriben?
32. X: Sí
33. M: A les empreses també els hi feu formació per tal de poder acollir de manera adequada a aquestes persones?
34. X: També
35. M: Quin tipus de formació
36. X: És una formació que fem sobre, bàsicament, estratègies de comunicació, com eliminar les possibles barreres de comunicació que pugui haver-hi entre la persona i els seus companys i companyes, o els caps intermitjos... El que passa és que és una formació que la fem a demanda de l'empresa, no, no la oferim sempre, o no la fem sempre que una persona s'incorpora; però sí que quan... sí que la oferim sempre quan nosaltres visitem una empresa, però ha de ser que hi hagi una necessitat
- 37.
38. M: D'acord, d'acord... Continuem amb la gravació a ACAPPS... Per tant, què és el que creieu que els hi podeu oferir que encara no esteu oferint i per què?
39. X: Al...
40. M: Als titulats
41. X: Als titulats... Ehm, a veure... Et comentava, sobretot, tot el tema de... un treball en xarxa més real entre tots els serveis o totes les entitats que en algun moment hem col·laborat amb ells, sigui universitats, sigui entitats socials... CREDAs, etc... Després, una assessorament més específic per, per, per perfils com poden ser els titulats que és assessorament amb temes d'autoocupació i empenedoria social, que és un tema que ens assembla important sobre el que encara no tenim experiència suficient ni formació suficient per aportar-los; i hi havia una tercera que no me'n recordo...
42. M: Ja farem memòria, igual va sortint, eh! A veure, en tot cas, parla'm de les mancances que els hi trobeu a nivell de formació a aquests titulats, si us plau.
43. X: ... És veritat, que en el pas del temps hem vist que alguns dels perfils que ens arriben amb una titulació, amb un nivell acadèmic alt o mig, poden arribar a tenir mancances a nivell de competències transversals, no és la majoria ni és... però sí

que ens trobem alguns casos que això és cert, no? Que potser unes competències que es veurien com assumides com totalment adquirides pel fet de la trajectòria acadèmica que tenen i que ens donem compte que no és així

44. M: Per tant, com que aquestes són les competències que es treballen des de les universitats, amb totes les carreres universitàries, vol dir que en aquí hi ha alguna cosa que falla a nivell d'universitats, és a dir, que potser amb aquests estudiants caldria fer un treball més, que no pas el que es fa ja normalment i per tothom, diríem, no?
45. X: Sí. Sí, jo crec que quan arriben a la universitat es centren molt amb el rendiment acadèmic i hi ha un seguit d'aspectes que jo crec que es queden... que s'obvien, i es donen com per assumits
46. M: Per assumits. I per tant, també tindria a veure bastant amb com es donen els suports a la universitat en aquests estudiants?
47. X: Sí, bueno... No ho sé. No sé si és tant... Sí, segurament que és el tipus de suport, i amb això no vull dir que els estudiants sords a la universitat no tinguin suports, perquè em consta que en tenen i nosaltres quan els hi preguntem, fem grups, bueno, els reunim de tan en tan, i els hi preguntem, tots ells manifesten tenir suport, quins tipus de suport, i nosaltres també estem en contacte amb els serveis de suport de les universitats i ens consta que aquest suport existeix. Però sí que és veritat, que és un suport que potser està molt centrat en això, en ajudar-los a facilitar els seus aprenentatges...
48. M: Així més... I per tant, no els deixa ser prou autònoms i adquirir pautes, estratègies i habilitats...
49. X: Sí... o potser realment els professors tampoc no... no tenen, no saben com potenciar aquestes competències, l'adquisició d'aquestes competències transversals amb depèn de quin tipus d'alumne. No tenen recursos, no tenen estratègies, tampoc tenen la nece... tampoc tenen l'obligació de tenir-los, no? Potser aquí també és una feina més nostra de detectar quina és la mancança i...
50. M: Però potser seria interessant també que els professors universitaris tinguin coneixements per tal de poder desenvolupar el màxim d'autonomia de les persones amb discapacitat auditiva, en aquest cas
51. X: Sí, sí
52. M: D'acord. Estàvem parlant de les pràctiques...
53. X: Sí

54. M: que dèiem si veieu que realment és important que aquests estudiants puguin, o que els hi facilita habilitats en el moment de la inserció el fet d'haver tingut unes pràctiques en empreses quan estan estudiant
55. X: Saps què passa? Jo crec que molts d'aquests estudiants, i és un tret característic jo crec força comú de les persones sordes, i és que... a veure, tot el que són els estímuls i l'aprenentatge de l'entorn,... requereix més temps, perquè una persona sorda pugui, pugui assimilar-lo, pugui adquirir-lo com un aprenentatge, no? Nosaltres en un espai, doncs, i amb... és que no sé com explicar-ho, és a dir, una persona, un estudiant potser amb una setmana de pràctiques en una empresa, doncs fent tasques de suport sobre el que hagi estudiant, doncs li serveix perquè podrà veure com treballen els seus companys, podrà veure quins sistemes es fan servir, com es relacionen entre ells, com tal; una persona sorda necessitarà no sé quan de temps més perquè tots aquests estímuls els haurà d'aprendre d'una altra manera, perquè tot el que sigui auditiu, no li arribarà directament, no li arribarà per input natural
56. M: Clar
57. X: I per això és molt important tot el que sigui l'aprenentatge insitu, l'aprenentatge vivencial del que serà una experiència real, laboral... és importantíssim
58. M: Clar, diríem...
59. X: Molt, jo crec que molt més important, o... que un estudiant amb un altre tipus de...
60. M: Clar, clar, perquè és el moment en el que pot contrastar la seva discapacitat com desenvolupar-se davant de la feina...
61. X: Com fer front estratègies de comunicació que fins ara no tenia adquirides, com... bueno, no sé, un munt d'aprenentatges que a l'aula segur que no els tindrà
62. M: Creus que també aquests aprenentatges, a veure, l'empresa, el fet de tenir un titulat, ai perdó, un estudiant amb discapacitat fent pràctiques li dóna coneixement, i l'ajuda a entendre...
63. X: Totalment, i així ens ho diuen també, eh!
64. M: Sí
65. X: Sí, que al final això és com, és un intercanvi. És a dir, l'empresa valora tot el que aquesta persona aporta, i al final jo crec que per això repeteixen, i per això

- tenim empreses fidelitzades que contracten, que tenen alumnes en pràctiques, perquè tenen... perquè hi guanyen. Perquè al final, això és un intercanvi de cromos
66. M: I per tant, també és un trencar barreres de les que pot tenir l'empresa davant de la discapacitat
67. X: A partir de l'experiència pròpia
68. M: Que té real, amb alguna persona. D'acord... Per tant ja m'has dit que les empreses valoren també molt positivament tot el tema de les pràctiques...
69. X: Sí... Si que és veritat també que nosaltres el que demanem és que una empresa que tingui un alumne en pràctiques sigui una empresa que aposti per dedicar-hi un temps a aquesta persona... perquè sinó, un alumne en pràctiques amb certes necessitats, una persona sorda en pràctiques amb certes necessitats si no és a una empresa... que s'ho cregui de veritat, ho pot passar molt malament
70. M: D'acord. Els hi costa molt d'inserir-se professionalment?
71. X: Depèn
72. M: Depèn de cada persona? Depèn del tipus de...
73. X: Mira, depèn de cada persona
74. M: Sí
75. X: De... depèn de cada persona, del caràcter que tingui, depèn de les habilitats que hagi adquirit, depèn de la carrera que hagi estudiat, depèn de la situació del mercat en aquell moment... és que depèn
76. M: Diries que...
77. X: Inclús depèn de la persona de recursos humans que estigui al capdavant d'aquella empresa. No és només l'empresa, el tipus d'empresa, el sector, si en aquest sector actualment és un sector emergent, si no, si... No, al final, depèn del seu encarregat, de la persona de recursos humans...
78. M: Per tant, de fet, com estem veient que hi ha moltes variables i totes són molt personals; les pròpies de la persona que es vol inserir, les pròpies de la persona que potser li farà l'entrevista, les pròpies de qui dirigeixi l'empresa,... tot són variables molt personals. Clar, això vol dir, vol dir que encara és molt necessària tota la legislació vigent... sí?
79. X: Sí, sí, sí, sí. Molt necessària. Bueno, jo crec que el més necessari és que la legislació vigent que hi ha és compleixi.
80. M: Ahm

81. X: Que això no ha passat mai des de que es va posar en marxa la LISMI. No ha passat mai, ni les empreses tenen cap necessitat de complir-la perquè les sancions són mínimes. Jo crec que no cal fer, o segurament que es podria millorar però... però tal i com s'està plantejant ara des de Madrid, que s'està fent, s'està creant una nova llei que englobi tot el que regula i legisla el món de la discapacitat, jo crec que no és necessari. El que cal és el que es va crear en el seu moment, que a més a més es va crear des d'aquí Catalunya, es va crear i funciona, o hauria de funcionar, que realment s'apliqui
82. M: Que s'apliqui i ja està, d'acord. Teniu dades de quan logren inserir-se si duren a la primera feina o són persones que més aviat canvien molt sovint de feina?
83. X: No t'ho sabria dir, perquè jo crec que aquesta dada s'hauria de comparar amb la resta
84. M: Amb la resta
85. X: I aquesta dada no
86. M: I això no la podeu tenir vosaltres
87. X: No la tenim. Avui en dia, les feines no són per tota la vida ...
88. M: No, no, i tant
89. X: Llavors... sembla interessant però realment per poder-te dir, si o no, jo crec que hauríem de comparar-ho amb la resta
90. M: No teniu dades, d'acord. Creus que... heu notat la crisi?
91. X: Sí
92. M: Sí? Perquè hi ha qui em diu que des de que hi ha crisi, insereix més persones amb discapacitat
93. X: No, nosaltres vam... Sí que és veritat que, i les dades, anem a l'observatori del treball i les dades ho demostren eh!. La crisi amb el que és les contractacions amb persones amb discapacitat va arribar més tard. És a dir, mentre que el 2008 ja començava a haver-hi recessió i començava a haver-hi increment d'atur, a nosaltres ens va arribar al 2010
94. M: D'acord.
95. X: Més o menys. Per què, perquè també en gran mesura durant aquests dos anys de decaïda qui va contractar principalment van ser els centres especials de treball, val. Que en el cas dels titulats universitaris amb discapacitat no és una opció... a priori no hauria de ser una opció el poder treballar en un centre especial de treball; sinó que el que promocionem i el que...

96. M: És el mercat laboral ordinari
97. X: És el mercat laboral ordinari, però sí, sí.
98. M: D'acord.
99. X: I estan patint ERES, i estan patint acomiadaments, i estan patint acomiadaments quan una persona està de baixa, i estan patint reduccions... Sí, sí, igual.
100. M: De tot, d'acord. No sé si ha quedat gravat tot el tema de com prepareu vosaltres els titulats davant de la inserció... És a dir, hem deies que no és un protocol estandarditzat, no?
101. X: Sí
102. M: Que és molt personalitzat
103. X: Jo crec que sí, perquè estava abans
104. M: Sí? Doncs ja està
105. X: Crec, eh! Sinó ho tornem a parlar...
106. M: Invertiu molt de temps en aquesta formació?
107. X: Clar, depèn, eh! Perquè hi ha una part d'aquest itinerari personal que dèiem, que està molt centrat en la persona i és consensuat amb la persona; i llavors, dintre d'aquest itinerari pactat hi hauran accions grupals, hi hauran accions individuals, val? Formació com a tal, doncs si és formació en el que són les competències per millorar la recerca de feina, formació sobre com és el mercat laboral, com em posiciono jo dintre d'aquest mercat laboral, estratègies per millorar la recerca de feina, estratègies per millorar una entrevista de feina,... totes aquestes actuacions són d'aquelles que es fan a nivell grupal; i després, una formació més individual segons les necessitats de cadascú ja es treballa a nivell de tutories
108. M: D'acord. Aquestes persones quan i com diuen que tenen una discapacitat, quan busquen feina?
109. X: Molt interessant... Depèn. Com dèiem, és el mateix que l'itinerari individual, nosaltres no els hi donem cap fórmula, no els hi diem això s'ha de fer així, s'ha de fer aixà, sinó que els hi parlem de... possibilitats, i a partir d'aquí, cadascú s'acull o adapta segons el que se sent més còmode o el que... Hi ha persones que, per exemple, volen posar en el seu currículum que tenen una discapacitat, nosaltres sobre aquí, sí que ens posicionem més cap a... un currículum serveix per potenciar tot allò que tu tens, no tot allò que tu no tens, per tant, posar que tens una

discapacitat no sé en quin punt et pot beneficiar, però bueno, si la persona decideix o segueix pensant que ho ha de posar doncs, perfecte. El que passa que aquí, llavors si que el que diem és que aquesta persona ha de poder defensar el que, ha de poder tenir molt ben argumentat, per ella, eh!, que en el seu currículum ho posi, no? Però alhora, si que nosaltres diem que, sempre i quan la persona es senti còmoda, ha de poder dir que té una discapacitat en el moment de l'entrevista, en algun moment del procés de selecció, creiem que és bo que ho pugui dir. Creiem.

110. M: D'acord. D'alguna manera, els hi treballau el que siguin capaços de seduir amb la seva discapacitat? És a dir, si jo ho dic a l'entrevista, puc tenir una manera seductora perquè aquell que m'està entrevistant i que està començant a veure que tinc una discapacitat auditiva, en aquest cas, ja començo a imaginar-me que al final li diré que no; sigui capaç a través d'aquesta seducció de, si més no, d'aturar-se i dir "ah calla, espera't, deixa-me'l escoltar bé que a lo millor m'interessa i tot"
111. X: No, però m'encanta la idea... No, no, no, però... Bueno, no, no ho sé... Però així com ho has explicat, crec que no.
112. M: Perquè de vegades, penso que... bueno i pels que vaig coneixent, no?, que més aviat es presenten com encongits, no?, i de dir, no no, jo és que sóc sorda i això i això està clar que no ho podré fer; jo sóc sorda, no podré ser telefonista menys que no em posis un telèfon adaptat, no?; però en canvi, el que jo tingui aquesta sordesa fa que en la empresa jo hi aportis això i això...
113. X: Això és un tema que depèn molt de la persona... val?
114. M: Sí, sí...
115. X: Però... però crec que sí que és veritat que potser no ho potenciem prou, no ho potenciem prou... sí que és veritat... I a més, m'ho apunto!
116. M: Continuo?
117. X: Sí
118. M: Molt bé. Quins són els punts forts amb els que contenen aquests titulats de cara a la seva inserció laboral?
119. X: Els punts forts? Bueno... a part de la seva titulació acadèmica, jo crec que porten un... un bagatge molt bèstia de... Crec que són persones que s'han esforçat molt, que tenen una capacitat de... de treball uhm... totalment contrastada.
120. M: La qual cosa podrien utilitzar per seduir...

121. X: Exacte, exacte, sí, sí, sí! És veritat, a més jo crec que això és un comú denominador en tots ells, una capacitat d'esforç i de sobreesforç, en comparació a la resta, eh?
122. M: Clar, clar.
123. X: Perquè s'han hagut d'esforçar el doble, el triple i el quàdruple que la resta dels seus companys.
124. M: D'acord
125. X: Sí
126. M: Alguna cosa més?
127. X: Segur que sí... Bueno i una miqueta amb això que tu deies, no? El tenir certs, moltes altres habilitats, que potser nosaltres tenim... no sé com es diu en català, alatagades
128. M: Sí, però no ens ha calgut desenvolupar-les
129. X: Exacte, i ells les tenen més...
130. M: Molt desenvolupades
131. X: Que això tampoc no sigui com una etiqueta
132. M: Clar
133. X: El típic: "el sord té molt desenvolupada la vista o el tacte"
134. M: No, no, no
135. X: No, no és així, però sí que és veritat que hi ha certa sensibilitat per altres sentits que
136. M: Hi ha algunes habilitats que...
137. X: Que contraresten
138. M: Clar, de fet... el fet d'haver de demostrar sovint que poden fer coses com poden fer uns altres, els fa molt resistents també, no?
139. X: Sí...
140. M: I davant d'una d'empresa això pot ser interessant
141. X: Sí
142. M: una persona que per tant, s'ha fet resistent...
143. X: Sí, sí, sí
144. M: D'acord, i a la contra, quins serien els punts febles?
145. X: Clar, aquí entrem a les mateixes, eh. Parlar de punts febles, com a col·lectiu és estrany perquè, perquè no..., perquè cadascú tindrà certes mancances i d'altres no les tindran, però si que és veritat que... d'entrada per l'etiqueta que porten, és a

dir, pel fet de tenir una discapacitat auditiva, inclús pel fet de que sigui una discapacitat, el que sempre diem, no? Que és immiscible fins a cert punt i que llavors sembla o pot arribar a semblar en una persona sorda...

146. M: No passa res

147. X: No passa res, no passa res, no? Doncs jo que sé... Posa un audiòfon i amb l'audiòfon ja és oient, no, una persona sorda amb audiòfon no és oient. I això jo crec que sí que els hi resta, que les hi resta perquè no es té consciència del tipus de limitacions que poden arribar a tenir, i que són limitacions que al final abarquen a tota la persona en més o menys graus però...

148. M: Clar, quin tipus de discapacitat et sembla que és més difícil d'inserir laboralment?

149. X: Per experiència, perquè també atenem a persones amb pluridiscapacitats, jo crec que el trastorn mental, la malaltia mental per l'estigma és molt difícil. Nosaltres ens trobem inclús empreses que ens diuen: " Sí, sí sords, però no em portis cap trastorn mental perquè esque..." i és més, un trastorn mental pot ser una persona amb una depressió...

150. M: Sí

151. X: Un trastorn d'ansietat... no, no, no, es que no en volen ni sentir a parlar...

152. M: D'acord, sí, sí, però l'estigma que té...

153. X: L'estigma jo crec que el trastorn mental ho té complicat.

154. M: A tot el tema de la inserció laboral d'un titulat universitari, quin paper hi té la família?

155. X: La família jo crec que hi té el paper un miqueta que... que hagi tingut durant tota l'etapa educativa del noi o la noia, és a dir, ha de ser un paper facilitador, però a l'hora ha de ser un mer acompanyant del procés, és a dir, la família necessitem que no sigui responsable, o sigui que no es faci responsable del procés, que moltes vegades això és difícil, però sí que a l'hora sigui facilitador perquè sinó ens podem trobar en que ens posi, o que li posi a la persona barreres del tipus: "ehm, no aquesta feina no perquè està lluny de casa, no aquests horaris no, no podràs venir a sopar i hauràs de X, o..."

156. M: D'acord. També preguntar-te que valoren ells mateixos, com a propi d'ells, que sigui com a fortalesa en el moment de la inserció, també dependrà de cada persona?

157. X: Sí

158. M: Sí
159. X: Quines són les seves fortalezes?
160. M: ...ells tenen de fortaleza?
161. X: Jo crec que ells valoren molt el títol que tenen per l'esforç que els hi ha representat
162. M: Val, d'acord. I quines preocupacions acostumen a mostrar davant de la inserció?
163. X: Clar, avui en dia jo crec que les preocupacions són molt similars a les de qualsevol altre...
164. M: Qualsevol altre...
165. X: Sí
166. M: Sí, no tenen més por a segons què?
167. X: Sí, en el nostre cas la comunicació, el com es comunicaran dintre de l'entorn laboral, és el que més... el que més els hi genera angoixa.
168. M: D'acord. Que valoren més les empreses, el currículum o la situació de discapacitat de la persona?
169. X: Jo crec que una barreja dels dos, és a dir, una empresa que decideix contractar a una persona titulada universitat, clarament en la majoria dels casos ho farà perquè aquesta persona té discapacitat i li representarà un benefici fiscal o un benefici en quant a legislació, però a l'hora si aquesta persona no veu que tingui, que pugui desenvolupar la feina en les mateixes condicions que un altre, estic segura que no el contractarà, perquè s'hi juga molt l'empresa, i més amb càrrecs que requereix una formació...
170. M: I perquè passa això? Perquè creu que s'hi juga tant l'empresa? Perquè de fet li pot funcionar igual que una altra persona...
171. X: Però és el desconeixement, el desconeixement genera por, i la por paralitza
172. M: Vale, aquí volia arribar...
173. X: És així, eh! Sí, sí...
174. M: Sí, sí, sí. Per tant és la por
175. X: I davant la por no faig res, i si no faig res, segueixo amb el que conec
176. M: I davant d'aquesta por també hi pot haver por a l'adaptació als llocs de treball, per exemple?
177. X: Sí, també...
178. M: Això hem costarà molts diners...

179. X: Que al final això és mínim eh!
180. M: Ja
181. X: Una persona amb discapacitat auditiva, en molts pocs casos necessitarà una adaptació; i si necessita adaptació serà mínima
182. M: Què més pot passar? Por...
183. X: Sobretot, saps què ens diuen? Por a que s'adapti, a que la persona s'adapti, però sobretot, en realitat és por a que ells s'adaptin a la persona sorda. No saber com comunicar-se, no saber com donar les ordres, no saber si entendrà el que se li diu... és por.
184. M: Por...
185. X: Por d'ells cap a la persona
186. M: Por d'ells cap a la persona sorda. Por a que no sàpiga ser un bon company amb la resta, per exemple?
187. X: Sí. I ja pors més concretes. Por a que no s'enteri quan hi hagi una alarma d'incendi... Però això jo crec que ja són pors més... més tangibles però forjades a partir de l'altra por que és més intangible
188. M: Clar, clar... Hi ha alguna cosa que creieu que les empreses necessiten, que un titulat amb discapacitat mai els hi podrà donar?
189. X: No
190. M: Vale. I què necessiten les empreses que un titulat amb discapacitat sí que sempre els hi podrà donar?
191. X: Ostres, els hi podrà donar un valor afegit, que és el que dèiem, i pel que gairebé totes repeteixen que és aquesta... els hi ofereix la oportunitat a que puguin adaptar-se a una nova situació, puguin aprendre, puguin canviar una mica el xi, puguin sensibilitzar-se, puguin obrir-se a altres tipus de normalitat, i puguin aprendre, puguin aprendre de la persona amb discapacitat, sigui quina sigui la discapacitat
192. M: Seria un plus més d'humanitat?
193. X: Sí
194. M: Un plus més de formació, un plus més a tots nivells?
195. X: D'aterrar a terra. És el que moltes vegades els hi diem, l'empresa no deixa de ser una extrapolació del que és la societat. La societat, hi ha persones altes, persones baixes, persones coixes, persones sordes i persones que no ho són. Per

tant, l'empresa té la obligació d'assimilar aquesta representació de la societat dintre del seu microclima

196. M: Clar, d'acord... Creus que hi ha algun tema rellevant que valgui la pena parlar, comentar, que jo no t'hagi preguntat...
197. X: Déu ni do...
198. M: Sí, a l'hora de transcriure serà bo això
199. X: Ja veuràs tu...
200. M: Que m'ho passaré bé
201. X: ... No. Bueno jo crec que la importància al final de, per nosaltres ens va molt bé quan anem a les empreses tenir dades...
202. M: Ahm... Clar
203. X: Saps? El poder dir: doncs el 90% de les empreses que ho proven, repeteixen; doncs hi ha un estudi que ens diu que tal; o per exemple, amb tot el tema del trastorn mental, tu saps que 1 de cada 4 persones al llarg de la seva vida desenvoluparà una malaltia mental? Pues mira...
204. M: Pues mira...
205. X: Algú de nosaltres li tocarà, no?
206. M: Sí, sí
207. X: El poder tenir dades, perquè al final el que necessitem és parlar el seu mateix llenguatge. Llavors poder tenir estudis, dades, quantificació de què està passant...
208. M: És important
209. X: Per tant, jo crec que això que esteu fent és... això i altres coses anirà molt bé
210. M: D'acord. Moltes gràcies

I-8

211. M: Em pots dir el nom de la institució que representes?
212. H: mm (assentiment) treballa per la fundació Universia
213. MH: i...
214. H: i.. a través d'un conveni amb la UPC, o sigui que joestic ubicat en la UPC, i treballa tant per la UPC com per la fundació en realitat.
215. M: D'acord. Quin carreg hi tens?
216. H: si. Pues mira soc orientador laboral eh... de persones amb discapacitat.
217. M: D'acord. Pots descriure breument quines tasques són les que realitzes?
218. H: Sii. Dons mira, per una bandaa atenc aa, aa estudiants o titulats de la de la UPC i alguns que no son de la UPC, també, eh. Estudiants o titulats eh universitaris amb discapacitat i a llavors pues quan, quan els atenc de fet és una primera entrevista, allà, allà hi ha una mica d'avaluació de que de quina especialitat tenen i de.. quin grau d'informació tenen sobre la, sobre sobre la recerca de feina... i tot una sèrie de coses no? que avaluem i... veure quines necessitats te aquella persona no?. Perquè, clar, moltes vegades la orientació no és només buscar feina i prou, no? És trobar la via de que aquella persona pugui arribar a tenir una feina. No? Alomillor de vegades pues aquella persona esta cobrant una pensió i... d'un tipus que no li permet treballar i... esta pensat pues de si... si ho prova de treballar de si no ho prova de si li trauran la pensió de si no li trauran. Hi ha tot una sèrie de coses o problemàtiques que ens podríem trobar i jo intento ajudar amb, amb tota la... amb amb lo que la gent, que és lo mes important. No? No nomes el el fet que ehh enviar ofertes de feina i prou no?... Llavors això és una primera entrevista, es dona la informació que to(-) tota la informació que es pot tot lo que veus que no saben i després ehh se'ls hi ofereix pues que tornin a venir a fer entrevistes i a i a continuar treballant pues el tema de de buscar feina i de i d'estar més preparats per trobar una feina, no?. Això per una banda, amb els usuaris, no? Després també una part de l'orientació i potser la meva, es la part més important perquè clar a molts els hi ofereixes i no tenen i i no volen venir cada dos per tres a a.. a.. entrevista no?. Venen una vegada i ja està, no?. Això és la majoria. Si que hi ha petits grups pues que, que van repetint..no? i que de tant en tant venen.. no? I a llavors pues la part important de l'orientació potser es fa més ehhe pel correu electrònic... per telefano i a llavors clar lo que

fem es.. emmm pues queee que tenen dubtes no? i.. e... T'envien un mail, et pregunten, mira jo vull fer un màster de no se quantos, i tinc algun descompte de discapacitat? O... escolta aquesta oferta que m'has enviat ehh... tal o qual... i vas allà pues eeh trobant solucions pues a les coses que et plantegen, no?. Ahhh apart d'això des de la UPC, com com que estic dins del servei UPC alumni,(...)UPC alumni... dona un servei ordinari, no? Que... que hi ha una borsa de treball i que hi ha... que es fan uns tallers de de formació, no? I a llavors també se'ls ofereixen aquests tallers, etcètera . vale i algun altre recurs a part del que és l'atenció individual, no?. A llavors a part d'aixó també pues lo que fem es ehhs, Bueno truco, o sigui e em dedico a buscar ofertes de feina no? Que siguin específiques per persones amb discapacitat. Llavors Bueno es tracta de trobar empreses pues que que vulguin contractar en algú i llavors Bueno pues a través de quins recursos?. Dons Bueno, dons mira a traves d'UPC alumni pues alomillor hi ha una llista d'empreses i tal de que son empreses associades o que estan a la borsa de treball de la UPC i pues la UPC em dona aquest recurs no? ehh algunes vies a través de les quals dons poder contactar amb empreses i tal. Pues normalment el contacte el fem per correu electrònic, de vegades es per telèfon, però normalment és per correu electrònic, perquè així arribes a una difusió més amplia no? per fer mailing no?

219. M: ia

220. H: Llavors pues vas enviant mails i les empreses que els interessa posar alguna oferta de discapacitat me l'envien a mi directament. Quan jo rebo una oferta de feina la passo a Madrid a, a la central de la fundació Universia i allà la publiquen a la a la borsa de treball online de la fundació Universia que és per universitaris amb discapacitat bàsicament, vale?

221. M: Hmh (assentiment)

222. H: pues ammm hi ha altres vies de penjar les ofertes per exemple també se'ls, se'ls explica a les empreses pues que, que ells mateixos es poden donar d'alta en la a la web de la fundació universia i posar les ofertes ells mateixos però bueno a mi pues eh per la feina que jo faig pues em em demanen també una mica de feedback del que vaig fent, no? De quantes persones vas a fer entrevistes, dee si hi ha alguna contractació, de si XX llavors hi ha tota una sèrie, també un control del que està passant, no? Amb lo qual el metodo habitual és que jo aa envio aa quan rebo una oferta de feina lo primer que faig normalment és aa pregunta-ls'hi algues

dades de l'empresa, no? De l'empresa que me l'envia i després les envio aa en els usuaris que jo tinc en aa en el servei, no? apuntats. Això faig una llista de correu i ho envio als usuaris, així ells ja ho tenen, ells ja poden mirar la oferta, no? Després ho envio perquè la pengin a la web iiii a partir d'aquí pues Bueno, anem veient ehh quins candidats estan interessats de vegades es fa es fa una una rec(-) una recerca més específica del candidat, perquè dius, bueno demanen una cosa molt concreta, dons un tipus titulat de telecos que tingui experiència en no se quantos. Si jo se que hi ha algu en concret, (fa petar la llengua) ehhh, a part de la llista de correu, que es algo bastant personal, no? Pues també li puc fer un truc en aquell noi, pues mira hi ha aquesta oferta t'interesa, no? I es una manera una miqueta més ràpida no també d'arribar? Ahhh i Bueno aquesta és una mica la metodologia que anem fent no? Hmmm quan tinc un candidat interessat pues jo ja, cla, jo normalment... això ja es una cosa molt concreta potser t'explico massa detall no?

223. M: No, no, fes, fes.

224. H: (mentre M parla comença a parlar) peròoooo, però les ofertes, cla això lo que passa es que a mi m'obliga a canviar les dades de contacte de les ofertes, perquè jo rebo una oferta amb unes característiques, però clar les ofertes, normalment posen, dons bueno, contacta amb tal persona no?, clar jo per mantenir el control de que de de quins currículums s'han enviat etc... el que faig és, no poso dades de contacte i els hi dic que, que si els hi interessa alguna oferta pos que m'ho diguin. Quan m'ho diuen llavors jo mateix li envio, agafo el currículum d'aquell noi i l'envio a l'empresa. I així és tinc un feedback tant de l'empresa com de l'usuari, sempre els demano que me'l donguin també, no? De si han anat a l'entrevista etc... vale?

225. M: Perfecte

226. H: i llavors bueno això és lo que anem fent i apart d'això dons bueno hi ha tot una part de treball en xarxa potser no de mhh amb la Montse estem bastant coordinats no i anem xerrant bastant sovint pos de casos que ens arriben i i aquestes coses, ella em passa pos alguna persona que li arriba que diu mira aquest noi està buscant feina, no? O jo li passo algun cas pues de, no se, no de alguna pregunta no?, dons aquesta noia que estudia belles arts, (se sent una noia riure de fons) XX Ja riu, ja riu XX

227. N: ens anem passant informació, anem comentant-la

228. H: si anem comentant la jugada
229. N: si
230. H: i després també clau també treballa en coordinació amb UPC alumni, no? Però clar a upc alumni em doncs compte que al ser una orientació ordinària i tal tenen una forma de treballar diferent i sobretot les ofertes no són les mateixes. O sigui hi ha diferents tipus d'ofertes dintre de lo que és discapacitat. Hi ha una oferta exclusiva per a persona amb discapacitat, això normalment és una empresa que es vol beneficiar o d'una bonificació o de que te la obligatorietat de contracte, etc.. i diu no jo només vull una persona que tingui discapacitat. Però clar aquestes són les menes, vale? però clar després hi ha un altre tipus d'oferta que és una oferta ordinària però que si tu parles amb l'empresa et diuen, no jo no tinc cap problema que vingui a l'entrevista una persona amb discapacitat i si és adequada pues la podríem agafar. Això és una empresa que no té por per força de l'experiència o per(riu) o o no perquè tenen una bona experiència en aquest sentit, no? I a llavors clar, és diferent no es ven bé el mateix no?
231. M: Clar
232. H: Clar la oferta exclusiva per a persones amb discapacitat la UPC alumni no en farà re, encara que jo els ensenyi, molt maca, però no.
233. M: Clar
234. H: I la oferta que és ordinària però que, però que, d'alguna manera t'has donat compte de que aquella empresa no vol que hi vagi una persona amb discapacitat a l'entrevista ahh, pues és una oferta que jo no puc aprofitar. (...) Quan passa això? Bueno en el nostre cas lo que tenim és un formulari en el qual laaa... UPC alumni té una borsa de treball online també.
235. M: Mhm (d'assentiment)
236. H: Ahh, quan l'empresa es dona d'alta, quan penja una oferta, té una pestanyeta que diu: a vostè li interessaria rebre candidats amb discapacitat? Si diu que si, bé, si si diu que no, ja sabem que no els, que potser tenen una mica de por i no els interessa anar per aquesta via.
237. M: Clar, clar i es una manera XX (l'home parla per sobre.)
238. H: Potser és una mica discriminatori. Emm... (pensant) però bueno en tot cas la discriminació la l'estaria fent l'empresa
239. M: Clar clar, però ja si més no per vosaltres ja és un privatge això de.. de saber on XX et portarà ocasions o no

240. H: si.
241. M:Clar
242. H: si
243. M: D'acord, i abans parlaves dels tallers aquests que feu.. Com de formació... Em pots explicar una miqueta aquests tallers com funcionen?
244. H: Si
245. M: I quins continguts treballau?
246. H: Mira jo quan vaig començar en el projecte, no? Em vaig plantejar-li a UPC alumni de fer algun taller que només fos per persones amb discapacitat, no? D'aquest col·lectiu, no? Estudiants o titulats de la UPC, lo que passa es que clar, el problema és que si amb els tallers normals hi ha poca gent, amb els, amb aquests n'hi ha menys. I inclús també un altre problema podria ser que de vegades hi ha persones amb discapacitat que no volen que se sàpiga.
247. M: clar
248. H: no volen donar-ho a conèixer, no volen ehh, no volen que la resta de fent ho sàpiga i llavors, bueno intenten mantenir-ho en l'anonimat. Llavors dons per aquesta via potser també hi hauria algu que no voldria venir, no a un taller d'aquest tipus? En tot cas, no és una decisió meva, la UPC alumni va considerar que continuaria fent els tallers que feia, i que específic de discapacitat no s'ha arribat a fer. Vale? I llavors els tallers que s'estan fent actualment són, a veure, n'hi ha un sobre, l'entrevista de feina, n'hi ha un sobre probes psicotècniques, n'hi ha un sobre el branding personal, que és la teva imatge a través d'internet, la imatge que tu dones a través d'internet. I bueno, més o menys són tallers d'aquest tipus, no? Són tallers que sobretot son enfocats a recent titulats. Perquè una persona amb molta experiència ja no...
249. M: Ja no cal
250. H: No li interessa.
251. M: Per exemple en les entrevistes, eh, en.. tot i que, ja ja veig que els tallers són evidentment iguals per una persona que per una altre, amb discapacitat o sense, però si és eh, si la persona que, per la qual esteu preparant per a l'entrevista treu algun tipus de discapacitat . Tracteu el tema de... com, eh, tapar o destapar el que fos, el que sigui, no? El tema de la discapacitat a l'entrevista?
252. H: si.
253. M: i com..

254. H: Clar, aviam és una cosa que, sobretot el que solem plantejar, és com la volen enfocar, no? Perquè és la seva llibertat d'enfocar-ho d'una forma o d'una altre, no? Però si que jo el que faig a la meva entrevista és preguntar-lis com ho volen enfocar.
255. M: Mhm (D'assentiment)
256. H: vale? Perqué no és una cosa ehh, clar, la discapacitat no és un grup concret, és un grup amb molts subgrups molt diferents, i en aquest sentit cada tipus de discapacitat pot ser més convenient una cosa o una altre. No? Llavors, ehh, hi ha gent que, que m'ho pregunten en a mi, no? Com ho hauria d'enfocar això, no? Jo ho hauria de dir, no ho hauria de dir? Que hauria d'explicar, que no hauria d'explicar? Lo primer de tot és en el currículum ehh, ho poso o no ho poso? Si dic per exemple, jo puc optar a oferta. Em pregunten: Jo puc optar a una oferta ordinària i no dir que tinc la discapacitat? Si. I a llavors em diuen: oh però es que de vegades vaig a una ETT i i hi ha una pestanya en el formulari que em fan omplir que diu si tinc discapacitat. Jo estic obligat a posar-ho o no? I clar, jo aquí ja no se que dir-los'hi (diu[dílzi]) però en la meva opinió, i em puc equivocar, és que no estan obligats, perquè és una pregunta sobre la seva privacitat que si és per una oferta concreta d'acord, però si és per, per... un formulari d'una ETT, jo no se si és una pregunta correcta en un formulari, mhh, estan preguntant sobre la seva privacitat. Llavors jo crec que bueno, davant d'això pues poden dir que no, per, per, per tenir l'opció a optar a ofertes ordinàries. Perque a lo millor això és una priva que els imperdeix entrar a les ofertes ordinàries.
257. M: XX
258. H: bueno és un cas concret, no?
259. D: ia, ia, ia...
59. M: de totes maneres
60. D: jo pensava que era... que bueno que quan hi havia l'oferta...
61. H: digues, digues.
62. D: no, no, que quan sortien això lesss... els formularis generals no...
63. H: si...
64. D: d'una ETT, no? Per omplir i tal...
65. H: Si
66. D: Pensava que no ho preguntaven,
67. H: En algun cas si

68. D: que era l'estudiant que ja ho posava en el currículum... si o no..., XX
69. H: Mira jo no se fins a quin punt això és una por simplement, vale?
70. D: si XXX
71. H: XXX
72. D: se'ls discriminarà i diran com ets discapacitat només a les discapacitats
73. M: De totes maneres XXX
74. D: Com ets tal, només aquesta.
75. M: Si...
76. H: Si ho fan ben fet no. Per que observaran a la persona
77. D: Clar
78. H: i diran, aquest noi sembla bastant vàlid, o no.
79. D: si...
80. H: però clar.
81. M: el que passa es que si tu optes per una plaça de, de treball que no te, noo, o sigui, a veure que la teva discapacitat no influenciarà en aquest desenvolupament
82. H: si
83. D: Mhm (assentiment)
84. M: posterior, és igual! És a dir, noo, noo... s'ha de valorar en tot cas a la persona i les seves capacitats davant de la feina... no que tingui un, un carnet, un títol que et digui que té una
85. H: Cla
86. M: discapacitat, o no, no? No ho se eh?
87. H: si, lo que passa que també, eh.. o sigui, jo sempre mhh... jo soc una persona que sempre em poso de part de la persona amb la discapacitat, eh?
88. M: Mhh (assentiment)
89. H: Comencem per aquí, vale? Però, si que em, si que és veritat, que, quee, a les persones amb discapacitat, algunes persones que donen problemes.
90. M: Mhm (assentiment)
91. H: No simplement perquè tinguin la discapacitat, no totes les persones, però hi ha gent amb molts tipus de discapacitat, clar, hi ha problemes de conducta.
92. M: Mhm (assentiment)
93. H: Un problema de conducta en una feina... pot donar problemes, en a la feina, en la productivitat, en la relació amb els companys, en tot una sèrie de coses. I la realitat és que la discapacitat a vegades pot donar problemes a la feina i això crec

que qui se'n adona més és l'empresa. I per això moltes vegades hi ha una reticència, de contractar persones amb discapacitat, s'ho miren molt... clar, si el problema és físic, no hauria d'haver-hi cap problema. Perquè aquella persona no té un problema de conducta, ni té un problema de relació... Però mhh... però bueno, a la pràctica hauria de veure si el problema físic fa que l'altre gent se'n en rigui o que..., o que... dongui a un algun tipus de problema, o que no entenguin pues que hi ha un tipu(-), hi ha una cosa que no poden fer, que no pot fer. Tu li dius a una persona, mira: Normalment no et fem fer això, però avui, ens hauries d'ajudar a muntar unes caixes, o, o a portar aquestes caixes d'aquí cap allà. I aquella persona et diu, que no, perquè clar, ell té una discapacitat o simplement no explica perquè no, no? Aquí ja pot ser l'inici d'un problema, no?

94. M: Mhm

95. H: I no es una discapacitat psíquica ni d'un altre tipus físic, no? O una persona pues que tingui... ah... una disminució intel·lectual, que això ja és un altre tema, no?

96. M: (XX)

97. H: però pus també pot donar problemes, encara que no tingui problemes de conducta, però també pot donar problemes, no? De que hi hagi coses que no les entengui... etcètera.

98. M: D'acord, llavors tu diries per exemple que en una entrevista és, seria interessant que el titulat universitari amb discapacitat fos capaç de ser seductor a través de la seva discapacitat? Vull dir, ahhh, que sigui capaç de mostrar prou bé les seves habilitats

99. H: mhmm

100. M: les seves competències en aquella feina com perquè desaparegui aquella visibilitat o aquell, ehh.. coneixement que tu tens de que, com a empresari, no? De.. mhh, aquella persona amb discapacitat, no? De... o sigui hauria de ser prou hàbil com per ser seductor. No?

101. H: si,si, si.

102. M: com per dir mira, jo no podré traslladar caps, però en canvi soc una persona que... per.. Degut a la meva discapacitat he après a concentrar-me molt... a repassar molt les feines abans no les dono per acabades, és a dir que sigui capaç de vendre aquest XX. Tu creus que això seria interessant? I s'hauria de formar en

aquest sentit? De que fossin capaços de veure les seves habilitats i saber-les vendre a... en més, diríem ahhh davant de la discapacitat?

103. H: si, si, si, estic d'acord amb això, si.

104. M: I ho feu?

105. H: Psi.. aviam, en parlem, en parlem. Lo que passa que cla, bueno, dintre dels recursos, que la persona també vulgui rebre, no? XX Per exemple jo sempre, una cosa que els hi dic que podem fer, no? Hm que és una miqueta més suigeneris, no? És això pues, de les simulacions d'entrevista, no?

106. M: Mhm

107. H: Tu fas ahhh, tu fas de candidat jo faig de... empresari i has vingut a una entrevista, no? Vale? I de vegades ho fem això, no? Perquè vegin una miqueta pos, i perquè puguem comentar una miqueta la jugada perquè, XX perquè es una manera que jo tinc de veure, no? Com com s'esta realment afrontant l'entrevista.

108. M: Mhm

109. H: Lo que passa que cla, això dintre de la limitació de si aquest, de si l'usuari que em ve a mi vol fer aquest tipus d'activitat. Perquè... jo tinc usuaris que son recent titulats i que els hi convé fer coses d'aquestes, però després tinc gent que porta anys treballant, i que (peta la llengua) posa'ls-hi l'etiqueta de discapacitat, o no son gent quali(-)

110. M: XX

111. H: son gent qualificada amb molta experiència laboral i que, i que ja se'n surten prou bé en realitat

112. M: XX

113. H: però vale que si que... si que es veritat, o sigui, el... la... de fet, la... l'entrevista de feina és, és un... és un procés com de seducció també, no? Has de seduir a l'entrevistador, siguis discapacitat o no.

114. M: Clar.

115. H: A través del teu vestit, a través de.. a través de la teva forma d'expressar-te, llavors, com més capacitat d'expressió (...)verbal tingui aquella persona més fàcil serà que quedin entesos.

116. M: D'acord

117. H: i XX

118. M: Molt bé!

119. H: m'enrotllo molt eh?

120. N: No, no,no,no XX (riures i parlen tots alhora)
121. D: Molt bé saltarem preguntes
122. M: Si exacte. Exacte.
123. H: Tu talles el que tinguis que tallar, eh?
124. M: Ehhh...
125. M: Des de quina edat estàs incorporat en aquest servei d'inserció laboral?
126. H: Vale, mira jo en el, enn.. concretament a la fundació universia vaig entrar em sembla que va ser el 14 de gener, en tot cas va ser el gener d'aquest any...
127. M: D'acord
128. H: vale? Per tant, és un projecte que ha durat un any. Eh? XX Portem un any.
129. M: D'acord.
130. H: i, i, i... fent aquesta tasca
131. M: Si
132. H: L'he fet amb d'altres associacions... porto 8 anys treballant en això. Vale? Fent concretament aquesta tasca.
133. M: D'acord.
134. H: Lo que passa que clar, és la primera vegada que estic en una, en una... en un lloc que s'atén al col·lectiu universitari
135. M: Val d'acord (molt fluixet) Tens més o menys, o teniu entre tots, una, mes o menys eh?, una mitjana per any de titulats amb discapacitat atesos?
136. H: XX Aviam, en lo que és el meu servei
137. M: si
138. H: Només el meu servei jo he ate- jo he ates a 52 persones amb discapacitat
139. M: val.. en lo que portem...
140. H: en lo que portem d'any
141. M: que és un any més o menys..
142. H: Si
143. D: si és un any.
144. M: un any, deundior, eh? (...) Com coneixen els usuaris aquest servei?
145. H: (...) No tots, no tots son de la UPC per això, eh? Ja et dic és tota la xx digues
146. M: Llavors, en tot cas com us doneu a conèixer?
147. H: Com ens donem a conèixer.
148. M: Tant els de XX
149. H: Si, si si

150. M: Per on venen els que no ho son de la UPC
151. H: Cla
152. M: perquè si arriben vol dir que algun coneixement en tenen
153. H: Si
154. M: no se, quina via és?
155. H: Mira, la, lo primer de tot, hmm quan vaig entrar en el meu servei, com era... com no existia aquest servei, dons el vaig crear nou, pues no en teníem cap d'usuari, no?
156. M: mhm (assentiment)
157. H: I a llavors, ah... lo primer de tot va ser que la fundació Universia em va passar una llista de e... la gent que havia demanat la beca capacitats de la fundació Universia.
158. M: sii
159. H: llavors, ah.... a través de les seves dades de contacte pues els hi vam trucar, els vam enviar e-mails.. i ja va com- a haver-hi gent pues que, que es va interessar pos perquè estaven buscant feina, estaven a una altre universitat.
160. M: Mhm
161. H: aquesta va ser una via, després, ahhh, vam fer una reunió amb la Montse Vilalta i una altre reunió amb la Anna que... és la orientadora que després treballa a la UPC alumni, que ara ja no hi treballa, però que era la persona que dintre del col·lectiu ordinari però que ella totes les persones amb discapacitat les atenia ella
162. M: Mhm
163. H: vale? I que tenia un bon coneixement de la discapacitat però que no feia només aquesta tasca, no? A llavors, per part de l'Anna ehh, va seguir portant els usuaris que portava, però va haver-hi un moment que, com ella va marxar, va deixar el servei, em va derivar tots els usuaris que tenien discapacitat. Aquesta va ser tota una altre part de gent que va donar d'alta. Amb la Montse vam fer una reunió i també va passar igual, ahh, clar la Montse atén a persones amb discapacitat de la UPC, pues bueno, vam anar mirant, vam anar repassant, la gent que estava matriculada a la UPC, estudiants o així, i tal... i... i algun titulat, no? em sembla també
164. D: si...

165. H: I, i em va passar les dades de contacte d'algunes persones, mh... cla el tema de les dades de contacte és una mica complicat perquè també entra el tema de protecció de dades,
166. M: Si
167. H: llavors amb la fundació Universia es va fer una esmena en el conveni que hi havia de col·laboració, i es va incloure pues que la UPC podia passar-me dades, eh?
168. M: Clar
169. H: llavors la Montse em va passar tota una sèrie d'usuaris, que també vam fer uns mailings i vam anar incorporant gent que li interessava pues, que estava buscant feina, no?
170. M: D'acord
171. H: si, si
172. M: i llavors de manera externa ahh, com us doneu a conèixer? A través del web,
173. H: mhm.
174. M: també... és a dir algú que no hagi passar per totes aquestes vies que ara explicàvem
175. H: si, si, si
176. M: pot venir també perquè us ha conegut (-)
177. H: tens raó
178. M: perquè us ha conegut d'una altre manera? Per exemple a través de la web?
179. H: Si mira, la l... ah... ha arribat un punt que també, perquè això és una feina que tens que anar fent continua, no? Te que haver-hi una font continua d'usuaris que tu puguis anar donant d'alta, perquè sinó al final et quedes amb un grup que es estable, no? Mhhh a llavors, ehh, va haver-hi un moment que tampoc no en tenia masses, des de Madrid lo que em van enviar des de la fundació universia, em van enviar una llista de tots els, totes les persones que estaven d'alta en a la borsa de treball online. Vale? Llavors jo d'allà ja XX tots els que ja tenia donats d'alta i vam contactar pues amb els que no.
178. M: D'acord. Perfecte
179. H: i encara hem fet algun altre intent també, que aquest no ha donat massa resultat, ammm (...), dons ehhh directament, directament anar a parlar amb responsables de discapacitat de les escoles. De la UPC, vaig anar a terrassa i vaig estar parlant amb el delegat del rector de Terrassa i amb.. amb una professora pues

que és, que... que és un referent allà de tema discapacitat, per veure si d'alguna forma ells em podrien derivar cassos que veiessin a na les escoles. Però clar, aquí hi ha una dificultat, i és, que... que detecten casos de persones per exemple amb trastorn mental, però que la persona, ehh, que se li ha informat que existeix algun tipus de servei però que la persona no... no ha firmat re... ni ha.. o sigui, si, si la persona et mostra un interès de, clar jo no el puc obligar a que vingui, llavors aquí si que s'ha intentat, s'ha parlamentat que potser hi ha alguna altre via, per exemple vam parlar de, d'intentar ficar algun prospecte a la carpeta de matricula el pròxim any, no? Però clar això ja seria pel pròxim any.

180. M: Clar, clar

181. H: I llavors aquesta via no ha donat resultat però és una cosa que, es un treball de fons que si, si el projecte continues es podria fer.

182. D: Clar, i després en la web nostra de discapacitat també tenim una part que és de inserció laboral. I dons anem penjant les ofertes que, que van sortint.

183. M: D'acord per tant s'hi poden arribar per diferents vies de coneixement

184. D: si

185. M: Molt bé! (...)A veure! Per tant, la vostra via d'inserció laboral per als titulats amb discapacitat és la mateixa que utilitza qualsevol altre persona? Que utilitza el servei?

186. H: No,

187. D: Per què creus que es.. bueno es que abans també ho deies, no? Que clar que ja t'estava bé que fos aixís, perquè?

188. H: Aviam, el que dèiem, no? Hi ha, hi ha un XX de persones amb discapacitat que pel tipus de discapacitat que tenen és una discapacitat, jo no vull dir lleu, perquè cadascú te lo seu,

189. M: si

190. H: Però que de cara a la feina potser és més lleu, no? Per exemple, una pe(-), sobretot la gent que es va recuperant també de, de, de lo que li ha passat, no? Una persona que l'han operat, i que li han fet un transplantament, és prou greu, però a lo millor al cap d'un temps, encara continua tenint el certificat de discapacitat i.. i no té cap problema a la feina.

191. M: D'acord

192. H: O a lo millor té que tenir en compte una coseta, de dir, mira no puc fer esforços però és que jo soc informàtic, no tinc que carregar pesos.

193. M: Clar
194. H: Una persona aixis pot anar a una oferta ordinària, ningú se'n enterrarà, no passa re. I a llavors, clar, les vies, no? tu em preguntes? Eh,
195. M: No, si, no si creus
196. H: Si son vies diferents
197. M: si son vies diferents, i si creus que han de ser diferents, o no.
198. H: Clar eeen aquest cas, jo crec que és una, és un.. és un plus oferir-lis que a mes a més de la busqueda ordinària que poden fer, busquin, eh, ofertes per persones amb discapacitat.
199. M: XX
200. H: és un, és un plus
201. M: clar
202. H: però resulta, que hi ha, eh, hi ha nois que tenen la situació totalment contrària. És, una persona que no pot anar a una oferta ordinària, i que si hi va té poques possibilitats. Vale? Per exemple, per dir algo, una persona cega eh, pots, pots tirar un currículum en una oferta ordinària, pots presentar-te allà, però com a mínim sorprendràs a l'entrevistador. Dirà ostres no sabia que eres cec! Pots dir-ho a la trucada, vale? En aquest sentit pots optar. Inclús hi ha un altre col·lectiu dintre que seria la persona queee... que és que mes val que no ho provi de, de d'anar a una oferta ordinària perquè... el tipus de discapacitat no se, una persona que té una lesió cerebral... que té una disminució intel·lectual... que té certes coses eh, millor que no perdi massa el temps en, ah, amb un tipus de busqueda que el frustrarà molt i que és dediqui a un tipus d'ofertes en llocs més protegits, en un lloc que, que busquin, que es busqui un lloc de treball molt específic, vale? A la UPC tenim algun usuari que, que té una discapacitat adquirida posterior a haver estudiat la carrera. I a llavors, clar, en aquí mhh, pot donar-se una situació d'aquest tipus, no?
203. M: D'acord, d'acord. (...) ara ja podem anar passant (...)
204. ??: Tens calor?
205. ??: no tinc fred
206. ??: Posem l'aire, no?
207. Riures
208. D: Tens fred o no? Jo es que estic encostipada...
209. XX

210. H: una mica
211. XX
212. H: Ja per això, per això.
213. XX
214. M: Com tracteu amb les empreses el tema de la discapacitat? Es a dir, tu vas a conquerir empreses, diríem? O, o ja son empreses que son elles les que, abans em parlaves, que tenen la iniciativa, es a dir. Al revés aquesta tasca de tu aconseguir convèncer empreses la feu?
215. H: hmmm No massa.
216. M: no massa..
217. H: Mira, per una banda, la, la UPC hi ha la sort que son titulacions que tenen, comparat amb altres sectors més inserció laboral, que d'altres sectors, i per tant, per exemple lo que és la borsa ordinària del la UPC alumni, la ordinària, eh, allà no fan massa esforç de captar empreses
218. M: D'acord
219. H: allà fiquen una plataforma, les empreses es donen d'alta, fiquen les ofertes, tot és bastant autònom i més seria l'empresa que té interès en el servei que no el servei en l'empresa
220. M: D'acord
221. H: en el meu cas, ehh... no els tinc que perseguir, però si que els tinc que contactar, jo els hi envio un mail explicant el servei i tal, les empreses que els interessa, m'envien ofertes ja directament o em truquen o em demanen visita.. eh? També de vegades fem entrevistes amb l'empresa, no?. Hmm però veig que, lo que et vull dir amb això és que, l'empresa lo que en el, en el nostre cas lo que no sol demanar és informació. A mi l'empresa no em truca i em i em pregunta, escolta em podries passar informació sobre la legislació vigent, o sobre les bonificacions, no això no m'ho demanen. Perquè? Normalment pos peque son empreses prou grans en les quals ja tenen un coneixement d'això i sino, i sino el tenen, potser és que no els interessa, però, però ja estan informats normalment. Però bueno que jo sempreestic obert a donar tota la informació que que calgui, eh? XX
222. M: D'acord. Tens algun retorn de com ehh, valora ehh, l'empresa ehh aquesta inseció que vosaltres ajudeu o acompanyeu a fer d'un titulat universitari amb discapacitat? (...) Tens algun tipus de retorn, dir pues bueno estem molt satisfets...

223. H: Ah vale ja t'entenc
224. M: Continueu...
225. H: Vale
226. M: Contiuem comptant amb
227. H: si
228. M: O no, senzillament si la inserció va bé ja no en sabeu mai més i si va bé en sabeu perquè torna la persona que va XX pues mira no ha funcionat o com?
229. H: Si, això és, això és un punt que emmm, que té difícil solució però, però que.. que és una llàstima que potser no hi hagi una mica més de coordinació amb les empreses, no? Ja no parlo de, de la d'aquest servei, sino d'altres llocs que he estat treballant fent lo mateix, no?
230. M: Si
231. H: les empreses son bastant opaques en aquest sentit i, i no volen que t'hi fiquis massa en el seu terreny. Llavors emmm, no volen massa informació que els hi donguis tu, ja se la busquen per la seva banda. Quan un noi va a l'entrevista si tu no els hi demanes un retorn, de vegades no te'l donen.
232. M: D'acord
234. H: vale? Ehh si el contracten vale pues bueno, de vegades si que t'ho diuen, tal no? Però bueno, també és una feina que podríem fer nosaltres no de... aviam si et dic la veritat, a nivell d'inserció els resultats d'aquest projecte no, en el cas d'aquí, no han sigut massa, massa bons a nivell d'inserció. Però bueno, la realitat també és que no és aquest servei, és que la inserció laboral de les persones amb discapacitat és difícil, i, i dóna poc resultat en general, vale? Mhh
235. M: perquè és difícil?
236. H: perquè és difícil. Bueno aquí és una, una un... una cosa a nivell de reflexió de cada, de cada orientador no que faci, no? Ehhh, perquè és difícil.. (...) Pues mira perquèeee perquè jo penso que lo, lo que et deia abans, no? Penso que, que... que seria fantàstic que les empreses contractessin persones amb discapacitat i que no hi hagués cap problema, però que la realitat és que de vegades es, ahhh, de vegades hi ha por, simplement por, però de vegades hi ha un, hi ha una realitat que és que de vegades si que quan la persona entra, ehh es troben amb problemes que no s'havien esperat, i que és més fàcil inser(-), és mes fàcil que contracti a una persona, a una persona que no tingui discapacitat. És més fàcil, i en aquest sentit és més difícil però per això esta bé que existeixin aquestes polítiques i

aquests programes, perquè és una discriminació positiva, és un intent d'un col·lectiu que té unes dificultats d'inserció pues de que de que requereixen més, no? Perquè, perquè també és una cosa d'humanitat, de que son persones que també es mereixen tenir una feina i poder portar una vida normal.

237. M: Les persones aquestes que dius que de vegades pues que troben una empresa que li entra una persona amb discapacitat i que llavors aquesta persona té problemes aquesta persona els problemes són perquè és ella la que genera aquests problemes m'estàs dient això?
238. H: No.
239. M: No. Vale dons,
240. H: hmmm
241. M: perquè podria ser-ho
242. H: Podria ser-ho
243. M: però no és, no és el cas.
244. H: Exacte, que clar tot son casos concrets, eh? Vale o siqui aquí no podem generalitzar i dir que totes les persones tindran problemes i que totes tenen els mateixos problemes, vale? O... però clar,mhh, pera que me'n vaig del tema. Ehhh..
245. M: Aquet, aquests
246. H: Diques
247. M: problemes podrien tenir a veure amb la formació que han rebut?
248. H: Si
249. M: o més amb el tipus de discapacitat o amb les ajudes
250. H: Jo crec que mes aviat amb la discapacitat
251. M: personals, amb habilitats personals de la pròpia persona?
252. H: també, també de vegades, també depèn de, hi ha diverses discapacitats que comporten alguns problemes de comportament, no o uns problemes d'habilitats socials, també, no? Per exemple un esquizofrènic, no dic tots, no tots, eh? Però jo no soc especialista, però m'adonc compte que de vegades són persones una miqueta més series una miqueta més distants... no sempre, però també és un trastorn que ho pot comportar perquè, perquè pot comportar pensaments paranoics.. eh.. mhhhh... imaginacions que, que no tenen a veure amb la realitat, i a llavors clar també és lògic que aquella persona tingui una distància més gran, no?

253. M: però en canvi, per exemple si parlem de discapacitat sensorial.
254. H: SI
255. M: ahhhhh, també és un tòpic que les persones sordes son persones que s'aïllen perquè
256. H: No
257. M: hi ha persones sordes que tenen unes habilitats que no les fa gens aïllades, per exemple, no? Pro cla això forma part mes de ia això de les habilitats personals que un ha generat.
258. H: Clar
259. M: Tu creus que aquestes persones en general els hi faltaria més habilitat personal? O no? (...) En general, eh?
260. H: home jo crec que,
261. M:XX
262. H: jo crec que seria, jo crec que les dificultats venen per moles bandes diferents, no només per les habilitats socials, i tal vale? Llavors ahh, crec que no es pot dir que el col·lectiu de discapacitats tingui menys habilitats socials que la resta.
263. M: creus que aah en general han pogut tenir més sobreprotecció no, no de...
264. H: ah això si
265. M: XX de la família, l'escola, en els estudis, que després això aquesta sobreprotecció d'alguna manera no els, ahh, no els ajuda a tenir prou habilitats d'enfortiment a l'hora d'inserir-se professionalment?
266. H: aviam, mh.. com a col·lectiu, com a col·lectiu, diré lo mateix, penso que el col·lectiu de discapacitats, la unica característica que té, que te diferencial és la discapacitat, ni falta d'habilitat social, ni altre tipus de problemes, però, concretant en col·lectius concrets dintre de la discapacitat, si que passa. Jo crec que els que arriben a, a la UPC, i els que arriben a aquest projecte, diria que no, diria que ells no. Vale? Vull dir, que, que no son persones que les sobre-protegeixin, sino no haurien arribat fins aquí segurament. Però en altres col·lectius si, jo he treballat amb, amb paràlisis cerebrals, gent amb problemes intel·lectuals, i..., i hi ha molta sobreprotecció, mh, ni hi ha motiu pel que una persona tingui dificultats físiques no pugui entrar a la cuina
267. M: Mhm (assentiment)
268. H: i fer-se, i fer-se el menjar, no hi ha motiu, si que tindrà més dificultats, a lo millor si les mans no li funcionen bé, no es podrà, no podrà fer-se un, no podrà

cuinar a la paella perquè, perquè es pot cremar, perquè... es pot fer, es pot fer un bocadillu, i, i, i, i, i és una de les coses que moltes vegades es treballa amb XX un problema intel·lectual o amb certes discapacitats, hmm, l'autonomia. És molt important, és important per tothom encara que no tinguis discapacitat, encara més que la persona amb discapacitat que es troba amb més dificultats, si, si.

269. M: D'acord. A veure, (...) Que creus que haurien, hauríeu de poder oferir des d'aquest servei que encara no podeu oferir?
270. H: aviam, com, això jo crec que... jo valoro el servei que donem en aquí, i el que, el que he donat en altres llocs com orientador laboral, no? Però lògicament si vols estar satisfet del teu servei que dones, també has de fer autocrítica, i a nivell d'autocrítica, ja no personal, com a institució.
271. M: si,si,si
272. H: com a forma de treballar
273. M: Si, si, si
274. H: crec que... crec que el, la, la.. el problema bàsic que, que ens trobem, és amb la inserció. La inserció laboral, no és com fer cadires, quan has acabat de fer la cadira, tens la cadira. És com fer cadires, quan has acabat de fer la cadira, la cadira s'esfuma i desapareix. Vull dir, tu fas moltes cadires, i resulta que després només te'n queda una, vale? Llavors, mhh, això pot ser una mica frustrant per l'orientador, vale? Ja que partir de la base de que, de que tots ens passa, i que no ens hem de frustrar, en aquest sentit. Però després també hi ha que per fi de que l'objectiu més important que podem aconseguir és la inserció,(...) vale? De totes maneres, també tenim que assumir que, penso, que és una feina com la que fa el, com la que fa al, la que es fa en formació no? Quan tu ets professor universitari, per dir algo, pues tu dones classes però allò no garantitza que aquella persona acabarà trobant feina d'aquella carrera, de la teva classe, noo. Pues lo que jo faig, tampoc garantitza, però tinc que pendre-m'ho d'aquesta forma, com queestic, com que aquella persona sortirà una miqueta més preparada.
275. M: D'acord, molt bé. En aquesta formació univeritaria detectes mancances en aquestes persones?
276. : H: (...) Aviam, en principi, jo, no. Peruqèee hi ha gent molt qualificada, hi ha, hi ha carreres que son molt difícils, i estan allà donant el.. molt bé, eh? I hi ha gent pos amb masters, amb doctorats, etc... però, coses concretes si que es poden donar(...) cla, això és, això potser t'ho respondria millor la Montse, eh mhh, més

que mancances de formació, hi ha una sèrie de problemàtiques que estem parlant ara, que és problemàtiques de la orientació laboral, però després hi ha una, una sèrie de problemàtiques que es poden donar a una universitat amb les persones amb discapacitat pel fet de tenir una discapacitat, però ja sense parlar de, de, del món laboral, eh? De dir, una persona que entra a la universitat, ehh i es troba amb una dificultat per l'estudi, pues recorre a la Montse. Vale? Per intentar solucionar-ho. Vale? Per això està, vale? I, i després, ahh, per exemple hi ha una dada, una dada que és perquè, vale? Perquè hi ha més persones amb discapacitat matriculades a universitats a distància, però bastantes més, que amb universitat presencial? M'agradaria saber-ho, jo no ho sé, jo no ho tinc massa clar, algunes, una part d'aquestes persones pot ser que tinguin una discapacitat pues que, el fet d'anar presencialment els hi comporti algun tipus de problema, que es trobin amb ma-, que s'hagin trobat amb algun tipus de problema. Mira jo per exemple, un cas concret, un amic meu personal, que tenia que era sord, mh, no completament, però portava aparells a les oïdes, es va matricular a una universitat catalana, fa molts anys, eh ja? I va deixar la carrera perquè els companys no li passaven els apunts, perquè els professors no entenien, no entenien la situació i no li facilitaven les coses, etcètera. Son situacions que ja no es donen tan, però que per això estan les figures dels plans d'atenció a la discapacitat.

277. M: D'acord. Els... a veure, els titulats que durant el període de formació universitària han pogut fer pràctiques en empreses, creus que això els hi facilita la seva inserció?
278. H: sí
279. M: Creus que durant les practiques és un, és un bon moment per poder contra-, contestar, o sigui, el, el.. el que en aquell moment és estudiant, pugui contrastar el que serà una realitat en el seu futur, de encarar amb la seva discapacitat, aquella feina per la que s'està preparant?
280. H: Sí, sí, sí. Clar, no, per una banda hi ha un xx titulats, o estudiants que no tenen cap experiència laboral, clar una persona jove, ehh que no tingui discapacitat, ja té poca, però de vegades aquestes persones encara en tenen menes. Perquèeeee, depèn del tipus de discapacitat, però de vegades, hi ha discapacitats que simplement pos no els han ofert cap possibilitat laboral.
281. M: Per tant creeu que el fet de fer practiques laborals, a part de tot el que aprenen, ah és un, és una bona manera d'ajustar la realitat.

282. D: si
283. M: que té la persona.
284. D: Si, d'ajustar-lo de que l'empresa conegui, que aquestes persones que les he tingut temporalment en practiques, dons poden veure les persones amb discapacitat com són, si els interessa continuar amb aquesta persona, o poden agafar a una altre, veuen que no és un tabú, una cosa XX que poden agafar-los. I molts d'ells després continuen en la mateixa empresa, poden continuar en la mateixa empresa. Això ja ens ha passat en alguns casos, o fan el tema de, de practiques en empresa, o tema del projecte de final de carrera amb una empresa i després se'ls han quedat treballant.
285. M: Per tant és una bona font de coneixement que te per part de la pròpia empresa
286. D: Si, si
287. M: I a l'hora com de formació per la pròpia empresa, no? De saber com tractar, com estar amb un treballador amb discapacitat.
288. D: Sisi, tot això ens ha passat en estudiants que ja han anat a fer pràctiques tan a empreses com a fundacions, la fundacion repsol, i després ja se'l han quedat, un estudiant sord. I després un altre, un estudiant amb paràlisis cerebral que va anar a una oferta dons per fer unes practiques amb una empresa de forma ordinària i després se'l van quedar per fer el projecte de final de carrera, i ara esta fent el projecte de final de carrera amb un contracte indefinit ja.
289. H: També en un altre sentit, o sigui clar una cosa és que en el moment de fer les practiques se li dóna la possibilitat a l'empresa de que valori aquella persona si li agrada o no per mes endavant fer-li un contracte, no? Però en un altre sentit també la persona amb discapacitat, ehh, encara que no continui i s'acabin les practiques, ell allò ho pot apuntar al currículum com si fons una feina pràcticament.
290. D: si
230. H: No és ven bé lo mateix, però pràcticament.
231. M: XX
232. H: I llavors ja, eh, ja tens una petita experiència laboral que possibilita pues
233. D: Les empreses ho valoren més també.
234. H: pensa que amplia currículum
235. D: XX
236. H: cla.

237. M: I tant, ehhh, tens, teniu algun tipus d'informació de com valoren les empreses la formació dels titulats i que valoraries mes?
238. H: A que et refereixes?
239. M: A vere ah... que valoren si quan una empresa te un estudiant amb, amb discapacitat fent pràctiques, que valora de la formació d'aquest titulat? Que és el que mes valora?
240. H: dons bueno, lo mateix que amb un, amb un
241. D: mes o menys, no?
242. H: Lo mateix que en una oferta ordinària, no?
243. M: lo mateix.
244. D: si, els coneixements, habilitats, lo mateix...
245. H: si cla normalment és el coneixement adquirit a través de l'experiència o a través de la formació.
246. M: cla, per tant igual que la resta d'estudiants.
247. H i D: si, si si.
248. M: Molt bé. Sabeu com. Bueno això ja mes o menys n'hem parlat de com valoren les pr, les pràctiques les empreses... (...) creieu que els hi costa més a aquests titulats inserir-se més que a la resta de titulats?
249. H: si.
250. M: si.
251. D: depèn del tipus de discapacitat
252. H: Cla, cla depèn del tipus de discapacitat,
253. D: lo que deies tu
254. H: i de vegades depèn també de lo que han estudiat, perquè hi ha carreres que tenen més sortida, no?
255. D: si, si.
256. M: per tant també podria tenir a veure la seva inserció amb la crisi? Amb carreres que tenen més sortida i xx perquè pateixen menys la crisi o carreres que no tenen tanta sortida, és perquè l'estant patint més?
256. H: mhm (assentint) aviam aquí jo he vist alguna estadística o alguna noticia, per internet, per exemple que parlava, i aixis, no? Mhh no em queda clar del tot, però si que sembla que la inserció de persones amb discapacitat ha disminuït, en número, amb la crisi, però les... el col·lectiu universitari hi ha alguna estadística

que sembla, que diu lo contrari, que sembla que hagi augmentat, no? Però la meua percepció des d'aquí, és que no.

257. M: D'acord.

258. H: vull dir, aquí no, no sembla que escolta que, que, sigui una cosa que vagi creixent, no? Vull dir que jo crec que sí, que xx amb la crisi encara hi ha més dificultat.

259. M: d'acord. D'acord

260. H: a lo millor si canviem la legislació, o canvia la llei de discapacitat i tot això...

261. D: sí, tenim les dades dels cursos anteriors d'inserció laboral de titulats?

262. H: ehhh, de l'Anna per exemple?

263. D: sí

264. H: mhhhh no XX d'això.

265. D: jo tampoc.

266. M: D'acord, a veure. Mh, mh,mh... (buscant i pensant) (...) podeu saber si quants han lograt inserir-se ahhh, a través vostre, ah, és a dir, sí, sí aquesta inserció ja és definitiva o ve si són persones que van canviant de feina, això en teniu algun, us, us arriba aquesta informació?

267. H: en general, en general, crec que la, no és una informació, no tinc una estadística aquí, és la meua opinió, eh?

268. M: sí

269. H: en general, jo crec que les dificultats són per totes les p(-) bandes. En general les persones amb discapacitat es jubilen, eh, o sigui, tenen, perden la capacitat de treballar abans que la resta, es jubilen abans, tot i que la jubilació, mhm, em sembla que hi ha com una adaptació per les persones amb discapacitat, per part de la seguretat social, però que no és completa, vale? És jubilen abans, ehhhh tenen més dificultats laborals, és canvien més de feina, (...) tota la part dolenta doncs els hi pot passar. No vol dir que els hi passi, esclar, hi ha incentius de la seguretat social que és perquè passi tot lo contrari, perquè... per manteniment del lloc de treball, no?

270. M: quins serien els punts més forts amb els que compten aquestes persones a l'hora d'inserir-se laboralment?

271. H: pues mira, els punts forts, són: punts que no tenen a veure amb la discapacitat(...) vale? Totes les persones, tinguem discapacitat o no, tenim uns punts forts davant d'una entrevista i uns punts febles, vale? Llavors els punts forts

serà la formació, l'experiència, les habilitats socials que tingui aquella persona, l'adequació amb aquell lloc de treball... etcètera no? I els punts febles? Punts febles serà pues falta d'experiència, falta de formació, eh... una discapacitat que l'incapaciti per alguna cosa concreta, el XX simple fet de tenir discapacitat també pot fer que les empreses es tirin enrere, i...

273. M: D'acord

274. H: és com lo contrari de la, de l'habilitat, no?

275. M: quin paper hi juga la família en tot el tema de la inserció laboral?

276. H: aviam, jo, jo, quan venen a la primer a entrevista també sempre faig una avaluació, no? Una avaluació de qui és aquella persona, no? Que ha estudiat, de que busca feina, etcètera no? I que em porti el currículum, etcètera, no? I sempre pregunto, no, no profunditzo massa perquè tampoc és un tema personal, però sempre pregunto per la família també els hi pregunto, mira no se perquè eh? Ho faig aixins, no? Perquè potser d'altres entitats m'ha vingut donat aixis i.. els hi pregunto amb qui viuen, i si els seus pares estan vius, no? Fem com una mica de, un esquema no?

277. M: Si

278. H: De dir amb qui vius, amb el pare, amb la mare, la germana també viu a casa? No? Cobres una pensió? No la cobres? i... i... bueno preguntes aixis, no? I llavors et situa una mica, no? Qui és aquella persona, no? Mhhh, la pregunta que em feies era?

279. M: Si, quin paper hi tenen la família

280. H: la família, mira jo m'he trobat, no en aquí, però des de gent que, que la mare li diu en el nen, no vagis en aquesta entrevista que està molt lluny, i simplement no hi va, vale? Pues això pot ser una dificultat, no? Cla es el que tu deies de l'autonomia personal, no? La gent que arriba a la universitat se'ls considera ja més adults. Però hi ha persones que, que se'ls deixa més a casa, i llavors aquesta persona lo que té que intentar és ser lo més autònom, dintre de les seves possibilitats i tal, ser lo més autònom possible, ser lo més independent possible i la família pot dificultar en aquest sentit, i també pot ser lo contrari, la família que et fomenti que siguis una persona independent, si és aixis és fantàstic, no? Però clar també depèn de lo que et passi.

281. D: si

282. H: Hi ha gent que no té capacitat per ser independent ni mental, ni físicament

283. M: Cla
284. H: i que és la realitat
285. D: si jo crec que lo que a la UPC és que la família si que els promou que siguin independents per això estan estudiant a la universitat.
286. H: Clar
287. D: El que passa és que si que hi ha un col·lectiu d'alguns que si que la família sobr- els protegeix més no? Alguna vegada que he parlat amb alguna mare o algun pare que, que té el seu fill amb un... trastorn mental i tal si que els protegeix més, no? El meu fill pos treballa a prop de casa i esta, està aquí, esta bé, i que no canviï, que el seu entorn necessita ser estable, si que és així, però en els altres col·lectius no.
288. H: Mira per exemple jo vaig treballar a l'associació de paràlisi cerebral, vale? I, i una característica de la paràlisi cerebral és la desorientació, no? De vegades es perden. Clar, això creava una angoixa als pares que deien, bueno i aque- i el meu noi ha d'anar a treballar a Terrassa? Però si no arribarà! Si el perdrem pel camí i ja no el tornarem a trobar més. I llavors, clar, aquestes situacions, per exemple fan que, que la persona tingui autonomia no vol dir que se sàpiga moure sol pel carrer, XX
289. D: si,si,si si
290. H: XX I, i no és la unica discapacitat eh? Que comporta això? Hi ha moltes discapacitats que comporten desorientació, i que la persona és perdo que es...
291. M: D'acord, quina, quin, quin tipus de discapacitat diries tu que és el, el més difícil d'inserir laboralment?
292. H: bueno jo crec que no és tant el tipus sinó per la gravetat, no, és difícil. Mira la... una cosa que, que em sembla curiosa, no? O sigui, una persona (...) que tingui una discapacitat física, XX, que no tingui cap discapacitat intel·lectual, però que no tingui, que nomes siguin les mans, que no tingui les mans bé, li crea una gran dificultat. Perquè? Perquè tu pots ser Einstein, però si t'assentes a una oficina a fer una feina administrativa, i moltes feines, avui en dia, comporten una part administrativa, ahhh, l'has de poder fer, mhhh coneixem algun noi que no escriu bé, no? Que escriu malament, no? Pues, pues aquest noi, per fer un informe l'ha de fer en ordinador, vale, vale, pues aixis es troba una solució.
293. M: Mhm (assentiment)

294. H: però hi ha nois que l'ordinador tampoc se'ls dona bé, vale, (...) i difícils, pues clar, com més greu sigui. Una persona que vagi en cadira de rodes té més dificultat, una persona amb dificultat sensorials té més dificultat.
295. M: i la malaltia mental?
296. D: per mi,
297. H: la malaltia mental també
298. D: per mi la més difícil de inserir,
299. H: Si
300. D: per lo que he vist amb els estudiants de practiques, és els mentals, perquè els físics, tenim algun que té paràlisis cerebral o algu, però com és, fan a través del ordinador, com és tema d'informàtica...
301. H: Clar.
302. D: de...
303. H: aquest tipus de feina
304. D: busquen, busquen
305. D: busquen aquest tipus de feina i, bueno, com que estan davant d'un ordinador treballant amb programació i tal, lo que necessiten és pues el seu ritme, la seva ment els hi fa, i ells van fent.
306. H: Lo que no, lo que no has de fer
307. D: clar depèn
308. H: XX que els hi fiquin gaire pressió.
309. D: Mhm (aprovament)
310. H: Perquè llavors és quan peten
311. D: Si
312. H: n'hi ha moltes pers-, això és molt habitual en persones amb discapacitat, la gent és veu capaç de fer la feina, però l'empresa considera que no, considera que no, perquè no és prou ràpid, sap fer-ho, però no sap fer-ho prou ràpid. Ara amb el col·lectiu universitari no passa tant, no pregunten tant per aquestes coses, no pregunten tant.
313. M: D'acord, per tant seria molt interessant que les empreses entessin entendre un concepte que es molt poc desenvolupat encara que és tot el tema del disseny universal aplicat a l'empresa, és a dir, tot aquella flexibilitat que ens aportaria el disseny universal. Tal com s'ha aplicat en educació també, dons aplicat a

l'empresa seria molt interessant perquè llavors vol dir que s'entendria que la persona ha de treballar per objectius però no, però no per temps, és a dir,

314. H: cla ,si això és cert
315. M: tu pots dir si tu pots treballar des de casa perquè t'haig de tenir, ehhh, jo que sé, vuit hores aquí assegut al despatx si el mateix m'ho pots fer a casa, perquè cal que facis a la feina, no que estiguis en aquí de cos present, i jasta, Xx
316. H: cla per això seria fantàstic que les persones amb discapacitat si no troben feina, busquessin la vida de l'auto ocupació, i ,i que fossin autònoms, i que fessin serveis per empreses i coses d'aquestes, però clar, no tots els veuen capaços de crear una empresa, ni tenen la capacitat econòmica per fer-ho.
317. M: D'acord, d'acord. A veure, ens falta potser l'últim bloc aquest que ja seria aquest més d'empreses. (...) tu que veus davant de les empreses, que l'empresa valora més el currículum, d'aquella persona, per tant la formació, o bé la discapacitat?
318. H: el currículum.
319. M: D'acord
320. H: el currículum, si,si Digues, digues.
321. I M: si, val. No anava a dir perquè pot ser degut? Però no ja ens interessa que xx
322. H: les empreses, emmm, normalment busquen coses molt concretes, no? I, i a llavors, mhh per un altre tipus de sector, busquen un perfil més genèric, un administratiu que conegui tal, tal programa. Però clar, quan ens comencem a ficar a la universitat, son gent que ja tenen molta formació, que ja tenen perfils molt concrets, i aquí lo que venen a buscar-nos, ja és un enginyer amb un màster de no se quantos i tants anys d'experiència d'això, pos, pos com no rebaixis una mica l'oferta nen, no el trobaràs!
323. M: Clar
324. H: però bueno, nosaltres la publiquem, l'enviem, cla, també passa que quan jo tinc un, ja tinc molts usuaris, jo ja no els tinc tots presents al cap, i llavors, clar, jo, jo simplement, aquella oferta, molt concreta, bueno, probem-ho, l'envio, que no ma contesta ningú, que no hi ha ningú que compleixi, bueno, l'envio a altres universitats, això que deies de treball en xarxa, per això ja no ho faig per donar resultats per la meva institució, ho faig per, per l'usuari perquè penso, que encara que no em dongui resultat en a mi pues a lo millor a través de la.. r.. Ramon Lluill o de la que sigui..

325. M: sisi
326. H: pot trobar..
327. M: Sisi, perfectament, i tant. A veure... ah... llavors com e-. Que et sembla, com és que perquè hi ha empreses que demanen que davant de dos currículums universitaris, més o menys amb la mateixa formació, es quedaran amb la persona que no té discapacitat i la que té discapacitat no?
328. H: per por, per por i per xx de vegades, lo que dèiem, no ? en algun cas, pot ser simplement por, de dir mira, jo penso que a lo millor aquesta persona com no sabem, nosaltres no sabem això, quins problemes pot comportar, no ens compliquem la vida, això és lo primer. Ara la r, r, realitat? Pot ser que.. davant de dos currículums bons, pues realment la persona amb discapacitat si que pot tenir alguna dificultat, pot ser una miqueta més lent, pot ser, pot XX
329. M: D'acord, (...) podria tenir a veure també amb les adaptacions, el lloc de treball?
330. H: també
331. M: que tinguin, les empreses tinguin por de les adaptacions? Ens costarà molts diners, que ni tan sols fent pressupostos, no? Suregin en una muntanya i ja no vagin més enllà?
332. H: si
333. M: quan en realitat moltes vegades les adaptacions són, re, molt simples, podria ser això també?
334. H: també, també podria ser, si si, cla hi ha ajudes per l'adaptació,
335. M: Mhm
336. H: hi ha contractes que porten una ajuda, econòmica per l'empresa perquè adaptin el lavabo, per dir algo, no? Però clar, ja és fer més tràmits, fer més papers, i... a llavors, bueno. Hmm pues hmmm fem-ho fàcil, agafem el que no té discapacitat, però clar de vegades també pot hmm , aviam no cal donar-hi una visió negativa, de vegades la persona amb discapacitat, lo que aconseguix és, tinc discapacitat? M'esforço, em formo, tinc una carrera, tinc un master amb no se que, no se quantos i realment treballen, hi ha gent que no passa per aquí però perquè estan treballant simplement,
337. M: Clar, clar
338. H: I a lo millor aquell, a lo que estan buscant, només han trobat una persona amb discapacitat, no han trobat una persona ordinària que, que compleixi amb lo que estan demanant, jo crec que en aqeust cas l'empresa si que s'ho pensa be, perquè

tot és un còmput entre, la, entre les habilitats i les deshabilitats, no? i lo positiu i lo negatiu.

339. M: creus que les person-, els titulats universitaris amb discapacitat a l'empresa li aporten algu més que la resta els hi pot aportar?
340. H: (...) alguna cosa si.
341. M: Com que?
342. H: (...) vale, aporta eh... (...) Ah.... viam, si una persona té mes dificultat d'inserció laboral quan troba una feina, fa més esforç per mantenir-la. Vale? Això vol dir que son persones que potser faran una miqueta més d'esforç en aquest sentit. I per una altre banda, de vegades també és l'empresa que s'aprofita d'això, no? Però, ehh... a la ,la , l'empresa pot tenir una política de responsabilitat socials, de responsabilitat col·lectiva, una política d'imatge... i bueno, tenir un noi amb síndrome de down, a la, a la consergeria, queda bé. Queda bé, perquè queda com que aquella empresa és inclusiva, vale? Queda bé, però bueno, esta bé, és un intercanvi, escolta. El posem a la consergeria, i... i a mes a més...
343. M: però un titulat universitari, que per tant és una persona que XX
344. H: i, i, i, cla això en el sentit de l'àmbit laboral, ja no és només la imatge cara fora, és de cara dintre, i llavors si tu estàs en un despatx d'arquitectes, hi ha una persona amb discapacitat, XX que majos en aquesta empresa que també agafen gent d'aquest tipus no.
345. M: però
346. H: Vull dir, jo crec que és positiu. Tu parla, tu parla perdó.
347. M: però també podria ser un plus XX, aques exemple que tu posaves, un despatx d'arquitectes, clar, si tots resulta que tots físicament estem molt bé, però xx farem un tipus de, de... o pensarem algun tipu d'edifici, però en canvi si ens entra un arquitecte que va en cadira de rodes, ens pot aportar un plus perquè té una mirada diferent sobre l'edifici?
348. H: per suposat, per suposat.
349. M: per tant això seria extrapolable a tot el que seria el que pot aportar una persona dintre de la universitat amb discapacitat en qualsevol empresa?
350. H: a viam, son conses que com a orientador laboral no els les acostumem a plantejar, perquè s'escapen ja de les nostres funcions, saps? Però si que... si que... si que tens raó. Penso que un, en el cas d'un arquitecte, aportarà una mirada mhhh, diferent. I en el cas d'altres professions igual.

351. M: per tant si més no pot aportar el que és la, la, la riquesa del que és la diversitat dins a de l'empresa. Creus que això seria important?
352. H: si, Si, la diversitat, i..emmm
352. D: la manera de pensar, l'atenció
353. H: la capacitat, la manera de pensar, la capacitat,
354. D: Si
355. H: la gent que s'ha trobat amb més problemes.
356. H: de vegades pot ser mes humana amb, amb els demés, no ho se depèn, no depèn de com sigui cada persona, eh?
357. M: D'acord, si clar, d'acord, creus que hi ha alguna cosa que necessiten les empreses d'un titulat universitari amb discapacitat no li podrà donar mai?
358. H: (...) aquí ja ens hauríem de remetre en els casos concrets,
359. M: vale per tant
360. H: hi han, hi ha discapacitats que no podran donar mai certes coses, ehh, aquí hi ha una cosa que potser no l'hem parlat massa, que... si que l'hem parlat, però bueno, que és lo que tu deies, no? Això ho expliques a l'entrevista o no ho expliques que tens discapacitat, no? No és nomes explicar-ho o no explicar-ho sinó, es veu o no es veu?
361. M: la visibilitat XX
362. H: la gent, ho entén o no ho entén?
363. M: Clar
364. H: hi ha discapacitats, rares, hi ha discapacitats que... habituals. Les habituals tothom les entén, un cec, tal és molt fàcil d'entendre que una persona sigui cega. No és tan fàcil d'entendre una persona que tingui un síndrome raro, una persona amb al·lèrgies que no va a restaurants, n'hi ha, hi ha un noi que té al·lèrgies i diu que no va mai a restaurants. Clar son situacions que en el dia que se'n vagin al sopar d'empresa, ja no ho entendran. Per dir algo, saps? I a llavors, eh, i la visibilitat, si una cosa és que sigui comú o no comú. L'altre és que sigui visible si una persona amb un problema d'esquena demana una entrevista no el detectaran,
365. M: mhm
366. H: a no ser que li preguntin, que li facin una prova, a lo millor aquesta persona després es trobarà amb un problema a la feina. Ella té que pensar, ella té que pensar si després es trobarà amb algun problema a la feina, perquè si després s'ha de trobar un problema a la feina, encara que no li vegin, millor que ho expliqui.

(...) si la feina s'ha de carregar caixes, tens un problema d'esquena, diga-ho, diga-ho a l'entrevista. Pequè passaras el primer filtre. I el problema, clar el problema en realitat, és de l'empresa que, l'empresa que no ho entén, no? Dius clar contracta a una persona i resulta que escolta, que ha arribat tard, que... que... que, que, que, va molt lent, que no se que.. clar és un problema de comunicació, seria fantàstic que la persona ho expliqués tot al inici, però bueno es que si ho expliqués tot al inici potser no t'agafen a lo millor. Bueno es tot xxx

367. M: hi ha alguna altre cosa que creguis que seria interessant i que no hagi sortit encara?

368. H: bueno, hmmm no se... mes o menys hem parlat de tot, (...) mhh bueno potser el tema d'això que, que tu, tu preguntaves, que ss, que, com s'hauria de treballar, com s'hauria de fer, qui- quins problemes hi ha ara en aquest serveis, en aquests tipus?

369. M: Si

370. H: i, i, com podria ser diferent, no? Bueno això també és conegut, no? Xx primer potenciar la inserció de manera que es pugui, vale, amb, amb, amb... que les isnt-, les entitats que tinguin aquests serveis, o que, o associacions professionals, no hi ha una associació professional d'orientador laboral a la discapacitat. A lo millor a les associacions laborals professionals es parla d'aquest tema, no, no ho tinc massa clar. Però que creïn un proto- creïn una manera de treballar, no? Que, que... per exemple a mi m'han donat bastanta llibertat de treballar com he volgut. I ho agraeixo, no? Però... no m'han, per exemple, no m'han, no.. a la fundació universia no m'han donat un softwar expecific de... de selecció de personal, jo he treballat en una ETT, i teníem accés a infojobs, que n'hi ha alguns aplicatius, algunes coses, que aquí no hi són, no? Llavors clar jo per fer una solic- una criva de currículums pues a lo millor em puc trobar amb més dificultats. Perquè passa això? Perquè son serveis petits, no?

371. M: Clar

372. H: mhhhh que hi hagués una manera de treballar estandard, que es potenciés l'inserció, l'orientació s'ha de conservar perquè és molt important i.. i... l'ultim qu volia dir... és que... (...) hmmm (...) que anava a dir... anava a dir algo més. Ehh... bueno no se aquestes coses, saps? Que.. que.... eh... això si! Que s'aposti, que s'aposti xx, que s'aposti per aquesta, una mica per aquesta figura

373. M: D'acord

374. H: perquè... no s'aposta. Jo, jo porto vuit anys treballant com a, com a.. en això, i... sempre he treballat per subvencions de sis mesos, nou mesos, quatre mesos... vale.. mh mmolt, dintre de lo que cap, hi ha molta, hi ha hagut, jo he anat enganxant un darrere de l'altre però, mhhh, però, i després en un lloc m'han, m'han fet contracte indefinit, no? Però perquè la, perquè la... l'entitat va voler, no tenia cap obligació. Perquè passa això, perquè ja estava a través de subvencions de la generaltat. Les subvencions dels bancs no són millors, també veus, un any, bueno jo he tingut dos contractes, no? Mig any i mig any. Llavors clar, no s'aposta per la continuïtat.
375. M: Clar
376. H: moltes pers- molts orientadors laborals amb persones amb discapacitats ara estan treballant amb altres coses que no tenen res a veure i tot aquest aprenentatge es perd. És gent que ha comensat en aquest sector i se'n ha anat a un altre lloc i llavors agafen a una persona jove, que torna a entrar de nou.. i que té que tornar-ho a aprendre...
377. M: d'acord, doncs ho deixem en aquí?
378. H: molt bé.

I-9

1. M: D'acord, doncs endavant. Em podrieu dir si us plau el càrrec que, que representeu en la vostra institució?
2. R: Jo sóc el coordinador de la, de l'agrupació.
3. X: I jo sóc el director tècnic de l'agrupació.
4. M: Bé, i el coordinador de l'agrupació, em podria descriure breuement quines són les tasques que realitzeu?
5. R: Doncs així, les meves rellevants és coordinar totes les activitats que duu a terme l'agrupació. Coordinar els equips de treball i el, i supervisar els projectes que, que es desenvolupen.
6. M: D'acord. I les teves tasques si us plau?
7. X: Les mes tasques, més concretes en aquest moment és portar el servei d'orientació laboral especialitzat per persones amb salut mental. Portar a nivell tècnic, coordinar a nivell tècnic el programa Incorpora Salut Mental, que gestionem nosaltres i donar suport tècnic a les entitats, a les agrupacions.
8. M: D'acord. Quins tipus de professional formen el servei?
9. X: El servei, quin servei?
10. M: El d'inserció.
11. X: El... Quin tipus de professional?
12. M: Sí.
13. X: Jo.
14. M: D'acord.
15. X: Psicòleg.
16. M: Psicòleg, perfecte. Des de quin any estàs treballant en el servei?
17. X: 2009.
18. M: Des del 2009. Sabeu més o menys la mitjana per any de titulats universitaris amb discapacitat que ateneu?
19. X: No.
20. M: No en teniu números d'això, d'acord.
21. X: En tenim, però no tenim, ara no et podria dir el número d'això.
22. M: Bueno, en tot cas si algun moment si no, no us és massa feina per vosaltres, i ho teniu molt a l'abast, si algun moment m'ho podeu enviar per correu. = Sí home

- =. Perfecte. = Sí =. Molt, perfecte Com coneixen els vosaltres usuaris aquest servei?
23. X: Espera't, espera't. Li puc dir a la ---- que miri un momentet, no? Quins són els titulats universitaris...
24. R: Bueno si li podem enviar per mail, no? = Sí =, ho dic per no, = sí, sí, amb un moment, a veure si us va bé, i sinó, com que tampoc farem números, vull dir que no =.
25. M: Això que us preguntava. Com coneixen els vostres usuaris aquest servei? O com us doneu a conèixer?
26. X: El servei en tenim derivats des de, des de proveïdors sanitaris, des de salut mental ens venen derivats, des de serveis primaris de tipus social, des de les pròpies entitats nostres i d'altres agrupacions i federacions amb les que som afins.
27. M: Per tant vosaltres sou un servei d'inserció específic, = de persones amb malaltia =, de persones amb malaltia mental. Creieu que cal...
28. R: Passa que, = digues, digues =, en el nostre cas el servei, ben bé, no és un servei d'inserció laboral, no? Ni, ni, = d'orientació =, d'orientació laboral, = d'orientació =, sinó és d'orientació. O sigui, a efectes pràctics no seria un servei com els que disposa (XXX), = sí, sí =, o (XXX) o ECOM, de, d'inserció laboral en tant que intermediació, seguiment de la persona, sinó que és d'orientació. O sigui, nosaltres el que fem com a servei és rebre la demanda de les persones i orientar-la cap a serveis o cap a dispositius, poden ser laborals la majoria, però també podria ser de tipus sanitari. És a dir, la persona sinó és una demana de caire laboral seria un servei més socio-sanitari, no?
29. M: D'acord, per tant, això m'interessa molt. Per tant quan orienteu els orienteu llavors cap a serveis d'inserció específics? O, no? O els orienteu cap a serveis d'inserció generals?
30. X: No, serveis d'inserció o directament, = recursos =, programes, = a programes =, recursos, dispositiu no necessàriament a un altre servei d'inserció perquè sinó seria molt, molt. Nosaltres el que fem és la valoració actual del cas, llavors, l'orientem ja directament cap a un recurs de tipus protegit o sí és laboral, = sí =, protegit o un programa d'empresa ordinària o altra tipus de derivacions, per exemple, jo que sé, si és una persona que veiem que no està preparada encara per una inserció laboral doncs amb un servei prelaboral, sigui de la nostra agrupació o sigui d'una altra tipus de...

31. M: Val, per tant, en tot cas és una orientació molt personalitzada la que feu.
32. X: Molt, molt totalment.
33. R: Inicialment, va nàixer. O sigui, en el circuit de la, del trastorn mental, = sí =, salut mental, la, normalment, no? La demanda estava, d'alguna manera venia, llevada, orientada des dels propis centres de salut mental, = sí =, o els dispositius socio-sanitaris cap a recursos laborals, no? Ja estaven especialitzades les entitats. Nosaltres en aquell moment quan ho vam iniciar, vam conceptualitzar el servei d'orientació, més enfocat a lo que dèiem, en aquell moment, li dèiem la demanda despistada, és dir, aquella que no està ben bé en el circuit o estava despenjada del circuit en algun moment donat. Pos perquè era gent que havia deixat de seguir el tractament sanitari, o gent que, o normalment no n'havia sentit parlar de la inserció laboral. Quan dic gent, dic tant persones com les pròpies famílies d'aquella persona, = sí =, no? Llavors vam posar molt l'accent en aquell moment amb aquesta demanda despistada, és dir, el que no està assabentat de que són els circuits d'inserció, no? I per això, a vegades aquesta tasca d'orientació normalment és cap a la derivació a dispositius laborals, però a vegades és, si tu a la demanda dius: escolti, pos, vostè a lo millor ha de passar primer per un altre tipus de circuit més sanitari, o més social o més...
34. M: D'acord, d'acord, d'acord. Per tant el que els hi oferiu als usuaris és això mateix que acabeu d'explicar? Tot aquest tipus d'orientació molt personalitzada.
35. Per tant, vosaltres contacte directe amb les empreses en teniu?
36. X: No.
37. M: No en teniu, d'acord. Per tant, tampoc teniu cap retorn de les empreses, com estàvem dient.
38. El vostre servei, el servei que els hi oferiu com...
39. X: Tenim retorn a vegades dels propis usuaris.
40. M: Això, això, és el que m'interessava, = a vegades, a vegades =. Quin retorn teniu dels usuaris, en general?
41. X: En general no, perquè un cop nosaltres aquesta persona està orientada, clar, no està orientada a una empresa directament sinó a través d'algunes entitats o si hi ha algun recurs, o si hi ha hagut inserció, per tant els referents i retorns es fan en aquell servei amb el qual està vinculat aquella persona. De tant en quan, aquest retorn també arriba a nosaltres però no és lo més habitual.

42. M: D'acord. Llavors, a veure, si ens centrem amb el tema de persones amb malaltia mental o trastorn mental. Costa d'inserir aquestes persones?
43. X: Més que cap altre col·lectiu.
44. M: Més que cap altre col·lectiu. Tot i que tinguin estudis universitaris?
45. R: Encara més si tenen estudis universitaris, no?
46. M: Per què encara més?
47. R: Bueno, per la, a vegades per l'expectativa de la pròpia persona, no? De cohesió de l'oferta laboral a la seva demanda, no? Vull dir, que, no? És més fàcil, no? O semblaria entre cometes, que la persona la seva expectativa quan hi ha una formació d'un nivell que no arriba a universitari sigui més, més possible que s'adapti a l'oferta, perquè en aquest moment l'oferta, per desgràcia, no? Sol ser de llocs de treball poc qualificats. Llavors, a vegades pues et trobes amb això, no? Que orientar a una persona cap a un lloc de treball poc qualificat, quan la teva expectativa ha estat d'una, d'un currículum universitari doncs té la seva dificultat, no? Aquest seria un dels aspectes, potser n'hi ha d'altres.
48. X: No, no, en general és així. També moment, també depèn del moment en que debuta la malaltia mental.
49. M: Això és el que ara anava a preguntar, sí, clar.
50. X: El moment que debuti la malaltia mental. No és el mateix que debuti a persona que encara no ha iniciat la carrera universitària i que ha passar de la malaltia mental ha de generar, ha de poder seguir la carrera, que, que debuti a la meitat de la carrera, que debuti després un cop aquesta persona doncs està en el procés de buscar feina o comença a trobar feina, i justament va a la feina, la primera, va a la feina, = no passa res =, i debuta la, la malaltia mental, no? No és lo mateix.
51. M: D'acord. I què és el que no és el mateix? És que m'interessa que ho deixeu clar tot, per llavors poder-ho analitzar tot.
52. X: A veure, el perfil que ell deia, = sí =, es troba molt en persones en que la malaltia mental ha debutat més a posteriori, ja a finals de la carrera o a, en el traspàs de la carrera a la feina, no? En que s'han pogut generar unes expectatives personals determinades, jo he tingut persones aquí que em diuen: home és que jo, jo, ara recordo un cas, no? Jo sóc, jo com fe-, jo sóc disse-, guionista de cinema. I llavors clar, jo, jo sóc, guionista de cinema, no? Jo tinc, el que tinc, però jo vull treballar d'això, jo no vull treballar de reposador de súper. Llavors, clar, aquestes

expectatives, adequar aquestes expectatives a la realitat és molt complicat per a la persona.

53. M: Clar, clar ara. Evidentment entenc que és molt més senzill...
54. X: No, no, no és el mateix el pacient esquizofrènic, = clar =, la persona esquizofrènica, = clar =, que ha après ara la seva esquizofrènia fa un sobreesforç, = clar =, i fa una carrera tècnica o el que sigui o no tècnica, però que s'ha preparat perfectament la limitació que li pot suposar la malaltia, no? = D'acord =. Aquesta persona és més capaç d'anar-se a fer una reposició a un súper que no l'altra.
55. M: Diríeu que és molt important, clar, sobretot en cas de les persones que la malaltia debuta abans de fer la carrera universitària o mentre l'està fent. És molt important que pugui entrar en un període de pràctiques, a realitzar pràctiques acadèmiques amb alguna empresa?
56. X: Pràctiques laborals, vols dir?
57. M: Pràctiques labor-, bueno, quan estan fent la carrera són pràctiques acadèmiques amb empreses. És molt important precisament per poder ajustar aquesta realitat de la que ara estàvem parlant? Creieu que és molt important, o no? O és un patir més que se li afegeix a la persona? A l'haver d'anar a fer pràctiques.
58. X: Clar, depèn, sí tu lo que parles és d'una, és clar, és les pràctiques acadèmiques és una cosa, i les pràctiques laborals per nosaltres és una altra. És a dir, hi ha molt tipus de persones que un cop acaben la carrera amb les pràctiques incloses, no sé que, i s'han d'afrontar a un disseny d'itin-, a un itinerari i determinà aquest itinerari per arribar a un lloc de treball, inevitablement han de passar per unes pràctiques que em diem un servei prelaboral, = sí =, val.
59. M: Sí, no, em refereixo a les pràctiques que realitzen mentre estan estudiant. Perquè en el seu currículum hi ha uns crèdits que són de pràctiques, = vale =. Però de pràctiques per exemple dins del laboratori de la facultat sinó que se'n van unes hores cada setmana amb una empresa a treballar, per exemple, = per exemple =, o fan períodes de tres mesos treballant, que no és treballar, són practiques durant la carrera universitària.
60. X: Val. I la pregunta era, si?
61. M: Si aquestes pràctiques creieu que són bones precisament per ajuda'ls-hi a ajustar aquesta realitat. A veure's capaços o no de llavors d'entrar al món professional del que ells s'estan formant.

62. R: Però, però per ser, no? En els processos d'inserció laboral, no? D'inclusió laboral, no hi ha res bo ni dolent predeterminadament, no? Sinó que tot dependrà sempre dels suports que tingui la persona, és dir, si la persona o bé perquè ella, a part de que ho ha identificat, ho ha comunicat, no? = Sí =, aquesta malaltia, i aquesta persona en el procés en aquest cas d'estudis acadèmics, no? Ha facilitat que té aquesta, i per lo tant pot rebre suports de qui sigui, del servi propi de la universitat si es que és el cas, i tal, qualsevol part del procés que es pugui veure immersa ja sigui de pràctiques, ja sigui en els propis estudis, no? Ja sigui en les pròpies tutories, sigui lo que sigui. Té aquests suports que ella ja sap que pot disposar d'ells, qualsevol part del procés pot ser bona, però per ser unes pràctiques laborals, no, o sigui, de manera aïllada no és cap factor que pugui beneficiar, = no, és que no ho veiem =, és neutral, no? Diguéssim, seria sempre en funció dels suports que aquella persona tingui.
63. X: Ara, no? Si aquestes pràctiques a comptes de durant 130 hores o 3 mesos, que hauríem de veure si realment són pràctiques de jornada laboral complerta o no. = No, clar, clar =. Ara, b un dels factors per exemple que les persones amb malaltia mental es refereixen quasi bé sempre de que són molt, molt desestabilitzadores, = sí =, és l'estrès, = d'acord =, no? Clar, l'estrès en unes pràctiques acadèmiques no se sol presentar massa, suposo jo, val?
64. M: Depèn. Sí depèn. La veritat és que fins i tot per experiències personals que he viscut, és molt important a les pràctiques acadèmiques tot el tema dels suports si aquesta persona té un acompanyament ja des de la facultat, si llavors la, l'empresa que la rep doncs està al cas i també me li dóna aquest cert acompanyament o adaptació. Per exemple, jo que sé, si sap que s'estressa molt cada 3, a veure 3 hores, ja per ella ja li suposa un desgast energètic important i un estrès important doncs potser no fer-li fer 6, 6 hores en un dia, per exemple, no?
65. X: Per això, nosaltres ho veiem més com una adaptació del lloc de treball, = d'acord =. Quan aquesta persona ja té contracte real amb una empresa i d'això en diem treball amb suport, (...) no? Home, aplicat al pràcticum acadèmic, = sí =, igual sí que és un factor rellevant, per a nosaltres no.
66. R: No, el que passa seria com a tal, no? Aïlladament. El fet de la pràctica no és beneficiosa ni no ho és, no? Ho serà aquesta activitat, com a tal, o qualsevol altra en funció dels suports i de la pròpia, del propi consentiment de la persona, = sí =, en comunicar o no la malaltia, = clar =. És a dir, els suports el pot tenir igual, tu

pots ser una persona per exemple en una pràctica no laboral, o en una pràctica laboral o una acadèmica, aquesta persona pot no voler declarar davant de l'empresa, = sí =, on va a fer pràctiques, la seva situació, diguéssim, no? Llavors, això no impedeix que tingui suports, perquè si la Universitat té el servei de suports, = d'orientació =, d'orientació laboral adequat, = sí, sí =. I li dóna suports sense que ella tingui que manifestar davant de l'empresa i això. I aquesta persona pot comunicar amb aquest sèrie de suports pos com s'està sentint, si les jornades masses, curtes, llargues o no sé que; té aquest suport. Si la persona a més a més, o ha volgut comunicar a l'empresa pos a lo millor tindrà altres espais de suport, també en la pròpia empresa per part de la persona que dóna el suport, no? Sempre estan en funció del suport que rebi, és a dir, el fet de que tu enviïs una persona a fer pràctiques acadèmiques en sí, no ha de beneficiar ni, ni de molestar diguéssim el procés de la persona, en sí mateix com a pràctiques.

67. X: Però es fa això, realment es fa?

68. M: Sí.

69. X: Realment es fa? = Sí =. Des de la Universitat es donen suports?

70. M: Sí, cada vegada, = per aquest tipus de persona =, més.

71. X: Cada vegada més?

72. M: Cada vegada més.

73. X: Perquè vosaltres heu detectat que durant aquestes pràctiques acadèmiques, = perquè =, hi ha una desestabilització?

74. M: Sí, i perquè a més a més, o sigui, ja és fa, a veure, ja fa molts anys que s'està donant, però a més a més hi ha una normativa, hi ha una legislació universitària a nivell de totes les Universitats d'Espanya i per tant també d'aquí. Que obliga a tenir aquests serveis d'acompanyament, suport, orientació a tota la vida acadèmica de l'estudiant amb discapacitat.

75. X: Val, tota la vida és una cosa i les pràctiques és una altra.

76. M: La vida acadèmica, però la vida acadèmica, les pràctiques acadèmiques, = són =, estan aquí, estan aquí. I per tant, doncs, bueno es donaria el cas aquest, no? De que, si un estudiant necessita suport de cara a l'empresa per poder anar a fer aquestes pràctiques acadèmiques, doncs clar, aquest servei ho ha de poder vehicular tot. Tornant una altra vegada cap aquí. Creieu que, el fet de que una persona amb discapacitat pugui fer pràctiques acadèmiques amb una empresa, ajuda a que l'empresa pugui treures del damunt certes barreres? De cara a les

persones amb discapacitat i en el vostre cas sobretot a les persones amb trastorn mental.

77. X: Pues és el que deia ell depèn de si són pràctiques exitoses o no, perquè si són pràctiques existoses i hi ha aquest suport que tu dius que hi ha i aquesta persona doncs fa un pràcticum normal, ni per bé ni per mal, = sí =, fantàstic. Però si no és un pràcticum normal i aquesta persona té un problema, és aquella empresa ja està negada a qualsevol, a qualsevol = a posteriori =, a posteriori.
78. M: D'acord. Per tant per vosaltres no seria un fet o una situació molt significativa el fet de les pràctiques acadèmiques?
79. X: Comparat amb la vida laboral d'una persona amb malaltia mental, al llarg, = sí =. Home pues és un fet puntual, clar, si tu el que em deies és que hi ha una llei universitària que obliga a donar suport, = sí =, durant tota la vida acadèmica, = sí =, això ho puc entendre com una cosa importantíssima. Clar, quan tu ho plantejes només amb aquest període de 3 mesos de pràctiques, pensàvem bueno pues, = no, no, no =. Però, si tu estàs parlant, = sí =, durant de tota la vida acadèmica, clar que sí, = d'acord =.
80. R: Passa que si que és cert que, que, o sigui, el fet que pugui ser útil o no, = sí =, no? Aquesta conscienciació que deies tu, i en el fons el tema de treballar contra l'estigma, no? En l'entorn laboral, = clar, clar =, en part té a veure amb lo que diu el ---, no? Aquest èxit de diguéssim de l'empresa i en el fons aquesta sensació que té l'empresa de que, cuidado quan una persona amb trastorn mental, em dona més feina, em portarà problema o no sé que no sé cuantos, no? Però també té a veure amb un, amb lo que et dèiem abans del suport, és dir, a vegades la percepció de que la persona amb trastorn mental en aquest cas, pot generar una càrrega extra de feina per l'empresari, simplement perquè pugui tenir que pensar en que ha d'adaptar, = sí =, processos, ha d'adaptar, no? = Sí, sí =, situacions evidentment. Lo que facilita que això pugui ser un èxit és que l'empresari tingui la percepció de que el suport que rep li ajuda, = d'acord, perfecte =, amb això. Vull dir que, a vegades no és tant sols la visió que la persona, l'empresa en aquest cas pot tenir, sobre de que pot suposar com a càrrega, = clar =, per la pròpia empresa, la dificultat de la persona en aquest cas, mental. Sinó que lo que recompensarà aquesta dificultat prèvia, afegida, és que l'empresari té suports, té experts que l'assessoren, que l'ajuden, que li donen aquest assessoren, això és lo que minimitza el possible estigma o la possible creença, no? Que té l'empresari de que

això per a ell és un problema, no? = D'acord =. Per això la clau sempre és el suport, no? = Clar =.

81. M: Llavors, digues, digues.
82. X: Que, i és molt important el que tu acabes de dir, perquè el suport no solsament és la persona sinó per a l'empresari.
83. M: Clar, per això, anava a dir. Qui creieu, o sigui, i en tot cas, qui creieu que ha de donar aquest suport a la persona i a l'empresari? Perquè l'empresari és evident necessita molt de suport, perquè la persona en tot cas ja sap que li passa, no? I sap quines limitacions o no pot tenir. Però, en canvi l'empresari no coneix exactament aquella persona i com, i que pot, quines necessitats pot presentat, no?
84. R: Clar però, això és molt relatiu, perquè = sí =, és com una mica allò que vam fer lo de Incorpora. O sigui, hi ha dos tipus de suport no? Per qualsevol persona, això no té, no té diferència. És que, aquells suports que són naturals, no? = Sí =, que formen part de l'entorn, = sí =, vull dir, que quan tu vas a una feina, independentment que tu siguis més tímid, més extravertit, més no sé que no sé quantos, tu trobaràs una sèrie de suports o no en funció de pos: dels companys de feina, de la normativa de conciliació de l'empresa, de les pròpies característiques dels càrrecs jeràrquics de l'empresa envers als treballadors. O sigui, hi ha tota una sèrie de suports naturals que estan disponibles en l'entorn, en aquest cas, en l'entorn natural, que totes les persones tinguin una discapacitat tibem, no? Llavors, hi ha els suports específics que, que normalment els faciliten els serveis especialitzats a les persones o a les empreses, que diguéssim que l'èxit del suport és quan aquests formen part ja del suport natural, és a dir, quan aquell suport tant a l'empresari com a la persona l'ha incorporat amb el suport natural, és quan és inserit lo que és el suport i la persona ja pot tibar d'aquest suport especialitzat en un moment donat, no? Però que, que no només el suport és el que et vingui de fora que és molt important, en el cas de les persones amb discapacitat, o malaltia mental, de fora, en tant que, = sí, sí =, programes, serveis, recursos, = sí, sí = i demès. Sinó el propi recurs que hi ha a l'empresa, no? Jo que sé: el de recursos humans, els companys de torn, els, no? Vull dir, tots aquests suports s'han de mobilitzar també. I normalment qui fa veure a l'empresari que es poden mobilitzar aquests recursos és el servei especialitzat, que li diu: no només és això perquè li doni jo, sinó que el company del torn, o de la màquina, o del, no? Recursos humans, quan, no?

85. X: Sí i hi ha un altre aspecte el suport a l'empresari moltes vegades no és tant d'ensenyar-li coses a l'empresari sinó de, de desensenyar-li coses a l'empresari, tot allò que ell ha après de la malaltia mental que no és veritat, = vale =, que són mites, no? Que, que les persones amb malaltia mental no poden treballar igual que les altres, que les, que no poden accedir a determinat tipus de feines, que no poden tenir càrrecs de responsabilitat, etc., etc. Tota una sèrie de mites que lo que fa el suport a l'empresari és desensenyar-lo de tot lo que ha mal après sobre la malaltia mental.
86. M: D'acord, per tant (...) en el moment que aquest suports específics, es va, l'empresa els va incorporant ja com a suports naturals podríem arribar a tenir una empresa que no li fessin falta suports específics? En els seus treballadors, no?
87. R: Els incorpores a la pròpia cultura de l'empresa.
88. M: Exacte. I per tant tindriem, podríem parlar d'una empresa que estaria dins del, el que se'n diu del paradigma del disseny universal aplicat a l'empresa? Una empresa flexible, una empresa això que té tots els suports que necessita incorporats de manera natural?
89. R: Una empresa saludable, = una empresa saludable =.
90. M: Parleu-me d'aquest concepte, si us plau.
91. X: Una empresa saludable, no es pot arribar a conformar només a través de donar un suport correcte a les persones amb malaltia mental, que facin pràctiques o estiguin contractades, mitjançant un procés de bueno, d'inserció especialitzada. Va molt més enllà, l'empresa saludable, és dir, tots aquests dispositius que nosaltres tenim a nivell privat o públic, que ens dediquem a la valoració, orientació, inserció, intermediació, prospecció, = sí =, la inserció de persones amb malaltia mental, i hem de ser capaços de fer quelcom més, que (...) adaptar i reensenyar els empresaris i adaptar els llocs de treball de les persones amb malaltia mental, perquè ho puguin coallar dins aquella estructura empresarial. Sinó que hem de ser capaços de fer veure a l'empresa, a l'empresari que la malaltia mental ja està dins de l'empresa, no és que la porten d'altres amb un contracte bonificat i la portem nosaltres, = clar =, amb unes mesures alternatives i demanem si us plau que sigui responsable, i que sigui, que tingui un nivell de solidaritat amb aquest tipus de col·lectiu. Sinó que hem de fer veure a l'empresa que la malaltia mental ja la té a dins, no? I que, el que nosaltres volem oferir, és un pac, és un pac complet en que nosaltres, vull dir, ajudem a l'empresa a que les

seves estructures productives siguin poc estressants, = clar =, i per tant, garantim una miqueta més de salut dins de l'empresa. Ajudem a l'empresa a que moltes baixes que ell té cròniques i que moltes no són reconegudes com a tal, = clar =, són degudes, a processos, = clar =, de malaltia mental. Ajudem a reincorporar, volem ajudar a reincorporar aquelles baixes duradores al seu lloc de treball, cosa que a través de la Llei de protecció de, a través de la Llei de prevenció de riscos, = sí =, laborals, = laborals, sí =, del seu article 25 no està estipulat com fer, = d'acord =, no? És dir que crear una empresa saludable no només és portar unes persones amb malaltia mental, amb una metodologia com és el treball amb suport i amb un contracte incentivat per l'empresa, és tenir en compte totes aquelles necessitats que té l'empresa generades per la pròpia malaltia mental d'altra gent o generadores de, ara m'estic fent un embolic. Generadores de que la pròpia organització empresarial està mal feta i per tant genera malaltia mental, val? No sé si m'he explicat, = sí, sí =, molt bé.

92. M: Sí, sí, molt bé t'has explicat.
93. X: Una empresa de salut saludable, és generar, ajudar a una empresa saludable que sigui saludable, és fer això. Lo altre és la salut de l'empresa, la salut de l'empresa és lo que ja tenim a través de la Llei de, = sí =, de prevenció de riscos laborals, = sí, sí =. La salut d'una empresa és això, l'empresa saludable és una altra cosa, = d'acord =.
94. R: Bueno una mica és, és el factor de prevenció, no? Vull dir, = clar =, aplicat en el món laboral, no? D'alguna manera el que, el que, el que havia entès, l'empresa és que fins i tot utilitzant com a factor preventiu aquests serveis especialitzats, no? O específics, pot disposar de, d'assessorament i orientació per evitar la pròpia aparició del trastorn mental dintre de la seva pròpia estructura. O veure quins factors de la pròpia estructura i de la pròpia cultura de l'empresa poden ser detonants de la malaltia mental en els seus propis treballadors, no? I d'alguna manera el que, el que facilita és que l'empresa tingui consciència de que té, pot tenir suports fora per, per encarar aquest procés preventiu, però a més té suports dintre, aquests naturals, que dèiem que es fan a partir de la cultura de l'empresa, que ben mobilitzats poden incidir, en la no aparició, = clar =, del trastorn mental en els seus propis treballadors, no?
95. X: Ell ho ha explicat molt millor que jo. És això l'empresa saludable, = sí =.

I-10

1. M: Val, doncs ja comença. D'acord. Em pots dir el, quin càrrec ah... tens a la institució que representes?
2. A: Cap d'àrea de la vida laboral, de la Fundació Privada ECOM.
3. M: D'acord. Pots descriure una mica les tasques que hi fas?
4. A: A veure. Bueno, bàsicament coordinació de de..., elaboració de projectes d'inserció laboral, després l'execució i la coordinació dels equips, perquè tenim una distribució de actualment de 6 equips als a la província de Barcelona i a la província de Tarragona, i ah... i després la confecció de memòries dels diferents projectes. A part, tota la tasca més de de, bueno, de contacte amb l'Administració, de seguiment de lleis, de mmm interlocució amb l'Administració per intentar doncs variar quan es pot, o fer pressió quan es pot amb algun amb amb tota l'actuació legislativa i la seva aplicació, i després també tot el, tot el tema de la participació amb altres entitats amb diferents foros del tema laboral = D'acord= interessants per diferents objectius, no? O motius. A més a més, també la coordinació humana de l'equip, que és actualment un equip d'unes 15 persones.
5. M: D'acord. Ah... quin perfil tenen les persones que formen aquest equip?
6. A: Són psicòlegs, pedagogs, algun assistent social (...) bàsicament.
7. M: D'acord.
8. A: Psicopedagogs potser tenim algun també.
9. M: Des de quin any et vas incorporar a aquest servei?
10. A: Jo sóc cap d'àrea des de l'any 2011, però treballa a la Fundació abans d'integrària laboral, però llavors estava com a coordinadora d'un servei territorial, a l'any 2001, 2000, 2000.
11. M: 2000 =sí=, d'acord. Saps més o menys la mitjana per any ah... que ateneu de titulats universitaris amb discapacitat?
12. A: La mitjana per any?
13. M: Sí, més o menys, eh. Són molts, són pocs...?
14. A: Són pocs.
15. M: Són molt pocs? =molt pocs= Estem parlant d'una població molt, molt mínima, clar.
16. A: Molt mínima, molt.
17. M: Molt mínima.

18. A: Sí, perquè ah... tenen bueno pri(-), tenen altres, altres camins ja. És a dir, quan estan a la facultat evidentment utilitzen després doncs els seus contactes que han generat a la facultat, igual que qualsevol altre estudiant si ha fet pràctiques en algun lloc, doncs evidentment i després els criden, no, ja continuen aquest camí. O les pròpies borses de les universitats que n'hi ha de borses específiques, i i tenen els recursos suficients com per buscar feina per si mateixos. Llavors no ens acostumen a necessitar =d'acord=. Una altra vegada és en temps de crisi, que potser sí que en algun moment fan potser una mica més de consulta. No t'ho sabria dir del cert perquè estem veient ara també a veure els les dades, eh, o sigui hi han dades més =sí= quantitatives, però en qualsevol cas, sempre és molt minoritari. Nosaltres ens arriba població amb amb sense titulació universitària, bàsicament amb amb certificat de d'escolaritat, o amb amb graduat escolar =graduad escolar=, val?
19. M: Llavors, els pocs poquíssims titulats universitaris que us arriben, com és que us arriben? Quin perfil els hi veieu? O quines necessitats tenen, que no hagin seguit el camí ah com la resta de companys quan surten de la universitat i vinguin en aquí?
20. A: Bueno, si venen en aquí, ah... mmm poden passar dos coses. Una és que ah... necessitin algun tipus de recolzament extra i que pensin que amb un servei com el nostre poden, el puguin trobar. És a dir, ah no sé, per exemple, se m'acudeix. El que passa és que és complicat, eh de trobar, però potser sí, podem tenir algun a nivell, titulat universitari que no sé, la família sigui molt protectora i realment doncs li costi bastant doncs anar al treball, no, buscar feina, perquè la mare s'angoixa perquè ja comença a veure que l'altre també té ganes d'independitzar-se, perquè, no? Llavors ah... ens demani algun tipus d'orientació més de recolzament per fer aquesta aquest pas, no, cap a la vida més independent o (...). Nosaltres també tenim a més a més un servei a aquí a la ciutat de Barcelona que l'Ajuntament ens ens a ens ens gestionem nosaltres el servei de l'Ajuntament d'assistents personals. Llavors les persones amb discapacitat severa física poden tenir un assistent personal per ajudar doncs això, a fer potser doncs anar a la feina, eh, coses que ah... històricament feia la mare, o feia la família o feia el pare. Clar, nosaltres això intentem que pugui tenir una vida independent de la família. Llavors, amb aquest projecte doncs fem una persona, un assistent personal perquè pugui tenir la seva independència. Per exemple, no? Llavors, si hi ha algun

tema d'aquest estil, podria arribar-nos a fer aquesta aquesta demanda. I l'altra seria mmm és a dir, amb aquest cas perquè existirien factors associats, ah... té la formació per a..., però n'hi hauria de factors associats per enfrontar-se al mercat de treball que li dificulten, i que poden ser doncs això, eh, des del tema de l'autonomia, mmm o bueno, també l'altra que seria ah... (...) bueno les pors que puguin sortir també, evidentment. Una persona amb discapacitat eh.. ha superat aquesta, ha arribat a la facultat, ha superat moltíssims =molts, molts= inconvenients. Però també és veritat que el pas definitiu és el la sortida al mercat laboral =clar=, perquè d'alguna manera podríem dir que sempre ha estat tutelat dintre d'una formació, val? Que ha fet molt d'esforç, que ha tingut de superar barreres que els seus companys ni s'han plantejat, però que també per ell el pas a lo que podria ser mmm un mercat, a més a més, possiblement un mercat ordinari, que és el que espira, doncs és un pas molt definitiu, molt important. I que moltes vegades poden causar una por que abans no ha sorgit, no?

21. M: Clar.
22. A: Llavors amb aquest tipus de casos és quan acostumen a buscar el nostre recolzament, i l'altre seria perquè no troben feina, aix(-) pos(-) cosa molt habitual actualment.
23. M: D'acord.
24. A: No troben feina i llavors doncs mmm serveis que no hauries trucat mai la porta, doncs com tothom truca a tot arreu =a tot arreu, doncs ells també. És un recurs més =doncs ells també ho fan, no? Llavors ens estan arribant aquest tipus de demandes. Inclús ens arriben demandes de persones que en altres moments són molt autònomes i que mai haurien trucat, i que ara truquen per un tema de que no troben feina. Llavors pensen, doncs aquí també trucaré pos una altra porta, val?
25. M: Per tant això tindria més a veure amb la crisi, això que ara m'estàs comentant tu.
26. A: Això tindria més a veure amb la crisi.
27. M: I lo altre tindria a veure amb les competències personals de cadascú? Quan em parlaves de "bueno, potser no, aquella persona no és tan autònoma i per tant...".
28. A: Les de cadascú i les de la seva família, perquè moltes vegades estan molt associades, no, ah... bueno, és molt freqüent la la sobreprotecció amb les persones amb discapacitat, ah... amb els fills amb discapacitat és és molt freqüent. I ent(-) per mi és molt comprensible, no?

29. M: D'acord.
30. A: Ah... i aquí, bueno, s'han de donar totes unes passes de de cap a cap a l'autonomia que moltes vegades poden necessitar algun tipus de de recolzament. Si el noi ens coneix, aquí també fem grups d'aju(-), de de d'ajuda mútua, hi ha un fòrum de joves... Bueno, tenim recursos també perquè, no, es puguin sentir recolzats en aquesta etapa. Jo penso que la inserció laboral dels titulats a... si se'ns adrecen és per aquests dos motius majoritàriament.
31. M: D'acord. Per tant, clar estariem parlant d'això, eh, d'aquestes competències més personals que, de fet, s'identifiquen molt clarament amb les competències transversals que hi ha en els estudis de de grau. Per tant, diries que potser en aquí la universitat hi té alguna responsabilitat? És a dir, si totes les carreres tenen uns mateixos a, unes mateixes competències transversals de lideratge, autonomia, etcètera, etcètera, ah... i aquest(-) aquesta persona surt de la facultat amb la mateixa titulació que l'avalua per al mateix que un altre, i en canvi no se senten prou autònoms i han de recórrer pos a bueno, això, a un suport per ajudar-los a ser més autònoms. Diries potser que és que la universitat en aquí també li tocava treballar més específicament aquestes competències?
32. A: Mi(-). Jo penso que més mmm a mmm a veure, no, en principi no ho sabria del cert, eh, no ho sabria del cert, però m'imagino que ah... potser el que acostuma a passar, amb la persona amb discapacitat a la facultat, és que li tenen una certa consideració, val? És a dir, ah... sobretot si la discapacitat és molt severa o mmm dels professors i segurament dels companys també. Amb lo qual sempre tenen un entorn una mica més agradable, diguem, que la resta de companys. (...) Però això pot ser així o =o pot ser al revés, a l'inrevés= pot no ser així. O pot ser a l'inrevés. Ah mmm, però això acostuma a passar, val? Perquè a més a més doncs ah estem parlant de professio(-), estem parlant d'universitaris, no, no..., si estiguéssim parlant de l'escola =clar=, potser sí que et diria que acostumen a fer, no, doncs les burles... doncs llavors sí que poden succe(-) succeir aquest tipus de. Però a la universitat no, acostuma a donar-se més jo penso que l'altra tipologia, de que se l'ajuda, no, o se li considera una mica bueno tot lo que seria la (...) un ser succedani de compassió, =d'acord, d'acord= val?
33. M: Com un acompanyament mal entès =bueno, com un acompanya(-)=.
34. A: Sí. Però, però... dintre dels companys no hi ha cap tipus de... pues està molt bé que l'ajudin, no? Però potser sí que és una consideració que tenen els professors a

l' hora de valorar. No ho sé, eh, jo =ja, però sí que= parlo perquè m' imagino que pot passar aquest tipus de situacions.

35. M: Però sí que en tot cas...

36. A: Jo penso que de totes maneres la responsabilitat de la facultat si hi és és amb aquest, amb aquest eh, amb aquesta situació diguem de parcialitat, però també et diria que segurament la parcialitat eh no no es té mai =no ho sé= fora d'aquest d'aquest pecat, no? Bueno pues el professor li agradarà més aquell =sí, sí, i tant= que no pas aquell. I segurament, vés a saber si és tan objectiu quan valora aquell com aquell, no? =ja, ja, segurament= Per això existeixen els =sí= examen tipus test =sí= que són una merda =sí=, però que t'ajuden a ser objectiu i un se'n va a dormir més tranquil=sí=, més tranquil·litat de consciència =sí, exacte=. Potser amb lo que es podria pecar és amb això. De totes maneres jo penso que la por a a sortir al mercat laboral, després d'una bona preparació a la universitat, és estructural, eh. Jo és que no crec que sigui exclusivament per de de les persones amb discapacitat. Si existeix aquesta por, penso que és estructural. Ara, que la facultat podria fer ah... podria preparar millor a tots els estudiants, ah...segurament sí, perquè amb això de competències transversals tu ara m'ho dius, però a mi no em van preparar per competències transversals a la facultat, a mi no em van ensenyar la capacitat, clar =bueno això és de Bolonya, això és de Bolonya=. Ah! Doncs és de Bolonya =sí, és de Bolonya això=, a mi ja no em va tocar =no, a mi tampoc=,no perquè a mi no, no, ensenyar-me a parlar en públic, o ensenyar-me a parlar a ser líder o això mmm me les he arreglat jo com he pogut i quan he pogut, perquè a la facultat en absolut.

37. M: No, no, no, no i tant que no, i tant. Val, però en tot cas podries ah... a veure, el que m'estàs dient potser és que tant a casa, que hi ha casos, eh, aquests, sobretot aquests que després re(-) ah...tenen com a recurs doncs el venir aquí a buscar un suport, amb que tant a casa com en l'entorn educatiu, tot, eh, des de la llar d'infants, l'escola, secundària, universitat, han estat tan acompanyats que aquest acompanyament en el moment que se que se'ls hi diu "bueno, ara ja tens una titulació que t'avalua com a la resta de persones, espavila't i busca feina" ah... aquest, hi ha com un excés d'acompanyament que no els hi dóna, per tant, estratègies per poder anar pel món sols?

38. A: (...) Potser sí. (...) jo no diria mai que és un excés d'acompanyament = o que és un acompanya(-) que en aquest cas no es fa prou autònom? =. No, perquè, bueno,

és és com els adolescents, és a dir, els adolescents quan fan tota la formació, els adolescents, els nens i els adolescents quan fan tota la formació reglada, tenen un acompanyament, per llei, millor o pitjor. Tenen una adaptació curricular si cal, perquè tenen alguna discapacitat intel·lectual, no? Ah... evidentment això arriba a un punt que s'ha acabat i queden de cop a anivellats, diguem, ah... de la mà dels seus pares que no saben què fer, anivellats amb amb els altres, perquè, després de lo reglat, evidentment no hi han els suports. Els suports sempre són escassos quan hi són, val? Però després, arriba moments on realment es produeix un parón, i a partir d'aquí apareix el món, la realitat nua i i segurament això també els hi passa a les persones, als titulats universitaris encara que siguin més madurs, siguin més grans, estiguin més preparats, hagin fet més formació i siguin especialistes d'alguna cosa. Ara, un excés? Mmm jo penso que no és tant un excés, sinó seria ah, potser sí que hi ha sempre aquest aquest tarannà de (...) d'acompanyament, si tu, no? Per per la discapacitat que pugui tenir.

39. M: D'acord.

40. A: Potser potser existeix, però jo penso que és eh... que és estructural, és a dir, que es mmm si estiguessin menys acompanyats el salt al buit ah... jo penso que s'hauria de donar igualment =clar, perquè=. És com allò, és com casar-te, o és com tenir un fill. És, són passes que un fa =i que no saps com acabarà= i que està una mica sol =clar=, no?

41. M: Clar.

42. A: En principi quan un es casa no està sol, però també està sol.

43. M: Sí, sí, sí, sí, sí.

44. A: Vull dir que unes passes que se les, les ha de fer amb si mateix, no? Una prendre de decisió, una trobar-se, eh, a partir d'aquell moment estàs en un altre lloc. I són llocs vitals i importants i que fan una mica de vertigen. Jo pens(-) sóc una persona, el titulat universitari, li fa i encara més, i encara més, perquè ara sí ja no estarà en un entorn mmm bueno certament protegit o acompanyat o... potser se'l trobarà, eh, i anirà a l'empresa i el titulat, si fa, té un bon lloc, possiblement estigui molt ben acompanyat després també, eh, perquè bueno, són = però en principi no se sap= persones amb formació.

45. M: Clar.

46. A: Però no se sap.

47. M: No se sap. Clar, és que, a veure, des de... bueno, des de que es va legislar tot el tema dels suports també a la universitat, ah...les universitats estan posant-hi molt de servei en tot aquest tema de la... del suport a l'estudiant universitari amb discapacitat. I l'altre dia, altres associacions de persones amb discapacitat em deien "és que ara que surten els primers ens adonem que no són prou autònoms, perquè els hem acompanyat tant, fins i tot a la universitat, no? Des de que hi ha la Unidiscat amb tots els serveis d'atenció a l'universitari amb discapacitat, amb tots els suports que se li posa, l'hem anat acompanyat tant que ara ens adonem que no els hem fet autònoms". I estaries una mica d'acord? No hi estaries d'acord? O com ho veieu? Perquè clar, també aquí suposo que té molt a veure el tipus de discapacitat.
48. A: Bueno, suposo que a veure, sí, clar, clar que té a veure. Les les ah...nosaltres treballàvem amb amb persones amb discapacitat física, que en principi el seu cap funciona perfectament, el que passa és que van amb cadira de rodes, o tenen algun problema motòric, o tenen algun problema ah... visual o tenen. Bueno, visual nosaltres no en som especialistes, tenim alguns, però ah... només discapacitat visual, no, no completament cecs. Això se n'ocupa més, s'ocupa la ONCE = sí=. Amb (...) un se l'està acompanyat, és que clar tu dius que... depèn, jo és que les persones amb discapacitat intel·lectual no sé si arriben a la facultat =no, no, intel·lectual, no, estàvem...=, em sembla que no arriben a la facultat.
49. M: M'estava referint a persones sobretot sordes.
50. A: Potser sí que s'ho troben, jo no t'ho sabria dir =d'acord=, perquè no, no...
51. M: Però en canvi, però vosaltres no ho, no ho detecteu això. (...) Perquè pot ser molt molt característic de l'acompanyament que s'ha estat fent a un tipus de discapacitat i prou, clar. No us ho trobeu.
52. A: Clar, evidentment la discapacitat, nosaltres l'acompanyament que ha de tenir una persona amb discapacitat física és un tema de pràcticament de de barreres arquitectòniques = d'intervenció en l'espai i s'ha acabat, clar=. No... el que passa és que, i en algun cas també de materials. Però... mmm no cap altre tema. Amb una persona sorda m'imagino que necessita algun altre tipus d'acompanyament amb la facultat, no?
53. M: Sí, clar, cada... la discapacitat i cada persona =lo que passa que clar, evidentment després sí, segurament, segurament=, són molt... molt personal.

54. A: De totes maneres, les persones amb discapacitat auditiva són també, tenen la seva... una tipologia, eh, molt molt especial =els temes de relació social= exacte, viuen viuen molt amb amb el seu món, no? Segurament i aquí m'imagino que els altre(-), el el el el món del treball, eh, evidentment els hi fa por. Clar, aquesta gent ah... es trobaran amb un mercat laboral que no tenen ni idea de qui qui, no? Que els hi diu, a més a més, mercat laboral, t'has de guanyar les garrofes, és un sistema productiu, a, a veure com vaig entrant, a veure si si ets cap de turn a veure si la gent és comprensiva amb tu, no? Bueno, tenen una quantitat de dubtes importants. Jo és que no sé, això de l'accés, potser amb la discapacitat auditiva sí =li veuries més. però vosaltres en tot cas, però...= perquè potser nosaltres = o creieu que sí?=. No, jo amb amb... no, no. Jo et diria que més la sobreprotecció pot haver estat amb amb el món familiar, eh, en un inici.
55. M: D'acord.
56. A: Però... no perquè és un tema més de barreres arquitectòniques si la gent (...) s'ha anat espavilant, no? No crec que sigui, jo penso que és una por estructural, i amb el seu cas, a més a més, incrementa. A part, que són persones que tenen, són... hi ha més sensibilitat a la barrera arquitectònica, més sensibilitat a la manca de polivalència, coses que demana el mercat.
57. M: Clar.
58. A: I la relació social sempre està condicionada per la teva discapacitat, clar, és que és un..., no, és un rollo, que com et miri l'altre depèn de com entengui ell la teva discapacitat.
59. M: D'acord. I quin paper hi veieu aquí amb la família?
60. A: Bueno, la la família evidentment també ha canviat molt, molt. La família que té un fill que és titulat universitari és que s'ha posat amb moltes ganes amb el fill i que ha apostat molt pel pel seu fill. Ah... bueno, la família també els els canvis vitals ah... els els hi fa por. Potser amb un titulat universitari ja la família està, ja és més gran i la família està més madura. Però per exemple l'altre pas anterior de l'adolescent a... aquí sí que ens trobem amb, amb, bueno amb pors de les =pors= famílies, no? Bastantes pors de les famílies sobretot per això, perquè acabar aquell món idíl·lic de la infància una mica protegida per la psicòloga, per la psicopedagoga, per.. val? I ha de fer un salt a, moltes vegades, cap a que, si van a la facultat, la família acostuma a a estar tranquil·la durant un cert temps, però si no van a la facultat llavors comença un pedicle important de recerca de la

professió, a veure on és hàbil el noi... Perquè moltes vegades les adaptacions curriculars no... no =no, no l'han ajudat= no han tingut en compte la potencialitat real del noi. Ni han tingut en comp(-) en compte el tipus de feina que realment podrà fer aquell noi.

61. M: És molt molt interessant això que estàs dient =sí= . A veure, tota...
62. A: De fet de fet nosaltres estem fent ara, hem hem muntat un projecte justament per per aquesta aquest moment, aquesta fissura que es produeix després de l'arreglada amb fracàs escolar o no. Moltes vegades, moltes vegades hi ha fracàs escolar, moltes vegades no hi ha fracàs, hi ha fracàs escolar però el que passa és que es dóna el certificat aquest del de l'ESO =sí, sí= de després d'adaptacions. Però, nosaltres lo que estem intentant lluitar és de fer una intervenció abans que tinguem, abans sobretot en el moment de la de la aplicació de les de la confecció de l'adaptació curricular, perquè sigui una adaptació curricular molt molt tenint en compte el mercat laboral que es trobarà i lo que realment podrà fer aquell noi. M'he trobat moltes vegades que vaig a... he anat a l'institut pel meu, m'he ocupat bastant dels adolescents, he anat a l'institut i la i la mestra, un mes abans que acabi la ESO, m'està preguntat a mi si li donen la homologació o no li donen, perquè clar, llavors depèn de si la té o no la té podrà accedir a uns estudis professionals o no podrà accedir, i... i això t'ho plantegen amb un mes. I a més a més tu li dius "però, no és que aquest noi jo el veig en una empresa, podria estar fent això, no? I eh, podria... ell és molt bo amb...".
63. M: Sí, posant-hi límits de (?) <boli>.
64. A: I tu li dius "escolti'm, però... mmm vostè l'agafaria si tingués una empresa? I on està aquesta empresa, i on està?" no? Moltes vegades... cadascú es dedica a lo que es dedica i la visió més, una mica més des de dalt =clar=, més panoràmica =clar=, o més enllà, o més a llarg plas, aquesta m(-), aquesta alguns professionals la poden tenir, però no la demanis de forma generalitzada. Llavors la gent no veu més enllà, queda molt parcial, queda molt subjectivada amb la relació afectiva =ai, perdó= que tenen amb els nois =sí=, i que està molt bé que la tinguin, i tenen aquesta relació afectiva amb els nois, però això també els hi fa pensar que "aquest noi jo el podria tenir en una fàbrica, podria fer això perquè és molt bon noi..." i tu dius "escolti'm, en el mercat laboral això del bon noi =no= els hi dóna igual, i això que vostè m'està dient, ningú li pagarà per això". I mmm "però aquest noi..." lla(-) llavors clar, el tema és, en el moment de l'adaptació, fem una adaptació

curricular ja pensant amb la realitat dura que aquell noi podrà fer dintre d'un mercat laboral, perquè es guanyi la vida, perquè pugui tenir un sou i perquè no sigui un desgraciat que després es quedi a casa ah. Llavors, tota aquesta feina és una feina molt intensa, que s'ha de fer amb un acompanyament després amb tota aquesta formació, i a més a més tot un treball amb els pares. S'ha de fer amb els pares, perquè igual que la mestra queda empresonada dintre d'aquesta relació afectiva =si=, imagina't la mare i el pare.

65. M: Home, clar.

66. A: Clar, perquè tampoc ningú els ha dit =sí= “el seu fill això no ho podrà fer” “però és que és tant bon noi” clar. Jo ja m'imagino la mestra parlant amb els pares “és que és tan bon noi...”. I amb això no fem res, perquè després el mercat laboral, clar jo me'ls trobo que m'arriben a mi =clar= amb la ESO homologada, sense po(-), no no poden fer un..., o o... no poden fer un PQPI, no poden fer tota aquesta formació més d'oficis, perquè com tenen la ESO, no poden entrar i i... =I ja hi som! Estem en un carreró sense sortida = “aquest, aquest noi podrà treballar?” “I per què no comencem a buscar feina i t'ho diré?” no, i ja està, pos endavant, encara, no? Casi el xumet. Buà, tot això, i a més a més els pares, no? Tot, a ver, totes les expectatives dels pares, els pares pensen que el seu fill això ho podria fer, i i ningú els hi ha dit que el seu fill això no ho podrà fer, i això tampoc, i això tampoc... i lo que podrà fer és fer de jardiner.

67. M: Clar.

68. A: Llavors =clar=, quan tu els hi dius als pares =clar=, has de tenir, has de fer tot un procés =i tant=, no els hi pots dir així, d'un dia per l'altre =no, no, no=, no, perquè és un cop tan gran, no? = les expectatives que hi ha per darrere=. Ara, evidentment durant molt de temps, ells també s'han negat a veure aquesta realitat, amb la qual tu has de fer tot un procés llarg, amb tranquil·litat que no s'ha fet abans =clar= i que s'hauria d'haver fet abans, però que tu has de fer tranquil·lament, perquè els pares els pares puguin anar paint que el seu fill en realitat podrà fer lo que podrà fer i això estarà bé. Bueno, ara estem fent un projecte per això. Per això nosaltres, no? Estem d'això, estem amb aquesta fase, i amb aquesta, com ens arriba tant poqueta població... però jo imagino que ho tenen més fàcil amb la família, però que amb alguns casos es poden trobar ah... amb amb bueno, moltes vegades també les famílies tenen les seves pors de que la persona amb discapacitat titulat també pugui trobar un bon lloc de feina.

69. M: Clar, clar, i tant.
70. A: I bueno, a vegades això els hi acompanya als fills a... i altres vegades potser als als hi fa tenir una mica més de por =d'acord=, però mmm, no, no, no et sabria dir.
71. M: D'acord. Creus que les persones titulades amb discapacitat, titulades universitàries, haurien de d'inserir-se amb la mateixa via que s'insereixen les persones titulades universitàries sense discapacitat? És a dir, aquest tipus de servei haurien de desaparèixer d'alguna manera?
72. A: Els de les universitats?
73. M: No. Els els específics per persones amb discapacitat, siguin de la universitat, o siguin del món de les institucions vostres...
74. A: Evidentment si si en algun moment a... el servei, només cal tenir la sensibilitat, eh, i preguntar, perquè... la única diferència que hi ha entre un tècnic, eh...com jo, com podríem dir, que sóc una persona especialitzada amb discapacitat, i un tècnic, al costat meu, que sàpiga d'inserció laboral i que no tingui cap especialització, és que jo m'atreviré a preguntar a la persona quina discapacitat té, que me l'expliqui, que m'expliqui quina és la disfunció, perquè a mi que em digui "jo tinc espina bífida" i a mi això m'explica =no res, no massa res= una mica més que a la persona tècnica, però poc més. Perquè l'espina bífida pot ser tan complexa! Tan complexa com aquella persona és. Perquè aquella persona pot tenir, des d'una afectació aquí fins aquí, des de que, a més a més, una persona amb molta afect(-) amb molta afectació té una energia que és capaç de no se sa(-)... primera afectació pot ser diferent, després la persona és diferent, després, bueno. I això amb una malaltia que és eh... (...) no, de fet l'espina bífida és complexíssima, totes =sí, sí, sí, sí=, els discapacitats =sí= són molt complexes =sí= i poden tenir afectacions diversssís(-), molt diverses. Jo li haig de preguntar a la persona què és lo que no pot fer, com l'afecta la funcionalitat i... en què la condiona a nivell de feina. Si el tècnic s'atreveix a preguntar tot això des del respecte i des del desconeixement, perquè un ha de dir "jo no, eh, de tu no sé". "Ah! Espina bífida, ja sé". No, =no, no= "de tu, no sé, diga'm què és lo que no pots fer i jo faré un perfil, i amb això anirem a buscar aquest tipus de feina" en principi, i que tinguin informació una mica de algun, d'alguna eina específica tipus la contractació especialitzada o ... la resta és ah... pura sensibilitat i pura...eh, torno a dir, igual pots treballar amb un altre tipus de persona, eh... és a dir, jo sempre que tinc una persona al davant, doncs les característiques que necessites, les competències transversals =clar,

clar= que necessites, ja està. És a dir, si això es fa, el que passa és que encara estem amb... Ara la situació és diferent, els tècnics ens en saben i i perfectament podrien treballar amb les persones amb discapacitat sense... Llavors nosaltres la nostra filosofia és que quan això passa nosaltres ens retirem.

75. M: D'acord.

76. A: És a dir, quan ja hi ha uns serveis generalistes que poden fer ah...tota aquesta tasca de suport i d'atenció i... si la persona no la necessita, nosaltres no tenim... jo penso que evidentment han de ser tractats dintre dels serveis ordinaris, per suposat.

77. M: I per tant aquests professionals dels serveis ordinaris, tota aquesta part més de, de sensibilització, però també de formació, d'on l'haurien de treure? Qui et sembla que els hauria de donar? Ja hauria de formar part dels seus estudis universitaris quan els realitzen, o... o llavors haurien de fer alguna formació específica?

78. A: Bueno, jo penso que això (...) això es dóna amb la, amb la, amb l'educació de tota la vida.

79. M: Vale.

80. A: No penso que sigui una educació específica, és és la... quan en una classe tu tens persones amb discapacitat (...) i nens que són d'un altre país, i nens... no sé, això ja ja... ja està aquí. Evidentment, penso que ha de formar part dels estudis, no? Alguna cosa ha de formar part dels estudis, perquè... evidentment una cosa és el contexte i una altra cosa també és potser això transformat en alguna activitat, no necessàriament una matèria acadèmica, però sí amb alguna activitat que que que es pugui treballar tot aquesta, aquest coneixement, perquè el prejudici està quan no, quan no hi ha coneixement =clar=, no, evidentment. Ara, els els tècnics? Doncs ah...hi ha un munt de cursos, si volen saber-ho...=ja poden= i sí.

81. M: D'acord. Molt bé.

82. A: Però si no, truquen aquí i jo els informo ràpidament.

83. M: Per exemple. D'acord. Què hauríeu... què, creus que hauríeu de fer alguna cosa diferent a la que esteu fent, que ara no pugueu fer, per donar servei a aquests, aquestes persones?

84. A: (.....) No, mira, et diria que no, perquè justament a més a més ah... a més d'aquest programa, que ja t'he comentat que és més cap a l'adolescència, també tenim... hem començat justament un programa ara, que és de... que de fet, la

nostra intenció és buscar aquest perfil: una persona amb amb discapacitat física, titulat universitari, o, no ha de ser ben bé un titulat però, amb estudis, que tingui algun problema d'autonomia per sortir al mercat laboral =d'acord=. Hem començat ara mateix el programa=d'acord, a molt bé=. Sí. De l'Ajuntament, el subvenciona l'Ajuntament de Barcelona també.

85. M: Interessant.
86. A: Sí, sí, sí. Perquè ara, també et dic, per això et dic. Ah... és una mica mmm un projecte pilot que estem fent, perquè ens estem adonant, portem mmm dos mesos d'execució, i ens estem adonant que no acabem de trobar aquesta població.
87. M: Clar, és que a més a més és difícil, perquè estem parlant d'un 1'1% de tots els titulats, clar, és que... i que a sobre sigui amb discapacitat física i amb aquesta situació de falta d'autonomia...
88. A: Exactament, estem tenint molta = clar, és que estem buscant mmm l'agulla en un paller= dificultat de trobar, de trobar aquesta població =clar=. De totes maneres... bueno, eh, anem anem... farem farem igualment, perquè també el el projecte és aquesta població, però també treballar amb la inserció del propi col·lectiu amb persones amb discapacitat de la ciutat de Barcelona. Però aquesta branca que ens interessava molt veure què =clar=, no acabem de trobar =clar=, no hi ha demanda d'aquest tipus d'usuari =no hi ha demandes. No, no, clar, clar, segurament=.
89. M: D'acord. Què és el que els hi oferiu, als usuaris quan vénen? Els hi oferiu formació =no, no=, els ensenyeu a fer currículums?
90. A: Sí. Nosaltres el que fem és un assessorament, una orientació del del perfil professional. Hi ha molts casos, un, una... bueno, l'orientació que ja entra dintre de l'orientació, una possible reconversió del perfil, perquè a vegades és mmm eh...en el cas dels titulats, bueno, per què no, no? Mmm si ha estat un un accident o la discapacitat ha estat sobrevinguda per algun motiu, moltes vegades necessiten fer un... =refer= bueno, lo que s'havien plantejat evidentment doncs ara potser ja no ho poden continuar fent, i han de tornar a iniciar un altre plantejament professional, no? Llavors nosaltres acompanyem amb tot aquest procés, i després lo que fem també és acompanyar en el procés de recerca de feina. Mmm sigui, o amb la millora de feina també, el que passa que actualment la millora de feina no, no hagi que al final canvia =sí, no si= i no la vol perdre =clar=. Però... fem tot aquest tipus de, tot aquest acompanyament mitjançant evidentment, doncs,

assessorament curricular, en la comprensió del currículum... tot lo que és les noves ah... maneres de buscar feina, tot lo que és ajudar-los a fer un procés de pre(-) selecció, explicar què és un procés de selecció, mmm conèixer-se una mica ell mateix, ah... i tot lo que és la presentació d'ofertes. Estem darrere de la presentació d'ofertes, mirant com és l'oferta, no? Bueno, depèn. Hi ha persones que necessiten més atenció, altres que mmm funcionen més autònomament, i després fem el seguiment de la inserció a veure com va tot, i també fem la prospecció, nosaltres anem a les empreses a a picar la porta també, per explicar lo que són les persones amb discapacitat i la borsa d'usuaris que tenim.

91. M: D'acord.
92. A: Això és lo que fem.
93. M: Per tant, quan l'empresa ah... rep a...un possible candidat que els hi envieu vosaltres, ja tenen clar que és una persona amb una discapacitat motriu, amb una discapacitat física, no? Val.
94. A: Sí, perquè t'ho pregunten a més a més.
95. M: Val, d'acord. No, perquè un altre tema també interessant és, clar, en el cas que no, quan el la persona ha d'estar per la seva discapacitat, si en el currículum, si en l'entrevista, si utilitza aquesta...
96. A: Nosaltres recomanem, nosaltres recomanem a... a veure mmm evidentment, quan vénen al nostre servei, nosaltres quan anem a l'empresa i enviem una persona a l'empresa, l'empresa ja sap que té un discapacitat =clar= i i la persona evidentment ha entrat en un servei on està parlant de la seva discapacitat =i ja està= i ens dediquen només a això, val? Ara, si és una candidatura ah...que un fa lliurement, jo lo que recomano és que no es posi en la discapacitat, perquè això és donar-li un a, donar-li un joc a la discapacitat que un no sap a on a on quedarà =clar=, perquè =clar= si tenen cin(-) cinquanta currículums i... un té discapacitat, doncs potser te'l trauran =clar, clar= sense conèixer ni qui és ni com és ni potser lo magnífic que seria per aquell lloc de feina. Llavors, almenys jo deixaria la porta oberta per a intentar arribar a que em vegin la cara =a l'entrevista, clar= a l'entrevista, no?
97. M: I després a l'entrevista...
98. A: I després a l'entrevista, bueno, doncs evidentment que que vegin qui sóc i que tinguin la consideració que puguin, no? Bueno =i ser capaç...=. Però un ja té unes eines per jugar-les, no? =clar, clar= Clar, així a *vote pronto* és és...

99. M: Clar, i per tant ser capaç llavors de seduir amb la discapacitat, no? De dir “mira, escolta’m, jo necessito =bueno= que m’adaptis una taula, per exemple =sí, sí, capaç...= però en canvi saps que això, això i això jo t’ho faré molt bé, perquè...”.
100. A: Clar, el tema és que jo em presento, no, jo em presento a un lloc de feina, jo “sí, tinc una discapacitat, però vostè està buscant un informàtic. Miri, jo mmm” i parlant clar, a més a més parlant molt clarament, “jo respecte el tema de la meva discapacitat, doncs miri, això, necessito això i això i ja està. Funciono com una... treball igual, 100%, mmm trenta-cinc hores, quaranta hores... igual que qualsevol altra persona, no tinc cap problema de salut per agafar una baixa”, i una discapacitat no és un problema de salut. A vegades és una situació crònica =no, no, i tant= i... no no tinc perquè estar malalt, vull dir que no... hi ha hi ha algunes discapacitats que sí =algunes sí=, però...vull dir, bueno, però majoritàriament no, una situació crònica funcional que ja és així =i està estable i ja està=, exactament, exactament.
101. M: D’acord. Aquesta intermediació que feu amb les empreses i i la persona amb discapacitat, com la valoren les empreses? En teniu algun retorn?
102. A: Sí, fem un... acostumem a fer cada any qüestionaris de satisfacció a veure què...
103. M: I quin retorn en teniu?
104. A: Bueno, mmm l’empresa, l’empresa és molt especial, eh, l’empresa quan els retorna, quan ens retorna el... de fet ah....del qüestionari que els hi passem (...) ara, ara fa, després de l’Ero no hem tornat a passar el qüestionari, això és eh... un tema que tenim també (...). La valoració de l’empresa és bona quan part(-) quan col·labora amb nosaltres, val? Quan quan... quan col·labora i quan ha sortit bé la inserció.
105. M: Clar.
106. A: El nostre problema és que si ens ens surt un... mal candidat, diguem una persona que ens deixa malament, eh... mmm és un problema, perquè l’empresa acostuma a tancar la porta =clar=. Llavors si tanca la porta, tanca la porta pel següent, la següent quantitat de candidats que podríem haver enviat i potser aquest tanca la porta durant un temps =clar=, anys, eh? I això és un problema. Llavors, nosaltres intentem no equivocar-nos a l’hora d’enviar a la gent que estiguem bastant segurs, però bueno això mai...no tenim garantia =clar, home i tant=. Bue(-)

llavors, l'empresa quan, si es produeix una bona inserció, l'empresa està contenta i l'empresa llavors contractarà. Ara, també és veritat que l'empresa acostuma a contractar, i això no m'ho has preguntat però, l'empresa acostuma a contractar per un tema de sensibilitat.

107. M: De sensibilitat?

108. A: Absolutament.

109. M: No, no per legislació?

110. A: Legis(-). No. Legislació? Home, evidentment les empreses de més de cinquanta treballadors =sí= tenen l'obligació, però no hi ha inspeccions. Només les empreses que tenen algun tipus de pressió per alguna situació, perquè es volen presentar a un concurs públic, perquè han de rebre una subvenció de la Comunitat Econòmica Europea i saben que els hi preguntarà lo del 2%... Llavors en aquest cas, sí. Eh... que ens truquen ràpidament, no? "Que tenim aquest", perquè hi haurà, no, perquè els hi fa mal(-), els hi fa por no tenir aquella subvenció =clar=, no poder-se presentar. No els hi fa por una inspecció, perquè acostumen a haver molt poques, ni els hi fa por tampoc la multa que és irrisòria =clar=. (...) També hem rebut alguna vegada alguna trucada de... d'això, ha vingut l'inspector i ens dóna un temps per acabar de... Però no, no, la llei està... en aquest sentit és molt molt deficitària perquè no s'ha posat els mitjans =d'acord=, no s'ha fet una estratègia de de de control, no? De compliment. Llavors, majoritàriament s'incompleix, cada vegada menys, però bueno, el panorama continua sent =sí...= en aquest país d'incompliment, eh, d'incompliment. Llavors, lo que ens trobem és que qui contracta sobretot és és és, per sensibilitat, és la petita i la mitjana empresa, que tenen un familiar, coneixen una persona... Clar, perquè el tema de la discapacitat és conèixer-ho, una vegada quan ho coneixes ja, ja està. De fet, nosaltres moltes vegades utilitzem, anem en una empresa, no, i la l'empresari "ui aquí podria, no, posar un amb cadira de rodes?" No, no, no, no és una persona amb cadira de rodes, és una persona amb diabetis, és una persona amb discapaci(-)... "Què dius? A sí? Ah, ah!". Bueno, evidentment lo que intentem, perquè nosaltres no som agència oficial, nosaltres anem amb un caire molt d'ajudar a l'empresa a complir aquesta... aquesta llei, i si no vol complir-la, doncs facilitar-li la la recerca de candidats amb persones amb discapacitats que li poden fer la feina fenomenal, i a més a més tindran una contractació bonificada. Bueno, la lo que ens trobem és això, mmm la petita i mitjana empresa és la que contracta per

sensibilitat, i és la que acostuma a estar molt contenta, val? I la gran empresa doncs... si pot no contracta, i si té molts a... frentes, doncs llavors contracta... per per aquest motiu, no?

111. M: D'acord, d'acord. I els titulats, aquesta intermediació que feu vosaltres amb la, amb l'empresa i ells, com la va(-), quin retorn us fan? Com la valoren també?
112. A: (.....). Mmm bueno, els titulats no ho sé, perquè... =bueno, com...=. No, saps què passa? Que... te(-) te(-) ah...(....) home, jo jo he treballat molt en un servei, eh, també, de fet et parlo molt de la meua experiència d'haver treballat durant deu anys directament amb amb els usuaris, amb l'empresa, no? Però... ara potser la realitat són els meus equips els que estan als territoris, són ells els que tenen més aquest, a ver, ho expliquen evidentment a les nostres reunions i joestic al dia. Però així, concretament, no et sabria dir. Però suposo que estarà, està, a veure mmm (...) tenim de tot, no, no et sabria, no et podria respondre si són titulats o no, eh, perquè no... =bueno, bueno=. Segurament els titulats tenen tenen una resposta més més, eh... mmm... més satisfactòria que potser un altre col·lectiu, no? =d'acord= Sí que ens trobem a... col·lectiu menys format de persones amb discapacitat, perquè és un col·lectiu històricament, quan a partir de determinada edat, és un col·lectiu molt poc format, amb molts dèficits de formació, mmm evidentment és un col·lectiu més primari. Al ser més primari també és el col·lectiu que s'asseu, no, i et diu mmm "a mi el es(-), a mi el estado me debe" eh "¿qué me vas a dar?", eh "porque tu no tienes discapacidad, ¿qué haces aquí trabajando?". També hi ha aquesta posició, és molt freqüent, de fet, aquesta posició de "a mí que me den", eh, "jo tinc discapacitat, a mi que em donin". Això és molt freqüent, molt freqüent, amb la població a partir de determinada edat. No és tan freqüent amb la població més jove =d'acord=, la població més jove ja és una altra... és una altra manera de pensar la discapacitat, que no... no, no, no és aquesta manera =d'acord=. Eh, una altra... és una altra responsabilitat amb si mateix, i a més a més sobretot això, no, la discapacitat és és està com molt més integrada, eh, dintre de lo que és la seva personalitat, molt més, molt més normalitzada dintre de la seva personalitat. Amb el cas de les persones amb discapacitat més grans, doncs bueno, suposo que també han sofert molt, han tingut molta manca de recursos i de formació, moltes vegades per la discapacitat, i... i això els hi fa... bueno, diguem més primaris amb les respostes, no? =Clar, clar, clar, sí, sí, sí...= Això són els XXX que han passat gana, no, de petits =sí, sí= i, i...

després els trobes que estan com desesperats =sí= de qualsevol servei, no? =sí=
Són els primers que se't passen davant, o perquè no tenen res a fer, però ells, eh,
han tingut... =sí, sí, sí, clar= Jo moltes vegades ho veig, no, penso osti mmm clar,
què què fan, no, corrents? I... els hi falta aquesta aquest amor al al al, eh, al
prójimo =ja=, possiblement perquè ells són voraces, =han tingut aquestes XXX =,
són voraces, no? =clar= No paren, no, no, no deixen de ser voraces perquè no, no,
no ho han tingut mai, no han tingut mai =sí, sí= el el els serveis, no, estan
deficitaris i encara a vegades són així, deficitaris.

113. M: I tant, i tant. (...) Els hi manqueu ah... ai, perdó. Els hi detecteu mancances en la formació a nivell universitari? Tot i que ja n'hem parlat una miqueta abans i em deies "home, lo de les transversals..." tampoc.
114. A: Jo és que lo de les transversals jo et diria que no ni ni ho conec, no, això del Pla Bolonya ni ho conec.
115. M: Però en tot cas els hi man(-)... els hi noteu algun dèficit en la formació?
116. A: És que no, no, no t'ho sabri(-), això no t'ho sabia dir Montserrat =d'acord=. Això ho hauria de preguntar als meus tècnics, si pensen amb algun cas concret =vale=. Si vo(-) mmm tinc aquí un tècnic que treballa, i a més a més té, és titulat universitari, té discapacitat i... ell treballa contínuament amb... amb... està veient persones cada dia =sí=. No sé si vols que el cridi, =bueno, potser acabem una miqueta i després poder... = potser aquestes re(-)... potser aquestes respostes te les podria contestar ell millor.
117. M: Val, d'acord. Val doncs potser sí perquè, clar, també volia preguntar sobre el tema de les pràctiques. És a dir, si veieu diferència entre titulats que realitzen pràctiques durant la carrera, i els que no.
118. A: Clar, això t'ho han de contestar, t'ho hauria de contestar ell, o t'ho hauria de contestar... Jo aquestes preguntes les podria... les podria enviar als meus equips=doncs quasibé que sí, mira=, i... reenviar-te-les a tu, perquè...
119. M: Sí.
120. A: Ah... hem d'anar cas per cas, ja et dic =d'acord=. És que potser estem parlant de que... no sé, amb els sis equips que tinc, potser te, t'estic, t'estaré parlant d'una població de... no sé, de vint joves o de quinze =doncs, mira=, llavors hem d'anar una mica, respondre la pregunta...
121. M: Doncs sí, doncs mira, saps què? Totes aquestes d'aquí...

122. A: Aquestes si vols =aquestes...= ho intentem amb el Pablo a veure si està lliure, i si no, mmm me les =les envio, si pots, sí...= me les envies, jo les envio als meus, als meus treballadors i et faig =d'acord, només seria això= un reenviament =sí=, i et faig un reenviament de les respostes.
123. M: Perfecte, perquè només seria això. En canvi tota aquesta part d'empresa igual sí que me la pots respondre, respondre tu mateixa. Per exemple, què veieu que valoren més les persones, ai perdó, les empreses davant, a, d'un currículum? El currículum en si, la formació que té, o bé la situació de discapacitat d'aquella persona? Què pesa més encara generalment a les em(-), a l'empresa?
124. A: (...) Home, sempre i quan la discapacitat no impedeixi la feina, jo penso que miraran el currículum.
125. M: El currículum. Ah... també té alguna cosa a veure la visibilitat de la discapacitat, o no?
126. A: Per alguna empresa, per alguna empresa és important que es vegi.
127. M: Que es vegi?
128. A: Clar, perquè volen... donar aquesta imatge també, no? =de la responsabilitat...= i per alguna... sí, i per alguna empresa... per les empreses grans és important que es vegi.
129. M: D'acord.
130. A: Sí.
131. M: D'acord.
132. A: Que no es vegi (...) no... no penso que sigui un factor important per cap empresa.
133. M: D'acord. Els titulats ho diuen al revés... =perquè llavors no els agafen, si no no els agafen= Clar. Els titulats ells ho diuen al revés.
134. A: Què diuen?
135. M: Diuen que les empreses no volen que es vegi. (...) Sí, sí, sí. Diuen que no volen que es vegi... per tipus de la imatge... sí. A(-) això els titulats, en canvi els serveis cap cap ho diu eh, és curiós, eh? Sí, sí.
136. A: Això és, és potser general(-)...
137. M: A veure, els titulats que no han trobat feina encara. Els que han trobat feina, no. Clar... Ja suposo que hi ha aquí també els esbiaixos propis...
138. A: Bueno, els seus propis fantasmes, de que això també..., no? =Clar, clar...= És, és per la seva aparença que no els agafen, no?

139. M: Clar. Per això també és interessant veure que després, en la realitat, els insertors detecten que no és així, clar. A veure (...) si teniu problemes de vegades per inserir-los, pot tenir a veure amb el tema de les adaptacions del lloc de treball. És a dir, que les empreses davant d'haver, davant de tenir un treballador que calgui fer adaptacions al lloc de treball digui "ui ui ui ui, no, no, no. Porta-me'n un que no calgui fer adaptacions".
140. A: Això és hiperfreqüent.
141. M: Sí. D'acord.
142. A: Molt freqüent =clar, perquè...=. El tema de l'adaptació... bueno, és...
143. M: Veuen que hi ha una despesa...
144. A: Una despesa... "i ara aquí haig de muntar... i ara aquí... buf!" Això és un gran im(-) =quan a lo millor pots... sí=, això és un gran impediment. I mira que està subvencionada, eh.
145. M: Clar, i a més a més ho diuen potser sense haver fet un estudi previ =sí, sí, sí, no però no, no però, ui... =, per tant no sap ni el que els hi costarà.
146. A: No, però això ja és...
147. M: Ja res.
148. A: Ui, ui, ui...
149. M: Ja és porta tancada, no?
150. A: I tant. "Això ja és un altre problema. Ui no, no, no, no, aquí no es pot...".
151. M: Clar, clar. Què necessiten les empreses, així en general, que un titulat a... universitari amb discapacitat no els hi pugui donar? O no hi ha res?
152. A: Com? La pregunta?
153. M: L'empresa necessita alguna cosa que un titulat universitari amb discapacitat no li pot donar? (...) Si abans dèiem que el que valoren és la formació, entenem que no, oi? D'acord.
154. A: Bueno, lo que no volen, els problemes. No volen que siguin problemàtics =no volen portar=, volen que siguin, doncs, això mmm treballador productiu i... com un altre. Això és lo que volen.
155. M: Les empreses veieu si a... tenen, d'alguna manera tenen incorporat, que també pot ser un tòpic i prou, eh, però tenen incorporat el... la... el concepte aquest de "bueno, és que de fet una persona amb discapacitat, quan ja arriba a la universitat, com que ha hagut de saltar tantes tantes tantes barreres, s'ha hagut d'esforçar tant tant tant amb tot, a... possiblement serà el treballador que s'estimarà molt el lloc

de treball que que ha aconseguit, a... un treballador que serà potser més fidel a l'em(-) a l'empresa". Això ho tenen incorporat les empreses? O ni tan sols hi pensen amb això? = Sí, sí, a vegades sí= Que seria d'alguna manera de poder valorar que aquell treballador tindrà un plus més que la resta que a la l'empresa això li pot ser beneficiós.

156. A: Sí, tot depèn, tot depèn de l'empresa. Hi ha empreses que poden pensar això, i hi ha empreses que poden pensar que... per la discapacitat, doncs això, mmm busco un tipus de feina segura i estable i... i bueno, eh, i tampoc se li podrà demanar massa, i molt... molt en plan funcionari... també ho poden pensar. =D'acord= Penso que són... dos tipus de pensaments. I després estaria el que pensa que és un treballador com un altre, no?
157. M: Clar. Creus que hi ha alguna cosa més que hi pots afegir, a l'entrevista?
158. A: No, em sap greu perquè no no tinc... no, aquesta població no és mmm però bueno, amb aqu(-) aquestes preguntes potser les podem solventar =sí= amb el... amb el caso por caso dels meus equips, que et contestin ells =d'acord= des del número de persones que tenim d'aquesta població =perfecte=. I... no sé, si vols ho fem així o ho intento amb el, amb el Pablo...
159. M: Quines són les mancances, a nivell de formació universitària que a partir de la vostra experiència detecteu que tenen els titulats universitaris amb discapacitat?
160. A: Realment no arriba al nostre Servei un volum representatiu d'universitaris amb discapacitat... En el cas dels que tenim valorats, en aquest nivell les mancances són les mateixes que per la resta de joves estudiants, no hi ha trets diferencials significatius.
161. M: Els titulats que han realitzat períodes de pràctiques en la seva formació veieu que tinguin més habilitats que els facilitin la inserció laboral? Quines? I si no, quines mancances detecteu en les habilitats o competències?
162. A: Com en la resposta anterior, aquest no és un fet diferencial pel fet de tenir discapacitat. Per a tots els joves, el fet d'haver realitzat pràctiques és positiu i ajuda a millorar el C.V. donant una vessant més pràctica al que s'ha après. Les persones que han realitzat pràctiques han millorat el seu C.V... poden dir que tenen una experiència en un entorn laboral, i han tingut al seu voltant per primera vegada companys que són persones treballadores, amb uns interessos i situacions molt diferents a les que es donen en l'àmbit universitari.
163. M: Com valoren les empreses la formació dels titulats? Què valoren més?

164. A: Les empreses valoren la formació de les persones titulades que es presenten a les seves ofertes: En el cas de les persones amb discapacitat, aquest fet és molt valorat perquè és un indicador de normalitat i de que la persona amb discapacitat té un nivell formatiu que "l'equipara" a la resta d'estudiants.
165. M: Com valoren, les empreses, les pràctiques durant la formació universitària?
166. A: En general les empreses solen rebre bé els C.V. de persones que han realitzat pràctiques laborals durant la seva formació acadèmica.
167. M: Els titulats universitaris amb discapacitat els costa més inserir-se professionalment que la resta de titulats? En teniu estadístiques o estudis fets? En cas afirmatiu, podríeu dir-nos quan temps inverteixen en la preparació abans de la inserció?
168. A: No tenim estudis realitzats sobre les dificultats específiques amb les que es troben els titulats universitaris amb discapacitat, però pel fet de arribar tan pocs demandants de feina amb aquestes característiques al nostre servei deduïm que la seva inserció està bastant normalitzada.
169. M: Quan s'inserixen, canvien més sovint de feina o a l'inrevés o com la resta de titulats? en teniu alguna estadística feta?
170. A: No tenim estadístiques fetes, i tenim un nombre prou rellevant per donar aquesta dada.
171. M: Com prepareu els titulats de cara a la seva inserció laboral (com es fa, estandarditzat, personalitzat...)? Quan temps hi inverteix en aquesta formació?
172. A: A l'igual que amb la resta de demandants del nostre Servei, es fa una atenció personalitzada a tots els demandants de feina. No es pot estandarditzar el temps que es dedica a cada persona, es fa un itinerari flexible i personalitzat per cada cas.
173. M: Quins són els punts forts amb *els que compten* els titulats de cara a la seva inserció laboral?
174. A: A l'igual que la resta d'estudiants, bon nivell formatiu, experiència en pràctiques a empresa.
175. M: Quines són els punts febles amb *els que es troben* els titulats de cara a la seva inserció laboral?
176. A: A l'igual que la resta d'estudiants, la situació econòmica dificulta la inserció laboral dels universitaris titulats, i en algun cas si hi ha una gran discapacitat pot haver una dificultat afegida a la inserció laboral.

177. M: Quin paper hi juga la família o les persones més significatives?
178. A: El fet de tenir una família que viu la discapacitat amb normalitat ajuda a tenir una vida també normalitzada en tots els aspectes (àmbit social, laboral,..).
179. M: Quins aspectes, els titulats universitaris amb discapacitat, valoren com a fortaleces pròpies en el moment de la inserció laboral?
180. A: Bon nivell formatiu, un bon nivell d'autoestima i una vida normalitzada en tots els aspectes.
181. M: Quines preocupacions acostumen a mostrar el titulats universitaris en relació a la seva inserció laboral? I quines fortaleces creuen tenir davant de la seva inserció laboral?
182. A: Altra vegada, diríem que els titulats universitaris amb discapacitat tenen en gran part les mateixes preocupacions que la resta d'estudiants, i sí que pensem que en el cas de grans discapacitats por haver certa por afegida a com plantejar el tema per primera vegada a una empresa. Les preocupacions per a tots els joves en general són: pensar si trobaran una feina adequada al seu perfil, si aconseguiran la feina en un radi proper a la seva zona de residència, i sobretot si la retribució econòmica estarà en consonància a la seva formació.
183. M: Quines són les mancances, a nivell de formació universitària que a partir de la vostra experiència detecteu que tenen els titulats universitaris amb discapacitat?
184. A: Estan al mateix nivell que la resta d'estudiants universitaris
185. M: Els titulats que han realitzat períodes de pràctiques en la seva formació veieu que tinguin més habilitats que els facilitin la inserció laboral? Quines? I si no, quines mancances detecteu en les habilitats o competències?
186. A: No tenim un volum d'usuaris suficient per fer una valoració d'aquest aspecte
187. M: Com valoren les empreses la formació dels titulats? Què valoren més?
188. A: La titulació es valora positivament, i sobretot les carreres tècniques
189. M: Com valoren, les empreses, les pràctiques durant la formació universitària?
190. A: Sempre ha estat un punt positiu en qualsevol tipus de formació, ja sigui universitària com de capacitació
191. M: Els titulats universitaris amb discapacitat els costa més inserir-se professionalment que la resta de titulats? En teniu estadístiques o estudis fets? En cas afirmatiu, podríeu dir-nos quan temps inverteixen en la preparació abans de la inserció?
192. A: No tenim cap estadística.

193. M: Quan s'insereixen, canvien més sovint de feina o a l'inrevés o com la resta de titulats? en teniu alguna estadística feta?
194. A: Com la resta d'universitaris
195. M: Com prepareu els titulats de cara a la seva inserció laboral (com es fa, estandaritzat, personalitzat...)? Quan temps hi invertiu en aquesta formació?
196. A: Normalment els titulats universitaris gairebé no utilitzen el nostre servei, ja que gaudeixen d'assessorament a la universitat
197. M: Quins són els punts forts amb *els que compten* els titulats de cara a la seva inserció laboral?
198. M: Quines són els punts febles amb *els que es troben* els titulats de cara a la seva inserció laboral?
199. A: Manca d'adaptació del lloc de treball, dels espais i dels mitjans de transport
200. M: Quin paper hi juga la família o les persones més significatives?
201. A: En general si no compten amb el suport de la seva família difícilment poden realitzar i finalitzar els seus estudis. Tant en temes econòmics com motivacionals
202. M: Quins aspectes, els titulats universitaris amb discapacitat, valoren com a fortaleces pròpies en el moment de la inserció laboral?
203. A: La LISMI, i els temes relacionats amb el RSC
204. M: Quines preocupacions acostumen a mostrar el titulats universitaris en relació a la seva inserció laboral? I quines fortaleces creuen tenir davant de la seva inserció laboral?
205. A: Les preocupacions de qualsevol universitari, trobar una feina remunerada de qualitat i continuïtat, que els doni la oportunitat de un desenvolupament professional.

Transcripció de les entrevistes als representants de les empreses

E-1

1. M: Molt bé, a quin sector es dedica la seva empresa, si us plau?
2. R: Material escolar, cosmètic, químic.
3. M: Quin càrrec desenvolupa dins de l'empresa?
4. R: Director general.
5. M: D'acord. Quants treballadors tenen actualment?
6. R: Un centenar, aproximadament.
7. M: És una empresa nacional?
8. R: Sí, és familiar, sí.
9. M: És familiar?
10. R: Sí, sí.
11. M: Tenen representació en altres territoris?
12. R: Altres territoris, què vol dir, d'Espanya o de?
13. M: D'on sigui.
14. R: No, no.
15. M: No. Només aquí, estan situats a Catalunya.
16. R: A tota Catalunya.
17. M: D'acord. Tenen o han tingut persones amb discapacitat treballant?
18. R: Hem tingut una persona amb discapacitat treballant, sí.
19. M: Tenia titulació universitària?
20. R: No.
21. M: No. D'acord. Tenen algun programa de responsabilitat social corporativa?
22. R: Aquesta persona s'ha mort aquest any, sí, 54 anys, sí, sí.
23. M: Jove. Tenen un programa de responsabilitat social corporativa?
24. R: Sí, = d'acord =. Molt, molt incipient, vull dir, fa 2 que anys vam fer una primera memòria, i ara estem per la segona, o sigui, = d'acord =, no és una consolidada, però bueno, però està, = està =, està començant, i entenc que amb 2 o 3 més, amb 3 o 4 anys més quedarà consolidat diguéssim.
25. M: Perfecte, molt bé. A veure, doncs, perquè aquí hi ha preguntes, que no, que no caldrà fer.
26. Com és que no tenen persones amb discapacitat titulades universitàries treballant? Per què en aquí deuen, clar, en aquesta empresa deuen haver enginyers químics, potser, = sí, sí, sí =. Sí, no?

27. R: Però no ens ho hem plantejat mai, = d'acord =, vull dir, perquè i quan hem fet una oferta de treball no s'ha presentat mai una persona d'aquestes, = val =. Jo no recordo mai haver rebut un currículum d'una persona discapacitada, amb formació. = Aquest és l'original i aquest és la còpia =, gràcies. L'original és aquest?
28. M: Aquest, gràcies. Ells no s'han presentat mai. Però vostès com empresa els interessaria tenir-ne, és a dir, si els haguessin d'anar a buscar, sabrien on anar-los a buscar?
29. R: Bueno, jo crec que en connexió amb centres especials de treball arribarien, sí, sí, sí.
30. M: Sí? = Sí =. I per exemple, saben que hi ha tot un serveis a les Universitats d'inserció laboral, i que hi ha serveis específics per titulats universitàries amb discapacitat? = No =, tota aquesta informació no la tenen, = no =. D'acord, d'acord, per tant vostès són una empresa només 50...
31. R: Jo crec que via gent, via tallers de treball, = sí =, com és això? Centres especials de treball, arribarien a l'universitari, entenc, entenc que s'hi arribaria igual, no? Nosaltres la relació que tenim amb centre especial de treball és de muntatges de manipulació. Però jo entenc que si nosaltres preguntéssim per una persona universitària, entenc que aquests mateixos centres deuen tenir, no ho sé, = no massa =, m'imagino que estirant aquest fil arribaríem, = sí =, jo crec que arribaria.
32. M: No massa, costaria molt. Em penso el més ràpid seria anar directament a les Universitats, perquè en allà, a veure hi ha les borses de treball de tothom, però últimament s'han posat, s'han engegat dispositius, ens els que hi ha Universitat que sí, Universitat que no, que els separen. I per tant pots anar a trobar-los directament, el que passa, és que és una manera també de estigmatitzar, continuar-los separant en les borses de treball?
33. R: Sí, sí, sí, jo li dic, jo no recordo haver vist mai un currículum que posi això, n'he vist molt de currículums a la meua vida, = clar, i no... =, i no ho recordo, = d'acord =.
34. Però que bueno, que hi ha treballs que es poden fer, entenc que hi ha coses que es poden fer amb discapacitats i coses que probablement no es puguin fer, = per tant =, però que n'hi ha moltes que es deuen poder fer, no?

35. M: Clar. Per tant davant d'un currículum de dues persones pel mateix lloc de treball, que un tingui discapacitat i l'altre no. Quin escollirien? Perquè hi ha tota una legislació, és a dir, clar, les empreses amb més de 50 treballadors, = sí, sí, ja ho conec la Lismi =, exacte, sí, poden tenir llavors poden tenir uns beneficis fiscals, = sí =, que pot ser que una empresa l'interessi o que no l'interessi, = bueno =. Però davant del mateix currículum?
36. R: Nosaltres agafaríem, la pregunta té, és una mica, jo entenc que agafaríem la persona que ens agradés més.
37. M: Per currículum?
38. R: Sí, sí.
39. M: Tingués o no tingué discapacitat?
40. R: Sí, però pot ser, sí, sí, però podria ser la persona amb discapacitat, = clar =, és contestar per contestar perquè no m'hi he trobat mai, però, = no, no però m'interessa la filosofia de l'empresa =. Però a priori, a priori, jo crec que s'agafaria, quan s'ha fa secció, es busca la persona que més s'adapta més aquell "puesto" de treball, = d'acord =. Però si la discapacitat no li té que afectar d'una manera molt gran a lo, a lo que s'ha de fer, jo crec que no. jo conec a molta gent integrada a empresa, = sí =, vull dir que no, la discapacitat pot ser molt variada. No tothom és igual, no? Nosaltres tampoc, no tothom som iguals, no? = Clar, clar =. Vull dir que això també és el mateix.
41. M: Per tant, lo important és la preparació que té la persona, = sí, sí =, no la discapacitat o no, = sí, sí =. Seria d'alguna manera, si veuen que aquella persona té el perfil adequat per aquella feina, però que calgués fer-li alguna adaptació al lloc de treball, per exemple, però sent la persona adequada per la feina, se li faria?
42. R: Sí, sí, podria, en principi dic que sí, = bueno, allò coses que no fossin desmesurades, no? =. Sí, sí.
43. M: En principi lo més important és la formació que té la persona?
44. R: Sí, sí.
45. M: Val, d'acord. És que hi havia, ha dit una cosa que l'he trobat molt interessant i ara ja se m'ha anat. Bueno, a veure, en tot cas ja hi anirem tornant. Creu que tenir persones amb discapacitat a dins de l'empresa porta algun valor afegit a l'empresa? Pot portar?
46. R: Bueno, jo entenc que normalitza, és un toc de normalitat, no? Vull dir, és algú, que avui dia està al carrer, no. nosaltres amb això estem molt acostumats, torno

insistir en el centre especial de treball, = clar =, hem viscut molt el món aquest, vull dir, doncs, bueno són molts anys de conèixer gent així, no té, bueno t'hi fas, t'hi fas, arriba un moment que bueno que ho consideres, quan més ho toques, més normal ho veus.

47. M: Exacte, = sí, sí =, exacte, de fet és allò una miqueta de que l'estigma que pot tenir, quan hi convius, va desapareixen l'estigma, no? Que per tant seria una cosa recomanable, el fet d'aprendre a conviure amb persones amb discapacitat per treure aquest estigma. Creu que dins de les empreses, seria com recomanable?
48. R: Bueno, jo per l'experiència encara que no sigui, encara que no sigui una persona amb estudis universitaris, l'experiència que hem tingut, és una persona que ha treballat 34 anys o 30, i s'ha mort aquest any, bueno, té una, a veure com ho diríem això, és algú més complexa que una persona normal, sobretot a mesura que es va fent gran, clar això depèn de com és la persona, no es pot generalitzar això, no es pot generalitzar, però bueno, en realitat la gent pots tenir una, tenir un apreci a la persona, tenir bueno, formar part del nostre sistema, i bueno.
49. M: Abans dèiem que, de fet que cada persona és única i diferent, no?
50. R: Vull dir, que és una cosa acceptada dins, no? Vull dir, ara en aquests moments, doncs d'alguna manera, si la persona aquesta que sembla se'n va anar al març, sense parlar, se'l troba a faltar, allò que feia ell, que ara no es fa, vull dir que formava part de l'organització d'una manera bastant natural, = clar, clar =. Sí, i després depèn de la, és que aquest tema és una mica més psíquic, llavors és més complicat, = vale =, amb l'edat es complicava, = vale =. Però jo crec que hi ha, és que depèn de la discapacitat que es tingui.
51. M: Aquí, aquí volia anar. És a dir, que abans dèiem això que cadascú és diferent, però que dependrà molt també del tipus de la discapacitat que un té. = Sí, sí =. Quina discapacitat creu que serà més difícil d'integrar dins d'una empresa? Tenint en compte això, el contacte amb les treballadors, amb els companys.
52. R: Jo crec que la psíquica.
53. M: La psíquica. La discapacitat psíquica, d'acord, d'acord. Sí, sí, això és el que va sortint a tot arreu.
54. R: No hi entenc gaire, la psíquica, jo crec, que inclús la persona que no és discapacitat, jo entenc que el problema més gran que podem tenir nosaltres, és sempre, = la mental =, sempre està al cap. = Sí, sí =, vull di, no? Podem ser una

mica més rars, una mica menys rars, una mica, però sense mirar-los en ells, nosaltres mateixos, = sí, sí, ben cert i tant =.

55. M: D'acord. Tenen assessors legals dels avantatges i desavantatges de la legislació sobre contractació de persones amb discapacitat?
56. R: Nosaltres vies serveis tenim, ens assessoren, sí.
57. M: Val, d'acord. La coneix una mica la legislació, sabria dir-me quins punts forts té, i quins punts...
58. R: La legislació, vol dir, l'obligació de l'empresa de tenir...
59. M: Sobre la contractació de persones amb discapacitat.
60. R: Bueno nosaltres el tema aquest el tenim cobert pels muntatges que fem als tallers, = d'acord =, llavors, això fa que no ens ho plantegem, que no ens ho haguem plantejat mai, = d'anar més enllà, d'acord =. Després també tenim una persona dins de casa que ho complia, però bueno la persona aquesta, és superior a tot això, era una persona que, era discapacitada però ella no estava reconeguda, ni vull dir, com que va tenir la feina tota la vida aquí, = clar =, pues, a mesura que es va anar fent gran, es va anar complicant, = d'acord =, a partir dels últims 4 anys era molt complicat, però no, diguem que nosaltres ho hem tingut com una cosa complerta, no? = D'acord, d'acord =. Han passat a vegades empreses que es dedicaven a la inserció hi explicaven les avantatges que podien tindre, de reducció, de, no? = Sí, sí =, sí, sí. = D'acord =, O sigui, agafar el tema, per a fer-ho com també un (XXX) directe, no ho hem agafat mai, = d'acord =, perquè considerem que ho tenim cobert via muntatges, = clar, clar =, i això no ens ho hem platejat així.
61. M: D'acord, d'acord, d'acord. Quines, quin tipus de competències valoren més en els seus treballadors? En general.
62. R: Nosaltres?
63. M: Sí, o sigui, competències molt específiques per fer, coses molt específiques, o bé competències més transversals diríem, més de, de bueno, la formació potser ja te la donarem més en aquest sentit, ja t'ensenyarem que has de fer, però en canvi ens interessa que siguis una persona autònoma, que siguis una persona amb molta bona relació a nivell social amb els companys i això, o no? O competències molt, molt específiques.
64. R: La gent té, la relació amb la gent és molt natural, es dóna per fet que hi ha un bon rotllo. = Val, val =, sí, = per tant... =. Nosaltres valorem les ganades d'aprendre

i d'esforçar-se, = val =, i ganas d'aprendre, inquietud per a fer coses noves i bueno, i evidentment valorem una formació també. A l'inici es valora la formació, es valora, no és que no es valori, quan comença una persona nova es valora la formació i llavors es busca que siguin, que tinguin inquietud per aprendre, = vale =, que tingui ganas de fer coses diferents i que s'esforcin. = Val per tant, seria primer =. Tu saps, esforçar-se saps el què vol dir? Sí, els meus nens els hi costa molt. = Costa molt, costa, costa =, molt, molt, esforçar-se, = costa =, els hi costa molt, esforçar-se, els costa, = sí que costa =.

65. M: Per tant primer es valoren més les competències diríem més, més professionals, = sí, sí, el punt de partida és la formació =, les professionals, = i després és les ganas de seguir aprenent, esforçar-se, vull dir =, que serien aquetes competències més transversals, = sí, sí =, més personals, més actitud de cadascú, no?
66. R: Per lo demès, lo que sigui treball amb equip, es dóna per fet, vull dir no, avui dia tothom s'integra, ningú pot anar, ningú pot anar sol.
67. M: Aquest tipus de competències així com per exemple, aquestes més transversals de treballar en equip, de tenir iniciativa, on creu que això s'ha de formar? Perquè clar això té una vessant molt individual també, molt d'actitud de cadascú, però es poden formar també.
68. R: El treball amb equip?
69. M: Sí, totes aquestes competències més...
70. R: Jo crec que tot comença a casa.
71. M: Tot comença a casa. Per tant és molt important, = això és molt lluny, no? =, Clar, = ens anem molt lluny del que estem parlant ara, però crec que comença a casa, comença aquí, una mica més petits, bueno això ho he començat des de molt petit =. No ens anem tant lluny, perquè de fet les persones amb discapacitat poden tenir una sobreprotecció més que no pas, quan són infants segurament, no? Llavors, clar, si hi ha una sobreprotecció en la família a nivell educatiu, bueno, doncs, passa el que passa, clar, quan són adults els hi pot costar més per exemple, ser persones amb iniciativa, capaç de treballar amb equip perquè no poden entendre tant el que els hi diu l'altre, no? Però això d'alguna manera a la Universitat seria un lloc on caldria treballar-ho?
72. R: Sí, sí.
73. M: Sí, per tant la Universitat no només ha de treballar continguts?

74. R: Jo no sé ara, jo la Universitat hi vaig estar fa 30 anys o 40, jo no sé si aquestes coses es treballen o no es treballen. = Però sí que, quan...=, es fa actualment això? = Sí =, és que bueno fa 40 anys no es donava tanta importància treballar amb equip, = clar =, era més, no? Ser una persona que fes moltes coses, i era un treball probablement més individualista, no? = Sí, sí, i tant, i tant =, quan treballes, te'n dones compte, = que no és això =, que amb l'individualista arribes molt a prop, necessites, necessites molt la gent per arribar molt lluny, perquè sinó hi pots arribar, no?
75. M: Home sí, i he estat treballant bastant...
76. R: Sí, jo entenc que ara es treballa molt més amb això, no? = Sí =, els meus fills els fan fer presentacions a classe, jo home, jo de petit em costava, no m'ho he plantejat mai en l'edat d'ells, mai m'ho havia plantejat mai.
77. M: D'acord, no una miqueta perquè encara hi ha, clar, hi ha qui entén que la Universitat ha de ser una transmissora de continguts per fer persones amb una formació molt específica, hi ha qui no en general ja s'entén més forma persones i que per tant també li toca treballar tot això que en un principi la família, la família, no, no, potser no? També tocaria. I sobretot amb persones amb discapacitat pot ser més necessari encara, treballar-ho = sí, sí, amb discapacitat déu ser més, sí, però amb nens, una discapacitat és una persona que bueno té una (XXX) més que la que podem tenir nosaltres també déu n'hi do =. També en tenim, per tant és molt important el concepte, = sí, sí =, de canviar el concepte d'integració potser inclusió no, entendre que tots som, tots tenim les nostres mancances i que les empreses per tant és important aquesta diversitat, no? = Sí, sí =. Aquesta diversitat que el que són mancances amb segons què, és riquesa que aporta a l'hora de treballar amb equip potser, no?
78. R: Sí, sí.
79. M: D'acord. Molt bé. Han utilitzat a vegades aquests serveis això que em deia abans d'inserció laboral externs?
80. R: D'inserció laboral? = Sí =, sí, bueno ens han explicat, ens han explicat en què consisteix aquests serveis.
81. M: Però no els han utilitzat, no els han fet servir?
82. R: No, no. No hem arribat a agafar mai ningú.
83. M: No calia. D'acord, d'acord. Bueno tot això ja...

84. R: El que passa és que jo crec que aquests serveis quan s'han ofert un servei d'aquest tipus, = sí =, el plantejament, joestic parlant de fa 10 anys i 15,estic parlant, el plantejament que feia, la persona que t'intentava explicar això o vendre't això, era més una explicació del que compliment de la Lismi aquesta, no? = Clar, clar =, l'empresa sap que ha de fer això? Sí, llavors a partir d'aquí, hauria, tindria aquesta obligació, es plantejament més, en aquell moment es presentava, es plantejava més com obligació que com a (XXX), = clar =, ara el plantejament seria d'alguna manera, entenc que seria diferent, no? Del que estem parlant, seria més entorn d'un (XXX), pos, l'empresa que si vol fer més cosa en aquest món, jo ho veig més així, no? = Sí, sí, sí, sí =. Però que el plantejament de fa 15 o fa, era més, escolti és que vostè és que té l'obligació de complir la Llei, de no sé que, no? Són coses diferent, = era una obligació, ara més és una cosa de responsabilitat social =, és una cosa més oberta de responsabilitat social.
85. M: Més de sensibilització. D'acord. Per tant, en el cas que ja estem acabant, en el cas rebessin algun currículum d'un titulat universitari amb discapacitat, si vostès creuen que la formació és adequada no hi hauria cap inconvenient?
86. R: Bueno, seria un candidat, sí, sí.
87. M: Clar, exacte. D'acord. Així ara ja sé que és una pregunta molt així, però, els hi veuen punts forts en aquestes persones? Respecte a un altre?
88. R: Jo entenc, o sigui, entenc que una persona, això és molt teòric, = sí, sí =, quan una persona ens falta algu, ens hem d'esforçar molt més amb les altres coses que sabem fer, o sigui, podem ser més espectacular amb lo altre, no? = Val per tant... =, pot ser, pot ser molt, = val = ,teòric això.
89. M: Bueno, sí que és veritat que són persones que a vegades han hagut de passar, = s'han hagut d'esforçar, s'han tingut que esforçar =, clar, i llavors diuen també és molt teòric, no? També diuen que solen ser persones molt més fidels a l'empresa.
90. R: Sí, bueno, jo entenc que són gent que es tira, jo l'altre dia vaig conèixer una noia que era de, que treballa aquí que jo no ho sabia, però el cap me la van presentar l'altre dia, i ella era una atleta d'alt rendiment, i deu tenir pos 24 anys o així, i ella explicava, dic: home la decisió és, la decisió de deixar-ho, perquè a més ets molt jove, = i tant =, sí, sí, però arriba un moment que has d'acceptar, que tu, diu: jo vaig començar a entrenar des dels 8 anys, 8 hores cada dia i he entrenat dels dels 8 als 25, i he sigut, i he fet, doncs clar aquesta noia ha desenvolupar molt, un esforç, = clar, clar =, llavors ha de prendre una decisió, i després ara, jo

em vaig dedicar, he reorientat la meua vida, pensant en el futur, i evidentment aquest esforç anteriorment segur que li queda algu, vull dir s'ha "maxecat" molt, pos jo entenc que aquí pos una mica lo mateix, no? = Clar =. Aquestes persones han necessitat fer, han necessitat desenvolupar algu per suplir algu, doncs entenc que això, pos en fi, no sé algu positiu, = clar =, hauran tret, no?

91. M: Clar, sí, sí, realment són tot d'habilitats, = sí, sí =, que un aprèn.
92. R: Això ho he llegit, és teòric, és teòric.
93. M: No, però són habilitats que un desenvolupa, i que per tant llavors aquetes les pot transportar en el seu lloc de treball, i serien punts forts que tindria la persona, no? D'acord. Té ganes d'explicar-me alguna cosa, o veu alguna que hi hauria alguna cosa més interessant per parlar sobre aquest tema?
94. R: No, no, jo crec que això és bo que ho relacionin més amb (XXX) que no amb la, = sí, sí = que no amb l'obligació de la Llei, no? = Sí =, amb l'obligació pues bueno, les Lleis estan fetes per saltar-se-les, i a vegades es difícil de saltar-se-la.
95. M: Clar, i a més a més, l'obligació no comporta mai cap canvi de, = l'altre és més diguem, és més, està més ben plantat, no? = Clar.
96. R: Més, més, no sé ho veig diferent.
97. M: D'acord, perfecte, doncs moltes gràcies.

E-2

1. M: Doncs això ja està gravant. Bueno, val, encara que el tinc en aquí, per tant no cal que el preguntis. A veure, quants treballadors té actualment aquesta empresa?
2. R: 30.000.
3. M: 30.000? D'acord. Per tant és una empresa nacional, multinacional?
4. R: No, és una empresa nacional amb una petita expansió internacional.
5. M: D'acord, d'acord. La petita expansió, cap a quins territoris és? Sí és a territori espanyol o més, o no?
6. R: Amb personal propi, amb el que denominem oficines de representació i tenim una teleantena d'oficines de representació que van des de, des de Sud-Amèrica, països d'Àfrica, països de, de la, pen-, de l'Àrabia, el, Europa de l'Est, = d'acord =, i bueno, i Amèrica del Sud i del Nord. Però això representa unes 30 oficines, per tant representa unes 50 persones. Perquè lo que tenim són acords amb altres bancs, = d'acord =, però no personal propi, = d'acord =.
7. M: Tenen o han tingut persones amb discapacitat treballant que tinguin titulació universitària?
8. R: Què hem dius? Que jo recordi, és que no ho sé, a nivell d'empresa, jo diria que no. però és que, si que tenen titulació universitària "cuidado", passa que no estem agafant gent ara, amb discapacitat i amb titulació universitària perquè tenim la fundació que fa aquesta funció. Però la fundació sí que agafa gent amb titulació universitària, segur.
9. M: D'acord, d'acord. Per tant, tot el que seria un programa de responsabilitat social corporativa ja està tot, = sí, cobert =, recollit per la fundació, = per la fundació =. D'acord, i en allà sí que hi ha persones amb, = sí =, titulació universitària amb discapacitat, = sí, segur, segur =. D'acord, d'acord. Sabeu si aquestes persones estan desenvolupant tasques vinculades amb la seva titulació?
10. R: Sí, = sí? =, sí.
11. M: D'acord. Sabeu si tenen les habilitat necessàries per desenvolupar les tasques que es demanen o si aquestes habilitats en el cas que en faltessin, s'han hagut de cobrir amb adaptacions, és a dir, a partir, això no ho sabem?
12. R: Molt bé. A casa nostra, tant a Caixa banc com a la fundació hi ha, a veure, sinó hi ha formació, la formació desenvolupament, per tant no deixen de ser un empleat més. I per tant, entren als programes de formació de desenvolupament

propis tant de la Caixa com de la fundació. Vull dir que, aquí sí que segurament no hi ha cap tipus de discriminació, vull dir, un empleat fa una mitjana, últimes dades serien d'unes, 10 hores de formació a l'any i d'aquestes, i més no sé si són 7 o 8 hores de formació de (XXX), per tant ells estarien dintre d'aquest cupó de persones que han de fer la formació.

13. M: Val, d'acord. Llavors, això, a veure, podria ser que impliqués que aquestes persones per desenvolupar la seva feina necessitessin adaptacions al lloc de treball? Si fos aquest cas, la vostra institució?
14. R: Sí, nosaltres hem adequat, per exemple, dels que teníem a Caixa, = sí =, a Caixa Banc, = sí =, que eren, per una part eren sordmuts, i per l'altra cecs, = sí =, se'ls hi va adequar després tots els llocs de treball a les seves necessitats. Vull dir, quan, parlo de fa molts anys, quan encara la incorporació dels ordinadors de la central, ells estaven a les centrals telefòniques, abans estaven adequats per a cecs, (XXX) especials, les pantalles amb aquell temps ja tenien, i parlo de fa molts anys, ja tenien adequació per a cecs, els sordmuts ja estaven treballant en entorns que els hi permetien, que tenien pantalles i tal, segur, s'han adequat els llocs segur, = sí, sí, d'acord =.
15. M: Creieu que aquestes persones o en tot cas en el moment de, que hi ha alguna plaça lliure i s'ha de cobrir i arriben persones amb titulació universitària amb discapacitat i sense discapacitat, amb tots que valoreu més el que siguin les competències professionals o bé les competències personals que té aquella persona?
16. R: Jo no, no, a veure, nosaltres treballem amb les competències, però, quan dius competències personals i professionals, jo aquí no sé, no entenc la pregunta.
17. M: A veure, les competències professionals són aquelles que són més dirigides, = sí, sí =, a desenvolupar les tasques, i les personals, = i les personals? =, serien aquelles més autonomia, més capacitat de relació social, per exemple, ser capaç de ser una persona amb molta, amb iniciativa.
18. R: A veure, sí, clar, per nosaltres o entenem com, com competències professionals, nosaltres no fem una separació. O sigui, amb els 30.000 empleats que estem avaluant, que jo com a director d'avaluació de competències, no, no fem una distinció de competències personals i professionals, per nosaltres tots són competències professionals únicament. I si dintre, nosaltres estem avaluant amb un marc, amb un diccionari de competències propi de Caixa, = sí, sí =, però

adequat a cada funció, = sí =, mateixes competències, = sí =, en diferents, per cada funció. Nosaltres no fem una distinció de competències personals i professionals. Ja sé que això pot sonar raro, no, però per nosaltres totes són professionals. La relació social, la capacitat d'iniciativa, la gestió d'un equip, la capacitat, això són professionals, per nosaltres no són personals. Nosaltres no mesurem, les competències professionals, o sigui, això pot ser un handicap, pues, es valorarà com una competència més professional.

19. M: Per tant a nivell de formació universitària en el moment que l'estan fent, és important que aquetes competències que ara jo n'he dit personals, perquè també formin part de la formació universitària?
20. R: Totalment, = per tant =, totalment. Nosaltres sí, vull dir, a veure, hem participat en programes d'universitat en la cerca, últimament es va fer un programa que crec que està en marxa, de les Universitats que, les competències professionals per la cerca de treball, = sí =, i tal, i jo vaig participat en un debat, amb uns tallers i tal. I lo que, es pretenia amb aquesta recerca era que, que les competències que posava l'empresa fossin una mica les que les Universitats perquè, = clar =, no hi hagués aquest canvi, lo que denominaven competències personals i competències professionals. En el món de l'empresa no n'hi ha de competències personals, fent la separació, tot són competències professionals. Si vostè per la seva feina necessites tindre habilitats de relació amb un grau X, o les tens o no les tens, = clar =. Però això és independentment, personalment, però si personalment ets molt poc agradable, però a la feina ho saps fer molt bé. Jo t'haig de mirar l'aspecte professional, no, jo crec que, ja sé que és un tema de debat o de discussió però nosaltres no entrem en el tema de competències personals, = d'acord =. Ja sé que pot ser com una etiqueta de dir: el tema personal, el tema prof-, no, no, no nosaltres som professionals, = d'acord =. Si nosaltres necessitem, marquem que el treball en equip és una competència, doncs perquè és nostra d'aquesta, = sí =, aquesta competència és nostra, el treball en equip, vull dir, el fem servir, el treball en equip és una competència nostra. Pues, si vostè treballa en equip, si la seva vida personal també treballes amb equip pos perquè no sé què, allà tu. = Val, d'acord =. A la feina nostra has de treballar en equip, = d'acord =, i depèn de quina graduació depèn de la funció on estàs, o sigui, per un directiu pos el treball en equip, pos et diré que baixa, perquè l'interessa més que amb un, amb una funció mitjana de directiu mitjà o d'empleat has de treballar més

amb equip que no un directiu. = D'acord, d'acord, coneixeu....=, no sé si m'he explicat.

21. M: No, no, sí, sí, sí. Perquè clar, de fet, en definitiva el que dieu és que aquestes competències que n'hi havia personals, també han d'estar formades abans d'anar a buscar feina, = sí =, hi ha d'estar formades des de la formació universitària, però segurament també aquestes molt des de casa, des de la família potser o no?
22. R: Bueno, la família no, no deixa de ser el gran marc de formació. Però, la, la Universitat o escola, o bueno, l'escola, Universitat i tal hi ha de posar forma, no? Una cosa és que els teus pares i que la teva família siguin fantàstics i t'ajudin i no sé què, i el marc sigui fantàstic per desenvolupar-les, i perquè jugaràs amb avantatge evidentment, perquè la família marca moltíssim. Però la Universitat, l'escola, el institut, t'ha de posar marc i contingut teòric amb aquestes, amb aquestes competències perquè sinó queden desdibuixades. Llavors què passa? Si tu tens la sort de tenir una bona família jugues amb molta avantatge, amb algú que no la té, no, no hauria de ser així, vull dir, l'avantatge és una cosa, però no hauria de marcar, o sigui, l'escola t'ha de posar, l'escola o Universitat, vull dir, institut depèn del grau on t'estiguis, no? T'han d'impulsar aquestes competències. I el gran, i el greu problema que tenim avui en dia, és que sembla que la Universitat i l'escola vagin per una línia i la gent vagi per una altra. = Aquí està =. I si no comencem ensenyar el mateix, lo que l'empresa necessita, pues, estarem formant gent per feines que no, que no són inexistents, vull dir, no sé. Si avui en dia necessitem, pos molts venedors, actualment, = sí, sí, i tant =, l'escola o Universitat no sé si estan formant venedors i venedors és un concepte molt simple, però vull dir, que ser venedor vol dir que has de tenir una sèrie de competències i habilitats terribles, = clar, clar =. Des de, la comunicació, capacitat de relació, vull dir, totes, = sí, sí, totes =, per tant, mentre l'escola i la Universitat no formin amb això i no entenguin que això és una, un més a més obligatori per la formació de l'individu, = no anirem bé =.
23. M: D'acord. En tot cas a partir de la vostra experiència diríeu que les persones amb discapacitat, hi ha diferència en quan aconseguir les competències amb les persones que no tenen discapacitat?
24. R: Home jo m'imagino que hi ha respecte a nosaltres. Però m'imagino que deuen tindre molt que a veure amb el grau de discapacitat i el tipus de discapacitat.

25. M: D'acord. Per exemple, quina seria la discapacitat que portaria, bueno, que seria més difícil a l'hora d'inserir laboralment?
26. R: Bueno, depèn del tipus de, d'empresa, no? I del tipus de, del tancament, vull dir, si tu t'estàs formant universitàriament pues amb forma, amb carreres tecnològiques, amb carreres de tecnologia o coneixements tècnics, home suposo que és més fàcil que la feina, la discapacitat com que no és, no és mental ni és de coneixements, el "puesto" de treball es pot ràpidament adequar amb una discapacitat. Però si tu et poses a caminar en un món, en lo primordial és la relació, crec que la mobilitat, crec que, el desplaçament, pues pot ser més difícil, no? Inserir la capacitat, persones amb discapacitat, insisteixo depèn de quin tipus de discapacitat.
27. M: Per tant és molt important el principi de realitat que té la persona? = "Claro" =, no? Seria això?
28. R: Completament d'acord, amb tot el respecte pretendre ser pilot de fórmula 1 si tinc certes discapacitats, home, m'estic complicant la meua carrera, = clar =. Si sóc un tècnic informàtic, o el tècnic en sistema o no sé què, no crec que tinguem molta, molta importància, vull dir, mentre l'empresa faci l'esforç d'adequar, això sí. Però no hi hauria d'haver més problemes.
29. M: En tot cas amb les persones amb discapacitat que, bueno, que això, que desajusten en principi el que seria el principi de realitat a les seves expectatives, són unes falses expectatives que tenen, respecte al que es trobaran al món laboral. Això com et seria interessant treballar-ho? Perquè clar, un cop ja estan, intentant entrar en el món laboral és una porta tancada, darrera d'una altra porta tancada. Això seria...
30. R: Però, que no sóc expert ni molt menys, però anem a veure, si estem fent, ajudant als joves a que enfoquin la seva, els seus estudis, la seva, el seu futur amb funció de les seves apetències, de les seves millores, = sí =, de les seves àrees millors, = sí =, no? O de les seves millors competències que tenen, o de les seves apetències, o de... I després també, no ens enganyem també la societat està fent esforços en dir cap a on necessitarem joves dintre de 30 anys, = sí, sí =, dintre de 5 anys o 3 anys, = sí, sí =. Home això inclou a tothom, = clar =, vull dir aquí, si jo sóc, tinc una certa discapacitat, jo no deixo de ser un noi o una noia que estic amb aquest, amb aquest espai en el què algú m'està dient: si et dediques amb això, trobaràs més feina, si tu que saps fer això pues dedica't a fer això, tu que tens

aquestes habilitats, fan quantitat de coses. Suposo que els instituts ja s'està enfocant a la gent a estudiar abans ho feien més fàcil: lletres o ciències, = sí, ara =, ara és més complexa, no? = Sí =. Però bueno es feien els famosos test, per saber si tu eres millors en lletres o no, però o ciències, no? Però després es fan tots els programes quan la gent deixa el institut per anar a la Universitat, per enfocar-los. Pues, jo crec que aquests programes han de ser útils per la gent que té, acoplar-les amb certa mesura, no?

31. M: Per tant és molt important diria tot el treball d'orientació, = clar =, mentre està estudiant?
32. R: Jo crec que, bueno, jo he participat de programes de veure nois als instituts per orientació universitària, pues això no deixa de ser un programa més. Però, no, no vull tenir importància ni li vull donar, vull dir, però jo penso que aquestes persones han d'estar com una persona més i ser conscients de les seves dificultats. Hi ha molts joves que no tenen cap discapacitat funcional evident i després en tenen moltes de diguéssim de competències, = sí, sí, sí =, no? Per tant, jo crec que és, home, dintre, del marc s'hauria de tractar com un cas més, no? = D'acord =, penso, = sí =.
33. M: A veure, hi ha coses que ja han anat sortint i ja les vaig passant. En el cas de que, bueno, la vostra plantilla entre una persona titulada universitària amb discapacitat, feu algun treball, és a dir, li assigneu algun tutor per exemple, o li feu algun tipus de seguiment...
34. R: Aquí no et sabria dir, perquè no hi tinc, no he tingut aquesta, = d'acord, d'acord =, no he tingut.
35. M: Molt bé. En tot cas disposen de les mateixes condicions laborals?
36. R: No, les mateixes i més, "cuidado", a veure, nosaltres, home, adequació dels "puestos" de treball, adequació dels espais d'accés, home aquí als serveis centrals per exemple, perquè treballen. Nosaltres tenim tot, les 30.000 persones vol dir que n'hi ha 27.000 que estan distribuïdes a la xarxa d'oficines, vol dir que, tenim una mitja de 4-5 persones que treballen en una oficina, si hi ha alguna persona amb alguna discapacitat no deixa de ser, com un client que té una discapacitat, per tant, estem obligats a tot lo nou a posar accessos per, per gent discapacitada, des de lavabos, des d'espais de treball, i aquí a serveis centrals tenim gent, alguns casos, pocs ja et dic, nosaltres ho desviem molt a la fundació. Per exemple, els que estan treballant aquí, s'han fet rampes, s'han fet ascensors, s'han habilitat llocs de

treball especials, = d'acord =, vull dir, d'això segur, = hi ha una sensibilitat important =, sí, habilitat, s'han habilitat cadires, s'han habilitat espais de treball.

37. M: Molt bé. Diríeu que la discapacitat, torno endarrere ara una miqueta, que potser més costa d'incloure en el món laboral, tot el tema de trastorn mental, = sí =, malaltia mental, seria el que més?
38. R: Jo crec que sí. Perquè, l'evita moltíssim, perquè cada vegada més, insisteixo que igual estic equivocat, el meu desconeixement, però, vull dir, tota aquesta feina més senzilla, menys de valor afegit, = sí =, s'està traspasant en altres països, = clar =, això és una realitat, = clar =, clar, que ens estem tornant un país de tasques de valor afegit, de tasques, a la feina manual, la feina rutinària o la fan màquines, = sí, sí, sí =, o mecanitzada, o s'exporta a tercers països, això és una realitat, = sí =, per tant, cada vegada hi ha menys espais per feines menys de valor afegit, no estic dient feines dolentes, sinó menys valor afegit. Clar, si tu tens una discapacitat mental, una discapacitat física, que et genera pos, molta reducció, potser tes més difícil trobar feina, jo insisteixo, un senyor que ha tingut discapacitat física, per fer una tasca informàtica, que vol dir, estar treballant amb, és que no li ser veure el handicap, vull dir, a part del desplaçament i la part de l'accent, = un cop arriba ja està =. Bueno, lo que ha de fer és treballar, = clar =, i vull dir, si ell té bones habilitats per relacionar-se amb l'equip, és igual que sigui discapacitat o no, tindrà les mateixes expectatives que aquest d'aquí, que aquest d'aquí, = molt bé =. Vull dir, si jo tinc una persona en el meu equip, que és un, = sí, sí =, és igual que té problemes, després tindrà igual, = d'acord =, perquè sinó es relaciona amb la gent, si és poc hàbil, si és poc no sé què, si és poc, o té poca empatia, o té poca iniciativa, pos la seva avaluació serà més baixa, vull dir, és que, és així.
39. M: D'acord, sí, sí, sí, sí. A veure, (...) us interessaria tenir més persones titulades universitàries treballant?
40. R: Perdó?
41. M: Us interessaria com empresa tenir més titulats universitaris amb discapacitat treballant?
42. R: Ni si, ni no, ni tot lo contrari. Nosaltres, no posem ja et dic, la nostra feina no, no, no ens, no, no és un handicap sempre que sigui una incapacitat que sigui, ja ho sé que és molt dur lo que vaig a dir, sigui raonable, = no, no clar, clar =, que ho puguem gestionar, = clar, clar =, vull dir la nostra feina és una feina de serveis, és

una feina de parlar amb el client, una feina de donar servei, una feina de donar confiança perquè és una feina, = per tant =, la pot fer una igual una persona que una altra, = d'acord =, nosaltres mentre tingui les competències professionals, = cap problema =.

43. M: Molt bé. En tot cas, creieu que les persones amb discapacitat en una empresa poden aportar això un plus afegit, un valor afegit? O és igual, perquè de fet es tracta de que tothom faci la seva feina ben feta?
44. R: Bueno, però sempre jo crec que, s'ha de tindre, a veure, jo crec en una empresa han d'anar per la diversitat. Això i diversitat, perquè si entenem com a diversitat si "eres blanco o negro", pos, hòstia, = no, no, no, no =, això ja ha passat a la història, = sí, sí =. Vull dir, avui dia diversitat vol dir moltes coses, alts baixos, dones homes, no ho sé, blanc negres i no blanc i no negres, vull dir, de diferents cultures, = sí =, diferent, i avui en dia això és un tret que per sort nosaltres ja, bueno, nosaltres, totes les empreses haurien d'assumir. Llavors, i "cuidado" el que vaig a dir, vull dir, tindre un discapacitat no vol dir que siguem una persona diferent. Però per circumstàncies té unes condicions diferents, O clar, clar =, això té una realitat, = clar =. Intentar dir, pos a veure, la diversitat enriqueix, i amb la mesura que hi ha diversitat és enriquir una empresa. És com si diem a casa nostra no tenim joves de menys de 30 anys, doncs això és un problema, perquè una empresa és reflexa de la societat, sinó no serà una empresa, serà una altra cosa, vull dir, a la llarga tindrà uns handicaps, = sí, sí =, per funcionar, no? O si tu no tens de tot també tindràs un handicap, en tot el meu bon sentit, = sí, sí, la representació de la societat =. Nosaltres intentem ser la representació de la societat, en aquest moment estem en un 55% de dones i un 50 % d'homes, clar, si això venim de la història que venim, és una gran equiparació, = oi tant =, i un avenç important. De llengües i procedències, procedències totes, clar aquí hi entrarà un país a la incorporació d'estrangers a l'empresa, o bueno, si jo miro ara així em veig 4 que, que, algunes de Sud-Amèrica, altres belga, l'altre està en pràctiques, pues, del país de l'est de Polònia, vull dir, a veure això és diversitat, sí. Clar, ens falta, "cuidado", vull dir, ens falta, pos, pues seria bo. No seria ni bo ni dolent, però si la societat n'hi ha, nosaltres n'hem de tenir, = lògicament n'hi ha d'haver dins de les empreses =. Jo entenc que hauríem de tenir un tant per cent, que ens tocaria per l'empresa, insisteixo, nosaltres per sort, = sí, ja ho teniu =, estem fent una labor que és la primera fundació del món, Europa, = sí =, per tant,

en aquest espai el fem, = de sobre =, i amb moltíssima inversió, però bueno això no treu que nosaltres que haguem de tenir gent.

45. M: D'acord. Creieu que la legislació vigent, = jo no la conec massa =, no. Bueno, això de que les empreses més grans de 50 treballadors, = tindre =, han de tenir un 2%...
46. R: Bueno com totes les coses, suposo, que hi deu haver alguna connotació, que la gent fa trampa, no? = Sí, sí =, és inevitable fer trampes, = sí =, però bueno si tu no reforces les mesures això no es produeix. Per tant, a veure, fins que això no sigui una cosa entesa, que passaran molts anys fins que no sigui, bueno, fa uns anys era obligatori pues un tant per cent de dones, i no m'estic anant tants anys endarrera, = no, no, no =. Ara això ja no s'entendria, lo que ha de fer és complir, = sí, amb la feina fer-la bé =, no, no, vull dir, i si tinc la sensació que no has de posar cap discriminació, perfecte, això ja es produirà sol, = clar =. Si aconseguirem això, jo crec que això és el mateix, = d'acord =, si tu, nosaltres a la selecció de persones no estem posant cap trava, això que consti, depèn de quin tipus de minusvalia, però vull dir, = sí, sí =. A la feina que fem nosaltres no, = d'acord =, si nosaltres busquem un fantàstic senyor que sap matemàtiques, llicenciat en matemàtiques i en gran moviment de dades, si ens n'anem que vagi amb una minusvalia, que vol dir anar en una cadira de rodes, pues ja li posarem una cadira, = exacte, exacte =, saps que vull dir? Sí és el millor.
47. M: Clar, perfecte. Llavors, per tant, a nivell de, o sigui, en el moment d'incorporar persones a la vostra plantilla, no utilitzeu serveis d'inserció, és a dir, tot el procés d'inserció el feu vosaltres mateixos?
48. R: Nosaltres mateixos, sí, = d'acord =, això és veritat, = d'acord =. Nosaltres estem oberts, bueno, també és veritat que portem una mala ratxa, portem 5 anys o 8 que no estem fixant pràcticament a ningú, = bueno =, com que tots els processos d'integració encara hi ha tot això, = bueno clar =.
49. M: Aquest també és un tema. Creieu que el tema de la crisi té a veure amb dificultats d'inserir-se, aquestes persones?
50. R: Home, jo no voldria ser mal pensat, però m'imagino quan l'oferta és molt gran, pues, surt el venedor de venda, = sí =, de que si jo sóc una empresa que un vigili bé, si la meva hagués de fer, = sí =, si no tinc un comitè (XXX), si no estic vigilant, si no sé què, pues és més fàcil fer trampa, = d'acord =. Ho dic així, = sí,

sí, sí =, fàcil fer trampa, perquè hi ha un moment que hi ha molta oferta, hi ha molts joves sense feina, per desgràcia.

51. M: Creieu que hi té molt a veure la visibilitat de la discapacitat, és a dir, que sigui una discapacitat molt visible?
52. R: Per desgràcia suposo que sí.
53. M: Sí? D'acord.
54. R: Però també depèn del tipus, insisteixo molt, depèn molt del tipus de feina, és que, hi ha feines complexes, et sorprèn i t'admires de quan algú amb alguna discapacitat forta vol ser, vol ser què, algú que li requereix un esforç molt més gran, = sí, sí =, i penses: pos, té tot el dret a fer-ho, =clar =, però realment, haurà de fer el doble d'esforç que farà una altra persona, no? En canvi hi ha, hi ha discapacitats que permeten, que sent, que sent molt, molt distretes, no? = Clar, clar =. Que passen desapercebudes, no? Desapercebudes, no? Per a la persona, "cuidado", = no, no, no, no, per la feina =. Tindre en un departament un senyor que sàpiga, expert en recursos humans, i en competències i no sé què, escolti i si té una discapacitat amb no sé què, parlo, no intel·lectual, = no, no, no, és que estem titulats universitaris, per tant intel·lectual res =. Per tant si és un senyor que s'ha titulat universitari en no sé què, en psicologia i demés ha fet un màster en recursos humans, escolta, porta-me'l aquí que jo estaré encantat, = és a dir, sempre, clar, clar sempre...=. A mi la minusvàlida que tingui, aquí no anem a fer competicions de gimnàstica, = clar =, escolta, si vol participar que hi participi, allà ell, no sé com dir. No és tracta d'això, = per tant... =, estem en un món professional, = sí =, i nosaltres estem avaluant, i jo com a director d'avaluació, així que, a mi no em posi vostè al cantó, que no m'importa, aquestes són les nostres competències i per això he fet la distinció molt clara, = sí =, personal i professionals, no, professionals totes. Són personals, totes són personals, si m'apures totes personals, però nosaltres ens basem en les competències professionals, i això és lo que mesura. Per tant, escolti no hi ha un apartat que diu: no tinc, dictat per Llei, jo no el tinc, per tant, no m'expliqui res.
55. M: D'acord, alguna cosa més a afegir?
56. R: Ara si tu em dius, aquest senyor que et serviria per un equipo de vendes, per a sortir al carrer, depèn de la discapacitat, tindrà més inconvenient, però si jo li demano que faci 10 visites diàries, bueno, pos un handicap, vale?
57. M: Això ho hauria de veure ell mateix.

58. R: Clar, amb una selecció prèvia, segurament no sortiria. Això és, és discriminatori, home no. Jo entenc que no, = no =, perquè escolti jo estic buscant un senyor per fer 10 visites diàries, i té que moure's amb cotxe, autobús, = es com si jo pretengués ser model =. No, no, = és el principi de mobilitat que dèiem =. Clar, i aquest, jo entenc per això et deia, quan tu em dies, està molt bé la pregunta, la, la, aquesta visió que li doneu, de dir: home, des de quan s'hauria de fer això? Des de l'escola, des del institut en el moment previ d'anar a la Universitat, o bé si vostè es posa a fer una carrera que tindrà més problema, o serà més problemàtic, però això no vostè, = qualsevol =, a vostè i al meu fill, = sí, sí =, perquè el meu fill és molt hàbil en matemàtiques, però sense relacionar i no sé què, potser no ho és tant, = clar =, escolti que es dediqui a fer informàtica, = clar =, que estarà allà en un racó, = sí, sí però que no haurà de tenir una relació humana =, serà màgic, no ha de vendre, = sí =, a veure, vostè que vol ser venedor? Pos, haurà de tenir aquestes, = sí, sí =, i sinó desenvolupar-les, no? Però vull dir, nosaltres en aquí, sí que no, en principi no hi veuria cap cosa. Per sort, insisteixo, per sort. Per sort no, però vull dir, que tenim una fundació que estem fent, = sí =, en tots els segments, i en tots els problemes, des de, en fi. Tot lo que et puguis imaginar, de cara més enfocada a, a temes socials, vull dir, hem anat deslligant, vull dir, el tant per cent tot el tema que és cultura i tot. Home, ha anat baixant i ha pujat el percentatge de temes socials per què? Per motius del sistema ho porta, = sí, sí =, però potser amb nosaltres, aliens a lo que estan passant, = no, no =, i tenim una fundació fantàstica, però que no s'oblida dels immigrants, o dels nens que no menguen. Per sort, cada vegada s'ha fet un enfocament, a buscar pisos, a buscar és igual, des d'inserir presos, no? = Sí, sí, sí =. Vull dir clar, cada vegada té més pes, a nosaltres ens permet complir amb un gran procés d'aquests. Millor o pitjor, jo no dic que sigui millor o pitjor, aquí nosaltres, tu quan, a mesures que vas d'això, hòstia, estic pensant, (XXX), clar que en tenim molts, clar, el que passa que moltes vegades passen desapercibuts que no.
59. M: Bueno, però això seria lo ideal, no? = Que no són...=, la normalització aquesta, que comporta, quan una empresa et valora, pel que saps fer, no pel que tens.
60. R: Aquí a serveis centrals a mesura que anem pensant, (XXX), és que n'hi ha, = clar =. Clar, el que passa és que, són universitaris, nosaltres per sort, avui en dia, a la nostra plantilla estem al 98% d'universitaris, dels 30.000. I aquest 3 o 4% que falta, és perquè hem incorporat gent que venia d'altres entitats, pos eren xofers o

mecànics, = sí, sí, sí, sí =. I no tenen carrera universitària, però la resta, tots són universitaris. Per tant, qualsevol persona que tu vegis que tingui alguna mancança, = pos és això, és universitari =, universitari, = sí, sí, d'acord =.

61. M: Alguna cosa més?
62. R: No.
63. M: No? Doncs, d'acord.

E-3

1. M: Val. Perfecte, a veure, comencem l'entrevista.
2. A quina empresa representa, si us plau?
3. R: Bé, jo represento a la fundació Ramon Noguera, però val a dir que en temes de, d'inserció de persones amb discapacitat o bé, o bé, o bé contractació pròpia, ho gestionem com a grup Ramon Noguera, des de lo que és la fundació Mas Xirgu, que és l'àmbit diguéssim que gestiona els centres especials de treball per a persones amb discapacitat, però bueno, és del grup Ramon Noguera, diríem.
4. M: D'acord, d'acord. Per tant a quin sector us dediqueu?
5. R: Nosaltres ens dediquem al sector de serveis socials, concretament al sector de les persones amb discapacitat intel·lectual. = D'acord =, val?
6. M: Molt bé. Quin càrrec desenvolupes dins de l'empresa, si us plau?
7. R: Jo estic de gerent a la fundació Ramon Noguera, i en tot el grup.
8. M: D'acord. Quants treballadors teniu actualment? Més o menys.
9. R: Bueno, sí, estaríem parlant com a grup, com a grup, perquè el grup el formem 3, 3 fundacions, la titular és la fundació Ramon Noguera, fundació Montilivi, fundació Mas Xirgu, i ara, bueno, pel que he dit abans, no? = Sí =, tot el tema de, relacionat a l'àrea més d'inserció sociolaboral de persones discapacitat intel·lectual, intel·lectual se gestiona des de la fundació Mas Xirgu. Però, sí, com a grup estaríem parlant d'un volum d'unes 250 persones. = D'acord =, treballadors.
10. M: D'acord. És una empresa de territori català? O també teniu representació a nivell nacional espanyol?
11. R: És territori d'àmbit, o sigui, territori català i concretament, estatutàriament, l'àmbit és comarcal, la comarca del Gironès.
12. M: D'acord, d'acord. Teniu, o heu tingut treballant amb vosaltres persones titulades universitàries amb discapacitat?
13. R: En aquests moments tenim 1 persona, amb titulació universitària treballant.
14. M: Quina titulació té?
15. R: Té, és enginyer tècnic.
16. M: D'acord, i està realitzant feines vinculades directament amb la seva titulació?
17. R: Bé, jo diria que sinó, no? Jo em penso que està, sí perquè, o sigui, ell està vinculat a lo que és el Departament de, d'administració i finances i concretament a

la part, dóna suport directament a la part, digué-, de, entre compres i control d'estucatge i suport general en el Departament. Però, i qualitat, o sigui, jo diria que ell està donant suport a compres, control estucatge i temes de qualitat.

18. M: D'acord. Vosaltres, clar, com empresa no teniu un programa de responsabilitat social corporativa, no? Perquè de fet...
19. R: Doncs, sí.
20. M: Sí?
21. R: Sí, que tenim, = mira =, tenim un programa de responsabilitat social corporativa, = vale, val =, sí, sí, sí, el tenim, el tenim a l'empresa, o sigui, el tenim com a grup perquè, a veure, molt més enllà que d'entrada ja la pròpia funció nostra, de la, de, de la fundació que estem, som una entitat clar, sense ànim de lucre, = sí =, vinculat al sector, al sector de serveis socials, però clar, entenem que, que la responsabilitat social corporativa va molt més enllà, no? De, de la pròpia vinculació a un sector social, hi ha altres aspectes també més a nivell de medi, medi ambient, i altres aspectes doncs que, vull dir que el nostre compromís amb és, va molt més enllà i per tant sí que tenim un programa de res-, = molt bé, d'acord =, sí, sí.
22. M: Molt bé. A veure, hi ha preguntes que tenen a veure i preguntes que no, = sí =.
23. D'acord. Ara bàsicament ho podríem centrar en l'experiència que teniu amb aquesta persona que és titulada universitària amb discapacitat. Perdó, per tant, a partir de la vostra experiència, creieu que tenen desenvolupades les habilitats o les competències, pròpies necessàries per a poder desenvolupar la feina per la qual s'han format en la Universitat?
24. R: En el cas de la nostra experiència, jo diria que sí. Ara, bueno, està això, donant suport a, en aquests 3 àmbits, d'activitat compres, controls d'estocs i qualitat. Però, o sigui, jo diria que, pel que fa a les seves competències, d'especialització del lloc de treball, pues, bé. Segurament que, ens ha, per nosaltres ha sigut, adaptar, o sigui, ha sigut fer petites adaptacions, o adaptació més a altres nivells, no?
25. Perquè, en aquest cas estem parlant d'una persona amb un, amb una discapacitat a nivell sensorial de sordesa i clar, hem tingut d'alguna manera que, les persones que estan treballant amb l'equip d'ell, doncs, bueno, adaptant-se en aquestes peculiaritats de la persona, no? Quasi bé, seria això, no? Més que, els aspectes

més tècnics, no? De, o sigui, més a nivell de com ens hi hem relacionat entre nosaltres, no? Amb ell, amb aquesta persona?

26. M: D'acord. Llavors, per tant, això vol dir que s'ha hagut de fer un treball amb els companys?
27. R: Sí, bueno, un, sí, a veure, s'ha fet un treball entre els companys, però més que, però no el tenim identificat com a tal. Allò de dir, va hem fet un, no sé, o hem, o hem adaptat procediments o maneres no si, sinó és, ha sigut més el tema de, les pròpies habilitats de l'equip de, de professionals que estan en el departament amb ell, doncs, que bé, han fet d'alguna manera aquesta adaptació, no? = D'una manera natural =, segurament, de man-, exacte, de manera natural, no? Exacte, no em sortia la paraula.
28. Bueno, no sé si també perquè, tenim, vull dir, aquí hi ha els nostres valors, no? Ja van cap aquí, ara no sé, no sé dir-ho, però ha sigut fàcil per nosaltres, no?
29. M: Per tant, en tot cas, si que és important la predisposició que tenen els companys.
30. R: Segurament, = al poder treballar amb aquesta persona =. La predisposició i també, el que tinguin informació, no? Perquè de vegades la desinformació, pot portar, no? Pot portar a crear un certs dubtes, no? De dir: bueno, com m'hi tinc que relacionar, no sé que. I com que va aquesta persona, la vàrem incorporar i vàrem informar doncs de, de, del lloc que ocuparia, de les funcions que tindria, de les tasques que desenvoluparia.
31. D'alguna manera, bueno, ja va ser una manera, com molt natural, no? A partir de la informació de tot lo que faria, que si que tenia aquest, tenia aquesta discapacitat però que no li impedia desenvolupar les tasques, no? I per tant, bueno, d'una manera jo diria natural, no? = D'acord =, va ser, sense, bueno, grans, no sé, grans adaptacions, tampoc requeria la veritat.
32. Perquè de vegades si et trobes amb una persona amb una discapacitat física, potser has de fer a més a més, adaptacions a nivell, a nivell de, o de, = d'espai =, de l'espai o de les eines de treball. En aquest cas, no. Ell d'alguna manera té en tot cas dificultats, o tindria dificultats amb tot el tema de línia telefònica de parlar, però ell ja porta els seus equips, = d'acord =, no? Ja porta els seus equips, d'oïda tal i qual, que es canvia, i vull dir que no.
33. M: Per tant, si que la inserció laboral d'aquestes persones i té molt a veure el tipus de discapacitat i el grau de discapacitat?

34. R: Clar, segurament seria això, no? Potser quan una persona amb una discapacitat, en aquest cas amb una titulació universitària, entra en una empresa, en una organització, clar, d'alguna manera la selecció s'ha fet en que tingui les competències pròpies per desenvolupar aquella feina, no?
35. Llavors, a partir d'aquí, clar, després cada cas és com molt individual, dependrà de quina discapacitat té, no? O quines limitacions té? Perquè una vegada sup-, entès que pot desenvolupar les tasques tècniques pròpiament, no? Tot lo altre, més diguéssim de, d'espais o adaptacions més de mobiliaris o d'equipaments informàtics, bueno, és una cosa que ha de venir a més a més, no? A part i en funció de la persona, de les limitacions que té, no?
36. En aquest cas, la persona que estem parlant, una vegada superada la selecció, doncs que han, que complia els requisits per desenvolupar les tasques més tècniques, no? Doncs, va ser, bueno, més un poder informar exactament en els, en els companys del seu entorn més proper, doncs que entrava aquesta persona, que sí que tenia aquesta discapacitat però que no requeria cap tipus d'adaptació, ni d'espais, ni material, sinó que bueno, una mica, de, el fet de que ho sabessin i que, i que per tant que ens poguéssim adaptar nosaltres com a persones, no?
37. M: D'acord. I si ho hagués requerit?
38. R: Bueno, si ho hagués requerit, doncs, doncs, haguéssim procedit a, als, no sé, adaptar els accessos per accedir no sé si aquesta persona hagués tingut una discapa-. Jo penso que li important és això, no? Que aquesta persona, doncs, reunia les competències tècniques i a partir d'aquí, pues, haguessin fet les adaptacions necessàries, no? No sé, pues, facilitar-li un accés, vull dir, que el despatx pues sigués accessible, o que tingués un lavabos a prop, accessibles, no sé, adaptats, o que el material de treball, pues adaptar-lo a les seves necessitats, no? = D'acord =.
39. Jo penso que tot això, és al menys com ho vivim nosaltres és més, un tema auxiliat a resoldre, no? Una vegada, lo important és l'altre, que aquesta persona pues, va arribar amb les espec-, amb l'especialitat que requeríem per les tasques a desenvolupar, no?
40. M: Val, per tant vosaltres sempre el que valoreu primer és el que em deies, no? Les competències, = les competències =, que té destinades a la feina que ha de desenvolupar.

41. R: Clar, si aquesta mateixa persona per ocupar aquest lloc de treball hagués vingut sense tenir, tenir aquesta titulació acadèmica que teníem requerida i sense tot el l'expertesa diguéssim tècnica, = clar =, pues, evidentment, no hagués accedit, no?
42. M: I si haguéssiu tingut més o menys un mateix currículum, una persona amb discapacitat i l'altra sense?
43. R: A veure, per descomptat nosaltres, haguéssim donat l'oportunitat a la persona amb discapacitat, amb igualtat condicions, pues haguéssim dit: pues, no, a pesar que haguéssim tingut que adaptar, = val =, pues, haguéssim donat prioritat aquesta persona que pensem que d'entrada segurament té menys oportunitats que l'altre, no? = D'acord =.
44. Per tant haguéssim fet, aquesta, bueno, no sé si és un esforç extra o no, tampoc, li vam, en aquest, en aquests cas com que no va ser un esforç extra, perquè va ser com molt fàcil també. Però (XXX) també l'haguéssim fet, no?
45. M: D'acord, molt bé. Comentaves que és l'única persona que teniu amb titulació universitària amb discapacitat. Vosaltres busqueu quan teniu un lloc de treball per ocupar, busqueu que tinguin titulació universitària i discapacitat? O no, o arriba el que arriba? No aneu a buscar-los?
46. R: No, clar nosaltres, a veure, en aquest cas, com presentem, com, bueno, ve una selecció, identifiquem el lloc de treball i fem, fem tot el procés, no? Si hi ha anunci, bueno, com fem la recerca, de, del perfil aquest, aquí no identifiquem ni si ha de ser, ni a nivell de si home dona, o, ho fem obertament. Si el candidat que es presenta pues, és un home o és una dona, o és, o és, o té una discapacitat o no té una discapacitat, bueno és que no, = d'acord =.
47. Pensem que no, està, estem, estem oberts, no? = D'acord =, i en qualsevol cas si apareixés el candidat i en igualtat de condicions, segurament a davant d'una discapacitat, doncs, donaríem l'oportunitat a la persona amb una discapacitat, i faríem els, els esforços necessaris per adap-, fer les adaptacions o complementar el protocol de la base de d'adaptació, no?
48. M: En el cas de les adaptacions, a veure, coneixeu, clar, vosaltres coneixement molt bé el tema de la legislació que hi ha actualment. Creieu que a nivell de legislació, i per tant de recursos que podeu tenir de cara a haver de fer adaptacions, tot això, tot el que ara hi ha actualment és suficient? O faríeu modificacions i canviareu coses?

49. R: Clar, és que no ens hi hem, de fet, no, no, no ens hem trobat mai tenir que necessitar una ajuda tècnica, = vale =, diguéssim així, = i per tant... =. I clar, em costa respondre, sé que hi ha unes línies de finançament, però, però, o sigui, primer que no ens hi hem trobat, i segona com que el nostre àmbit és més del sector de la discapacitat intel·lectual, i de les ajudes tècniques no, bueno, = no són =, no acostumen a aparèixer, vull dir, a ser necessàries, no et ser gaire respondre, = vale, d'acord, d'acord =.
50. Em consten que hi ha ajudes, se suposa, suposo que ara amb les retallades no sé si s'han mantingut o s'han limitat, = no, sembla ser que s'han mantingut =, saps? Això, no t'ho sé respondre. Però és que clar, no ens hi hem trobat.
51. M: D'acord, d'acord. Per tant, les persones amb discapacitat amb titulació universitària tenen les mateixes condicions laborals que la resta de companys, per vosaltres?
52. R: Per nosaltres sí, = d'acord =, per nosaltres sí. Ara a nivell, si, la, responc, per nosaltres sí, però a nivell de, en general, segurament, però, és lo que t'he dit, que jo, nosaltres aquí, doncs, la prioritzaríem a igualtat, però perquè penso que tenen menys oportunitats en general.
53. És veritat que el món, en el món laboral, no? Segurament que tenen menys oportunitats, penso que tenen menys oportunitats, = d'acord =, una cosa és, que nosaltres bueno, per l'especial, d'alguna manera, = clar per la vostra línia =, sensibilitat, = sí =, i perquè és la nostra funció. Segurament ho tenim com incorporat, no? Amb la nostra manera de fer, però en general penso que tenen menys oportunitats, no?
54. M: Val, d'acord. I això que et sembla a què és degut? Perquè de fet quan un té una titulació universitària, vol dir que ja té tot un camí fet, que l'acredita, a que pot desenvolupar la mateixa feina que un altre, que té la mateixa titulació. Per tant, a què et sembla que és degut això?
55. R: Jo penso que és degut a la manca, a la manca d'informació o de sensibilitat, més que sensibilitat, de, de veure-ho, de veure-ho com un problema segurament. Perquè no sé, igualtat de, una persona amb la mateixa capacitat tècnica per, per entrar en un lloc de treball, una persona no sé, poso el cas que és ben gràfic, d'una cadira de rodes, no? = Sí =, una cadira de rodes o no una cadira de rodes, segurament que hi ha com una barrera psicològica de l'empresari o de la persona que ha

- de passar a contractar, a de dir: bueno, aquesta persona, potser el tindrà de baixa, potser no sé que, no? Segurament que hi ha tota una, un tabú al respecte, no?
56. M: D'acord. I com ho podríem solucionar aquest tabú? Com podríem anar-lo treballant?
57. R: Doncs, potser més amb un, que avançar una mica més amb, amb una societat un pèl més, més, més sensible i més informada al respecte, no? Segurament que, segurament que, les pròpies administracions i tal, a més a més, d'ajudes i no sé, una mica més, o sigui, més, buscar, fer més sensible, no? O buscar més, sí, més informació.
58. Més informació, clar.
59. M: Creieu que un dels llocs on caldria començar seria per exemple, les escoles?
60. R: També, segurament.
61. M: A nivell educatiu?
62. R: Exacte, segurament, vull dir, és un tema més com, exacte, com més de sensibilització de la societat i més cultural, no? Que des de les escoles, no? Els instituts, les universitats, doncs, bueno. Jo penso que a mesura que, que anem veient més persones amb discapacitats, no? A les universitats, no? Els instituts, vull dir, no sé, no? Fora de l'etapa obligatòria, segurament, ens farem més sensibles també.
63. = D'acord, clar =. Perquè ens els a trobarem més de tu a tu, = clar =, i podrem veure, no? Que aquella persona, bueno, segura-, o sigui, de ben segur que, pot desenvolupar les mateixes tasques, bueno, sí, amb suports, no? Amb suports o ajudes naturals, que no cal moltes vegades, = grans coses =, grans coses, no? = Clar =, segurament que com més ens els trobem, no? Ens anirem...
64. M: Per tant un pas previ a la inserció laboral, seria la, la normalització de la inserció laboral, seria la normalització en la formació acadèmica, = en la formació acadèmica =, aquestes persones, = en aquestes persones =.
65. Per tant, en tenir unes metodologies inclusives que puguin realment incloure tothom, = sí =, i que no, no deixin a ningú exclòs per temes, = sí, sí =.
66. R: Perquè aleshores ens els trobaríem de tu a tu, no? = Clar =, ens trobaríem aquestes persones de tu a tu, i dius: pues, mira jo he tingut tota la vida de company, o estava, o, no? Tens de referent aquella persona i bueno, vas, vull dir, va, és com les societats van avançant, no?

67. M: Exacte. Llavors hi ha, tota una sèrie, tot un grup de nois i noies que amb titulació universitària i tot, no arriben mai a trobar feina. I vas veien que són nois que d'alguna manera esperen que se'ls hi, se'ls hi porti a aquesta feina. En aquí, hi ha en joc, jo crec tot un tema de competències ja personals, ja no només professionals, les professionals les poden tenir, però les personals, ja no les tenen.
68. Com ho veieu tot aquest tema? Aquí hi té alguna cosa a veure la família, no hi té a veure la família? = Clar =, nois que...
69. R: Segurament, aquí, que, que és lo que, lo que passa, no? Que, que, que hi ha un tema de protecció desmesurada de l'entorn familiar, no? Que, encara que aquella persona, pues, caram, acadèmicament, no? O té, malgrat té unes competències tècniques, acadèmiques, doncs, bueno, de nivell, potser l'entorn no l'ha ajudat a desenvolupar-se amb un, com a persona, no? A ser una persona autònoma, tot el tema de l'autodeterminació, vull dir, clar, segurament que aquí el factor, entorn, família, companys, amics, té un paper molt important, no?
70. I també, i també segurament les pròpies agrupacions, no? Sectorials, de, de, que també pot ser una eina, no? Que acabi d'ajudar, perquè de vegades per molt que diguis, vèncer aquesta sobreprotecció d'aquest entorn familiar, pot ser complicat. Però també els pot acabar d'ajudar les pròpies associacions de, de persones de discapacitat i tal, que puguin donar un impuls aquí, no? Jo penso a vegades, suplint una mica o ajudant una mica aquesta, bueno, aquesta a vegades sobreprotecció, no? = Que els fa prou...=, de la pròpia família o aquest entorn, = d'acord =, clar, segurament, = que els fa més passius =, que els fa més passius i a vegades de tenir, doncs, no? D'haver assolit, no? Unes competències prou acadèmiques, no? Tècniques i acadèmiques i tal, pues, bueno, és veritat, no? Que aquesta altra part, jo diria que és, d'igual importància o a vegades més, no?
71. Dius: bueno, no he assolit una, no sé que, no sé, no he assolit una, no he entrat a la Universitat però he fet una altra tipus d'especialització, però en canvi m'he desenvolupat molt, no? A nivell personal i d'habilitats, no? De socials, etc., etc., que m'acabaran d'ajudar, no? A superar-ho tot.
72. Clar, és un tema que s'ha d'avançar tot, no? Si avances una mica tot, tots aquests entorns.
73. M: Clar, de fet des dels inicis hi ha una família possibilitadora segurament déu tenir, déu ajudar molt, no? A que els fills siguin més autònoms. = I tant, segur =, per discapacitat que tinguin, per tant...

74. R: Aquí, nosaltres, clar, ara fugint diguéssim del perfil d'una, = sí =, persona discapacitada amb una titulació, = sí =, universitària, el sector de la discapacitat, home, es veu perfectament. Un entorn familiar que sigui, que sigui un suport i no una protecció, = clar =, vale? = Clar =, sigui un suport, un col·laborador i no un protector, la persona avança, vull dir, clar, és desen-, bueno desenvolupar les seves habilitats d'una altra manera, = perfecte =. I tant, això és molt i molt, molt important.
75. M: Perfecte, perfecte. A veure...
76. R: D'aquí, et diria molts i molts exemples, però moltíssims, no? En el sentit de dir, de no sé, te'n dic un així molt ràpid, d'exemple, d'una persona, una discapacitat intel·lectual que teníem en un centre especial de treball, que en una de les entrevistes amb el pare, estic parlant d'una persona de 20 anys, 18-20 anys, doncs, amb una entrevista amb el pare quan va arribar amb nosaltres, doncs, bueno, que tots, que els diumenges, que cada diumenge sempre anava, anava amb el seu fill a veure el futbol, anava a futbol amb el fill, a molt bé, anava a futbol amb el fill i parlant després a davant que tenia el fill, vam dir: t'agrada el futbol? I va dir: que no, diu: no, = la por del pare (XXX) =, per què hi va? El pare no li havia preguntat mai, = és això =, i de tanta protecció de dir, saps? = Que decidir per ells =, doncs per què ha d'anar a futbol? = Clar, ni pensar en preguntar-li =, ni li havia preguntat mai, = una sobreprotecció impressionant =, saps?
77. Clar, se l'emportava, el pare se l'emportava, el seu fill se l'emportava, = sí =, un noi doncs, de 18-20 anys, se l'emportava, sempre per tot amb ell, i, i es va fer d'allò gran, el concepte de futbol, no? = Clar =, cada diumenge anaven a veure el futbol, i vam dir: però, per què va a futbol? Li vàrem canviar l'hàbit, però escolti, = clar =, sinó li agrada el futbol, = potser li agrada el cinema =, vostè pot anar a futbol, = clar =. Busquem una alternativa perquè pugui fer el que li agradi, = clar, clar =, i que ell decideixi, que t'agrada, no sé, no? = Clar =, no sé com va acabar el tema, = sí, sí =, al final va deixar d'anar a futbol amb el pare. Per què tenia que anar a futbol?
78. Vull dir que un exemple, d'aquesta, no? Que clar, segurament aquest senyor, aquest pare ho feia amb la millor intenció, segur. Que anava amb el seu fill a futbol tal i qual, però no havia pensat, que caram, que tenia, se tenia que buscar, realment els seus desitjos o les seves voluntats i fer-lo més autònom, no?

79. M: El tema aquest de decidir per l'altre, és un tema que ho tenim molt arrelat, = sí =, fins i tot a nivell acadèmic, sovint els docents ens atrevim a decidir per l'altre, i decidim si té una discapacitat no pot fer això, = clar =, sinó té una discapacitat, = sí =, sí que ho pot fer-ho, no? = Sí, exacte =, i no, = i dius, bueno, quines són les seves voluntats =, deixeu que ho demostrï, = clar =, tu posa els mitjans naturals perquè pugui demostrar-ho, = clar =, i si llavors no pot és una altra història, = clar =, però que amb una altra que no, = sí, sí =.
80. Però el que no pot ser és decidir per un altre, = sí, sí =, aquest no pot fer una carrera, no podrà ser mai, no, jo que sé, enginyer de telecomunicacions, doncs, jo que sé perquè té una paràlisi cerebral, bueno, espera't, = sí, sí =, espera't, no? El tema aquest de decidir, = sí, si =, em sembla que seria un treball molt més interessant, = ara, sí, sí =. De decidir per l'altre, que ens creiem amb el dret de decidir per l'altre, = sí =, i és una falta de respecte penso impressionat, no?
81. A veure. Ara el cas, que diguéssiu, doncs, mira a partir d'ara volem tenir més titulats universitaris amb discapacitat. Sabríeu on anar-los a buscar?
82. R: Bueno, segurament, aquí, lo que faríem nosaltres, a part de, bueno, de la Universitat, pues, clar, nosaltres, no ho fem, allò de dir, que tingui una discapacitat, és que, no sé si per, = clar =, clar, = és lo que hauria de ser =, però, bueno, estem, a part de la Universitat per exemple, també estem molt en contacte i tot, la majoria d'ofertes els hi passem, a lo que és la federació aquí territorial de Girona, amb, bueno, que és IFA, = sí, sí =, la federa-, l'organització, diguéssim, l'agrupació de persones amb discapacitat, = d'acord =, físiques, i la majoria d'ofertes també els hi passem en ells.
83. Perquè som conscients que ells tenen borses, borsa de treballador, de bueno, de gent que busca feina i ens passa molts candidats. Clar el tema de la titulació acadèmica, = és lo que...=, bueno, no sé si aquest perfil, o ja està molt ocupat o n'hi ha pocs a més a més, = n'hi ha pocs =, n'hi ha pocs, = n'hi ha pocs =, i bueno, no? = N'hi ha pocs i a més a més =, nosaltres fem això.
84. = D'acord, n'hi ha pocs i a més a més quan... =, més que dir: volem una persona, vull dir amb una, = sí, sí =, ho deixem en aquesta organització, sí.
85. M: Val, perfecte. El que passa és que sí que és veritat que certament n'hi ha pocs, i a més estem parlant d'una població molt petita, i a més a més molts quan ja han passat per la Universitat ja tenen la vida tant normalitzada que tampoc no van a cap associació, a cap llista específica, = específica, per dir-ho, ja van directament

=, clar, clar = bueno, que ja hauria de ser això =, seria lo desitjable, exacte, no? = Sí, lo desitjable, sí =.

86. Clar, a veure (...) A veure, quins creieu que són els punts més forts que té un, un titulat universitari amb discapacitat? Per oferir benefici a l'empresa, perquè l'empresa el cap i a la fi el que vol és uns beneficis.
87. Tenen alguna diferència aquests titulats a la resta dels titulats?
88. R: Clar, l'única en tot cas diferència que hi posaria, però és clar, això depèn ja, molt de la persona. Jo d'entrada, no, però l'única que posaria és que segurament o amb un percentatge elevat, aquestes persones al llarg de la seva vida han tingut que, que esforçar-se molt més o per tant, segurament que aportaran tot una sèrie de valors, no? D'esforç o de, de valors que no portaria una altra persona, que potser que ho ha tingut més fàcil a la vida, no? = D'acord =, poder valorarà més aquesta persona, caram, tenir aquella feina, haver tingut aquella oportunitat perquè li ha costat molt més, en tot cas diria això. = Per tant podrien ser... =, però clar, depèn de la persona, clar no és una cosa, = de la persona =, generalista, no?
89. M: Però sí que és veritat que han hagut de passar per uns esforços importants.
90. R: Que una persona no sé, i el cas, de no sé, d'una cadira de rodes, que és més gràfic, no? Doncs, doncs, o d'una sordesa o d'una discapacitat sensorial. Clar, segurament, que clar, una persona doncs, que hi senti o que no vagi amb cadira de rodes, pues, li haurà sigut més fàcil, = i tant, i tant =, al llarg de la vida, = i tant, i tant =. Per tant, segur que aquesta persona portarà aquest, aquest bagatge, o aquest valor de valorar molt millor, molt més les coses, no? De...
91. M: I per tant podria ser més fidel a l'empresa?
92. R: Segur, segur, és que, jo penso que sí, = d'acord =, jo penso que sí.
93. M: I per contra, quins serien els punts més febles que podria tenir aquesta persona, per una empresa?
94. R: Els punts més febles? (...) No ho sé.
95. M: Igual que un altre treballador?
96. R: És que jo li veig igual, és que no ni veig, no veig cap allò destacable, no? Però ja és clar, hauríem d'entrar en la individualitat, però també entrariem en la individualitat de la persona, que no d'allò, no? Que no té cap discapacitat, = clar =. Jo punt feble? Igualtat de condicions d'una persona, bueno, és que tampoc li veig.

97. M: Val, per tant doncs, el més interessant de cara a la inserció laboral, és una bona preparació, = preparació, sí aquella persona té...=, com tothom.
98. R: Exacte, té la mateixes capacitats, la mateixa diguéssim preparació acadèmica, capacitat tècnica, etc., clar és que no li veig.
99. M: I unes bones habilitats personals? = Personals =, de socialització, d'autonomia, = exacte, no? = De creativitat al treball, seria això?
100. R: Sí, clar, = perfecte =, que porti això, sí, sí.
101. M: Hi ha alguna cosa més que em puguis dir, allò que no hi hagi pensat jo, amb preguntar i que diguis: home, doncs, això seria interessant.
102. R: Clar, a veure, que segur, segur, que, que aquestes persones se'ls hi, costa molt més accedir en el món universitari, a la cadena, a la cadena diguéssim de procés, = vale =, segur, = sí =. Que, que tot lo que és ensenyament obligatori, bueno, no? Se suposa que es fan maneres, perquè realment aquestes persones estiguin dintre el circuit, = sí =.
103. Quan trenquem, quan es talla l'obligatorietat i passem ja, no? Al, a estudis doncs, superiors o i tal, clar, segur que els hi, tenen més barreres, que els altres, = sí, sí =, segur. Que una persona que no tingui una discapacitat, = sí =, per molt, per molt que, que, que tots sabem que s'estan fent esforços, que les Universitat posen maneres, les Universitats tenen departaments, no? = Sí, sí =, especialitzats, etc., etc., però que hi ha molta barrera, hi ha molta barrera, la mobilitat, la de, no? De, no imputables a la pròpia, pròpia Universitat sinó a l'entorn social, no?
104. M: I la pròpia Universitat també, i fins i tot abans, jo penso, = abans =, sí, perquè d'això ja, penso que abans, sobretot el que seria (XXX).
105. R: Bueno, l'ensenyança obligatòria jo suposo que estan, s'està fent maneres, no? = El que és la E. S. O. =, costa, l'E.S.O poder...
106. M: I ara perquè no se'm tanca això?

E-4

1. M: Doncs, vinga, d'acord. Em podries dir a quina empresa representes?
2. R: Fundació Blanquerna.
3. M: A quin sector us dediqueu?
4. R: Ensenyament superior, Universitat.
5. M: Quin càrrec desenvolupa dins de l'empresa?
6. R: Director general.
7. M: Quants treballadors té actualment aquesta empresa?
8. R: Bueno, la nostra empresa fluctua, no sempre, exactament la mitjana del curs passat, va ser 647, = d'acord =, pots entendre que altes, baixes, bueno, la mitjana 467.
9. M: D'acord. És una empresa nacional, a nivell nacional?
10. R: Bueno en realitat no és nacional, nosaltres la, la situem com a pròpiament d'àmbit català.
11. M: D'àmbit català?
12. R: Sí, perquè l'oferta formativa tot i que, des de la perspectiva d'Universitat, aquest concepte, és una mica discutible, perquè precisament ara totes les Universitats fem aquest esforç, internacional però si parlem del que és el registre, = sí =, el registre depèn de la Generalitat de Catalunya.
13. M: D'acord. Per tant, tenen representació en altres territoris?
14. R: Representació no.
15. M: No, d'acord. Teniu persones titulades universitàries amb discapacitat treballant?
16. R: Sí.
17. M: I persones amb discapacitat sense titulació universitària?
18. R: També.
19. M: També, d'acord.
20. R: Et puc dir, donar-te xifres si vols, d'això. = A doncs, sí =, sí i tant, home i tant, ja m'he preparat el tema, = perfecte =. Molt bé. Nosaltres tenim, a veure, de les persones que després si vols d'aquest tema podríem parlar. De les persones que ho han declarat, = sí =, que no són totes les que tenim, = d'acord =, perquè algunes persones no volen declarar la seva discapacitat. Per tant aquestes, però sabem que existeixen, perquè algunes fins i tot es veu, però no volen declarar, no entren en

aquest tema. Llavors, persones diguéssim discapacitades en tenim 11 en aquest moment, aquest número també va fluctuant, perquè havíem arribat a tenir alguns més, però per qüestions... Normalment per Llei inclús quan una persona d'aquesta discapacitat doncs és baixa, = sí =, o, diguéssim la seva nova contractació, posem un... Llavors d'aquests 11, 8 són titulats universitaris, i per tant, 3 no ho són. I després d'aquests 8, 5 són professors. I per tant, 3 vol dir que són titulats universitaris que estan, diguéssim, llocs import-, bueno, a veure, de pas, d'un cert nivell per dir-ho així de responsabilitat, que, d'alguna manera requereix titulació universitària, = d'acord =. (...) Dins dels professors d'aquests 5, tenim 2 persones que són doctors. (...) I la proporció home-dones és molt, molt equilibrada. Fins aquí, bueno, és a dir, no puc, no ho sé, vull dir, si vols, = no, no, no =. Aquí tenim perfils diferents, hi ha alguna persona que precisament com està molt implicada en aquest tema, doncs fins i tot va fer fa pocs dies, perdó, fa pocs mesos una, una aportació a butlletí. Vull dir, ja no et dono, = sí =, ja la coneixes, no? = Sí, sí, sí =. Vull dir que, aquí una de les coses que jo sí que he vist des de la perspectiva de l'amplitud, que d'això en sabràs més tu que jo, no? Però que hi ha, per part, no només de l'empresa sinó la part de la persona, actituds molt diferents en com explícita, com vivència, com es posiciona davant del món respecte la seva discapacitat, jo he notat moltes diferències.

21. M: I això creus que és molt important a l'hora d'aconseguir una, una feina?
22. R: No. De cara a aconseguir-la, de cara, a veure, de cara nosaltres, no. De cara a nosaltres no. Però jo sí que el que he notat, com a director general, tu saps, que, aquí, això pot ser no cal que consti, mantinc una vella tradició que sempre ha estat molt, molt bona, i molt positiva que vaig heretar del -----, i és que tota persona, professor o no que entra a treballar, fa una entrevista, = sí =, bueno. Llavors, jo, sí que he notat en els perfils joves i més recents, quan passen per aquí una gran normalitat, i una gana d'explicitar amb molta naturalitat, i des de la perspectiva també de l'assoliment, del que ha representat un esforç positiu, no? Però, també d'explicar aquest tema, fora tabús, jo m'he trobat amb algunes d'aquestes persones que s'han incorporat fa poc temps, amb una gran, jo pot ser que he estat format encara, no? I a vegades aquests prejudicis en una cultura quan érem més, = sí =, una mica de tòpic, = sí =, sobre aquest tema, d'alguna manera em quedava una mica, positivament perplexa de les explicacions o de les diguéssim, com plantejaven el tema doncs molt, d'alguna manera molt interessant.

Per tant, no ho dic tant des de la perspectiva que no accepta una discriminació positiva o negativa com empresa, sinó que jo crec que estem en un moment, jo no sé si podria dir, perquè no sé si la mostra és significativa o no, però de transició, d'aptitud, que jo simplificaria que segur que no és això, no? D'una actitud més d'encara amagar-se, de no comentar el tema, d'encara viure aquesta situació com a un cert prejudici a donar a conèixer aquesta discapacitat, situar-te dins d'un context, d'una diversitat i per tant allò és la diversitat, no només la diversitat és tenir un color diferent de la pell, o tenir una llengua diferent, i bueno a mi em sembla que el factor jove, el factor formació, bueno, en aquestes converses que ja et dic, no representaria ni de bon tros un camp, o una mostra significativa, però sí, jo ho he viscut directament a les converses, no?

23. M: Per tant, un factor que podria facilitar la inserció d'aquestes persones, en tasques relacionades directament amb el que han estudiat, perquè, clar, un pot tenir una titulació universitària i trobar-se fent de cambrer, perquè com que té una discapacitat ningú el contracte, no? = Sí =. El fet de poder-se inserir laboral amb fei-, tasques relacionades directament amb els seus estudis, podríem dir per tant des d'aquesta percepció que tu has viscut, que té molt a veure o que seria un factor molt facilitador el fet que la pròpia persona tingui unes competències personals, que l'ajudin a viure amb normalitat i a poder-ho presentar, = això és evident =, davant de l'empresa amb normalitat? = Això és evident =, d'acord, = això és evident =. Aquestes competències personals, a on t'intueixen que es comencen o que es desenvolupen més? En quins contextos? En quins entorns?
24. R: Clar, a mi, jo ara puc parlar de les persones que explícitament, = sí =, no les que tinc detectades per base de dades, per dir-ho així. Sinó per les que explícitament m'han comentat per la seva biografia, = sí =, que no són les 11 que t'he dit, no són les 11. Llavors, les persones aquestes em fan un comentari de la gran importància que han tingut els primers anys de vida havent, o haver tingut pares, familiars o educadors que han sabut reconduir per dir-ho així, o enfocar el tema com calia, i amb una gran dosi, de, diguéssim d'orientació, de suport tècnic, d'anar a la persona que podria donar les pautes concretes, no? O sigui, aquest factor, és evident, no? Seria, sense una terminologia no tècnica, encarrilar bé el tema des del principi, suport d'orientació als pares, i endavant. En aquest sentit...
25. M: I viureu amb normalitat i no, i sent pro actiu, no? = Exacte =, no esperant que et vinguin, = exacte =.

26. R: El tema de se pro actiu, si sempre, també un altre element que, que ha es constata, és aquesta, diguéssim, una bona dosi positiva de l'esforç, un esforç pro actiu, diguéssim d'un creixement, que, jo crec que aquestes persones en un moment determinat han entès, han interioritzat, que el creixement concret que havien de fer ells, era en aquesta línia determinat i ho han viscut amb absoluta normalitat.
27. M: D'acord. Creus que el fet de que a veure, quan vosaltres rebeu un currículum, creus que és molt important que en el currículum ja hi consti que la persona té una discapacitat. És a dir, que ja d'entrada ho deixi clar, perquè llavors tu com a empresari, com a representant de l'empresa pots decidir si interessa o no interessa aquest perfil d'aquesta persona, o no?
28. R: A veure, la nostra política aquí, en concret, és: a veure, pel factor que aquí, són dues coses diferents, 2 perfils diferents, i en aquest sentit s'ha d'entendre que no és discriminatori, perquè són criteris diferents. Quan parlem d'un professor, clar el tema del factor discapacitat té una influència absolutament diguéssim menor o inexistent, perquè quan busquem un professor, doncs el que busquem és fonamentalment, un professor que respongui a les competències o al perfil que a priori. Per tant a l'igual que no pregu-, que no demanem si és home o és dona, si és alt o és baix, tampoc preguntarem si porta cadira de rodes o no. Per tant aquest és el tema. Per tant, normalment en el perfil de la selecció del professorat doncs, tal com funciona a casa nostra, doncs aquest element no tindria. Jo diria que en el, diguéssim, amb el substrat, diguéssim quan, quan una persona doncs, més aviat, doncs és preseleccionada en el procés nostre, i d'alguna manera dóna a conèixer aquesta discapacitat més aviat, tot això és valora com una cosa positiva, pel que significa, no? Respecte el tema del PAS, vindria a ser una mica, una mica igual però en aquest sentit també busquem un perfil però, és a dir, en el tema del professorat el que es busca, és que doni resposta al seu perfil, i per tant si és una cosa de llengua, i no saps llengües és igual si ets discapacitat o no, no?
29. M: Per tant podríem dir que sou una empresa que valora més el currículum, = en el cas del professorat =, i les competències que té la persona que no pas...
30. R: Clar, en el tema del professorat és evident, llavors respecte el tema del PAS sí que evidentment s'ha de fer una consideració, s'ha de fer una consideració coherent, perquè el PAS està diguéssim incorporat en molts diferents llocs, que si més no, la possible discapacitat no fos un handicap d'entrada, d'entrada, no?

Perquè clar, si és una persona, clar, tu ara has de pensar la complexitat que tenim aquí de, de PAS, des de gent que són encarregats dels “puestos” de manteniment, = sí =, temes de biblioteques, que no és el mateix que una recepció telefònica. És a dir, que vol dir, que nosaltres tenim un PAS molt, molt diversificat i clar, jo crec que, objectivament, objectivament algun tipus de discapacitat en relació algun tipus de treball podria presentar alguns handicaps. Però el que demostra, el que es demostra positivament, és que tenim PAS concret treballant en espais concrets que s’adeqüen a la feina perfecte, i per tant amb tota dignitat, = d’acord =, en aquest sentit.

31. M: I en el cas que calgués fer alguna adaptació al lloc de treball?
32. R: Que jo sàpiga n’hem fet.
33. M: N’heu fet. Perfecte, sí, sí.
34. R: Que jo sàpiga n’hem fet.
35. M: Val, per tant, doncs, si que està, = sí =, d’acord. Està contemplat. Molt bé. Teniu el programa de responsabilitat social corporativa?
36. R: No, no en tenim un programa explícit. Aquest tema, ara, el començarem a treballar.
37. M: D’acord, d’acord. Bueno, de totes maneres com que deveu complir la normativa vigent de contracció de persones, = sí =, amb discapacitat, = sí =, ja és com sí, = sí =, de fet com si la tinguéssiu, = sí =, no? D’acord. Per tant, si són persones titulades universitàries, ha quedat clar, que estan desenvolupant tasques vinculades directament amb la seva titulació, per què és professorat?
38. R: Sí.
39. M: Llavors, del personal de PAS també hi ha titulats universitaris, i també estan desenvolupant tasques, = sí =, relacionades directament amb la seva titulació?
40. R: Sí, sí, perquè normalment, normalment quan en el, el camp del PAS es demana, s’ha demanat històricament, un títol universitari és perquè la feina aquella doncs, o tenia a veure, per exemple, posaré exemples, amb informàtica, = clar =, amb biblioteques, amb temes molt específics, i per tant es requeria una titulació, = es requeria una titulació, d’acord =, sí, sí. Ara, no vol dir que tot, ja et dic que hi ha 3 persones del PAS que no són titulades perquè la feina no requeria una titulació universitària.
41. M: Heu tingut alguna experiència negativa amb alguna persona titulada universitària amb discapacitat?

42. R: No tinc cap consciència amb això.
43. M: Que tingui a veure amb la discapacitat.
44. R: Sí, sí, no tinc cap consciència.
45. M: N'hi de PAS tampoc?
46. R: No. A més jo crec que honestament que segurament tot i que, haguéssim tingut algun tema, no? Home si hagués estat en relació amb la seva discapacitat, sí que per mi com a empresari sí que seria un problema, vull dir, a veure, gent que mostra alguna discrepància o una certa decepció o diga-li, que algun aspecte negatiu respecte a l'empresa, és legítim, = bueno, clar =. Per mi em preocuparia que fos des de la perspectiva, = de la discapacitat =, no, = no =, no tinc cap consciència en absolut, = d'acord =. És més a l'inrevés sí, a l'inrevés sí, en consta que persones que han estat orientades, ajudades a fer algun tipus de tramitació, algun tipus d'assessorament, algunes vegades legals, algunes vegades en l'àmbit de la salut, o el que sigui, han estat ajudats per l'empresa. I em consta, això sí, en positiu, no a la meua persona perquè jo no he portat directament però un agraïment formal a la institució, = d'acord =, per algun moment determinat, = d'acord =. Val a dir que els 2 casos que també tinc present, eren persones d'una edat i una formació més aviat, diguéssim del tipus anterior, i que jo crec que la petita col·laboració, la petita orientació, el petit suport que van trobar en el algun moment per part de l'empresa, va ser molt valorat, = d'acord =, per ells, perquè em sembla que encara es movien en paràmetres, no? Més clàssics, antics, no? De portar allò, = d'acord, i els va fer d'alguna manera posar-se al dia =, exacte, = per fer el servei =, jo crec que van ser molt agraïts per aquest tema, = clar, clar =, no sé si això en un perfil més jove, que aquests hem dit que deia abans, que ho viuen tot això més natural, no sé si això es produirà mai més, = clar, igual, ni fa falta =, exacte, exacte, = ni té necessitat =, per això et matiso això, = sí, sí =, per aquestes circumstàncies, = interessant, d'acord =.
47. M: Quines creus que són les competències, el menys les que vosaltres valoreu més davant d'un candidat per un lloc de feina que sigui un titulat universitari amb discapacitat? Podríem dir que en valoreu unes més que, que, o unes de diferents que les que tindria un candidat sense discapacitat?
48. R: No, no tinc cap consciència. O sigui, nosaltres, a veure, clar, aquí com funcionem? Funcionem que, si és un professor, ara parlem d'un professor universitari. El director de grau respectiu, detecta la necessitat perquè falta 1, 2, 3

assignatures per cobrir, és convoca la plaça, es presenten curriculumus, l'entrevista. Llavors, aquí el que no es mira és, si és discapacitat o no. (...) Vull dir, en aquest sentit.

49. M: Per tant sempre es tracta i es considera tot exactament igual, = exacte =, que un altre company de feina.
50. R: Perfecte, sí, sí. Clar, en tot cas, sí que bueno, pot, pot existir algun cas que el fet, el contrari, no? De que la discapacitat, l'experiència personal com a discapacitat, = sí =, o discapacitada aporti un valor afegit a l'assignatura que pugui ensenyar. Això pot passar, per exemple en casos com la logopèdia, o casos de psicol-, psicologia, per dir-ho així, o casos del CAFE, que el fet de tu tenir una determinada discapacitat dóna un valor afegit, dóna més credibilitat allò que estàs explicant.
51. M: Com per exemple?
52. R: Sí, home. Sí per exemple, és, mobilitat o esport en discapacitats i tu ets discapacitat, no és el mateix que si fas l'assignatura de mobilitat, i esport i discapacitats, i no ets discapacitat, no sé si m'explico. O si estàs parlant d'un determinat trastorn de l'àmbit de la psicologia, de la logopèdia que és tal de, de, de sordesa, = sí, sí =, no és el mateix en aquest sentit, en aquest sentit a l'inrevés. És a dir, sí que, que no vol dir que necessàriament hagi de ser una persona discapacitada, però que una persona discapacitada pot aportar aquest element, no? = Ho fa més creïble =, exacte, = diríem no? = Sí.
53. M: D'acord. A veure, hi ha coses que ja vas responen. (...) En el moment que s'inclou en la plantilla un treballador amb discapacitat tant sigues amb titulació universitària com si no, és fa algun tipus d'acció concreta? És a dir, per exemple hi ha empreses que se'ls hi assigna un, un tutor per poder-los seguir durant un temps. Això, teniu algun tipus d'acció concreta? O no, o senzillament feu algun tipus de seguiment (...) o no?
54. R: Bueno, no tinc consciència, no tinc consciència d'un seguiment específic, el que passa, que vull dir-te una cosa, t'ho dic perquè no sé si ha de constar o no. Però, com a, com a casa, com a marca, nosaltres en general procurem tenir molt bona relació, una relació molt directa amb les persones. És a dir, i ara, això el primers que m'ho expressen són els mateixos professors del mateix PAS. És a dir, arribar i treballar a Blanquerna, no és perquè vulgui posar-me medalles, no és el mateix que arribar i treballar a l'Autònoma, = i tant que no =, en el sentit que...

Per tant, no hi ha una diga-li, tutorització segurament, seguidament específic, no tinc consciència d'això, no tinc consciència d'això, però per compensar, vull dir, que en general si passes alguna petita cosa, és que de seguida, per la relació humana, personal, pròxima de seguida ho sabem o sabríem, no? En aquest sentit... Jo no sé si una cosa val per l'altre, pot compensar, però en tot cas, si vols et podria confirmar si en alguns casos particulars, molts específics, això és una pregunta, = no segurament no fa falta, vull dir, a veure, ja es veu de fet, és una empresa on tothom és molt pròxim =, sí, = si hi ha alguna petita situació que calgui =, exacte, molt pròxim i a més, clar això també, no? És a dir, els responsables, és evident, els responsables de cada sector, de cada departament són coneixedors de que s'incorpora una persona, = clar =. Per tant com que diguéssim la, diguéssim els graons de responsabilitat funcionen, doncs, si hagués alguna cosa de seguida ho podríem saber, no? És a dir, jo crec que té molt a veure, una cosa amb l'altra, no, no cal potser, potser el millor en alguna pròxima, en alguna tipologia determinada de discapacitat caldria, però els que tenim, els que hem tingut que s'han integrat, jo crec que el factor del tarannà de la casa, no? De, de crear aquest... Després també, clar, moltes de les feines que fem, moltes, moltes vegades són departaments. A veure, en aquest sentit els més entre cometes, solitaris, o individuals són els professors quan estan a classe, = clar =. Però fora de classe o els PAM o els del PAS són treballs que treballen en equip, tu treballes en una biblioteca, treballes en, en una secretaria, treballes en una recepció, treballes que normalment, moltes vegades estàs acompanyat per una altra persona, i això també facilita molt, no?

55. M: Clar, de fet és una mena de tarannà que ho normalitzar moltíssim, i per tant, bueno, de fet no calen pel que vaig veien mesures de discriminació positiva, programes d'accions específiques, perquè és que, tot està com molt normalitzat, no?
56. R: Jo crec que bastant normalitzat.
57. M: De fet d'això seria entendre una miqueta, un concepte que és el concepte del disseny universal aplicat al món de l'empresa. Què és, que hi ha un context, on es mouen persones que tenen relacions, que ja no calen ni fer programes especials, ni específics, ni accions específiques, sinó que tot això, no? Com, totes, aquests petits aspectes que m'estàs dient, la proximitat, el fet de que, bueno, cada secció té una persona que ja és pròxima i que se n'ocupa de tot, i que per tant les coses es

reben de seguida, estaríem a dins d'aquest concepte del disseny universal aplicat a l'empresa, = sí =. Que per tant normalitza.

58. R: Jo crec, que també hi ha una cultura, no sé si arriba a cultura, no? Però jo crec que hi ha un, un discurs aquests últims anys, per exemple, que sé jo, quantes, la contra de la Vanguardia han dedicat a persones que han tingut una discapacitat forta i en forma de testimoniatge, no? Expliquen, que passa? Llavors, això arriba a les aules, arriba al món universitari, no? = Clar =, i jo crec que en aquest sentit també estem en una empresa una mica privilegiada, = sí =, per tant, jo crec que aquí, tenim la sort, crec honestament, que ara els, la, diguéssim, el context universitari juga a favor. S'hauria de ser, i ara no sóc políticament correcte, molt brètol, al 2014 en l'àmbit universitari de que si més no, no hagués ja d'entrada una dimensió emfàtica, una actitud acollidora, vull dir, aquest sentit, no? Llavors, jo crec en aquest sentit. Home, nosaltres no som una fàbrica de cotxes, i per tant segurament el que et puc estar explicant, podria sonar potser en altres contexts a flors i violes, honestament, crec que ve positivament condicionat per un entorn universitari que s'ha normalitzat bastant, = sí =. Que ajuda, que és integrador, que fins i tot molts, molts joves veuen altres companys que tenen aquestes dificultats i que veuen que la Universitat, i després ja tot aquesta qüestió de, de programes televisius, que han insistit molt, no? Ja et dic mitjans de comunicacions, els diaris, jo per exemple, això de la contra ho tinc prou present perquè més d'una vegada, aprofitem, no? Alguna classe sobretot a magisteri parlo, no?
59. Per tant, jo crec que volia dir-te, és que crec honestament que en el nostre cas, el sector, entorn global universitari juga a favor.
60. M: Sí, però no, no totes les Universitats responen igual. O sigui, jo penso que és molt important en aquest cas, a veure, tu que hi penses. Com la persona que representa l'empresa s'imagina la persona amb discapacitat. Per tant, te'l pots imaginar com una persona que té un bon currículum, que ho demostra, i que per tant no hi, no té perquè haver cap dificultat, les mateixes que qualsevol altre treballador, o si te l'imagines ja que d'entrada per culpa de la discapacitat portarà problemes, per tant més val no tenir-lo, que diran els companys, perquè si faig alguna, alguna mesura positiva, els companys es poden molestar. Potser hi hauran companys que no tindran, no seran capaços d'establir una bona relació. Per tant, jo penso que és molt important això, no? Aquesta visió que tu en aquí com

empresa, m'estàs mostrant, no? De veure la part positiva, no? De dir bueno, és que aquesta persona exactament igual que una altra.

61. R: Sí, jo crec que, quan aquí hem fet algun comiat, de persones perquè tocava o perquè la seva condició fins i tot física o el que sigui, havia generat en altres situacions laboral, quan hem fet comiats de persones, recordo de comiats de persones de (XXX), comiats de (XXX), etc. Han estat molt, molt la gent a sobre, molt contentes, vull dir, que jo crec que en general, han generat una bona, = sí =, no només la direcció, = no, no, no =. Jo crec, que et dono la raó, que hi ha un tema de direcció possible, però jo crec que aquí a Blanquerna, hi ha un plus de la dinàmica normal positiva racional, en general, entre la gent, = sí, sí, se'ns dubte, se'ns dubte, sí, sí, penso que hi ha una sensibilitat especial =, exacte, = però que no a tot arreu =, exacte, = sí, sí com tu deies és, estem en un context privilegiat =, exacte, = sí, sí, totalment =, exacte, = i tant =.
62. M: A veure. (...) Disposen de les mateixes condicions laborals que els seus companys, aquestes persones? És a dir, ja sé que em diràs -----, però ho necessito, necessito que ho diguis. En el cas d'ascens la competència es valora exactament igual que la d'un altre? En el cas, en el cas de, d'un ascens d'un lloc de responsabilitat, aquesta persona hi tindrà excés exactament igual que l'altre, a partir de les seves competències?
63. R: Sí, sí.
64. M: D'acord, d'acord.
65. R: De fet, tenim algun cas de responsabilitat, = d'acord =.
66. M: Aquest no és per nosaltres això (...)
67. D'acord, teniu assessorament legal sobre la legislació de contractació de persones amb discapacitat?
68. R: Sí.
69. M: D'acord. Per tant, és fàcil de seguida poder tenir, aquest tipus de, d'assessorament i per tant de poder complir la legislació, per tant teniu coneixement?
70. R: Sí, el que no em facis dir el nom de la persona, però, = no, però teniu coneixement de la legislació =, sí, sí, tenim unes, = aquí dins hi ha persones =, hi ha, concretament una, un assessorament de dues persones, = perfecte, d'acord =.
71. M: Pel que tu coneguis de la legislació vigent, creus que caldria millorar alguns aspectes?

72. R: Desconec en detall la legislació per fer aquest, aquest judici, no? = D'acord, d'acord =. A mi em dóna la impressió que estem en la pràctica, nosaltres, no? Més, més avançats o més normalitzats i, = que el que és la legislació, no? =.
73. M: Per tant caldria millorar-la aquesta legislació, = segurament =, segurament. És, clar, des del moment que es legisla ja no és normalitzadora, també = que normalment ja és de mínims, no? =. Clar, clar, per tant, no, d'acord. Utilitzeu serveis d'inserció laboral externs a l'empresa per, per rebre persones? Que formin part de la vostra plantilla?
74. R: A veure, com és això, la pregunta?
75. M: Sí, hi ha serveis d'inserció laboral que treballen per empreses. Vosaltres heu utilitzat mai el servei, d'aquests serveis d'inserció laboral per tal de poder fer arribar aquí, a la vostra plantilla, alguna persona amb discapacitat?
76. R: Desconec aquest tema, desconec, t'ho hauria de preguntar, = bueno =. T'ho hauria de preguntar perquè per exemple, la, quan vam subst-, quan hem de substituir alguna persona que té discapacitat, sé que s'incorpora un altre discapacitat, i jo no sé com arribar això, = d'acord, d'acord, d'acord =. Segurament, sí.
77. M: Segurament sí, però no saps ni a nivell de satisfacció, ni de coses d'aquesta, d'aquest estil, d'acord.
78. Vosaltres teniu, (...) sou lloc de pràctiques, empresa de pràctiques de, de persones que estan estudiant a la Universitat i tenen discapacitat?
79. R: Lloc de pràctiques, no perquè, nosaltres lloc de pràctiques de fora. A veure, nosaltres el que tenim és, gent, altres empreses que treballen aquí i que tenen persones amb discapacitat.
80. M: Però no, però clar, però no estan fent pràctiques aquí directament amb l'empresa...
81. R: No és que siguin pràctiques, és que són treballadors, = clar, no és el mateix =, són treballadors, = no és el mateix, clar, són treballadors =, són treballadors, = clar, per tant, no =. És a dir, el famós, que no costi després el nom, = sí, sí =, la --- --, = sí =, la coneixes la ----- d'aquí, = sí, sí, no, no, clar, clar =, o l'----- del bar, = sí, sí =, l'altre noi, vull dir = sí, no, no, no =, això no, no són pràctiques, això són treballadors que incorporen, que tenen, = sí, sí, no, no, no, no, no. No, em referia com, a veure quan els nostres quan van amb escoles a fer pràctiques, les empreses, nosaltres com empresa que tinguéssim gent que ve a fer pràctiques aquí, no

perquè no és el tipus d'empresa que pugui...=. Sí, però és que d'entrada és que nosaltres aquí no tenim cap, acolliment de pràctiques, = clar =, aquí no es fan pràctiques.

82. M: Clar, clar, vale. Creus que, en tot cas per...
83. R: Seria, alguna vegada ens havien demanat llocs per fer pràctiques, per exemple, informàtica, biblioteca, però el tema de les pràctiques, has de tenir molt, molt estandarditzat. Realment, i en algun moment, doncs, vam dir que no, = d'acord =. Nosaltres no som centres de pràctiques de res, = d'acord, d'acord =.
84. M: Creus en tot cas, que per l'empresa, tenir un, una persona que està fent un grau universitari o un màster, o un doctorat, el que sigui, en pràctiques a la seva empresa. Si és una persona universitària i amb discapacitat, a la cerv-, a l'empresa, perdó, li ha de servir per treure aquelles barreres psicològiques sovint, o psicosocials que es té sobre les persones amb discapacitat? Li ha de servir per conèixer les possibilitats d'aquella persona davant de la discapacitat i veure que és capaç?
85. R: Sí, jo crec que aquí, és més positiu per la persona que per l'empresa, és a dir, = d'acord =. És a dir si l'empresa ja incorpora a persones discapacitades amb normalitat, per l'empresa ja és un fet normal, no? Perquè ja les tens al teu costat. Llavors, jo crec que aquí, la, sobretot el receptor del valor d'aquesta experiència entenc sobretot per la persona, que sense, diguéssim, l'atenció o l'estrés, en perdó, no? D'un contracte laboral pel mig, a través del pràcticum, pot, viure una exploració molt interessant de les seves possibilitats i del seu creixement, i... Com igual per a qualsevol persona, el moment del pràcticum, és un moment d'exploració, és un moment de que també em diguin que faig millor, que faig pitjor, o on podria aprofundir més, no? Llavors jo entenc que per una persona discapacitada aquí és el mateix, per tant, normalment, normalment, el pràcticum i això ho podríem aplicar a altres àmbits, el gran beneficiari no és tan l'empresa, sinó la persona, no? Perquè fa pràctiques, = la persona amb pràctiques, sí =, per tant és la persona amb pràctiques. En aquest cas, si nosaltres no tinguéssim cap discapacitat, jo et diria: home d'això també podem aprendre molt, ens pot enriquir, ens pot fins i tot podrir un sotrac social o diguéssim de coneixement o de superació prejudici. Jo crec que en tenir un nombre significatiu de discapacitats a cada, a cada centre, doncs, ja es viu amb bastant normalitat. A demés discapacitats que la xifra que tenim ara, és una xifra baixa, havíem tingut una mica més, perquè

fluctua com la resta, no? I per tant, jo diria que, que si tinguéssim des de la perspectiva del pràcticum, si és que féssim pràcticums, el gran beneficiari seria ell o ella, com ho és un alumne de pràctiques com va a una escola, més que l'escola, s'enriqueix més l'alumnat que l'escola, objectivament. No ho sé, jo et contestaria d'aquesta manera. El que passa, que no som centre pràctiques, = no, no, no, no, no, no =, ser centre de pràctiques tu ja ho saps el que significa, tenir un conveni, = sí, sí, sí, sí, sí =, tal, tal. No tenim, no tenim perquè alguna vegada que ens ho han proposat, avui en dia, això és bastant complexa i, la, la manera que tenim de treballar, doncs, és una manera molt, d'una manera que, que, de vegades les coses que es fan, per exemple, que sé jo, pues, la secretaries són molt amples, són informàtiques molt complicada o les biblioteques deu n'hi do. Llavors, tenir un estudiant de pràctiques, sinó és, has de fer tot un, un suport a sobre i per tant, no tenim, no tenim, no som centre de pràctiques nosaltres.

86. M: D'acord. Creus que hi ha alguns punts forts que tenen els titulats universitaris que els seus companys no tinguin a l'hora d'inserir-se laboralment?
87. R: Que els seus companys, = no tinguin =, no discapacitats, vols dir?
88. M: Exacte, sí.
89. R: Home, jo totes les persones que he conec directament i que tinc al cap, jo diria que són en general excel·lents persones, excel·lents persones en el sentit del seu tracte, la seva cordialitat, la seva manera de veu-, mirar, i veure el món, vull dir que, (...) no et sabria dir res més, no? Vull dir que...
90. M: I com a punts febles?
91. R: No t'ho sabria dir.
92. M: Bueno. Creus que la crisi afecta a la inserció d'aquestes persones?
93. R: La crisi que jo sàpiga ha afectat a tots, no? = Sí, però =, ha afectat a tots.
94. M: Per exemple, hi ha insertors que ens diuen, que amb aquest període de crisi que ara estem vivint, hi ha empreses que primer contracten a una persona amb discapacitat titulada universitària que una que no, per tot el tema dels beneficis fiscals.
95. R: Ja. (...) No, no et sabria donar resposta, = en tot cas =, no tinc dades, el que sí que jo puc comentar-te, és que, en l'àmbit empresarial, per exemple, nosaltres formem, formem part com a Blanquerna, no? Del grup Clade, grup empresarial, o per exemple, en un àmbit més de xarxa, de la URL, o les Universitats que formem el Feim. La crisi a part de tots aquests inputs, o dels elements diguéssim de

connotació econòmica, ens ha fet pensar molt. I per tant, en general aquestes institucions que tenim en el centre, en el nucli, les persones, la crisi ens ha fet reflexionar de la importància que també. Precisament en un context de crisi, les persones més aparentment, o d'entrada més febles, o més, amb una determinada limitació, doncs, que també les hem de, de promocionar, ajudar, ser solidaris, etc., etc., no? I això passa també pel tema del treball. Per tant podria ser, podria ser, que algun tipus determinat d'empresa, en un context de la crisi. Podria ser que un determinat tipus d'empresa per altres interessos secundaris, no ho conec de forma, = d'acord =, el tema, = d'acord =.

96. M: ----, creus que hi ha alguna cosa més que puguis aportar-hi?

97. R: A veure, (...) no, jo crec que, en tot cas, sí que, sense menystenir aquells discapacitats que, que no són titulats, però jo crec que, el fet de que tinguem titulats universitaris i titulats universitat professors d'aquesta Universitat, jo crec que és un orgull, no només per Blanquerna, sinó per la societat, i per Catalunya i pel sistema universitari, en el sentit que és, jo diria, no sé si normalitzar al 100%, però clar, que un discapacitat sigui universitari i a la vegada sigui professor universitari en el seu context, que és la Universitat, i que pugui, doncs, estar, diguéssim en la sana competència sigui docent o d'investigador, que sigui com els demés, em sembla que, que no vol dir sense esforç, = sí, sí, sí, sí =, vull dir que, però em sembla que és, doncs, és un intent, un intent demostrar a la societat, doncs, que això, va funcionant, que és normalitat. I després, jo crec que de retruc, crec que això és molt positiu, perquè nosaltres som una institució que com a institució universitària no hem renunciat a educar, i llavors jo crec que això pels també pels futurs ciutadans universitaris, que està molt bé, que ho puguin llegir en determinats llibres, tot i que estudiar, perdó, que són les discapacitats. Doncs, no és el mateix que ho puguin visualitzar, compartir, que ho pugui, que puguin conèixer. Però això, jo sóc partidari, no? També, sense entrar en explicar intimitats, però sóc molt sensible aquest perfil més recent que he tingut, i un perfil més jove, que han explicat amb molta naturalitat perquè el final crees molta més empatia, no? Molta més empatia, molta més proximitat, molta més consciència del que tu ets, i de la teva diferència; que aquella idea de tancar-te, d'amagar. I jo crec que això en un context universitat, doncs, és molt positiu per tot el que és la formació dels estudiants. I per tant, jo crec que si tenim futurs periodistes, ja no diguem gent de salut que no li calen això, no? No tal, futurs mestres, psicòlegs,

etc., etc., que viuen això d'una forma molt normalitzada en el sí de la Universitat, doncs és un gran, no només normalització, sinó enriquiment per la persona, no? = Evidentment =. Per tant, jo crec que en aquest tema, l'aposta educativa que hi ha l'aposta de futur, l'aposta de ciutadania, jo crec que poc a poc anirem. Jo és un tema sincerament, que crec que tot i que suposo que els experts, com vosaltres, com tu, segurament hi ha moltes coses per millorar a nivell de legislació, etc. Crec sincerament que en pocs anys, estem en un moment, que en pocs anys això pot evolucionar, al menys a casa nostra, = sí =, d'una manera molt significativa, = sí =, cap endavant, cap endavant.

98. M: Per tant, de fet m'estàs dient que és un tema molt a educar?
99. R: Sí.
100. M: Que depèn molt de l'educació, = sí =, per tant, de l'educació pròpia que té el mateix titulat universitari, amb aquestes competències més personals, més les competències que li dóna la Universitat, però exactament igual que un altre. Però aquestes competències personals són molt importants, però que això és un tema educatiu també des de casa, des dels entorns amb els que s'ha mogut, i també és educatiu, també és un tema a educar amb l'empresa, és dir, l'empresa també se l'ha d'educar potser a entendre que aquestes persones quan tenen un currículum, que els avala exactament que un altre, són tant vàlides com un altre, no?
101. R: Se'ns dubte.
102. M: Qui creus que hauria, sobretot per la part de l'empresa, qui hauria de, de començar aquest camí educatiu amb l'empresa? Des d'on s'hauria de començar a rebre?
103. R: Bueno, jo crec, que una empresa com la nostra, com la nostra, passaria molt per una mica les persones que són les que van fer el, el, una mica el, el, dins la selecció de persones, no? La selecció de persones, o bé passa pels degans, passa pels recursos humans, pot passar pel director general, per tant una mica doncs, aquest creixement... Passa que nosaltres tenim la sort, doncs, que, bueno, pues, que sé, el degà és de l'àmbit de la psicologia, tenim un altre degà de salut, vull dir, que tenim una situació, una, una, diguéssim, situació que ha jugat a favor i que, tal. Però bueno, que convindria, convindria una certa educació. Jo crec que de vegades, clar, la, aquesta educació, en el nostre entorn, no seria tant una educació jo diria de, de principis, sinó de moltes vegades de qüestions més pràctiques o tècniques, no? De, de, de com facilitar accessibilitats o més d'aques-, de vegades

el desconeixement, no és tant o no és tant diguéssim a priori, per dir-ho així, per dir-ho així, no? Amb forma més directa, una discriminació negativa, de dir: sinó que a vegades no saps massa bé que fer, o massa bé com, com actuar, o massa bé què proposar, o quins mitjans requeriran i que la, aquesta educació passaria també per, per dosi de, de formació, = d'acord =. Una mica de formació, no? De formació de dir: com conviure amb normalitat, no? Amb discapacitats i per tant, amb instruments de logística informàtica, amb instruments de logística àudio, amb instruments de logística X, perquè de vegades no tenim ni "pàjara" idea. Llavors, el tenir també una certa formació sobre aquests temes, no?

104. M: Sí, de vegades aquesta formació també ens pot ajudar a veure, que aquestes adaptacions serien, tampoc estan lluny, que de vegades ja les tenim però ni ens n'adonem. = Exacte =, que les tenim, no? Vull dir que tampoc, de vegades et trobes empreses que et diuen: és que no tenim recursos per adaptar, és que igual resulta que amb una mica d'imaginació el recurs ja el tenim, potser, també, no? I una mica l'educació també hauria d'anar en aquest sentit, no? Pel que fa a coses més d'adaptació, tecnològic o el que sigui.

105. R: Estic d'acord.

106. M: Molt bé, alguna cosa més?

107. R: Jo crec que no.

108. M: Doncs, moltes gràcies.

109. R: Moltes gràcies a tu.

E-5

1. M: D'acord, doncs, molt bé. = Vale =. A veure. A quina empresa representa?
2. R: Fundació Prevent.
3. M: A quin sector es dediquen? A quin sector?
4. R: Sector social, = sector social =, intermediació laboral de persones amb discapacitat essencialment.
5. M: Quin càrrec desenvolupa dins de l'empresa?
6. R: Jo sóc la directora de l'àrea de inclusió de persones amb discapacitat.
7. M: Quants treballadors té actualment l'empresa, més o menys?
8. R: 16.
9. M: És una empresa nacional?
10. R: Sí, nacional. = Nacional =.
11. M: A quins territoris tenen representació, per tant a comunitats autònomes, totes?
12. R: Catalunya i Madrid, = d'acord =, essencialment, seu.
13. M: Tenen o han tingut persones amb discapacitat i titulades universitàries treballant?
14. R: Sí, = sí =, hem tingut i tenim actualment.
15. M: Quantes actualment?
16. R: Ara en tenim una. I en l'actualitat en vam tenir dos, un a Madrid i un a Barcelona.
17. M: Quina titulació universitària té?
18. R: La de Barcelona, la que tenim actualment és (...) és ADE i la de Madrid té la llicència de psicologia o és.
19. M: Quin tipus de discapacitat té la de Barcelona?
20. R: Les dos, la discapacitat sensorial, = d'acord, molt bé =, auditiva, = auditiva, d'acord =.
21. M: Tenen un programa de responsabilitat social corporativa? La mateixa fundació ja ho déu ser, no?
22. R: Sí, sí, = aquesta pregunta =, ho tenim, ho tenim, som nosaltres el programa, = perfecte =.
23. M: Les persones titulades universitaris amb discapacitat a l'empresa, desenvolupen tasques vinculades directament amb la seva titulació universitària?
24. R: Sí, sí, sí, les dues.

25. M: D'acord. Creu que tenen les habilitats necessàries per desenvolupar les tasques recomanades o encomanades?
26. R: Sí, completament, les dues.
27. M: D'acord. Per tant, perquè?
28. R: Perquè s'ha fet una selecció per competències, = perfecte =, bàsicament. No s'ha fet selecció amb base és capacitat, que aquest nosaltres vigilem d'intentar tenir una representativitat de la discapacitat a la nostra pròpia entitat, perquè som una entitat que promociona la inserció laboral d'aquestes persones. Però la nostra selecció es fa per competències com qualsevol altre treballador, per tant, es un procés de selecció obert a totes les persones, no es fan processos de selecció per persones amb discapacitat; considerem que és un error. I en aquest procés obert la persona amb discapacitat competeix amb igualtat de condicions amb la resta de candidats, per tant, la valoració es fa, es fa per competències.
29. M: Per competències específiques de la feina que han de desenvolupar o per competències específiques, professionals i competències personals?
30. R: "Ambes", ambdues, perdó, = ambdues =, sí, sí, és a dir, hi ha una part de selecció que la fa per competències específiques del lloc de treball el cap de secció, en aquest cas la responsable de comptabilitat. I després hi ha una segona part de l'entrevista on es valoren altres tipus de competències transversals que són de les pròpies organitzacions que es busquen en la nostra organització, que normalment, es realitza per part de la direcció general. Que és un mica, el que nosaltres diem: crear un ecosistema, no? Aquí a la fundació, on tothom al final som iguals entre cometes, no? = Clar =. Tenim la mateixa orientació al client, per dir-te, tenim la mateixa, el mateix compromís personal, tot això són una sèrie de valors o competències molt, molt transversals, després cadascuna pues ho té molt dirigit al seu lloc de treball, no? = D'acord =.
31. M: Llavors aquestes competències transversals o aquestes competències personals, davant d'un mateix, d'un currículum de dues persones, amb més o menys igual aquest currículum, si n'hi ha una, hi ha una persona amb discapacitat que té millor tot aquestes competències més transversals millor pel que l'empresa necessita, que un altre que no tingui discapacitat. Quin empleat es quedarien?
32. R: Jo crec que la persona amb discapacitat, però pel tema de les competències. = D'acord =, sí, sí està claríssim, = d'acord, d'acord =.

33. M: Quines són les competències que més valora aquesta empresa per un titulat universitari? Amb discapacitat o sense però ja hem vist, = sí, no, no =, com que és per competències és igual.
34. R: El compromís personal, l'orientació al client, la, l'orientació a la consecució d'objectius i la flexibilitat. = D'acord =, bàsicament, = d'acord =, perquè som una entitat social, estem lluitant constantment a la recerca, per exemple de recursos, no només recursos econòmics, moltes vegades és la recerca de recursos complementaris a la nostra activitat que podem oferir tant a l'empresa com a la persona amb discapacitat que atenem. Perquè nosaltres som un servei de intermediació laboral, bàsicament. Però les persones que amb discapacitat venen aquí, moltes vegades tenen una tipologia de carències, de problemàtiques que va molt més enllà de la, de la necessitat d'un lloc de treball i que són prèvies a la recerca d'un lloc de treball, = clar =. Per tant, tu has de tenir la capacitat i la flexibilitat de poder treballar molt en xarxa, penso que és la definició d'una entitat social, és: ser xarxa, la pròpia entitat i això necessita una capacitat d'adaptació de la persona, una flexibilitat, una capacitat d'aprenentatge també. Es valora moltíssim, perquè quan treballes amb col·laboració amb una altra entitat, que potser porta temes complementaris als teus però molts diferents, perfil de professionals també, de provinences diferents, no? Fins i tot de formació, experiències personals diferents i tu has de buscar un encaix. Si no ets flexible i no tens capacitat d'aprendre dels demés i dir ostres: això ho fan millor que jo, ho internalitzo i ho canvio, vas malament. I de fet un problema del nostre sector és: la no capacitat de treballar en xarxa, que és una cosa molt dura la que acabo de dir, però que nosaltres ho veiem dia a dia, = d'acord, és bueno, una necessitat, clar =, sí i quan, quan tu has treballat amb altres entitats, amb altres recursos, ja no dic públics, perquè públics s'entén que són molt rígids, pues per la pròpia definició, no es pot, = clar =, tu no pots anar allà i canviar. Però entitats socials costa molt, molt i molt trobar aquesta mateixa flexibilitat, la resposta, no? Per tant, sí: flexibilitat, capacitat d'aprenentatge, orientació al client, sigui persona amb discapacitat sigui empresa, absolutament. Compromís personal perquè sinó és una feina que no pots, que si no et creus no la faràs mai bé. Tu tècnicament potser, i, i nosaltres pensem que fins i tot la noia de comptabilitat, pot ser molt bona tècnicament però sinó té aquest comprimís de que els números han de sortir i que

això, doncs, els recursos s'han de gestionar bé encara que no siguin els teus, malament anem.

35. M: Val. Per tant té molt de pes tot el tema de les competències personals?
36. R: Sí, molt.
37. M: Aquestes, aquestes competències a veure, on direu que cadascú les adquireix?
38. R: Per on diríem nosaltres, a veure, nosaltres per exemple en el procés de selecció busquem gent que com a mínim tingui alguna, “semilla”, no? D'aquestes competències, = sí =, nosaltres internament intentem treballar-les molt, = d'acord =, amb equip. Tant a nivell de formació com a nivell de feedback continuat, de un modelatge fins i tot, no? De dir escolta: poso aquesta persona a treballar amb aquesta perquè aquesta és molt bona amb aquesta competència personal, llavors les poso juntes en fer un projecte. Tots els projectes els fem conjuntament, i constantment l'equip està treballant ara amb la ----- i el ----- amb això, ara la ----- i la ----- amb això, i cada any van canviant els projectes en els quals han de participar, no? Llavors, et permet per una banda que tot l'equip sigui polivalent, que la resposta que qualsevol persona rebi sigui com molt integral perquè mai ningú et dirà: això ho porta el meu company jo no tinc ni idea, com a mínim una primera atenció la reps, per nosaltres és molt important. I després penso que la persona té possibilitat d'aprenentatge i de creixement continuat, = d'acord =, no? Sense necessitat de pujar diguem-ne potser esglaons a nivell jeràrquic, no? Perquè som una entitat petita, i per tant una persona pot pujar fins on pot pujar, estic dient que hi ha tres nivells, consultora, directora d'àrea, directora general, = i ja està =, “no hay más”. Però, si que realment entenem que la persona ve amb aquesta competència d'alguna manera present que li pot venir de l'entorn, de les seves experiències laborals, i nosaltres a la detectem que hi ha una competència que busquem sinó està desenvolupada al 100%, intentem treballar-la, = treballar-la vosaltres =, sí.
39. M: Diríeu que aquestes competències i té molt a veure la família?
40. R: Sí, molt, moltíssim, molt. De fet sense, com tu diria, vulnerar, ara no em sortia la paraula, no? El dret a la intimitat de la persona, = sí =, etc. Però les nostres entrevistes són molt poc protocol·litzades, és a dir, sempre diem fem una entrevista presencials, semi estructural, és a dir, molt sele i poc estructurada, no? = És molt poc realitzada =, molt. I per exemple valorem moltíssim sobretot això la part de la direcció general i tal, el feedback que pot tenir de l'entorn de la persona.

Informació com per exemple que t'expliqui el, del seu marit i de tal, o dels nens. Jo per exemple jo recordo que l'entrevista de feina que estava de director general i estava el president de la fundació jo vaig dir una cosa que em va sortir de l'ànima i penso que diu molt de mi, no? Que bueno pos que a mi m'agradaven molt els gats i vaig explicar que perquè m'agradaven els gats, perquè són animals independents, són animals molt elegants, són animals molt intel·ligents, bueno, amb molt d'equilibri, no? Llavors una persona que sap llegir una mica l'entrevista, pot dir: bueno aquesta persona valora, no? = Sí =, aquestes qualitats, = sí, sí, sí, sí =, de la persona, = sí, sí, sí =. Després vaig explicar una anècdota personal, que el meu pare s'acabava de morir i jo estava embarassa de 8 mesos del meu segon fill, i estava molt, bueno, molt afectada perquè més no havia pogut anar al seu enterro. I pues el meu marit sortint un dia amb cotxe i vaig explicar que el meu marit és un home que no para i tal i coses, pues va sortir tan de pressa que el gat estava dormint a sota la roda del cotxe i li va passar sobre. I li va trencar la columna, i clar tota la presa que tenia va acabar marxant, = clar =, i ell va tornar a casa mira: ja no tinc presa, et tinc que explicar-te una cosa, clar considerava el meu estat d'ànim i em va dir: que havia atropellar el gat, no? I clar jo a l'entrevista vaig explicar això, i dius, per això, tornant cap a casa vaig dir: "Madre mía que entrevista que has hecho, todo lo que te han enseñado, Virgen Santa" , = XXX =, però jo penso que això, al dir-li que el meu marit és un senyor que corre, que fa mil coses que tal, tal i tal, tal, tal. Que jo amb lo que m'agraden els, saps, o sigui, i pensen que l'entorn, l'educació de la família i tal fa molt. I això a l'entrevista intentem molt, = poder-ho anar copsant, poder-ho anar copsant =, expliquem coses, = clar =, tens, tens nens, i que tal els teus nens? No sé coses així que dius: en una entrevista de feina, i no ès pel morbo de dir, = no, no, no =, o per la valoració que si, coneguem per si es dona amb dos fills, amb disposició, = que també podria ser-hi, també podria ser-hi =, també, = i tant =, jo he viscut entrevistes, = sí, sí, sí, i tant =, jo he anat a entrevistes embarassada, de 7 mesos, amb "barrigon" enorme que es veia, i: tu ets italiana t'agrada la família, dic: sí, m'encanta i tindrè 4 o 5 fills, quan en realitat la meva intenció era en tenir 2, no? Però tu em poses a prova, jo també, = clar, clar =, et diré que tindrè 4 fills, = clar =, llavors en funció de la teva reacció en la resposta jo decideixo si l'empresa m'interessa o no, = clar, clar =, serà el revés, no tu, decideixes si t'interesso o no,

= clar, clar =. Perquè clar, llavors, sí, ho pensem com a mínim la direcció general i jo hi creiem molt, en el tema, = val =, en valors que s'eduquen i que...

41. M: Que s'eduquen tant a casa com a l'escola, també i té a veure molt el tipus, el model d'escola que han tingut?
42. R: Pensem que sí, jo penso que sí, jo ho crec molt, la mostra són els meus fills. A l'escola que hem escollit i que és una escola per projectes amb valors, i que el contingut acadèmic sí que és important però competiràs en la lliga per altres capacitats. Estudiar sempre ho pots fer-ho i ara les feines són tant, busquen persones tant coneixedores d'una fracció petitíssima d'una feina, no? Que el final, la enciclopèdia embolant està molt bé per la teva desenvolupament personal però per la recerca de feina nosaltres sobretot el tema de noves tecnologies busquen persones com molt quadriculades, per tant, jo penso que ni l'escola ni la universitat arriba a donar una formació, = i tant =, tan summament específicament, per tant ets tu la que t'hauràs de formar això, amb el bagatge cultural que necessites, no? I per tant a l'escola està molt bé que treballi, per mi el menys, altres àrees de la persona, que són els que et faran ser competitiva. Aquesta obertura mental, aquesta capacitat de treballar en equip, per exemple, l'emprenedoria des de l'escola, per ser emprenedor cada dia al teu lloc de treball, per exemple, són valors que treballen a l'esc-, a la família per suposat però a l'escola també. Més que, em sé de memòria tots els rius d'Espanya, sincerament.
43. M: D'acord. D'acord. A veure, perquè hi ha coses que han anat sortint per tant les anirem deixant. (...) Quan teniu un treballador titulat universitat amb discapacitat en aquest cas feu algun pla d'acció diferent a la resta de treballadors? Per exemple: assignar-li un tutor, fer-li un seguiment diferent que en els altres potser no se'ls hi faria, o no?
44. R: No, aquí no ho fem. Però penso perquè l'organització no necessita, perquè tothom està tan summament conscienciat, tan summament involucrat amb el que està fent. Que a priori ni fa falta ni sensibilització, a la resta de plantilla, veus que treballen, interactuen, = clar =, amb la persona. Ni fa falta acompanyament a la persona perquè realment és un entorn molt acollidor, = vale =. Però sí que per exemple quan derivem persones a empresa s'intenta molt sobretot treballar la part de sensibilització, com a mínim informació, = d'acord =. No, de dir: és una persona pues penseu que la seva dificultat és pues a nivell relacional, no? Per tant, pot haver-hi reaccions que us sobtin, que us generin una mica de dubtes o

d'incomoditat al principi o d'aprendre a acceptar-les, no? Això no implica res més que això.

45. M: D'acord. (...) Disposen de les mateixes condicions laborals que els seus companys?
46. R: Totalment, sí.
47. M: Heu hagut de fer adaptacions al lloc de treball?
48. R: No, = d'acord =, no, cap.
49. M: D'acord. (...) Creieu que la vostra empresa coneix prou bé tota la legislació vigent sobre contractació de persones amb discapacitat?
50. R: Sí, molt. Molt, ara també et dic: per la part que em toca d'intermediació laboral que creiem que hi ha un coneixement molt superficial de legislació i molt a (XXX), és a dir, atenció molt selectiva, jo retinc de la Llei el que m'interessa, = d'acord =. Jo retinc per exemple: el tema del concepte ajust raonable, perquè la Llei em diu que no estic obligat a fer adaptacions a lloc de treball si és una càrrega desproporcionada i que em diu com estat general; la Llei, = clar =, i continua la nova Llei, el text que fos, = sí =, continua igual, sent igual de general, de: que vol dir una càrrega desproporcionada? I aquí entra factors com: quantes persones beneficia el canvi, la facturació de l'empresa, el tamany de l'empresa, etc., etc. Dóna molt de peu i de joc a editar l'adaptació i per tant descartar la persona, és a dir, tothom sap lo del 2%, tothom sap lo de l'ajust raonable, tothom sap la bonificació. Però altres matisos igualment importants que es reflexen a la Llei i que tenen més a veure amb el compromís, amb la responsabilitat amb la igualtat d'oportunitat passen totalment desapercibuts, = desapercibuts =. Sí, per tant, nosaltres fem la mateixa pregunta: L'empresa, tu coneixes la legislació? Perfectament, tinc un departament legal "que se la conoce de pe a pa". Molt bé, quan rasques una mica veus aquesta selecció, avantatge molt selectiva, això no ho havia tingut en compte, i jo és veritat.
51. M: D'acord. Per tant creieu que la legislació que ara tenim hauria de canviar?
52. R: Bueno que va bé canviar, perquè s'ha publicat a finals de 2013, el text refós, però com és un "refricto" del que hi havia, hauria de canviar, = hauria de canviar =, completament, sí.
53. M: D'acord. En quins aspectes?
54. R: Per exemple ajudar realment a l'empresa a la incorporació de persones amb discapacitat perquè de moment la Llei obliga a l'empresa a incorporar, però no

l'ajuda. No els hi posa cap mena de recurs o de no sé; protocol, recolzament, no sé, no sóc tampoc, = sí, sí =. Que realment faciliti aquesta inserció, més bé al revés, és a dir, per exemple, si jo sóc una empresa i et donaré un exemple molt real. Nosaltres com a fundació som receptores de mesures alternatives en concepte d'incorporació de persones amb discapacitat, saps que per donacions un treballador que et deixes de contractar, equival a pagar el IPREM per 1'5. I si compres a un centre especial de treball és el IPREM per 1, per 3, perdona, pel triple. Clar jo sóc una empresa que la meua política de donacions és 0, = sí =, vull donar però conceptual no m'entra en el cap, és molt respectable. Jo compro en un centre especial de treball, molt bé. Si compro i em falten 10 persones o em falten 20 persones perquè som una empresa molt gran, jo m'he de gastar milions d'euros en comprar a centre especial de treballs, que tenen una capacitat de donar-me productes i serveis limitada, = sí, sí =, limitada, = sí, sí =, vale. No per la persona, sinó perquè no hi ha varietat, tu mires l'estat dels centres especials de treball i són tots iguals, tot = i tant =. Del coneixement n'hi ha molt pocs, són tots productes i serveis, = sí, sí =, i cada vegada hi ha gent amb discapacitat que pot aportar valor a nivell de coneixement, a nivell d'estratègia, val. Clar jo com a empresa és que no necessito gastar-me 3 milions d'euros en paper, ni amb jardineria, ni amb bugaderia, ni em servei de control d'accés, ni, t'estic dient, = sí, sí, sí, sí, sí =. Vale, fa, tinc que fer una donació enlloc de 3 milions, és un milió i mig, això és que m'estan obligant, = sí =, però, no, no sóc conscient de que l'empresa això no ho pot fer, no si va, va encontre lo que és el mercat, no? O les Lleis del mercat, vull dir. No pots obligar una empresa a fer això, llavors t'obliguen però no t'ajuden, per exemple. Per mi, per nosaltres això és un canvi que veiem i ho entens, quan una empresa et diu: mira és que prefereixo no complir. = Clar =. Quan tens, és que la multa és 3.000 euros -----, = clar =, 3 milions, 3.000, 3 milions, 3.000, = molta diferència =, tu què faries?, = és molt gran la diferència, i tant =. Saps, llavors, jo mira, que m'inspeccionin, que vinguin, = clar, pago la multa i s'ha acabat, sí, sí, evidentment =. Una de les coses, = una de les coses =. La que més o (...) per exemple, també fer que els centres especial de treball sigui realment el que és, és a dir, un pont entre el treball, jo que sé, treball ordinari diguem-ne i el no treballar. Perquè hi ha gent si els centres especial de treball s'han creat perquè aquest, pogués ajudar a les persones que no poden entrar directament al mercat laboral, per dificultats o físiques o intel·lectuals o

competencial, no? Tenir com un rodatge, i quan la gent realment ha après, s'ha preparat, ha treballat i tal, fer el salt a l'empresa ordinària. Tal i com està plantejada ara la legislació lo que està afavorir és que els centres especials de treball retinguin el talent, els bons, els millors i els dolents ni entrin en el centre especial de treball. Per tant, ni donen feina a les persones més vulnerables, ni deixen que les bones facin el salt a l'empresa ordinària, per tant no faciliten la inserció laboral ni el compliment de la LISMI, = no, no, no, no i tan =. Faciliten la seva pròpia supervivència, = sí =. Però és que també ho entenem. Els centres especials de treball és un híbrid, és una cosa rara, perquè és una empresa que ha de ser competitiva en un mercat totalment normalitzat. Si que té bonificacions a la seguretat social, etc., etc. Però això, no, no serveix per competir amb altres empreses, és molt difícil, i, i per tant aquesta gent ha de lluitar per mantenir la seva pròpia supervivència i lo que fa és, el que fa qualsevol empresa es queda els millors i els bons no el vol. Nosaltres tenim centres especials de treball que ens demanen gent i, i que nosaltres passem gent amb més dificultats i és que no ens els agafen, = clar =, el propi centre especial de treball em diuen: no, no, mira -----, ha de ser productiu, o sigui, = clar =, aquesta persona amb aquesta limitació. Tu dius: "Virgen Santa" estem creant monstres, = sí =, bueno és que s'han creat monstres, = sí, sí =, en aquest sentit. Llavors, ni fan la seva funció social ni ajuden a l'empresa a insertar. Ni a més a més, no ajuden a l'empresa a complir perquè clar l'empresa no vol gastar tants diners amb un, amb un servei que poc li aporta, = clar =, i que no és competitiu a nivell de preu, és que no ho és, = no ho és, no ho és, clar =. No ho és, per exemple. = Déu n'hi do =. Bueno, saps, és la nostra opinió, = sí, sí, sí, sí =, però és que ho veiem, saps, = sí, sí =, ho vius, ho vius, ho vius de les dues bandes.

55. M: Déu n'hi do. Quan han tingut el, bueno, ara que tenen també titulats universitaris amb discapacitat. Han sigut ells els que han vingut perquè hi ha hagut una oferta de treball que s'ha fet pública? O vosaltres aneu, sabeu on anar a buscar persones amb discapacitat perquè us interessa tenir-les?
56. R: Les que tenim han vingut mutu propi, = d'acord, per tant via ordinària =, via ordinària.
57. M: D'acord. (...) Utilitzeu serveis d'inserció laboral per vosaltres, externs?
58. R: No.

59. M: Abans, a sí. Ha sortit el tema de que així allò molt ràpid, de que creieu que totes les persones havien de passar pel, pel mateix camí d'inserció, que no, no, no si valia tenir vies dobles, no? Per persones amb discapacitat. Per què?
60. R: Per la normalització. Perquè si tu fas una, una selecció per competències i no per discapacitat en principi tu valores la persona, en la seva totalitat, no? Llavors, si tu busques per competències ja posaràs els ajustos o les adaptacions que necessiti la persona després per tasques molt específiques. Pensem que ha d'haver-hi dos vies en el cas de persones amb greus dificultat d'accés al mercat de treball, que llavors dius: bueno, escolta, en aquest cas sí que acudeixo per exemple a fundacions, o entitats molt específiques, bueno perquè aposto per la diversitat i penso que són persones que necessiten un acompanyament. Perquè pos són persones amb, amb afectacions pues importants, no tant per la seva autonomia potser, però sinó per la realització d'un lloc de treball, o per la inserció en el mercat laboral tal i com està plantejat actualment, no? Però excepte aquests casos, que llavors ja l'empresa és molt conscient del que, de la dificultat que hi ha, no? Llavors, busca, no que la oferta sigui diferent, l'oferta ha de ser la mateixa, però potser difon, la difusió s'ha de fer per canals ordinaris i per canals específics per persones amb discapacitat. Però excepte aquests casos, entenem que, que la via ha de ser normalitzada perquè sinó no deixarem de segmentar o de, estigmatitzar, de dir: el discapacitat i el normal, saps? Llavors, si vull un discapacitat vaig a Prevent, si vull un normal vaig a disJob, i no! O sigui, o a InfoJobs, obres i el que et vingui si és una persona amb discapacitat i necessita algun tipus d'ajut, de suport, o el que sigui hi ha aquells recursos complementaris, no? Però és que a més a més si tu tanques el canal, tanques, és a dir, restringeixes, no? A l'univers al que pots accedir. Clar, les fundacions, jo sempre ho dic: no arribem a totes les persones amb discapacitat, més encara, les bones, = no, segur que no, clar =, bones entre cometes a nivell competencial. Les bones ja s'espavilaran, els que estan fent una carrera, els que tenen un entorn que els fomenta = els forma en valors, sí =, tal, tal, no necessita la fundació Prevent per buscar feina. Per tant, si tu només vas a buscar discapacitat a Prevent et pers molt de talent, que no passa per Prevent, = clar, clar =. Per tant no tancaràs, perquè tanques la mostra que pots rebre de l'univers, = clar, clar =, saps? = Molt bé, sí, sí, sí =.

61. M: A veure. (.....) Les persones amb discapacitat en concret amb titulats universitaris tenen algun plus que poden aportar de més a les empreses, que la resta de companys no aportarien?
62. R: Mira. (...) A mi no m'agrada dir això, perquè tornem a lo mateix la persona és una multitud d'aspectes, de factors, d'elements. Llavors, dir-li a les persones amb discapacitat aporten un gran valor a l'empresa, per suposat que, i això és molt també matitzable. Depèn de la discapacitat que tingui, si és de naixement o ha sigut sobrevinguda, això és una diferència molt important, que la gent no té en compte. Depèn de la societat en la que aquesta persona viu, és veritat que algunes persones amb algunes situacions o algunes discapacitats han tingut que lluitar, superar-se, demostrar constantment, etc., etc. I això és una cosa que tu portes a la motxilla, i que al lloc de treball, si saps la pots fer servir; si saps! És que hi ha gent que ha viscut de tota la vida, que han lluitat i tal, i després en el lloc de treball això no ho trasllada, i no t'estic parlant de gent amb discapacitat, gent, = tothom =, tothom, = tothom =. Llavors, això per una banda, per tant, si és possible que gent amb discapacitat pugui aportar un valor afegit a l'empresa pel fet d'haver tingut que lluitar, superar-se, demostrar, ser creatiu en, en buscar recursos o en generar solucions per superar el seu problema, o sigui, hi ha molts aspectes, no? La superació, la resiliència, la creativitat que poden anar vinculat. Però, generalitzar penso que és molt perillós, perquè un cop més estàs encasellant la disca-, és igual de perillós, que dir: que els Down aporten bon rotllo, es que és igual, és una tonteria, summa tonteria. Llavors...
63. M: Sempre dependrà de la persona.
64. R: Total, de la persona, o sigui...
65. M: Això és interessant, perquè és anar trencant tòpics, perquè hi ha aquest tòpic.
66. R: Totalment.
67. M: Per això, m'interessa que surti.
68. R: Sí. I l'empresa és la primera que té aquest tòpic. I les fundacions i les entitats socials som les primeres que fomentem aquest tòpic. Perquè, tot, al final has de vendre el teu producte, = clar =, -----, = clar =.
69. M: Per tant has de, d'ensenyar tot allò de positiu que té.
70. R: Perquè tu ja saps que ja lo negatiu ho tenen claríssim. = Clar, clar =. Val, llavors, nosaltres el que apostem més per treballar a l'empresa i per tenir interlocutors que siguin suficientment madurs per entendre el discurs que t'acabo

de fer, és a dir, hi ha gent amb discapacitat amb molt de morro; que no són bons treballadors, que no aporten bon rotllo, que no tenen resiliència, és que, igual tens un altre treballador. Hi ha gent que no ha tingut cap dificultat a la vida; que és súper resilient, que és lluitador, que “lo lleve corporando”. = Sí, sí =. I no ha tingut mai cap barrera ni lluita personal. Bueno, són els valors, és l’educació, és el model familiar, = clar =, saps? = Clar =. Llavors, aquí... = per tant, lo important sempre és anar al fons de la persona, i veure i conèixer aquella persona =, sí, = i XXX està =. O sigui, el concepte “holístico” aquí, aquí i amb la discapacitat més, per lo bo i per lo dolent, és a dir, no vegis la cadira de roda, = clar =, perquè la persona és molt més, = clar =, però no vegis el “borroño” del Down, perquè la persona és molt més, = clar =. I aquest potser no aporta bon rotllo perquè tot, tot lo altre desco-, o sigui, amaga, = sí, sí, sí =, el bon rotllo, = i tant, i tant =, és incompetent, arriba tard, no sé que, no, és igual, són discapacitats; resiliència. Bueno depèn, és que depèn, o sigui, una persona amb una discapacitat lleu de naixement que, que realment no ho ha mai tingut molt difícil, perquè no era visible, perquè, per suposat internament potser ha tingut una lluita, = sí =, una superació i tal, però tampoc és allò de la persona que, que ara que entro jo i demà estem, estic en una cadira de roda, que dius, quin canvi, = i tant, i tant =, potser superar això, = i tant =, si que canvia una persona, = i tant =. I després contractar-me aquí tres anys quan jo he passat de tenir-ho tot funcionant, d’estar amb cadira de roda, si que puc aportar molt de valor, però és que no és comparable.

71. M: Molt bé. Alguna cosa més hi afegiries?
72. R: És que penso que he parlat tant, pobra dona, em diu: mitjà hora. “Virgen Santa”
73. M: Alguna cosa que creguis que pot ser rellevant des de la vostra mirada?
74. R: No, jo penso que ho hem comentat tot. El tema de, de normalitzar, el tema de treballar en xarxa. No, sincerament seria tornar a repetir, penso, = d’acord =, el mateix.
75. M: Molt bé, doncs, moltes gràcies.
76. R: A vosaltres.

E-6

1. M: Perfecte, ja va, endavant, doncs, d'acord.
2. Em podria dir a quin sector es dediquen, si us plau?
3. R: Administració de finques, assessorament laboral, fiscal i a burgesia en general.
4. M: D'acord. Quin càrrec desenvolupa dins de l'empresa?
5. R: Càrrec diguéssim mig directiu.
6. M: Quants treballadors té actualment?
7. R: Actualment, em sembla que som, si no recordo malament, uns 32, 31 o 32.
8. M: D'acord. És una empresa d'abast català, nacional espanyol, multinacional?
9. R: És català.
10. M: És català. Tenen representació per això en algun altre territori o no?
11. R: No.
12. M: No. D'acord. Tenen o han tingut treballant alguna persona titulada universitària amb discapacitat?
13. R: A veure, que jo recordi, no.
14. M: No, i sense titulació universitària, però amb discapacitat?
15. R: No.
16. M: Tampoc. D'acord.
17. R: Ho estic dient de la meva memòria, perquè clar són molts anys, i no, no recordo.
18. M: D'acord.
19. R: No.
20. M: Tenen un programa de responsabilitat social corporativa o alguna cosa que d'alguna manera ho pugui substituir?
21. R: No.
22. M: No. D'acord. Hauria aparegut, és que aquí no cal fer, perquè no tenen persones titulades universitàries amb discapacitat treballant. Per què no en tenen de persones titulades universitàries amb discapacitat?
23. R: Perquè en realitat els universitaris que hi ha treballant, els advocats que hi ha treballant són tots de la família. = Vale =. Clar, llavors, és suficient amb els advocats que tenim per poder..., = i per tant no s'ha donat el cas =, no necessitem, no necessitem contractar. I si de cas hi ha hagut alguna vegada algun col·laborador, ha sigut perquè companys de carrera que han acabat la carrera, han

estat aquí doncs 2, 3 anys fent col·laboracions i després s'ha anat establint-se pel seu compte.

24. M: D'acord, d'acord. Si es donés el cas de tenir alguna baixa i per tant haver de fer entrar alguna persona a la plantilla, els interessaria tenir persones titulades universitàries amb discapacitat?
25. R: Bueno, les universitàries, o sigui, en realitat, personal universitari, no el necessitem massa nosaltres. Personal administratiu, sigui de feina, sí, que en tenim i quan n'hem hagut de contractar ha sigut moments molt determinats per exemple, doncs perquè la telefonista que teníem ha plegat perquè ja era gran, i hem contractat una telefonista, i les hem tret, de moment, en els últims pràcticament 10 anys potser hem contractat a 2 persones, però provinents d'oficines, de, d'oficines laborals d'aquestes de col·locació de personal, = de INEM o de...=, no, no. = D'aquetes privades =, sí, sí. = Ah d'acord. Per tant, o sigui, han utilitzat els serveis d'aquestes oficines d'inserció laboral =, sí, sí, sí.
26. M: D'acord, d'acord. Aquestes, vale, per tant. Vale. Aquestes, n'estan contents dels serveis d'aquestes oficines?
27. R: Sí. Home, en fi el que hem fet ha sigut lo clàssic, demanem una persona per un temps determinat, 2 -3 mesos per un excés de feina, o per cobrir aquella vacant i després segons hem vist com ha respost aquesta persona pos ens l'hem quedada. Concretament en els dos casos que ho hem fet, ens les hem quedat.
28. M: D'acord. I mai aquestes, aquestes oficines els hi ha donat la possibilitat, = no =, de que fos una persona amb discapacitat?
29. R: No, no, no, és que no hem demanat ni una cosa ni l'altra, vull dir...
30. M: No, però ells tampoc els hi ha ofert?
31. R: No.
32. M: D'acord, d'acord. En el cas de voler tenir persones amb titulació universitària amb discapacitat treballant aquí a la seva empresa. Sabrien on anar-los a buscar o a on trobar-los?
33. R: Vull dir, jo personalment no. I vull dir, normalment, és que, no se'ns ha donat el cas de tenir que buscar personal titulat.
34. M: Ja, però hi hauria algú a l'empres que si es donés el cas, sabria on anar-los a buscar?
35. R: Jo crec que no,

36. M: No, = no =. D'acord, d'acord. Si es donés el cas, què valorarien més en una persona, és a dir, davant d'un lloc de treball que calgués omplir, en aquesta empresa, si arriba una persona amb un bon currículum però té una discapacitat, i una altra persona també amb un bon currículum però no té una discapacitat. Què els hi pesaria més?
37. R: Depèn del tipus de feina que hagués de fer.
38. M: D'acord.
39. R: Per exemple, si hagués un tipus de feina que ha de sortir molt al carrer, clar buscaria la persona que no tingués aquesta discapacitat. Si fos un treballat simplement administratiu, o sigui d'estar en el despatx, atenen a clients, no tindríem cap inconvenient en que fos discapacitat, vull dir, no...= d'acord =. Jo considero que el que hem de tenir en compte, no és el moment de la persona sinó la intel·ligència de la persona.
40. M: Val, per tant vostès valorarien més les competències i les habilitats que té la persona, que no pas el fet de que tingui o no tingui una discapacitat.
41. R: Exacte, exacte.
42. M: D'acord. Per tant amb això que m'explicava, home si és una persona que ha de sortir molt a fora, home, una persona per exemple amb mobilitat reduïda, no. Lògicament, per tant, és molt important que aquestes persones, igual que tots, no? Però aquestes persones perquè és del que estem parlant, tinguin un principi de realitat ben ajustat. És a dir, que no es presenti una persona buscant una feina, per la que haurà de moure's molt si no es pot moure.
43. R: Exacte. O sigui, per exemple, Si fos un advocat que només ha de comparèixer als jutjats, o sigui, anar als jutjats i no moure's més, vull dir, doncs, = no passa res =, no hi hauria inconvenient. Ara, si és un advocat que no solament ha d'anar als jutjats sinó que s'ha de moure per altres, = sí, sí =, qüestions, doncs això influiria, = d'acord, d'acord =. Si fos per exemple un llicenciat en ciència, amb o sigui, amb fiscal per exemple, = sí =, aquest lògicament hauria de tenir una mobilitat complerta, perquè per anar a inspeccions, per anar a Hisenda, per anar, a pesar de que s'està intentant fer desaparèixer les barreres arquitectòniques, però avui ni segueixen havent-hi, = sí =. I per exemple, simplement l'origen de Barcelona, la plaça Otamendi, està plena de barreres arquitectòniques o sigui que, = per tant =, clar, si és una persona que ha d'anar a inspeccions, i ha d'anar a

d'allò, sinó té la seva, la mobilitat complerta, = d'acord =, és molt, = d'acord =, és molt difícil.

44. M: Però per exemple el cas d'un advocat que fos sec, que per tant hagués d'utilitzar uns programes especials amb ordinador? Que aquests programes especials, a veure, ell el té diferent però l'altre, el que rep el correu, per exemple el rep normal.
45. R: Sí, clar, en aquest cas, o sigui, si fos, advocat però per fer estudis, = sí =, no hi hauria inconvenient, = vale =, si és, perquè clar, per tenir contacte amb clients, i per tenir contactes amb l'exterior del despatx diguéssim, = d'acord =, ja seria més difícil, més...
46. M: Per tant és molt important el tipus de discapacitat, = exacte, segons el treball que s'ha de fer, sí =. D'acord. (...) Per tant si això, es compleix, no hi ha d'haver cap inconvenient?
47. R: No, no, no, no, no, no.
48. M: D'acord, d'acord. Si calgués fer adaptacions al lloc de treball? Adaptar vull dir, per exemple deixar més espai per poder passar amb una cadira de rodes, o això, un programa especial per ordinadors...
49. R: No, no, aquí, vaja, nosaltres, com que aquí d'espai en tenim molt, vull dir no, = no hi hauria =, no hi ha, no hi hauria aquest problema.
50. M: I si calgués fer alguna adaptació? Es faria?
51. R: Sí, sí, sí. Perquè en fi, la, sí es podria fer, encara que vull dir, no som propietaris però vull dir suposo que no tindria cap inconvenient en que la propietat donés l'autorització per poder posar una rampa i demés.
52. M: Perfecte. (...) Clar vostès treballen amb advocats però això. Perquè ara vaig a fer una pregunta, però necessito que la contesti. Tenen suficient com empresa, suficient informació sobre de la legislació vigent sobre contractació de persones amb discapacitat?
53. R: Sí.
54. M: Sí. Quins punts troba que són forts d'aquesta legislació?
55. R: Bueno, més aviat, o sigui, considero que és importantíssim exigir a les empreses grans, = sí =, un mínim d'inserció laboral per part, pels discapacitats. El que trobo que no és encertat, és la imposició de sancions per no contractar aquest tipus de personal. Crec que s'hauria de fer una altra política "d'empleo" per, de cara a mentalitzar a les empreses, mitjançant ja sigui, que ja tenen bonificacions, i

mitjançant subvencions, mitjançant planificacions, mitjançant en fi, no ho sé. Llocs, coses que aportin un benefici per a l'empresa, ja no solsament prou en dir que: durant la vida aquest treballador que estigui a l'empresa, cotitzi a l'empresa, cotitzarà un 25 o un 50% menys ni d'allò, no. Jo crec que s'haurien de donar uns altres incentius a l'empresa per fomentar la contractació d'aquestes persones, = per tant =, que actualment no hi és, hi ha molt pocs incentius.

56. M: Per tant, aquesta legislació s'hauria de canviar?
57. R: S'hauria de canviar, és que a veure, partim d'una base, tota la legislació laboral que hi ha actualment s'hauria de canviar, = vale =. Perquè en fi, jo fa molts anys que hi estic amb l'àmbit laboral, la conec bastant bé i cada vegada que s'ha fet un canvi, s'ha fet una pifiada, = d'acord =. Des del "foro de los españoles", fins a l'última revisió de l'estatut dels treballadors, ha sigut una constant pifiada d'un moment a l'altre, = Deu n'hi do, Deu n'hi do, bueno, sí, sí =.
58. M: D'acord, això ja està. Han utilitzat serveis externs... A veure, amb els titulats universitaris amb discapacitat. Creu que aquestes persones poden aportar a les empreses alguna cosa demés que la resta? El fet de ser persones amb discapacitat que han tingut tot un recorregut vital diferent.
59. R: Mira, jo, o sigui, jo he conegut discapacitats físics, = sí =, i n'he conegut de molts tipus. Persones que la seva discapacitat ha vingut ja de petits, hi ha estat vivint amb aquesta discapacitat, amb aquesta disminució i si han adaptat perfectament, i han sigut magnífics mes-. Inclús jo tinc un amic, que té discapacitat física en quan a la mobilitat dels braços, = sí =, i tal, i és una magnífica persona, i és un advocat que treballa. I en canvi, aquells altres que els hi ha vingut la discapacitat com a conseqüència d'un accident, aquestes persones són, no vull dir-ho tant clar, però, no són de gaire bon tracte.
60. M: Per tant hi ha una diferència important, = sí =, entre aquell que, = sí =, ja ha nascut amb la discapacitat, = sí =, i el que l'ha adquirit en un cert moment, = molta, molta diferència, molta diferència =. Que això deu tenir a veure amb tot el dol que un pateix, = possiblement =, per culpa de la discapacitat que ha adquirit.
61. R: Però bueno és que de vegades aquesta discapacitat sobrevinguda, a posteriori, o sigui, com a conseqüències de, = sí =, els hi ha donat un punt d'orgull, com volent dir: com que jo estic així, tu has de ser el meu criat, ara has d'estar tu a les meves ordres.
62. M: Per tant és com una actitud molt passiva? Esperant que els demés et facin.

63. R: Exacte, = i exigint que els altres et facin =, no, més, exigint, no, no, = exigint que els demés et facin =, exigint. I en canvi en els altres casos, no. = D'acord =. Amb aquests altres casos no, veus que la persona és, té més senzillesa, de més bon tracte, sap la seva minusvalia, l'accepta, i vull dir i no en fa un, una eina per poder exigir perquè, per poder aconseguir les coses.
64. M: Això per tant, vol dir que de fet, hi ha persones que han estat, perquè ja han nascut amb la discapacitat, educades amb la discapacitat. = Exacte =. I l'altra com que no hi ha estat educat, per tant aquí té un paper molt important, = d'on prové aquesta discapacitat, sí =. Val i com els entorns en els que s'ha mogut aquesta persona hi ha jugat? = També, també =. Per exemple, la família? = Sí, sí, sí =. L'escola, com ha estat educat a l'escola?
65. R: Però clar, si aquesta minusvalia ens ve de principi, intervé la família, l'escola, intervé tot l'entorn d'aquesta persona. Si aquesta minusvalia, perdó, a sobrevingut per aquesta persona, i aquest té una majoria d'edat, adulta, = sí =, i li ha vingut aquesta minusvalia, pel motiu que sigui és quan la cosa canvia, no ha sabut acceptar des de bon principi aquest, aquest fet de minusvalia.
66. M: D'acord, d'acord. I en una persona que ja ha nascut amb una discapacitat, si ara per exemple, li arribés en aquí buscant feina un titulat universitari que ja hagués nascut amb una discapacitat. Què li demanaria vostè en aquesta persona?
67. R: Primer que res, li faria unes proves. Veuria a veure com reacciona, la seva manera de comportar-se, la seva capacitat, i un cop tingués totes aquestes dades, les mateixes li demanaria a qualsevol altre, a llavors, valoraria i triaria.
68. M: Quan diu la seva manera de comportar-se, vol dir, aquelles competències que són més personals, més pròpies d'un mateix, més que no pas les que ja porta el títol?
69. R: No, la manera de comportar-se em refereixo a, al do de gent, al tractar les altres persones, o sigui, que no tingui un "plan", perquè és un titulat sóc més que tu, o sigui, = sí, són competències personals, això, sí, sí =. Vull dir, això és lo que jo també valoro, sempre que busco una persona aquí, hem procurat, hem mirat de veure com reaccionava davant al comp-, quin comportament tenia davant de les altres persones, = vale =. Per exemple, ja hi hagut persona aquí que ha vingut i m'ha tractat de vostè amb tot el respecte i tot d'allò, i jo he sigut el primer, el cap d'una estona d'estar parlant amb ella que li he dit: no, tractem de tu, per veure el canvi, la reacció d'aquella persona. I en canvi, hi ha persona que ja d'entrada et

ve, en “plan” de suficiència, o sigui, jo sóc un titulat, jo tinc un títol, sóc més que tu, i... A llavors, això és una de les coses que si valoro.

70. M: Això té molt a veure en com un ha estat educat bàsicament des de casa, = sí, sí =. Per tant això aquestes competències personals que un va adquirint, = sí =, amb la família, en els entorns més propers, per tant...
71. R: Una altra cosa que influeix molt per exemple, i ara, estem parlant dels mil euristes, = sí =. La persona que em pregunta jo quan guanyaré, ja malament, ja no m'inspira confiança, jo considero lo que, ha de guanyar una persona, no és el que tu li puguis donar o el que ell creu que ha de cobrar, sinó per la feina, per la capacitat i per la feina, i pel rendiment que et pugui donar-te, = clar, clar =. En aquest despatx tenim per exemple tenim personal que cobren un bon sou, i n'hi ha que no cobren gaire bon sou, per què? Perquè de vegades els hi he ofert, pues, ampliar els seus horaris, o ampliar les seves obligacions i tal, no les han acceptades, pos, = sí, sí =. Amb un cas d'un minusvàlid, jo seguiria exactament lo mateix, = exactament igual =, igual, igual, = igual =, no veig perquè ha de ser diferent d'un altre.
72. M: Per tant, per una banda està totes aquelles competències que ha adquirit estudiant i llavors sobretot les personals, aquestes que dèiem, = exacte =. Perquè per més titulació que tinguis si resulta que no sap tenir unes bones relacions socials, amb la gent que ha d'atendre, amb els companys de la feina, = malament =, tingui discapacitat o no en tingui.
73. R: Exacte. Llavors, o sigui, és que, no, la convivència que hi hauria d'haver-hi amb els demès, o sigui, estaria, no funcionaria, = no funcionaria =. Perquè, o sigui, tinguem en compte, que, treballem normalment, en els despatxos treballem amb equip. Llavors si una persona se separa de l'equip, vull dir, ja...
74. M: Per tant ha de ser una persona que sàpiga treballar en equip, = exacte =. Que no sigui tant individualista, sinó que sigui autònom però capaç de treballar en equip.
75. R: Sí, sí. Independentment de que li faltin els braços, li faltin les cames o li faltin...
76. M: Pel que veig no pesa la discapacitat, = no =, pesa com és la persona, = exacte =. D'acord, d'acord, d'acord. Creu que aquestes persones, els titulats universitaris amb discapacitat a l'hora d'inserir-se en el mercat laboral ordinari, perquè com que són titulats universitaris. Tenen alguns punts que els fa febles?

77. R: A veure, o sigui, dintre del mercat laboral, però no com a titulats, sinó com a treballadors normals? Us referiu?
78. M: O sigui, com a titulat universitari amb discapacitat, a veure, n'hi ha molts que surten amb el títol sota el braç, = sí =, igual que la resta, per això; però no troben feina. Clar, n'hi ha que fins i tot quan presenten un currículum no ho diuen que tenen una discapacitat i llavors, per tant el dia de l'entrevista, patapam, es presenta i es fa evident, i l'empresari o qui fa l'entrevista es troba com enganyat. Ja qui no, ja que hi posa de seguida i per tant això també, el fet de posar-ho de seguida, pot fer que l'empresa digui: no m'interessa, i que per tant ja ni faci ni entrevista, i no pugin valorar si aquesta persona. És a dir, tenen alguns punts febles? O per exemple, que sig-, poden ser persones més passives, perquè poden estar acostumats a que tot els hi facin, o... Què els hi veuria vostè?
79. R: No, no, = no =. Jo crec que en un currículum haurien de dir, aquesta disminució física que tenen i precisament jo crec, no m'hi he trobat, però jo crec que si arribés dos currículums que fossin similars, i un em diguessin té una discapacitat, possiblement la primera entrevista li faria en aquest.
80. M: Per què?
81. R: Perquè m'està dient, o sigui, manques que pot tenir ell, i en canvi l'altre, = vale =, pot ser un orgullós, pot ser, n'hem a saber què, però no em diu les manques que pot tenir. Aquest m'està parlant d'una manca, que després a lo millor, o sigui, és una persona orgullosa, = sí =, és un, en fi, però de moment ja m'està dient: mira sóc minusvàlid, tingues en compte, que pots trobar-te en que tinguem alguns problemes, o sigui, m'ho diu ja d'entrada, = d'acord =. L'altre no em diu els "fallos" que pugui tenir, els defectes que pugui tenir, = que també en tindrà =, és important, = perfecte =. Que després a lo millor resulta, clar, no saps la decisió final, però jo crec que sí, sí, sí, a mi sempre m'ha agradat, sempre que he rebut un currículum, sempre que, per exemple, ens n'envien molts pels porters, = sí =, i ens envien currículums i vull dir comencen explicar-te: que si he treballat aquí, he treballat allí, tants anys, que si sóc aquí, que si sóc allí, que si sóc informàtic, que si patatim, que si patatam, comencen explicar-te una quantitat de coses, però a l'hora de la veritat, els hi dius: bueno, però tu perquè vas plegar? Et van fer fora? No, és que jo no m'agradava estar en una porteria, o no m'agradava aquella feina que feia, = clar, no, llavors, ja no, clar, sí, sí, sí =. Dependentes per exemple, això és una de les coses que trobo molt lamentable, però, persones que has agafat i

bueno, i tu de què treballes? I per què vols canviar de feina? Home, és que si jo treballo de dependent, i clar, com que en les oficines els dissabtes no es treballa, i pos, clar així d'aquesta manera tindré el cap de setmana que podré... Però, = clar =, independent del que puguis guanyar, no, no, si allí guanyo perquè tinc comissions i tal, però jo el que vull tenir és dies lliures, bueno, pues, això és una de les coses que no m'agraden.

82. M: Clar, per tant que un d'entrada ja es presenti amb les seves podem dir entre cometes febleses, és interessant, = és interessant =, és un punt fort, = és interessant =, és un punt fort per aquesta persona, d'acord.
83. Pot afegir-me alguna cosa que no hagi aparegut, i que vostè cregui que és important?
84. R: No.
85. M: Ja està tot?
86. R: Jo crec, és que més no puc dir, = d'acord =, vull dir, jo considero que vaja, no hi ha d'haver-hi discriminació de cap classe, per una disminució física, física parlem, = sinó, clar intel·lectual, ja és una altra cosa =, sí és psíquica és diferent, = sí =, ja són uns altres tipus de feines que es poden fer. Vull dir, jo he tingut clients que han tingut treballadors disminuïts psíquics, però que els tenien per fer per exemple, un muntatge, és que, el que havien de fer era posar això, enganxar-ho aquí, això, enganxar-ho aquí, vull dir, clar, això, un, però clar, = sí, sí, sí =, es per fer aquest tipus de feina, feines diguéssim de mobilitat, de funcionament de cervell, pues, pot ser un disminuït físic perfectament.
87. M: I la crisi creu que pot tenir alguna cosa a veure? És a dir, em trobo sobretot amb les, amb les oficines d'aquestes d'inserció laboral que diuen que des de que hi ha crisi hi ha empreses, sobretot grans empreses que demanem més titulats universitaris amb discapacitat, que no pas persones sense discapacitat. Pels beneficis aquests fiscals, = ja =, que obté. Creu que hi pot tenir alguna cosa a veure?
88. R: No crec, no crec que la crisi influeixi amb això. A la crisi el que ha influït ha sigut que les empreses han anat a norris perquè s'han tancat els crèdits, perquè no hi ha diners, i perquè, = clar =, però, per res més, = però per res més =. O sigui, en el moment que es tornin a obrir, tornin a obrir l'aixeta, i tornin a donar-se crèdits, i la construcció torni a funcionar, tornarà, serà igual que siguin disminuïts com

que no ho siguin, i es contractaran paletes a preus exorbitants com s'havien contractat anys endarrere... = Clar, d'acord, d'acord =.

89. M: Doncs ho deixem aquí?
90. R: Molt bé.
91. M: Doncs, moltes gràcies.

E-7

1. M: Això ho deixo aquí i ja va gravant. D'acord. A quin sector es dediquen si us plau?
2. R: A les assegurances.
3. M: D'acord. Quin càrrec desenvolupa vostè dins de l'empresa?
4. R: Bueno, sóc el corredor, i els dos som col·laboradors, corredors, = d'acord =, i els altres són empleats.
5. M: D'acord. De quants treballadors consta actualment l'empresa?
6. R: Si ens comptem nosaltres uns 7.
7. M: D'acord. És una empresa d'abast nacional, multinacional, nacional catalana?
8. R: Nacional, perquè tenim riscos d'assegurances a tot el territori espanyol.
9. M: D'acord, d'acord. Per tant tenen representació en territori espanyol, en quines comunitats?
10. R: És que, a veure, una cosa és tenir representació l'altra és tenir feina, no? = Sí =, nosaltres de d'aquí com que són assegurances, assegurem riscos a tot Espanya, = d'acord =. Però quan hi ha pèrits que hi ha d'anar, aleshores són pèrits de les diferents asseguradores que estan en els llocs, = repartides en el territori =, repartides en el territori, sí, = d'acord =.
11. M: Tenen o han tingut mai alguna vegada algun treballador amb discapacitat treballant amb vostès?
12. R: No.
13. M: No. Ni amb titulació universitària, ni sense titulació universitària. D'acord. Tenen el que s'anomena actualment un programa de responsabilitat social corporativa o alguna cosa semblant?
14. R: A veure, nosaltres potser no ho tenim escrit, però en aquí portem també una ONG de servei a l'Àfrica. Per tant, la nostra tasca, jo crec que és, té un componen altruista gran.
15. M: Vale. De fet ja vindria a ser això. = Sí =, sense el nom segurament, = sí, sense el nom =, però seria el mateix, no?
16. R: ull dir que, contínuament estem, ella comprant medicaments a Holanda, per enviar a un hospital etc. I altres projectes que tenim pel món.

17. M: D'acord. Ara en aquí hi ha preguntes que depèn de si tenen empleats amb discapacitat o no, no cal fer-les. Vale. S'han plantejat mai tenir persones titulades universitàries amb discapacitat?
18. R: No ens ho hem plantejat pel sentit de que, doncs, hem anat creixent mica en mica, i bàsicament les persones que hem agafat ha sigut per necessitats, no? = D'acord =, de creixement. Però dic no ens ho hem plantejat.
19. X: Però, és que perdó, o sigui, en titulació universitària tampoc en tenim tants, = bueno hi ha el ----- =, sí, però vull dir, = tu, jo =, precisament tenim ara un treballador, = en ----- =, però fins ara no en teníem, la gent que treballa aquí és que no té titulació universitària de base, = de base =. Ara fa uns anys que tenim un informàtic que les, però, a part...
20. R: Sí, dos, dos informàtics en titulació, enginyers informàtics.
21. M: Val. Per tant aquets enginyers informàtics podrien ser que en algun moment que hi hagués algun canvi i que entrés una persona que tingués la titulació requerida però que tingués discapacitat?
22. R: Podria ser, = sí, podria ser, no seria cap inconvenient =.
23. M: No seria cap inconvenient, = no, no =. En aquí, en aquí m'interessa arribar, per tant ni interessaria ni no interessaria, és a dir, si arribes i demostrés les competències adequades?
24. X: Sí, és que de fet el que hi ha ara, s'ha tret el títol, el títol universitari el té de fa 1 mes, vull dir que va entrar aquí sense títol, no? Per tant si entra una persona competent per nosaltres no és cap, = no és cap inconvenient =, no és cap inconvenient en absolut.
25. M: Per tant l'empresa valora més les competències de la persona, = sí, sí =, que no pas el fet que tingui o no tingui una discapacitat. Seria això?
26. X: Sí, sí, sí.
27. M: És que hi ha coses que ja es van deduït del que aneu dient però interessa que quedin registrades. = Sí =. Per tant creu que pot tenir les habilitats necessàries igual que qualsevol altre empleat, és a dir, quan arriba una persona amb discapacitat amb titulació universitària, aquella titulació l'avalua per tenir les mateixes habilitats i competències que una altra. Creuen que és així?
28. R: Sí, o sigui, de fet el comercial que tenim i veu només d'un ull, de l'altre no. Però o té una discapacitat, = reconeguda =, reconeguda, però, d'un ull no hi veu

- gens. I nosaltres no hi vam posar cap inconvenient. = D'acord, d'acord =. I fa molts anys que el tenim, = clar =.
29. M: Per tant no se'ls, és a dir, si algun titulat universitari pogués treballar a aquesta empresa no se li demanaria cap altra competència especial que em un altre.
30. X: No, = persona =, no.
31. M: Creuen que podria tenir algun impediment a l'hora de desenvolupar alguna tasca, pel tipus d'empresa que és? Una persona amb discapacitat?
32. R: Hi ha diferents feines, per exemple, un informàtic, està quiet, per dir-ho així, = sí =, en canvi un comercial s'ha de passejar molt, per tant, si tenim un comercial que va en cadira de rodes seria un inconvenient, però si tenim un informàtic que anés amb cadira de rodes no posaria cap inconvenient, = clar =. O sigui depèn de, = del lloc de treball =, del lloc de treball, = i com s'ha de desenvolupar =, sí, i del tipus de discapacitat, = i del tipus de discapacitat =.
33. M: Que per tant això també tindria molt a veure amb el principi de realitat que hauria de tenir la persona, no? De no presentar-se en tot cas, això que m'estava explicant a un lloc de treball de comercial si anés en cadira de rodes, = clar =, ell mateix ho hauria de veure. Seria això?
34. R: Sí, sí.
35. M: Creu que en cas de tenir persones amb discapacitat amb titulació universitària treballant a la seva empresa, aportaria alguna cosa més a l'empresa?
36. R: Jo crec que molta gent de fora no se n'enteraria perquè la majoria de feina, nosaltres ho fem via telemàtica, o via telefònica, = clar =. La part comercial, doncs, clar, segons qui no ho podria fer, però si en aquí hi hagués una persona amb discapacitat. = Administrativa, ningú ho sabia, vull dir no =, no, no.
37. M: I pels companys d'aquí del lloc de treball creu que, = no, no en absolut =, algú aportaria alguna cosa. No dificultat no, el revés aportaria alguna cosa en positiu?
38. X: Segur, és que a veure, cada persona aporta coses positives, llavors, crec que una persona així, a veure, és una font de riquesa.
39. M: Com la diversitat de tots nosaltres, no?
40. X: Sí, sí, sí.

41. M: D'acord. Si calgués fer algun tipus d'adaptació al lloc de treball, estarien disposats a fer-la?
42. R: Sí, sí.
43. M: Sí, no?
44. R: No hi hauria problema.
45. M: D'acord. Vostès deuen saber, i tant, per legislació que les empreses, bueno, les empreses amb més de 50 treballadors tenen tots uns beneficis fiscals, però les empreses com la seva que són petites, no, no? Per tant, no estan tampoc en l'obligació entre cometes d'anar-ne a buscar, però si n'haguessin de buscar persones amb discapacitat per treballar aquí a l'empresa, sabrien on anar-les a buscar?
46. R: Bueno, (...), de vegades és trobar a la persona. Nosaltres portem, tenim relació amb tallers ocupacionals, = sí =, d'escoles de discapacitats, i dins dels nostres clients n'hi ha més de 10, no? O més. Potser sabríem on anar-les a buscar, però dic de moment, doncs, que, el personal que tenim aquí ja porta molts anys treballant aquí, doncs, no ens ho hem plantejat. = D'acord =. Però podríem saber on anar-les a buscar.
47. M: Sí, podrien saber-ho, = sí =, això és l'important, = sí =. Perquè ens trobem que moltes vegades, bueno, perquè, hi ha un altre exploratori, que vam fer, que ho vam exportar a tot Espanya, les poques empreses que hi van participat, deien que no sabien on anar-los a buscar, clar. Hi ha des de les borses de treball de les Universitats, des dels serveis bueno, privats d'inserció laboral, hi havia com un desajust, no? No és que, no sabien on anar-los a buscar, i nosaltres que dèiem els tenim en aquí, i no els venen a buscar, = sí =. Bueno, potser ens falta algun pont. En tot cas, sí que sabrien on anar-los a buscar, = sí =, d'acord. Coneixent prou bé la legislació sobre contractació de persones amb discapacitat?
48. R: Sí.
49. M: Sí. Tenen assessors legals per poder-la conèixer aquesta legislació?
50. R: Bueno, aquí hi ha la part laboral, hi ha un departament laboral aquí sota, que després veuràs, per tant, això ho podem conèixer, i ho coneixem, = els assessors estan a dins mateix de l'empresa, no? =.
51. M: Creuen que caldria canviar algun aspecte de la legislació? Perquè fos més efectiva aquesta inserció laboral de les persones amb discapacitat?

52. R: Bueno, jo tampoc, tampoc tenim els coneixements ara tant a fons de la legislació, no? El que veiem, que, la societat mica en mica, s'està mentalitzant més, de cara a considerar certes discapacitats com normalitats. Perquè tots tenim, ningú és perfecte i tothom pot tenir un cert nivell de discapacitació, no? = I tant, segur =, de diferents formes, = sí, sí, sí =, jo crec que aquí s'està avançant, la societat en general està avançant. Ara la legislació aquesta, si no m'equivoco és dels anys 80 i pico, = sí, sí del 82 =, jo crec, sí, jo crec que caldria una renovació i una posada al dia després de tants anys, per què? Perquè la mentalitat ha canviant, = sí, sí, sí i tant =.
53. M: Creu de totes maneres que aquesta legislació té alguns punts forts?
54. R: Bueno, el punt fort va ser que, que obligava a les empreses de més de 50 treballadors, a tenir un 2% de personal amb una certa limitació, no? Això ja va ser un gran avenç, després l'eliminació de barreres, en aquestes empreses perquè aquetes gent hi pogués tenir un lloc, no? Ara, jo pel que sé, hi ha moltes empreses que, d'aquestes grans, doncs, que, que han obviat, = sí =, aquestes normes o bé que prefereixen fer aportacions a tallers ocupacionals enlloc de tenir ells mateixos els treballadors, això ho coneixem, algú que porta empreses d'aquestes.
55. M: Vostès perceben aquesta situació com que, per part de l'empresa no hi ha prou confiança amb les persones amb discapacitat? Amb la formació que tenen, en què seran capaços de poder desenvolupar adequadament la seva feina?
56. R: A veure, jo crec que, que hi ha molts tipus de, de discapacitats, no? I també d'empreses diferents. Clar, hi ha empreses que poden tenir un treball manual que un discapacitat psíquic pot fer, hi ha empreses que tenir un discapacitat psíquic pot ser un problema perquè no és un treball manual sinó un treball amb equip, i un treball més, de responsabilitats, més grans que no classificar, botons, = sí, clar =, o peces, no? Jo crec que hi ha discapacitats que es poden adaptar a cada nivell empresarial, segons, les necessitats i els graus que tenen de minusvalia, però...
57. M: Però de cara a un titulat universitari. Clar, titulat universitari vol dir que és una persona que no té cap discapacitat ni intel·lectual ni cognitiva, que per tant, o és una discapacitat motriu, sensorial, alguna malaltia mental. Aquestes empreses que vostè deia abans, creu que són reticents, a que malgrat tinguin aquestes persones titulades universitàries, la mateixa titulació que un altra, són

reticents a donar-los-hi un lloc de treball, per si de cas no acaben de complir bé. Perquè amb ells els hi pesa més com a empresa, els hi pesa més la discapacitat d'aquella persona, que les capacitats que pot desenvolupar en la feina? Què les competències que té, i les habilitats?

58. R: Jo ara ho miro, d'una manera empresarial, = sí, sí =, i per tant, lo que, a on te vas és a tenir un rendiment, a tenir uns resultats, = d'acord =. Aleshores, si amb igualtat de condicions, tu tens una persona discapacitada i una persona que pot fer aquella feina com la discapacitada, potser no posa problema, però si la persona discapacitada és més lenta, = vale =, amb la producció i hauran empreses que s'hi pensaran, = d'acord =, no sé si, = sí, sí, sí =. Jo crec que hi ha gent que va a mirar punt de vista productivitat, i per tant pensaran que una persona encara que sigui titulada universitària pot tenir, un mecanisme més lent quan a funcionament, aleshores això pot ser un inconvenient, = d'acord =. Jo parlo, ho miro de punt de vista =, sí, sí, sí =, rendibilitat, = aquest punt de vista m'interessa =. O bé no, depèn del tipus de feina que hagi de fer, o sigui, concretament, no ho sé, hi ha, ara, mira el treball informàtic, no? = Sí =, pot haver-hi una persona que té una discapacitat motora, = sí =, que va amb cadira de rodes però pot ser un gran informàtic, = i tant =, i per tant aquí no hi ha diferència, = d'acord =, el revés igual aquesta persona és més fidel, = clar, exacte =.
59. M: És que sovint aquestes persones han tingut una trajectòria personal que les ha fet molt més fidels al lloc de treball. Que per tant seria una cosa molt important que l'empresa veiés i ho valorés, no?
60. X: Sí, i molt més fortes. = Exacte =, perquè han tingut que lluitar molt més, = exacte =. Però el que passa és que la societat estem mal educats, = això m'interessa molt =. Jo crec que estem mal educats, jo crec que d'aquí uns anys les coses canviaran, o sigui, fa uns anys els discapacitats no eren acceptats i no sortien, o sortien molt poc de casa, vull dir, estaven molt més limitats, és ara que se'ls hi ha obert les portes a estudis universitaris, és ara que se'ls hi ha obert les portes a poder treballar a les empreses, però els ciutadans encara ens queda una mica de mala educació. Jo crec que les generacions que venen al darrera, aquestes, aquestes fronteres ja, ja les hauran sobrepassat.
61. M: D'acord. I aquesta educació? Quina n'hauria de ser l'amo? Qui hauria de gestionar aquestes educació? En quins contextos...

62. X: Mira, actualment ja hi ha escoles que, que fan integració de nanos amb diferents, perquè no són discapac-, de diferents capacitats a les mateixes aules. Pels nanos que conviuen en aquestes escoles, que estan acostumats a que: aquell nano mira no pot saltar, i jo l'ajudo a saltar, aquell no sé que, jo no sé fer això, i l'altre m'ajuda. Aquest nano el dia que estigui a la societat per a ell no hi haurà discapacitat, tots seran iguals, aquí hem d'arribar.
63. M: Per tant l'escola seria ja un bon lloc?
64. X: L'escola, seria el primer lloc.
65. M: Sí?
66. X: Bueno, les famílies les primeres, comencem per aquí, = vale =. Les famílies, no ha de fer, no ha de fer diferències amb un nano i un altre, = d'acord =. Però és que, quan nosaltres érem petits, hi havia una existència, el que tenia una disca-, deies: pobret, i es quedava allà en un racó. No, no sabíem valorar que potser tenien unes capacitats altres, molt més grosses que els que semblaven, que dèiem normalets, no? Però, els que sí tenien una discapacitat així, visual, o sigui, quedava apartat, senzillament apartat. És que hi havia famílies que ni els treien de casa, = exacte, clar =. A llavors, nosaltres, per això et dic, som una mica, jo em considero també una mica mal educada, perquè sense voler fem la diferència, per què fem una diferència amb la discapacitat? És que no l'hauríem de fer.
67. M: Val. Per tant això (XXX) des de casa, el que, d'alguna manera el que estem arribant, és que la família a vegades sobre protegeix, = sí =, aquest infant, = sí =, per tant l'està limitant, = sí =, a desenvolupar les seves habilitats, = sí, sí =. Per tant això llavors és nota, i pot ser que jugui molt encontre seu, tant en el moment a desenvolupar una carrera universitària, = sí =, com en el lloc de presentar-se per competir per un lloc de treball, o en el moment de desenvolupar un lloc de treball, = sí =. Per tant, vol dir que la família des del primer moment, és qui li està posant el puntal, = sí =, perquè aquesta, aquesta persona de gran trobi una bona feina, i pugui desenvolupar-se com qualsevol persona, de manera activa. És això? = Sí =. D'acord.
68. R: Sí, jo crec que, o sigui, a la família i a l'escola, = sí =, però hi ha els mitjans de comunicació, = també =. Per exemple, quan hi va haver-hi un reportatge de TV3, un 30 minuts, sobre aquell noi que, que va en cadira de rodes que viatja per tot el món, = el de sí, =, sí, que havia anat a Austràlia, = havia anat a l'altra

punta del món =, = l'Albert Casals =. Sí, val, val. Jo crec que aquests reportatges tenen un valor educatiu per la societat, gran. Per què? Perquè ens presenten un noi amb unes dificultats grans, però una auto superació, = però tu has vist la família, el paper que té la família, aquí? = Sí, sí. = Sempre li ha dit, i l'han animat a fer, bueno aquí està, sí la família hagués dit: pobret, pobret, aquest xicot no hagués sortit de casa =.

69. M: Per tant és un eix fonamental la família i que la família capaci en lloc de discapacitar? = Sí, sí =.

70. R: Però aquí, els mitjans de comunicació jo crec que és molt positiu que presentin casos de gent amb problemes, però que, han tirat endavant perquè s'ha superat. Jo una vegada, vaig tenir un accident greu a Reus, amb una escola, va caure un sostre sobre uns alumnes, que van quedar ferits, gràcies a Déu, el sostre va caure en el pàrking i els alumnes s'havien refugiat entre cotxes. I vaig anar, a resoldre les indemnitzacions amb el gestor, l'advocat d'aquests nens, i a la que arribo en el despatx, li vaig a donar la mà i me n'adono que no té mans, no tenia cap mà, no? I et quedes una mica, i era un advocat, no? I aleshores al moment de signar, ell m'agafa un boli que tenia així, i però, els papers, tots, o sigui, que són coses que impacten, = sí =, perquè no t'imagines una persona sense mans fent una feina, que ha de signar papers, que ha de fer, bellugar coses i ho feia perfecte, no? Però jo crec, aquestes persones doncs que han arribat a superar, en fi les dificultats que representa, = per això, et dic que són més fortes que les altres =, sí, són més fortes, saps? I això s'ha de presentar a la societat. Hi ha d'haver una campanya de presentació d'aquests casos encara per influir més a treure tabús, = val =. A l'acceptació d'aquesta gent doncs que tots tenim limitacions uns més que altres, però que les limitacions poden ser una eina positiva per veure la vida d'una manera més optimista.

71. M: I per tant en aquí jugaria un paper molt important tot el que són els mitjans de comunicació pel moment que dèiem abans que estem vivint, no? Que ja no els tenim tancats com abans a casa, però que encara no sabem viure amb aquell que és diferent a nosaltres, = sí =, no? Per tant, en aquest moment de canvi hi jugarien un paper important segurament, = si =, seria això?

72. R: Sí.

73. M: D'acord. Per tant, clar, això serien punts, o sigui, serien, com uns, uns punts que amb ells els han de fer, els haurien de fer forts davant d'un empresari, no?

- De dir: jo com que sóc una persona lluitadora, per tant haurien de ser com un valor, = haurien de ser positius =, clar, = sí =, per tant, l'empresa ho hauria de poder viure com un valor afegit que aportaria no?, la persona, seria això?
74. X: Sí, hauria de ser així, lo que passa que, que potser alguns empresaris encara no ho sabem veure això, no? = D'acord =. Vull dir, però ja, qui és més limitat?
75. M: Clar, clar, clar el que no hi veu, = el que no hi veu, no? =, o el que no hi pot veure, = clar =, clar, sí, sí.
76. R: És que jo crec que la societat ha de treballar en 2 aspectes. Una és la integració del disminuït, del minusvàlid en el món laboral d'una empresa, però l'altre seria qüestió de crear una línia de crèdits perquè aquesta gent pugui obrir el seu negoci, i es pugui espavilar com autònoms, = sí =, com he parlat aquest advocat o com n'he conegut d'altres, hi ha gent que s'ha obert, no? Però que de vegades necessita un recolzament, = sí =, hi haurien d'haver-hi uns crèdits especials per gent que vol ser autònoma per exemple doncs, no sé, per tenir una botiga, per (XXX), tenir 10.000 coses amb gent amb limitació, això, és lo que nosaltres estem fent ara concretament amb un lloc de l'Àfrica, o sigui, donar micro crèdits, a través de la seva germana a gent discapacitada, que tenen, que han sigut afectats per la polio, = sí =, o afectats per altres malalties, o sigui, n'hi uns 150. Doncs, estem ajudant en allà, doncs, comprant sal, i venen sal al detall, = clar =, o una màquina de cosir, que ells poden fer anar amb la mà, i no tenen cames, però ho poden fer amb la mà, i cusen i fan de sastre, no? = Per tant, els fa d'autònoms per poder viure =, sí, però la línia de mirar la integració dels discapacitats no ha de ser solsament a través de les empreses, ha de ser a través de potenciar-los per poder ser ells autònoms, = ser empresaris =, sí, i més, titulats universitaris que poden, = sí =, instal·lar-se, doncs, = sí =, en segons quines tasques, = sí, sí poden obrir el seu despatx =, sí.
77. M: Clar, sí, sí, interessant, i tant, i tant. A veure. (...) Em sembla que ja hem dit coses. Bueno, els punts forts ja els hem anat dient, quins, que serien aquests punts. I en canvi, trobaríem alguns punts febles que tinguessin aquestes persones?
78. X: Home, en general?
79. M: De cara a la inserció, a la inserció laboral en el mercat laboral ordinari, perquè són titulats universitaris.

80. R: Clar, al parlar de discapacitat és una cosa, = sí, és un gran sac =, molt general, no? = Sí, sí =. Per tant, és, tornem al que hem dit al principi, per ser un venedor que va de porta en porta, una cadira de rodes ho té complicat, per altres tasques no. O de vegades un sec doncs també, en canvi per fer altres tasques d'assessorament, etc., o professor, doncs, no. Coneixem algun professor universitari que hi ha pel barri, = viu aquí al barri, sí =, que és sec, = és sec =, i molt bé, = i a més, és mossèn =. Per tant jo crec que en aquí s'ha de veure una mica doncs, de què parlem, de quin tipus de discapacitat, doncs...
81. M: En tot cas, potser el que seria un punt, un punt feble seria que, la mateixa persona no, no tingués allò que dèiem al principi, no? No ajustes prou bé la seva realitat, i per tant no te n'adones que en aquell lloc de feina, no hi té cabuda, igual que també en pot passar en a mi, que també puc desajustar la meua realitat, i no sé, per exemple plantejar-me ser model, no? No sé, no podria pas ser-ho, no? = Sí, sí =, doncs, seria el mateix, seria això?
82. R: Sí, sí. = Seria un punt feble =. Jo imagino, que cada persona amb una disminució, doncs ella intenta adaptar-se a les seves possibilitats i oferir només, lo que ell creu que pot fer, no? Bueno, però, però clar, aquí hi ha d'haver-hi.
83. X: Però bueno això és un punt feble que també podem tenir les altres persones, = exacte, exacte =. Vull dir, jo ara recordo un treballador que vam tenir aquí, en ---, vull dir que, que es creia que sabia fer una sèrie de coses, i, i resulta que a la realitat no les sabia fer, però no acceptava que no les sabia fer, vaia problema vam tenir, = clar, clar =. Vull dir, però, i en principi no era una persona discapacitada reconeguda per dir-ho d'aquesta manera, no? Però, realment, era una persona molt limitada amb alguns aspectes, però bueno, però vull dir, que també aquestes limitacions les podem tenir nosaltres, = les pot tenir qualsevol =, sí.
84. M: Però en tot cas si que seria, perquè de fet, a veure, sovint aquestes persones s'han trobat, o sigui, o bé una família o una educació que les hi fa tot, o bé el revés, no? Que els hi fa creure que poden fer-ho tot, = sí, és que el terme just és important =, clar, clar. Llavors, en aquí sí que això jugaria com a punt feble, no? = Sí =, jugar, jugaria encontre de la pròpia persona, = sí =, aquest pensar que ho pots fer tot, perquè, això la realitat de tots és que podem fer el que podem fer i no una altra cosa, = sí =, no? = Sí =, seria això? = Sí =. Alguna cosa més m'hi volen aportar?

85. X: No ho sé.
86. R: No, jo l'únic que penso és que, en la societat que vivim no podem deixar de banda un col·lectiu que és important, i, que té més dificultats, no? Per tant s'ha de donar suport a la integració, a la vida ordinària i a la societat del benestar també d'aquest col·lectiu, no? Des dels que tenen el síndrome de Down amb les seves problemàtiques, jo miro el fill de, el fill del que va ser aquell polític, = sí, però també n'hem conegut un =, = va ser el ----- =, = el ----- =, sí, = el ----- que ha treballat en un Ajuntament =. A l'Ajuntament, en coneixem que han treballat bé i que han fet, i després al cap d'uns anys ells per la seva constitució tenen més malalties, = sí =, bueno, és, aquest és una altre aspecte, no? Però la societat no pot deixar de banda aquest col·lectiu, i per tant hi ha d'evocar recursos i mitjans també per donar a conèixer doncs, que són gent amb una normalitat, no? I que la societat els accepti com tal. I que no sigui tan egoista, jo crec que això és fonamental. Vull dir, o sigui, treballar amb els mitjans de comunicació, treballar les institucions, doncs, perquè això sigui possible.
87. X: I a demés ens hi podrem trobar tots amb això de tenir alguna persona molt estimada amb certes limitacions i que ens agradaria que trobés el seu. Vull dir, quan ho poses en la teva pell ho veus diferent, = clar, clar =. Dius jo per aquest faré el que sigui, però en canvi, = no i que ara podem agafar el cotxe i tenir un accident =, també, no, no també, = i quedar amb cadira de rodes =, també, també, = clar =, i tant, = clar =, i tant.
88. M: D'acord. És, una miqueta, seria que de fet ens fa por perquè veiem amb l'altra, allò que nosaltres no volem ser mai, seria això també? Una miqueta aquestes barreres psicològiques que de vegades ens posem davant de la persona amb discapacitat, vindria a ser una miqueta, perquè és que també estem veient allò, que jo no vull ser mai, que no vull que em passi mai, que no vull tenir mai un fill amb una discapacitat, que no vull mai quedar amb una cadira de rodes i això, ens fa, ens fa molta por? I no ens deixa avançar?
89. R: És que ho pots mirar d'una altra manera, ho pots mirar com si tu fossis ell, i que tu, sortosament ets com ets, i per tant tens el deure de col·laborar perquè ell també pugui sortir de les dificultats que té. O sigui, jo crec, que amb la cooperació amb la tercer món, quan amb els discapacitats, = sí =, en aquí, la gent diguem sana, que tampoc hi és, però ha de tenir en compte, que això és una cosa que ha rebut gratuïtament, la salut o el cos, no? O la ment. Per tant que el, el que

ha de fer és pensar que podria ser com ell. I per tant intentar dins del possible posar-hi els mitjans perquè aquesta gent tingui una vida digna, = exacte =. Jo crec que més que por, de pensar: jo no voldria pensar com ell, és donar gràcies de que jo, doncs, sense mereixem-ho, doncs he pogut disfrutar d'una normalitat per dir-ho així, que l'altra ha nascut d'aquesta manera o ha tingut un accident, una malaltia que li ha impedit, i jo gràcies a Déu no l'he tingut. Per tant, tinc l'obligació moral de fer algu pels altres, com a mínim per agraïment, = sí =, a la vida, = sí =. Jo crec que això s'ha de mirar una mica, tant amb aquest col·lectiu com amb el tercer món, de dir, bueno, ajudem-los a ells també en que tinguin feina, tinguin salut, a que tinguin cultura i que puguin viure una vida digna, i que no, no es vagin matant, bueno, doncs, com nosaltres antigament havíem fet, = sí, sí =. Doncs jo crec que...

90. M: Ja està, doncs, moltes gràcies.

E-8

1. M: Perfecte. A quin sector es dedica la seva empresa?
2. R: Sector químic, concretament farmacèutic i agroquímic.
3. M: Perfecte. Quin càrrec té dins de l'empresa vostè?
4. R: Sóc responsable de recursos humans, directora de recursos humans i apoderat.
5. M: Molt bé. Quants treballadors té actualment l'empresa?
6. R: 92.
7. M: És nacional?
8. R: Sí, = sí =, empresa nacional.
9. M: És empresa nacional. Tenen representació en altres territoris per això que no sigui Catalunya?
10. R: Representació en quin sentit?
11. M: De vegades tenen oficines o una part de servei.
12. R: Sí, tenim una filial a Portugal, oberta una filial a Portugal, i després l'empresa és aquí, = és aquí =, la seu és aquí, la central.
13. M: Perfecte. Tenen alguna persona amb discapacitat treballant amb vostès?
14. R: Sí, dues.
15. M: Dues, alguna té titulació universitària.
16. R: Una d'elles.
17. M: D'acord. Tenen un programa de responsabilitat social corporativa?
18. R: Tenim algunes cosetes, no el programa no està fet, però sí que tenim un comitè d'igualtat, i estem fent cosetes d'igualtat. No podem dir que tenim encara un, un pla, un pla complet de responsabilitat social, o sigui, sí que estem treballant en aquesta línia.
19. M: D'acord. Aquesta persona que vostè diu que tenen a la seva plantilla, que és titulada universitària amb discapacitat. Està realitzant tasques que estan vinculades directament amb la seva formació universitària?
20. R: Sí, totalment.
21. M: Totalment, d'acord.
22. Creu per tant, o ha demostrat tenir les habilitat necessàries per poder desenvolupar aquesta tasca?
23. R: Sí, sí, sí.

24. M: Quines són les competències, davant d'un titulat universitari amb discapacitat, amb general, per aquesta empresa, quines són les competències que més valorarien vostès?
25. R: Clar, és que això és molt particular, perquè al tenir una, una plantilla relativament petita, des del punt de vista d'inserció de discapacitats, no? ÉS clar, només en tenim 2, doncs, és clar, els llocs són, poden ser molt variats. Llavors, no hi ha unes qualitats específiques, o sigui, estarien vinculades, nosaltres tenim, de cada lloc de treball tenim una descripció del lloc de treball, = sí =. Aleshores, doncs, es demanaria en principi mirar d'ajustar aquesta persona a, a si s'adapta a aquest lloc de treball segons la descripció que tenim feta, = d'acord =. Aleshores, clar, depèn de la discapacitat, però bueno sí és una discapacitat física, doncs, bueno, pos, no hi hauria cap problema en segons quins càrrecs, però és clar, dependria molt del càrrec. Però lo que deia, pel nostre tamany, doncs què passa? Que molts càrrecs els ocupa només una persona, no és allò de dir, tinc 30 persones que fan el mateix, la mateixa feina, no. Estan molt, molt optimitzades, perquè tenim molts tècnics, tenim personal de laboratori, tenim diferents, diferents càrrecs, = d'acord =. Llavors cada un és diferent, no tenen res a veure, a lo millor, podria servir per un però no podria servir per una altra, no?
26. M: Clar. Per tant, llavors davant de la situació de que, bueno, hi ha una plaça per cobrir. Vostès el què valoren en aquest cas, és com aquella persona cobreix el perfil, a nivell professional, = exacte =, tingui discapacitat o no tingui discapacitat, = sí, sí, sí =. Això necessitaria que m'ho digués, perquè sinó no ho podré analitzar.
27. R: Com vol dir? Que ho repeteixi?
28. M: Sí, perquè si ho dic jo no tindrà valor.
29. R: Bueno, molt bé. Doncs bueno, sí, o sigui, per exemple en un procés de selecció, es posa un procés de selecció i reps una sèrie de candidatures, = sí =, llavors, aquestes candidatures en principi no la descartes per una minusvàlia si es presenta un discapacitat doncs l'avalues igual com avalues a un altre. Perquè és això, hi ha discapacitats que no afecten per la seva feina, no? O que són molt, per exemple la sensorial, no? Perquè una de les persones és sensorial, per lo tant aquesta persona, pues, està, està desenvolupant la seva feina amb normalitat.
30. M: D'acord. Per tant, llavors, en el cas, de que clar, o sigui, es busca la millor persona per aquella, que pugui desenvolupar aquelles tasques que se li assignen. Llavors, això vol dir, que si a la millor persona calgués fer-li una adaptació al lloc

de treball, es faria? Perquè és la persona que s'ha trobat més adequada, precisament?

31. R: Sí, és possible, depèn. Clar, dependria del nivell de l'adaptació que representaria aquesta adaptació, vale? = D'acord =, però bueno en principi, no, no veig, home si és una gran inversió d'això, pues a lo millor es descartaria, però bueno, si fos una cosa assumible, pues, = algun programa informàtic =, sí, no pensava que deies obres, de jo que sé, de...
32. M: No. Alguna cosa més d'accés el que seria a la seva pròpia feina, a les seves tasques a desenvolupar.
33. R: No, per la feina, no. Per la feina, es podria adaptar perfectament, = d'acord =. Aquí no hi hauria cap problema. = D'acord =. És a dir, jo estic pensant més per exemple, aquí, per exemple no tenim un ascensor per anar a la planta de dalt, per tant una persona en cadira de rodes, pues ho veig difícil, = clar, clar =, però serien aquestes coses que requereixen una inversió gran, = d'acord =. Però, però, bueno, = en principi =, però altres tipus d'això, més, més assequibles, pues sí, no hi ha cap problema.
34. M: Perfecte. Sovint em trobo que hi ha qui separar molt, les competències pròpies que té la persona per desenvolupar la tasca, les competències més professionals. Però les competències més personals. Vostès també ho separarien o no? O...
35. R: No. Jo les, el perfil més personal, el comparo més, o sigui, en funció del grup on ha d'anar aquella persona integrada. Perquè no, és per exemple, no és el mateix, un laboratori que un departament comercial. Llavors, una mica el perfil personal ha d'estar una mica en funció doncs, que estiguin dins del mateix tarannà del grup on ha d'estar inclòs. Però bueno, són coses molt, així, no? Molts generals, no? Més de dir, bueno, pos sí es podrà entendre, no es podrà entendre, d'aquest tipus.
36. M: Per això, per tant no tindria a veure amb la discapacitat de la persona, = no, no, no, no =, sinó amb el tarannà de cadascú, = exactament, exactament =. D'acord, d'acord, d'acord. Hi ha preguntes que les salto perquè ja no tenen sentit. És una pregunta molt, a veure, per tant, les persones que tenen en aquí treballant amb discapacitat estan treballant amb les mateixes condicions laborals que els seus companys?
37. R: I tant. No, a veure, matiso una cosa, la persona de per exemple de producció, = sí =, la persona aquesta que tinc amb discapacitat, i tinc una altra per exemple pels

incentius, = sí =, i tinc una escala més baixa perquè pugui obtenir el mateix rendiment que treuen les altres, = d'acord =, jo li he baixat els seus mínims perquè ella pugui obtenir el mateix, mateix resultat monetari que més o menys que tenen les altres, per equiparar-les, tot i que jo sé pues que, pues ella no arriba tant, = d'acord =, vale? = Això ja seria una adaptació =, és una avantatge, exacte, això és una adaptació, = és una adaptació que ja s'ha fet =, exactament, i així ho fem. Tenim l'escala dels incentius, diguéssim, de les primes, = sí, sí, sí =, les primes de producció, doncs amb ella li tenim una escala més baixa, = d'acord, per tant, ja s'ha fet una adaptació =, exactament.

38. M: Molt bé, d'acord. D'acord. Vostès coneixen la legislació sobre contractació de persones amb discapacitat?
39. R: Sí, això la, ho porta la Generalitat, no? La Generalitat, = sí =, llavors pots contractar una persona o fer una donació, = exacte =, o fer, o contractar els serveis d'un centre especial de treball, no?
40. M: Exacte, i per tant saben totes les bonificacions que hi ha?
41. R: Sí, bueno, això, quan ho tinc de mirar, agafo la Llei, el decret aquest de 3 22 i m'ho miro, quan ho he de fer. Clar, ara fa molt temps perquè aquestes persones porten ja molts anys amb nosaltres, = d'acord =. O sigui que, clar, ara no tinc, no tinc necessitat.
42. M: Quan l'ha hagut de revisar, li troba a faltar alguna cosa a aquesta legislació? O troba que no, que de fet ja és una legislació que si es complexi és correcta?
43. R: Sí. Home, sí, jo crec que sí, que és correcta. = D'acord =, perquè (...), per nosaltres se'ns fa difícil per exemple contractar el servei d'un centre especial de treball perquè no tenim moltes feines manuals, o no tenim un jardí, que vinguin uns jardineros, = clar =, perquè són feines d'aquest centre, normalment són feines molt concretes, no? Llavors, per aquí no tenim sortida, pràcticament. I clar, i davant de fer una donació d'això, pues, com que, és bastant elevada el tema del, dels diners aquests, pos, bueno, sempre ens hem plantejat tenir algú, = d'acord =, buscar una persona discapacitada.
44. M: D'acord, els interessaria tenir-ne més per això? Per poder tenir més beneficis fiscals, per exemple o no? O ja estan bé, si venen, venen.
45. R: De moment, sí, de moment estem bé, perquè és que és això, no és molt, primer que ara les plantilles són molt estables, ara ningú, = sí =, marxa, siguem, = sí, sí, sí =, siguem realistes, = i tant =, aquí tothom està enganxat a la cadira, = sí, sí =, i

no hi ha mobilitat. I bueno, aleshores no sé, no se m'ha plantejat perquè tampoc tinc perspectives d'incorporar persones, perquè si que dependria una miqueta, ja et dic del lloc de treball, clar. = D'acord =. I del tipus de discapacitat que vingui, no?

46. M: D'acord, això és important el tipus de discapacitat. S'imagina alguna discapacitat que sigui molt difícil d'inserir laboralment?
47. R: A la inco- et refereixes?
48. M: Per exemple, en aquesta empresa, tant en aquesta empresa com en general, també.
49. R: Bueno, per exemple en aquí, lo que he comentat, una persona amb cadira de rodes no podria venir, = no podria, d'acord =, en aquí, no podria perquè hauríem de fer una obra molt, = molt, de molta embargadora =, sí. Ara altres tipus, pues no, abans també havíem tingut un altre d'això que també era, també era sensorial, havíem tingut també, i aquest per exemple és molt diferent, d'aquests càrrecs, era un cuiner, vull dir, però bueno, pos, és això, et surt, i aquest senyor pues, es va presentar en un procés de selecció, i bueno, tenia aquella discapacitat però dius bueno, però si el senyor sap cuinar, pues més igual que tingui, = clar, clar =, entens? = Clar =. O sigui, que bueno, el que teníem anteriorment, el que passa és que el senyor es va jubila, pues era un cuiner, o sigui, bueno, depèn, és clar, no tenim tants càrrecs, ni tenim tanta d'això com per plantejar-nos.
50. M: En tot cas, si ara vostès haguessin d'ampliar la plantilla i hagués doncs mira, jo que sé, un tant per cent volem que sigui ja que han de ser titulats universitaris per exemple, volem que tinguin algun tipus de discapacitat, sabrien on anar-los a buscar?
51. R: Bueno, suposo que, bueno, jo tinc algun contacte, un contacte a Terrassa que en allà, em van facilitar una, una persona. I sinó, bueno, també tinc una publicació de la Generalitat que també, un llibret el tinc a dalt a l'arxiu, de, que en allà hi ha centres, centres d'aquests especial i coses d'aquestes. O gent que es dedica a col·locar, aquets, = insertors laborals =, insertors, = que ja s'estan especialitzats=, sí, sí, = o tenen una branca especialitzada=.
52. M: I a les borses de treball a les Universitats se'ls hi ocorreria?
53. R: Pues segurament no, per un discapacitat no.
54. M: Vale, d'acord.
55. R: Però, però sí que, sí que hi anem a les borses de treball de la Universitat en general, i si dintre d'aquest general em ve un discapacitat, pues bueno, estarà

inclòs, o sigui no vaig, és que, jo no vaig a buscar discapacitats, jo vaig a buscar una persona, si dintre d'aquests em ve un i encaixa bé, pues "perfecto". = Molt bé =, a no se que em trobés que em plaguessin i que no pogués complir la Llei, llavors sí que buscaríem discapacitat, mentre compleixi la Llei, = doncs ja està, ja no =, ja està.

56. M: D'acord. (...) Vaig a mirar perquè (...) Per exemple ara que em parlava d'aquestes, fa una miqueta que em parlava d'aquesta adaptació d'aquesta persona de cara als incentius, no pensa, no recorda pas alguna altra tipus d'adaptació que a lo millor que l'han fet i allò, intuïtivament i resulta que és una adaptació?
57. R: Pos no sabia, bueno, potser també el fet de que, aquesta persona està més limitada perquè no és líder en totes les feines que se li donen a les altres, o sigui, sí que és una mica se li ha d'adaptar, tot i que està en el departament de producció però bueno, hi ha algunes coses que en ella ja no se li donen a fer, ? d'acord =, això també per adaptació del lloc de treball, és una miqueta, doncs, pos, com si, com ens passa quan hi ha una persona embarassada, no? = Sí =, pues que has de fer una certa rotació o en uns "puestos" no pot estar, pues bueno, pues seria una miqueta el mateix, = i aquesta...=. I a part del tema econòmic, = sí =, hi ha el tema aquest.
58. M: D'acord, d'acord. Clar, per tant són adaptacions, = sí =, que s'estan fent, = sí =.
59. Aquesta persona que se li han fet les adaptacions, és la que no és titulada universitària? = Sí =. La que és titulada universitària, = sap =, no s'ha hagut d'adaptar res?
60. R: No, perquè aquest senyor, és un senyor ja estava aquí treballant, = quan se li va...=, quan li van declarar la discapacitat, = d'acord =, vale? Li van reconèixer la discapacitat, lo qual ell ha continuat, perquè és una discapacitat física, aleshores, doncs, ell ha continuat a la seva feina, com que és un tècnic pues clar de cap està perfecte, = i per tant =, i encara està amb nosaltres, i per molts anys que pugui estar.
61. M: I per tant el fet d'haver, haver-li, bueno, o diagnosticat o el que fos, = sí, concedit =, perquè en aquest moment sí, concedit, exacte, el certificat de la discapacitat, de cap, no ha influït en res, = no =, en el desenvolupament de la seva feina?
62. R: No, no, no, gens.

63. M: D'acord. Creu que el tenir persones amb discapacitat a l'empresa hi aporten alguna cosa demés, a part de la feina ben feta com qualsevol treballador?
64. R: Home, jo suposo que és, és una forma de correspondre a la societat, no? De, des del punt de vista d'empresa, no? = D'acord =, des del punt de vista d'empresa, és una forma, pues això, no? De, no em surt la paraula, sinó de, de participar en acollir aquests tipus de persones, no?
65. M: D'acord. Creu que les persones amb discapacitat en els entorns laborals són persones que porten situacions més, amb més problemes? Més dificultats?
66. R: Amb nosaltres, no, no, amb nosaltres no, al contrari, al contrari.
67. M: Per tant tindria alguns aspectes molts positius?
68. R: Tampoc, a veure, molts positius, no, però vull dir, són persones totes dues, clar estic parlant en aquest moment, = sí, sí =, les que tinc, que a veure, que no, vull dir, cap problema, cap problema. Estan dintre del seu entorn, estan en els seus nivells i s'estan, estan funcionant o estan integrats i es relacionen igual com qualsevol altra persona, = d'acord =, qualsevol altre treballador que no sigui discapacitat.
69. M: Ja, perquè hi ha persones que diuen que el fet de tenir una persona amb discapacitat, com que normalment, sobretot, clar, quan és titulada universitària, han hagut de passar per molts entrebancs, que han hagut de superar moltes dificultats en la seva vida. Hi ha qui diu que els fa persones molt més fidels, per exemple quan tenen un lloc de treball, són persones molt més fidels a l'empresa, = molt més vinculats, molt més =, sí, = clar jo això no ho puc valorar =, no ho pot valorar.
70. R: No ho puc valorar.
71. M: D'acord, d'acord. Per exemple, el tema de les persones amb un trastorn mental, com en general de cara al treball en una presó, o fins hi tot en aquí, concretant-ho...
72. R: Suposo que també dependria del tipus de trastorn mental no? Perquè clar, jo com que no tinc experiència amb això no puc, no puc dir-ho. Però suposo que, podem anar des d'una depressió normal, o bueno, o lleu fins a coses més greus que no, no en tinc ni idea, per lo tant, no ho puc saber, = no pot valorar =, no ho puc valorar.
73. M: En tot cas de tots els tipus de discapacitat, quina creu que és, que fa més, més por o que costa més d'inserir en general en les empreses?

74. R: No ho sé, pot ser les mentals, no?
75. M: Les mentals.
76. R: Jo penso que sí.
77. M: D'acord. Per tant vostès utilitzen d'alguna manera sinó ja m'ha respòs abans, serveis d'inserció laboral externs a l'empresa. Tinc aquest contacte, = sí, tinc contacte, sí =, sí?
78. R: Sí.
79. M: D'acord. Aquests serveis d'inserció laboral, vostès n'estan contents del servei que tenen?
80. R: Sí, molt bé, molt bé.
81. M: Quins són els punts forts que tenen aquests serveis d'inserció laboral de cara a l'empresa?
82. R: A veure, jo només tinc l'experiència d'una vegada quan vaig inserir aquesta persona, no tinc res més, però vaja, el tracte, les facilitats, tot va ser molt bé, molt correcte.
83. M: S'ajusten molt al, al perfil de la persona que es demana?
84. R: Sí, sí, sí, la persona que em van proposar doncs està funcionant perfectament, sí, sí.
85. M: I les borses de treball de les Universitat, també m'ha dit que les utilitzen?
86. R: Sí, no per buscar discapacitat, = no =, sinó per buscar gent en general, = gent en general, i si ho és, ho és, i sinó no =, exactament.
87. M: Aquestes borses de les Universitats hi ha alguna cosa que calgui que millorin?
88. R: No ho sé, perquè no ho conec, és que hem de pensar, jo no tenim tanta, no faig processos de selecció cada dia, ni molt menys, = però...=, a lo millor fas un a l'any, = bueno, però quan l'ha utilitzat =. Quan l'he utilitzat, pos bueno, em dirigeixo, hi ha qui en fa fer un formulari, o qui d'això i bueno, i m'envien uns candidats, bueno, normal, = i ja està =, normal, sí, no puc valorar més perquè no conec més.
89. M: D'acord. Creu que seria interessant que les empreses algú donés algun tipus de formació a les empreses de cara a poder inserir més persones amb discapacitat? O no faria falta?
90. R: Vaja, jo per l'experiència que tinc, jo no tinc males experiències, amb lo qual m'ha anat molt bé. En principi.
91. M: Molt bé, alguna cosa més que vostè pensi que seria interessant poder dir?

92. R: No sé, no se m'acut ara en aquests moments.
93. M: No? Perfecte, doncs, moltes gràcies.

E-9

1. R: Ara vinc de dinar, ràpid, ràpid, hi estic un “poco ahí”, vinga.
2. M: Molt bé, perfecte. A quin sector us dediqueu a la vostra empresa?
3. R: Al sector de la discapacitat, únicament.
4. M: D’inserció?
5. R: Inserció laboral de persones amb discapacitat a través d’una plataforma online, de, és innovació i tecnologia, no? Per l’empresa.
6. M: D’acord. Quin càrrec desenvolupes dins de l’empresa?
7. R: Sóc la fundadora, de, de la plataforma.
8. M: D’acord. Quants treballadors teniu actualment?
9. R: A veure, és complicat, perquè tot just ara et deia, ens hem constituït com a S.L., i realment ara, tenim una persona a Madrid, jo mateixa i una, i una altra persona aquí a Barcelona. És a dir, ara som 3, = sou 3 =, però entre cometes, perquè realment tenim a més gent treballant a mitja jornada, = d’acord =. D’administració, que esperem que es pugui ampliar l’horari a jornada completa en cosa d’un any, més o menys.
10. M: D’acord. Per tant sou una empresa d’abast nacional?
11. R: Va ser, ara mateix, a sí, sí, completament, vull dir, la, la plataforma treballa a tota Espanya, = d’acord =, independentment de, encara que no tinguem presència física, és, és online.
12. M: Per tant, si, encara que sigui online, online teniu representació a totes les comunitats autònomes?
13. R: Totes, bueno, representació?
14. M: Online.
15. R: Exacte, treballem absolutament amb totes, Espanya.
16. M: Amb totes, molt bé. Teniu alguna persona amb discapacitat treballant amb vosaltres?
17. R: Sí, a veure, realment no hauríem perquè no, no entrem dintre del marc de la Lismi, perquè com saps la Lismi, = sí =, és per empreses de més de 50 treballadors, vale. El que passa, és que òbviament nosaltres tenim aquest caràcter social d’inserció laboral i demés. Precisament la persona que està ara amb nosaltres a Madrid, bueno, que és direcció general, hem agafat una persona externa perquè s’incorpori com a directora general, jo no seré la directora general,

hi ha coses que les gestiona millor unes altres persones. Jo he estat, en ----, = cadascú a lo seu =, exacte, en temes d'expansió i demés hi ha una persona que és molt més competent que jo, que és diu ----, una persona, és igual. I aquestes persona té una discapacitat de més de 65, física.

18. M: D'acord. Té titulació universitària?
19. R: Sí, sí i tant.
20. M: Per tant està desenvolupant amb aquestes feina que l'hi heu assignat, desenvoluparà tasques que estan lligades directament amb la seva titulació universitària?
21. R: No.
22. M: No?
23. R: No. No perquè ell és una persona que ha estudiat, és matemàtic. Després ha estudiat també, bueno, o sí, perquè també ha estudiat ADE, Administració i Direcció d'Empreses, = a llavors, sí =, pues sí, és veritat. = Sí =, sí, = sí =, però vamos que no és enginyer, ni res d'això, no? = No, però en canvi, sí que té a veure amb totes les tasques que desenvoluparà =. Sí, després també tenim dues persona més que són administratius, que una d'elles té discapacitat també, superior al 33. Però vamos, nosaltres sempre intentem que la persona, nosaltres com que estem intentant treballar, que no sempre surt bé, perquè la persona de marketing, per exemple no l'hem pogut trobar, = d'acord =, perquè buscàvem tasques molt, molt concretes i molt específiques, que estaríem potser, i no t'enganyo unes 20 persones a Espanya que treballen d'aquesta manera, vale? I per això els salaris són de marketing "de estos" que els pagues 1.000 euros, perquè estan molt buscats, = clar =. Llavors sí que és veritat, que hi ha gent que no ha pogut trobar aquesta persona amb discapacitat, però sempre fem els processos de selecció totes les vegades que hem fet, ens és igual que sigui dona, home o que tingui discapacitat. Estem completament inclusius, de les poques empreses a Espanya, o entitats.
24. M: Val, per tant vosaltres que és el que valoreu, per tant d'un candidat?
25. R: Que tingui totes les, tot lo que necessitem.
26. M: És dir, les competències que necessiteu.
27. R: Totes les competències que necessitem. Això és lo més important, després ens és igual que sigui, et sóc sincera, no agafarem una persona ni perquè sigui home, ni dona, ni perquè tingui discapacitat. L'agafarem perquè sigui el millor, és una

estampa, és una empresa que comença, és un abstracte totalment tecnològica, que se li diuen, i agafem el millor, a la millor persona que pensem que podrà desenvolupar aquesta feina. I si la millor persona té discapacitat l'agafarem. = Per tant... =, casualment, a veure, casualment, el nostre portal de feina funciona molt bé, i llavors, hem tingut també, molta sort diguem-ne en que hem trobat professionals que ho valen, = d'acord =, vull dir, igual que nosaltres recomanem el nostre portal per professions, persones amb discapacitat qualificades, que a vegades que no trobes a, ni a fundacions, necessites processos de feina, t'ho diré una altra vegada, = sí =, en el nostre portal, pues mira, tenim aquesta sort, no? Que ho tenim nosaltres, "nos sale gratis, buscar a través de él", i bueno, mira que bé.

28. M: D'acord. Llavors, (...) per tant persones titulades universitàries amb discapacitat amb total?
29. R: Totes, totes són titulades universitàries.
30. M: Amb discapacitat? Les que teniu a l'empresa, treballant per vosaltres.
31. R: Jo no tinc discapacitat, sóc titulada universitària però no tinc discapacitat, hi ha un altre noi que és de marketing que és titulat però no té discapacitat, = d'acord =. Hi ha, 2, 3 persones realment, una a jornada completa, i 2 que estan a mitjà jornada, que farien una, diguéssim, = sí =. És a dir, podríem dir que el 50% de l'empresa té, té discapacitat. Si prenem el 50% de l'empresa, que no som 100 persones, m'entens? = Bueno, és igual, les que siguin =, per desgràcia, = les que siguin =, pero bueno, sí, sí.
32. M: D'acord, i per tant són titulades universitàries?
33. R: Sí, tots, = amb discapacitat, d'acord =. I aquestes persones també estan treballant dintre de lo seu, perquè bueno, la comptable per exemple, = val, d'acord =, sí, sí, sí.
34. M: Vosaltres no teniu un programa de responsabilitat social corporativa, perquè de fet...
35. R: És que no el necessitem, = ja, clar, clar =. I a part, a veure, nosaltres, més aviat som aquesta típica empresa jove, que comença, que té consciència social, i que igual també et dic una cosa, si em trobo una persona que té 50 anys i saps això, no? Que està en el paro, i que tal, i la podem, integrar o reinsertar, o diga-li com vulguis, = sí, sí =, sí és la millor de tots estarà aquí treballant. = D'acord, per tant...=, vull dir, nosaltres ens és igual això, ho tenim súper clar.

36. M: Per tant vosaltres sempre valoreu per damunt de tot, les competències professionals?
37. R: 100%, que això és lo que hauria de ser, independentment de la raça, de si té discapacitat, de si és un home, de si és una dona.
38. M: Però, això són les competències específiques diríem; professionals, i les personals?
39. R: A que et refereixes amb personals? Nosaltres no preguntem per res personal.
40. M: No, competències personals, per exemple, a veure, això en una titulació universitària, ningú et diu, = si té empatia =, exacte, si ets autònom amb la feina, = això ho comento =, si tens, si ets capaç de tenir bona relació amb els companys de la feina.
41. R: Vale, això és molt relatiu, això són ja eines psicològiques diguem-ne, que la persona pot dir, pot tenir, tu mateix pots tenir una percepció. Nosaltres que ens dediquem a recursos humans, tu mateixa, de tu mateix pots tenir una percepció, però li preguntes al teu marit, a la teva amiga o a la teva mare, o una persona que acabes de conèixer, i et diran tots, coses completament diferents de tu, i precisament bueno, no sé si llegeixes llibres d'aquests d'auto ajuda, i de psicologia emocional i tal. Tu et veus d'una manera i els altres et veuen d'una altra. Tu et penses que ets amic de tothom, i que tens una habilitat "con las gentes brutales, i eres todo lo contrario". Vull dir que és molt relatiu, perquè el teu currículum o la persona que tinguis davant, et pot dir 1.000 coses i realment tu estàs veient unes altres o la contractes i veuràs unes completament distintes. Vull dir, és molt relatiu, nosaltres bàsicament que pugui fer tot lo que nosaltres demanem a nivell tècnic, són les competències que dèiem i òbviament després les entrevistes, no fem una entrevista i agafem a la persona, també dus aquest currículum a molta gent. Hem tingut una continuïtat, són moltes coses, no? Ojo, també és veritat que ara en aquests últims anys, "si le han despedido 3 veces porqué han hecho Eres, no és su culpa". Vale? = Clar =, tot és molt relatiu, = clar =, no? Però és així.
42. M: Val d'acord. Val, per tant, tothom està desenvolupant tasques relacionades amb la seva titulació.
43. R: Gent molt centrada busquem, però clar, és que tot és molt relatiu, és lo que et deia.

44. M: D'acord, d'acord. Per tant les persones que ja teniu en aquí, ara et vaig a fer una pregunta una mica estranya, no? = Si, vinga =. És evident que vosaltres ja creieu que tenen les habilitats necessàries per desenvolupar la feina, que, = sinó, no les...=, sinó ja no les tindríeu.
45. R: Exacte, exacte, pensa que clar, nosaltres aquí, hi ha molts tipus de discapacitat, vale? O molts tipus de persones amb discapacitat, "para gustos colores". I si parlem d'això, està la inclusió social i laboral de la persona amb discapacitat. Nosaltres toquem una branca que és molt específica, nosaltres per desgràcia no podem insertar dintre de la nostra empresa, que és tecnològica una persona amb discapacitat intel·lectual, = clar =. Per exemple, ojalà creixem molt, siguem molt grans, i potser podem posar "una ordenança, me la invento, no?" Sempre intentem ser molt, molt, conscients de totes aquestes coses, amb la noia de la neteja per exemple, no té discapacitat, però, però és estrangera, vale? Té, bueno, és mare de fills, bueno, era una persona maltractada, tot això és apart, no? = D'acord =. Sempre intentem tenir molta consciència, = aquesta sensibilitat social =, sí, però també et dic "que es porque creemos que són los mejores, siempre decimos lo mismo", vull dir.
46. M: Val d'acord, d'acord. Aquestes competències que jo abans, jo et deia personals, per exemple, la relació entre els companys, la capacitat de treball en equip, que tot això a la Universitat és pot desenvolupar o no. Però que una en tot cas ja ho ha de tenir abans d'entrar a la Universitat. On creus que es desenvolupa? Perquè això igualment una persona amb discapacitat que una persona sense discapacitat, = sí =, vull dir, si un és capaç de poder treballar amb equip amb els demés i en sap, és igual que...
47. R: Jo crec que la gent li costa molt treballar amb equip.
48. M: Aquestes competències en general creus que costa?
49. R: Crec que costen en general, no les nostres, en general, = sí =, les persones discapacitat o no, = sí =, costa treballar en equip. És més, et diré que les persones amb discapacitat, són més donades a treballar amb equip.
50. M: Això, explica-m'ho, explica-m'ho.
51. R: Aquesta és la meva percepció, això no hi ha cap estudi, = no, no, no =. Però jo crec que les persones amb discapacitat sempre han tingut molt apollo, molt recolzament tant de familiars, independentment de la seva discapacitat. A no ser que li sigui sobrevinguda, no? = Sí =, per un accident o lo que sigui, i són

persones que, que normalment estan molt obertes a tot això, no? Hi ha moltes que no els hi agrada l'ajut, però si que estan donades a treballar més amb equip. Nosaltres per exemple, aquí per exemple això és una empresa que ara tot just comencem i estem dins d'aquest grup, no? Nosaltres som una empresa molt petita dins d'un altre grup, = sí =, que dèiem, que ara hem entrat en sinergia, no? A treballar en conjunt. I per exemple, les altres persones de l'altra empresa, gràcies a que hi ha una gerent boníssima, sí que hi treballem molt bé, tot, tot, tot molt, molt ben engranat, però crec que els hi ha costat molt, = costa =, costa, fins que no tens un bon projecte, tot ben engranat i una persona que sàpiga gestionar i sàpiga gestionar equips, no solsament el projecte, és complicat. Jo ho penso així.

52. M: D'acord, molt bé. A veure, (...) respecte aquests treballadors que deies, que teniu en discapacitat, teniu algun tipus d'acció específica, és a dir, se'ls hi assigna a lo millor un tutor, cosa que amb un altre treballador no faríeu, se'ls hi fa un seguiment?
53. R: Amb nosaltres personalment no, perquè no ho necessiten.
54. M: D'acord. Per què no ho necessiten?
55. R: Per exemple, la persona, el gerent que tenim a Madrid, és una persona que té una discapacitat física molt severa, però ell és autosuficient, i és molt més intel·ligent, t'ho dic, que qualsevol de nosaltres junts, vull dir, és matemàtic, imagina't, és un coco, = no té res a veure amb la discapacitat =, clar. L'altra noia tres quarts de lo mateix, vull dir, clar, no estem parlant, moltes vegades es comet l'error de, no nosaltres, perquè nosaltres suposo que estem ficats en aquest món, però que discapacitat hi ha molta, hi ha gent que, que ni saps que té discapacitat. Aquestes tècniques jo les trobo com molt dirigides a institucions com: centres especials de feina, fundacions o una pròpia empresa, que té una política d'inserció de discapacitat, per exemple, intel·lectual que dèiem abans, que llavors sí que moltes vegades es necessita un tutor, un acompanyament, etc. Però sinó, si és l'empres ordinària, que simplement és una, està lluitant lo que dèiem, no? Per fer la feina, tenir una persona amb discapacitat com que no en tenen, etc. L'aconseguirà el millor, vull dir, i el millor significa que no necessites cap acompanyament. Pot ser sí que és veritat que li necessites adaptar una sèrie de coses, = això, això =, això és una altra història, = d'acord =, però no, no necessita cap tipus de...
56. M: Heu hagut d'adaptar vosaltres?

57. R: No.
58. M: No?
59. R: No, tampoc en absolut. No perquè les dues persones tenen discapacitat física i, = no =, i no, en el nostre cas, no ha estat necessari, = d'acord =, en el nostre cas no, però segurament si calgués també es faria, i tant, per suposat, vull dir, és el que et deia si és la millor persona. La meua parella, això algú apart, = sí =, això no ho publiquis, però, = no, no publiquem res =, però la meua parella necessita varies pantalles, bueno, té problemes visuals, i, escolta si jo sé que és el millor, sé com treballa ell, sé que és el millor, un dels millors, i necessita que li posi una pantalla més gran, “antireflejante, no sé que del ordenador”, ostres, i tant, és una inversió boníssima, jo crec.
60. M: Una pregunta també d'aquestes que només entre tu i jo, però que, o que ens entenem...
61. R: Això, tot això que et dic, = sí =, és, vull dir, no, no és lo que la gent pensa, “una empresa por quedar bien te lo va a decir”, nosaltres no ho tenim de fer això, de quedar bé, perquè no hem de complir amb la Lismi, simplement som socialment responsables, = d'acord =, no ? I punt.
62. M: Molt bé, molt interessant. Disposen per tant aquests treballadors de les mateixes condicions laborals que els companys...
63. R: Ningú és més, ni menys que ningú altre. Això et vull comentar-te, això és interessant que ho preguntis, és molt bona pregunta. Ningú ni perquè tingui discapacitat, ni perquè sigui dona, ni perquè sigui home, aquí, se li exigeix més o menys. Ha de treballar lo mateix que qualsevol altre encara que tingui discapacitat, encara que sigui una mare, o encara que, ja, ja combinarem les coses. Per exemple si ha de sortir un dia abans, perquè la teua nena s'ha posat enferma, i això no és discapacitat, o perquè tu mateixa tens que d'anar al metge perquè tens discapacitat, tranquil·la, estàs aquí per fer una feina, mentre compleixis amb la teua feina, i no és qüestió fins i tot et diré una cosa, aquí no és qüestió d'hores, aquí és qüestió de que treballis i facis la teua feina, si un dia vols treballar des de casa, perquè la teua nena està malalta, tinguis discapacitat o no, = això =, vull dir, conciliació laboral, = això és molt interessant =. I si, i si hi ha un dia que tenim uns picos de feina brutals, i t'has de quedar més hores, et quedaràs, si te les hem de pagar, te les pagarem, i si te les hem de restar, per exemple, t'has volgut agafar

un dia per “X” o lo que sigui, aquí no ens, no passa res. Vull dir som una mica flexibles.

64. M: Per tant, seria molt important que totes les empreses tinguessin aquesta flexibilitat.
65. R: Jo crec que moltes la tenen, s'està començant a veure tot molt, les empreses que tenen, perquè, som espanyols, estem molt xapats “a la antingua, de horarios por ejemplo”. Aquests horaris fins les 8 de la nit, = tant rígids =, exacte, en 3 hores per dinar el migdia, jo crec que, aquí està treien a la gent capacitat de la feina, la gent no està tan oberta. Jo, jo sóc la primera que he treballat fins les 8 de la tarda, “cuando vuelves de 3 horas al mediodia o 2 que te has pegado la comilona, lo último que te apatece es trabajar. És que la siguiente hora que llegas”, està que no està, = sí, sí =, i desitjant que arribi l'hora. Escolta és millor, potser que dinis amb mitja hora, amb 1 hora tranquil·lament, “venga”, facis les teves cosetes, dos hores més i te'n vas cap a casa, no? I si t'has de quedar, aquí la gent és molt responsable, si t'has de quedar o has de treballar més o lo que sigui, la gent es queda sense problema.
66. M: Per tant seria molt important tota aquesta flexibilitat, = sí =, que d'alguna manera, ens ha...
67. R: El tema en tots, no perquè tingui discapacitat, vull dir, tothom.
68. M: Totes les empreses seria interessant que ho poguessin incorporar, = sí =, que seria una mica, anar-nos traslladant, ja començar a obrir portes, cap al que seria disseny universal, universal perdó, aplicat a l'empresa. Al concepte d'empresa, no?
69. R: Fins i tot, mira, fixa't en que les, necessitem per exemple les empreses, a nosaltres no tenim aquesta problema perquè no som grans, però les empreses que són grans, tu imagina't si haguessin despatxos que tu quan vens, arribes, com aquí, aquí arribés, vens, hi ha un lloc lliure i et seus. Vull dir, molta gent, per exemple, comptabilitat, llavors sí que té el seu espai perquè té molts de papers i demés. Però la gent, jo mateixa, arribo a un ordinador i agafo qualsevol lloc que veig, = d'acord, d'acord, d'acord =. A llavors, és espais moltes vegades, hi ha molta gent per exemple en, no és el nostre cas, però hi ha empreses que ho estan començant a fer, que ho fa i cobra sentit. Hi ha gent, que, que pots treballar 1 o 2 dies des de casa, = sí =, i els altres 1 o 2 dies des de casa, “tienes tus horarios, tus tal, vienes, no tienes tu sitio fijo, te sientas, no se cuantos...”. Vull dir, que està

molt bé, “ahorres”, això és un estalvi d’espai per exemple, no? I de recursos importants.

70. M: I a l’hora et dóna més flexibilitat. El que és important és poder mantenir com un treball per objectius, no? De dir...
71. R: Aquest, és com es treballa, = clar =, aquí treballem per objectius, = clar, clar =.
72. M: Molt bé, a veure. Això em sembla que ja... està.
73. Doncs, per algú de la legislació, a veure, vosaltres sou una empresa petita que no heu de complir la Lismi. Creieu que la vostra empresa coneixeu prou bé la legislació vigent?
74. R: Seguríssim.
75. M: Teniu assessors legals? O vosaltres mateixos ja us en cuideu?
76. R: Bueno, tenim advocat extern, bueno, un bufet extern, = extern =, però també després la persona que està de direcció general, l’-----, ell, bueno es coneix, és una de les persones que millor es coneix la llei, és consultor de Lismi, ell, = val, perfecte, perfecte =, que no tindríem vamos, cap, = d’acord =. Sempre, clar, clar, per nosaltres ens és igual perquè no l’hem de complir, és lo que et comentava. Però si que tenim moltes empreses que tenen molts dubtes, = clar =, i llavors bueno, una persona ideal, = clar =, per, escolta, mira fins aquí arribo però no sé més, “ que te pongo con -----“.
77. M: Molt bé. Quins punts creus que són punts forts que té aquesta Llei?
78. R: De la Lismi?
79. M: La Llei de, d’inserció laboral de persones amb discapacitats. = Punts forts... =, o de contractació de persones amb discapacitat, = mira =, per les empreses sobretot.
80. R: A veure, punts forts suposo que lo que t’hauria de dir és, els beneficis que tenen, no? Les empreses...
81. M: Vols que tu pre-, que realment són forts o els que són dèbils?
82. R: Jo, jo és que crec, jo crec que la, aquesta Llei és molt dèbil. = Val =. Jo crec que hi hauria d’haver un òrgan, un òrgan com Hisenda, = sí =, que perseguís a les entitats que no compleixen amb aquesta Llei, perquè està feta la Llei però si no la persegueixes. Clar, estàs creant una Llei contínuament, l’estàs remodelant, perquè contínuament estan actualitzant-la, però és que actualitzant-la tant, lo que haurien de fer és posar un òrgan que la persegueixi. Perquè la pots actualitzar, “puedes decir lo bonito y fantástico que hay, y bueno, puedes pintar 27 veces un despacho,

o un edificio, pero sino arreglas los problemas estructurales de poco servirá”. Doncs això és lo mateix, no? Vull dir, pots posar 20 Lleis i millorar-la, però clar, si no estàs perseguint a les empreses que no la compleixen, i no se sap, no se les està perseguint, = d’acord, per tant...=. Això és una cosa de denúncia, denúncia.

83. M: Per tant valdria la pena canviar aquesta legislació i fer una, una legislació, potser més cognitiva, més...
84. R: Bueno, més que res, més que cognitiva, mira jo en el càstig no crec, jo crec en que realment es persegueixi, més que un càstig econòmic o tal, etc. Jo lo que faria és, si les empreses no compleixen, dóna’ls-hi un any perquè compleixin, i si en aquest any no compleixen multa-les, això no es fa.
85. M: I per què clar hi ha empreses que diuen que es que de fet s’estimen més pagar la multa que hi ha, que no pas complir-la, = sí =, legislació, per què? Perquè els hi surt més barat, = bueno =, perquè de fet diuen, = diuen =, no rebem suports.
86. R: Diuen que sí però jo això no ho crec tant, perquè és molt més senzill fer una donació que no que et multin, que a part et crea una imatge negativa d’empres total. Perquè qui estem en el sector tothom sabem qui compleix i qui no compleix i de quina forma. Hi ha entitats molt gordes que tothom ens pensem que compleixen perquè estan contínuament a televisió, apollant la discapacitat, no compleixen en tema d’inserció del 2% dintre de l’empresa, tu et penses que l’haurien de complir sobrats, no ho fan, però bueno, el menys fan el tema de les mides alternatives. I a sobre estem donant un bombo a la discapacitat que també es positiu, vull dir, és lo que et comentava que tot és molt relatiu, = d’acord =, no?
87. M: D’acord.
88. R: “M’enrotllo como una persiana”
89. M: No, no, no. Clar vosaltres no utilitzeu serveis d’inserció laboral per trobar treballadors perquè vosaltres ja ho sou.
90. R: Exacte. Com a molt col·laborem amb alguna entitat, però no.
91. M: Borses de treball de les Universitats, això si que hi col·laboreu?
92. R: Sí, això tenim algun acord signat amb Universitats, també amb fundació Universia, per tema de, bueno, compartir diguem, ofertes laborals, etc. Quan ens publiquen a nosaltres una oferta doncs estem en bases d’unes altres Universitat i demés.
93. M: D’acord. Per l’empresa, vosaltres teniu, a veure, estudiants universitaris amb discapacitat amb pràctiques?

94. R: No.
95. M: No?
96. R: La veritat és que no. Però si que és una cosa que fa un any o així, ens vam plantejar. I la veritat és que no ara, però és una cosa que sí que farem, i t'explico el motiu. Nosaltres ara estem creixent, vale? = Sí =, per trobar una persona, mira, és molt senzill. Jo crec que una persona és lo que em deies abans, les competències, però mai la coneixes realment com treballa, o sigui, és una persona responsable o no, etc. I jo crec que si tens una feina, (...) un puesto laboral, i és algú que bueno, que no necessites una persona que tingui diguem, pues una experiència ja, vale? = Sí =, sinó que et pot servir perfectament, per exemple, mira en temes de marketing, ara nosaltres tenim aquest noi de marketing que ens està adquirint experiència i titulació i de tot. La següent persona que hi ha, nosaltres ja estem pensant que tindrà 1 o 2 persones de recolzament, que seran (...) persones, intentarem que amb discapacitat també, que li estaran donant recolzament amb temes de pràctiques. No contractarem a cap persona de més del departament, fins que passi un any, any i pico, vale? I aquesta segona i tercera persona es donaran d'alta amb nosaltres després de l'estiu probablement, vale? I serà, exclusivament d'aquesta manera, per què? Perquè un d'ells es quedarà a mig plaç, és a dir, després de que acabés les pràctiques, si ho fa bé. Si els dos ens agraden molt ojalà i haurem de decidir, vull dir, però aquesta és la idea, no? De que, un cop tenim el cap, que gestiona aquest departamentet, que hi hagi algú a sota que li doni recolzament, per exemple. I aquestes persones de sota, els que contractem de primera, que són per gestionar el departament són gent amb, "son la leche", no? Òbviament no donem oportunitats a persones que no valen, no? Han de tenir experiència com moltes empreses, vull dir, han de ser un 10, intentem trobar persones que siguin un 10. És lo que et comentava, que som una empresa que comença ara de 0, i necessitem a gent molt, molt bona, perquè tot això surti endavant, no? I més, amb tot lo que és, amb la tecnologia. Però després sí que és veritat que no passa res, perquè hi hagi una persona que simplement estigui, empapant-se i nodrint-se dels coneixements de l'altre i de lo que és aquesta empresa i que, comenci a treballar tal i com nosaltres volem que treballi. Perquè això és molt bo també, perquè els estàs formant des del inici, = clar, d'alguna manera els estàs moldejant =, no tenen, "no tienen vicios ocultos", = clar, i els

moldeges amb el que necessites =, que això també és molt bo, = d'ells, precisament =.

97. M: El fet de ser persones amb discapacitat a l'empresa. Creus que també us pot ser molt interessant perquè, a veure, vosaltres perquè sou una empresa ja amb una sensibilitat especial. Però amb una empresa que no tingui aquesta sensibilitat i que té estudiants amb pràctiques, = sí =, de les Universitats i té algun amb discapacitat. Creus que li pot servir per trencar aquelles barreres?
98. R: Sí, mira, de fet, hi ha una entitat molt important, bueno, -----, no posis el nom, = no, no =, quan d'això. Però mira, nosaltres col·laborarem amb -----, ells fan, tenen un projecte molt bo. Tinguis discapacitat o no, però nosaltres treballem amb ells, amb el tema de discapacitat. Tenen unes pràctiques d'un any, remunerades, que són de 1.000 i pico euros, = déu n'hi do =, vull dir no són, vull dir a sobre paguen bé, "netos", són em penso que 1.100 o 1.200 euros, enginyers. Amb discapacitat o sense, però bueno, nosaltres estem col·laborant amb ells, amb temes de discapacitat. Un any remunerades, i ja "te conocen después de un año como trabajas y si trabajas bien te quedas", = clar, per tant... =. Això és una miqueta la nostra filosofia que, = clar =, volem fer, que encara no la fem, però és una miqueta semblant, no estaran en pràctiques un any, no ho necessitem, però si que estaran els 3-4 mesos de rigor, i si serveixes, sempre que no hi hagi pràctiques això sí, serà perquè, perquè es quedi la persona després treballant.
99. M: Per tant d'alguna manera ajuda a l'empresa a treure aquella, aquelles barreres psicològiques de pensar: les persones amb discapacitat no se'n sortiran, en aquesta empresa no hi tenen cabuda...
100. R: I moltes vegades, hi ha persones amb discapacitat que no se'n surtin, però és que hi haurà persones que no tinguin discapacitat que tampoc se'n sortiran, vull dir. És una mica, crec, que, processos de selecció diguem-ne inclusivament, no? = Clar =, que, que és igual que tinguis discapacitat que no, = que has de demostrar el que vals =, exacte.
101. M: Molt bé. (...) A veure. Creieu que els, els titulats universitaris amb discapacitat de cara a la inserció en el mercat laboral ordinari, tenen alguns punts que els fan més forts que no pas a la resta de persones?
102. R: Com, com, a veure, de cara al...

103. M: De cara a la inserció, a la seva pròpia inserció laboral al mercat ordinari de treball. Creus que tenen alguns punts, per ser persones amb discapacitat, i amb titulació universitària que els fa més forts davant d'aquesta inclusió.
104. R: No.
105. M: No?
106. R: Absolutament no. Jo no coneix-ho, pensa que les empreses i jo t'ho dic jo, que estic, potser és la percepció que, que té la gent, que, no sé, perquè a mi m'han arribat mails, "estás encima ahora, un portal para ellos con ofertas para ellos, des de luego no sé, nos quitan el trabajo a los que no tenemos discapacidad". A mi, m'han arribat mails així, i no 1, varius. I és el contrari, no? S'ha hagut de crear una Llei, perquè, perquè és pugui, puguin treballar, no? Jo no crec que això sigui real en el sentit, de que, una empresa està per guanyar calers. I si la persona compleix i se li pot exigir lo mateix que els altres, perfecte. Sinó escolta, si està perdent calers amb tu, "ellos ya tienen otras maneras", però jo crec que, que, no sé, si estan insertant una persona amb discapacitat, perquè té discapacitat, això és algu, no sé, jo, jo no ho trobo bé ni just, ni per la persona amb discapacitat, ni per les persones amb departament. Vull dir, ha de ser una persona que, que realment pugui desenvolupar el treball, la feina, = clar =, igual que qualsevol altre. Després hi ha feines que necessiten, pues, no sé, que no són qualificades, és lo que dèiem, o són de neteja, o són de tal, que llavors ja pots potser, posar persones pues, que no tinguin titulació universitària, però que ara no és del cas del que parlem, però, etc., no? O que tinguin un tipus de discapacitat pues o intel·lectual, o de moviment, etc. Però inicialment, una empresa lo que ha de buscar sempre, i lo que, i si et diuen lo contrari, "ya te lo digo que te lo dicen a ti para quedar bien ellos", però vamos, una persona has de complir amb tots aquests requisits. Hi ha un despatx d'advocats boníssim, que està a tot Espanya i és internacional que "si piensas un poco solo hay 3 o 4, o 5 o 6 así tan gordos, vale?" Un d'ells, treballem amb ells, " y tienen la misma nota de corte para todos", = d'acord =. Tinguis discapacitat o no, vull dir...
107. M: D'acord. No però de vegades hi ha persones, sobretot persones amb discapacitat que diuen: o però, és que les persones amb discapacitat hem fet un recorregut vital, que hem après moltes coses, que potser un altre treballador no dóna. Per exemple, el seu, la fidelitat a l'empresa, quan un troba una feina, és molt més fidel a l'empresa una persona amb discapacitat que una persona sense.

108. R: Això hi ha un estudi de la fundació Adecco, efectivament que això és el que diu. I és cert, jo també crec amb, amb això, = per tant... =, són persones que són més fidels.
109. M: Serien punts forts?
110. R: Però, jo crec que és depèn, perquè tot és molt relatiu. Sí que és veritat que és un punt fort, i nosaltres també ho venem així, quan, quan entra una persona amb discapacitat a treballar amb una empresa, perquè estan agraïts de la oportunitat que els hi dones, a no sé que sigui una persona que mai ha necessitat que l'ajudi ningú a buscar feina. O que s'ha buscat les garrofes ell mateix. Com la persona que tenim a Madrid, per exemple, que és lo que et deia, “¿Por qué tiene que ser fiel a la empresa? Si le ofrecen más dinero, el proyecto le interesa, no sé que, se va ir”. Vull dir, tot és molt relatiu, ell també és una persona molt fidel, portava l'altra empresa, portava 10 anys també. Però bueno, que així també hi ha persones a Espanya que no tenen discapacitat, igual en època de crisi, pues segurament, tothom és molt més fidel, = que abans, no? =, que abans, tot és molt relatiu, = d'acord =. Sí que és veritat, jo crec que aquest estudi anava molt més encaminant a persones amb discapacitat que mai han tingut una oportunitat, o que l'han tingut però contínuament, els treuen fora, etc. A que quan els hi dones una oportunitat laboral estan molt, molt agraïts, = d'acord =. Jo crec que les persones qualificades universitàries, algunes aniran per aquest, per aquest carrer que parlem, perquè també potser mai han treballat, etc. Però n'hi haurà algunes altres que tot el contrari, jo crec que és molt relatiu, “es para cogerlo con pinzas esto”, = d'acord, molt bé =, és una opinió personal, = no, no, no, això és lo que vull, la teva opinió personal =. Jo crec amb això, vull dir, a mi sempre que m'ho preguntessin, “yo te soy sincera”, jo diria: “sí, sí, son mucho más fieles, también es lo que yo siempre digo”. Però, també és tot molt relatiu.
111. M: També poden haver adquirit tota un seguit d'estratègies que els fa ser, entre cometes, més bons treballadors, perquè clar, s'han hagut d'esforçar molt més...
112. R: Tot és molt relatiu, perquè per exemple, també, “¿todo tiene lo malo y lo bueno, no? También”. També moltes vegades, s'han donat moltes més absències, per això hi ha unes ajudes a l'empresa, = clar =, econòmiques que l'ajuda a compensar aquestes absències, no? = Sí, sí =. Clar tot és molt més, relatiu, no? Perquè han d'anar molt més al metge que qualsevol altra persona normal, i ho saps, que quan contractes a una persona amb discapacitat, i l'hauran d'operar, i

l'hauran de tal, “y tendrás que contar que a lo mejor estará dos meses de baja, o un mes de baja, o tendrá que ir al médico”, clar, tot això, clar, després tens unes ajudes, que t'ajuden a compensar això. És lo que et deia abans, que em preguntaves. “¿Qué és lo bueno de la Lismi para las empresas? Las ayudas económicas, pero también son muy relativas”, perquè t'estan compensant econòmicament, “no para que contractes una persona con discapacidad, = no, no =, sinó por darse cuenta, = clar =, que vas a tener una...”, tindràs una mancança, = sí, sí, sí, sí, sí =. També, no, no m'has donat, tranquil·la. (XXX)

113. M: Sí, sí, val d'acord. Creus que la crisis està afectant d'alguna manera la inserció d'aquestes persones?
114. R: Sí, sí.
115. M: Sí?
116. R: Molt negativament.
117. M: Sí? Com?
118. R: Jo he notat, si busques a Internet, vaig publicar un article fa cosa de 2 anys o 3, quan començava, bueno, quan començava la crisi, quan ja estava. Que lo que deia era, que, que havien fotut fora, els primers en anar al carrer, van ser les persones amb discapacitat dintre de les empreses. Claríssim, es queden amb les persones que més valia tenen, diguem-ne. I moltes vegades, l'empresa ordinària, lo que havia fet era contractar persones, és lo que dèiem, que potser, les contractaven molt més perquè tenien discapacitat que per lo altre, i aquestes persones per fer aquesta labor que era molt bona i molt positiva, i és una llàstima que s'hagi perdut; les van fer fora, = clar =. I ara, i si contractes algú ara, necessites que sigui súper productiu, que sigui un súper 10, perquè tens menys recursos, has, ha de treballar més hores, i tens de treballar a part de més hores, per aconseguir igual o més que abans. Llavors, clar, moltes vegades les empreses tenen aquesta percepció, de que aquesta persona amb discapacitat no, no cobrirà aquestes expectatives. Són les primeres que van a (XXX), vamos, ho tinc claríssim, = sí =, em sembla, sí.
119. M: Perquè, en canvi, hi ha qui argumenta, que ara estan més buscades per tot, clar, sobretot per les grans empreses, = no =, per tot el tema de les, de, = no =, t'ho diré demà, dels abonaments fiscals.
120. R: Ja és lo que et deia, que això, = no =, una confusió, = no =, mental que té la gent, = no =, perquè legalment tot és molt relatiu, perquè si una persona, per

cobrar tot això, t'ho, t'ho paguen a l'any, vale? = Per tant... =, i si la fas fora, o se'n va, = no =, tampoc t'ho donen, encara que hagin treballar la persona no sé quan.

121. M: Val, per tant, primer l'empresa ha d'avançar els diners.
122. R: Vull dir, exacte, = clar =, és molt relatiu, = clar =, i a part, t'ho donarien després si, si aquesta persona continua a l'empresa, sinó l'has despedit, sinó s'ha; mil històries. A veure, quan contractes una persona amb discapacitat. Jo et sóc molt negativa, perquè jo et sóc realista, o, vull dir, una persona, clar tothom pensa "que bien las empresas que morro, por contratar personas con discapacidad". No, no perdona, una empresa que va a guanyar calers, també està tenint molts punts negatius en el sentit de que, sap que aquesta persona tindrà absències, tindrà tal, i aquests calers van destinats a això. A que potser haurà de posar una persona durant 2 mesos a substituir aquesta altre, dedicant aquesta, perquè a veure, no ens enganyem les persones amb discapacitat, "operaciones 1.000", = sí, sí =, l'----- fa res l'han operat de la cadava, vull dir, = sí, sí =. És que aquestes coses són com són, temes visuals, temes de tal, són, o per si has d'adaptar el puesto de feina, són uns calers que t'aniran en a tu per, per adaptar-li el puesto de feina. Vull dir que tot és molt relatiu, tot és molt relatiu, insisteixo si la persona després no es queda, et treuen això, és a dir, potser has fet, fet el procés de selecció t'has gastat uns calers, un temps, un no sé que, has trobat a la persona que creus que val. No és la persona adequada, després de 3 mesos te n'adones que no és, l'has de fotre al carrer, perquè últimament no la tindràs "como buen samaritano porque necesitas a alguien que te sepa sacar ese trabajo adelante", i a tu no et donaran mai res. Vull dir, que tot és molt relatiu, no ens oblidem, = d'acord =, que són empreses, vull dir que "son con ánimo de lucro", = sí, sí =, que aquí "labor social la justa", = no =, "por mucho que vendan, nosotros somos inclusivos", són, són, són empreses que van a guanyar calers, com tothom.
123. M: D'acord. Creus que pots afegir-li alguna cosa més?
124. R: De què? "Porqué seguro que sí".
125. M: Des del punt de vista d'empresària, i per tant d'empresària que a la seva plantilla té persones amb titulació universitària i discapacitat.
126. R: Mira, jo, nosaltres ara estem posant amb aquesta nova, fase que estem de l'empresa. Que crec que ens està començant, fa, fa res una setmana i mitja que mira, si "me llegas ha entrevistar hace una semana y media no te puedo decir

nada”, = ho hem fet bé, ho hem fet bé =, ha estat bé, sí, sí ho hem fet molt bé. Mira, tot just, hem posat en marxa un programa, que no solsament en el nostre portal de feina, sinó que amb una eina, que estem a la, bueno, fent aquesta adaptació. És un programa que facilita no solsament un portal de feina, com és un Infojobs, un Laboris, etc., com som nosaltres ara. Sinó que és una eina que a part t’ajuda a crear els processos de selecció: molt més àgils, etc., més inclusius, etc. Lo que estem venen a l’empresa ara, és que facin tots els seus processos de selecció inclusius. És a dir, “que se olviden de si tiene discapacidad o no, de si es mujer, hombre, de si tiene 50 años o no”, que s’oblidi i que el nostre portal de feina, amb aquesta eina entri directament a formar part de tots els seus processos de selecció. És a dir, que tots els seus processos de selecció entrin persones amb discapacitat, vale? De moment, “en semana y media hemos presentado”, crec que 7 o 8 pressuposts, i amb una setmana i mitjà, dues grans empreses ens els han acceptat, = que bé =. Que normalment triguen, hi haurà empreses que estàvem treballant des d’abans, = ja =, també t’ho dic. El que passa que ara hem fet una oferta i hem posat tota aquesta història, i bueno, “pues ya lo habrían pensado, supongo que lo habrían valorado muy en positivo”, hi ha dit: “lo cojo”, hem tret això, i hem dit. Vull dir que les empreses, si vols encara et posaria, si volguessis alguna vegada xerrar o el que vols més, alguna empresa que dius, “esta va en corpo, venga”, m’ho comentes que jo et posaré en contacte amb ells.

127. M: Si em falten pel projecte, si em falten, t’ho diré, = exacte, no ara, sinó en el futur, lo que necessitis =, sí.
128. R: Perquè està molt bé com abans et deia -----, o -----, etc. Que estan intentant fer que els seus processos pugui participar tothom, no de dir: “tengo una vacante, y la voy a poner por discapacidad, que se trabaja así en España”, = sí, clar, clar =, vale i dius, “vale, este puesto para persona con discapacidad”, no, no, no, no, al revés totes les vacants que tinc, totes, = per tothom =, per tothom, això és lo que estem tractant nosaltres ara dintre del portal.
129. M: Val, perfecte.
130. R: I ja està.
131. M: Doncs moltes gràcies.
132. R: Res més.

Categories codificades amb transcripció de les entrevistes amb titulats

DADES QUALITATIVES APORTADES PELS TITULATS UNIVERSITARIS

ÀMBIT A: Formació universitària. Recull els comentaris sobre la pròpia formació universitària i en relació a les aportacions dirigides a la seva inserció laboral.

Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Pràctiques acadèmiques en empreses.</i> Aplega la informació sobre la rellevància de realitzar pràctiques acadèmiques en empreses durant el període de formació.
T.1 T.2 T.3 T.4 T.5 T.6 T.7 T.8 T.9	<p>52.T.1 - Possiblement unes pràctiques de becari, que et coneguessin i que tinguessin una referència de tu directament...unes pràctiques, que no cal que siguin molt llargues...per veure com és la persona...</p> <p>58.T.1 - ...em van servir per veure si jo servia per ensenyar.</p> <p>64.T.1 - ...Necessita pràctica. Llavors és fonamental que podem fer unes pràctiques...també pot ajudar dir "goita", no serveixo...però serveixo per altres coses, demostrar pel que pots servir...</p> <p>38.T.2- ...el que em va agradar d'aquí i d'altre gent d'altres universitats que conec, que no havien fet pràctiques els tres anys i molta gent començava a fer pràctiques a segon i deia: no n'he fet a primer i no m'agrada iestic ja a segon. I jo pensava la gent que a primer ha començat fent pràctiques aquí, ja diu si t'agrada o no t'agrada. Jo penso que això sí que ens va ajudar.</p> <p>40.T.2- Sí perquè veus la realitat, veus al que tu t'enfrontaràs i si ets capaç de fer-ho o no.</p> <p>42.T.2- ...arribaves i n'hi havia que arribaven a segon i començaven pràctiques i deies no m'agrada i què he fet ara, he perdut un any i mig quasi, ...</p> <p>46.T.2- ... amb primària si que ho podia fer i si que tant els mestres de l'escola com jo aprenia. Ells aprenien del que jo podia fer i que veien que jo ho podia fer realment i jo veia que si que realment estava fent una cosa que em servia, que podia fer-la...</p> <p>112.T.3- ...No en vaig poder, eh, durant la carrera...</p> <p>116.T.3- ...i és una cosa que em penedeixo perquè clar, jo, el meu currículum com a biòloga no hi ha...</p> <p>24.T.4- Sí, perquè feia el projecte l'últim any..., i... vaig compaginar el projecte a treballar en una empresa...</p> <p>80.T.4- Sí, perquè surts sabent molta teoria... però molta, però et trobes que quan vas a una empresa... tot és pràctic, almenys la meva carrera, tot.</p> <p>82-84.T.4- : I... per fer programació, el llenguatge en "C", de programació, jo hauré fet en tot un any... 10 hores de pràctica.</p> <p>10 hores en tot un curs, 10 hores... Què pots fer en 10 hores?</p> <p>92.T.4- Tens una base però molt, molt plana.</p> <p>102.T.4- Jo em vaig trobar el problema que estar en un departament que fèiem stock, fèiem coordinació de manteniment i tot això... i necessitaves estar en contacte amb el telèfon, i... em vaig trobar que, amb aquest apartat no servia... no... jo no serveixo en... enlloc que hagi de coordinar, hagi de parlar amb proveïdors, hagi de... que necessites telèfon i parlar amb ells, jo ja pràcticament vaig veure que en aquest context jo no servia. Estava molt limitat.</p> <p>105.T.4- i per una altra banda quan a més a més tens una discapacitat és important perquè te n'adones quins treballs específics deguts a la discapacitat no podràs fer.</p> <p>62-66.T.4- Que, el problema de la universitat... per exemple les enginyeries, les enginyeries tot és molt teòric, tot és molt teòric. Quan jo me n'he adonat ara, començant a treballar ja, que... el 60%... tot és pràctic, tot és pràctic, programació, programació, dissenyar... tot això no... no ens ho dóna la universitat, a la universitat les enginyeries tot sobre paper, tot sobre paper.</p> <p>I... jo crec que això s'ha de canviar, eh?</p> <p>El problema és que... molta teoria, està molt bé per saber... tot això, perquè... tot això, però pràctica... pff</p> <p>18.T.5- Són molt importants perquè pots veure què pots fer i què no i també</p>

les empreses et coneixen, però jo no en vaig fer durant la carrera. Caldria fer-ne, segur.

10.T.6- ... potser que algunes assignatures no eren molt necessàries i d'altres que no estaven potser tindrien més importància per a la bona preparació a la vida laboral.

16-18.T.6-En alguns aspectes importants de les assignatures estudiades m'han servit d'alguna cosa per a alguna feina que he fet, per exemple quan vaig treballar donant classes de repàs a alumnes sords o bé quan vaig fer de monitora del temps lliure amb nens amb nee, alguns aspectes em van servir bastant per poder entendre millor als nens, com per exemple: el desenvolupament del infant, la psicologia cognitiva, psíquica, entre d'altres. Les pràctiques des de bon començament ja són importants per en algun futur quan t'hi trobis amb un treball relacionat amb els teus estudis. Però crec que cal fer estàncies llargues (no un cop a la setmana) i després un mes etern, no, s'ha de millor més aquest aspecte, des de bon començament que estudies (primer curs) ja cal introduir les pràctiques amb una llarga duració. En el meu moment, hi vaig trobar més mancança de pràctiques que de seminari, per mi massa seminari i poques hores de pràctiques i això també fa perdre el vincle i contacte amb els nens de l'escola on fas les pràctiques.

133-137.T.7- El coneixement del món laboral real. ... i veure fins a quin punt...uhm... les meves idees tal com desenvolupava la feina Es podien aplicar o no, perquè clar, jo tenia clar que volia estudiar magisteri i tot això, però clar, jo tampoc m'havia trobat en una situació real per poder dir: "Sí, em veig capàs de fer-ho, o no, em trobo amb aquests impediments" llavors...

145.T.7- ... per l'empresa és important perquè... uhm... ajuda a trencar tabús i els ajuda a conèixer també una altra... una altra realitat i que hi ha professionals amb discapacitat que poden desenvolupar també una tasca igual que ells, llavors és important, el que passa és que costa molt trobar empreses... que t'acullin per fer pràctiques...

6.T.8- Antes de acabar, hice prácticas, y entonces ya me quedé en la empresa. Es decir, que ya, es decir, fue, cuando, cuando acabé estaba trabajando ya.

44.T.8- Sí, sí, yo creo que sí. En farmacia, yo creo, sí, (...) este, no sé si. A ver, (...) en farmacia yo creo que lo que habría que hacer es más prácticas en industria... hay un montón de cosas que hay que hacer, y, entonces, (...) creo que sí que habría que, habría que potenciar las prácticas para que eso ayude mucho al, al conseguir el trabajo.

48.T.8- Es vital, sí... Pero yo creo, decir, esto, de hacer prácticas, sí, pues, es un, un periodo que ellos pueden observar a ver si sirves o no, y es más fácil que después se te queden, ¿no?...

54.T.8- Hombre pues, (...), pues, a mentar, es decir, a ver. Hay una palabra que lo define pero no me acuerdo, bueno, pues, aprender a que eres capaz de hacer un trabajo, entonces, eso, es decir, para una persona con discapacidad es, es muy, muy bueno porque cuando (...)

106-108.T.9- Sí, pràctiques, o sigui, presentar-te a situacions reals, no?... Durant la carrera, vaig fer pràctiques? Sí, les tenia convalidades però igualment les vaig fer per mirar de, posar-me en el món laboral, no? De fet ja em van servir no també? Perquè primer vaig fer unes pràctiques a ADB i després hi vaig treballar, no?

146.T.9- ...van ser prou, prou profitoses, sí.

Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Tutorització de les pràctiques</i> . Aglutina els comentaris referits a la importància de tenir unes pràctiques acadèmiques tutoritzades.
T.1 T.3 T.4 T.7 T.10	<p>82.T.1 - ...Estaria bé, el problema que pot aparèixer és...que els professors tinguin responsabilitats de sobres i no vulguin fer-ho...</p> <p>86.T.1 - Jo crec que potser hauria de ser un tutor burocràtic...i que no tingui gaire feina, perquè possiblement si forcem a fer massa coses, llavors no volen fer-ho.</p> <p>144.T.3- Sí. De fet, pel que veig, ara es fa, sempre hi ha un tutor a l'empresa i un tutor a la universitat.</p> <p>146.T.3- I entenc que si un cas que a més té unes dificultats doncs aquesta tutorització ha de ser molt més XXX (22:50) i el tutor, a la universitat ha de mirar que realment a l'empresa aquell alumne estigui bé, tingui unes bones condicions XXX (22:59) amb les que li toquen i amb l'empresa també hi ha d'haver comunicació.</p> <p>130.T.4- El tutor de l'empresa hauria de ser algú del teu departament.</p> <p>134-136.T.4- Jo tenia una de Recursos Humans, però la de Recursos Humans no sap el que hi ha en el meu departament... El millor, que el tutor fos un del teu departament. Que interactuï amb ell dia a dia, no un d'un altre departament...</p> <p>148.T.4- seria bo que el tutor de l'empresa ja... ja digués de bon inici quin tipus de persona entrarà... perquè no és el mateix que entri un cec o que entri un amb cadira de rodes, o un sord... allà li diuen "vindrà un amb una discapacitat" però quina discapacitat? Per això no saben el que... primer informar quin tipus de persona ve, quin tipus d'incapacitat ve i quina limitació, que sàpiguen les limitacions.</p> <p>195-197.T.7- Sí, sí, sí que és important... i en el meu cas encara més... pel lloc tan específic que era, no? Llavors crec que és important perquè ehm... tens un punt d'unió amb que t'ajuden a... a... doncs a estructurar la teva tasca, a... a entendre determinades maneres de funcionar. ...en el lloc de feina... i.. és molt important, sí.</p> <p>205-209.T.7- El que passa és que ha de ser un tutor... que realment cregui en que tu pots fer aquesta tasca... Perquè en les primeres... vaig tenir... professors a la universitat que no creien en que jo pogués treballar, no? I vaig tenir la sort que... que no vaig tenir-los de tutors de pràctiques, però m'haguessin pogut tocar i ells em... Bueno alguna m'ho havia dit... "si et toca amb mi a les pràctiques no sé com ho farem perquè és que jo crec que no, que no pots" i llavors... Vull dir que si et toca un tutor que realment no creu en les teves possibilitats, llavors malament...</p> <p>213.T.7- Sí, sí, i el que dèiem de tenir una mentalitat oberta i flexible i... i... sí és això... poder mirar una mica més enllà no? No quedar-se en el que coneix, no?</p> <p>96.T.10- Clar, tant a la Universitat quan jo vaig anar a buscar al degà, per exemple, el degà, algun responsable de l'empresa, de fet, a les empreses sempre et diuen que tens un tutor i no el tens, diuen que et donen formació i no te les donen. El que sí que et donen són els tiquets màster, i et diuen allò per menjar, però res més, és el que fan. Diuen: Seguros mèdics, guardaria, no sé què, no sé quant.</p> <p>100-104.T.10- Primer, un tutor, un tutor que puguis utilitzar, que no el vaig tenir...Sempre dic el mateix, una persona amb empatia. Sí, jo crec que és una, és una actitud que, penso que les persones amb discapacitat és el que necessitem, = d'acord =, gent al nostre volant on té tira, = vale =, però no amb sentiment de pena, o sigui.</p>

Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Suports als estudis</i> . Recull informació sobre els suports rebuts per a poder desenvolupar els estudis universitaris.
T.1 T.2 T.3 T.4 T.5 T.6 T.7 T.8 T.9 T.10	<p>30.T.1 - De suport tècnic cap. Al final vaig demanar l'ajuda econòmica.</p> <p>22.T.2 - ...jo estava malalta o com que havies d'assistir em sembla que era al 80% de les classes o jo havia vagades que estava malalta i no podia venir, doncs que els mestres ho sabessin i no em possessin cap pega...</p> <p>32.T.2 - ...Educació física sí que feia a vegades activitats, que ho traslladava el mestre mateix a dir, anem a fer-ho de manera adaptada per veure com seria també altres maneres de fer.</p> <p>34.T.2 – Alguna activitat a vegades en grup quan jo havia faltat doncs poder-la fer individual...</p> <p>42.T.3- ...lo de poder aparcar...</p> <p>46.T.3- que va passar el primer any, tampoc vaig tenir cap problema, si hi havien sortides que s'havia de caminar molt, bueno parlava amb el professor ja directament i XXX (8:02) potser no podré venir a aquesta XXX (8:06) no passava res. Però llavors van començar les pràctiques i la manipulació amb coses que no podia fer i XXX (8:16) moltes coses són amb parella i, per tant, si tu no pots XXX (8:18) o no pots fer alguna cosa doncs fas els càlculs, perquè també s'han de fer càlculs i s'han de fer, i l'altre doncs fa la manipulació...</p> <p>48.T.3- Però clar, hi ha professors que no és que fessin mala cara, però com que no sé, hi ha professors i professors. Llavors, com que teníem la figura de tutor...</p> <p>50.T.3- : ... vaig anar a parlar amb la meva tutora i li vaig explicar directament el meu cas, que hi havia això i que jo em trobava que hi havia professors que, bueno, quan veien que no feia alguna cosa pues era com s'estranyaven. No quedava prou bé. No quedava prou formal i em va dir que parlaria amb el cap d'estudis per si hi havia qualsevol cosa problemàtica que ella desconeixés XXX (9:09) i que jo li enviés als professors que tingués pràctiques, i que ella es posaria en contacta amb els meus professors i els hi comentaria el meu cas, que, mira, faria pràctiques a aquesta aula, però que a nivell de les mans no pot fer tal o, si s'han de fer excursions que són obligatòries però que no hi pots assistir, m'ho dius i ja els avisaré i així, saps, ten- tindràs més força bàsicament. I ho vaig fer així, i vaig aguantar la carrera així. XXX (9:41) va ser dur perquè són moltes hores, moltes pràctiques... feies classes al matí, pràctiques a la tarda. Quedava esgotada. Sort de viure al costat, a la residència que, res, caminant hi anava, no havia d'agafar metro ni res. Que si hagués hagut de començar a agafar metros, autobusos i tramvies no els hagués pogut seguir.</p> <p>54.T.3- ... jo anava allà no donant-hi importància, al que tindria i que bueno, sí que em preocupava i havia parlat amb altres alumnes que també havien estudiat Biologia i els hi havia demanat com farien les pràctiques, si les feien amb parella o si les feien sols i em deien <i>bueno amb parella, cap problema, no tindràs cap problema</i>, però, en realitat, m'ho havia de justificar d'alguna manera, que jo no podria fer aquelles- jo no podria XXX(11:04) i el professor ho havia de saber. Jo ja ho trobo bé, eh!. I ara treballant a la universitat- no sé ara treballant a la universitat veig que hauria d'haver fet més per anar a parlar amb el cap d'estudis i dir-li <i>saps, tinc tal</i>, per exemple no hi havia ascensor en un edifici i havia de pujar cada dia les escales a peu dos o tres vegades perquè a vegades tenia les aules- la classe a dalt, a vegades a baix. (...).... Però clar, això vas a parlar amb el cap d'estudis i li dius <i>mira, és que jo no puc pujar escales i tinc totes les aules ara a dalt, ara a baix</i> XXX (11:41) trobar una solució, però, no sé, amb divuit o dinou anys no era tant, no era tant- no era tant com ara...</p> <p>36-38.T.4- Ah...bàsicament el que feia.. no vaig anar a un centre d'aquests de discapacitat, jo anava amb un company alumne...</p>

	<p>...i em passava molts apunts. Em passa una d'apunts...</p> <p>46.T.4- Agafava el que podia però després d'amic d'universitat... doncs: "Tu, em deixes fer fotocòpia?"</p> <p>6-8.T.5- No. De fet no tenia el tema de la veu, només tenia diagnosticada la malaltia mental. Vaig trigar més temps però no vaig demanar mai res, no sabia que pogués demanar res. No, no se'ns informava de res.</p> <p>8.T.6-En tot moment dels meus estudis universitaris sempre he demanat suports varis; apunts, diapositives, fotocopies, intèrpret de llengua de signes.</p> <p>103-109.T.7- Uhm... espera que faig memòria...suports específicament... a veure...uhm... a l'hora d'accedir al material sí que demanava als professors el material...uhm, a nivell informàtic...Si el tenien...uhm... els Power Points que passaven i així també els demanava.</p> <p>I després a l'hora de realitzar exàmens...uhm... depèn si eren orals normalment me'ls feia directament el professor, sinó em demanava la ONCE també doncs que vingués un professional o que me'ls passessin a Braille o així...</p> <p>No, per la majoria no...sempre... un cas i així era reticent i a part en comptes de fer servir Power Point feia servir transparències, llavors clar, no... no me les podia passar... em passava fotocòpies, però les escanejava i com eren esquemes doncs no... no</p> <p>115-117.T.7- Per com, com...ja s'utilitzava... emm... molt... doncs tot el tema de... de un espai de classe, Internet, un espai virtual.</p> <p>Ja penjava molt material i.. vull dir que no era jo la única que accedia al material, sinó...</p> <p>121-125.T.7- Sí, sí, ho facilita molt. Perquè a més a més, no és només un recurs que m'hagin de proporcionar per mi, que s'hagin de recordar que jo necessito, sinó que és un recurs que pengen i que l'utilitzen tots. Tothom se'n beneficia.... jo crec que sí.</p> <p>28-30.T.8- No. Bueno, yo el primer año, sí que grababa pero no pedí permisos, grababa a los profesores.</p> <p>40.T.8- Claro, sí, sí, sí. Si fuera, hubiera sido imposible seguir las clases, o tomar apuntes. Entonces ya, lo hubiera pedido, ¿no?</p> <p>96.T.9- No, no crec que no.</p> <p>60.T.10-..., bueno, és que no, demanar, demanar així no. ...no, bueno, a companys els hi deia que m'ajudessin una mica, però no volien, ...però en companys, en companys que jo abans estudiava, i jo arribava a l'examen i veia que sempre poso l'exemple, per aprendre algu que va de A - Z, jo faré a, b, c, llavors hi ha gent que fa a, f, = sí, sí =, va així com escolta, hi ha gent que s'ho sap muntar i ho fa molt bé així, però jo era d'aquelles persones que necessito inclús, pues saber d'on ve tot, no?</p>
Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Formació del docent universitari</i> . Recull els comentaris que fan referència a la formació del docent universitari i els processos d'aprenentatge dels estudiants amb discapacitat.
T.7	<p>219-229.T.7- Sí, perquè una cosa és, el què dèiem, una cosa és impartir la teva classe, i l'altre és això, doncs creure en la persona, creure en les possibilitats de la persona i a l'hora d'impartir també és molt... uhm... Bueno sí, sí que fa falta preparació tant impartint com a l'hora de preparar material, com a l'hora de fer les classes i a més a més... uhm... també passa molt que les persones tenen un estudiant amb una discapacitat i ja es queden amb la idea d'aquesta primera persona.</p> <p>I si la idea és bona doncs és bona, però sinó doncs no, no... i posen a tothom en el mateix sac. I clar, cada persona és un món, i cadascú encara que tinguin les mateixes capacitats, cadascú som diferents... I a mi em va passar a la universitat que tenia una companya que també tenia discapacitat visual,</p>

	<p>anàvem juntes a classe i bueno, clar, la seva manera de funcionar i la meva eren molt diferents, no? La motivació, no? i tot això... i la manera de treballar i tot això, l'assistència, no? i molts cops ens confonien i aviam, jo sóc jo i ella és ella... No, no, no, es que... no se, qualsevol cosa, no? Ehm... l'altre em deia a mi: "l'altre dia no vas venir a classe!" i jo li deia: "Però itant que vaig venir, però si estava aquí!" "Ah, ah, bueno era l'altre, clar com sou iguals..." Bueno a veure, no som iguals...Clar, i treballs ens havien confós de posar-nos la nota de l'una a l'altre...</p>
Núm. Identificació	<p>CATEGORIA: <i>Serveis d'ajut a l'estudiant universitari</i>. Engloba la informació referida a la utilitat d'aquests serveis, segons la pròpia experiència.</p>
T.3 T.4 T.5	<p>44.T.3- (...) però llavors jo crec que si tu entres a la universitat però això ja ho tens fet entres com en- com aquí al Sirius que hi ha aquí a la universitat, doncs a la Universitat de Barcelona també hi és. Però al fer-ho jo després de la matrícula i al no demanar exempció de mat- de matrícula per a- per discapacitat XXX (7:19) Doncs no vaig passar aquest primer filtre que potser em podria haver ajudat. Tot i així el vaig descobrir a mitjans de primer curs i hi vaig contactar. Però què passava? Que s'havia d'anar a un altre edifici molt al centre de Barcelona...</p> <p>69-77.T.3- ...amb l'ajuda de la tutora..... perquè és la que avisava el professorat...Però és que ni m'ho comentaven, que els havien avisat. Potser algun cas m'havien dit <i>ah, si, m'ho va comentar la teva tutora, que vindries</i>, però... però allà, en grans universitats XXX...</p> <p>...tot es perd.</p> <p>142.T.3- Sí. Les coses no són fàcils XXX (21:42) que havia de demanar cada dia la clau, que havia d'anar amb ascensor i havia de demanar la clau de l'ascensor, perquè a més a més no podia pujar. I ara on és la clau o espera que ara l'aula era a baix i he de donar la volta a tot arreu. Vull dir, si aquestes coses siguessin fàcils, mira. XXX(21:57) però és que jo crec que ho ha d'utilitzar tothom perquè si algun dia es trenca el peu algú, pues també va bé poder-la fer servir i no anar a demanar la clau. Evidentment, si tu no la necessites has de pujar per les escales, però és que coses així de calaix pues no sé.</p> <p>448-450.T.4- ...Lo que estaria bé, per exemple si estàs... posa una casella que tens... a la matrícula has de posar la casella que tens discapacitat, doncs...hauria d'estar informatitzat amb el centre de discapacitat...</p> <p>I...estar pendent de... aquest està a últim any, acabarà... quedem, mirem lo que hi ha per... per quan acabi el projecte o la carrera, les coses que pot fer i una mica d'orientació, perquè anava molt perdut. Surts de la universitat i dius pff... Què faig ara?</p> <p>10.T.5- No i em sap greu perquè ens havien d'informar, si això existia. Estem molt desinformat de tot.</p>
Núm. Identificació	<p>CATEGORIA: <i>Serveis universitaris d'inserció laboral</i>. Recull els comentaris referits a la utilitat d'aquests serveis, segons la pròpia experiència.</p>
T.2 T.4 T.5 T.6 T.7 T.8 T.9 T.10	<p>56.60.T.2 - ...des de la universitat com que teníem una borsa de treball, ja també t'ajuda molt això.</p> <p>Jo penso que sí. Almenys quan acabes per tenir una mica d'idea cap on anar, cap on dirigir-te.</p> <p>...jo penso que tothom ha de ser tractat per igual, llavors, jo recordo haver anat amb companys a apuntar-nos a la borsa i estàvem tots dins el mateix sac. No era perquè jo anés amb crosses estava en un apartat o en un altre.</p> <p>413.T.4- Perquè no...estava... no...estava informat d'aquest tema. No ho sabia. Em vaig enterar quan estava acabant, em van enviar un correu, que hi havia un... un... un centre de... d'acompanyament de gent amb discapacitat, però això l'últim any...</p>

	<p>10.T.5- Ens haurien d'ensenyar a trobat feina, acabes la carrera i no saps a on has d'anar.</p> <p>12.14.T.5- Si però no et troben feina. Res més que trobar feina i ningú t'ajuda. Jo vull treballar i mai la universitat m'ha ajudat.</p> <p>38.T.5- No si no treballen diferent i et poden oferir un lloc de treball.</p> <p>40.T.6- Si, per provar però sembla que no són gaire útils.</p> <p>267-271.T.7- Uhm... sí... el que passa és que jo no he... no el conec la veritat... No, no me'n van parlar... Sí, és un problema important, sí.</p> <p>275-277.T.7- Doncs en l'últim any venir-nos a explicar a classe... Perquè per molt que possessin cartells, cartells n'hi ha infinits...</p> <p>284-288.T.7- Però ara que... uhm... tot i que sempre anava amb companyes, realment de cartells n'hi ha tants que tampoc me'ls anaven a llegir tots. ...perquè elles tampoc els miraven vull dir, és que clar... I a part n'hi ha tants que... n'hi ha alguns que no tenen cap importància.</p> <p>80.T.8- ... Las prácticas las conseguías a través de la Universidad, y de hecho pues, ahora que estoy buscando trabajo, busco en la Universidad porque hay muchas ofertas, ...relacionadas con mi, es decir, con lo que yo busco, ...y la Universidad yo creo que es una, es decir, hace un buen servicio para, poner en contacto las empresas y los estudiantes.</p> <p>160.T.9- El de la Universitat, sí, que crec que a l'hora estava associat amb aquest, amb el UPC Alumni, o com es deia allò, no, AUPC; amics, associacions d'amics, no? ...sí, = de diferents universitats ...exacte, sí, sí, sí, que ja no existeix =, que vaig tenir una entrevista farà uns 5 anys amb la, ... ara ja hi ha unes altres tècniques, no? ...d'inserció laboral, ...que amb aquestes, bueno, no sé les tinc allà i em poden donar un suport a nivell de curriculum i d'això.</p> <p>166.T.8- Home, m'esperava, m'esperava tenir, com t'ho diria, una feina més, trobar feina més d'una manera més fàcil, no? Potser. Perquè no m'ha arribat cap feina, o sigui, sempre que he volgut utilitzar aquests serveis per dir: a veure quina borsa teniu de treball, i, quines empreses s'interessen per tenir gent amb diversitat funcional i explotar-les i a veure que passa, no? Però he vist que no...</p> <p>202.T.9- Com el vaig conèixer? A través del servei d'inserció laboral de la (XXX) de la pròpia escola on te vaig estudiar... a través d'Internet, sí, sí.</p> <p>130.T.10- Sí, la feina aquesta de consultor, la vaig trobar per allà.</p> <p>140.T.10- Sí, sí, d'ells estic molt content.</p> <p>144.T.10- Suposo que, deuria ser igual quan acabés la carrera, t'envien algú, sí, bueno, també va ser, vaig, no, mira va ser ----, sí em va dir ves a l'associació d'amics de la UPC, que tenen també un apartat d'ajuda d'atenció a la discapacitat, = sí =, i allà ----, va ser just acabar la carrera, ...</p>
Núm. Identificació	CATEGORIA: <i>Orientació pre-universitària</i> . Engloba la informació que fa referència a rebre orientació abans d'accedir als estudis universitaris.
T.4	<p>456.T.4- ... Estaria bé que al batxillerat si hi ha una persona amb discapacitat, i vol entrar a la universitat...una orientació del tutor del batxillerat, cap a la universitat.</p> <p>462.T.4- També s'ha de tenir en compte els que venen de formació professional</p>
Núm. Identificació	CATEGORIA: <i>Formació curricular</i> .
T.7 T.8	<p>79.T.7- Sí, jo crec que sí</p> <p>340.T.7- I encara que tinguis la formació i la capacitació, si no tens el paper que diu que...</p> <p>34.TN.8- Sí, sí.</p>

DADES QUALITATIVES APORTADES PELS TITULATS UNIVERSITARIS

ÀMBIT B: Entrada al mercat laboral. Engloba els comentaris sobre l'entrada al mercat laboral.

Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Serveis d'inserció laboral.</i> Recull informació sobre l'eficàcia d'aquests serveix, segons la pròpia experiència.
T.1 T.2 T.3 T.4 T.5 T.6 T.7	<p>140-144.T.1- T'ajuden...T'ensenyen a fer un currículum molts cops, a vegades te'l fan ells mateixos.</p> <p>Et donen hora i en aquella hora t'ajuden, sí que t'ajuden sí.</p> <p>102.T.2- No perquè m'he apuntat per exemple a la borsa de les escoles cristianes, estava apuntada a la d'aquí a la universitat... com que ja m'he anat apuntant i ja he anat rebent ofertes, ja no he pensat amb...</p> <p>215-217.T.3- I tant, i tant! I a més per a persones totalment amb discapacitat. El de l'associació va ser a... perquè no tenia feina, no- perquè veia que era molt difícil de trobar feina, un cop vaig acabar i, com que sabia que hi havia aquesta opció de- de que tenien aquest servei d'inserció laboral doncs hi vaig anar. XXX(34:00) i em va anar molt bé.</p> <p>212-228.T.4- : Al veure que no arribàvem enlloc, vaig dir "busquem portals que busquin gent amb discapacitat"... Disjob Diversia, i... Inserta, de la ONCE. Fundosa</p> <p>Vaig començar a apuntar-me a aquests llocs, però veia les ofertes que eren per gent poc qualificada... i vaig dir "anem malament", eren per gent poc qualificada, i majoritàriament, per teleoperador... majoritàriament per teleoperador.</p> <p>Llavors, la primera entrevista que vaig tenir, va venir de la fundació Adecco. Com que tinc família a Alacant... Vaig buscar per Alacant i València. Em truquen de la fundació Adecco per una feina que no era de lu meu, era per treballar de manipulador de... d'una fàbrica d'aliment.</p> <p>268-272.T.4- I després buscant per internet, vaig buscar...fundacions per discapacitat...Però vaig veure que eren feines, pf, no eren feines qualificades.</p> <p>306.T.4- De res.</p> <p>328.T.4- Doncs jo, per exemple, m'apuntava a Infojobs, no rebia pas resposta mai... Res, zero...</p> <p>334.T.4- : Zero... Fundacions, em trucaven. Perquè ja saben que tu tens una discapacitat... Els d'Infojobs i això també ho saben, ja veien que tens una discapacitat... No sé si em rebutjaven per...</p> <p>340.T.4- I després el que m'ha funcionat és l'INEM de la Comunitat Valenciana</p> <p>379.T.4- ...S'ha de veure les ofertes que hi havien... Oferta d'operari a ... de torn de matí, tarda, nit 8 hores en una fàbrica de manipulació d'aliments o el que sigui. Per serveis de neteja, hotel ... o això, jardineria, ofertes de jardineria, sobretot teleoperador, teleoperador. Això a les fundacions sí.</p> <p>40.T.5- Si, però no em va servir de res..</p> <p>40.T.6- Si, per provar però sembla que no són gaire útils.</p> <p>310.T.7- No, a veure, des de la ONCE, la Fundació ONCE, Universia, uhm... Adecco, Prevent, uhm... centres especials de treball, uhm... no se... Associació de tallers ocupacionals... no sé com es diu</p> <p>318- 334.T.7- Els hi he trobat a... més varietat d'ofertes perquè sí que es veritat que del meu sector no hi ha gaires, per no dir cap, ehm... i després he trobat a faltar més informació i més... bueno dues coses: la primera és més que treballassin entre elles en xarxa... Perquè sinó arriba un moment en que vas enviant a no sé quantes fundacions, i dius: Aviam, seria més fàcil que tot estigués, encara que cadascuna treballés en el seu àmbit, però que totes les ofertes estiguessin en un lloc concret, no? i que tinguessin una gran base de dades amb tothom perquè sinó arriba un moment que no... bueno, que potser</p>

	<p>tens la sensació de: “Potser m’estic deixant alguna”</p> <p>Que just és la que pot tenir alguna oferta que... Perquè a més a més moltes ofertes ehm... les tenen totes les fundacions, perquè en algun cas que hi ha hagut alguna oferta en la que jo pogués accedir, m’han trucat per si m’interessava de 2 i de 3 fundacions... : I clar, jo els hi deia: És la mateixa? “Ai no se” Clar...</p> <p>L’empresa devia rebre el meu currículum 3 o 4 vegades...</p> <p>Clar, clar, i a més totes tenen la seva borsa de treball, totes em diuen: “ Sí, sí ves mirant a la nostre web que pengem les ofertes” Però clar, et poses a mirar ofertes, i o totes són iguals, o les comences a veure repetides i dius: “Aquesta ja l’he vist” o no...</p> <p>I clar, doncs és això, no? I després també trobo a faltar ehm... Sí que algunes ofereixen formació, però trobo a faltar primer, que puguin assessorar-te sobre formació subvencionada, encara que no la proporcionin ells, doncs ja no només del SOC, sinó d’altres llocs que puguin fer, no? I després que hi hagi una formació ocupacional, que és la que de moment imparteixen, més variada...</p> <p>I que les titulacions que ofereixin siguin reconegudes, no? Com per exemple, si hi ha un curs d’informàtica, doncs que aquest curs et proporcioni poder obtenir el títol de... no sé què, no?</p> <p>352-356.T.7- Si que és veritat que cada servei et dona les seves pautes, no?</p> <p>360.T.7- Uns et diuen que facis carta de presentació, els altres que carta de presentació ja no es fa... uns que no sé què...</p>
Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Vies de localització de treball.</i> Aglutina els comentaris sobre les vies de localització de treball que ha utilitzat cadascú.
T.1 T.4 T.9 T.10	<p>160.T.1- Moltes...a través de cursos...cursos d’Ocupació Professional...a través de l’INEM, llegint anuncis a pàgines d’internet.</p> <p>330.T.4- Infojobs... Infoempleo... Randstad...Que no són fundacions de discapacitat...</p> <p>202.T.9- ...Ho vaig trobar a través d’Internet, sí, sí.</p> <p>280.T.9- Home, jo crec que ha estat la meva cerca és mínima, jo crec que no cerco bé. Ja em va fotre la bronca un cop, una noia d’inserció laboral del SOC. Sí, pot ser no, hauria de fer més, utilitzar més tècniques, no? No sé, autocandidatures, coses d’aquestes.</p> <p>284.T.9- Sí, al cicle, al cicle formatiu vam tenir una assignatura que fèiem currículum, et deien més o menys les maneres o tàctiques, no? Per moure el currículum, per donar-te a conèixer, allò que parlàvem abans de LinkedIn, tot això, = sí =. A mi em falta una mica això, no? Potser, vendre’m més, no?</p> <p>192.T.10- Home mira, quan feia fires, també, les fires està molt bé, ...jo bueno, vaig anar a DisJob, Mercadís no el coneixia...</p>
Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Destapar la pròpia discapacitat.</i> Aplega les diferents percepcions sobre quan utilitzar aquesta informació.
T.1 T.2 T.3 T.4 T.5 T.6 T.7 T.8	<p>146.T.1- Abans no ho posava, ara ho poso perquè...perquè és una tonteria anar a una entrevista, fer tot el procés i al final dir: Ah, no et podem agafar. Millor dir-ho d’entrada i estalviar-te l’entrevista i perdre el temps.</p> <p>108-112.T.2- Jo per exemple, la discapacitat que pugui tenir jo, a vegades la poso i a vegades no, és depèn com em surt mentre estic escrivint i quan vas allà et pregunten, bueno, però fas vida normal? Sí, i ja està</p> <p>Vull dir, quan estic escrivint, si em surt ho poso... Normalment sí que ho intento posar, però a vegades allò que vas ràpid, escrius, has trobat una oferta i</p>

<p>T.9 T.10</p>	<p>ho vols enviar... Estic interessat en la oferta... I ho envies.</p> <p>Perquè ho sàpiguen, perquè després, si més no, quan vagis, ja ho sàpiguen amb el que es poden trobar, que a vegades no arribis a una entrevista i es quedin ells parats... Clar, jo hi vaig amb tota la normalitat del món, jo per mi, anar amb crosses, és, forma part de mi, és normal, no? Llavors quan la gent vagis allà per l'entrevista i et mirin amb cara d'això... Si tu abans ja l'has avisat, doncs ja és diferent.</p> <p>116.T.2- A mi el que m'interessa és que m'agafin per lo que jo els hi estic presentant, no perquè vagi amb crosses o no, m'hagin d'agafar o no. Que m'agafin per com sóc jo.</p> <p>166-168.T.3- Jo quan vaig fer el currículum doncs no donava ni per suposat-bueno no, no, no posava que jo tenia una disminució i que, per tant, tenia acreditat el certificat de disminució. I aquesta feina, quan vaig presentar el currículum, sabien que venia d'ADFO i, per tant, tenia una disminució i van parlar amb la persona que va fer- que m'havia entrevistat, a mi, de l'ADFO i tot. I evidentment sabien tal, però a les altres entrevistes que anava que ells pensaven que jo era normal, entre cometes. Però clar, jo arribo allà i, bé, quan tu fas l'entrevista has de plantejar el tema de que bueno, sí, jo, tot el que XXX(25:43) està bé XXX ho has de dir. Això és una cosa que XXX a la persona que em va entrevistar allà a l'ADFO, a la tècnica, aviam si ho havia de dir, no ho havia de dir, si ho havia de posar al currículum i tal, i em va dir que havia de fer el que em semblava a mi. Jo vaig dir: no n'han de fotre res, si tinc o no disminució XXX (25:59) i no ho poso. Però clar, llavors l'entrevistador em va dir que ho havia de dir XXX. A més, el meu cas és molt evident, que jo tinc un problema, vull dir amb les mans ja m'hi veu... ... ho vaig dir a la primera a una de les entrevistes que vaig fer, la primera de totes pues, buah, cap problema. Em van demanar què podia fer i què no podia fer i aquí va sortir el tema de XXX i llavors no em van agafar, evidentment, perquè jo no podia i demanaven algú que pogués fer molta manipulació de laboratori i jo no podia..... I l'altra, una altra entrevista, sí, aquella de l'escorxador. Doncs, només entrar a l'edifici hi havia unes escales sense barana, per tant, horrible, ja vaig patir molt per pujar aquelles escales. Clar, ja, l'entorn ja no era el meu i potser ho hauria d'haver vist, però noi, jo no ho vaig veure, en aquell moment. I clar, a l'entrevista em van demanar, es que no sabíem que tenies un problema. I, ah, XXX(27:07) és que no és pas obligatori posar-ho en el currículum. A partir d'aquí vaig dir, bueno, potser tampoc és plan d'anar-ho a passar malament cada vegada que fagi una entrevista, per tant, potser que els avisis. A partir d'aquí va ser quan vaig decidir posar-ho sempre en el currículum. Una disminució i (...) però no sé què hi poso. Tinc el certificat de disminució física, però llavors, també, quan dius això tothom es pensa que és un tema mental...</p> <p>178.T.3- Per això és important dir-ho XXX(28:36).</p> <p>198-204.T.4- ...perquè jo al currículum tinc posat que tinc una discapacitat...Perquè vull que ho sàpiguen....No vull que es trobin una sorpresa, perquè per mi seria violent.</p> <p>296-298.T.4- : A l'entrevista tothom sap que t'has de vendre... Evidentment que jo els hi deia la meva limitació és... que llegeixo els llavis i... un telèfon...No puc... La veritat, la veritat, no puc, no puc, però... però sóc enginyer electrònic, m'he prepara't per això, sé programació, sé dissenyar, per aquestes coses no necessito el telèfon.</p> <p>48.T.5- Si, en tot moment he informat des del començament perquè així ja no cal passar pel mal tràngol d'haver d'informar.</p> <p>48.T.6- Si, en tot moment he informat des del començament.</p> <p>362-368.T.7- No ho poso directament però es pot deduir, perquè a informàtica poso... informàtica i mecanografia a la ONCE... Llavors, per aquí es pot</p>
---------------------	--

deduir. Però no ho posa específicament... Ehm... sí, realment és que no sé... deu ser tant subtil que la gent no ho veu. Llavors quan em criden per una entrevista, abans d'anar, normalment sí que ho dic, perquè si m'han de... no sé, fer algun qüestionari o així, doncs que sàpiguen que necessitaran més temps, no?... Per llegir-m'ho i per... i llavors, ehm... però clar com en aquell moment ja m'han dit t'interessaria venir per fer una entrevista, quan, com jo ho dic normalment doncs al final, doncs clar, ja no em poden dir, ai no, no, ara no m'interessa, no? Llavors clar, hi he d'anar i... almenys ho intento defensar, no? No ha sortit bé però...

372.T.7- Sí, li intento donar la volta a tot, a tots els... i en totes les objeccions que van posant i tots els dubtes que tenen...

86-90.T.8- No, yo sí, yo sí que lo pongo y pongo el grado, no sé si eso seria, eso, es lo correcto, es decir, porqué, es decir, según, hay algunas personas que dicen: bueno, pues, mejor poner que tienes el certificado de discapacidad pero no poner qué discapacidad tienes.

Bueno, porque si, pues, es que yo soy una persona muy franca y sino intereso, pues no intereso. Además, yo he encontrado y a veces me han llamado justamente para ver, para ver lo que tengo y, es, también es un poco, bueno, pues si eso te hace que, atraer para llamar la atención y me haces la entrevista, pues ya tengo una posibilidad,...el contra-, a veces, ...la mayoría de las veces seria al contrario. Lo que pasa es que yo antes sí que lo, es decir, tendría que revisar mi curriculum y a lo mejor sí que tendría que mirar, porque ya ahora tengo una experiencia de cuatro años, i no, es decir, no es, valgo por mí misma, = claro =.

También la discapacidad, con esto de, de, me justifico de haber acabado la carrera tan tarde, porqué claro, realmente la discapacidad hace que, ha hecho que yo no acabe la carrera mucho más tarde de lo normal,... entonces, claro, es decir, si no, no lo pusiera, pues a lo mejor diría: esta chica que ha hecho durante los primeros treinta años, que ha hecho esta chica, no hice.

252-256.T.9- Per exemple, (...) et poso varis exemples, però aquesta ADB probablement no va ser necessari perquè ja m'havien vist a les pràctiques, llavors, ...ja ho van veure que no tenia cap limitació. Llavors en altres feines, pues sí a l'entrevista clar que m'ho han preguntat a nivell d'ofimàtica, sobretot el tema dels ordinadors, si els podia manejar bé, el tema del cotxe, tot això, però bueno són coses que s'han de preguntar, no?

Clar, clar, i a més a més que depèn de la discapacitat el temps que hi has de dedicar pel tema de la discapacitat, en mobilitzar-lo per, per estar bé, no? I tot això, sí, sí. Si no m'ho han preguntat ho he tret jo, perquè dic: només faltaria ja que m'anés aquí a saber que es pensaran.

Jo que havia estat a un parell d'entrevistes que no ho havia dit, i, i marxés i dius: però perquè m'ho pregunta i em miren així. Llavors vaig dir: pos, la culpa és meva, ... Clar, clar que ho has de dir, ...És un a més a més, no? És com allò el dia que et diuen ets discapacitat bueno, ets discapacitat, entre moltes altres coses, no? ...no? Pos ets un imbècil, ...potser ets molt mala persona, ...Vull dir que és un a més a més, = sí, sí =, que ho has de treure de manera natural, i ja està i cap problema.

248.T.9- Sí, és el desconeixement, no? Per part de l'empresari o del, = el de recursos =, recursos humans, sí, diu, bueno, a veure per on te'm surt aquest, jo ho trobo normal, perquè, però clar, imagina't que et fitxen i el cap de 3 dies dius: no puc agafar el cotxe perquè em fa mal el colze,... Però això, jo crec que també es responsabilitat del que té la discapacitat i despullar-se a l'entrevista, i dir: pregunta'm lo que vulguis, ...que a mi no em sabrà greu, saps? Que de fet a mi m'ho han dit, vull dir que, jo he anat a moltes entrevistes, i en confiança més d'algun escolta i amb el braç què, tot? Cap problema, parlem-ne. Pots fer 1.000 kilòmetres? Clar, és que és això, = per tant tu...=, tot això s'ha de parlar

	<p>no? Quan vas allà, i dius bueno, que estaràs cansat? Bueno, pos, estàs cansat del braç, deixes el braç i fas una altra cosa o...</p> <p>110.T.10- Sí, per què no? Si has de posar totes les cartes sobre la taula. Que despesés clar, encara que digui que no, després jo em trobo les dificultats encara ho passo pitjor.</p> <p>114-116.T.10- Sí, bueno, que és una part física no disminuït, la qual, que bueno, faig el pro i la contra, no? La contra i el pro de, que bueno, que potser d'una mica més bé, em costa més adaptar-me al principi, però que després o sigui, ja tinc, més, com més, quan tinc més confiança amb lo que estic fent, i sé que ho sé fer, doncs em surt millor i tot això. Pues, ja, també ja tinc més rodatge, no? O sigui, és el rodatge lo que em passa... Ostres, clar, jo treballa així, no per unes necessitats, no perquè digui necessito fer-ho així, no? Sinó perquè en el moment és així, no, és que jo mira necessito fer-ho així perquè, imagina't, he d'anar, has de fer algu perquè jo que sé, com el que s'ha de punxar perquè té, = diabetis =, diabètic, clar, no sé, no és un motiu així és de necessitat vital per la enfermetat.</p> <p>Sinó perquè bueno, és que és així, jo vaig així perquè clar, necessito tenir cada cosa al meu lloc, no? Pensa que pel informàtic és com un flux que has d'anar encaixant moltes coses i clar, en el meu cas és més difícil, no?</p>
Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Relació estudis realitzats i treball laboral</i> . Recull la informació sobre la relació entre els estudis realitzats i el treball al que han pogut accedir.
T.1 T.3 T.8 T.9	<p>184-186.T.1- ... Si estudies una cosa és o perquè no vas poder optar a una altra cosa o perquè t'agrada... Jo crec que sí que hauria de poder treballar amb el que vaig estudiar... però sí que em reconeguessin els estudis que he fet per poder guanyar el que em toca, això sí que m'agradaria... Però aquesta part la veig com impossible, i a vegades la renunciés i optes a qualsevol feina, sigui el que sigui.</p> <p>104.T.3- ...perquè... sí, vaig acabar la carrera però, com que la meva intenció no és quedar-me de secretària, sinó (?)<trobar el meu lloc de treball> lloc de treball i que m'agradi. No és que no m'agradi, aquest, però que em senti realitzada, si més no. XXX (17:00).</p> <p>22.T.8- A lo que, referido a lo que estudié. Y es más, sigo buscando de lo que he trabajado, es decir, en garantía de calidad.</p> <p>16.T.9- Sempre ha estat relacionat amb el que he estudiat.</p> <p>196.t.9- Sí, sí, sí. Requereixen pocs estudis, moltes vegades, no? Que no em farien res, o sigui, anar a una benzina i posar benzina, pos, bueno, s'hi s'ha de fer es fa. ...Ara aquí darrera hi ha un interès purament econòmic, no? Per part de l'empresa, ...Que moltes vegades es això, me n'he anat a feines i això, ha estat després quan els hi he comentat, bueno, escolta, aprofitant això que tinc una mà amb discapacitat doncs, busquem una, una facilitat o una no? Nivell fiscal si ells tenen i tot això.</p>
Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Formació per a la inserció</i> . Engloba la informació recollida sobre la formació rebuda durant el propi procés d'inserció laboral.
T.1 T.9 T.10	<p>132.T.1- ...no ho sé perquè un currículum jo he vist que hi ha molts criteris de fer-lo i depèn on vas has d'enfocar d'una manera o una altra. I al final el fas com pots.</p> <p>172-178.T.9- Me la van oferir i tant... Sí, la vaig fer online, sí, sí això sí. Sí, Sí, sí, sí, sí. Clar ells, ells buscaven mecanismes, = sí =, per, per tal de que jo, doncs, emputjarme i va busca't algu, no? I això ho trobo bé, ho vaig trobar.</p> <p>138.T.10- Bueno, fan, bueno per preparar per exemple entrevista de treball, et passen proves de, bueno, és lo que he fet jo, et passen proves com si</p>

	<p>estiguessis a l'entrevista, les coses que et passen, que no ho fan a totes tampoc. I bueno, com has fet això, un altre dia vas allà, et comenten els resultats, i et posen, tenen uns gràfics, i bueno, aquests gràfics demostren que jo per la lentitud i això, doncs que passarà amb mi, passa lo que passa.</p> <p>Però, clar, o sigui, hi ha moltes preguntes i a vegades te les has de raonar, però bueno, els resultats no eren bons, = no eren bons =, de fet m'ho va dir la noia, això, no és que tu siguis tal, però és que és comprensible degut a lo que has tingut. Que hi ha un endarreriment cognitiu, = sí, sí =, que clar, les coses no es processen pel mateix lloc, que passaven abans, i ara has de buscar algun recorregut diferent i això comporta lentitud...</p>
--	--

DADES QUALITATIVES APORTADES PELS TITULATS UNIVERSITARIS	
<p>ÀMBIT C: Legislació. Aplega la informació sobre el coneixement i aplicació de la legislació vigent sobre la inserció laboral de les persones amb discapacitat.</p>	
Núm. identificació	<p>CATEGORIA: <i>Coneixement de la legislació vigent sobre persones amb discapacitat i treball.</i> Recull la informació que fa referència a si hi ha coneixement sobre la legislació vigent sobre persones amb discapacitat i treball, que hagi pogut ajudar a inserir-se laboralment.</p>
T.1 T.2 T.3 T.4 T.5 T.7 T.8 T.9 T.10	<p>114-122.T.1- No, moltes coses no les sabem...T'ho diuen amics. T'han de simplificar les coses perquè els llibres són molt llargs...</p> <p>I saps lleis molt petites...coses molt mínimes.</p> <p>Ara no, jo sé que ara hi havia per apuntar-se a llistes i que tenies preferències i això, sé que ara ho han canviat perquè m'ho va comentar una mestra i que t'has d'apuntar com tothom i bueno, és l'únic que sé. Sí</p> <p>227.T.3- I tant. Com més informació tens més poder tens, per tant sí que l'haurien de conèixer. Jo també l'hauria de conèixer (riu).</p> <p>243.T.3- ...Evidentment, s'ha de conèixer, qui t'ha de donar la informació? si la universitat té aquest- té aquest servei d'inserció laboral, que hi vas, demanes a mira, jo ara quan acabi què he de fer? <i>Quines opcions tinc?</i> Entenc que t'ho han d'explicar, això.</p> <p>351.T.4- Però...bueno. Les empreses saben que si em contracten a mi, suposo que saben que... tenen subvencions i tenen descomptes a la Seguretat Social</p> <p>369-371.T.4- Però és curiós perquè... i en el meu cas poden "ahorrar". Tot això, i en canvi un altre li surt més car. Si hi ha crisi i volen reduir costos</p> <p>44.T.5- No</p> <p>394-396.T.7- No perquè no he tingut... uhm... possibilitat... .. no la conec amb profunditat, però crec que sí tinc una idea...</p> <p>400- 406.T.7- Sí. Jo crec que els mateixos serveis de... d'inserció laboral, perquè per exemple, vaig anar amb... Bueno vaig fer un taller d'aquests d'inserció laboral a la fundació ONCE...Amb diferents persones, amb diferents capacitats i hi havia moltíssima gent que sí que és veritat que era perquè tenien una capacitat feien poc i tot això, no? Però hi havia moltíssima gent que no sabien doncs ni la reserva de places ni tot això, no?</p> <p>Llavors hi havia molta gent que ni ho sabien, llavors la persona que ens estava donant la formació, ho va dir així de passada i la gent no ho va preguntar, però després a l'hora d'esmorzar tothom "Ai, ai ai no se què".</p> <p>94-96.T.8- Pues, no. Es decir, la verdad es que, es decir, a lo mejor, sí, bueno, si habláramos a lo mejor sí, pero no. Yo sé que hay las, las empresas que son mayor de = de cincuenta trabajadoras =, que deben tener un 3%, no sé. Sí. Yo creo que debería haber más, más información, es decir, es decir, no sé cómo se debería, tendría que darse, pero, las personas con discapacidad tendríamos que tener un sistema más fácil para ented-, para saber las ventajas y, es decir, las ayudas, y en todos los ámbitos, es decir, de elaborar y también</p>

	<p>para estudiar, para... Porque es decir, porque yo tengo la asociación y hago cuenta gotas de, bueno, es decir, es como el boca a boca, ¿no? Es decir, te vas enterando de cosas, = sí, sí =, pero, es decir, cuando yo, yo lo digo siempre, es decir, que cuando tienes un accidente o cuando eso ya en el mismo hospital tendría que venir una persona, una asistente social y explicarte todo lo que, las ayudas, y bueno también pues en la inserción laboral, = igual =, pues eso, también. Es decir, a donde puedes ir para buscarte empleo especializado.</p> <p>100.T.8- En el, en la Universidad sería muy importante, es decir, es decir yo creo que faltan sitios claves donde te den información de, es decir, por ejemplo, en el hospital, ¿no? Cuando tú tienes un accidente y va a ser una cosa definitiva, = pues que te informen =, que te informen de bueno, pos todas las ayudas, de, = de todo =, lo que tienes que hacer, porque, = sí, sí =. A veces, la gente no sabe, no nacemos sabiendo, = no, no, no =. Te lo tienen que decir los demás porque es decir sino, y a veces pues, (...) te sientes muy solo, y a lo mejor, hay, esta, hay un montón de ayudas, y un montón de cosas que se puede hacer, = y que no, no conoces =, y no, y claro pues si no la conoces como no, que no conoces como que no hay, = sí, sí, no existe, lo que no conoces no existe =.</p> <p>110.T.8- A ver, si no, es que, ahora me encuentro que hay empresa que buscan específicamente, = sí, sí =, personas con discapacidad, entonces, porque quieren benef-, = beneficios fiscales =, fiscales. Entonces, claro, nosotros tenemos que jugar con lo que tenemos, ¿no? Es decir, si nos buscan por eso, es una lástima, que nos busquen por eso.</p> <p>214.T.9- Molt poc.</p> <p>154.T.10- No, bueno no ho sé.</p> <p>167.T.10- El Servei d'Ocupació.</p>
<p>Núm. identificació</p>	<p>CATEGORIA: <i>Pensió retributiva per discapacitat</i>. Aglutina comentaris referits a aquesta mesura de discriminació positiva com a barrera per a l'accés al món laboral.</p>
<p>T.1 T.5</p>	<p>98-102.T.1- A vegades la gent té por a posar-se a treballar per perdre una pensió, això passa...Que sigui d'una manera més lògica.</p> <p>Més mirant els interessos de la persona, que és el que li pot ajudar o no.</p> <p>112.T.1- ...Però podria ser una alternativa, un atur molt baix, indefinit, i que quan trobin feina, que el sou mig ja fos molt més i que valgués la pena treballar, que estimules el treball...Això podria ser una política, no sé si es pot fer o no...</p> <p>150-152.T.1- ... Si no t'agafen és per problema legislatiu, perquè saben que...que perdràs una pensió i ja potser diuen: donem pas a l'altre.</p> <p>Perquè saben que ja guanyes uns diners. Però apart d'això...si...s'ha de valorar realment quina discapacitat tens i què pots fer i què no pots fer. I potser tens uns...unes aptituds molt més...molt més altes que l'altre i això no ho saben.</p> <p>63.T.5- No... bueno, que cal canviar la mentalitat de tothom... però això és molt difícil i que no puc fer segons quines feines perquè perdria el pagament que ara rebo.</p>

DADES QUALITATIVES APORTADES PELS TITULATS UNIVERSITARIS

ÀMBIT D: Relació amb l'empresa. Recull els comentaris dels propis titulats universitaris amb discapacitat pel que fa a la seva relació personal amb el món empresarial.

Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Discapacitat més estigmatitzada per l'empresa.</i> Recull aquella informació dels titulats en que destaquen, segons la seva experiència, quin tipus de discapacitat està més estigmatitzada per l'empresa.
T.1 T.3	202.T.1- I llavors normalment donen preferència a persones amb...amb coses que es vegin que siguin més visibles, i no coses que no es veuen tant a simple vista. Això sí que ho he notat. I llavors costa més que...que trobi feina un discapacitat mental, que no un físic, crec jo. 172-174.T.3- Jo crec que, no sé. Jo crec que no distingeixen, eh. Sí que segurament distingeixen, però jo crec que quan veuen una persona que va coixa, aquesta ja té un problema greu a nivell físic, mental. Ho barregen llavors jo crec que és important dir que hi ha gent que té problemes mentals i per tant...
Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Suport al treball.</i> Aplega comentaris sobre els suports rebuts per part de l'empresa, per tal de poder desenvolupar les tasques laborals assignades.
T.1 T.2 T.3 T.4 T.5 T.7 T.8 T.10	218-220.T.1- Suposo que lògic, ànims necessària... A molta gent necessària un suport d'aquesta mena... 86.T.2- : ...a l'escola que vaig estar sis mesos, quan vaig acabar si que vaig anar a dir-los si tenien més feina, em van dir que de cara al setembre no hi ha res, però sí que recordo paraules que em deien, és que no és una escola que estigui adaptada per tu perquè no hi havia ascensor, era un edifici vell que per anar a dinar havies de traspasar tot un bosc per anar a dinar, però que jo no m'havia queixat mai i no veia lògic que no està adaptat per tu quan jo porto aquí sis mesos i no m'he queixat. Estic fent-ho i jo feia classes de reforç i havia de pujar al pis de dalt a recollir els nens i tornar a baixar perquè la classe estava a baix i anava tot el dia amunt i avall i no vaig queixar-me en cap moment. Jo a casa meva tinc escales i no passa res, jo les pujo i les baixo. Que hi ha ascensor? Doncs el faré servir evidentment, però si no, no passa res. I va ser el comentari aquest de dir no està l'escola adaptada per tu, no sé què i vaig pensar, bueno... no sé si era una excusa perquè per dir-me no hi ha feina o no acabes d'estar bé aquí... 126.T.3- ...mira, tots XXX(20:15) si són al primer pis i no té ascensor pues jo, per exemple, no hi podria treballar, però si les facilitats són mínimes i normals. A més, és que són coses de lògica. A vegades no cal ser gaire rebuscat, vull dir, l'empresa ha de veure-ho i és que jo crec que ha de ser una cosa més normalitzada a nivell d'empreses XXX (20:41) per a mi o per a tu, que a vegades és d'aquests casos són tan lògiques. Jo veig que per a la resta de gent no ho és. 198.T.3- Sí, però allà et cuiden molt i, si algú necessita una cosa, la demana i li fan. A nivell d'adaptació podria estar més bé perquè hi ha rampes molt dolentes que jo crec que no compleixen la normativa, però bueno. Evidentment, vull dir, no és l'edifici- no és un edifici que no com per exemple aquí, que és nou... 275.T.3- : Em.... bueno, necessito la clau de l'ascensor, que ja la tinc. Mmm és que coses que, per exemple, bolis que necessi- ja sé quins em van bé, per exemple, els que no tenen tap, que fan clic i ja s'obren. 279.T.3- No. (?) <El telèfon no m'anava bé a l'hora de clicar els botons va molt fort, me'l podeu canviar. I tant, cap problema>. No necessito un teclat específic ni un ratolí específic, tampoc em cal. 281.T.3- Però si hi ha hagut petites cosetes (?)<que em poden agilitzar> sempre ho he demanat i sempre- no hi ha hagut problema.

	<p>518.T.4- Però jo m'he adonat que les adaptacions són per cecs i minusvàlids la majoria, per sords... no m'ofereixen alternativa.</p> <p>50.T.5- Necessitaria flexibilitat, però això les empreses no hi estan decidides a canviar-ho.</p> <p>66-70.T.7- Més que res pel fet de no tenir doncs, el material adaptat. No tenir l'ordinador... el temps d'adaptació en un centre també és més... més lent, no?. Llavors jo entenc que... però, no sé... una interinitat o una substitució doncs de 4 o 5 mesos, jo crec que sí.</p> <p>81-85.T.7- ...és a dir, amb el material que jo necessiti adaptant-me'l, però que no te res a veure amb la discapacitat del nen, és a dir... Que sigui material visual, però que jo pugui accedir i pugui saber que està fent...</p> <p>El nen, no sé, pot tenir una discapacitat física per exemple i jo doncs... preparar material que jo pugui seguir, però que el nen també, no? Vull dir que...</p> <p>438.T.7- Sí, els hi he dit que necessito... necessito un ordinador adaptat, però jo en tot moment els hi he dit que la ONCE m'ho adapta sense cap cost per ells i tot això, després també els hi he dit que el material informàtic generalment hi puc accedir...</p> <p>116.T.8- No específicamente, pero cuando hay cosas pues que hacerlas con una mano es casi imposible, entonces necesito (...) la secretaria, pues, encuaderna cosas, a lo mejor tampoco hacerme, me pego, embrocarme mi jefa, porque claro, es decir, tampoco no. A mí no me pagan para que pierda el tiempo encuadernando, esto lo puede hacer la secretaria que le pagan menos, = sí, sí, sí, sí, claro =. Y, pero bueno, es decir, hay cosas que no, que tengo que, necesito ayuda.</p> <p>182.T.10- Home, potser, clar, és que això per lo que, et comento que m'ha passat recentment, està en un lloc de treball còmode, no còmode de ostres la cadira, no, no. o sigui, està, està bé amb la posició correcta de la pantalla, amb una alçada potser de, tenir, no sé, bueno, un descans allò que ningú et vagi controlant, = d'acord, d'acord =, et poses nerviós.</p>
<p>Núm. identificació</p>	<p>CATEGORIA: <i>Relació amb els companys de treball</i>. Aglutina comentaris sobre la relació que s'ha establert amb els companys de treball a partir de la pròpia discapacitat.</p>
<p>T.2 T.3 T.6 T.7 T.8 T.10</p>	<p>92.T.2- Sí que amb els mestres a vegades, que necessites ajuda o necessites alguna cosa... I sempre hi ha molt bon rollo amb els mestres. Quan necessites alguna cosa, igual que tu si ells necessiten algo aniràs a ajudar-los, ells també.</p> <p>287.T.3- : No, no. Jo he estat bastant de sort, també. Suposo que bueno, a vegades XXX (44:24) comentaris, però XXX. I si mai hi ha hagut res, jo entenc que XXX(44:36) potser a mi em ferirà perquè no li has de dir coix d'aquesta manera i perquè escolta, té un problema, deixem-ho així. XXX (44:48)</p> <p>55.T.6- Si, perquè són empreses especialitzades per treballar amb persones amb discapacitats.</p> <p>448-462.T.7- Ahm... sempre hi ha de tot, no?.. Però al principi no, jo... els primers dies no era una mica com... no tan en el treball de la ONCE, en el centre de recursos. Perquè allà sí que tothom està content, només faltaria que allà hi haguessin reticències...</p> <p>... Però en els altres dos llocs que he fet pràctiques més llargues sí que la principi hi ha hagut gent amb reticències i que no tenien clar o així, però a mesura que han anat veient com desenvolupava la meva feina doncs s'han anat eliminant, no? Aquestes reticències...i pel desconeixement...i pel desconeixement hi afegeixo i que encara que treballin amb alumnes amb discapacitat, per exemple en aquesta escola que he estat ara...encara que tinguin alumnes amb discapacitat i... i... i diguin molt la inserció "no se què, no se quantos" és molt diferent tenir un alumne que tenir un company amb discapacitat... Es veu de manera molt diferent. Un alumne tot perfecte, tot</p>

	<p>integració, “no se què”, endavant... ara, tens un company i és com ui... uhm... 118.T.8- ... Lo que pasa que yo, es que, me siento privilegiada porque he encontrado un, es decir, unos compañeros que he trabajado y eso es que eran fenomenales y no tenía ningún problema.</p> <p>48.T.10- Aquest sector és que és molt competitiu, ja sabem que el món laboral és molt competitiu, però és que aquest encara, la gent té mala llet, o sigui, per tal, no si ha de destacar a nivell de, bueno, de competències laborals, sinó també de cara als companys, saps? És allò també quan si un et deixa en evidència, també dóna un dret un pas als demés que també et poden fer allò, perquè et veuen com vulnerable, = clar =, i a part jo sóc, jo ho reconec jo sóc més vulnerable que abans, i perds més confiança amb tu mateix que la que tenies abans.</p>
Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Formació de l'empresa en temes de discapacitat</i> . Recull informació que té a veure amb la necessitat de formació, de la empresa, sobre temes de discapacitat.
T.2 T.4 T.5 T.6 T.7 T.8 T.9 T.10	<p>64-68.T.2- Suposo que a molta gent és la por del desconeixement sobre què pot passar, penso jo, a l'agafar una persona amb una discapacitat. Deus pensar, agafo una que no té res, no té cap discapacitat però vaig a lo segur...</p> <p>...demostrant que pots fer-ho. O sigui, el dia que et donen l'oportunitat d'entrar en una feina i d'això, donar-te a conèixer o demostra'ls-hi que tu també pots fer igual que els demés.</p> <p>Home, a vegades sí que estaria bé.</p> <p>140-144.T.4- : Perquè... el problema és que la gent, en el meu cas, es pensen que al ser sord pensen... que no xerres, no et comuniqués, parles amb llenguatge de signes... Pensen que t'han de cridar perquè et sentin... perquè si a mi em parles sense veu, i t'entenc igual...</p> <p>Per a ells és un món que no saben com... li fa una mica de respecte... una mica de respecte, i dir...</p> <p>No, no saben com... però llavors amb el temps et van coneixent, et van coneixent, ja saben com tractar-te, i ja et van coneixent...</p> <p>540.T- Hi ha empreses... les empreses haurien de saber que no som tontos nosaltres, no som tontos, es pensen que som tontos... No som deficients, amb tots els respectes, no som deficients mentals.</p> <p>544- 556.T- : No hi ha res més que ho vegin ells mateixos... No hi ha més, no hi ha més, que ho vegin ells...</p> <p>Insistir. No hi ha més manera eh, Montserrat. Com ho demostres? Com ho demostres? No hi ha més manera que dir “goita” Queda-te'l... queda-te'l uns mesos... I veuràs que... Ara... ara, ara no li fiqués en un lloc que... que... Que no pugui. Perquè llavors ja l'hem cagada. Ja...</p> <p>52.T.5- Si, no sé... potser des de les associacions però és molt difícil que canviïn la manera de pensar i de veure a les persones amb malaltia mental, amb discapacitat en general... però sobretot amb malaltia mental.</p> <p>52.T.6- Penso que si, perquè hi ha persones amb discapacitats però poden fer vida normal i el nivell cognitiu es igual que el de una altra persona normal i més tenint en compte que han estudiat una carrera universitària.</p> <p>428-432.T.7- : I clar, però això tant empresaris com persones d'inserció laboral a les que jo he anat i el que dèiem, no et sabien, no tenien coneixement ni de la ONCE, ni la tasca que feien, ni els recursos que proporciona, un cop tens un lloc de treball i tot això... Això també caldria saber-ho, però a part és això, prejudicis de clar llavors tu a la ONCE que vas a fer esport, no? I dius, no... I tot així, i clar, tot això, ja et dic, això que ho digui una persona a l'autobús, doncs dius bueno mira doncs...</p> <p>Una persona no sap més o no té aquesta experiència, o és el que veu als mitjans de comunicació; però que t'ho digui una persona d'un servei d'inserció laboral</p>

	<p>o un empresari amb el que vas a fer una entrevista , doncs ja és una mica més preocupant.</p> <p>106.T.8- : Yo creo que tendrían, es decir, en todos los trabajos, es decir, es decir, nuestro (...) bueno, yo estoy en la sección pues decir a veces me dicen que hay una de esto, dicen una asociación a los ayuntamientos, o claro, yo creo que sí que, es decir, que tendrían que entrevistase pues a todas las empresas, es decir, incluso, y más en los ayuntamientos o personas que tengan que trabajar con gente que, = claro =. Y desmitificar, porque, a ver a mi, el, a ver, cuando, yo estaba bastante mal, pues la gente, preguntaba a mis padres: ¿Cómo está la niña?, como si yo no estuviera allí. Es decir, claro, la gente te ve mal y ya piensan que estás tonta, es decir y no (...). Y hemos, es decir, se debería estar más externalizados, es decir, se debería, es decir, lo que hacemos nosotros en la asociación que vamos a los colegios, pues eso son iniciativas que eso se han de extender mucho más, es decir, pues en las empresa, claro, en las empre-, empezamos con los niños pero se tendrían que hacerse en todas las empresas porque probablemente lo que no conocemos nos da miedo, es decir, el ser humano es así.</p> <p>Entonces, y bueno, a mí, por ejemplo, personalmente, es decir, yo, hay, no sé que enfermedad es que están en silla de ruedas y casi no pueden hablar y, = parálisis cerebral o algo así =, sí, y sin embargo esas personas son muy inteligentes. Es decir, bueno a grado de todo, = si no hay afectación cognitiva, sí =. Esta gente es muy inteligente lo que pasa es que claro, como, es decir, tu lo ves, y es decir a mi me pasa, es decir, pos, no saber si es inteligente, si es. Entonces hay que romper esto, ara ya sé que esas personas piensan normal, que eso, y que puedo mantener una conversación con ellos, es decir, me costará entenderlos porque tienen esa dificultad en el habla pero yo sé que puedo mantener una conversación con ellos porque tienen las facultades, = tienen capacidades =, las capacidades intelectuales no las tienen mermadas. Y entonces también hay que pues esta-, externalizar, = externalizar =, la...</p> <p>224-226.T.9- Pues, conscienciar els, els empresaris de que, aquesta gent doncs és igual, igual o més, no? Vàlida que qualsevol altre treballador. = I com se'ls...=. Vull dir, que és, és trobar-lo, no? És com un treballador, és que com dir, a veure, és que és una persona més.</p> <p>Bueno, a través d'exemplars, no? O models de treballadors, que això ja sembla ser que surt, gent que amb grans discapacitats que poden desenvolupar unes tasques normals, igual que una altra persona. Que els discapacitats, em refereixo, = sí, sí, sí =, de mobilitat, de que, que diries mare de déu com pot anar a la feina, no? Pos arriba a la feina i fa una vida normal.</p> <p>272.T.9- Per exemple, els mateixos companys, no? Molestar-se en un matí a conèixer a l'altre, no? Jo ho sé perquè un company estem parlant d'una discapacitat psíquica, = sí =. Que també, li van posar un ajudant però clar, si, no t'expliquen quin tipus de discapacitat tens, a lo millor et penses que t'està prenent-te el pèl potser, no? Per dir algú, = clar =, per dir-ho d'alguna manera, = clar =. Al final aquesta persona es va molestar i es va interessar pel tipus de discapacitat que tenia i llavors pos, ja va saber canalitzar-ho o portar-la, no?</p> <p>266.T.9- Jo, home jo penso que sí, depèn de la discapacitat, sí, = sí =. Home entenen les discapacitats que pot haver-hi, pot arribar a haver-hi, entenc que sí. = I qui creus...=. Clar, clar, hi ha gent que potser no ostres, no sé, sí, sí, sobretot sí, això sí que hi estic d'acord, = sí =. Sí, és necessari, és necessari, ara no m'imagino, no, cap discapacitat que sigui necessari però l'ha d'haver-hi, segur, l'ha d'haver-hi.</p> <p>52-54.T.10- I en el meu sector, s'ha fet, el que està en una cadira de rodes, no té les mateixes dificultats que tinc jo, saps?... Sí ho està, la gent està més conscienciada, o bé ells també, el miren, i clar, pobret que també, sinó, a veure, el que està a la cadira no vol fer pena ni molt menys. Però es té més</p>
--	--

	<p>consideració, perquè no sé, és que si li faltes al respecte quedes malament tu mateix, saps?</p> <p>58.T.10- Clar, al ser invisible, pues, clar, falta coneixement, i la gent no vol que els hi expliquis la teva vida...</p>
Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Valoració del Currículum Vitae</i> . Aplega informació sobre el que valora més l'empresa davant d'un currículum.
T.1 T.2 T.3 T.5 T.6 T.7 T.8 T.10	<p>194-196.T.1-Si ja tens una discapacitat, pel problema legislatiu o polític o el que hi hagi al darrera, ja et descarten molts cops, ja no es miren el currículum.</p> <p>En part de que hi ha molta gent que té un currículum semblant, que n'hi ha mils...</p> <p>128.T.2- ...jo em penso que busca quan vaig a això, el currículum que tens, els estudis que tens i la teva manera de fer com li estàs explicant.</p> <p>267.T.3- Més o menys iguals. Jo crec que es quedaran el que no té discapacitat a no ser que (?) <a nivell de legislatura> els hi surti a compte.</p> <p>46.T.5- No sé...si té una discapacitat que es veu... ja no en volen saber res.</p> <p>46.T.6- Aquí a Catalunya les empreses no valoren res d'una persona amb discapacitat i molt menys amb estudis universitaris.</p> <p>420-426.T.7- Jo crec que escolliran la de sense, a no ser que sigui una persona molt conscienciada, que realment, bueno doncs, pugui... tingui coneixements, experiències, o conegui persones amb discapacitats, etc., etc... Escolliran la, sense discapacitat</p> <p>... La visibilitat i sobretot, també tots els prejudicis socials, no, que té la gent, és a dir, ehm, la discapacitat visual, per les empreses, és a dir, per la gent del carrer sobretot, però també per les empreses, que aquesta idea la tingui doncs una senyora que em trobo pel carrer doncs bueno, pot ser; però que la tingui una empresa ja és més... moltes empreses tenen la idea que, tens discapacitat visual, has de treballar a la ONCE venent cupons o si no has de treballar a la ONCE, amb la teva formació, però a la ONCE. I no van més enllà. O tens discapacitat visual, has de ser molt bo en idiomes, i dius, bueno, per què? No, o has de ser molt bo en música, o en esport, amb esquí.</p> <p>112.T.8- Hombre, yo, a mí me gustaría por mis conocimientos, claro, es decir, que, he estado trabajando unos años en una empresa pues que dijeran pues, puedo hacer un trabajo similar, ¿no? Es decir.</p> <p>176.T.10- Més que l'experiència, més que el títol i tot això, l'experiència professional.</p>
Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Caràcter personal</i> . Recull comentaris sobre la influència del propi caràcter.
T.3 T.7 T.8 T.9	<p>18.T.3-(...) Clar, jo mm és complicat i a vegades ja hi penso i hi he pensat molt, en això. Jo crec també no només amb la discapacitat, sinó potser també com sóc jo. Vull dir podria marxar, jo, o podria (...) buscar feines a fora...</p> <p>122.T.3- ...I fins i tot seguretat en mi mateixa, perquè clar, jo arribo a pensar que no (?)<trobaré> mai de biòloga o no faré mai- no exerciré mai de la professió que- no ja independentment de la crisi que molts no poden però per la crisi, sinó per jo, per lo que tinc.</p> <p>259.T.3- si saben que pots fer tu la feina, si aquell lloc de treball d'adequa o hi ha maneres que es pugui adequar al que- a lo que tu tens i, per tant, tu pots fer aquesta feina i ells ho veuen, crec que llavors s'ha de valorar a nivell de si el teu perfil és l'adequat a nivell de formació acadèmica.</p> <p>62-64.T.7- Perquè, si és cert que... substitucions curtes, jo no em veig capaç de fer-les, que no vol dir que no les pugués fer, però no em veig capaç de fer-les a escoles... Ordinàries.</p> <p>79.T.7- Sí, jo crec que sí</p> <p>66.T.8- ... =. Es decir, lo que pasa, es decir, el trabajar, es decir, el sentirse</p>

	<p>capaz es muy importante, si yo, es decir, he ganado mucho en autoestima, = claro =, a través del trabajo...</p> <p>276.T.9- Home, pos, no entrar en una feina ja pensant que no ho podré fer-ho, o d'això, no? Sinó ja t'ho he dit, sempre que m'he posat a encarar en general, dic: al final, pues, sempre et pots trobar-te aliats, no? Un company de feina, que creïs una sinergia. Per exemple tu tindràs unes habilitats que l'altre no tindrà, coses d'aquestes.</p>
Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Família</i> . Recull la informació que fa referència al paper que hi tenen les pròpies famílies.
T.3 T.4 T.8	<p>292.T.3- ! Ui, la família és, buf, mare de Déu... La vida és marxar de casa quan et fas gran, però la família, buf. La meva mare diu que quan vaig acabar la carrera, ella també se la va treure, que la vam aprovar totes juntes perquè sí, vull dir, Jo crec que la família, els pares, els germans, són molt importants. XXX(46:30) si per a ells és molt normal, no hi ha diferències, no hi ha (...) a vegades XXX(46:37) que jo no puc fer-ho XXX(46:42) que tinc una malaltia. Quina malaltia?</p> <p>591-593.T- ... Bueno, els meus pares m'ha apollat molt... molt. Quan no trobava feina: "no passa res, ja trobaràs una altra", que m'han rebutjat: "no passa res" "ja en trobaràs, no et preocupis", "ja et mantindrem mentre no... mentre no puguis treballar, ja et mantenim, no et preocupis"... Home, és una apollo molt gran eh els pares, la Isabel també, el psicòleg també... M'han sabut orientar i sí...Des de petit</p> <p>597.T-... I els meus pares van dir no... no... no... una escola normal i corrent, primària... secundària, batxillerat...</p> <p>130.T.8- Pues muy importante, porque si no te apoyan la familia, en, en no, es decir, yo no hubiera llegado a donde he llegado sin el apoyo de la familia. Es decir, la familia te hace, te permite, si que has estudiado, ¿no? Esto te lo hace la familia. El decirte tu eres capaz o no, es decir, lo hace la familia, es decir, la familia es vital porque si no, no te lo dejan, no te dejan, es decir, a ver, eso en el curso este de Madrid, = sí=, lo hablan porque es muy importante que las mujeres con discapacidad, pues, no sentamos capaces de hacer cosas. Y la familia muchas veces dice: no, tu para que vas a mover si tú estás aquí muy bien, es decir, = claro =. Yo en ese caso pues mi familia al contrario, es decir, tú tienes que estudiar, tienes que sacarte el carnet de conducir, tienes que hacer, es decir, para ganarme, ser, ser yo más persona.</p>

DADES QUALITATIVES APORTADES PELS TITULATS UNIVERSITARIS

ÀMBIT E: Aportacions generals. Aglutina aspectes rellevants que han aportat espontàniament els participants i que no formaven part del guió inicial de l'entrevista.

Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Discriminació</i> . Fa referència a totes les situacions que els participants, verbalitzen que s'han sentit discriminats degut a la seva situació de persona amb discapacitat per a la inserció laboral.
T.2 T.4 T.5 T.6 T.7 T.8 T.9 T.10	<p>132.T.2- No, al contrari. A vegades que et pregunten què tens o què deixes de tenir, però fas vida normal, pots fer... Si tot, val, val, cap problema. Però no...</p> <p>Jo si no em pregunten no els hi dic. Vaig allà, els hi explico lo meu, la meva d'estudis i d'això però no entro mai en parlar del que tinc o deixo de tenir.</p> <p>230-242.T.4- De manipulador... I bé, vaig allà perquè em volien fer l'entrevista i tot, i... em vaig trobar que em van dir "el problema que hi ha és que a l'empresa no volen, volen gent amb discapacitat, però no volen gent sorda"... Perquè deien que... que nosaltres... uhm, era un perill per nosaltres per si no sentíem la màquina o... o etcètera. Això a mi em va tocar la moral</p>

	<p>Em va tocar... Una fundació, que és una fundació per discapacitats i em diguin que un sord no pot treballar en una fàbrica de manipulació d'aliments perquè no sentim i això... és una discriminació... que no saps d'on agafar-ho.</p> <p>Em vaig sentir discriminat, sí. Vaig pensar: "si no em volen d'operari per una fàbrica d'alimentació, qui em voldrà?"</p> <p>Em va... va ser un bajón, què dius "ara què faig?"... i vaig anar a Fundosa. Fundosa, també hi havia una feina a Fundosa, i... quan van saber que era sord també em van dir que no, que no servia per l'oferta... per ser sord. Jo crec que els sord ho tenim... imagina't, imagina't, amb fundacions que busquen gent amb discapacitat...</p> <p>54.T.9- La veritat és que no m'he trobat mai allò amb, amb traves o limitacions no? Potser seria la paraula.</p> <p>58-60.T.9- No, fins i tot et diria que les feines que potser vaig fer que eren més de mà d'obra, no? A principi home potser si que em feia por trobar-me tota la vida, no? Treballant així, no? Per què dic: clar, acabaré amb una tendinitis a l'esquerra, = clar =, però no tampoc no m'hi vaig trobar. No és una discapacitat que tampoc la gent te la reconegui a simple vista i llavors et fa ser també més còmode.</p> <p>290.T.9- Home, discriminat sí, home sempre hi ha algú que diu deixa, deixa que ja ho faré jo, i dius home, perdona.</p> <p>288.T.4- trucar i com es posava el meu pare, i pregunten "per què no es posa ell" i clar ell diu "és que no hi sent i és sord"... i diuen "ah, vale doncs sí, perdona però no... no"</p> <p>510.T.4- N'estic segur que prefereixen a un que no tingui limitacions, que un amb discapacitat. ..., la por de donar responsabilitats a un que és cec, és sord o és minusvàlid</p> <p>61.T.5- Si... sempre quan busco feina.</p> <p>61.T.6- No.</p> <p>26.T.7- Perquè... Bueno segons... m'han dit a la Generalitat només puc treballar amb... amb persones amb discapacitat visual, això vol dir que només és a la ONCE... segons diuen ells</p> <p>32-36.T.7- Que no sóc la primera a qui li ha passat, el que passa que l'altre gent que conec, bueno, que m'han dit que li ha passat a la ONCE. clar, això els hi ha passat un cop han tingut les oposicions fetes. I per tant, clar, han tingut més força per dir doncs... que els hi havien de donar un lloc, no?</p> <p>491.T.7- Uhm... sí, pot ser que sí, a l'hora d'accedir a llocs de treball o... XXX 47:39 doncs sí...</p> <p>74.T.8- Estaba, cobrava lo que ponía, = lo que ponía =, en el convenio, sí, = en el convenio para todos =. No sé a los demás trabajadores les daban un incremento o lo que sea, pero, yo estaba cobrando lo que ponía, = lo que ponía =, en el convenio y estaba bien valorada en el trabajo.</p> <p>122.T.8- No</p> <p>44-46.T.10- Mare meva, totalment. Vaig tenir, vaig tenir sort del meu cap de projecte que, no sé, si tingués un problema, lo normal és tenir problemes en el cap, = sí =, jo lo contrari. Sí, clar. Algun em buscava problemes, però aquest estava molt malament del cap, per exemple.</p>
Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Fortaleses</i> . Fa referència a totes les situacions que els participants, verbalitzen com a elements forts per a la inserció laboral.
T.2	138.T.2-... el que jo penso, el jo vull, el que jo transmeto amb que vull aquella
T.3	feina i que m'agrada fer-la...
T.4	140.T.3- I normalitzar-la
T.5	296.T.3- Jo crec que tan- que a nivell d'ajudar-te de ja sigui en associacions o
T.7	ja sigui a la pròpia universitat en els serveis que ofereixen d'inserció laboral

<p>T.8 T.9 T.10</p>	<p>són molt importants. Amb mi han sigut molt importants. Ara és un primer pas i potser llavors tu ja tens aquests coneixements i ja ho podràs fer de la teva manera. Però un primer pas que t'ho expliquin, el que dèiem. A veure, fins i tot jo tinc mancances, hauria de tenir més estratègies a l'hora d'encarar una entrevista per saber posar el que tinc. Llavors t'acabes espavilant, sempre t'espaviles, però una primera orientació, que te la busques en una associació externa o la universitat, quan acabes, que te la pugui oferir, jo crec que és molt important.</p> <p>174.T.4- La meva titulació d'enginyer tècnic industrial especialitzat en electrònica</p> <p>57.T.5- Cap, perquè no faig la feina per la que estic preparada.</p> <p>129.T.7- Uhm...les pràctiques...</p> <p>475-479.T.7- Les pràctiques de les universitats, després uhm... els serveis d'inserció per persones amb discapacitat faciliten, però facilitarien molt més si estiguessin realment més formals...els insertors ??? 46:05, si realment treballessin en xarxa, si hi hagués més conscienciació a les empreses, no només que la facin al personal d'aquestes empreses, sinó les pròpies persones amb discapacitat...</p> <p>Que treballin en el sector d'aquesta mateixa empresa. Com a model...</p> <p>120.T.8- Ganan en calidad humana, y después, es decir, cuando. Una cosa que valoran mucho en el mundo farmacéutico es poder trabajar en equipo. Entonces, claro, yo necesito trabajar en equipo, no es que, que me guste o no me deje de gustar, es que yo necesito estar en un equipo, de trabajar en equipo. Eso hay empresas también lo valoran.</p> <p>124.T.8- Bueno, lo que he dicho. Creo que la, es decir, hacer prácticas y (...) bueno.</p> <p>132-134.T.8- Bueno, coneixement, no?... Se'ns dubte.</p> <p>80.T.10- Potser, fer pràctiques en empreses, perquè és una cosa que clar, l'empresa en sí, està obligada agafar-te, bueno, també hi ha convenis,...</p> <p>90-T.10- Clar, és que això l'empresa, o sigui, jo crec que tinc unes virtuts, ..., jo treballa més lent però també treballa amb més cautela. I el fet de treballar així també et porta a l'excel·lència...</p>
<p>Núm. identificació</p>	<p>CATEGORIA: <i>Febleses</i>. Fa referència a totes les situacions que els participants, verbalitzen com a elements febles per a la inserció laboral.</p>
<p>T.1 T.3 T.4 T.5 T.6 T.7 T.8 T.10</p>	<p>176.T.1- ...Per mi el més difícil seria trobar un treball estable</p> <p>178.T.1- ...la legislació tampoc facilita les coses, o no t'informen del que hauríem de saber.</p> <p>180.T.1- ...volen que sàpigues una mica de tot...</p> <p>302.T.3- Ai, bueno, el primer factor és la por d'un mateix.</p> <p>304.T.3- Sí, aquesta és la primera barrera. Si tu creus que no podràs treballar d'una cosa pel que tens, evidentment no hi haurà, no hi haurà solució. Si tu creus que podràs llavors, si busques trobes, no? Diuen? Per tant, això. Llavors, cal tenir formació per part de les empreses. Si a les empreses ja, doncs, diuen <i>aquest no perquè té una discapacitat i només portarà que problemes, XXX (49:10)</i> també entenc que hi ha d'haver la sensibilització aquesta per part de XXX (49:15).</p> <p>114.T.4- ...La meva limitació és que li tinc pànic al telèfon.</p> <p>250.T.4- I un altre problema que tinc és que en el currículum posa el número de telèfon d'una altra persona.</p> <p>254-258.T.4- Era pf, clar t'agafen, perquè tenia el telèfon del meu pare, en aquell no puc posar el meu telèfon, ojalà pogués, però no puc Poso el correu a més a més, diu "preferiblement contacte per via mail", no tots ho feien...</p> <p>No tots ho feien... Trucaven, es posava el meu pare i... i això ja fa una mica de reticència...</p>

	<p>540.T.4- Hi ha empreses... les empreses haurien de saber que no som tontos nosaltres, no som tontos, es pensen que som tontos... No som deficients, amb tots els respectes, no som deficients mentals.</p> <p>544-548.T.4- No hi ha res més que ho vegin ells mateixos... No hi ha més, no hi ha més, que ho vegin ells... Insistir. No hi ha més manera eh, Montserrat. Com ho demostres?</p> <p>599-601.T.4- Jo crec que lo dels centres especials Jo, és la meva opinió, crec que s'han de treure</p> <p>635.T.4- Bàsicament, tenim por... Quan anem a una entrevista, tenim por que es pensin que pe la discapacitat no siguis capaç de, de fer el que em demanen... I que em discriminin... Al currículum, no sabem si em de posar discapacitat o no, no sabem si és bo posar-ho o no, no ho sabem, però potser que l'empresa miri el currículum, té la titulació, però té una discapacitat i digui "uy, aquest fora, no m'interessa, fora, a per un altre", i se'n va a la paperera o no ho sabem. Això ho saben les empreses, ho hauries de preguntar a les empreses</p> <p>34.T.5- Que no et donen oportunitats</p> <p>59.T.5- La mala percepció que es té de les malalties mental i de les discapacitats visibles.</p> <p>59.T.6- La meva discapacitat, sobretot la sordesa perquè m'ha limitat trobar feines més qualificades com treballar amb oficines per limitacions d'atendre al públic, el telèfon...</p> <p>263.T.7- No, sobretot la manca de possibilitats, donat la situació econòmica actual, donat... Bueno, diferents factors, no? Suposo jo, però sí que és veritat que la situació actual doncs dificulta...</p> <p>386.T.7- Perquè arriba un moment que a l'entrevista no t'han preguntat res de la feina a la que tu vols accedir, sinó que tot és: "i això com ho faries?" i "Això no ho pots fer" i "lo altre..."</p> <p>422.T.7- Sí, sí... La visibilitat i sobretot, també tots els prejudicis socials, no, que té la gent, és a dir, ehm, la discapacitat visual, per les empreses, és a dir, per la gent del carrer sobretot, però també per les empreses, que aquesta idea la tingui doncs una senyora que em trobo pel carrer doncs bueno, pot ser; però que la tingui una empresa ja és més... moltes empreses tenen la idea que, tens discapacitat visual, has de treballar a la ONCE venent cupons o si no has de treballar a la ONCE, amb la teva formació, però a la ONCE.</p> <p>485-489.T.7- Doncs el principal és la situació econòmica actual, no? I després el desconeixement en quant a la manca de formació, no? ...Tant d'empresaris com de fundacions, i després doncs és això, no? Els prejudicis que encara segueix tenint la gent.</p> <p>128.T.8- Hombre, el obstáculo es que la gente no te, es decir, no te ayude, es decir, o no te valoren, es decir, el obstáculo es un poco (...) no estar en un ambiente de trabajo.</p> <p>194.T.10- L'entrevista...</p>
Núm. identificació	CATEGORIA: <i>Crisis</i> . Aplega comentaris de la influència del moment actual de crisi econòmica i l'obtenció d'un lloc de treball.
T.3 T.4 T.5 T.6 T.7 T.8 T.10	<p>20.T.3- ... la crisi que tampoc hi ha ajudat, evidentment.</p> <p>345-349.T.4- Ens ha pillat de ple la crisi, ens ha pillat ben de ple, a la meva generació no sóc l'únic... No sóc l'únic, però pot influir. Sí, pot influir</p> <p>20.T.5- per què no n'hi ha prou amb la llicenciatura i ens demanen de tot i jo no puc formar-me més. A més quan veuen que parlo malament es pensen que no podré fer la feina. Primer es pensen que estic constipada però quan veuen que és per sempre, em diuen que no puc fer classes...i...no em donen l'oportunitat.</p> <p>20.T.6- : Simplement que quan volia buscar feina relacionada amb els meus estudis universitaris, estava la borsa de treball tancada i com que estem passant</p>

	<p>per un moment de crisi, no sabien tampoc quan tornarien a fer la convocatòria i també com que els polítics han fet moltes retallades amb educació, encara hi ha menys possibilitats de trobar feina, per això he aprofitat per marxar a l'estranger per provar una nova experiència.</p> <p>34.T.6- La crisis europea, les retallades polítiques amb educació...</p> <p>60.T.7- Uhm... Sí, en part diria que sí i en part uhm... no sé, també diria en aquesta decisió, no? Del departament...</p> <p>12.T.7- La empresa se cerró.</p> <p>72.T.7- Bueno, a ver, como es una empresa que ha ido, ha ido pa tras, ¿no? = Claro =, porque ha cerrado, pues, claro el último año, pues ha sido un poco desastre. Porque yo, cada vez yo aprendiendo más cosas, tenía más responsabilidades, claro, el último año pues esto se ha cortado, = claro =, por la, por la crisis. Si la empresa hubiera ido más, es decir, hubiera ido como tendría que haber ido, = claro =, pues cada vez hubiera tenido más responsabilidades, es decir, claro, hubiera sido, hubiera aumentado mis capacidades en el trabajo, = claro =.</p> <p>72.T.8- Bueno, a ver, como es una empresa que ha ido, ha ido pa tras, ¿no? = Claro =, porque ha cerrado, pues, claro el último año, pues ha sido un poco desastre. Porque yo, cada vez yo aprendiendo más cosas, tenía más responsabilidades, claro, el último año pues esto se ha cortado, = claro =, por la, por la crisis. Si la empresa hubiera ido más, es decir, hubiera ido como tendría que haber ido, = claro =, pues cada vez hubiera tenido más responsabilidades, es decir, claro, hubiera sido, hubiera aumentado mis capacidades en el trabajo, = claro =.</p> <p>160.T.10- Sí</p>
--	---

Annex 15

Categories codificades amb transcripció de les entrevistes amb
professionals de la inserció

DADES QUALITATIVES APORTADES PELS INSERTORS LABORALS

ÀMBIT A: Actuació del servei. Recull la informació del Servei sobre el plantejament que té en relació a la seva actuació amb els titulats universitaris amb discapacitat.

Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Tipus de servei que ofereix als titulats universitaris amb discapacitat.</i> Aglutina informació sobre el ventall de possibilitats que ofereixen als titulats universitaris amb discapacitat.
I.1 I.3 I.4 I.5 I.6 I.8 I.9 I.10	<p>20.I.1- Moltes vegades jo crec que no. També jo crec que moltes vegades possiblement és per la pròpia joventut que tenen, no?, que no li han sapigut donar valor. Però això també m'hi trobava molt uns amb els altres, no, que arrel, per això crec que un bon...que passin per un bon assessorament individualitzat sí és molt important. I aquest assessorament individualitzat sí ha de ser amb personal especialitzat per ajudar-los a reconèixer mmm els seus punts forts, no, les seves...</p> <p>96.I.1- Ah... des de la UPC, sempre hem tingut excés a assessorament individualitzat i per tant poden venir tantes vegades com necessitin amb una persona que els atindrà a nivell individual i un... la mitja de temps que es pot, mmm que pots estar amb aquella persona és una hora o una hora i mitja, per tant és una entrevista com... tenim la sort de poder fer entrevista llarga, diguéssim, eh... els tallers de recerca de feina, que crec que són molt importants.</p> <p>98.I.1- Els tallers han estat organitzats de diverses maneres, però mmm el model més estandaritzat és, per exemple, tallers de quatre hores, de un d'entrevista de treball, l'altre de proves psicotècniques, l'altre de... eines web 2.0, i l'altre... n'hi havia més. Ah! De dinàmica de grup, per exemple. Són tallers súper pràctics, pos el d'entrevista això: explicar una part, una part teòrica d'entrevista i després fer <i>Role Playings</i> a nivell d'entrevista. En el que per això et dic és molt important el grup, perquè si a vegades fas un <i>Role Playing</i> amb algú, pos sord o cec o el que sigui, i li fas segons quines preguntes, el grup també al·lucina de les respostes de segons qui =clar=. Per tant, per això crec que o també se li pot, li poden dir segons què que també va bé que ho senti aquella persona, no?</p> <p>102.I.1- També, també nosaltres, a part d'això, també fem sessions de competències. Per exemple, pues també un taller pràctic de... treball en equip, o de lideratge, o del que sigui que també eren d'unes tres hores o així, són com petites pastilles, que algunes procuraven que no les donar-les, no donar-les nosaltres, sinó que les vingués a donar alguna empresa o algú altre extern.</p> <p>104.I.1- O sigui que tenen mmm, jo crec que, com a mínim per seguretat personal, surten pre(-), prou preparats.</p> <p>40.I.3- No. No fem cap. O sigui, fem, l'acció genèrica, que faríem, per = per tothom =, per tothom, que és focalitzar molt, no? Nosaltres l'entrevista que fem, ells per apuntar-se, no es poden apuntar online. = D'acord =. O sigui, que és, nosaltres hem de validar les dades, i fem, sempre dediquem de mitjana: entre mitja hora, 30, 40 minuts l'entrevista. = D'acord =. En la qual, a part de les dades, i després doncs valorar que, sempre, ens manifesten la seva disponibilitat i els seus interessos. Llavors, ens, ens fem molt, amb, sobretot, és, el focus està en el currículum que el considerem com una eina bàsica, unit al currículum, carta de motivació o carta de presentació, = sí =, llavors, per tant sí, ara (...) lo altre no, = no =, de dir: mira, que això estaria molt bé, lògicament també dir: tens aquesta discapacitat i tu tens la possibilitat d'aquí de, = de donar-li la volta =, no.</p> <p>L'únic debat que es generava sempre era el fet de dir: ho faig visible o no ho faig visible, = clar i quan =, i ho poso en grau, i ho poso en grau i quan, exactament, = clar, i quan, m'espero a l'entrevista =, m'espero a l'entrevista, ho poso ja d'entrada, = ho faig abans =, perquè penso que així també potser, algú ten-, recordo ara un cas de dir: no, no, jo cap problema perquè així també</p>

saben, el que tinc = clar =, i que d'això, i potser, potser se'm pot beneficiar amb certs casos amb aquesta discriminació positiva, perquè diuen: ostres tu mira, = clar =, tindrem un benefici fiscal, això. Quan us, deia abans això el tema de certes empreses, no? = Clar =. Doncs, inclús més multinacionals que tenen com molt clar.

Però, l'acció concreta de, més enllà del que es pugui generar espontàniament de la conversa, de dir: ostres, mira jo t'aconsejo, això i tal, = d'acord =. Sempre ha existit molt que després clar, com és lògic, de que, que fessin finalment el que, ells també se sentissin còmodes de defensar en l'entrevista i en d'això, = clar, clar =, tampoc es tractava de coaccionar a ningú, = no, no, no, no, no, no, d'acord =.

28.I.4- Nosaltres fem servir dues vies. =ah, si?= És a dir, per una banda tota la part d'incorporació a una empresa, sigui una empresa ordinària o centre especial =sí= i per altra banda fem un recolzament a la persona que vulgui constituir l'empresa pel seu compte. Es a dir, ena persona amb discapacitat que vulgui crear la seva empresa doncs també fem tot l'assessorament, des de tallers de motivació per engrescar a la gent i explicar-los que vol dir, tallers més específics del que és un pla d'empresa i després doncs tot un seguit d'assessoraments individuals per fer el pla de viabilitat del projecte i un acompanyament un cop s'ha iniciat.

46.I.4- Buenu, si que hi ha serveis generals per tothom que són, doncs, aquesta primera entrevista, el conèixer bé a la persona, les capacitats...=sí= Després fem un conjunt de tallers d'habilitats, doncs hi ha persones pues que necessiten tallers de... pues de recerca de feina, més específics a la recerca de feina =sí=, uns altres més a treballar habilitats personals, pues igual més tema d'autoestima però tot...és a dir, habilitats però totes encaminades sempre a trobar una feina. És a dir, si treballem temes d'autoestima és perquè el dia que vagin a l'entrevista es sàpiguen vendre en lloc de tirar-se pedres, no? I després hi ha tota una altra part que són... que és formació ocupacional, que per exemple en el cas dels titulats universitaris doncs...pot haver algú que vulgui millorar doncs en temes doncs d'ofimàtica, de programes específics, de access, de excel =sí= o de word avançat, això tant...tant en tenim tant en format ehh online =sí= com puntualment en format presencial. A més a més, pels titulats universitaris si que tenim un master, hi ha un...un MBA que és...buenu, cada any o cada dos anys, depèn dels anys doncs és cada any o alguna edició és...és bianual, doncs és un MBA que es fa a Madrid, llavors doncs nosaltres paguem...paguem la formació i per la gent que és de fora de Madrid doncs també tenen...tenen una beca per poguer...=per poguer donar= per poguer doncs viure =clar, clar...pel desplaçament i viure allà= amb un mínim =d'acord=. Després ehh estem treballant ara doncs tot un nou projecte de pràctiques per persones que estan encara estudiant, que estan acabant la carrera, estem arribant a acords amb diverses universitats precisament doncs per ajudar a aquestes persones a que trobin una empresa on fer pràctiques =clar= perquè a vegades el problema que tenen es que no s'acaben de treure la titulació perquè no trobaven on fer aquestes pràctiques. Doncs és un dels altres serveis que estem...que estem oferint en aquest sentit. I a més a més, estem doncs fent alguns projectes concrets =sí=, més específics, que aquests doncs ja no són cada any, sinó que van sorgint, un any és un, un altre any és un altre, ja sigui de (...) a títol individual com a vegades ho fem amb col·laboració doncs amb alguna empresa, que seria doncs ehh becar a...pues a algunes persones per accedir pues a algun màster, per exemple a...pues ara hi ha sis persones d'aquí Catalunya que han accedit a un màster d'economia social, ehh, doncs hi ha unes beques garrigues, que conjuntament amb l'empresa garriga =sí= de fundació ONCE doncs també s'està becant a titulats universitaris, hi ha un (...) hi ha un altre projecte específic per periodistes amb discapacitat amb unes

pràctiques becades també amb...amb col·laboració amb una tercera...amb una tercera entitat, van sorgint projectes així de (...) de manera (...) de manera puntual.

81.I.5- Sí, = vull dir és atenció personalitzada =, ostres aquesta persona mira que està estudiant aquesta carrera, doncs, se'l truca per dir-li: tenim el circuit (XXX), tenim el circuit feina, a moure't pels dos, perquè igual mentre no et surti la feina, aprofita't de la beca, perquè a més a més, hi ha empreses que estant pagant de beca 500 euros per 5 hores al dia, = carai =. (...) Si, pos, sembla una jornada laboral, (...) per estar aprenen i no tenir la responsabilitat del lloc, no està gens malament, = oi tant =, i a sobre amb uns noms darrera d'empresa, = clar =, importants, amb equips d'in-, bueno, amb equips potentíssims i gent que està fent, desenvolupant àrees, l'aprenentatge que agafen allà, "l'expertis" = i tant = que tenen és increïble. Doncs, nosaltres és: escolta que jo em moc a les dues fitxes eh, si vols, sí, sí, perfecte. Però no tenim com a protocol, no el tenim com a tal. = D'acord, d'acord =.

26.I.6 (1ra part) - Depèn de cadascun cas perquè és totalment personalitzat i els que ja tenen habilitats no cal tant temps i els que hi dediques més temps són els que sovint no es poden inserir.

28.I.7- A veure, els hi oferim... Doncs això, bàsicament el que els hi oferim és un acompanyament en tot el procés de recerca de feina, tan en el moment de dissenyar un pla d'actuació; de millorar la seva ocupabilitat, és a dir, quan una persona no té clar a què es vol dedicar, doncs a tot el procés d'assessorament i d'acompanyament per definir quin és el seu objectiu laboral; tota la feina de recerca de feina, millorar la recerca de feina... quins són els canals que pot utilitzar, com empoderar-se per ser més autònom en aquesta recerca de feina; i després la fase d'acompanyament al lloc de feina, que creiem que també és molt important... per accedir a aquesta feina en igualtat de condicions que un altre company però també, i sobretot, per mantenir aquesta feina en el temps, perquè moltes vegades ens trobem que no només, no és tan o més important mantenir un lloc de feina com aconseguir-lo; i llavors si l'acompanyament no es fa en aquesta fase doncs, moltes vegades, podem...

32.I.7- Sí

106.I.7-Clar, depèn, eh! Perquè hi ha una part d'aquest itinerari personal que dèiem, que està molt centrat en la persona i és consensuat amb la persona; i llavors, dintre d'aquest itinerari pactat hi hauran accions grupals, hi hauran accions individuals, val? Formació com a tal, doncs si és formació en el que són les competències per millorar la recerca de feina, formació sobre com és el mercat laboral, com em posiciono jo dintre d'aquest mercat laboral, estratègies per millorar la recerca de feina, estratègies per millorar una entrevista de feina,... totes aquestes actuacions són d'aquelles que es fan a nivell grupal; i després, una formació més individual segons les necessitats de cadascú ja es treballa a nivell de tutories.

108.I.7- Molt interessant... Depèn. Com dèiem, és el mateix que l'itinerari individual, nosaltres no els hi donem cap fórmula, no els hi diem això s'ha de fer així, s'ha de fer aixà, sinó que els hi parlem de... possibilitats, i a partir d'aquí, cadascú s'acull o adapta segons el que se sent més còmode o el que... Hi ha persones que, per exemple, volen posar en el seu currículum que tenen una discapacitat, nosaltres sobre aquí, sí que ens posicionem més cap a... un currículum serveix per potenciar tot allò que tu tens, no tot allò que tu no tens, per tant, posar que tens una discapacitat no sé en quin punt et pot beneficiar, però bueno, si la persona decideix o segueix pensant que ho ha de posar doncs, perfecte. El que passa que aquí, llavors si que el que diem és que aquesta persona ha de poder defensar el que, ha de poder tenir molt ben argumentat, per ella, eh!, que en el seu currículum ho posi, no? Però alhora, si que nosaltres diem que, sempre i quan la persona es senti còmoda, ha de poder dir que té una

discapacitat en el moment de l'entrevista, en algun moment del procés de selecció, creiem que és bo que ho pugui dir. Creiem.

8.I.8- Sii. Dons mira, per una banda atenc aa, aa estudiants o titulats de la de la UPC i alguns que no son de la UPC ,també, eh. Estudiants o titulats eh universitaris amb discapacitat i a llavors pues quan, quan els atenc de fet és una primera entrevista, allà, allà hi ha una mica d'avaluació de que de quina especialitat tenen i de.. quin grau d'informació tenen sobre la, sobre sobre la recerca de feina... i tot una sèrie de coses no? que avaluem i... veure quines necessitats te aquella persona no?. Perquè, clar, moltes vegades la orientació no és només buscar feina i prou, no? És trobar la via de que aquella persona pugui arribar a tenir una feina. No? Alomillor de vegades pues aquella persona esta cobrant una pensió i... d'un tipus que no li permet treballar i... esta pensat pues de si... si ho prova de treballar de si no ho prova de si li trauran la pensió de si no li trauran. Hi ha tot una sèrie de coses o problemàtiques que ens podríem trobar i jo intento ajudar amb, amb tota la... amb amb lo que la gent, que és lo mes important. No? No nomes el el fet que ehh enviar ofertes de feina i prou no?... .Llavors això és una primera entrevista, es dona la informació que to(-) tota la informació que es pot tot lo que veus que no saben i després ehh se'ls hi ofereix pues que tornin a venir a fer entrevistes i a i a continuar treballant pues el tema de de buscar feina i de i d'estar més preparats per trobar una feina, no?. Això per una banda, amb els usuaris, no? Després també una part de l'orientació i potser la meva, es la part més important perquè clar a molts els hi ofereixes i no tenen i i no volen venir cada dos per tres a a.. a.. entrevista no?. Venen una vegada i ja està, no?. Això és la majoria. Si que hi ha petits grups pues que, que van repetint..no? i que de tant en tant venen.. no? I a llavors pues la part important de l'orientació potser es fa més eh hh pel correu electrònic... per telefano i a llavors clar lo que fem es.. emmm pues queee que tenen dubtes no? i.. e... T'envien un mail, et pregunten, mira jo vull fer un màster de no se quantos, i tinc algun descompte de discapacitat? O... escolta aquesta oferta que m'has enviat ehh... tal o qual... i vas allà pues eeh trobant solucions pues a les coses que et plantegen, no?. Ahhh apart d'això des de la UPC, com com que estic dins del servei UPC alumni.(...)UPC alumni... dona un servei ordinari, no? Que... que hi ha una borsa de treball i que hi ha... que es fan uns tallers de de formació, no? I a llavors també se'ls ofereixen aquests tallers, etcètera . vale i algun altre recurs a part del que és l'atenció individual, no?.

36.I.8- Mira jo quan vaig començar en el projecte, no? Em vaig plantejar-li a UPC alumni de fer algun taller que només fos per persones amb discapacitat, no? D'aquest col·lectiu, no? Estudiants o titulats de la UPC, lo que passa es que clar, el problema és que si amb els tallers normals hi ha poca gent, amb els, amb aquests n'hi ha menos. I inclús també un altre problema podria ser que de vegades hi ha persones amb discapacitat que no volen que se sàpiga.

26.I.9-: Passa que, = digues, digues =, en el nostre cas el servei, ben bé, no és un servei d'inserció laboral, no? Ni, ni, = d'orientació =, d'orientació laboral, = d'orientació =, sinó és d'orientació. O sigui, a efectes pràctics no seria un servei com els que disposa (XXX), = sí, sí =, o (XXX) o ECOM, de, d'inserció laboral en tant que intermediació, seguiment de la persona, sinó que és d'orientació. O sigui, nosaltres el que fem com a servei és rebre la demanda de les persones i orientar-la cap a serveis o cap a dispositius, poden ser laborals la majoria, però també podria ser de tipus sanitari. És a dir, la persona sinó és una demana de caire laboral seria un servei més socio-sanitari, no?

28.I.9- No, serveis d'inserció o directament, = recursos =, programes, = a programes =, recursos, dispositiu no necessàriament a un altre servei d'inserció perquè sinó seria molt, molt. Nosaltres el que fem és la valoració actual del cas, llavors, l'orientem ja directament cap a un recurs de tipus protegit o sí és

laboral, = sí =, protegit o un programa d'empresa ordinària o altra tipus de derivacions, per exemple, jo que sé, si és una persona que veiem que no està preparada encara per una inserció laboral doncs amb un servei prelaboral, sigui de la nostra agrupació o sigui d'una altra tipus de...

30.I.9- Molt, molt totalment.

38.I.8- no volen donar-ho a conèixer, no volen ehh, no volen que la resta de fent ho sàpiga i llavors, bueno intenten mantenir-ho en l'anonimat. Llavors dons per aquesta via potser també hi hauria algu que no voldria venir, no a un taller d'aquest tipus? En tot cas, no és una decisió meva, la UPC alumni va considerar que continuaria fent els tallers que feia, i que específic de discapacitat no s'ha arribat a fer. Vale? I llavors els tallers que s'estan fent actualment són, a veure, n'hi ha un sobre, l'entrevista de feina, n'hi ha un sobre probes psicotècniques, n'hi ha un sobre el branding personal, que és la teva imatge a través d'internet, la imatge que tu dones a través d'internet. I bueno, més o menys són tallers d'aquest tipus, no? Són tallers que sobretot son enfocats a recent titulats. Perquè una persona amb molta experiència ja no...

44.I.8- Clar, aviam és una cosa que, sobretot el que solem plantejar, és com la volen enfocar, no? Perquè és la seva llibertat d'enfocar-ho d'una forma o d'una altre, no? Però si que jo el que faig a la meva entrevista és preguntar-lis com ho volen enfocar.

46.I.8-vale? Perqué no és una cosa ehh, clar, la discapacitat no és un grup concret, és un grup amb molts subgrups molt diferents, i en aquest sentit cada tipus de discapacitat pot ser més convenient una cosa o una altre. No? Llavors, ehh, hi ha gent que, que m'ho pregunten en a mi, no? Com ho hauria d'enfocar això, no? Jo ho hauria de dir, no ho hauria de dir? Que hauria d'explicar, que no hauria d'explicar? Lo primer de tot és en el currículum ehh, ho poso o no ho poso? Si dic per exemple, jo puc optar a oferta. Em pregunten: Jo puc optar a una oferta ordinària i no dir que tinc la discapacitat? Si. I a llavors em diuen: oh però es que de vegades vaig a una ETT i i hi ha una pestanya en el formulari que em fan omplir que diu si tinc discapacitat. Joestic obligat a posar-ho o no? I clar, jo aquí ja no se que dir-los'hi (diu[dílzi]) però en la meva opinió, i em puc equivocar, és que no estan obligats, perquè és una pregunta sobre la seva privacitat que si és per una oferta concreta d'acord, però si és per, per... un formulari d'una ETT, jo no se si és una pregunta correcta en un formulari, mhh, estan preguntant sobre la seva privacitat. Llavors jo crec que bueno, davant d'això pues poden dir que no, per, per, per tenir l'opció a optar a ofertes ordinàries. Perque a lo millor això és una priva que els imperdeix entrar a les ofertes ordinàries

90.I.10- Sí. Nosaltres el que fem és un assessorament, una orientació del del perfil professional. Hi ha molts casos, un, una... bueno, l'orientació que ja entra dintre de l'orientació, una possible reconversió del perfil, perquè a vegades és mmm eh...en el cas dels titulats, bueno, per què no, no? Mmm si ha estat un un accident o la discapacitat ha estat sobrevinguda per algun motiu, moltes vegades necessiten fer un... =refer= bueno, lo que s'havien plantejat evidentment doncs ara potser ja no ho poden continuar fent, i han de tornar a iniciar un altre plantejament professional, no? Llavors nosaltres acompanyem amb tot aquest procés, i després lo que fem també és acompanyar en el procés de recerca de feina. Mmm sigui, o amb la millora de feina també, el que passa que actualment la millora de feina no, no hagi que al final canvia =sí, no si= i no la vol perdre =clar=. Però... fem tot aquest tipus de, tot aquest acompanyament mitjançant evidentment, doncs, assessorament curricular, en la comprensió del currículum... tot lo que és les noves ah... maneres de buscar feina, tot lo que és ajudar-los a fer un procés de pre(-) selecció, explicar què és un procés de selecció, mmm conèixer-se una mica ell mateix, ah... i tot lo que és la presentació d'ofertes. Estem darrere de la presentació d'ofertes, mirant

	<p>com és l'oferta, no? Bueno, depèn. Hi ha persones que necessiten més atenció, altres que mmm funcionen més autònomament, i després fem el seguiment de la inserció a veure com va tot, i també fem la prospecció, nosaltres anem a les empreses a a picar la porta també, per explicar lo que són les persones amb discapacitat i la borsa d'usuaris que tenim.</p> <p>172.I.10- A l'igual que amb la resta de demandants del nostre Servei, es fa una atenció personalitzada a tots els demandants de feina. No es pot estandarditzar el temps que es dedica a cada persona, es fa un itinerari flexible i personalitzat per cada cas.</p>
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Tipus de servei que ofereix a les empreses.</i> Aplega informació sobre el ventall de possibilitats que ofereixen a les empreses.
I.1 I.2 I.4 I.5 I.6 I.7	<p>24.I.1- Jo crec que, en general, eh..., bé. Perquè al ser un servei que s'havia de fer molt a mida, clar, era molt a mida tant per la persona =clar= com per l'empresa =clar= i també molt, molt ràpida i sincera, perquè clar, tu tens una borsa de treball que quasi s'ha fet nom i cognom de la gent que hi tens, i per tant, "necessito això". De seguida podies dir si ho tenies, si no ho tenies, eh... si potser tenies una cosa semblant i i negociar amb l'empresa si això mmm es podia, li podia, es podia encabir amb l'empresa o no... o sigui que jo penso que l'empresa que ha intentat mmm tractar algú amb nosaltres, en el moment que ho ha intentat, s'ha trobat amb un amb un amb un servei molt molt fet a mida, no, =d'acord= i això sol agradar.</p> <p>36.I.1- Depèn, és que, hi ha vegades, clar, normalment està subvencions, = sí =, però també és complicat perquè també hi ha entitats que no hi ha ascensors, i per lo tant ja està traient un sector molt gran de la discapacitat, o per exemple no hi ha possibilitat de fer un bany més ample, o pos, no sé, mil històries, no? O per exemple, és molt important, nosaltres sempre ho diem, nosaltres fem formació als departaments, que es va a posar la persona, sempre dic, quan ens la demanin o nosaltres la oferim, òbviament, però volem també que les persones que estiguin a l'empresa, també estiguin assessorats i formats de que hi ha una persona amb discapacitat que estarà en allà.</p> <p>Perquè clar, per exemple és una persona, no sent, pos, "oye o no ve bien, lo que no puedes hacer es empezar hacer barbaridades delante suyo, o mira este, no sé que, de decir, criticar por detrás y aprovechas que no oye", hi ha una sèrie de coses a formar per les persones, no? Perquè moltes vegades trobo a la persona ideal però és que són els propis, el propi entorn que no.</p> <p>38.I.1- Personal especialitzat, 100%.</p> <p>40.I.1- Pues mira des de personal tècnic, nosaltres per exemple col·laborem amb entitats que ho fan, nosaltres tenim un tècnic específic per això, que es diu ----, que treballa específicament. I fem també per exemple, ara que ho penso, a part d'aquesta, d'aquesta diguem formació a aquestes persones, nosaltres també lo que fem, els departaments propis de recursos humans, perquè ells mateixos els puguin fer la selecció correcte de personal amb discapacitat perquè clar, avui en dia, dius: "todo el mundo se puede poner a seleccionar personal con discapacidad, no", = clar, clar =.</p> <p>No, o un centre, i t'ho dic així de clar, vull dir, hi ha, t'has d'especialitzar molt, i saber molt bé quina enfermetat, en que pot derivat, etc., o no et posis, és una opinió, no et posis de personal és millor que ho externalitzis. Nosaltres no fem selecció, però hi ha empreses que ho fan, bueno aquesta empresa sí que ho fa, nosaltres potser ho farem en el futur, però avui per avui no ho fem. Però realment, sí que formant aquestes empreses perquè aquestes persones amb recursos humans siguin capaces de seleccionar realment molt bé, no de que, insertin una persona i que després "dos meses más tarde, todo el proceso de selección no haya valido para nada".</p> <p>76.I.4- Home, per enquestes de satisfacció que anem fent =sí=, les empreses eh, clar, si troben algú =clar, a radera que fa (riu)= (riu) fantàstic. Si no</p>

acaben aconseguint cap candidat (...) “donen una atenció molt bona però no hem aconseguït...” però vaja, en general és una valoració positiva, sobre un 8 o així, vull dir que bé.

132.I.4- Doncs animant-los a contractar, perquè la veritat és que aquelles empreses que fan l’aposta i contracten a algú, després ens tornen a trucar =clar=. Ens tornen a trucar...a la que tenen un lloc de feina ens tornen a trucar a veure si tenim a algú.

23.I.5- Clar, nosalt-, nosalt-, o sigui, (...) clar, jo, és que aquí ara ja no només, el problema és que estem en un moment de masses escenaris, val, quan dic masses escenaris és: estem en un moment de com que a nosaltres evidentment al dedicar-nos al que ens dediquem ens ha enganxat la crisi, ens ha afectat molt com a grup, perquè clar el nostre producte estrella, o sea lo que venem, fa quatre anys que no hi existeix quasi bé, que és el treball, no?. Doncs, clar, tot això ens ha perjudicat a nivell d’estructura, doncs que fa, que abans s’atenia pos a la gent anava venint i se’ls anava entrevistant, si que és veritat que ara ens hem tornat bastant més selectius a l’hora d’entrevistar, no podem entrevistar a tothom perquè no tenim capacitat de mans. Abans podíem tenir, abans érem set persones, ara som dos.

Però, a l’universitari sempre se l’atén perquè per a nosaltres l’universitari és aquest “nirlo blanco” que busquen les empreses. Doncs, una persona universitària és, sempre se l’entrevista i se li comenta segons el perfil, si veiem que és un perfil que pot ser un perfil recurrent de dir: ostres, pos mira, per lo que estem veient nosaltres sí com a sector el tenim, com a Manpower, nosaltres som experts en el món del treball, però nosaltres no tenim tot el treball, perquè per exemple, docència no passa pel treball temporal, no passa pel món consultoria de selecció, va pel Departament d’Ensenyament o a través dels col·legis. Però, nosaltres el món industrial és nostre, el món serveis és nostre, el món hostaleria és nostre. Depèn d’aquell universitari quin és el sector li diem: si vas cap aquí, fem dos coses: buscar-li l’oferta que es pugui adequar al seu perfil, però igualment, encara que no hi hagi oferta, nosaltres enviem, nosaltres estem especialitats cada oficina, pos, Aragó està especialitzada en Call Center, Passeig de Gràcia en administració i tal, World Trade Center en tema d’agències, doncs, busquem de pos si ets una persona de comunicació i marketing i per la trajectòria o pel que estàs buscant creiem que l’oficina que té més ofertes, que té més “expertis” en aquest mercat és aquesta oficina, passem currículum i aquella oficina ja el comença a moure com a candidat. No esperem a l’oferta, una persona universitària sempre es mou tot i que no hi hagi lloc de feina. Perquè per a nosaltres, a part que és obli-, pel grup és el target que hem de moure. = D’acord =. Perfil amb discapacitat amb qualificat.

Doncs, per a nosaltres si que té aquesta relació, si ve, ens arriba a nosaltres i veiem que és d’un sector, (...) un jurista, nosaltres és molt difícil que ens arribi una petició de que busquen un persona per un perfil jurista, en tenim una ara, (...) però, és molt difícil, perquè per nosaltres és del col·legi d’advocats generalment. Doncs, que ens arribi a nosaltres una, puc dir una amb quatre anys que estic aquí. Pos si és així, l’orientem cap a quin sector es, on pot anar buscar aquesta demanda de feina. Però, un perfil qualificat amb discapacitat és mou i molt, però a més es mou, avanc-, ens avancem abans que arribi l’activitat, i inclús hi ha oficines nostres que arriba un moment, que clar, una oficina nostra coneix també el client de lo que vol, perquè porta tants anys demanant personal, que el que arribem a fent elles és inclús a oferir aquella persona (...) a l’empresa, escolta com que et conec, aquesta persona crec et pot encaixar perfectament, tingués en compte, i tingués en compte que té discapacitat, què vol dir? Que és Llei, que és bonificació, que és responsabilitat socioacumulativa, que és contribució a ciutadania, doncs, hi ha empreses que ho agraeixen molt, perquè diuen, ostres, jo us volia fer un moviment amb un

altre departament, però si aquesta persona que em pot interessar, (...) pos faig un altre moviment, = clar, faig un altre moviment i ja ho tinc tot =, per a nosaltres ja et dic, és molt petit, el, la, el gruix que ens arriba, però el que ens arribar el gruix que ens arriba es mou molt, = que es mou molt =, i sinó com a feina perquè no tenen experiència dintre els nostres projectes de becaris, = clar =, nosaltres fem uns projectes de becaris amb les empreses que no compleixen, perquè no poden complir, perquè realment, fa poc estàvem buscant auditors de qualitat, que pugin viatjar a nivell internacional, no n'hem trobat. Hem tingut l'oferta publicada molts mesos, però és que no, clar amb tres idiomes, però clar és que treballaven a aquí, França i Alemanya, dius. Però és que l'empresa és així, perquè tu coneixes els altres consultors i és que realment és així, = clar = no és que t'enganyin, és que són així. Doncs, una empresa que no pot aconseguir, a través de la mesura alternativa de donació que ens fan, el que fem es posar-los-hi persones becàries, que així els coneixen, ara fa poc per exemple, que també hem tingut cinc (XXX), els hi diem (XXX) perquè és una empresa de (XXX), dos ja estan treballant, se'ls han quedat, doncs és una forma ja (...).

25.I.5- Clar, nosaltres per exemple, a més a més formem amb això, en què es trobaran, què espera l'empresa, els hi fem el pla d'acollida de l'empresa i tot, llavors clar, i només amb els estudiants, els tutors d'empreses també, perquè a part de que reben estudiants, becaris, reben persones amb discapacitat, que no estan acostumats a tenir, (...) aleshores els hi fem una formació, no formació, una orientació sobre de la discapacitat, doncs si el teu departament el noi que tu et toca o la noia (...) té una discapacitat visual absoluta i va amb un gos pigall, les quatre instruccions bàsiques de respecte cap al gos pigall i cap a com li has de donar la feina, perquè la feina te la farà igualment, però, reconec, que avui en dia que estem en el món tecnològic, de tot per e-mail, pos la persona, el tutor et diu i bueno, com em comunico amb aquesta persona, com ho faré?, bueno pos, senzillament necessites el jaws o necessites aquest programa, que ve la ONCE i te l'instal·la, ah, i amb això ja ho tinc tot?, sí!, vale, doncs ja està la formació no?, o el tema del gos pigall per exemple, a hewlett (...), com que és un (...) una empresa enorme, enorme, enorme, enorme de metres i metres i metres de passadissos de metres i metres que jo em perdo sempre i fa sis anys que estic anant-hi i encara em segueixo perdent, i a més a més, tot diàfan, = clar =, (...) jo considero que és un lloc, a mi m'horroritza perquè mai se on estic, clar, has d'entrar, que allà hi haurà un gos perquè hi ha un menjador, perquè hi ha cafeteries, perquè clar són gossos molt entabanats però, però són gossos. Doncs, bueno, se'ls hi dóna, una mica, pos això quatre, quatre pautes.

Pos, en el meu departament tinc una persona auditiva i jo estic tot el dia viatjant, i jo el telèfon és la meua eina, doncs que es converteixi amb el What's app, no truquis, escriu i ja està, solucionat el teu problema no?, (...) és una mica que xutem que és empresa que acull aquests becaris, a dir, he d'estar tranquil i tenir aquestes quatre eines, = perfecte =, llavors, és el projecte, és el projecte clau, i està donant uns resultats, i a més a més, és que després estem tenint incorporacions d'aquestes noies en el món laboral, perquè ja tenen un expertis de sis mesos, un any treballant amb una empresa, a part de ser titulats, = clar = i clar estem parlant d'empreses com: L'Oréal, Electrolooks, Hewlett Packard, City, Barclays, ING, vull dir, = sí, sí =, que no venen de qualsevol sector no?, llavors, això per nosaltres, aquest és el projecte, que per nosaltres li donem, (...) li donem com molta empenta perquè creiem que és la millor inserció laboral.

43.I.5- No, no, o no. = o no =, a la que no hi ha predisposició encara t'allunya moltes vegades més aquesta realitat, per una cosa, el discurs que es parla en el món de l'empresa, és molt diferent al discurs que parlem a nivell social, (...) molt, i com que és, sí que vivim d'una part món social i vivim de la part de l'empresa, a la que estic el mig, em dono compte que hem fet molt, eh, i "ojo", lo que s'ha aprovat aquests dos mons, però increïble. Jo fa quatre anys, quan jo

m'adreçava en algunes de les grans entitats, i em presentava com a fund-, si em presentava com a Manpower no, no em volien ni obrir la porta, perquè nosaltres érem el "lobo malo" no?, treball temporal, explo-, bueno, també és veritat que hem tingut molt, jo crec durant molts anys ho hem fet molt malament potser perquè la Llei ens ho permetia fins que al final hem començat a fer les coses com toquen. Val, però la visió d'un grup Manpower, o tot això, pos bueno és, hem, hem manipulat massa el treball, hem jugat massa amb el ell, no? Doncs quan jo trucava com a Manpower, era, jo protegeixo la meva gent i tu me l'explotes. Quan trucaves com a fundació primer i marcaves molt a prop la fundació i des Manpower molt ràpid, i com que no els hi havia quedat molt gaire clar et deien, ens han dit fundació. (...) Clar, poc a poc, la situació a donat que s'han vist que nosaltres tenim la feina i ells tenen la gent, però ha costat, eh, ha sigut una feina d'anar a un Ajuntament, (...) i però tu com a fundació Manpower què és el que busques?, jo busco que la gent que m'arriba a mi tingui feina, lo mateix que tu. Doncs, tot això, si ens han passat a nivell d'entitats, (...) empresarialment que estan molt allunyats d'aquesta realitat = sí =, encara hi ha les dos dualitats. Jo crec que les fundacions i les entitats la nostra feina no és busca'ls-hi la gent només, perquè a més a més, nosaltres som sense ànim de lucre, tampoc no entrem en el parany de amb nosaltres no es paga i amb el meu, l'altre negoci nostre sí, pos vaia (XXX), no pervertir tampoc, = clar =, aquestes quantitats.

Però jo crec que la nostra figura és la d'aconsellar: a les empreses, aconsellar, aconsellar a fer un procés de selecció, aconsellar a fer una adaptació, aconsellar sobre la contractació, o sigui, a aconsellar. Que la gent tingui informació i si té informació, té capacitat de pensar amb allò, i ja decidirà si vol o no, i de relaxar el concepte, vull dir, una persona que entra, (...) a mi em funciona molt, a que una persona amb discapacitat t'entri a través d'un contracte de treball temporal. Client que està acostumat al treball temporal sap que el treball temporal, de qualsevol persona, si tu m'envies una persona que no és puntual, que no compleix, que no fa bé la feina, et diuen ja es fa. La tranquil·litat, de dir, bueno, pos, prova la discapacitat amb la mateixa tranquil·litat que és meu el treballador, perquè està contractat per mi; (...) al teu servei però està, és meu, tu mateix. Llavors, a sobre et serveix per la Llei, perquè a través del treball temporal et serveix en el client, a efectes del dos per cent que sigui meu, con-, guanyes llei, tens un opera-, que et funciona l'operari, et funciona la recepcionista, et funciona el de marketing, escolta, pos ja està no?.

I poc a poc, això si que estàvem, jo crec que ens hem de convertir amb aquest assessorar, el (XXX), = clar =, crec, hi ha molt discurs que l'entenc, i ojo, perquè, m'est-, em tiro pedres moltes vegades abocant aquest discurs em tiro pedres sobre lo que jo puc pensar realment com a Raquel, però bueno, em trobo en una situació que ara crec que aquesta és la millor punya per mi poder entrar-lo, jo entenc que el millor discurs es contracte aquesta persona amb un contracte indefinit, mínim d'un any que et bonificarà. Però quina empresa avui en dia es pot permetre contractar a un treballador amb un contracte indefinit, (...) molt poques eh, = oi tant =, si que alguna, doncs hem de ser realistes, si vaig amb el discurs social, de: és que si el contractes un any, mínim un any et bonificarà, aquell client pensarà eh, i sinó funciona? = sí, sí, me'lhaig de menjar durant un any =. Lo que perdo = sí =, de formació, d'inversió, de tot, no em compensa, doncs, (...) és lo que dèiem, són dos realitats molt allunyades, no!, jo crec que si saps captar aquell missatge, com ja em va bé amb grup ONCE, UNIVERSIA, = sí =, jo crec que s'estan creant un tipus fundacions precisament amb un tarannà que coneixen molt bé la necessitat d'aquell client, per això són grans, per això són, per això estan funcionant, = d'acord =, jo crec que si anem amb aquest discurs sí que arribarà un moment que hi haurà un equilibri.

	<p>14.I.6- Bé, perquè els hi apropem el perfil ideal per la seva empresa. Cal tenir en compte que no es fa així i t'equivoques amb la persona, ja estàs tancant la porta a que l'empresa en vulgui un altre i una porta que es tanca ja no s'obre i llavors cal buscar noves empreses i sempre començar de nou.</p> <p>34.I.7- També</p> <p>36.I.7-És una formació que fem sobre, bàsicament, estratègies de comunicació, com eliminar les possibles barreres de comunicació que pugui haver-hi entre la persona i els seus companys i companyes, o els caps intermitjos... El que passa és que és una formació que la fem a demanda de l'empresa, no, no la oferim sempre, o no la fem sempre que una persona s'incorpora; però sí que quan... sí que la oferim sempre quan nosaltres visitem una empresa, però ha de ser que hi hagi una necessitat</p>
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Tractament de la discapacitat</i> . Recull informació sobre el tractament que donen, com a servei, a la discapacitat des de la pròpia filosofia del servei.
I.1 I.2 I.3 I.4 I.5 I.6 I.7 I.8 I.9 I.10	<p>8.I.1(1ra part) - Jo sempre he defensat que hi hagi tota una part totalment, que que comparteixin la major part de de les eines, per què? Perquè a mi m'interessa per exemple que facin els mateixos tallers amb els altres, perquè si no perden el <i>networking</i> amb altres professionals que també tindran oportunitats, i que el que necessiten és possiblement un recolzament en algunes mmm qüestions especialitzades.</p> <p>8-I.1 (2na part) - Però sempre recolzo que sí entrin dintre del mateix sistema, perquè si no, mmm no no fem integració, no fem diversitat, el que fem és, tornem a fer discriminació positiva amb una cosa que potser no cal que sigui en tots als aspectes.</p> <p>10.I.1- I perquè així ajudem a tot, perquè per exemple, un dels projectes en els quals jo hi creia molt, era que moltes vegades, quan inserim a una persona amb discapacitat en un entorn laboral, el director està molt convençut, recursos humans està molt convençut, però els altres companys són els que no acaben acceptar aquesta, mmm no sabem com tractar aquesta discapacitat. Si hi ha, jo com educadora, no, des del principi, ja t'estàs trobant, o sigui, ja estan treballant plegats un enginyer amb discapacitat i un enginyer sense discapacitat, en el moment de trobar feina,també estem educant als que no tenen discapacitat, no, que no s'imaginem que algú amb discapacitat potser pugui portar la mateixa feina que ells, no?</p> <p>140.I.1- No. És que és divers. O sigui, som diversos. És que a lo millor si preguntes mmm creus que hi ha alguna cosa que jo a lo millor jo no puc donar i ho pot donar un company meu de psicologia, és que aquí estem parlant de la diversitat com a persones també, no? I com a com(-), cada persona té unes competències, i uns punts forts i uns punts dèbils, i són diferents. Però com a persones. És que jo el que veig és que seguim donant voltes a la diversitat com si fos menys, no, com si la dis-capacitat.</p> <p>84.I.1- Perquè si no és "aquest cobra igual que jo i per què ha de treballar quatre hores i anar a descansar?" Bueno noi, a veure, perquè és diferent, perquè si no descansa, doncs...= d'acord=. Aquí és on hi han problemes importants.</p> <p>4.T.2- Sí, es diu Jo.com, és un portal de feina especialitzada en persones amb discapacitat.</p> <p>30.I.2- Aquests titulats, normalment, no usaran mai de la vida plataformes bueno, com centres especials, associacions, perquè és una bogeria, no ho faran. Es, se sentirien discapacitats, cosa que no, que no ho són, no? O que no ho volen ser, o que no serien en moltes, en molts termes, no? O fins i tot una persona titulada que ha tingut un accident o una malaltia, i greu, i té discapacitat, perquè no té cap via respiratòria, = sí, sí =, mil històries, és que n'hi ha mil, = sí, sí sí =, per què ha de ser una fundació?</p> <p>Sempre parlo de recerca de feina, òbviament, després a nivell, bueno, pots</p>

“apollar” diversitat no? De coses, però a nivell de feina per què has d’estar a una associació, centre especial de feina que et busquin feina? = De fet, una miqueta la idea... =, ves a una ETT, saps el que et vull dir? = Clar, clar =, una ETT normal.

32.I.2- No, no, absolutament no, perquè la gent encara té aquesta venda posada, = vale =, no, no, absolutament.

34.I.2- Clar, clar, pensa que la, bueno, però la discapacitat ho és fins a un límit, perquè per exemple si li dones les eines, clar, és que jo, jo cuidado perquè tot lo que et digui no ho hauràs sentit en te vida, però és una opinió personal i com estem treballant. Cuidado, perquè nosaltres no anem de “pobrecitos discapacitados”, no, no, perdona l’empresa busca calers igual que compleixis. I si tu a l’empresa ets el millor, jo no vull que t’agafi l’empresa en a tu per perquè “pobrecito con discapacidad y tengo que cumplir el 2”, no. Nosaltres lo que es tracta, que per això ens hi estem trobant tant, és “yo te busco el mejor profesional que vas a tener para esto, y lo vas a tener ahí”, vale? Treballarà amb tu, i li pots exigir exactament lo mateix que el ---- i la ----. Lo mateix, per què? Perquè tu li estàs dep-, unes eines, per exemple, si va amb cadira de rodes, li faràs més gran bany o el que sigui, si té una dificultat pues auditiva, visual, li falta una ma, tal, pues li adequaràs el seu puesto laboral, o, no ho sé.

Per exemple la meva parella té el 50% de discapacitat en un ull, no? Pos, tenir unes pantalles així en el “trabajo, ¿y qué? ¿Le tienes que exigir menos? ¿Por qué es discapacido? No, perdona te estoy...”, d’una pantalla que val una pasta, vale? Llavors m’has de complir igual que els altres, jo no et demano més, però m’has de complir igual.

Això és lo que, lo que les empreses els hi estant interessant òbviament, però és lo que jo vull, nosaltres volem, aquesta és la nostra filosofia, de, “de discapacidad pobrecitos, no, pobrecitos no”.

20.I.3 (1ra part) - Sí, o sigui, hem, la, a efectes de protocol d’inscripció, de, doncs, no hi ha cap mena de, de diferència, ni en el tractament.

28.I.4- Nosaltres fem servir dues vies. =ah, si?= És a dir, per una banda tota la part d’incorporació a una empresa, sigui una empresa ordinària o centre especial =sí= i per altra banda fem un recolzament a la persona que vulgui constituir l’empresa pel seu compte. Es a dir, ena persona amb discapacitat que vulgui crear la seva empresa doncs també fem tot l’assessorament, des de tallers de motivació per engrescar a la gent i explicar-los que vol dir, tallers mes específics del que és un pla d’empresa i després doncs tot un seguit d’assessoraments individuals per fer el pla de viabilitat del projecte i un acompanyament un cop s’ha iniciat.

32.I.4- Llavors pot haver persones amb...amb una discapacitat ehh important, severa, amb greus problemes de mobilitat, persones doncs sense resta visual, persones amb (...) pues ehh (...) amb discapacitat auditiva però que tinguin...pues greus problemes =sí= de comunicació, que aquestes persones si que necessitaran mes (...) o un acompanyament o un treball previ amb l’empresa. I hi haurà altres persones que segons la seva discapacitat, que serà més lleu o d’un altre tipus potser no necessitaran tant un servei específic.

36.I.4- I a més a més, a totes dues, si que els recomanaria que anessin a serveis generalistes.

38.I.4- És a dir que tot tipus, tant si tenen una discapacitat més important o menys, ehh a totes dues recomanaria que anessin a serveis generalistes per (...) per titulats universitaris i a serveis pensats per persones amb discapacitat.

42.I.4- Els...els serveix generalistes per dos motius. Perquè quan una empresa busca un titulat o una titulada universitària recorren a aquests serveis =clar=. Doncs a la borsa de treball de la universitat o a un servei generalista. Per tant les ofertes que els poden interessar estan allà. I si (...) i per tant les empreses si volen trobar a algú és allà on recorreran =d’acord=. Si després l’empresa ehh

pues detecta que aquella persona té una discapacitat i que cal, o potser no cal, adaptació, ja és un addicional =d'acord=, però com a mínim estem donant l'opció tant a la persona com a l'empresa de posar-se en contacte =d'acord=, tant si l'empresa té pensat incorporar algú amb discapacitat o no =d'acord=. Estem prioritzant la titulació universitària =clar=. Per la part de la discapacitat, una miqueta seria l'altra vesant, no? Quan una empresa vol incorporar algun discapacitat, vol o...o té l'obligació legal =sí= i s'acull a aquesta via d'incorporar a algun discapacitat, doncs és més probable que recorri a un servei especialitzat, on tota la borsa de treball siguin persones amb discapacitat, tant si vol un titulat universitari com si vol una persona que no té cap (...) cap formació o cap experiència =d'acord=. Llavors ehh és important que les borses de treball amb persones amb discapacitat també tinguem perfils (...) perfils alts perquè quan ens (...) quan estem en contacte amb una empresa sempre el que li demanem és "digam quins llocs de feina tens" =clar=, tant si necessites un director comercial, com si necessites doncs després la persona que anirà a fer la neteja =clar= o després qui farà de conserge o qui atindrà al telèfon.

18.I.5- En absolut, comença a ser-ho, = comença a ser-ho =, comença a ser-ho, (...), fa quatre anys, no!

19.I.5-Perquè no. La (...), clar, tot és potser és molt a nivell de percepció, perquè = sí, si = que hi ha ascendències, i quan ho comparteixes amb gent veus que tots tenim la mateixa no?.

12.I.6- No, així accedeixen a ofertes que tenen les empreses només per a ells. Així els hi podem oferir el candidat ideal per la feina que han de desenvolupar, els hi oferim formació individual sobre com presentar-se a una entrevista, com fer un currículum.

22.I.7- No

24.I.7- No

8.I.8- ...e em dedico a buscar ofertes de feina no? Que siguin específiques per persones amb discapacitat...

186.I.8- No,

188.I.8- Aviam, el que dèiem, no? Hi ha, hi ha un XX de persones amb discapacitat que pel tipus de discapacitat que tenen és una discapacitat, jo no vull dir lleu, perquè cadascú te lo seu,

190.I.8- Però que de cara a la feina potser és més lleu, no? Per exemple, una pe(-), sobretot la gent que es va recuperant també de, de, de lo que li ha passat, no? Una persona que l'han operat, i que li han fet un transplantament, és prou greu, però a lo millor al cap d'un temps, encara continua tenint el certificat de discapacitat i.. i no té cap problema a la feina.

198.I.8- Clar eeen aquest cas, jo crec que és una, és un.. és un plus oferir-lis que a mes a més de la busqueda ordinària que poden fer, busquin, eh, ofertes per persones amb discapacitat.

202.I.8- però resulta, que hi ha, eh, hi ha nois que tenen la situació totalment contrària. És, una persona que no pot anar a una oferta ordinària, i que si hi va té poques possibilitats. Vale? Per exemple, per dir algo, una persona cega eh, pots, pots tirar un currículum en una oferta ordinària, pots presentar-te allà, però com a mínim sorprendràs a l'entrevistador. Dirà ostres no sabia que eres cec! Pots dir-ho a la trucada, vale? En aquest sentit pots optar. Inclús hi ha un altre col·lectiu dintre que seria la persona queee... que és que mes val que no ho provi de, de d'anar a una oferta ordinària perquè... el tipus de discapacitat no se, una persona que té una lesió cerebral... que té una disminució intel·lectual... que té certes coses eh, millor que no perdi massa el temps en, ah, amb un tipus de busqueda que el frustrarà molt i que és dediqui a un tipus d'ofertes en llocs més protegits, en un lloc que, que busquin, que es busqui un lloc de treball molt específic, vale? A la UPC tenim algun usuari que, que té

	<p>una discapacitat adquirida posterior a haver estudiat la carrera. I a llavors, clar, en aquí mhh, pot donar-se una situació d'aquest tipus, no?</p> <p>24.I.9- El servei en tenim derivats des de, des de proveïdors sanitaris, des de salut mental ens venen derivats, des de serveis primaris de tipus social, des de les pròpies entitats nostres i d'altres agrupacions i federacions amb les que som afins.</p> <p>74.I.10- Evidentment si si en algun moment a... el servei, només cal tenir la sensibilitat, eh, i preguntar, perquè... la única diferència que hi ha entre un tècnic, eh...com jo, com podríem dir, que sóc una persona especialitzada amb discapacitat, i un tècnic, al costat meu, que sàpiga d'inserció laboral i que no tingui cap especialització, és que jo m'atreviré a preguntar a la persona quina discapacitat té, que me l'expliqui, que m'expliqui quina és la disfunció, perquè a mi que em digui "jo tinc espina bífida" i a mi això m'explica =no res, no massa res= una mica més que a la persona tècnica, però poc més. Perquè l'espina bífida pot ser tan complexa! Tan complexa com aquella persona és. Perquè aquella persona pot tenir, des d'una afectació aquí fins aquí, des de que, a més a més, una persona amb molta afect(-) amb molta afectació té una energia que és capaç de no se sa(-)... primera afectació pot ser diferent, després la persona és diferent, després, bueno. I això amb una malaltia que és eh... (...) no, de fet l'espina bífida és complexíssima, totes =sí, sí, sí, sí=, els discapacitats =sí= són molt complexes =sí= i poden tenir afectacions diversssís(-), molt diverses. Jo li haig de preguntar a la persona què és lo que no pot fer, com l'afecta la funcionalitat i... en què la condiciona a nivell de feina. Si el tècnic s'atreveix a preguntar tot això des del respecte i des del desconeixement, perquè un ha de dir "jo no, eh, de tu no sé". "Ah! Espina bífida, ja sé". No, =no, no= "de tu, no sé, diga'm què és lo que no pots fer i jo faré un perfil, i amb això anirem a buscar aquest tipus de feina" en principi, i que tinguin informació una mica de algun, d'alguna eina específica tipus la contractació especialitzada o ... la resta és ah... pura sensibilitat i pura...eh, torno a dir, igual pots treballar amb un altre tipus de persona, eh... és a dir, jo sempre que tinc una persona al davant, doncs les característiques que necessites, les competències transversals =clar, clar= que necessites, ja està. És a dir, si això es fa, el que passa és que encara estem amb... Ara la situació és diferent, els tècnics ens en saben i i perfectament podrien treballar amb les persones amb discapacitat sense... Llavors nosaltres la nostra filosofia és que quan això passa nosaltres ens retirem.</p> <p>76.I.10- És a dir, quan ja hi ha uns serveis generalistes que poden fer ah...tota aquesta tasca de suport i d'atenció i... si la persona no la necessita, nosaltres no tenim... jo penso que evidentment han de ser tractats dintre dels serveis ordinaris, per suposat.</p>
<p>Núm. Identificació</p>	<p>CATEGORIA. <i>Aspectes a millorar</i>. Fa referència a les creences que tenen els serveis d'inserció, sobre la millora de la seva pròpia actuació.</p>
<p>I.1 I.2 I.4 I.5 I.6 I.7 I.8 I.10</p>	<p>28.I.1- Bueno, a a en molts, en molts llocs... és que n'hi ha molts pocs, o sigui, hauria, s'hauria d'estandaritzar aquest model i repicar-lo a tot arreu, perquè totes, si ara estem parlant d'universitaris, totes les universitats tenen aquesta demanda, vale? Llavors reivindico a a un grau més gran o més petit.</p> <p>30.I.1-: Aquest model, model personalitzat, especialitzat, mmm que toqui tant, tant el de, tant a l'usuari. De vegades tractem molt l'usuari, però no tractem l'empresa mmm, perquè... per exemple encara hi ha moltes universitats que, que el que és la prospecció d'empreses i anar a buscar ofertes al carrer no es fa, no, el que es fa és que hi ha una una una pà(-) plana web, per exemple, en el que tu pots trucar i posar l'oferta, però una bona prospecció no es fa. Per tant hauria de ser un servei que toqui. Que el demandant, com a ocupador, i molt i molt especialitzat, o sigui que sàpiga treure el màxim suc a una cosa i a l'altra.</p>

Perquè l'empresa també necessita molts recursos, de vegades l'empresa no s'atrevirà a contractar segons què, perquè no coneix aquella discapacitat. Llavors, el tècnic que estigui treballant allà, ha de tenir recursos com per derivar-lo a llocs que sí li aportin aquesta informació o...

36.I.1- Sí =d'acord=. Sí perquè si no repliquem a mmm serveis que a més a més és absurd, perquè una mateixa empresa la va veure, i això també està passant amb les entitats, que intenten treballar amb xarxa, però les entitats moltes vegades, com han demanat subvencions i han d'arribar també als seus objectius, repeteixen visites a les mateixes empreses, i això és una mica absurd, és llençar els diners també eh, =d'acord=, hauríem de treballar en xarxa.

166.I.1- Això és perquè s'ha arribat a fer algunes campanyes des de tots els nivells, perquè al cole ho matxaquen amb els nens, a la tele, bueno, ara amb també les tres nenes aquestes que ho van fent, vale? =sí= Ens van arribar les bosses a casa de l'ajuntament =sí, sí=. O sigui que va haver-hi implicat molta molta molta gent. Que potser aquest tipus de d'acció no s'ha fet per la inserció de persones amb discapacitat a l'empresa ordinària, o sigui que estan fallant moltes coses, tot i que s'estiguin fent moltes altres i moltes vegades repetint-la, sense prou xarxa... Encara que es va parlar, per exemple, de l'Incerta, no, del programa.

168.I.1- Però que va sortir com sempre, no? Que l'Incerta està bé, però és una xarxa però després cadascú arrossega cap a casa i vol facturar el mateix tio que està passant per tots els...

170.I.1- Vull dir que aquí es veia també el sistema vi(-).

80.I.2- De fet, per això estem amb (XXX), desenvolupament tecnològic, si alguna cosa li fa, o té mancança el sector de la discapacitat en general, = sí =, però en tema d'inserció laboral òbviament, però en general és tecnologia. I nosaltres ara en aquí, bueno, tenim el portal de feina (XXX), que treballa amb personal que no té discapacitat i busquem amb "intermedios y talento, ¿no? Precisamente universitarios". Amb idiomes, i demés, estan especialitzats en això. Llavors, ells tenen una tecnologia molt nova, "aquí donde los ves, bueno, o nos ves, pero bueno, les ves a (XXX)", = sí =. Per dir una xifra en tecnologia gairebé 4 milions d'euros.

Clar, això ara estem fent, per adaptar-ho tot i millorar-ho, desenvolupar algunes coses que ells no tenen, per adaptar-ho a un portal de feina, perquè encara sigui molt més dinàmic, etc., farem cliva automàtica de currículum anar a un futur molt proper, que ells ja la fan, però nosaltres no ho tenim implementat. Cliva automàtica, què significa? Si tens 300 persones publicades, perdona, que s'han apuntat a la teva oferta, de forma automàtica llegirà el teu currículum i l'oferta laboral, i et dirà, pues mira: aquesta persona que se t'han apuntat, amb aquest tens un 100% d'afinitat, amb aquest un 90, amb aquest un tal.

I en comptes de, descarregar els 20 primers currículums i d'anar fent la labor, = què sortirà? Tot el bagatge =, clar, directament, ja estarà la cliva feta, i diràs 100, = clar, clar =, vull dir, = sí, sí =, és impressionat, = molt bé =, molt bé i per la discapacitat, molta gent diu: "claro es que me cuesta mucho, pues, esto estamos intentando tirar barreras para que, = clar =, no les cueste tanto, = clar =, porque es verdad", perquè és veritat que els processos de selecció de personal amb discapacitat, solen arribar a triplicar, duplicar, quintuplicar en esforços, vull dir, temps, tot es dilata, etc.

100.I.4-No de fet (...) de fet a partir del gener, febrer si que (...) si que fem un canvi intern, que precisament per això estem canviant l'aplicatiu informàtic, que és oferir un servei més a distància, fer servir més la web, les noves (...) les xarxes socials =d'acord=, tant d'entrada dels usuaris, d'accés que no hagin de venir necessàriament aquí a inscriure's =clar=, que igual després igual necessitem veure'ls per conèixer-los o (...) però agilitzar tota aquesta part, tant

pels usuaris com per les empreses.

67.I.5- És que clar, jo crec que parlar de serveis d'inserció laboral, és massa ampli, qui som servei d'orientació laboral? Les universitats que orienteu?, altres (XXX)?, els que estem una mica vinculats amb empreses laborals?, els ajuntaments?. = S'entendria en aquest cas els professionals que esteu vinculats, que feu aquesta intermediació entre les empreses i els titulats universitaris amb discapacitat, siguin d'Universitat o no siguin d'Universitat =. Coneixement real, = sí =, sí, real de les dues parts. (...) És indispensable saber com respira l'empresa, indispensable, indispensable, (...) és que sinó ens equivoquem en els processos, o atribuïm competències que no són les demandades, o valors que no són els atribuïts, o idiomes que no són tan necessaris. Indispensable, a mi si algú m'apassiona, o sigui, puc dir que evidentment del dia a dia, és molt dur, a qualsevol lloc de feina avui en dia, jo crec que tots estem patint moltes situacions. Però si a mi algú, m'agrada, molt, molt, molt, molt, molt, molt de la meua feina, crec que és el que més m'agrada, és això, qualsevol companya et dirà: sí, sempre és la mateixa frase no?. Ara, és que jo ara he trobat l'equilibri, vinc del món social, vinc de l'Ajuntament, treballava pel departament de treball, d'Ensenyament, (...) la part aquesta més pública en projectes d'inserció, d'incorporació, el món de la discapacitat, i sobretot de l'exclusió en joves no?. I després va entrar el monstre de la privatit-, de l'empresa privada no?, i més una empresa com la nostra, no?, que, pos, segons és la dura, "canyera" de la feina, d'aquests que encara tenim una visió que el dia 1 de maig encara ens trenquen els vidres, encara compatim molt contra sindicats, que som els que sinó existíssim hi haurien més, més contractes indefinits. Bueno, encara estem una mica en un paraigües molt negatiu nosaltres no?, perquè, clar, és que, si vosaltres feu contractes basura de "trabajo temporal", mai donem, bue-, (...) i el govern tampoc és que ens ajudi molt a millorar aquesta imatge que tenim, o sigui, que allà estem una mica al mig. Sí a mi el que més m'agrada és que he pogut trobar una mica aquest equilibri, entre, crec, que, evidentment, puc aprendre molt com orientadora, moltíssim, molt, molt i com a tècnic molt, però tinc bastant coneixement perquè porto molts anys, en aquest món, però sobretot el que més m'aporta és que tinc aquesta capacitat de conèixer aquest usuari o l'entitat, tot i que jo picotejo molt, o sigui, qui són experts, són ells, amb el que hem dit, amb tema de discapacitat. Però, bueno, puc tenir la visió i la foto necessària, per anar a treballar i sobretot conec a l'empresa, perquè jo cada dia estic a casa d'un client, cada dia, cada dia, o sigui, el meu objectiu a final de més, és quantes visites has fet.

I aquest és el client, el que em parla, el que em diu: és que clar, m'envio cada perfil de discapacitat, és que no trobo mai l'enginyer. O sigui, aquesta realitat, de falta qualificació, falta que les Universitats siguin obertes a la discapacitat de veritat, de veritat, mentre hi hagi un professor excel·lent que passi una hora escrivint a la pissarra; l'auditiu està fora, el visual està fora, i el físic com no hagi tingut de la primera fila està fora, punto. Mentre tinguem això, clar, quan es remolca això? UOC, UNED, (...) jo he treballat per la UOC, (...) clar, era, jo me'n recordo jo estava, pos, fèiem les matrícules de curs de majors de 25 anys i els postgraus. La de gent amb discapacitat que trucava, era de, puc estudiar algu, = clar =, perquè si necessito una pantalla així; la tinc, si necessito un micro; el tinc, si no puc sortir de casa; no surto.

Clar, però la UOC què té? No sé, jo vaig començar l'any 97-98, i feia poquet, vull dir, què té? 15 anys, clar, = sí, sí; sí, sí =, què falta? Per exemple una de les coses que abans hem dit del tema empreses o o laboral o social, el tema dels idiomes, solucionem els idiomes per la discapacitat, sinó tindrem un handicap molt gran. Espanya és la nostra assignatura pendent, = sí, en tots, en tots, eh, per això =, jo crec, jo crec hem de fer algu, des dels, però els que poden, la ONCE, les Universitats a lluitar perquè l'idioma sigui una assignatura més per

la discapacitat i la pugin i tinguin el mateix accés que la resta, eh, perquè sinó sí que els estem sacrificant, i no és fàcil, = no, no, no =. Doncs, jo crec, per mi l'assignatura més important a nivell laboral que hem de fer, és que, ja l'hem de fer la resta amb el tema dels idiomes, que focalitzem molt sí, i sí que moltes vegades sí que s'està parlant de competències, sí home, clar que són necessàries, però és una habilitat que a ells els hi costa molt d'adquirir.

Doncs, jo crec, que és aquí on, precisament amb ells des de petits quan és una discapacitat detectada és on s'ha de començar a potenciar, per veure les competències ja les anirà treballant, = sí =, també les anirà adquirint, no?. Doncs, jo crec, que nosaltres com a, des del món de la inserció, què podem fer? Conèixer, conèixer molt bé, perquè si no, si només coneixes molt bé, molt bé la discapacitat de què és capaç, això ja ho saps tu, = clar =, però si no ho sap l'altra? I també moltes vegades és, és molt salvatge el món laboral avui en dia, és molt animal. Els propis processos que estem fent, són (...), el mètode Gronholm, "la gente", la gent es pensa que és una pel·lícula, = no =, és una realitat absoluta. Evidentment, clar, mètodes Gronholm el poden fer quatre empreses, perquè clar, estem, o sigui, estan cridant el millor, però baixa el mètode, no aquella bestiesa. Però assentats aquí tots, i estar fent aquí ara una eina dinàmica, i a veure qui pot més, això sí que és el nostre dia a dia. Doncs, (...) preparar la discapacitat sobretot per això, no; per tu pots, tu pots; ja ho sabem que tu pots treballar, jo és que no li dic mai a una discapacitat: no tranquil, que tu pots! Tu ja ho saps, has estudiat no? = Ja ho sap =, tu has de saber si pots o no pots tu. Ara, el que has de saber és com menjar-te a tots aquests que estan aquí asseguts.

18.T.6- Res més del que ja oferim perquè la seva inserció laboral depèn de les seves competències personals. Les empreses són competitives i volen resultats, per tant tan els hi fa que tingui discapacitat o no si sap fer bé la feina assignada i els hi fa obtenir beneficis, per tant han de ser molt competitius en tot i això o ells ja ho tenen o no els adreces a cap empresa. Fa llàstima quan a vegades veus nois i noies que no tenen habilitats per poder desenvolupar-se en una feina competitiva i no el spots enviar a cap empresa. Els hi has de fer veure que així no tindran mai feina... i de fet no la tindran mai.

40.I.7 (1ra part)- Als titulats... Ehm, a veure... Et comentava, sobretot, tot el tema de... un treball en xarxa més real entre tots els serveis o totes les entitats que en algun moment hem col·laborat amb ells, sigui universitats, sigui entitats socials... CREDAs, etc...

40.I.7 (2na part)- Després, una assessorament més específic per, per, per perfils com poden ser els titulats que és assessorament amb temes d'autoocupació i emprenedoria social, que és un tema que ens assembla important sobre el que encara no tenim experiència suficient ni formació suficient per aportar-los; i hi havia una tercera que no me'n recordo...

229.I.8- Si, això és, això és un punt que emmm, que té difícil solució però, però que.. que és una llàstima que potser no hi hagi una mica més de coordinació amb les empreses, no? Ja no parlo de, de la d'aquest servei, sino d'altres llocs que he estat treballant fent lo mateix, no?

231.I.8- les empreses son bastant opaques en aquest sentit i, i no volen que t'hi fiquis massa en el seu terreny. Llavors emmm, no volen massa informació que els hi donguis tu, ja se la busquen per la seva banda. Quan un noi va a l'entrevista si tu no els hi demanes un retorn, de vegades no te'l donen.

234.I.8-: vale? Ehh si el contracten vale pues bueno, de vegades si que t'ho diuen, tal no? Però bueno, també és una feina que podríem fer nosaltres no de... aviam si et dic la veritat, a nivell d'inserció els resultats d'aquest projecte no, en el cas d'aquí, no han sigut massa, massa bons a nivell d'inserció. Però bueno, la realitat també és que no és aquest servei, és que la inserció laboral de les persones amb discapacitat és difícil, i, i dóna poc resultat en general, vale?

	<p>Mhh</p> <p>84.I.10- No, mira, et diria que no, perquè justament a més a més ah... a més d'aquest programa, que ja t'he comentat que és més cap a l'adolescència, també tenim... hem començat justament un programa ara, que és de... que de fet, la nostra intenció és buscar aquest perfil: una persona amb amb discapacitat física, titulat universitari, o, no ha de ser ben bé un titulat però, amb estudis, que tingui algun problema d'autonomia per sortir al mercat laboral =d'acord=. Hem començat ara mateix el programa=d'acord, a molt bé=. Sí. De l'Ajuntament, el subvenciona l'Ajuntament de Barcelona també.</p>
DADES QUALITATIVES APORTADES PELS INSERTORS LABORALS	
<i>ÀMBIT B: Titulats universitaris amb discapacitat.</i> Agrupa els comentaris que posen de manifest les trajectòries dels titulats universitaris amb discapacitat, davant de la pròpia inserció laboral.	
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Formació dels titulats universitaris amb discapacitat.</i> Recull la informació sobre la percepció que tenen els titulats, referida a la seva pròpia formació universitària per a una inserció amb èxit, segons l'experiència dels professionals de la inserció laboral.
I.1 I.3 I.7 I.10	<p>16.I.1 (1ra part)- Aquí estem parlant de diversitat en general? Vull dir que si també em preguntessis això per els titulats en concret, els que conec jo al politècnic sense discapacitat, també et diria que n'hi han alguns que sí i alguns que no. Eh (...), per tant la resposta seria la mateixa: n' hi ha alguns que sí i n'hi ha alguns que no, però per la... ja ja no crec que sigui únicament lligat a la discapacitat que puguin tenir =no=no.</p> <p>146.I.1- Eh... quan un professor es troba a un alumne amb una discapacitat a classe, sempre li exigeix encara que s'hagi d'adaptar al currículum, estem d'acord. Però li exigeix prou nivell com perquè adquireixi els coneixements mínims que són necessaris per després exercir aquella professió? O de vegades com no sabem com fer-ho, li posem un cinc i l'aprovem, vale? Perquè jo el que, tu abans deies una cosa que estava molt bé, no: si jo tinc dues persones amb la mateixa titulació, vale, que l'acrediten, o sigui que realment aquesta titulació és igual, els dos tenen els mateixos coneixements? Perquè si jo dubto de que els dos tinguin els mateixos cone</p> <p>42.I.7- És veritat, que en el pas del temps hem vist que alguns dels perfils que ens arriben amb una titulació, amb un nivell acadèmic alt o mig, poden arribar a tenir mancances a nivell de competències transversals, no és la majoria ni és... però sí que ens trobem alguns casos que això és cert, no? Que potser unes competències que es veurien com assumides com totalment adquirides pel fet de la trajectòria acadèmica que tenen i que ens donem compte que no és així</p> <p>160.I.10- Realment no arriba al nostre Servei un volum representatiu d'universitaris amb discapacitat... En el cas dels que tenim valorats, en aquest nivell les mancances són les mateixes que per la resta de joves estudiants, no hi ha trets diferencials significatius.</p>
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Dificultats en el procés d'inserció laboral.</i> Aglutina informació sobre aquells aspectes, que els propis insertors laborals, detecten com a dificultats per a la inserció laboral dels titulats universitaris amb discapacitat.
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Les pràctiques durant la formació dels titulats.</i> Agrupa la informació referent a aquells aspectes que vehiculen les pràctiques universitàries en empreses i la posterior procés d'inserció laboral.
I.1 I.3 I.4 I.7 I.8	<p>46.I.1- Sí, i a part, una altra cosa =el conèixer treballant = el conèixer-se a ell mateix i, a part una altra cosa que els demés hem aprofitat: que l'empresa el conegui i l'insereixi, perquè li sembli espectacular els seus resultats, no =clar=com ens ha passat en alguns, que les últimes pràctiques s'estan convertint en els primers contractes. Si no ho fan ells, perden aquesta petita,</p>

I.10	<p>bueno, aquesta gran oportunitat, no, per mi.</p> <p>48.I.1- En el fons, les iniciatives que hi havia inicialment eren aquestes, que molta empresa que tenia molta reticència a contractar, doncs, vendre-li primer la moto de “bueno, pues fem unes pràctiques, tenen un cost inferior o mínim per tu”, tot i que mínim, mínim, inferior per mi sí que has de tenir en compte que hi ha d’haver-hi un tutor, tot el rotllo, no, però era més fàcil entrar per pràctiques que entrar per titulats, clar, perquè significa un contracte laboral.</p> <p>50.I.1- Bueno, és que això seria, aquest, el el model possiblement seria el mateix que qualsevol estudiant, que també té el tutor a la universitat i el tutor a la, a la empresa. Potser aquí, per, per arribar que no hi hagi conflictes, és a dir, potser també caldria que hi hagués un intermediari, un mediador per si calgués, no? Vull dir que... jo crec que els tutors no tenen perquè tenir l’obligació de saber-ho tot de la vida. Per tant, el que, que puguin tenir un recurs i no els hi faci por, llavors, assumir qualsevol tipus de d’estudiant. I si és amb discapacitat, doncs, és amb discapacitat.</p> <p>52.I.1- Això ho trobo complicat. Podria ser una idea, però imagina’t que... i ara penso en els meus, l(-)... lo ideal és que el teu tutor sigui algú del teu departament. Per tant ja no pots anar... i que si pot ser una mica el teu cap, millor que millor. Per tant, aquí ja no pots filar tan prim, no, si entres en un departament informàtic, pues serà segurament amb una formació d’informàtic. Per això et dic que, no li pots demanar aqu(-) aquesta persona, que si anteriorment no ha tractat amb aquesta discapacitat, la conegui. Si ha de ser una persona, que sigui molt conscient que serà tutor de una persona amb amb amb aquella discapacitat en concret. Llavors, Mmm... que a vegades sí que toca un tutor, i si el tutor no et fa gaire cas, pues ja està, en aquest cas sí que hauria de ser algú, que a nivell de valors o de consciència, tingues clar que té uns recursos a la seva disposició, però clar=clar=, ha de fer bé la feina. Ara, que pugui arribar a ser algú que que l’empresa digués: “aquest és genial per atendre discapacitats”, aquest serà sempre el tutor. No, perquè jo prioritzo que sigui algú molt proper a l’estudiant, del mateix departament, de...</p> <p>54.I.1- I amb certs valors també, eh... =d’acord= ja els ha de tenir.</p> <p>56.I.1- Segurament has de tenir molta més paciència. Jo mateixa me’n recordo en el nostre mateix departament tenir un becari durant molt de temps, que no només tenia una discapacitat física, sinó que també... pues era de d’aquella gent doncs més estranya, perquè no estava diagnosticat de res més, i de vegades arribava a ser molt, molt pesat haver-ho d’aguantar. I per tant... ja tractem de temes ja de tot, no: de valors, de “bueno, donem-li la volta...”, ajudem-lo a... a ser més socialment acceptat, vull dir que ha d’aprendre a callar, que a d’aprendre...</p> <p>47.I.3- Desestigmatitzar, sí, = sí =. Jo penso que aquí també, la mateixa (...) a vegades, potser fins i tot pot arribar a ser superior, no? Perquè jo tinc la sensació que una persona amb una discapacitat, i ara, tornant, o és que, l’anècdota negativa aquella que jo t’he dit, de la, d’aquella directora, és que clar, diu: és que els nens se’n riuran, i jo pensava: però segur que aquesta persona és tant forta ja, que és l’últim que pensa, no? = Clar, clar =, vull dir, perquè els nens se’n riuen de tots els professors, = de tots, exacte, de tots =, (XXX).</p> <p>I a vegades podria passar això, això és interessant el que dius, perquè a vegades l’angoixa és tan gran potser, = clar =, però la més gran és la de, = l’empresa, clar, l’empresa més que la del =, de l’empresa, = clar =, de com, de com i després també, = que no veus capaç de gestionar =, de gestionar, i això també és una forma de, que segur, que, cada vegada que algú col·labora amb algú que ha tingut una discapacitat, el que fa és tornar-se molt més permeable, = clar, clar =, i a normalitzar, = clar =, tots aquests processos per dir: ostres, si aquestes persones poden fer més del que jo pensava, o fins i tot m’han fet</p>
------	---

replantejar altres coses, o, etc, no?. Sí, sí.

58.I.4- Seria l'entrada i la manera més evident, demostrant-ho doncs que (...) que aquella persona pot ser un més d'aquella empresa.

120.T.4- I de les pràctiques de la gent que està fent el màster doncs òbviament =clar= també són molt positives. Hi ha gent que es pot quedar a l'empresa on ha fet les pràctiques.

48.I.4 (1ra part) – Nosaltres prioritzem (...) prioritzem un lloc de feina. És a dir que les pràctiques òbviament són importants doncs per adquirir aquesta experiència, perquè l'empresa pugui conèixer la persona...

54.I.4- Però buenu aquest pràcticum en el cas que és imprescindible doncs (...) doncs s'ha de fer i està bé que la gent pugui (...) pugui accedir a aquestes pràctiques per conèixer realment el que és el mercat laboral de veritat, que això és molt important, perquè el que és de l'entorn de l'educació a l'entorn laboral hi ha un salt, malauradament encara no només per continguts, sinó de manera de relacionar-se, de compliment d'horaris (...) de reconèixer que és un company, que és un cap, que per obvi que sembli a vegades, i que es tingui o no es tingui titulació universitària, doncs són coses que a vegades doncs va bé estar en un entorn d'aquest tipus doncs per anar...

56.I.4- Home, si estem en aquest punt =sí= malament rai. Perquè si hi ha una persona que ja ha estudiat la carrera i que s'ha de plantejar en el moment d'anar a treballar si ho podrà fer o no ho podrà fer vol dir que abans hi ha hagut una mala feina =d'acord= de qui l'hagi orientat =d'acord= o (...) o que la persona igualment sabent-ho doncs ha decidit fer aquella formació i realment doncs cadascú, primer que és lliure de fer el que vulgui i després que hi ha gent que se'n pot ensortir. Ehh jo crec que és (...) sí que és interessant per a la persona, realment per (...) per veure quines capacitats realment pot desenvolupar en una feina i quines dificultats pot trobar però sobretot de cara a l'empresa, de veure que aquella persona, per la que no està pagant un sou, que no li està costant uns diners, li pot estar costant un temps =clar= d'aprenentatge, però també estarà després doncs (...) doncs aprofitant una feina que fa, que aquella persona realment pot desenvolupar la feina =d'acord= perfectament.

118.I.4- Clar, per exemple, si que (...) És cert que aquest projecte l'hem iniciat ara, però sí que és cert que ONCE com a tal sí que té unes pràctiques desvinculades de la (...) de la formació per persones afillades a la ONCE, cegues o amb discapacitat visual, i la ONCE beca i paga l'assegurança d'aquestes pràctiques i llavors això si que alguna persona amb titulació universitària que ha fet aquestes pràctiques sí que veiem que això li és útil =d'acord=. Vull dir, no et puc parlar de les altres pràctiques perquè tot just estem començant ara a fer-ho...

54.I.7- Saps què passa? Jo crec que molts d'aquests estudiants, i és un tret característic jo crec força comú de les persones sordes, i és que... a veure, tot el que són els estímuls i l'aprenentatge de l'entorn,... requereix més temps, perquè una persona sorda pugui, pugui assimilar-lo, pugui adquirir-lo com un aprenentatge, no? Nosaltres en un espai, doncs, i amb... és que no sé com explicar-ho, és a dir, una persona, un estudiant potser amb una setmana de pràctiques en una empresa, doncs fent tasques de suport sobre el que hagi estudiant, doncs li serveix perquè podrà veure com treballen els seus companys, podrà veure quins sistemes es fan servir, com es relacionen entre ells, com tal; una persona sorda necessitarà no sé quan de temps més perquè tots aquests estímuls els haurà d'aprendre d'una altra manera, perquè tot el que sigui auditiu, no li arribarà directament, no li arribarà per input natural

68.I.7- Sí... Si que és veritat també que nosaltres el que demanem és que una empresa que tingui un alumne en pràctiques sigui una empresa que aposti per dedicar-hi un temps a aquesta persona... perquè sinó, un alumne en pràctiques

	<p>amb certes necessitats, una persona sorda en pràctiques amb certes necessitats si no és a una empresa... que s'ho cregui de veritat, ho pot passar molt malament</p> <p>56.I.7- I per això és molt important tot el que sigui l'aprenentatge insitu, l'aprenentatge vivencial del que serà una experiència real, laboral... és importantíssim</p> <p>58.I.7- Molt, jo crec que molt més important, o... que un estudiant amb un altre tipus de...</p> <p>60.I.7- Com fer front estratègies de comunicació que fins ara no tenia adquirides, com... bueno, no sé, un munt d'aprenentatges que a l'aula segur que no els tindrà</p> <p>62.I.7- Totalment, i així ens ho diuen també, eh!</p> <p>64.I.7-Sí, que al final això és com, és un intercanvi. És a dir, l'empresa valora tot el que aquesta persona aporta, i al final jo crec que per això repeteixen, i per això tenim empreses fidelitzades que contracten, que tenen alumnes en pràctiques, perquè tenen... perquè hi guanyen. Perquè al final, això és un intercanvi de cromos</p> <p>66.I.7- A partir de l'experiència pròpia</p> <p>278.I.8-Sí</p> <p>280.I.8- Si, si, si. Clar, no, per una banda hi ha un xx titulats, o estudiants que no tenen cap experiència laboral, clar una persona jove, ehh que no tingui discapacitat, ja té poca, però de vegades aquestes persones encara en tenen menos. Perquèeeee, depèn del tipus de discapacitat, però de vegades, hi ha discapacitats que simplement pos no els han ofert cap possibilitat laboral.</p> <p>284.I.8- Si, d'ajustar-lo de que l'empresa conegui, que aquestes persones que les he tingut temporalment en practiques, dons poden veure les persones amb discapacitat com són, si els interessa continuar amb aquesta persona, o poden agafar a una altre, veuen que no és un tabú, una cosa XX que poden agafar-los. I molts d'ells després continuen en la mateixa empresa, poden continuar en la mateixa empresa. Això ja ens ha passat en alguns casos, o fan el tema de, de practiques en empresa, o tema del projecte de final de carrera amb una empresa i després se'ls han quedat treballant.</p> <p>286.I.8- Si, si</p> <p>288.I.8- Sisi, tot això ens ha passat en estudiants que ja han anat a fer pràctiques tan a empreses com a fundacions, la fundacion repsol, i després ja se'l han quedat, un estudiant sord. I després un altre, un estudiant amb paràlisis cerebral que va anar a una oferta dons per fer unes practiques amb una empresa de forma ordinària i després se'l van quedar per fer el projecte de final de carrera, i ara esta fent el projecte de final de carrera amb un contracte indefinit ja.</p> <p>289.I.8- També en un altre sentit, o sigui clar una cosa és que en el moment de fer les practiques se li dóna la possibilitat a l'empresa de que valori aquella persona si li agrada o no per mes endavant fer-li un contracte, no? Però en un altre sentit també la persona amb discapacitat, ehh, encara que no continui i s'acabin les practiques, ell allò ho pot apuntar al curriculum com si fons una feina pràcticament.</p> <p>233.I.8- Les empreses ho valoren més també.</p> <p>166.I.10- En general les empreses solen rebre bé els C.V. de persones que han realitzat pràctiques laborals durant la seva formació acadèmica.</p>
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Punts forts</i> . Fa referència a la informació sobre aquells aspectes que es detecten com a punts forts per a la inserció laboral dels titulats universitaris amb discapacitat.
I.1	14.I.1- Amb tema de valors, per descomptat, i a de més ja no són només valors
I.2	a nivell de que els altres professionals que jo tinc doncs siguin, obrin la seva
I.3	ment, diguéssim, sinó que a l'hora, per exemple, d'anar a vendre els seus

I.4	<p>serveis a fora, també tindran aquesta ment oberta, no, per a per donar serveis a la diversitat en concret, no. Sí que jo crec que en definitivament sí. Aquest és l'aspecte que se m'acudeix mm =més ràpid= sense pensar-hi =d'acord=. N'hi ha més seguríssim, o sigui jo crec que sí =d'acord= que és (.....) perquè hi ha competències pues com la tolerància, pues com la comunicació mateixa, no, de vegades comuniqués d'una manera i ara se m'està acudint, no, a un sol no pots comunicar-li igual, has de donar una bona qualitat en la teva competència de comunicació. Si millores en competències, pues que lo millor, purament per fer una tasca comercial, ja has guanyat un 90%. Sí, per això et dic que ja no només és per la pròpia obertura, sinó per competències transversals pures i dures que que les has de treballar molt millor, per exemple, eh.</p> <p>16.I.1 (2na part)- ...que sí que veig és que, clar, eh, la persona titulada amb discapacitat, per exemple, de la Politècnica, el que sí aporta moltes vegades són moltes altres competències que potser no aportaria els que no tenen aquesta discapacitat, no, gent que s'ha preocupat molt més pues en intentar fer, ah, treure moltes més bones notes, o intentar estudiar amb més profunditat, o el que pot, doncs intentar fer pràctiques, intentar perquè pensa que tindrà una dificultat afegida, no, a l'hora de d'anar al mercat laboral.</p> <p>18.I.1- Es venen, o intentem vendre-les. Com per exemple això, clar, una persona, o com a mínim l'experiència que nosaltres tenim, un enginyer o una enginyera amb discapacitat que arribi al mercat laboral, pues moltes vegades és això, s'entregarà molt més, són, si l'empresa creu amb ell, mmm traurà més bons resultats, de vegades fins i tot amb baixes laborals. Clar, depèn de la discapacitat, eh, vull dir que n'hi han que comporten baixes, la mateixa discapacitat comporta baixes, no hi ha res a fer. Però si no la comporta, són gent, clar, que que valoren molt més haver aconseguit allò pel qual ha estat lluitant, no.</p> <p>154.I.1- Bueno, el que dèiem abans, no? Jo penso que, que el que si dóna és eh... aquesta obertura a la diversitat que afectarà tant els seus treballadors, els seus companys, com a a la visió externa que pugui tenir l'empresa alhora, perquè n'aprèn també d'aquesta persona, d'aquesta. Fins i tot si realment treballa amb un sistema de gestió mmm doncs això mmm universal, divers, que també ho guanya en efectivitat l'empresa, no?</p> <p>110.I.1-: Jo crec que aquesta, una sobremotivació en... en en en arribar a ser, no? =D'acord= O sigui, algú, que amb una dificultat afegida, per dir-ho així, entra a la Politècnica, que en un principi ja és, bueno, i aquest diria que qualsevol universitat poc o molt té allò de "uff, la universitat, que difícil, no?" I diu "no, no jo, jo m'hi poso" mmm per sobre d'altres que pensen "bueno, si ho fa tothom, jo també", no? Té una motivació per arribar a ser molt més, molt més gran que els altres. Per tant pues això, no? Un esperit de superació, eh, de persistència, de moltes vegades doncs poden ser més planificats, perquè clar necessiten mmm controlar més el temps que estudien, el temps que s'hi posen... aquestes segur.</p> <p>114.I.1- Jo crec que aquest esperit de superació sí que el veuen =se'l veuen=, el tenen clar =sí=. Sí =d'acord=, jo crec que aquesta sí, però altres més subtils, no, com el que t'explicava aquest de poder concentrar-te millor perquè ets sord, no sempre. Vull dir algú els hi ha hagut de dir, no, potser, que a lo millor ja ho han descobert mentre estudiaven al Batxillerat, perquè algun professor ja li havia dit, o els seus pares, o el qui sigui, no. Però potser aquestes altres coses no.</p> <p>22.I.1- O la mateixa discapacitat. Ara que deies lo de l'audífon, amb informàtics, sempre recordaré el cas de... el meu germà és informàtic i el seu cap, quan va començar a treballar, era sord. Llavors, quan s'havia de concentrar per programar, es treia els audífons, per tant la seva con(-), la seva</p>
I.5	
I.6	
I.7	
I.8	
I.9	
I.10	

concentració era superior a la que puguin tenir els seus companys =imagina't=. Els companys sabien =sí= que llavors no duia els audifons i l'havien de picar a l'esquena diguéssim =clar=. Però en aquest cas, era un avantatge que tenia ell que els altres no tenien.

62.I.1- És que si no tenen aquest suport, no acaben la carrera. Hem de recordar-nos que dintre de la universitat, hi ha, hi ha, hi ha estudiants amb discapacitat que abandonen =clar, clar=. Per tant, sense, jo crec que sí que s'ha fet un avanç important triant, encara que sigui amb pocs recursos i potser sigui només una persona, però... jo crec que el Servei d'Atenció a les Discapacitats és un gran avanç per això, per provar de que no hi hagin tants abandonaments.

148.I.2- Formació, formació, formació, formació i formació, formació i fer xerrades i ensenyar-los i potser que comencin poc a poc, fent per exemple pràctiques, veient que no passa res. Jo crec que "pasito a pasito". Mira, mira ara que em preguntes això, jo una cosa que jo no hi estic gens d'acord, i és: hi ha empreses "que por fin se deciden a integrar a personal con discapacidad, les ponen una persona y ya no quieren volver a saber nada más". Per què? Està malament fet, una o no li has posat la persona "diez", o dos potser ells estaven demanant-te una cosa i els has donat una cosa que no era, i han pensat "como tenemos esta oferta para ellos, lo ponemos, obviamente no ha cumplido, adiós, lo han echado a los meses, no me extraña, no le has dado lo que quería, ¿vale?", = val =.

I una altra via, que és també molt, a veure, moltes vegades les empreses comencen per discapacitat, per exemple, posem-hi intel·lectual, no? I clar, no han format els departaments, mai han inserit una persona amb discapacitat ni d'aquest tipus ni res a l'empresa. I l'entorn no és l'adient, comença poc a poc. Molt a poc a poc, anem a buscar, a veure, quina oferta laboral tens, tens aquesta oferta laboral, vale. Vinga, doncs anem a buscar-te el millor, a la millor persona, no vulguis tenir discapacitat, una persona amb discapacitat des de (XXX), no que bueno, fem un projecte, vinga, què et fan falta? 20 persones, 2 persones, bueno, pues, " venga en 1 año, en 2 años, en 3 meses vamos a insertar a 1 persona o a 25, = per tant, clar =, vale?".

Buscant realment la millor persona, que realment s'adapti, que et compleixi amb tots els requisits que tu estàs demanant. Perquè clar, si poses una persona per posar-la, perquè per complir amb la Lismi, no sé que, moltes persones, bueno, perdona, moltes entitats hi ha molt mala experiència, i llavors no volen tornar a provar, = clar =, no tornaran a provar potser fins d'aquí 5 anys i si prova.

20.I.3 (2na part) - Però a efectes de, bueno, no sé, vaig parlant, = sí, sí, sí =, vaig parlant, però ara també estic pensant en alguns moments respecte al tema de l'anonimat de les dades, clar, recordo que en alguna ocasió algú ens havia demanat, de dir: ostres, que, perquè això que ho faig?, vigilo, no ho faig, vigilo o no? Sobretot quan són aquelles que lògicament per una, merament visualment, tu pràcticament és una cosa indetectable no? Llavors, aquí sí que nosaltres mirat objectivament, sempre, doncs, suggeríem que ho possessin, i fins i tot en el currículum, perquè sempre parlàvem d'allò, quan, sobretot en molts col·lectius, de dir: ostres, això ho enviaràs a moltes escoles?, a moltes fundacions?, a moltes?. Per tant fins i tot, és que poden interessar, els hi pot interessar per efectes fins i tot, anem a lo més pragmàtic de beneficis fiscals, = sí, sí =, que puguin tenir, de, eh. El problema d'això és el desconeixem, no?

Vull dir, també ens havíem trobat en situacions contràries no?, ara em ve una anècdota al cap desagradable, l'única que hem tingut no? I curiosament de l'àmbit escolar, sempre, i me'n recordaré tota la vida, no?. Que hi vam, entre els candidats, hi havia una noia, que tenia un, sinó recordo malament, si era un problema, va tenir un problema de mobilitat, una persona que anava una mica coixa, no? I literalment, doncs, (...) la directora en aquell cas d'això, va dir: és

que meu enviat una persona coixa i els nens se'n riuran. I és de les vegades que sempre hi he pensat tota la vida, no? També s'ha de pensar que era un perfil molt allò de "vieja guardia", podríem dir entre cometes, no? = Ja =, i aquesta persona està jubilada, vull dir = ja, ja, ja, ja, ja, ja =, que també, la persona, el relleu que hi ha hagut fantàstic, o sigui, precisament és tot el contrari, però bueno, precisament a vegades en els àmbits que, més de dir: la selva, a vegades sembla, = sí =, de dir: empresa privada, empresa multinacional, d'allò, ni que sigui per una qüestió de legal, legalista, doncs, a vegades curiosament = clar, clar = semblava que poguessis i tot = més disposició =, més disposició, = clar =, només era ara per fer una nota al marge = clar, no, no, no, no. Clar, sempre és interessant saber-ho, perquè de fet hi ha estudis que ho diuen =, que ho diuen, val = que les multinacionals solen ser les que insereixen més persones amb discapacitat =, val, bueno, doncs, = més que la petita empresa, l'empresa privada que no, no tant =, no tant, = d'acord =. Molt bé.

62.I.3- Informar-los de la legislació, sí, sí, jo crec que seria un aspecte clau, = sí, no? =. És a dir, un aspecte a apuntar, = i a les empreses? =. I a les empreses, doncs, llavors fer un recordatori de, = també =, d'això. Però, seria molt important perquè sí, la, clar, en certa manera, i si pensem des d'un punt de vista també estratègicament de dir: la persona que busca, = sí =, no ha de ser tampoc reactiva, = clar, clar =. Clar, si pensem que això seria el mateix consell que es donaria a una persona amb o sense discapacitat de dir: tu has de ser pro actiu, responsable del teu procés, pots estar apuntat aquí, però, i obriràs altres portes perquè faràs auto candidatures, enviaràs, en la mesura, un bon coneixement o garantir que aquesta persona tingui el màxim coneixement de la Llei, = clar =, dels ets i uts, = clar =, i del que pot arribar, = clar =, i del que pot arribar a ser, seduir-lo, = clar =, ell mateix pot seduir l'empresa, = exacte =, en moltes ocasions, en una entrevista, mireu, a part teniu la comissió aquesta, tal, tal = clar, clar =. Sapigüeu a més a més, que si feu aquí, també, podeu, pel tema de la barrera arquitectònica, cap problema, perquè si em contracteu també tindreu una subvenció que podeu, no? Que poden finançar el d'allò, totes les obres, que sí, i allò, aquí, sí que és veritat, = en aquí seria =, que, en aquest cas, = seria interessant =, i hauria de ser també legal.

La pròpia Universitat garantir, = sí =, i potser i en aquest moment de, d'entrada, de sortida de la Universitat però d'entrada al mercat, = clar, clar =, o de possible entrada al mercat, de garantir que aquesta persona estigui el màxim de, = perfecte =. Sí, sí, sí que això hi ha una responsabilitat, hauria de ser responsabilitat inicialment també de la pròpia d'allò, per tant més enllà de campanyes que es pugin fer, = clar, clar =, que al menys puguin, = clar, puguin en aquí segur que se'ls hi fot més =.

34.I.3 (1ra part) - Amb discapacitat, home, (...) jo penso que, des d'un servei com el nostre, sobretot a les persones, no? Que, bueno, donar algun tipus de plus o alternativa. Estic pensant a vegades, en el cas, hi havia una, sí, una persona que després també dèiem de la dificultat, clar, dius: com em poso en contracte, doncs, amb una empresa o si em truquen i ja no puc contestar, perquè en truquen per telèfon, no? Llavors, clar, aquí sí que és, el que es tractaria, suposo que, lo ideal poder seria fer un vestit a mida, allò que = clar =, ara em ve, em ve el per deformació el cantó més d'empresa, però, però en el fons sempre, = és això =, que és veritat, com allò, com un bon consultor, fer el vestit a mida, no? = Clar, clar =, doncs, es tractaria de dir doncs això, de donar el suport específic que calgués en cada, = perfecte, perfecte =, bueno, per, intentar, bueno, potser a vegades doncs a possibles temors o angoixes o que personals que puguin haver, de dir: ostres. I aquí si que entenc que aque-, que ha de ser un acompanyament que a vegades per les persones que doncs tenen, que hi ha un grau de dificultat afegida, lògicament i que ja en els estudis l'hauran ja compensat d'algunes maneres perquè han tingut un suport

específic, com és aquí, en el cas de la nostra facultat, amb el SOP, no? = Sí =. Que moltes vegades ha donat eines específic per cadascú, però, llavors, és com, la, la finalització d'una etapa que, potser que fa quatre anys quan començaven era una meta, tota una meta, però és que ara es troben en el final que hem arribat aquí. Però què? Però ara se'ns obre un món, no? = Clar =.

I aquí sí que = clar, clar =, tant de bo hi pogués haver una cosa, a mi se m'acut, a vegades també de dir: cadascú d'aquesta persones, si realment això tinguéssim un registre específic i es pogués fer un quasi bé un mentoring, = sí, sí =, o un coaching específic, = sí, sí =, i que hi hagués una persona referent, no? = Clar =. Que, i anés mantenint un contacte, i que anés mantenint, = sí, sí =. Jo crec que són casos tant, diguéssim, que no esporàdics; però cony, és un percentatge així, home, valdria la pena, doncs, també, i segur que aquí a la facultat. Perquè jo sé que també en CAFE, quan va començar CAFE, doncs, va ser molt també el interès de captació, = sí =, de possibles col·lectius, = sí =, però que això estaria molt bé de dir: ostres, bueno, com ha passat amb el projecte, amb el propi projecte Alumni, que s'intenta dir: ostres els alumnis, (...) ens hem preocupat molt per la, molt bona formació, però han acabat i després ens hem oblidat d'ells, = i ara què? Clar =, i ara què? I no sabem que fan, no? = Clar, clar =.

34.I.3 (2na part) -

Llavors sí, jo crec que aquí, anem, = clar =, i més encara en aquest col·lectiu, = que hi pogués haver aquesta continuïtat =, alguna continuïtat i d'algú-, sempre com, sí, com algú que exercís aquesta figura de, o de tutor, o de, o de, o de referent, no? = Aquí seria especialment =, aquí seria especialment i també per la formació dels propis. Aquests titulats, bueno no, formadors, = sí =, formadors d'aquí, formadors d'aquí, = clar =, que són, que realment, que tenen molts una expertesa molt gran en aquesta àrea, = clar, però és que això és un altra tema, però t'obra una porta molt maca que és el de la Universitat entesa a veure al llarg =, al llarg, = diríem al llarg de la vida, clar =. Sí, sí. = Clar =. Hi ha coses a mi que per exemple que, que detesto dels americans, moltíssimes, fins i tot és un país que fins i tot dius: no em ve bé d'anar-hi, però realment amb això ells tenen molt clar, = clar, clar =, diu: jo sóc estudiant durant quatre anys, i sóc ex-titulat durant la resta de la meua vida, = sí =, i porten la marca, = sí, sí =, no? Llavors, et venen a dir: jo es que vaig estar a Blanquerna, = sí, sí =, i jo vaig estar a (XXX), i jo vaig estar a no sé on, = sí, sí =, jo vaig estar. Llavors i aquí sí que és cert això, = clar =, que des d'un, a vegades és un model més de dir: aquest un punt de permanent, = sí, sí, sí =, perquè això forma part, és ja com una cosa més identitària, = sí, sí, sí i tant, molt bé =. Bueno.

154.I.4- Jo crec que sí perquè (...) sí que hi ha persones que ens tiren enrere per la discapacitat però moltes vegades és per (...) per l'actitud de la persona entrevistada. També és cert que nosaltres ja enviem a persones que puguin fer la feina =clar=, vull dir que no és una persona del carrer que igual realment no (...) pues la seva discapacitat no és compatible amb les tasques que ha de fer. Vull dir que estem parlant ja de persones que han estat filtrades. Però que ens trobem més que és per les habilitats de la persona i per l'actitud, moltes vegades, que no per la discapacitat. Per la discapacitat ens podem trobar, doncs això, aquests casos que són molt més complicats: una persona amb paràlisi cerebral =sí= amb molt poca mobilitat, una persona cega sense resta visual, ehh...

75.I.5- Les pràctiques totalment, perquè és una persona que ha estat treballant ja. Clar, avui en dia estem parlant de, avui en dia no, jo quan feia pràctiques ja aquí a la Universitat, jo feia, també és veritat que jo tampoc havia de fer tant, però com que estava a l'escola d'aprenents, que per mi va ser la millor experiència que he tingut no retribuïda la veritat, jo feia de dilluns a divendres de nou a dues. Bueno, és més, al final jo donava, jo impartia, hi havia mòduls

que els estava impartint jo no? Doncs, jo clar, jo vaig tenir una feina, (...) tot i que era en pràctiques, vale, perquè era, era un contracte no remunerat.

Però jo per exemple tots els nois que tenim de becaris o de pràctiques sempre els hi dic: al currículum ho heu de posar l'experiència laboral i les tasques! Clar és que, jo és que tinc nois amb tasques; que són tasques laborals. Amb un pràctiques a mi no em fa gràcia, quan a mi em venen i em diuen: joestic fent això, (...) jo generalment truco a l'empresa, de dir: home és pràctiques no remunerades. Ara si és un mecànic que està cobrant llavors sí, = clar, clar =, tu assumeixes que tens un salari no? Jo crec que totes les empreses perquè ja han tingut un contacte laboral, vull dir, saben que ja algú que aprens que ja està inherent en el propi aprenentatge, que llavors, tu com a empresa no ho has d'explicar. = Exacte = sí, = d'acord =.

(.....) És que, ojo, eh! El tema de les pràctiques, ara de veritat, entrant amb el model educatiu, fa dos mesos, fa no, és que 2013 em passa tot sembla que va ser fa dos mesos i igual ja fa un any. Però, va haver una xerrada aquí a Barcelona de l'educació del model dual Alemany, amb cicle formatiu, i (...) no entenc com no som duals. O sigui, responent el tema de les pràctiques, = sí, sí, sí =, no pots ser que un llicenciat faci X hores mínimes de pràctiques, perquè tal hi com està el sistema educatiu, a la nostra època pagàvem per fer pràctiques, hauríem pagat per anar a certes empreses, = i tant =. Pos, ja que, avui en dia, ja no hi ha oportunitat; home i cobrar amb la crisi que hi ha econòmica, allà, tampoc igual ara no pagaríem, però perquè no podem pagar-ho. Però la oportunitat de donar pràctiques: és espectacular!

Ara, si no està funcionant del tot bé amb totes les empreses, jo crec és que, el qui fa aqu-, aquesta, (...) aquest partereneriat, igual que parlàvem, quan parlàvem de l'insertor laboral no? Si jo no et faig bé la feina, tu com a empresa te'n cansaràs de mi, perquè estaràs fart de perdre el temps, clar, amb gent que t'envio que no serveixen, arribarà un moment que diràs: és que no vull saber res més de vosaltres ja, vale. Si jo li faig la feina bé una vegada, dos, tres i quatre, confi-, o sigui, em tindrà com aliat a l'hora de ves-me buscant gent, jo crec que les pràctiques és el mateix. I tots hem tingut gent a pràctiques que dius: Qui t'ha enviat aquí?, Què has estudiat?, quan porten un temps o quan parles amb el tutor dius: perdona, un moment, (...), aquí som fundació ho acollim tot, però tampoc em prenguis el pèl. Perquè clar, jo, jo, jo he d'estar amb un noi, explicant cada dia i perdent una hora, dos, tres de la teva feina, m'aporta tra-, mans o em treu hores, és que no ho sé, depèn de com sigui no? Llavors, n'hi ha molts que et sumen, la majoria et sumen valor però altres que et resta, et resta: paciència, temps, ganes.

Doncs, jo crec que aquí també l'èxit de les pràctiques crec que són indispensables, haurien de ser llargues. A mi el model dual aquest, és que vaig dir: però com no estem fent que un cicle formatiu tècnic es formi dintre de les pròpies empreses? = Sí, sí =, sí, és que, és que és això, ara; fem-ho bé!

28.I.6- Lluitadors, il·lusió, ganes de fer-ho bé, forts...

38.I.6- Doncs...que són molts més forts que els companys degut al sobre esforç que han estat fent sempre, la qual cosa els fa més bons per l'empresa.

114.I.7- Però... però crec que sí que és veritat que potser no ho potenciem prou, no ho potenciem prou... sí que és veritat... I a més, m'ho apunto!

118.I.7 (1ra part)- Els punts forts? Bueno... a part de la seva titulació acadèmica, jo crec que porten un... un bagatge molt bèstia de...

160.I.7- Jo crec que ells valoren molt el títol que tenen per l'esforç que els hi ha representat

118.I.7 (2na part)- Crec que són persones que s'han esforçat molt, que tenen una capacitat de... de treball uhm... totalment contrastada.

120.I.7- Exacte, exacte, sí, sí, sí! És veritat, a més jo crec que això és un comú denominador en tots ells, una capacitat d'esforç i de sobreesforç, en

	<p>comparació a la resta, eh?</p> <p>122.I.7- Perquè s'han hagut d'esforçar el doble, el triple i el quàdruple que la resta dels seus companys.</p> <p>126.I.7- Segur que sí... Bueno i una miqueta amb això que tu deies, no? El tenir certs, moltes altres habilitats, que potser nosaltres tenim... no sé com es diu en català, alatargades</p> <p>128.I.7- Exacte, i ells les tenen més...</p> <p>190.I.7- Ostres, els hi podrà donar un valor afegit, que és el que dèiem, i pel que gairebé totes repeteixen que és aquesta... els hi ofereix la oportunitat a que puguin adaptar-se a una nova situació, puguin aprendre, puguin canviar una mica el xi, puguin sensibilitzar-se, puguin obrir-se a altres tipus de normalitat, i puguin aprendre, puguin aprendre de la persona amb discapacitat, sigui quina sigui la discapacitat</p> <p>194.I.7- D'aterrar a terra. És el que moltes vegades els hi diem, l'empresa no deixa de ser una extrapolació del que és la societat. La societat, hi ha persones altes, persones baixes, persones coixes, persones sordes i persones que no ho són. Per tant, l'empresa té la obligació d'assimilar aquesta representació de la societat dintre del seu microclima</p> <p>316.I.8- el currículum.</p> <p>101.I.8- si,si, si.</p> <p>103.I.8- si, si,si si,estic d'acord amb això, si.</p> <p>113.I.8- però vale que si que... si que es veritat, o sigui, el... la... de fet, la... l'entrevista de feina és, és un... és un procés com de seducció també, no? Has de seduir a l'entrevistador, siguis discapacitat o no.</p> <p>344.I.8- i, i, i, cla això en el sentit de l'àmbit laboral, ja no és només la imatge cara fora, és de cara dintre, i llavors si tu estàs en un despatx d'arquitectes, hi ha una persona amb discapacitat, XX que majos en aquesta empresa que també agafen gent d'aquest tipus no.</p> <p>352.I.8- si, Si, la diversitat, i..emmm</p> <p>353.I.8- la manera de pensar, l'atenció</p> <p>355.I.8- la gent que s'ha trobat amb més problemes.</p> <p>356.I.8- de vegades pot ser mes humana amb, amb els demés, no ho se depèn, no depèn de com sigui cada persona, eh?</p> <p>115.I.8- A través del teu vestit, a través de.. a través de la teva forma d'expressar-te, llavors, com més capacitat d'expressió (...)verbal tingui aquella persona més fàcil serà que quedin entesos.</p> <p>60.I.9- No, el que passa seria com a tal, no? Aïlladament. El fet de la pràctica no és beneficiosa ni no ho és, no? Ho serà aquesta activitat, com a tal, o qualsevol altra en funció dels suports i de la pròpia, del propi consentiment de la persona, = sí =, en comunicar o no la malaltia, = clar =. És a dir, els suports el pot tenir igual, tu pots ser una persona per exemple en una pràctica no laboral, o en una pràctica laboral o una acadèmica, aquesta persona pot no voler declarar davant de l'empresa, = sí =, on va a fer pràctiques, la seva situació, diguéssim, no?</p> <p>Llavors, això no impedeix que tingui suports, perquè si la Universitat té el servei de suports, = d'orientació =, d'orientació laboral adequat, = sí, sí =. I li dóna suports sense que ella tingui que manifestar davant de l'empresa i això. I aquesta persona pot comunicar amb aquest sèrie de suports pos com s'està sentint, si les jornades masses, curtes, llargues o no sé que; té aquest suport. Si la persona a més a més, o ha volgut comunicar a l'empresa pos a lo millor tindrà altres espais de suport, també en la pròpia empresa per part de la persona que dóna el suport, no? Sempre estan en funció del suport que rebí, és a dir, el fet de que tu enviis una persona a fer pràctiques acadèmiques en sí, no ha de beneficiar ni, ni de molestar diguéssim el procés de la persona, en sí mateix com a pràctiques.</p>
--	---

73.I.9- Passa que si que és cert que, que, o sigui, el fet que pugui ser útil o no, = sí =, no? Aquesta conscienciació que deies tu, i en el fons el tema de treballar contra l'estigma, no? En l'entorn laboral, = clar, clar =, en part té a veure amb lo que diu el ---, no? Aquest èxit de diguéssim de l'empresa i en el fons aquesta sensació que té l'empresa de que, cuidado quan una persona amb trastorn mental, em dona més feina, em portarà problema o no sé que no sé cuantos, no? Però també té a veure amb un, amb lo que et dèiem abans del suport, és dir, a vegades la percepció de que la persona amb trastorn mental en aquest cas, pot generar una càrrega extra de feina per l'empresari, simplement perquè pugui tenir que pensar en que ha d'adaptar, = sí =, processos, ha d'adaptar, no? = Sí, sí =, situacions evidentment.

Lo que facilita que això pugui ser un èxit és que l'empresari tingui la percepció de que el suport que rep li ajuda, = d'acord, perfecte =, amb això. Vull dir que, a vegades no és tant sols la visió que la persona, l'empresa en aquest cas pot tenir, sobre de que pot suposar com a càrrega, = clar =, per la pròpia empresa, la dificultat de la persona en aquest cas, mental. Sinó que lo que recompensarà aquesta dificultat prèvia, afegida, és que l'empresari té suports, té experts que l'assessoren, que l'ajuden, que li donen aquest assessoren, això és lo que minimitza el possible estigma o la possible creença, no? Que té l'empresari de que això per a ell és un problema, no? = D'acord =. Per això la clau sempre és el suport, no? = Clar =.

75.I.9- Que, i és molt important el que tu acabes de dir, perquè el suport no solsament és la persona sinó per a l'empresari.

77.I.9- Clar però, això és molt relatiu, perquè = sí =, és com una mica allò que vam fer lo de Incorpora. O sigui, hi ha dos tipus de suport no? Per qualsevol persona, això no té, no té diferència. És que, aquells suports que són naturals, no? = Sí =, que formen part de l'entorn, = sí =, vull dir, que quan tu vas a una feina, independentment que tu siguis més tímid, més extravertit, més no sé que no sé cuantos, tu trobaràs una sèrie de suports o no en funció de pos: dels companys de feina, de la normativa de conciliació de l'empresa, de les pròpies característiques dels càrrecs jeràrquics de l'empresa envers als treballadors.

O sigui, hi ha tota una sèrie de suports naturals que estan disponibles en l'entorn, en aquest cas, en l'entorn natural, que totes les persones tinguin una discapacitat tibem, no? Llavors, hi ha els suports específics que, que normalment els faciliten els serveis especialitzats a les persones o a les empreses, que diguéssim que l'èxit del suport és quan aquests formen part ja del suport natural, és a dir, quan aquell suport tant a l'empresari com a la persona l'ha incorporat amb el suport natural, és quan és inserit lo que és el suport i la persona ja pot tibar d'aquest suport especialitzat en un moment donat, no?

Però que, que no només el suport és el que et vingui de fora que és molt important, en el cas de les persones amb discapacitat, o malaltia mental, de fora, en tant que, = sí, sí =, programes, serveis, recursos, = sí, sí = i demès. Sinó el propi recurs que hi ha a l'empresa, no? Jo que sé: el de recursos humans, els companys de torn, els, no? Vull dir, tots aquests suports s'han de mobilitzar també. I normalment qui fa veure a l'empresari que es poden mobilitzar aquests recursos és el servei especialitzat, que li diu: no només és això perquè li doni jo, sinó que el company del torn, o de la màquina, o del, no? Recursos humans, quan, no?

78.I.9-Sí i hi ha un altre aspecte el suport a l'empresari moltes vegades no és tant d'ensenyar-li coses a l'empresari sinó de, de desensenyar-li coses a l'empresari, tot allò que ell ha après de la malaltia mental que no és veritat, = vale =, que són mites, no? Que, que les persones amb malaltia mental no poden treballar igual que les altres, que les, que no poden accedir a determinat tipus de feines, que no poden tenir càrrecs de responsabilitat, etc., etc. Tota una sèrie

	<p>de mites que lo que fa el suport a l'empresari és desensenyar-lo de tot lo que ha mal après sobre la malaltia mental.</p> <p>96.I.10- Nosaltres recomanem, nosaltres recomanem a... a veure mmm evidentment, quan vénen al nostre servei, nosaltres quan anem a l'empresa i enviem una persona a l'empresa, l'empresa ja sap que té un discapacitat =clar= i i la persona evidentment ha entrat en un servei on està parlant de la seva discapacitat =i ja està= i ens dediquen només a això, val? Ara, si és una candidatura ah...que un fa lliurement, jo lo que recomano és que no es posi en la discapacitat, perquè això és donar-li un a, donar-li un joc a la discapacitat que un no sap a on a on quedarà =clar=, perquè =clar= si tenen cin(-) cinquanta currículums i... un té discapacitat, doncs potser te'l trauran =clar, clar= sense conèixer ni qui és ni com és ni potser lo magnífic que seria per aquell lloc de feina. Llavors, almenys jo deixaria la porta oberta per a intentar arribar a que em vegin la cara =a l'entrevista, clar= a l'entrevista, no?</p> <p>98.I.10- I després a l'entrevista, bueno, doncs evidentment que que vegin qui sóc i que tinguin la consideració que puguin, no? Bueno =i ser capaç...=. Però un ja té unes eines per jugar-les, no? =clar, clar= Clar, així a <i>vote pronto</i> és és...</p> <p>100.I.10- Clar, el tema és que jo em presento, no, jo em presento a un lloc de feina, jo "sí, tinc una discapacitat, però vostè està buscant un informàtic. Miri, jo mmm" i parlant clar, a més a més parlant molt clarament, "jo respecte el tema de la meva discapacitat, doncs miri, això, necessito això i això i ja està. Funciono com una... treball igual, 100%, mmm trenta-cinc hores, quaranta hores... igual que qualsevol altra persona, no tinc cap problema de salut per agafar una baixa", i una discapacitat no és un problema de salut. A vegades és una situació crònica =no, no, i tant= i... no no tinc perquè estar malalt, vull dir que no... hi ha hi ha algunes discapacitats que sí =algunes sí=, però...vull dir, bueno, però majoritàriament no, una situació crònica funcional que ja és així =i està estable i ja està=, exactament, exactament.</p> <p>174.I.10- A l' igual que la resta d'estudiants, bon nivell formatiu, experiència en pràctiques a empresa.</p>
<p>Núm. Identificació</p>	<p>CATEGORIA. <i>Punts Febles</i>. Fa referència a la informació sobre aquells aspectes que es detecten com a punts febles per a la inserció laboral dels titulats universitaris amb discapacitat.</p>
<p>I.1 I.2 I.4 I.5 I.7 I.8 I.9 I.10</p>	<p>20.I.1- Moltes vegades jo crec que no. També jo crec que moltes vegades possiblement és per la pròpia joventut que tenen, no?, que no li han sapigut donar valor. Però això també m'hi trobava molt uns amb els altres, no, que arrel, per això crec que un bon...que passin per un bon assessorament individualitzat sí és molt important. I aquest assessorament individualitzat sí ha de ser amb personal especialitzat per ajudar-los a reconèixer mmm els seus punts forts, no, les seves...</p> <p>26.I.1- També =sí=, el que passa és que, també, el que has d'intentar pensar en tots els que finalment hem aconseguit inserir i els que no, i per sort i o per desgràcia, encara estem parlant de que... els que s'han inserit amb bones feines i que, potser, com sempre, no, no han estat els més difícils en inserir. Estic parlant, per exemple, per mi el gran estigma segueix sent la salut mental. Amb aquests, ehm (...)=és una gran barrera= ara estic, tinc al cap una persona que sí que vam inserir i és el tio més feliç del món i el servei li encanta, però precisament és va inserir en aquesta enginyeria que t'estic dient, que creava el fet paral·lel que treballaven tots plegats. Ell el van agafar allà.</p> <p>100.I.1- També de vegades, eh...s'ha de trencar, encara queda mmm, i jo et deia abans, jo, aquests cracs de nanos amb amb discapacitat he vist que tenen uns pares que són xapos, però també hi ha una certa tendència a pares sobreprotectors. Per tant, que també se'ls hi ha donat eh... argumentacions, creences que no són certes, no, com "a mi se m'ha d'ajudar, a mi mmm perquè</p>

sóc així, perquè” Tot això també s’ha de trencar, i també està bé que no només li diguis tu, sinó que li digui l’entorn de segons quines maneres, no? I també l’ajudes a a trencar unes certes creences que han assumit que són de sobreprotecció sense mala intenció, però per part dels pares o familiars, no.

116.I.1-: Que se’ls hi doni l’oportunitat. O sigui, jo crec que encara veuen que, clar, són no diversos, com és el que haurien de veure, sinó diferents i i... no sempre acceptats per tothom, no?

54.I.2- Bueno, ja t’ho dic jo, sí, sí a part, no t’ho dic solsament per les persones que nosaltres tenim a la base de dades, perquè això no la tinc, perquè cada empresa pot tenir més, per exemple, sóc entitat, nosaltres podem tenir molts, d’una, moltes persones que, per exemple, discapacitat intel·lectual en tenim força, però segur que, no té res a veure nosaltres que ho tenim segmentat en tot tipus de discapacitat, que si comentes amb una entitat que sigui 100% especialitzada en Down, = no clar =, per exemple, = clar, clar =, no té res a veure.

Llavors, amb el tema de la discapacitat nosaltres lo que trobem 100%, clar és que hi hauria dues vertents, si és a l’empra ordinària 100% discapacitat intel·lectual, i quan dic intel·lectual estic parlant de, de lo més ampli de la paraula, tant que tinguin pues, persones que siguin una mica més lentes, com Down, o una persona que ha tingut un accident de cotxe i bueno, pos, té problemes, no? A una persona amb malaltia mental, perquè les persones amb malaltia mental les empreses els hi tenen por. Bueno, només que vagis al món, no han tingut un brot amb 3 anys i els hi tenen un, que no vegis, jo crec 100% que és la discapacitat.

58.I.2-: Moltes vegades sí, moltes vegades no, és que hi ha de tot. Mira hi ha la típica empresa que et diu: “yo quiero que se le note, porque quiero que la gente vea, que tal y que no sé, que dices ostras”.

Jo crec que ni s’hauria de notar ni no notar, perquè és agafar al millor professional, que és lo que et comentava, que jo, lo que nosaltres estem aquí, intentant inculcar a les empreses és: agafa el millor professionals, a mi m’és igual si té discapacitat o no. Jo vull, que agafis el millor, és que de veritat, vull dir, ojalà agafis una persona amb discapacitat, com a discriminació positiva, = val =, però que tinguin una oportunitat, = sí =, mentre compleixis aquest 2% o si te’n vols anar al 20%, i per mi fantàstic, = perfecte =. Però que sigui la persona, no? Bueno, que ens ha canviat.

106.I.2- És que és lo que et comentava, = les barreres =, més que habilitats jo hi trobo que, que són mancances. Que els hi hem inculcat tant que són més inferiors en general, o que tindran molt més problemàtica en moltes coses que és que ja són ells mateixos que van amb aquesta filosofia, = ells mateixos s’ho creuen =.

100%, jo no trobo, jo crec que en el tema d’habilitats cadascú, mira, jo això sí que crec que el tema de discapacitat, “para gustos colores y para personas lo mismo, o sea”. Jo, ressaltar-te una qualitat, mira, sí que és veritat que són persones en general, hi ha un estudi que em penso que ve de la fundació Adecco, segons ells, sempre, que són persones que crec que és real, perquè és molt lògic, són més fidels a l’empresa, = sí =, i estan molt més agraïts. Llavors, clar, són persones que sempre parlen millor que altres persones que, “ que estoy hasta los (XXX) tal de mi empresa, es que mira, no sé qué...”, són persones molt agraïdes perquè els hi ha donat una oportunitat.

Aquí ja parlem de discapacitat que realment ho han tingut fotut per entrar-hi, perquè potser una persona que mai ha tingut problema de trobar una feina, pues, sí té discapacitat no és el mateix, no? I són persones que es queden molts més anys en l’empresa, no són les típiques de persones que amb 2 anys se’n van i viuen en un altre lloc, sinó que estan agraïts, intenten evolucionar sí, però dintre de l’empresa, molt, molt més fidels en tots els sentits. “Fidelidad esto sí

que te lo diria”.

130.I.4- Doncs des del desconeixement de l'empresa, la por real doncs per exemple de trobar-nos (...) sé d'un cas d'una persona amb una discapacitat important fent pràctiques en una empresa (...) l'empresa dir-nos “ ostres que bé, que contents que estem, però no el contractarem per si de cas”. I (...) i la persona ha estat allà, s'ha integrat molt bé a l'equip, a nivell de feina molt bé, però per por =per por=. Per dir doncs (...) no serà tant polivalent, que en aquest cas era (...) sí, clar, era cert, doncs podia fer un determinat tipus de tasques, amb un format. Jo crec això, bàsicament per desconeixement de la discapacitat, per por de baixes, per por de que la persona no sigui tant polivalent...

82.I.4- Òbviament, després sempre hi ha el (...) el que dèiem abans. Hi ha persones amb majors dificultats =clar=, que no és només convèncer a l'empresa que pugui fer aquella feina sinó que aquella persona, amb aquella discapacitat, realment pugui fer-ho. O a vegades és a nivell tecnològic. Que no és que la persona no pugui fer-ho o l'empresa no la vulgui contractar, sinó que realment sigui tècnicament impossible =clar=. Per exemple, una persona cega total =sí= que faci servir una adaptació que es diu Jaws, que és el que li permet accedir...

84.I.4- Exacte. Si l'empresa està treballant amb una aplicació totalment incompatible =amb el Jaws= amb el Jaws i, sí o sí, per força, tant sí com no, ha de treballar aquella persona amb aquella aplicació perquè el gruix de la feina és aquest, doncs malauradament alguna vegada ens ha passat =clar, clar=, que finalment la persona no s'ha pogut incorporar, per una causa en aquest cas pues...

86.I.4- O d'accés al lloc de feina. Si és una empresa ubicada en un polígon, o que físicament no és accessible...

88.I.4- Això ja és demanar molt.

90.I.4- Quan són petites adaptacions sí, però clar no li pots demanar a l'empresa que posi un ascensor, o no li pots demanar...

106.I.4- Hi ha persones que sí que tenen mancances d'habilitats tot i tenir una formació universitària, d'habilitats personals, de (...) de com adreçar-se, de com donar-se a conèixer, de com comportar-se en una entrevista...

198.I.4- Home, a vera, sí que és cert que tot el que és malaltia mental (...) l'empresa la desconeix molt i, per tant, li fa molt respecte =sí= i després tot el que són doncs persones amb una gran discapacitat, persones amb greus problemes de mobilitat =sí=, greus vol dir doncs paràlisi cerebral, persones que doncs poden moure només el cap, poden moure molt poquet, persones cegues totals sense resta visual, també ens està costant molt.

55.I.5- Sí, = sí =, però adaptacions a tots nivells, eh, = sí =, des de la primera: que és l'adaptació física, o sigui, que tinc que gastar?, = sí =, les empreses desconeixen que hi ha una subvenció de 900 euros per adaptació de llocs de feina, que sembla molt poc però és moltíssim, perquè a no ser que tinguis que fer (...) una rampa amb una entrada = de qüestions d'obres =, de qüestió d'obra, les altres adaptacions la ONCE les posa gratuïtament. Una persona auditiva no necessita doncs la porta, la porta incorporada a no ser que necessitis pos algun telè-, = algun telèfon =, i tal, que “Back apps” t'assessoren i et diuen: si amb (XXX) o si amb GAES te l'instal·len, vull dir, és que et costa zero, ONCE no costa zero, i les físiques senzillament, és que la gent es pensa que per una porta, d'est-, de mesura estàndard no passa la majoria de rodes, = sí =, i passen la majoria, (...) són poques les que no passen. Doncs, clar, la gent, lo primer de tot, hauré de canviar d'empresa, no, no hauràs de fer res, és més, que sàpigues que tens 900 euros de la Generalitat per fer-ho, això també és veritat. I després són les adaptacions a tots nivells: amb l'equip, amb el tarannà, clar si em demana per anar al metge li estic fent un favor, cosa que els seus companys també tenen drets, dius ja: però és que no li hem

preguntat encara si ha d'anar al metge. Si ens dius que cada dimarts ha d'anar al metge, valora tu si t'interessa o no, no?. Hi ha molta por, i l'excusa sempre és l'adaptació, eh.

59.I.5- La mental, = la mental =, no, no, no, però mental totalment, mental-psíquica, totalment, totalment. La intel·lectual difícilment entra moltes vegades perquè els processos de les empreses, la feina, o sigui, jo crec que és el centre de treball qui fa l'excel·lent feina aquí. L'excel·lent feina que ojo, que no tots, eh, que hi ha gent que podria estar incorporada amb una bona pauta, amb una bona guia, amb un bon suport. Però l'empresa és massa competitiva, per, no té aquest temps, = d'acord =, llavors, costa, i llavors, la que aterra, la que no es vol saber res és la psíquica i la mental, és sinònima, de lo primer que et diuen: és que, és que una persona agressiva en el meu equip, jo no t'he dit: agressiva, és la imatge, sigui psicòpata, mental; és boig.

= Sí, sí, és ben bé una barrera import-, psicològica important =, és dur, és dur, en Joan l'any passat ens demanava també, bueno, fer un projecte adjunt amb l'hospital de Sant Joan i tal, i, jo crec que tots, avui la falca que he sentit és: si has tingut una malaltia mental, precisament, jo crec que s'està apostant molt de, s'estan necessitant invertir molt en aquest, perquè a més a més, per desgràcia és la tendència que tenim social. = Sí, sí, sí =, passarem un percentatge molt alt, per aquest tipus de discapacitat, que pot ser: puntual, molt, molt, molt pautada, però la tendència. D'aquí al 2025, els números espanten una mica, doncs és, o comencem a fer coses ara, o algú de nosaltres ens hi pot enganxar que passem per aquest cicle en algun moment, = sí, sí, i tant =, i sobretot el col·lectiu femení que a més a més, tenim nosaltres la tendència aquesta, o sigui que, = sí, sí =, però aquest l'empres sí que, = aquí s'hi tanca en banda =, en banda, en banda, en banda, o sigui és una lluita constant, constant que tenim i nosaltres no parem de dir: però, passem currículums cecs; sense les dades, perquè a més a més des de la ductura, l'any passat s'ha de protegir més la discapacitat i només tu has de posar el percentatge: 30, 40% (...), de lo que sigui 40.

Doncs, nosaltres juguem molt amb, passem només això, però clar, quan et fan preguntes, o és que tal, quan no els hi quadre, no els hi encaixa. Arriba un moment que la persona que ha de ser contractada, els hi dic: és que heu de ser també francs, perquè si voleu, si aquella empresa t'està contractant com a discapacitat, voldrà saber-ho, perquè per un cantó té beneficis i però per l'altre també vol saber a què s'enfronta. Per això, ja és lliure de cada persona, jo sempre dic, si a mi si em pregunten per la meva condició sexual o religiosa i tal, jo tampoc l'explicaria això depèn de tu. Però, pensa que aquella empresa, t'està buscant a tu (...) perquè a darrera hi ha un tema econòmic, legal i tot que també li interesses, llavors, (...) busca de mirar quin és "l'entente". Però, aquesta és la (XXX) i la més acceptada, l'orgànica evidentment, (...) perquè l'orgànica atribueixen que com que no es veu, a que no saben és l'efecte so, en un orgànic pot ser molt més greu en certs = i tant =, en certs llocs de feina, perquè depèn de quins torns no l'aguanten, la calor no s'aguant-, o sigui, és molt pitjor amb un entorn industrial orgànic que un físic. Però, en canvi, la gent és: "como no se nota, parece que no está". = Sí =, no, no, no = sí, sí =, que te va bé descansar cada dos hores, eh, = i tant =, que ha de parar, que ha de veure aigua, eh, que també ha de regular la temperatura, que has de vigilar amb això. El físic et dirà si pot o podrà aixecar avui i sempre.

Doncs, jo crec que l'orgànic, físic, el visual amb la ONCE ha fet una brutal feina, brutal (...) i ja no només brutal, la, el caràcter que se li atribueix a una persona auditiva, és molt més = sí =, complexa que en una persona visual = sí =, doncs això fa que li trobi un escalat a l'hora de treballar, excepte, per lo que diem aquesta integració de treballar en equip, de competències d'aprendre, com que la discapacitat auditiva està assimilada a un tema relacional i a un

tema d'aprenentatge que per una persona com que és auditiu, sinó pot aprendre no té llenguatge, no té aprenentatge, no té capacitat. Doncs, la gent fa 2 i 2 = sí, sí, sí = i “les dan sus cuatros”, que mai són quatre, = sí, sí =, però bueno. Doncs, per aquest escalat, ser-, per mi, crec que seria l'auditiva i després ja et ve tot la que és mental.

85.I.5- Sí, molt! Molt! Ara mateix mentre t'estava responent a l'altra pregunta; dels punts forts i punts dèbils, estava pensant amb un noi, (...) amb un noi que podia haver fet molt més, però no va fer, perquè era molt disca-, li agradava massa ser discapacitat, entenent-me l'expressió, tot passava pel filtre de: és que clar, ojo, Raquel això ho has de tenir en compte, que jo no puc perquè jo tinc discapacitat, no, no, no tu estàs aquí i tu aniràs allà. No em val, o sigui, tu no hi sents, vale, ho tindrà en compte, però, no, no, no, no utilitzarem el, amb mi discriminació positiva, quan tots els teus companys tenen discapacitat, no em val, noi! Em valdrà amb altres aspectes, però ara no, no em val, per mi es pitjor la X que no hi veu, o sigui, 0 i va amb un gos pigall, i és professora de Braille a l'Índia. O sigui, si ella pot anar a l'Índia, o és esquiadora olímpica sense veure-hi, tu ets sord, em sap greu, però mira t'ha tocat menys discapacitat que l'altra, doncs, no pot valer tant.

Doncs, just, ara que em preguntes això, ell tenia un paper a casa; molt dur. Quan no, quan no, bueno quan s'estan escapant coses que estàs, jo realment la meua professió, jo sóc formadora. Doncs, jo sóc aula, no? Jo m'he passat hores dintre una aula, porto tota la meua vida impartint, doncs, clar, acabes captant. I quan són grups més petits pos, que només tens 10 estudiants 12, et dóna temps per veure el que no es veu, no? El que no està enlloc reflectit, no? = sí =. Quan comences a veure'l, dius: no m'encaixa, no m'encaixa, no m'encaixa, en aquest cas vam arribar a una realitat familiar doncs molt de molt de protecció, que saps que doncs, se l'ha d'acompanyar fins la porta, dius: no, és que. El dia de les pràctiques vol venir la mare, és no ve la mare! O sigui, és no, i si ve no entra ni a l'empresa, et porta en cotxe i ja està. Jo crec, que pesa.

Fa poc que van fer el programa del Tries, el fill del Tries, = sí =, al Andy, em sembla que es diu, = si l'Andy, sí =, doncs, a l'Andy, precisament, l'Albert Om, que jo vaig dir: vaig dir sí, i la mare va dir: no, però, li van preguntar a la mare li van preguntar: creus que el fet de ser tu d'una família de cognom, és un Tru-, ella és = sí, sí =, era una Trueta, i era qui era no? Creus que el fet d'aquests cognoms fan que l'Andy visqui sol? Amb la seva parella? Que es volen casar. I ella va contestar molt ràpid que no, doncs, jo vaig dir: sí, i ella et diu: no. (...) Dic: no estic gaire d'acord, quan m'ho va explicar dic: val, té raó. Clar, deia: conec gent de molta de molt alto, perquè és amb l'entorn que ens hem manegat, els tenen tancats en un centre, i conec gent que no té un duro i que els hi ha donat autonomia.

Dic: vale, ha entès així, no, però encara pesa una miqueta, encara és dur quan a l'entrevista et ve la mare, et ve la tieta, et ve la germana. Com li dius: sí, però quan vagis a l'entrevista que no pugin, perquè el problema no és la mare es quedarà a baix, és que si el fill s'acostuma o la filla a això, a l'entrevista no la superà perquè estarà més pendent de que la seva mare que s'ha quedat a baix que de l'entrevista; quan té les capacitats per aquell lloc. Cada vegada i menys, n'hi ha menys, però ens ho trobem, = ens ho trobem, sí, sí; sí, sí =. Jo crec, que aquí també si ens ho trobem a nivell Universitari ens ho trobem molt poc, ja eh, però quan ens ho trobem jo crec, que aquí sí que és una feina que potser podríem, és el que dèiem; amb l'excusa de treballar l'entrevista laboral, el marcadore laboral, jo crec que, si féssim una assignatura, una mica, res, d'un trimestre no? Que treballés això, aquí es poden colar molts elements que tinguin aquesta, la discapacitat, sense que sigui un mòdul “para los familiares de personas con discapacidad” no?, això a mi és el que m'emprenya, o sigui, el segreg-, el separar. = Clar =.

Doncs, jo crec, que, però si que encara la família pot molt, el no té que ser fàcil per una mare, perquè jo ho penso, només té tres anys, si no hi veies, deixar-la sola al carrer als 12. (...) O sigui, jo sé la feina que fa la ONCE, conec els instructors, conec el mo-, o sigui, penso perfecte, a veure, quan siguin (XXX), que diu: me'n vaig al centre cívic, i has de creuar 6 carrers. Pos jo que sé, jo no sé si estaria tant tranquil·la, o aniria al darrera, allò, amagant-me darrera dels arbres que no m'hi vegi. = Sí, és difícil =, encara és difícil = sí =, i més perquè els números són bast-, per mi són bastant esfereïdors, però, la majoria de les discapacitats, els estudis que nosaltres tenim el 75% s'adquireixen; no es neixen. Clar, quan a tu et neix una persona, un fill amb discapacitat aprens a comunicar-te, i a treb-, a fer amb aquella discapacitat, no saps fer-ho d'una altra manera, sinó és amb aquella discapacitat, perquè tu has après amb el teu fill a comunicar-te diferent, a ensenyar diferent, a caminar diferent, és l'aprenentatge que has tingut, doncs, no ho saps fer-ho, és com el que aprèn zulu enlloc català, perquè resulta que ha estat tant, s'ha anat a la muntanya i s'ha perdut i el que ha trobat era un zulu, i diu: ostia, però estaves als Pirineus? ja però és que, era zulu el que hi havia, no sé, i no he après una altra cosa.

Però, quan se't, quan tens una malaltia d'un nano amb 6 anys, que t'agafa una pulmonia, una febrada, pam, és que, quan tens no sé què, quan (...), clar, tot això, és un canvi de rol que jo entenc que passa per la sobreprotecció. Doncs, hi ha pares que suposo que si estan ben orientats i ben guiats ho trenquen ràpid, i n'hi ha d'altres que no, que sinó tenen eines no poden trancar. Jo crec, que depèn de les eines que tinguin. = D'acord =.

144.I.7- Clar, aquí entrem a les mateixes, eh. Parlar de punts febles, com a col·lectiu és estrany perquè, perquè no..., perquè cadascú tindrà certes mancances i d'altres no les tindran, però si que és veritat que... d'entrada per l'etiqueta que porten, és a dir, pel fet de tenir una discapacitat auditiva, inclús pel fet de que sigui una discapacitat, el que sempre diem, no? Que és immiscible fins a cert punt i que llavors sembla o pot arribar a semblar en una persona sorda...

146.I.7- No passa res, no passa res, no? Doncs jo que sé... Posa un audiòfon i amb l'audiòfon ja és oient, no, una persona sorda amb audiòfon no és oient. I això jo crec que sí que els hi resta, que les hi resta perquè no es té consciència del tipus de limitacions que poden arribar a tenir, i que són limitacions que al final abarquen a tota la persona en més o menys graus però...

166.I.7- Sí, en el nostre cas la comunicació, el com es comunicaran dintre de l'entorn laboral, és el que més... el que més els hi genera angoixa.

148.I.7- Per experiència, perquè també atenem a persones amb pluridiscapacitats, jo crec que el trastorn mental, la malaltia mental per l'estigma és molt difícil. Nosaltres ens trobem inclús empreses que ens diuen: "Sí, sí sords, però no em portis cap trastorn mental perquè esque..." i és més, un trastorn mental pot ser una persona amb una depressió...

150.I.7- Un trastorn d'ansietat... no, no, no, es que no en volen ni sentir a parlar...

152.I.7- L'estigma jo crec que el trastorn mental ho té complicat.

170.I.7- Però és el desconeixement, el desconeixement genera por, i la por paralitza

174.I.7-: I davant la por no faig res, i si no faig res, segueixo amb el que conec

297.I.8- la malaltia mental també

298.I.8- per mi la més difícil de inserir,

299.I.8-Sí

300.I.8-: per lo que he vist amb els estudiants de practiques, és els mentals, perquè els físics, tenim algun que té paràlisis cerebral o algu, però com és, fan a través del ordinador, com és tema d'informàtica...

287.I.8- El que passa és que si que hi ha un col·lectiu d'alguns que si que la

família sobr- els protegeix més no? Alguna vegada que he parlat amb alguna mare o algun pare que, que té el seu fill amb un... trastorn mental i tal si que els protegeix més, no? El meu fill pos treballa a prop de casa i esta, està aquí, esta bé, i que no canviï, que el seu entorn necessita ser estable, si que és així, però en els altres col·lectius no.

288.I.8- Mira per exemple jo vaig treballar a l'associació de paràlisi cerebral, vale? I, i una característica de la paràlisi cerebral és la desorientació, no? De vegades es perden. Clar, això creava una angoixa als pares que deien, bueno i aque- i el meu noi ha d'anar a treballar a Terrassa? Però si no arribarà! Si el perdrem pel camí i ja no el tornarem a trobar més. I llavors, clar, aquestes situacions, per exemple fan que, que la persona tingui autonomia no vol dir que se sàpiga moure sol pel carrer, XX

290.I.8- si,si,si si

93.I.8-: Un problema de conducta en una feina... pot donar problemes, en a la feina, en la productivitat, en la relació amb els companys, en tot una sèrie de coses. I la realitat és que la discapacitat a vegades pot donar problemes a la feina i això crec que qui se'n adona més és l'empresa. I per això moltes vegades hi ha una reticència, de contractar persones amb discapacitat, s'ho miren molt... clar, si el problema és físic, no hauria d'haver-hi cap problema. Perquè aquella persona no té un problema de conducta, ni té un problema de relació... Però mhh... però bueno, a la pràctica hauria de veure si el problema físic fa que l'altre gent se'n en rigui o que..., o que... dongui a un algun tipus de problema, o que no entenguin pues que hi ha un tipu(-), hi ha una cosa que no poden fer, que no pot fer. Tu li dius a una persona, mira: Normalment no et fem fer això, però avui, ens hauries d'ajudar a muntar unes caixes, o, o a portar aquestes caixes d'aquí cap allà. I aquella persona et diu, que no, perquè clar, ell té una discapacitat o simplement no explica perquè no, no? Aquí ja pot ser l'inici d'un problema, no?

236.I.8- perquè és difícil. Bueno aquí és una, una un... una cosa a nivell de reflexió de cada, de cada orientador no que faci, no? Eh, perquè és difícil.. (...) Pues mira perquèee perquè jo penso que lo, lo que et deia abans, no? Penso que, que... que seria fantàstic que les empreses contractessin persones amb discapacitat i que no hi hagués cap problema, però que la realitat és que de vegades es, ah, de vegades hi ha por, simplement por, però de vegades hi ha un, hi ha una realitat que és que de vegades si que quan la persona entra, eh es troben amb problemes que no s'havien esperat, i que és més fàcil inser(-), és més fàcil que contracti a una persona, a una persona que no tingui discapacitat. És més fàcil, i en aquest sentit és més difícil però per això esta bé que existeixin aquestes polítiques i aquests programes, perquè és una discriminació positiva, és un intent d'un col·lectiu que té unes dificultats d'inserció pues de que de que requereixen més, no? Perquè, perquè també és una cosa d'humanitat, de que son persones que també es mereixen tenir una feina i poder portar una vida normal.

252.I.8- també, també de vegades, també depèn de, hi ha diverses discapacitats que comporten alguns problemes de comportament, no o uns problemes d'habilitats socials, també, no? Per exemple un esquizofrènic, no dic tots, no tots, eh? Però jo no soc especialista, però m'adonc compte que de vegades són persones una miqueta més series una miqueta més distants... no sempre, però també és un trastorn que ho pot comportar perquè, perquè pot comportar pensaments paranoics.. eh.. mhhhh... imaginacions que, que no tenen a veure amb la realitat, i a llavors clar també és lògic que aquella persona tingui una distància més gran, no?

250.I.8- Jo crec que mes aviat amb la discapacitat

38.I.9- Més que cap altre col·lectiu.

41.I.9- Encara més si tenen estudis universitaris, no?

	<p>42.I.9-Bueno, per la, a vegades per l'expectativa de la pròpia persona, no? De cohesió de l'oferta laboral a la seva demanda, no? Vull dir, que, no? És més fàcil, no? O semblaria entre cometes, que la persona la seva expectativa quan hi ha una formació d'un nivell que no arriba a universitari sigui més, més possible que s'adapti a l'oferta, perquè en aquest moment l'oferta, per desgràcia, no? Sol ser de llocs de treball poc qualificats. Llavors, a vegades pues et trobes amb això, no? Que orientar a una persona cap a un lloc de treball poc qualificat, quan la teva expectativa ha estat d'una, d'un currículum universitari doncs té la seva dificultat, no? Aquest seria un dels aspectes, potser n'hi ha d'altres.</p> <p>142.I.10- Molt freqüent =clar, perquè...=. El tema de l'adaptació... bueno, és...</p> <p>144.I.10- Una despesa... "i ara aquí haig de muntar... i ara aquí... buf!" Això és un gran im(-) =quan a lo millor pots... sí=, això és un gran impediment. I mira que està subvencionada, eh.</p> <p>28..I.10- Les de cadascú i les de la seva família, perquè moltes vegades estan molt associades, no, ah... bueno, és molt freqüent la la sobreprotecció amb les persones amb discapacitat, ah... amb els fills amb discapacitat és és molt freqüent. I ent(-) per mi és molt comprensible, no?</p> <p>88.I.10- Sí, sí, sí. Perquè ara, també et dic, per això et dic. Ah... és és una mica mmm un projecte pilot que estem fent, perquè ens estem adonant, portem mmm dos mesos d'execució, i ens estem adonant que no acabem de trobar aquesta població.</p> <p>138.I.10- Bueno, els seus propis fantasmes, de que això també..., no? =Clar, clar...= És, és per la seva aparença que no els agafen, no?</p>
<p>Núm. Identificació</p>	<p>CATEGORIA. <i>Les persones significatives dels titulats universitaris amb discapacitat.</i> Recull la informació que té a veure amb totes les persones dels diferents contextos dels titulats i que influeixen, d'alguna manera, la seva inserció laboral.</p>
<p>I.1 I.4 I.6 I.7 I.10</p>	<p>60.I.1- Són gent també molt implicada, són gent que han tingut molt en compte la persona que tenien davant, que els hi han buscat els recursos, no estic parlant econòmics, eh, moltes vegades, sinó=no, no, no, no, no= pues això, de vegades coincideix pues que si són sords, associats a l'ACAPPS, que han tingut un suport, que han tingut un assessorament... jo veig pares aquí molt implicats.</p> <p>158.I.4- És evident que si (...) si tens la sort de tenir una família que et recolza, que et valora, et fa tenir el nivell d'autoestima suficient, tot això que dèiem ho hauràs après des de petit =clar=, ho hauràs anat reforçant a l'escola, ho hauràs anat reforçant a l'etapa universitària i això després és el que (...) és la motxilla que portem, no? =clar= en positiu.</p> <p>160.I.4- Si, si en part sí.</p> <p>162.I.4- Sí, sí, sí, si, fa molt, fa molt.</p> <p>26.I.6- Depèn de cadas cas perquè és totalment personalitzat i els que ja tenen habilitats no cal tant temps i els que hi dediques més temps són els que sovint no es poden inserir. Llavors has de reconduir tot el tema, a vegades parles amb les famílies i ja veus que no els ajuden a poden tenir les habilitats que han de tenir i a demés has de reconduir a la persona i a la família. És molta feina.</p> <p>34.T.6 (2na part) - ...També té a veure molt amb la sobreprotecció que reben de la família i l'entorn que no els deixa percebres més forts.</p> <p>154.I.7- La família jo crec que hi té el paper un miqueta que... que hagi tingut durant tota l'etapa educativa del noi o la noia, és a dir, ha de ser un paper facilitador, però a l'hora ha de ser un mer acompanyant del procés, és a dir, la família necessitem que no sigui responsable, o sigui que no es faci responsable del procés, que moltes vegades això és difícil, però sí que a l'hora sigui facilitador perquè sinó ens podem trobar en que ens posi, o que li posi a la persona barreres del tipus: "ehm, no aquesta feina no perquè està lluny de casa,</p>

	<p>no aquests horaris no, no podràs venir a sopar i hauràs de X, o...”</p> <p>60.I.10- Bueno, la la família evidentment també ha canviat molt, molt. La família que té un fill que és titulat universitari és que s’ha posat amb moltes ganes amb el fill i que ha apostat molt pel pel seu fill. Ah... bueno, la família també els els canvis vitals ah... els els hi fa por. Potser amb un titulat universitari ja la família està, ja és més gran i la família està més madura. Però per exemple l’altre pas anterior de l’adolescent a... aquí sí que ens trobem amb, amb, bueno amb pors de les =pors= famílies, no? Bastantes pors de les famílies sobretot per això, perquè acabar aquell món idíl·lic de la infància una mica protegida per la psicòloga, per la psicopedagoga, per.. val? I ha de fer un salt a, moltes vegades, cap a que, si van a la facultat, la família acostuma a a estar tranquil·la durant un cert temps, però si no van a la facultat llavors comença un pedicle important de recerca de la professió, a veure on és hàbil el noi... Perquè moltes vegades les adaptacions curriculars no... no =no, no l’han ajudat= no han tingut en compte la potencialitat real del noi. Ni han tingut en comp(-) en compte el tipus de feina que realment podrà fer aquell noi.</p> <p>66.I.10-: Clar, perquè tampoc ningú els ha dit =sí= “el seu fill això no ho podrà fer” “però és que és tant bon noi” clar. Jo ja m’imagino la mestra parlant amb els pares “és que és tan bon noi...”. I amb això no fem res, perquè després el mercat laboral, clar jo me’ls trobo que m’arriben a mi =clar= amb la ESO homologada, sense po(-), no no poden fer un..., o o... no poden fer un PQPI, no poden fer tota aquesta formació més d’oficis, perquè com tenen la ESO, no poden entrar i i... =I ja hi som! Estem en un carreró sense sortida = “aquest, aquest noi podrà treballar?” “I per què no comencem a buscar feina i t’ho diré?” no, i ja està, pos endavant, encara, no? Casi el xumet. Buà, tot això, i a més a més els pares, no? Tot, a ver, totes les expectatives dels pares, els pares pensen que el seu fill això ho podria fer, i i ningú els hi ha dit que el seu fill això no ho podrà fer, i això tampoc, i això tampoc... i lo que podrà fer és fer de jardiner.</p> <p>68.I.10- Llavors =clar=, quan tu els hi dius als pares =clar=, has de tenir, has de fer tot un procés =i tant=, no els hi pots dir així, d’un dia per l’altre =no, no, no=, no, perquè és un cop tan gran, no? = les expectatives que hi ha per darrere=. Ara, evidentment durant molt de temps, ells també s’han negat a veure aquesta realitat, amb la qual tu has de fer tot un procés llarg, amb tranquil·litat que no s’ha fet abans =clar= i que s’hauria d’haver fet abans, però que tu has de fer tranquil·lament, perquè els pares els pares puguin anar paint que el seu fill en realitat podrà fer lo que podrà fer i això estarà bé. Bueno, ara estem fent un projecte per això. Per això nosaltres, no? Estem d’això, estem amb aquesta fase, i amb aquesta, com ens arriba tant poqueta població... però jo imagino que ho tenen més fàcil amb la família, però que amb alguns casos es poden trobar ah... amb amb bueno, moltes vegades també les famílies tenen les seves pors de que la persona amb discapacitat titulat també pugui trobar un bon lloc de feina.</p> <p>70.I.10- I bueno, a vegades això els hi acompanya als fills a... i altres vegades potser als als hi fa tenir una mica més de por =d’acord=, però mmm, no, no, no et sabia dir.</p>
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>El sistema educatiu</i> . Aplega informació sobre la percepció que tenen els insertors laborals referida al sistema educatiu.
I.1 I.5 I.7 I.10	<p>80.I.1- El que passa és que jo veig això, eh, jo veig que l’empresa frena molt moltes vegades els companys. No dic que gener(-) ja estigui arreglat, però jo veig que el dia que el meu fill, no, vagi pujant amb aquesta diversitat integrada i arribi al mercat laboral, ja no li costarà tant veure al seu costat un noi, jo que sé, amb cadira, cec, o sense una mà, no?</p> <p>148.I.1- Per això et deia, abans, que de vegades jo penso que, que està fallant el sistema també a l’hora de l’ensenyança, no? I...segurament passa en tot el</p>

sistema, vull dir que si baixéssim a batxillerat o a l'escola també ens trobaríem aprovats que no són aprovats, però que aquella persona no ha vist la manera de que arribi a un mínim.

150.I.1- Sí, clar, és que això hauria d'estar no sé, no sé. El que passa és que no se m'acudeix com es podria, o sigui, donant recursos al professorat estem d'acord, no? Però hem d'arribar al 100% del professorat, perquè si no sempre hi hauran assignatures que es cola el cinc, no. Per dir-ho així. Sí, s'hauria de, jo què sé, aquests objectius mínims estiguessin validats per algun altre grup de professors mateixos, no? Potser ara ah... amb els recursos que tenim avui per avui, no?

152.I.1- Sí, clar. No, però és que és veritat. És que per això et dic que ojo, perquè també estem veient que, segons quines assignatures, m'agradaria veure-ho.

33.I.5- Molt, jo crec que a la universitat no es treballen les competències transversals necessàries, totes, algunes sí, totes no!

35.I.5- No, jo crec, que des de la pròpia, o sigui, a tots els estudiants, "ojo, eh", que, que no només és la discapacitat, eh, la competència transversal, tothom l'ha de tenir.

37.I.5- No, no, crec = no =, crec que, que invertiria en el procés que estem buscant (...), = d'acord, d'acord =, no, no. Crec que no hem de fer res diferent per ells, però, com que la situació que hi ha, és la que tenim, hem de ser una mica discriminadors positius = sí, sí, sí = a l'hora de provocar aquesta incorporació, i com que tinc la possibilitat perquè hi ha una Llei que m'empara que si tu no compleixes la Llei, pots fer un projecte pagant, jo m'aprofito d'això, per ajudar a que, a reforçar-te. Que la discapacitat et trenqui les barreres, entri, i quan l'has tingut sis mesos ja t'has oblidat completament = clar = que aquest noi tenia discapacitat. Però si no em permet, no tinc un element que pugui demostrar, l'empresa que creu no tindrà problema però la resta no tenen temps, no, no, no, no. Necessito tenir algú per dir-te: deixem-ho demostrar i sinó funciona, no passa res, és que és un becari pot funcionar o no = ja = amb o sense discapacitat = clar =. Jo he conegut a gent que a les pràctiques hem funcionat molt bé i gent que no ha funcionat bé, pos perquè no hi ha un "entente" amb el lloc de pràctiques. No és més que, no és capacitat, és que t'agradi la feina o no t'agradi moltes vegades, = sí, sí, sí=, no també?. Jo crec que aquesta discriminació positiva, ha d'existir perquè encara les empreses no estan obertes, però fer coses per ells, especials, no!, perquè, (...)a, no podré-, jo treballar, les competències és de tots els universitaris, tots! Ojalà jo hagués tingut (...) algunes formacions de competències transversals quan acabava la carrera, després te les trobes, però, ojalà, però no, no.

71.I.5- Jo per mi són les llengües, però bàsicament perquè les llengües és una mancança de tots els estudiants de tots, = sí =. De tots, doncs (...) com que la discapacitat al no ser una persona física, necessita el procés d'aprenentatge, generalment sol ser més lent, forcem una mica més que ella hi sigui, perquè tinguin la mateixa oportunitat quan surtin. = D'acord =. I potser, mira, amb la discapacitat, que trobo, jo crec, que tenim dos mancances; la gent jove, bueno, que tenen, perquè jo ja em vaig moure quan em va tocar, fins que em vaig saltar amb la hipo-, ni el veí ni la filla m'ha fet quedar, m'ha fet quedar la hipoteca "dit xosa"; no me la puc treure de sobre, la resta no m'hauria parat, la mobilitat, surt, ojo, Espanya és un país, clar el que està a Barcelona viu en una ciutat mega adaptada, = sí, sí, sí i tant =, i quan se'n vagi a fora patirà; una mica.

Però jo crec que aque-, precisament la discapacitat ha d'aprendre a moure's, perquè ells sí són els qui no es plantegen moltes vegades, si ja costa una altra vegada, com la persona d'aquí ja li costa el moure's, la discapacitat d'on aniràs tu? Uff pobre, uff bueno, pos, saber quins països estan més adaptats, = clar =, i

quins menys, = clar =, Espanya estem a la meitat, doncs, no som ni lo pitjor ni lo millor. Doncs, no te'n vagis a Finlàndia perquè et moriràs, allà no hi ha cap mena de política amb aquest tema. Ves-te'n a França, = sí, sí =, escull; ves a Alemanya, Itàlia tampoc hi vagis perquè tampoc és que estiguin molt bé. Doncs, jo crec que, aquí si que sum-, aquesta, que tinguin ganes de sortir, que no es vegin com que tinc discapacitat com m'ho faig, = d'acord =, doncs, jo crec que seria interessant, = d'acord =.

44.I.7- Sí. Sí, jo crec que quan arriben a la universitat es centren molt amb el rendiment acadèmic i hi ha un seguit d'aspectes que jo crec que es queden... que s'obvien, i es donen com per assumits

46.I.7- Sí, bueno... No ho sé. No sé si és tant... Sí, segurament que és el tipus de suport, i amb això no vull dir que els estudiants sords a la universitat no tinguin suports, perquè em consta que en tenen i nosaltres quan els hi preguntem, fem grups, bueno, els reunim de tan en tan, i els hi preguntem, tots ells manifesten tenir suport, quins tipus de suport, i nosaltres també estem en contacte amb els serveis de suport de les universitats i ens consta que aquest suport existeix. Però sí que és veritat, que és un suport que potser està molt centrat en això, en ajudar-los a facilitar els seus aprenentatges...

48.I.7- Sí... o potser realment els professors tampoc no... no tenen, no saben com potenciar aquestes competències, l'adquisició d'aquestes competències transversals amb depèn de quin tipus d'alumne. No tenen recursos, no tenen estratègies, tampoc tenen la nece... tampoc tenen l'obligació de tenir-los, no? Potser aquí també és una feina més nostra de detectar quina és la mancança i...

32.I.10- Jo penso que més mmm a mmm a veure, no, en principi no ho sabria del cert, eh, no ho sabria del cert, però m'imagino que ah... potser el que acostuma a passar, amb la persona amb discapacitat a la facultat, és que li tenen una certa consideració, val? És a dir, ah... sobretot si la discapacitat és molt severa o mmm dels professors i segurament dels companys també. Amb lo qual sempre tenen un entorn una mica més agradable, diguem, que la resta de companys. (...) Però això pot ser així o =o pot ser al revés, a l'inrevés= pot no ser així. O pot ser a l'inrevés. Ah mmm, però això acostuma a passar, val? Perquè a més a més doncs ah estem parlant de professio(-), estem parlant d'universitaris, no, no..., si estiguéssim parlant de l'escola =clar=, potser sí que et diria que acostumen a fer, no, doncs les burles... doncs llavors sí que poden succe(-) succeir aquest tipus de. Però a la universitat no, acostuma a donar-se més jo penso que l'altra tipologia, de que se l'ajuda, no, o se li considera una mica bueno tot lo que seria la (...) un ser succedani de compassió, =d'acord, d'acord= val?

34.I.10- Sí. Però, però... dintre dels companys no hi ha cap tipus de... pues està molt bé que l'ajudin, no? Però potser sí que és una consideració que tenen els professors a l'hora de valorar. No ho sé, eh, jo =ja, però sí que= parlo perquè m'imagino que pot passar aquest tipus de situacions.

36.I.10-Jo penso que de totes maneres la responsabilitat de la facultat si hi és és amb aquest, amb aquest eh, amb aquesta situació diguem de parcialitat, però també et diria que segurament la parcialitat eh no no es té mai =no ho sé= fora d'aquest d'aquest pecat, no? Bueno pues el professor li agradarà més aquell =sí, sí, i tant= que no pas aquell. I segurament, vés a saber si és tan objectiu quan valora aquell com aquell, no? =ja, ja, segurament= Per això existeixen els =sí= examen tipus test =sí= que són una merda =sí=, però que t'ajuden a ser objectiu i un se'n va a dormir més tranquil=sí=, més tranquil·litat de consciència =sí, exacte=. Potser amb lo que es podria pecar és amb això. De totes maneres jo penso que la por a a sortir al mercat laboral, després d'una bona preparació a la universitat, és estructural, eh. Jo és que no crec que sigui exclusivament per de de les persones amb discapacitat. Si existeix aquesta por, penso que és estructural. Ara, que la facultat podria fer ah... podria preparar

	<p>millor a tots els estudiants, ah...segurament sí, perquè amb això de competències transversals tu ara m'ho dius, però a mi no em van preparar per competències transversals a la facultat, a mi no em van ensenyar la capacitat, clar =bueno això és de Bolonya, això és de Bolonya=. Ah! Doncs és de Bolonya =sí, és de Bolonya això=, a mi ja no em va tocar =no, a mi tampoc=,no perquè a mi no, no, ensenyar-me a parlar en públic, o ensenyar-me a parlar a ser líder o això mmm me les he arreglat jo com he pogut i quan he pogut, perquè a la facultat en absolut.</p> <p>40.I.1- El que passa és que aquí anem a un pas més que també s'intenta fer, però potser caldria més recursos, no? Eh... aquesta formació no només depèn d'aquesta persona amb discapacitat, sinó que depèn del professor que li està donant aquesta formació, no, i crec que aquí és on on tenim encara mancances també. O sigui, s'hauria de formar bé a tot el professorat que tingui contacte amb qualsevol alumne amb qualsevol diversitat, perquè sapiguessin, eh...treure-li el màxim profit a aquest alumne, no, si no potser no sempre se li treu el màxim profit.</p> <p>42.I.1- I no crec que sigui culpa de l'al(-)... vull dir =No, no, no= ni de la discapacitat =no= ni de l'alumne, sinó del =del sistema educatiu universitari= sí. I no universitari, eh =sí=, que podríem anar al Batxillerat..., no?</p> <p>144.I.1- Hi hauríem de ser, ara aquí faig una crítica al al món universitari. No crec, bueno, potser també passa a la UPC, però m'agradaria veure també si, que jo crec que alguns professors també mmm es troben, i hi han aprovats, és que ara dic una cosa que em sap greu perquè és com una crítica, però...</p>
--	--

DADES QUALITATIVES APORTADES PELS INSERTORS LABORALS	
<p><i>ÀMBIT C: Les empreses.</i> Recull les experiències, segons els professionals de la inserció laboral, sobre la resposta de les empreses davant la inserció laboral dels titulats universitaris amb discapacitat.</p>	
Núm. Identificació	<p>CATEGORIA. <i>Percepció de les empreses sobre la formació dels titulats universitaris amb discapacitat.</i> Aglutina els comentaris que han aportat els participants sobre a partir de la seva pròpia experiència, sobre com perceben les empreses la formació universitària dels titulats universitaris amb discapacitat.</p>
I.1 I.2 I.4 I.6 I.10	<p>70.I.1- Però ho tinc a nivell general. A nivell general sí, perquè quan he fet els observatoris d'empreses, he preguntat per les pràctiques. No, he preguntat per què valoren en els currículums dels estudiants universitaris, vale?</p> <p>72.I.1- No, tots els estudiants si es valoren, pues això, principalment que tinguin altres experiències =clar= i si poden ser pràctiques, millor que millor.</p> <p>74.I.1- Que també és important lo de les altres experiències, perquè a lo millor no es veuen en cor de fer unes pràctiques, però sí es veuen en cor en ser membres de l'Associació, de la Comissió de Festes del Barri, no? Jo què sé, m'ho estic inventant, no =sí, sí, sí=. Vull dir que també es pot intentar valer, no pots fer pràctiques, però... fas alguna cosa més a part d'estudiar, o estàs implicat en algun grup, o estàs...? O sigui potenciar també que aquest noi obri les seves inquietuds personals, no, perquè l'ajudaran igual.</p> <p>98.I.2- Home, no és indispensable, però és com a qualsevol altra cosa, sempre que tingui quanta més experiència millor, quan si has de treballar en un McDonald's. Però òbviament si tens experiència laboral sempre és molt millor que no, que no n'hagis. Però és com una persona que no hagi tingut discapacitat sinó ha treballat en se vida, té 28 anys i té dos màster a la carrera</p>

	<p>universitària no sé que, ha estudiat fora, tot, bueno, però dius és que sinó ha treballar, clar 28 anys, però cuidado “es que va empezar cobrando nada, claro es qué”, = sí, sí, sí =, i tindrà tot lo que tinguin, però...</p> <p>174.I.4- El currículum.</p> <p>176.I.4- Tenir el currículum.</p> <p>178.I.4- Això és el primer. =sí= Després ja veuran lo altre, però...</p> <p>182.I.4- Amb titulats universitaris sí.</p> <p>20.I.6- A nivell de formació, les mateixes que la resta de titulats universitaris.</p> <p>22.I.6- No, només valoren que el perfil sigui l'adequat a la feina que han de desenvolupar.</p> <p>164.I.10-: Les empreses valoren la formació de les persones titulades que es presenten a les seves ofertes: En el cas de les persones amb discapacitat, aquest fet és molt valorat perquè és un indicador de normalitat i de que la persona amb discapacitat té un nivell formatiu que “l' equipara” a la resta d'estudiants.</p>
Núm. Identificació	<p>CATEGORIA. <i>Percepció de les empreses sobre la discapacitat en general.</i> Fa referència a la informació que tenen els professionals de la inserció laboral, sobre com les empreses perceben a les persones amb discapacitat en relació al desenvolupament professional.</p>
I.1 I.8	<p>78.I.1- Jo crec que encara hi ha molt estigma i molt... en tot, eh, en qualsevol co(-), en qualsevol tipus de discapacitat: de que no rendiran igual, que... l'empresa s'ho pren com que eh... sortirà perdent amb aquella persona..., que tots són dificultats... =com ho podríem fer?= Jo crec que és com a l'escola, o sigui, jo crec que al dia que la diversitat estigui integrada en tots els nivells, això desapareixerà perquè sí, no? Vull dir que jo ja noto una diferència molt gran i sempre ho dic, amb el meu fill de cinc anys, quan té al costat un nano amb una disminució X, perquè ell ja no... El veu diferent, però el veu diferent com pot veure diferent =l'altre= el seu amic perquè resulta que és, com diu ell, “marró”, perquè són, pues, sud-americans, o perquè són... només el veu marró, no =clar=, no hi ha gaire res més, vale? Doncs, a l'altre nano que sabem que té un autisme o que simplement, evidentment el meu fill no ho sap, però, “bueno, és diferent, s'ha de vigilar, perquè de vegades s'enfada i pega” vale, pues ho assumeix com una part del seu caràcter o, el dia que això s'arribi... no, quants més estudiants hi hagin, hi haurà menys persones sense discapacitat que mai hagin estat en contacte amb una discapacitat.</p> <p>328.I.8- per por, per por i per xx de vegades, lo que dèiem, no ? en algun cas, pot ser simplement por, de dir mira, jo penso que a lo millor aquesta persona com no sabem, nosaltres no sabem això, quins problemes pot comportar, no ens compliquem la vida, això és lo primer. Ara la r, r, realitat? Pot ser que.. davant de dos currículums bons, pues realment la persona amb discapacitat si que pot tenir alguna dificultat, pot ser una miqueta més lent, pot ser, pot XX</p>
Núm. Identificació	<p>CATEGORIA. <i>Criteris de les empreses per incloure en la seva plantilla de treballadors a titulats universitaris amb discapacitat.</i> Agrupa els comentaris que fan els insertors laboral, a partir de la seva pròpia experiència, que tenen a veure amb els diferents criteris que les empreses alegen per tal de incloure titulats universitaris amb discapacitat en les seves plantilles.</p>
I.1 I.7 I.8 I.10	<p>122.I.1- Ja, però clar, jo si agafo un enginyer, encara qu(-) vull que treballi com un enginyer. Per tant li estan demanant tot perfecte, perquè si té la discapacitat pues podré bonificar-me el que sigui, però m'ha de rendir com...</p> <p>124.I.1- Vol comptes i i i els professionals, no, que té mmm per allò, els hi vol demanar allò a tots, sí, clar.</p> <p>126.I.1- Aquí, depèn de moltes coses, eh. Primer, depèn =de què?=: depèn de la discapacitat de la persona.</p> <p>128.I.1-: I més acceptada i menys = d'acord=. Per exemple, jo veig això, no,</p>

que encara ara mmm el que més, perquè n'hi ha més, eh, no per res, o perquè jo hi he tingut més accés a ell, però la sordesa amb audífon o amb implant coclear mmm l'empresa se los coje así, ah, clar =clar=. Aquest no... no té molt problema, no? En quant ja comencem a posar una cadira de rodes, és que molta empresa no està adaptada com per què tingui aquesta cadira de rodes, als lavabos no entra, per exemple, no cal anar gaire lluny, no? Quan comencem a posar aquests problemes, o sigui, si veuen impediments o problemes, currículum de persones sense, perquè així no tindrà cap problema, no? Mmm si són d'aquests bons que, o sigui l'empresa té una frase que a mi em repeteix que és "vull un discapacitat, però d'aquells que no es nota gaire" aquests sí, clar, prefereixo el discapacitat, perquè així quedo com un rei, compleixo la LISMI, i a sobre...

130.T.1- Clar. I n'hem tingut que en el fons són així, a la Politècnica molts són així. Mmm atrofia muscular d'un dels braços, pues per treballar de segons què, és igual. Vull dir que =sí=, vull dir que sí que es veu, però per un enginyer que estigui fent feina de despatx, doncs, m'és igual, no? =clar, clar= O sigui, ha de ser que el rendiment, si si la discapacitat no, no comporta unes adaptacions generals gaire complicades, pot tenir un valor afegit. És més, té un valor afegit =té un valor afegit= perquè queda bé segons on dir que l'enginyer que tinc té una discapacitat =clar=. Ara, si comporta segons què, jo crec que encara ara mmm l'empresa privada li costa.

132.T.1- És que ara per exemple, on t'estava explicant abans d'una consultoria que al final es va tirar enrere la persona, era una persona, una enginyera, que encantava, tenia una discapacitat mmm física, però orgànica, vale? Vull dir era un tema eh (...) una esclerosi no evolucionada, però sí necessari, pues, eh un descans a partir del migdia, potser un horari més intensiu al matí, perquè a la tarda no rendeix tant, però una tia que si la veiessis et treies el barret. Encanta a recursos humans, encanta també als socis i als gerents d'aquella consultoria, però clar, és que els consultors viatgen. Mmm si miréssim exactament si tots els consultors viatgen un 30% del temps, veuríem que possiblement no. Però aquesta idea va anar cuajant, gerent, soci com recursos humans "és que no et fem un favor si t'agafem. Clar és que...". Aquí era una qüestió que vem parlar molt, no, perquè , perquè no li doneu l'oportunitat? Si us agrada...

168.I.7- Jo crec que una barreja dels dos, és a dir, una empresa que decideix contractar a una persona titulada universitat, clarament en la majoria dels casos ho farà perquè aquesta persona té discapacitat i li representarà un benefici fiscal o un benefici en quant a legislació, però a l'hora si aquesta persona no veu que tingui, que pugui desenvolupar la feina en les mateixes condicions que un altre, estic segura que no el contractarà, perquè s'hi juga molt l'empresa, i més amb càrrecs que requereix una formació...

182.I.7- Sobretot, saps què ens diuen? Por a que s'adapti, a que la persona s'adapti, però sobretot, en realitat és por a que ells s'adaptin a la persona sorda. No saber com comunicar-se, no saber com donar les ordres, no saber si entendrà el que se li diu... és por.

184.I.7- Por d'ells cap a la persona

244.I.8- si, els coneixements, habilitats, lo mateix...

245.I.8- si clar normalment és el coneixement adquirit a través de l'experiència o a través de la formació.

318.I.8- el currículum.

319.I.8- D'acord

320.I.8- el currículum, si,si Digues, digues.

322.I.8- les empreses, emmm, normalment busquen coses molt concretes, no? I, i a llavors, mhh per un altre tipus de sector, busquen un perfil més genèric, un administratiu que conegui tal, tal programa. Però clar, quan ens comencem a ficar a la universitat, son gent que ja tenen molta formació, que ja tenen perfils

	<p>molt concrets, i aquí lo que venen a buscar-nos, ja és un enginyer amb un màster de no se quantos i tants anys d'experiència d'això, pos, pos com no rebaixis una mica l'oferta nen, no el trobaràs!</p> <p>336.I.8-: hi ha contractes que porten una ajuda, econòmica per l'empresa perquè adaptin el lavabo, per dir algo, no? Però clar, ja és fer més tràmits, fer més papers, i... a llavors, bueno. Hmm pues hmmm fem-ho fàcil, agafem el que no té discapacitat, però clar de vegades també pot hmm , aviam no cal donar-hi una visió negativa, de vegades la persona amb discapacitat, lo que aconseguix és, tinc discapacitat? M'esforço, em formo, tinc una carrera, tinc un master amb no se que, no se quantos i realment treballen, hi ha gent que no passa per aquí però perquè estan treballant simplement.</p> <p>124.I.10-(...) Home, sempre i quan la discapacitat no impedeixi la feina, jo penso que miraran el currículum</p> <p>126.I.10- Per alguna empresa, per alguna empresa és important que es vegi.</p> <p>128.I.10- Clar, perquè volen... donar aquesta imatge també, no? =de la responsabilitat...= i per alguna... sí, i per alguna empresa... per les empreses grans és important que es vegi</p> <p>130.I.10- Sí.</p> <p>154.I.10- Bueno, lo que no volen, els problemes. No volen que siguin problemàtics =no volen portar=, volen que siguin, doncs, això mmm treballador productiu i... com un altre. Això és lo que volen.</p>
<p>Núm. Identificació</p>	<p>CATEGORIA. <i>Actuacions per part de l'empresa</i>. Recull la informació sobre les actuacions, que segons els insertors laborals, que les empreses haurien de dur a terme amb l'objectiu de poder incloure en la seva plantilla titulats universitaris amb discapacitat.</p>
<p>I.1 I.8 I.9</p>	<p>136.I.1- Clar! És que aquesta persona era potent, molt potent! Si ells ho deien "osti, ens ha agradat molt el seu perfil" si, però no me la contractes!</p> <p>142.I.1-: Però clar, perquè desaparegui caldria el que dius tu, eh, flexibilitat, tal. Perquè el que sí que és veritat és que donem coses diferents =clar= i sí que és veritat que... I que sí que és veritat és que segons quina... però bueno, segons quina discapacitat a lo millor pos optem per una mitja jornada. Serà mitja jornada i li pagaràs mitja jornada, no?</p> <p>138.T.1- Sí, el Ramon Giró, de Seeliger y Conde, no sé si des de Seeliger y Conde, sinó, com ell és autònom, ell té una, té l'empresa de Diversity. Crec que des de Diversity =després m'ho diràs, eh, m'ho apuntaré=. Després t'ho apuntaràs i així ho tens. Eh... sí que estan fent, o sigui, saps que hi ha un segell mm que ara no me'n recordo com es diu, és que t'estic parlant així... Bueno pos hi ha un segell que les empreses poden aconseguir a nivell de d'haver fet també un estudi que, sobretot ho han fet algunes administracions i alguna cosa així, eh, mmm de si realment tot, o sigui, és un un model de gestió accessible, vale? En general, eh, manera de treballar, o sigui no només arquitectònicament =això, això, clar= . Això existeix, eh, ho està portant ell. Potser t'hauries de veure amb ell.</p> <p>308.I.8- XX que els hi fiquin gaire pressió.</p> <p>309.I.8- Mhm (aprovament)</p> <p>310.I.8- Perquè llavors és quan peten</p> <p>311.I.8- Si</p> <p>312.I.8- n'hi ha moltes pers-, això és molt habitual en persones amb discapacitat, la gent és veu capaç de fer la feina, però l'empresa considera que no, considera que no, perquè no és prou ràpid, sap fer-ho, però no sap fer-ho prou ràpid. Ara amb el col·lectiu universitari no passa tant, no pregunten tant per aquestes coses, no pregunten tant.</p> <p>82.I.9- Una empresa saludable, = una empresa saludable =.</p> <p>84.I.9- Una empresa saludable, no es pot arribar a conformar només a través de</p>

	<p>donar un suport correcte a les persones amb malaltia mental, que facin pràctiques o estiguin contractades, mitjançant un procés de bueno, d'inserció especialitzada. Va molt més enllà, l'empresa saludable, és dir, tots aquests dispositius que nosaltres tenim a nivell privat o públic, que ens dediquem a la valoració, orientació, inserció, intermediació, prospecció, = sí =, la inserció de persones amb malaltia mental, i hem de ser capaços de fer quelcom més, que (...) adaptar i reensenyar els empresaris i adaptar els llocs de treball de les persones amb malaltia mental, perquè ho puguin coallar dins aquella estructura empresarial. Sinó que hem de ser capaços de fer veure a l'empresa, a l'empresari que la malaltia mental ja està dins de l'empresa, no és que la porten d'altres amb un contracte bonificat i la portem nosaltres, = clar =, amb unes mesures alternatives i demanem si us plau que sigui responsable, i que sigui, que tingui un nivell de solidaritat amb aquest tipus de col·lectiu.</p> <p>Sinó que hem de fer veure a l'empresa que la malaltia mental ja la té a dins, no? I que, el que nosaltres volem oferir, és un pac, és un pac complet en que nosaltres, vull dir, ajudem a l'empresa a que les seves estructures productives siguin poc estressants, = clar =, i per tant, garantim una miqueta més de salut dins de l'empresa. Ajudem a l'empresa a que moltes baixes que ell té cròniques i que moltes no són reconegudes com a tal, = clar =, són degudes, a processos, = clar =, de malaltia mental.</p> <p>Ajudem a reincorporar, volem ajudar a reincorporar aquelles baixes duradores al seu lloc de treball, cosa que a través de la Llei de protecció de, a través de la Llei de prevenció de riscos, = sí =, laborals, = laborals, sí =, del seu article 25 no està estipulat com fer, = d'acord =, no? És dir que crear una empresa saludable no només és portar unes persones amb malaltia mental, amb una metodologia com és el treball amb suport i amb un contracte incentivat per l'empresa, és tenir en compte totes aquelles necessitats que té l'empresa generades per la pròpia malaltia mental d'altra gent o generadores de, ara m'estic fent un embolic. Generadores de que la pròpia organització empresarial està mal feta i per tant genera malaltia mental, val? No sé si m'he explicat, = sí, sí =, molt bé.</p> <p>86.I.9- Una empresa de salut saludable, és generar, ajudar a una empresa saludable que sigui saludable, és fer això. Lo altre és la salut de l'empresa, la salut de l'empresa és lo que ja tenim a través de la Llei de, = sí =, de prevenció de riscos laborals, = sí, sí =. La salut d'una empresa és això, l'empresa saludable és una altra cosa, = d'acord =.</p>
<p>Núm. Identificació</p>	<p>CATEGORIA. <i>Coneixement de la legislació.</i> Aplega informació sobre el coneixement que, segons els insertors laborals, tenen les empreses sobre la legislació de persones amb discapacitat i treball.</p>
<p>I.1 I.2 I.7 I.10</p>	<p>158.I.1- Una LISMI, per exemple, sí. Ara ja tothom =sí?= jo crec que molta gent la coneix. En l'últim treball, l'última col·laboració que vaig estar fent era per pel benestar, ara, aquests dies eh, no poc, benestar social aquí a Barcelona. L'Ajuntament de Barcelona va crear un grup de treball precisament per a la inserció laboral en el mercat ordinari, eh, de la persona amb discapacitat =sí=, no calia que fos universitari, eh. Però en el mercat ordinari. i... aquí estàvem membres, como no pues XXX com com universitaris estava, de la UAB, la Montse i després estàvem el Bernat i jo com a UPC. I parlàvem, una de les coses que sortia era aquesta, li donem voltes a informar de la LISMI? Ja estan informats de la LISMI, o sigui que ara hauríem d'anar un pas més enllà, no? Es feien...</p> <p>140.I.2- Bueno, si és per, a veure, no és voler o no voler, si tens 50 persones en plantilla per Llei hauries de tenir el 2% reservada per personal amb discapacitat, lo qual no es compleix, = sí clar =, en el 80 i pico de les empreses no ho compleixen, de més de 50I</p>

.2- Prèvia denúncia, prèvia denúncia, = clar =, investiguen i si és així, paguen, = clar, sí =, però prèvia denúncia, hauria de ser com amb Hisenda, que és un òrgan que investigués aquestes empreses “por sorpresa, yo creo que debería ser así, no sé porqué no existe, no me lo preguntes”, però no existeix.

56.I.3- Jo tinc la sensació, jo tinc la sensació que sí, = sí =, jo tinc la sensació que sí.

58.I.3- Clar, com que estem amb aquetes fases infoxicació que diuen, no? Perquè ara hem passat de dir, moltes vegades, posaré un exemple, abans la, diuen: és que no es fa cap procés d'acollida a aquesta persona que ha arribat, no sé que. I ara això és resolt els processos d'acollida o de socialització, = sí =, de la gent, de dir: mira't la web que ho tenim tot penjat, no? = Exacte =. Això, vol dir no mirar-se res, = no mirar-se res, exacte, exacte =. I això és un dels grans, i a vegades eren més bones les acollides informals, de dir mira: ostres, mira avui comença algú, em dedicaré a aquesta acollida més informal, i més d'això, que això donava molt, molt més.

I jo penso que sí, sí, la normativa, la Llei, de protecció de dades, la Llei Orgànica de protecció de dades, ui, “vaia” rolo, no sé que, tal, tal, tal, no? Però finalment, o no ho sé, jo crec que no s'ha sabut, perquè en tot aquest tema normatiu, com que també tot lo normatiu sembla com una imposició, no sé si per una qüestió que ja de per sí, la gent ho veu poc didàctic, o poc, no? Però no, per desgràcia hem viscut molts anys, no? Que hem viscut, que sempre és allò que dic: també a vegades, de dir: hem mirat la tapa però no hem llegit el llibre, no? = No hem llegit el llibre =. I, i, realment aquí la qüestió, de fo-, no? = Del fons, del fons =, d'aquest fons. Però no ho sé tampoc, ara quines són les claus o sinó, també perquè és veritat que moltes vegades a nivell de mitjans de comunicació doncs s'ha, es comencen a fer moltes coses. Amb temes de maratons, amb això, cada cop fa més que la gent sigui més permeable a tot, = sí, sí, sí, sí, sí =, i que ho vagin vivint com d'una forma, = més visible, es fa tot més visible =, tot més visible, en la mesura que és més visible, tot és molt més, no?

78.I.7- Sí, sí, sí, sí. Molt necessària. Bueno, jo crec que el més necessari és que la legislació vigent que hi ha és compleixi.

80.I.7- Que això no ha passat mai des de que es va posa en marxa la LISMI. No ha passat mai, ni les empreses tenen cap necessitat de complir-la perquè les sancions són mínimes. Jo crec que no cal fer, o segurament que es podria millorar però... però tal i com s'està plantejant ara des de Madrid, que s'està fent, s'està creant una nova llei que englobi tot el que regula i legisla el món de la discapacitat, jo crec que no és necessari. El que cal és el que es va crear en el seu moment, que a més a més es va crear des d'aquí Catalunya, es va crear i funciona, o hauria de funcionar, que realment s'apliqui

81M: Que s'apliqui i ja està, d'acord. Teniu dades de quan logren inserir-se si duren a la primera feina o són persones que més aviat canvien molt sovint de feina?

110.I.10- Legis(-). No. Legislació? Home, evidentment les empreses de més de cinquanta treballadors =sí= tenen l'obligació, però no hi ha inspeccions. Només les empreses que tenen algun tipus de pressió per alguna situació, perquè es volen presentar a un concurs públic, perquè han de rebre una subvenció de la Comunitat Econòmica Europea i saben que els hi preguntarà lo del 2%... Llavors en aquest cas, sí. Eh... que ens truquen ràpidament, no? “Que tenim aquest”, perquè hi haurà, no, perquè els hi fa mal(-), els hi fa por no tenir aquella subvenció =clar=, no poder-se presentar. No els hi fa por una inspecció, perquè acostumen a haver molt poques, ni els hi fa por tampoc la multa que és irrisòria =clar=. (...) També hem rebut alguna vegada alguna trucada de... d'això, ha vingut l'inspector i ens dóna un temps per acabar de... Però no, no, la la llei està... en aquest sentit és molt molt deficitària perquè no

	<p>s'ha posat els mitjans =d'acord=, no s'ha fet una estratègia de de de control, no? De compliment. Llavors, majoritàriament s'incompleix, cada vegada menys, però bueno, el panorama continua sent =sí...= en aquest país d'incompliment, eh, d'incompliment. Llavors, lo que ens trobem és que qui contracta sobretot és, per sensibilitat, és la petita i la mitjana empresa, que tenen un familiar, coneixen una persona... Clar, perquè el tema de la discapacitat és conèixer-ho, una vegada quan ho coneixes ja, ja està. De fet, nosaltres moltes vegades utilitzem, anem en una empresa, no, i la l'empresari "ui aquí podria, no, posar un amb cadira de rodes?" No, no, no, no és una persona amb cadira de rodes, és una persona amb diabetis, és una persona amb discapaci(-)... "Què dius? A sí? Ah, ah!". Bueno, evidentment lo que intentem, perquè nosaltres no som agència oficial, nosaltres anem amb un caire molt d'ajudar a l'empresa a complir aquesta... aquesta llei, i si no vol complir-la, doncs facilitar-li la la recerca de candidats amb persones amb discapacitats que li poden fer la feina fenomenal, i a més a més tindran una contractació bonificada. Bueno, la lo que ens trobem és això, mmm la petita i mitjana empresa és la que contracta per sensibilitat, i és la que acostuma a estar molt contenta, val? I la gran empresa doncs... si pot no contracta, i si té molts a... frentes, doncs llavors contracta... per aquest motiu, no?</p> <p>50.I.2- No hi ha mancança, absoluta de, d'oferta laboral. I per lo tant, mira, he tingut l'article a Internet que, però deu fer ja gairebé 3 anys, que el trobaràs, i posa ----, = sí =, bueno, no sé, que les persones amb, lo que dius, que les persones amb discapacitat han estat els primers que han fotut fora, amb el perdó de la paraula, de les empreses, els primers, els que han donat la baixa.</p> <p>Ara per tornar-ho a remuntar, pues, bueno, hi ha moltes avantatges fiscals, per què no? per què no? Ara sí que ens hi trobem una miqueta, en que hi ha alguna entitat mal, malament informada també t'ho dic, que ens diu escolta i amb això, i tal, perquè clar, no es diu tot, la gent pensa, mira "es que claro les das subvenciones para que contraten a discapacidad, pero si bueno, pero tiene que estar allí un año trabajando, no les pueden despedir sinó pierden la subvención", cuidado, és que clar, també sembla a vegades, que regalen els calers, i no, no. O sigui, normalment està aquest ajut perquè la persona es quedi, no perquè...</p>
--	--

DADES QUALITATIVES APORTADES PELS INSERTORS LABORALS	
<i>ÀMBIT D:</i> Aportacions personals. Aglutina comentaris que han volgut aportar voluntàriament els participants i que no estaven preguntats a l'entrevista.	
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Fer visibles Bones experiències d'empreses.</i> Recull informació sobre les aportacions que fan els insertors laborals referides a que les empreses puguin prendre model de bones pràctiques en empreses que han inclòs titulats universitaris amb discapacitat en la seva plantilla.
I.2	160.I.2- Sí mira, pel tema de l'empresa, ja puntualitzant, no? Vosaltres que treballeu amb empreses, jo crec que sí, que és interessant de fer la difusió aquesta que comentàvem, d'intentar, si voleu organitzar alguna xerrada, l'organitzem en conjunt, i tal fins i tot amb la fundació Universia i demés. Jo crec que seria molt interessant de tenir els punts de vista diferents de tots nosaltres. I convidar empreses, perquè facin aquests processos, oberts a tothom, no per a persones amb discapacitat, que totes les ofertes laborals que tinguin, si tenen 100 ofertes laborals que estiguin obertes a tots. Jo crec que és lo més adient, vull dir, això és lo que s'hauria de fer. Això jo crec que ho hauríem de treballar, és una cosa que és súper interessant, jo crec, no sé, "hasta ahí pudeo leer", no sé ja.

Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Crisi econòmica</i> . Recull informació sobre com afecte la crisi econòmica a les persones titulades universitàries amb discapacitat en el seu procés d'inserció laboral.
I.4 I.5 I.7 I.10	<p>170.I.4- No, no, perquè ens crida l'atenció perquè realment (...) nosaltres aquest any és l'any que hem aconseguit més (...) inserir al mercat laboral a més persones, contràriament a la línia...</p> <p>172.I.4- Llavors (...) es que no hi ha (...) jo encara no li he sabut trobar el què. També és veritat que el tipus de llocs (...) també ens en estem anant més als extrems, això passa com amb (...) amb la renda, no? =sí= Que s'estan =sí, s'està polaritzant= Aquí també ens estem trobant el mateix, que ens estan arribant moltes ofertes de molt baixa qualificació: neteges... moltes més ofertes d'aquest tipus. Moltes més ofertes per persones molt preparades: per titulats universitaris, amb idiomes, amb enginyeries... I la part central, =està quedant més buit= tota la part d'administratiu, de (...) doncs ens està quedant (...) buenu sí que ens estan demanat pues personal de manteniment, etcètera, que podria fer de formació professional, però que =està quedant com més buit això= almenys el que ens està arribant a nosaltres, eh?</p> <p>49.I.5- Més que contractades, com a tal, et diria que no està demostrat, encara, hi ha una tendència a l'alça, de contractació, aquesta la vivim les fundacions com la nostra, fundació (XXX) i totes aquestes, perquè tenim aquesta alça? Perquè la majoria de les nostres empreses a dia d'avui et diuen: no, no, és que la meva central que està a Hong Kong m'ha prohibit contractar a ningú, no, la meva central que està no se on m'ha dit que tampoc, però en canvi a Hong Kong, jo els hi dic, pos diga-li a Hong Kong que aquí Espanya hi ha una Llei que és la Lismi i que tu no compleixes. Doncs, depèn de quin país reportis Alemanya, França diga'ls-hi que no compleixes una Llei social, perquè a França el compliment és espectacular, = sí, sí, sí, sí =, val, espectacular i a Alemanya ho intenten i també és elevat, vale. Doncs, quan diguis vull una secretària, vull un tècnic, et diran: no!, diguis: ah, pos estem incomplint aquesta llei. Contracte una persona amb discapacitat. Doncs, no et poden dir que no, perquè estàs atenen una part, un aspecte legal del teu país. Doncs, clar, evidentment, quan llavors hi ha l'Estat segueix intentant vendre projectes llavors acaba buscant tots els discursos, però jo crec que aquest sí que és un discurs que diuen: ostres, pos puc aprofitar, és veritat, la Lismi per contractar aquella persona que necessito, i a mi més igual que tingui discapacitat o no, mentre ho sàpiga fer. Doncs estem aprofitant aquest moment, = clar =, clar, l'altra empresa que mira costos, si, el Pere i la Raquel saben fer exactament fer el mateix, tenen la mateixa edat, la mateixa titulació, són idèntics, són dos gotes d'aigua, l'únic que un home i l'altra és dona, un discapacitat i no, clar jo li dic: a qui et quedes? El que amb seguretat social (XXX) et costa 30.000 o el que et costa 25.000 (...) a que no? Home, el de 25, pos aquest és el Pere que té discapacitat, perquè? Pos: perquè la bonificació amb la seguretat social que tens, i a part, els costos que li estalvies a l'Administració també, si està rebent una pensió o una prestació, també estàs fent un bé a la ciutadania. Llavors, tot això, sí que amb algunes empreses s'està acabant i altres que s'aprofiten d'aquest moment de dir: "jolines", jo que necessitava el tècnic de qualitat, que no el trobava, me l'han trobat amb discapacitat (XXX), "porque abogues a una ley, però me he visto obligado", = clar =, no?, doncs, aquest és una mica el moment, doncs, clar, dir: hi ha una estandardització d'això, no ho sé, nosaltres hem notat una alça, ara també és veritat, fa un mes i mig amb fundació Alares que fundació Alares és l'única ETT a nivell nacional especialitzada només amb discapacitat, o sigui, és una empresa de treball temporal només per persones amb discapacitat, sí que resultat que donava unes dades i és que el mes de ju-, el mes de setembre, la gent de tendència clar de temporalitat de l'estiu, havia pujat evidentment gent l'oferta de treball, gent amb no discapacitat al mes de</p>

	<p>setembre s'havia vist una baixada de no sé si donaven una dada d'un 2-37% de pèrdua de llocs de feina, amb discapacitat hi havia hagut un manteniment d'aquells llocs de feina. La gen-, les empreses és veritat que no els acomiadament tant, i un petit augment com el que comento jo cap, cap el salari. No és prou significatiu però comença a donar-nos jo crec una indicació ja.</p> <p>98.I.7- I estan patint ERES, i estan patint acomiadaments, i estan patint acomiadaments quan una persona està de baixa, i estan patint reduccions... Sí, sí, igual.</p> <p>24.I.10- No troben feina i llavors doncs mmm serveis que no hauries trucat mai la porta, doncs com tothom truca a tot arreu =a tot arreu, doncs ells també. És un recurs més =doncs ells també ho fan, no? Llavors ens estan arribant aquest tipus de demandes. Inclús ens arriben demandes de persones que en altres moments són molt autònomes i que mai haurien trucat, i que ara truquen per un tema de que no troben feina. Llavors pensen, doncs aquí també trucaré pos una altra porta, val?</p> <p>26.I.10- Això tindria més a veure amb la crisi.</p>
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Tipus de mercat laboral</i> . Aplega informació sobre el tipus de mercat laboral al que els titulats universitaris, segons els insertors laborals, haurien de poder accedir.
I.7	<p>94.I.7- Més o menys. Per què, perquè també en gran mesura durant aquests dos anys de decalaix qui va contractar principalment van ser els centres especials de treball, val. Que en el cas dels titulats universitaris amb discapacitat no és una opció... a priori no hauria de ser una opció el poder treballar en un centre especial de treball; sinó que el que promocionem i el que...</p> <p>96.I.7- És el mercat laboral ordinari, però sí, sí.</p>

Annex 16

Categories codificades amb transcripció de les entrevistes amb
representants de l'empresa

DADES QUALITATIVES APORTADES PELS REPRESENTANTS DE LES EMPRESES	
ÀMBIT J. <i>Empleas titulats universitaris amb discapacitat.</i> Recull informació que té a veure amb l'experiència que té l'empresa amb contractar titulats universitaris amb discapacitat.	
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Tasques vinculades a la formació rebuda.</i> Recull les experiències de les empreses sobre la relació entre la formació universitària i les tasques professionals que desenvolupen en les seves empreses els titulats universitaris amb discapacitat.
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Context a on es desenvolupen les competències genèriques.</i> Aglutina la percepció que tenen els empreses sobre els diferents contextos a on ells creuen que es desenvolupen les competències necessàries per a la vida professional.
E.2	<p>18.E.2- A veure, sí, clar, per nosaltres o entenem com, com competències professionals, nosaltres no fem una separació. O sigui, amb els 30.000 empleats que estem avaluant, que jo com a director d'avaluació de competències, no, no fem una distinció de competències personals i professionals, per nosaltres tots són competències professionals únicament. I si dintre, nosaltres estem avaluant amb un marc, amb un diccionari de competències propi de Caixa, = sí, sí =, però adequat a cada funció, = sí =, mateixes competències, = sí =, en diferents, per cada funció. Nosaltres no fem una distinció de competències personals i professionals.</p> <p>Ja sé que això pot sonar raro, no, però per nosaltres totes són professionals. La relació social, la capacitat d'iniciativa, la gestió d'un equip, la capacitat, això són professionals, per nosaltres no són personals. Nosaltres no mesurem, les competències professionals, o sigui, això pot ser un handicap, pues, es valorarà com una competència més professional.</p> <p>20.E.1- Totalment, = per tant =, totalment. Nosaltres sí, vull dir, a veure, hem participat en programes d'universitat en la cerca, últimament es va fer un programa que crec que està en marxa, de les Universitats que, les competències professionals per la cerca de treball, = sí =, i tal, i jo vaig participat en un debat, amb uns tallers i tal. I lo que, es pretenia amb aquesta recerca era que, que les competències que posava l'empresa fossin una mica les que les Universitats perquè, = clar =, no hi hagués aquest canvi, lo que denominaven competències personals i competències professionals.</p> <p>En el món de l'empresa no n'hi ha de competències personals, fent la separació, tot són competències professionals. Si vostè per la seva feina necessites tindre habilitats de relació amb un grau X, o les tens o no les tens, = clar =.</p> <p>Però això és independentment, personalment, però si personalment ets molt poc agradable, però a la feina ho saps fer molt bé. Jo t'haig de mirar l'aspecte professional, no, jo crec que, ja sé que és un tema de debat o de discussió però nosaltres no entrem en el tema de competències personals, = d'acord =. Ja sé que pot ser com una etiqueta de dir: el tema personal, el tema prof-, no, no, no nosaltres som professionals, = d'acord =.</p> <p>Si nosaltres necessitem, marquem que el treball en equip és una competència, doncs perquè és nostra d'aquesta, = sí =, aquesta competència és nostra, el treball en equip, vull dir, el fem servir, el treball en equip és una competència nostra. Pues, si vostè treballa en equip, si la seva vida personal també treballes amb equip pos perquè no sé què, allà tu. = Val, d'acord =.</p> <p>A la feina nostra has de treballar en equip, = d'acord =, i depèn de quina graduació depèn de la funció on estàs, o sigui, per un directiu pos el treball en equip, pos et diré que baixa, perquè l'interessa més que amb un, amb una funció mitjana de directiu mitjà o d'empleat has de treballar més amb equip que no un directiu. = D'acord, d'acord, coneixeu...=, no sé si m'he explicat.</p>
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Competències més valorades.</i> Agrupa informació relacionada amb quines són les competències que perceben com a fonamentals per al desenvolupament professional.
E.1	<p>62.E.1- La gent té, la relació amb la gent és molt natural, es dóna per fet que hi ha un bon rotllo. = Val, val =, sí, = per tant... =.</p> <p>Nosaltres valorem les ganes d'aprendre i d'esforçar-se, = val =, i ganes d'aprendre, inquietud per a fer coses noves i bueno, i evidentment valorem una formació també. A l'inici es valora la formació, es valora, no és que no es valori, quan comença una</p>

	<p>persona nova es valora la formació i llavors es busca que siguin, que tinguin inquietud per aprendre, = vale =, que tingui ganes de fer coses diferents i que s'esforcin. = Val per tant, seria primer =.</p> <p>Tu saps, esforçar-se saps el què vol dir? Sí, els meus nens els hi costa molt. = Costa molt, costa, costa =, molt, molt, esforçar-se, = costa =, els hi costa molt, esforçar-se, els costa, = sí que costa =.</p> <p>64.E.1- Per lo demès, lo que sigui treball amb equip, es dóna per fet, vull dir no, avui dia tothom s'integra, ningú pot anar, ningú pot anar sol.</p> <p>72.E.1- Jo no sé ara, jo la Universitat hi vaig estar fa 30 anys o 40, jo no sé si aquestes coses es treballen o no es treballen. = Però sí que, quan...=, es fa actualment això? = Sí =, és que bueno fa 40 anys no es donava tanta importància treballar amb equip, = clar =, era més, no? Ser una persona que fes moltes coses, i era un treball probablement més individualista, no? = Sí, sí, i tant, i tant =, quan treballes, te'n dones compte, = que no és això =, que amb l'individualista arribes molt a prop, necessites, necessites molt la gent per arribar molt lluny, perquè sinó hi pots arribar, no?</p>
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Adaptacions al lloc de treball.</i> Recull informació sobre si han estat en la situació d'haver de proveir d'adaptacions a algun empleat.
E.1 E.2 E.3 E.4 E.6 E.7 E.8	<p>40.E.1- Sí, sí, podria, en principi dic que sí, = bueno, allò coses que no fossin desmesurades, no? =. Sí, sí.</p> <p>14.E.2- Sí, nosaltres hem adequat, per exemple, dels que teníem a Caixa, = sí =, a Caixa Banc, = sí =, que eren, per una part eren sordmuts, i per l'altra cecs, = sí =, se'ls hi va adequar després tots els llocs de treball a les seves necessitats. Vull dir, quan, parlo de fa molts anys, quan encara la incorporació dels ordinadors de la central, ells estaven a les centrals telefòniques, abans estaven adequats per a cecs, (XXX) especials, les pantalles amb aquell temps ja tenien, i parlo de fa molts anys, ja tenien adequació per a cecs, els sordmuts ja estaven treballant en entorns que els hi permetien, que tenien pantalles i tal, segur, s'han adequat els llocs segur, = sí, sí, d'acord =.</p> <p>36.E.2- No, les mateixes i més, "cuidado", a veure, nosaltres, home, adequació dels "puestos" de treball, adequació dels espais d'accés, home aquí als serveis centrals per exemple, perquè treballen. Nosaltres tenim tot, les 30.000 persones vol dir que n'hi ha 27.000 que estan distribuïdes a la xarxa d'oficines, vol dir que, tenim una mitja de 4-5 persones que treballen en una oficina, si hi ha alguna persona amb alguna discapacitat no deixa de ser, com un client que té una discapacitat, per tant, estem obligats a tot lo nou a posar accessos per, per gent discapacitada, des de lavabos, des d'espais de treball, i aquí a serveis centrals tenim gent, alguns casos, pocs ja et dic, nosaltres ho desviem molt a la fundació.</p> <p>Per exemple, els que estan treballant aquí, s'han fet rampes, s'han fet ascensors, s'han habilitat llocs de treball especials, = d'acord =, vull dir, d'això segur, = hi ha una sensibilitat important =, sí, habilitat, s'han habilitat cadires, s'han habilitat espais de treball.</p> <p>24.E.3- Sí, bueno, un, sí, a veure, s'ha fet un treball entre els companys, però més que, però no el tenim identificat com a tal. Allò de dir, va hem fet un, no sé, o hem, o hem adaptat procediments o maneres no si, sinó és, ha sigut més el tema de, les pròpies habilitats de l'equip de, de professionals que estan en el departament amb ell, doncs, que bé, han fet d'alguna manera aquesta adaptació, no? = D'una manera natural =, segurament, de man-, exacte, de manera natural, no? Exacte, no em sortia la paraula.</p> <p>Bueno, no sé si també perquè, tenim, vull dir, aquí hi ha els nostres valors, no? Ja van cap aquí, ara no sé, no sé dir-ho, però ha sigut fàcil per nosaltres, no?</p> <p>30.E.3- Bueno, si ho hagués requerit, doncs, doncs, haguéssim procedit a, als, no sé, adaptar els accessos per accedir no sé si aquesta persona hagués tingut una discapa-. Jo penso que li important és això, no? Que aquesta persona, doncs, reunia les competències tècniques i a partir d'aquí, pues, haguessin fet les adaptacions necessàries, no? No sé, pues, facilitar-li un accés, vull dir, que el despatx pues sigués accessible, o que tingués un lavabo a prop, accessibles, no sé, adaptats, o que el material de treball, pues adaptar-lo a les seves necessitats, no? = D'acord =.</p> <p>Jo penso que tot això, és al menys com ho vivim nosaltres és més, un tema auxiliat a resoldre, no? Una vegada, lo important és l'altre, que aquesta persona pues, va arribar amb les espec-, amb l'especialitat que requeríem per les tasques a desenvolupar, no?</p> <p>32.E.4- Que jo sàpiga n'hem fet.</p>

	<p>50.E.6- Sí, sí, sí. Perquè en fi, la, sí es podria fer, encara que vull dir, no som propietaris però vull dir suposo que no tindria cap inconvenient en que la propietat donés l'autorització per poder posar una rampa i demés.</p> <p>42.E.7- Sí, sí.</p> <p>44.E.7- No hi hauria problema.</p> <p>30.E.8- Sí, és possible, depèn. Clar, dependria del nivell de l'adaptació que representaria aquesta adaptació, vale? = D'acord =, però bueno en principi, no, no veig, home si és una gran inversió d'això, pues a lo millor es descartaria, però bueno, si fos una cosa assumible, pues, = algun programa informàtic =, sí, no pensava que deies obres, de jo que sé, de...</p> <p>32.E.8- No, per la feina, no. Per la feina, es podria adaptar perfectament, = d'acord =. Aquí no hi hauria cap problema. = D'acord =. És a dir, jo estic pensant més per exemple, aquí, per exemple no tenim un ascensor per anar a la planta de dalt, per tant una persona en cadira de rodes, pues ho veig difícil, = clar, clar =, però serien aquestes coses que requereixen una inversió gran, = d'acord =. Però, però, bueno, = en principi =, però altres tipus d'això, més, més assequibles, pues sí, no hi ha cap problema.</p> <p>48.E.8- Bueno, per exemple en aquí, lo que he comentat, una persona amb cadira de rodes no podria venir, = no podria, d'acord =, en aquí, no podria perquè hauríem de fer una obra molt, = molt, de molta embargadora =, sí. Ara altres tipus, pues no, abans també havíem tingut un altre d'això que també era, també era sensorial, havíem tingut també, i aquest per exemple és molt diferent, d'aquests càrrecs, era un cuiner, vull dir, però bueno, pos, és això, et surt, i aquest senyor pues, es va presentar en un procés de selecció, i bueno, tenia aquella discapacitat però dius bueno, però si el senyor sap cuinar, pues més igual que tingui, = clar, clar =, entens? = Clar =.</p> <p>O sigui, que bueno, el que teníem anteriorment, el que passa és que el senyor es va jubila, pues era un cuiner, o sigui, bueno, depèn, és clar, no tenim tants càrrecs, ni tenim tanta d'això com per plantejar-nos.</p> <p>56.E.8- Pos no sabia, bueno, potser també el fet de que, aquesta persona està més limitada perquè no és líder en totes les feines que se li donen a les altres, o sigui, sí que és una mica se li ha d'adaptar, tot i que està en el departament de producció però bueno, hi ha algunes coses que en ella ja no se li donen a fer, ? d'acord =, això també per adaptació del lloc de treball, és una miqueta, doncs, pos, com si, com ens passa quan hi ha una persona embarassada, no? = Sí =, pues que has de fer una certa rotació o en uns "puestos" no pot estar, pues bueno, pues seria una miqueta el mateix, = i aquesta...=. I a part del tema econòmic, = sí =, hi ha el tema aquest.</p> <p>58.E.8- No, perquè aquest senyor, és un senyor ja estava aquí treballant, = quan se li va...=, quan li van declarar la discapacitat, = d'acord =, vale? Li van reconèixer la discapacitat, lo qual ell ha continuat, perquè és una discapacitat física, aleshores, doncs, ell ha continuat a la seva feina, com que és un tècnic pues clar de cap està perfecte, = i per tant =, i encara està amb nosaltres, i per molts anys que pugui estar.</p>
<p>Núm. Identificació</p>	<p>CATEGORIA. <i>Punts forts dels titulats.</i> Agrupa la informació referida a quin aspectes, les empreses, creuen que són rellevants positivament per a que els titulats universitaris amb discapacitat, puguin tenir una inserció laboral d'èxit</p>
<p>E.1 E.3 E.4 E.5 E.6 E.7 E.9</p>	<p>44.E.1- Bueno, jo entenc que normalitza, és un toc de normalitat, no? Vull dir, és algú, que avui dia està al carrer, no. nosaltres amb això estem molt acostumats, torno insistir en el centre especial de treball, = clar =, hem viscut molt el món aquest, vull dir, doncs, bueno són molts anys de conèixer gent així, no té, bueno t'hi fas, t'hi fas, arriba un moment que bueno que ho consideres, quan més ho toques, més normal ho veus.</p> <p>46.E.1- Bueno, jo per l'experiència encara que no sigui, encara que no sigui una persona amb estudis universitaris, l'experiència que hem tingut, és una persona que ha treballat 34 anys o 30, i s'ha mort aquest any, bueno, té una, a veure com ho diríem això, és algú més complexa que una persona normal, sobretot a mesura que es va fent gran, clar això depèn de com és la persona, no es pot generalitzar això, no es pot generalitzar, però bueno, en realitat la gent pots tenir una, tenir un apreci a la persona, tenir bueno, formar part del nostre sistema, i bueno.</p> <p>26.E.3- Segurament, = al poder treballar amb aquesta persona =. La predisposició i també, el que tinguin informació, no? Perquè de vegades la desinformació, pot portar, no? Pot portar a crear un certs dubtes, no? De dir: bueno, com m'hi tinc que relacionar, no sé que. I com que va aquesta persona, la vàrem incorporar i vàrem informar doncs de, de, del lloc que ocuparia, de les funcions que tindria, de les tasques que</p>

desenvoluparia.

D'alguna manera, bueno, ja va ser una manera, com molt natural, no? A partir de la informació de tot lo que faria, que si que tenia aquest, tenia aquesta discapacitat però que no li impedia desenvolupar les tasques, no? I per tant, bueno, d'una manera jo diria natural, no? = D'acord =, va ser, sense, bueno, grans, no sé, grans adaptacions, tampoc requeria la veritat.

Perquè de vegades si et trobes amb una persona amb una discapacitat física, potser has de fer a més a més, adaptacions a nivell, a nivell de, o de, = d'espai =, de l'espai o de les eines de treball. En aquest cas, no. Ell d'alguna manera té en tot cas dificultats, o tindria dificultats amb tot el tema de línia telefònica de parlar, però ell ja porta els seus equips, = d'acord =, no? Ja porta els seus equips, d'oïda tal i qual, que es canvia, i vull dir que no.

62.E.3- Que una persona no sé, i el cas, de no sé, d'una cadira de rodes, que és més gràfic, no? Doncs, doncs, o d'una sordesa o d'una discapacitat sensorial. Clar, segurament, que clar, una persona doncs, que hi senti o que no vagi amb cadira de rodes, pues, li haurà sigut més fàcil, = i tant, i tant =, al llarg de la vida, = i tant, i tant =. Per tant, segur que aquesta persona portarà aquest, aquest bagatge, o aquest valor de valorar molt millor, molt més les coses, no? De...

64.E.3- Segur, segur, és que, jo penso que sí, = d'acord =, jo penso que sí.

70.E.3- Exacte, té la mateixes capacitats, la mateixa diguéssim preparació acadèmica, capacitació tècnica, etc., clar és que no li veig.

72.E.3- Sí, clar, = perfecte =, que aportí això, sí, sí.

48.E.3- : Exacte, segurament, vull dir, és un tema més com, exacte, com més de sensibilització de la societat i més cultural, no? Que des de les escoles, no? Els instituts, les universitats, doncs, bueno. Jo penso que a mesura que, que anem veient més persones amb discapacitats, no? A les universitats, no? Els instituts, vull dir, no sé, no? Fora de l'etapa obligatòria, segurament, ens farem més sensibles també.

= D'acord, clar =. Perquè ens els a trobarem més de tu a tu, = clar =, i podrem veure, no? Que aquella persona, bueno, segura-, o sigui, de ben segur que, pot desenvolupar les mateixes tasques, bueno, sí, amb suports, no? Amb suports o ajudes naturals, que no cal moltes vegades, = grans coses =, grans coses, no? = Clar =, segurament que com més ens els trobem, no? Ens anirem...

50.E.3- Perquè aleshores ens els trobaríem de tu a tu, no? = Clar =, ens trobaríem aquestes persones de tu a tu, i dius: pues, mira jo he tingut tota la vida de company, o estava, o, no? Tens de referent aquella persona i bueno, vas, vull dir, va, és com les societats van avançant, no?

94.E.4- A veure, (...) no, jo crec que, en tot cas, sí que, sense menystenir aquells discapacitats que, que no són titulats, però jo crec que, el fet de que tinguem titulats universitaris i titulats universitat professors d'aquesta Universitat, jo crec que és un orgull, no només per Blanquerna, sinó per la societat, i per Catalunya i pel sistema universitari, en el sentit que és, jo diria, no sé si normalitzar al 100%, però clar, que un discapacitat sigui universitari i a la vegada sigui professor universitari en el seu context, que és la Universitat, i que pugui, doncs, estar, diguéssim en la sana competència sigui docent o d'investigador, que sigui com els demés, em sembla que, que no vol dir sense esforç, = sí, sí, sí, sí =, vull dir que, però em sembla que és, doncs, és un intent, un intent demostrar a la societat, doncs, que això, va funcionant, que és normalitat.

I després, jo crec que de retruc, crec que això és molt positiu, perquè nosaltres som una institució que com a institució universitària no hem renunciat a educar, i llavors jo crec que això pels també pels futurs ciutadans universitaris, que està molt bé, que ho puguin llegir en determinats llibres, tot i que estudiar, perdó, que són les discapacitats. Doncs, no és el mateix que ho puguin visualitzar, compartir, que ho pugui, que puguin conèixer.

Però això, jo sóc partidari, no? També, sense entrar en explicar intimitats, però sóc molt sensible aquest perfil més recent que he tingut, i un perfil més jove, que han explicat amb molta naturalitat perquè el final crees molta més empatia, no? Molta més empatia, molta més proximitat, molta més consciència del que tu ets, i de la teva diferència; que aquella idea de tancar-te, d'amagar. I jo crec que això en un context universitat, doncs, és molt positiu per tot el que és la formació dels estudiants. I per tant, jo crec que si tenim futurs periodistes, ja no diguem gent de salut que no li calen

això, no? No tal, futurs mestres, psicòlegs, etc., etc., que viuen això d'una forma molt normalitzada en el sí de la Universitat, doncs és un gran, no només normalització, sinó enriquiment per la persona, no? = Evidentment =.

Per tant, jo crec que en aquest tema, l'aposta educativa que hi ha l'aposta de futur, l'aposta de ciutadania, jo crec que poc a poc anirem. Jo és un tema sincerament, que crec que tot i que suposo que els experts, com vosaltres, com tu, segurament hi ha moltes coses per millorar a nivell de legislació, etc. Crec sincerament que en pocs anys, estem en un moment, que en pocs anys això pot evolucionar, al menys a casa nostra, = sí =, d'una manera molt significativa, = sí =, cap endavant, cap endavant.

97.E.4- Que depèn molt de l'educació, = sí =, per tant, de l'educació pròpia que té el mateix titulat universitari, amb aquestes competències més personals, més les competències que li dona la Universitat, però exactament igual que un altre. Però aquestes competències personals són molt importants, però que això és un tema educatiu també des de casa, des dels entorns amb els que s'ha mogut, i també és educatiu, també és un tema a educar amb l'empresa, és dir, l'empresa també se l'ha d'educar potser a entendre que aquestes persones quan tenen un currículum, que els avala exactament que un altre, són tant vàlides com un altre, no?

100.E.4- : Bueno, jo crec, que una empresa com la nostra, com la nostra, passaria molt per una mica les persones que són les que van fer el, el, una mica el, el, dins la selecció de persones, no? La selecció de persones, o bé passa pels degans, passa pels recursos humans, pot passar pel director general, per tant una mica doncs, aquest creixement...

Passa que nosaltres tenim la sort, doncs, que, bueno, pues, que sé, el degà és de l'àmbit de la psicologia, tenim un altre degà de salut, vull dir, que tenim una situació, una, una, diguéssim, situació que ha jugat a favor i que, tal. Però bueno, que convindria, convindria una certa educació.

Jo crec que de vegades, clar, la, aquesta educació, en el nostre entorn, no seria tant una educació jo diria de, de principis, sinó de moltes vegades de qüestions més pràctiques o tècniques, no? De, de, de com facilitar accessibilitats o més d'aques-, de vegades el desconeixement, no és tant o no és tant diguéssim a priori, per dir-ho així, per dir-ho així, no?

Amb forma més directa, una discriminació negativa, de dir: sinó que a vegades no saps massa bé que fer, o massa bé com, com actuar, o massa bé què proposar, o quins mitjans requeriran i que la, aquesta educació passaria també per, per dosi de, de formació, = d'acord =. Una mica de formació, no? De formació de dir: com conviure amb normalitat, no? Amb discapacitats i per tant, amb instruments de logística informàtica, amb instruments de logística àudio, amb instruments de logística X, perquè de vegades no tenim ni "pàjara" idea.

Llavors, el tenir també una certa formació sobre aquests temes, no?

82.E.4- Sí, jo crec que aquí, és més positiu per la persona que per l'empresa, és a dir, = d'acord =. És a dir si l'empresa ja incorpora a persones discapacitades amb normalitat, per l'empresa ja és un fet normal, no? Perquè ja les tens al teu costat. Llavors, jo crec que aquí, la, sobretot el receptor del valor d'aquesta experiència entenc sobretot per la persona, que sense, diguéssim, l'atenció o l'estrés, en perdó, no? D'un contracte laboral pel mig, a través del pràcticum, pot, viure una exploració molt interessant de les seves possibilitats i del seu creixement, i...

Com igual per a qualsevol persona, el moment del pràcticum, és un moment d'exploració, és un moment de que també em diguin que faig millor, que faig pitjor, o on podria aprofundir més, no? Llavors jo entenc que per una persona discapacitada aquí és el mateix, per tant, normalment, normalment, el pràcticum i això ho podríem aplicar a altres àmbits, el gran beneficiari no és tan l'empresa, sinó la persona, no? Perquè fa pràctiques, = la persona amb pràctiques, sí =, per tant és la persona amb pràctiques.

En aquest cas, si nosaltres no tinguéssim cap discapacitat, jo et diria: home d'això també podem aprendre molt, ens pot enriquir, ens pot fins i tot podrir un sotrac social o diguéssim de coneixement o de superació perjudici. Jo crec que en tenir un nombre significatiu de discapacitats a cada, a cada centre, doncs, ja es viu amb bastant normalitat.

A demés discapacitats que la xifra que tenim ara, és una xifra baixa, havíem tingut una mica més, perquè fluctua com la resta, no? I per tant, jo diria que, que si tinguéssim des de la perspectiva del pràcticum, si és que féssim pràcticums, el gran beneficiari

seria ell o ella, com ho és un alumne de pràctiques com va a una escola, més que l'escola, s'enriqueix més l'alumnat que l'escola, objectivament.

No ho sé, jo et contestaria d'aquesta manera. El que passa, que no som centre pràctiques, = no, no, no, no, no, no =, ser centre de pràctiques tu ja ho saps el que significa, tenir un conveni, = sí, sí, sí, sí, sí =, tal, tal. No tenim, no tenim perquè alguna vegada que ens ho han proposat, avui en dia, això és bastant complexa i, la, la manera que tenim de treballar, doncs, és una manera molt, d'una manera que, que, de vegades les coses que es fan, per exemple, que sé jo, pues, la secretaries són molt amplies, són informàtiques molt complicada o les biblioteques deu n'hi do. Llavors, tenir un estudiant de pràctiques, sinó és, has de fer tot un, un suport a sobre i per tant, no tenim, no tenim, no som centre de pràctiques nosaltres.

42.E.5- : Pensem que sí, jo penso que sí, jo ho crec molt, la mostra són els meus fills. A l'escola que hem escollit i que és una escola per projectes amb valors, i que el contingut acadèmic sí que és important però competiràs en la lliga per altres capacitats. Estudiar sempre ho pots fer-ho i ara les feines són tant, busquen persones tant coneixedores d'una fracció petitíssima d'una feina, no? Que el final, la enciclopèdia embolant està molt bé per la teva desenvolupament personal però per la recerca de feina nosaltres sobretot el tema de noves tecnologies busquen persones com molt quadrículades, per tant, jo penso que ni l'escola ni la universitat arriba a donar una formació, = i tant =, tan summament específicament, per tant ets tu la que t'hauràs de formar això, amb el bagatge cultural que necessites, no? I per tant a l'escola està molt bé que treballi, per mi el menys, altres àrees de la persona, que són els que et faran ser competitiva. Aquesta obertura mental, aquesta capacitat de treballar en equip, per exemple, l'emprenedoria des de l'escola, per ser emprenedor cada dia al teu lloc de treball, per exemple, són valors que treballen a l'esc-, a la família per suposat però a l'escola també. Més que, em sé de memòria tots els rius d'Espanya, sincerament.

43 M: D'acord. D'acord. A veure, perquè hi ha coses que han anat sortint per tant les anirem deixant.

(...) Quan teniu un treballador titulat universitat amb discapacitat en aquest cas feu algun pla d'acció diferent a la resta de treballadors? Per exemple: assignar-li un tutor, fer-li un seguiment diferent que en els altres potser no se'ls hi faria, o no?

70.E.5- Perquè tu ja saps que ja lo negatiu ho tenen claríssim. = Clar, clar =.Val, llavors, nosaltres el que apostem més per treballar a l'empresa i per tenir interlocutors que siguin suficientment madurs per entendre el discurs que t'acabo de fer, és a dir, hi ha gent amb discapacitat amb molt de morro; que no són bons treballadors, que no aporten bon rotllo, que no tenen resiliència, és que, igual tens un altre treballador. Hi ha gent que no ha tingut cap dificultat a la vida; que és súper resilient, que és lluitador, que "lo lleve corporando". = Sí, sí =. I no ha tingut mai cap barrera ni lluita personal. Bueno, són els valors, és l'educació, és el model familiar, = clar =, saps? = Clar =. Llavors, aquí... = per tant, lo important sempre és anar al fons de la persona, i veure i conèixer aquella persona =, sí, = i XXX està =. O sigui, el concepte "holístico" aquí, aquí i amb la discapacitat més, per lo bo i per lo dolent, és a dir, no vegis la cadira de roda, = clar =, perquè la persona és molt més, = clar =, però no vegis el "borroño" del Down, perquè la persona és molt més, = clar =. I aquest potser no aporta bon rotllo perquè tot, tot lo altre desco-, o sigui, amaga, = sí, sí, sí =, el bon rotllo, = i tant, i tant =, és incompetent, arriba tard, no sé que, no, és igual, són discapacitats; resiliència. Bueno depèn, és que depèn, o sigui, una persona amb una discapacitat lleu de naixement que, que realment no ho ha mai tingut molt difícil, perquè no era visible, perquè, per suposat internament potser ha tingut una lluita, = sí =, una superació i tal, però tampoc és allò de la persona que, que ara que entro jo i demà estem, estic en una cadira de roda, que dius, quin canvi, = i tant, i tant =, potser superar això, = i tant =, si que canvia una persona, = i tant =. I després contractar-me aquí tres anys quan jo he passat de tenir-ho tot funcionant, d'estar amb cadira de roda, si que puc aportar molt de valor, però és que no és comparable.

78.E.6- : No, no, = no =. Jo crec que en un currículum haurien de dir, aquesta disminució física que tenen i precisament jo crec, no m'hi he trobat, però jo crec que si arribés dos currículums que fossin similars, i un em diguessin té una discapacitat, possiblement la primera entrevista li faria en aquest.

80.T.6- : Perquè m'està dient, o sigui, manques que pot tenir ell, i en canvi l'altre, = vale =, pot ser un orgullós, pot ser, n'hem a saber què, però no em diu les manques que

pot tenir. Aquest m'està parlant d'una manca, que després a lo millor, o sigui, és una persona orgullosa, = sí =, és un, en fi, però de moment ja m'està dient: mira sóc minusvàlid, tingues en compte, que pots trobar-te en que tinguem alguns problemes, o sigui, m'ho diu ja d'entrada, = d'acord =. L'altre no em diu els "fallos" que pugui tenir, els defectes que pugui tenir, = que també en tindrà =, és important, = perfecte =.

Que després a lo millor resulta, clar, no saps la decisió final, però jo crec que sí, sí, sí, a mi sempre m'ha agradat, sempre que he rebut un currículum, sempre que, per exemple, ens n'envien molts pels porters, = sí =, i ens envien currículums i vull dir comencen explicar-te: que si he treballat aquí, he treballat allí, tants anys, que si sóc aquí, que si sóc allí, que si sóc informàtic, que si patatim, que si patatam, comencen explicar-te una quantitat de coses, però a l'hora de la veritat, els hi dius: bueno, però tu perquè vas plegar? Et van fer fora? No, és que jo no m'agradava estar en una porteria, o no m'agradava aquella feina que feia, = clar, no, llavors, ja no, clar, sí, sí, sí =.

Dependentes per exemple, això és una de les coses que trobo molt lamentable, però, persones que has agafat i bueno, i tu de què treballes? I per què vols canviar de feina? Home, és que si jo treballo de dependenta, i clar, com que en les oficines els dissabtes no es treballa, i pos, clar així d'aquesta manera tindré el cap de setmana que podré... Però, = clar =, independent del que puguis guanyar, no, no, si allí guanyo perquè tinc comissions i tal, però jo el que vull tenir és dies lliures, bueno, pues, això és una de les coses que no m'agraden.

62.E.7- Mira, actualment ja hi ha escoles que, que fan integració de nanos amb diferents, perquè no són discapa-, de diferents capacitats a les mateixes aules. Pels nanos que conviuen en aquestes escoles, que estan acostumats a que: aquell nano mira no pot saltar, i jo l'ajudo a saltar, aquell no sé que, jo no sé fer això, i l'altre m'ajuda. Aquest nano el dia que estigui a la societat per a ell no hi haurà discapacitat, tots seran iguals, aquí hem d'arribar.

64.E.7- L'escola, seria el primer lloc.

66.E.7- Bueno, les famílies les primeres, comencem per aquí, = vale =. Les famílies, no ha de fer, no ha de fer diferències amb un nano i un altre, = d'acord =. Però és que, quan nosaltres érem petits, hi havia una existència, el que tenia una disca-, deies: pobret, i es quedava allà en un racó. No, no sabíem valorar que potser tenien unes capacitats altres, molt més grosses que els que semblaven, que dèiem normalets, no? Però, els que sí tenien una discapacitat així, visual, o sigui, quedava apartat, senzillament apartat. És que hi havia famílies que ni els treien de casa, = exacte, clar =. A llavors, nosaltres, per això et dic, som una mica, jo em considero també una mica mal educada, perquè sense voler fem la diferència, per què fem una diferència amb la discapacitat? És que no l'hauríem de fer.

109.E.9- Però, jo crec que és depèn, perquè tot és molt relatiu. Sí que és veritat que és un punt fort, i nosaltres també ho venem així, quan, quan entra una persona amb discapacitat a treballar amb una empresa, perquè estan agraïts de la oportunitat que els hi dones, a no sé que sigui una persona que mai ha necessitat que l'ajudi ningú a buscar feina. O que s'ha buscat les garrofes ell mateix.

Com la persona que tenim a Madrid, per exemple, que és lo que et deia, "¿Por qué tiene que ser fiel a la empresa? Si le ofrecen más dinero, el proyecto le interesa, no sé que, se va ir". Vull dir, tot és molt relatiu, ell també és una persona molt fidel, portava l'altra empresa, portava 10 anys també.

Però bueno, que així també hi ha persones a Espanya que no tenen discapacitat, igual en època de crisi, pues segurament, tothom és molt més fidel, = que abans, no? =, que abans, tot és molt relatiu, = d'acord =. Sí que és veritat, jo crec que aquest estudi anava molt més encaminant a persones amb discapacitat que mai han tingut una oportunitat, o que l'han tingut però contínuament, els treuen fora, etc. A que quan els hi dones una oportunitat laboral estan molt, molt agraïts, = d'acord =. Jo crec que les persones qualificades universitàries, algunes aniran per aquest, per aquest carrer que parlem, perquè també potser mai han treballat, etc. Però n'hi haurà algunes altres que tot el contrari, jo crec que és molt relatiu, "es para cogerlo con pinzas esto", = d'acord, molt bé =, és una opinió personal, = no, no, no, això és lo que vull, la teva opinió personal =. Jo crec amb això, vull dir, a mi sempre que m'ho preguntessin, "yo te soy sincera", jo diria: "sí, sí, son mucho más fieles, también es lo que yo siempre digo". Però, també és tot molt relatiu.

111.E.9- Tot és molt relatiu, perquè per exemple, també, "¿todo tiene lo malo y lo

	<p>bueno, no? También”. També moltes vegades, s’han donat moltes més absències, per això hi ha unes ajudes a l’empresa, = clar =, econòmiques que l’ajuda a compensar aquestes absències, no? = Sí, sí =. Clar tot és molt més, relatiu, no? Perquè han d’anar molt més al metge que qualsevol altra persona normal, i ho saps, que quan contractes a una persona amb discapacitat, i l’hauran d’operar, i l’hauran de tal, “y tendrás que contar que a lo mejor estará dos meses de baja, o un mes de baja, o tendrá que ir al médico”, clar, tot això, clar, després tens unes ajudes, que t’ajuden a compensar això. És lo que et deia abans, que em preguntaves. “¿Qué és lo bueno de la Lismi para las empresas? Las ayudas económicas, pero también son muy relativas”, perquè t’estan compensant econòmicament, “no para que contractes una persona con discapacidad, = no, no =, sinó por darse cuenta, = clar =, que vas a tener una...”, tindràs una mancança, = sí, sí, sí, sí, sí =.</p> <p>També, no, no m’has donat, tranquil·la. (XXX)</p> <p>51.E.9- Aquesta és la meva percepció, això no hi ha cap estudi, = no, no, no =. Però jo crec que les persones amb discapacitat sempre han tingut molt apollo, molt recolzament tant de familiars, independentment de la seva discapacitat. A no ser que li sigui sobrevinguda, no? = Sí =, per un accident o lo que sigui, i són persones que, que normalment estan molt obertes a tot això, no? Hi ha moltes que no els hi agrada l’ajut, però si que estan donades a treballar més amb equip.</p> <p>Nosaltres per exemple, aquí per exemple això és una empresa que ara tot just comencem i estem dins d’aquest grup, no? Nosaltres som una empresa molt petitona dintre d’un altre grup, = sí =, que dèiem, que ara hem entrat en sinergia, no? A treballar en conjunt. I per exemple, les altres persones de l’altra empresa, gràcies a que hi ha una gerent boníssima, sí que hi treballem molt bé, tot, tot, tot molt, molt ben engranat, però crec que els hi ha costat molt, = costa =, costa, fins que no tens un bon projecte, tot ben engranat i una persona que sàpiga gestionar i sàpiga gestionar equips, no solsament el projecte, és complicat. Jo ho penso així.</p>
<p>Núm. Identificació</p>	<p>CATEGORIA. <i>Punts febles dels titulats</i>. Aglutina els comentaris que fan referència als aspectes, que segons els empresaris, són obstacles propis dels titulats universitaris amb discapacitat per a aconseguir una inserció laboral d’èxit.</p>
<p>E.1 E.2 E.7 E.8 E.9</p>	<p>50.E.1- Jo crec que la psíquica.</p> <p>52.E.1- No hi entenc gaire, la psíquica, jo crec, que inclús la persona que no és discapacitat, jo entenc que el problema més gran que podem tenir nosaltres, és sempre, = la mental =, sempre està al cap. = Sí, sí =, vull dir, no? Podem ser una mica més rars, una mica menys rars, una mica, però sense mirar-los en ells, nosaltres mateixos, = sí, sí, ben cert i tant =.</p> <p>38.E.2- Jo crec que sí. Perquè, l’evita moltíssim, perquè cada vegada més, insisteixo que igual estic equivocacat, el meu desconeixement, però, vull dir, tota aquesta feina més senzilla, menys de valor afegit, = sí =, s’està traspasant en altres països, = clar =, això és una realitat, = clar =, clar, què ens estem tornant un país de tasques de valor afegit, de tasques, a la feina manual, la feina rutinària o la fan màquines, = sí, sí, sí =, o mecanitzada, o s’exporta a tercers països, això és una realitat, = sí =, per tant, cada vegada hi ha menys espais per feines menys de valor afegit, no estic dient feines dolentes, sinó menys valor afegit.</p> <p>Clar, si tu tens una discapacitat mental, una discapacitat física, que et genera pos, molta reducció, potser tes més difícil trobar feina, jo insisteixo, un senyor que ha tingut discapacitat física, per fer una tasca informàtica, que vol dir, estar treballant amb, és que no li ser veure el handicap, vull dir, a part del desplaçament i la part de l’accent, = un cop arriba ja està =. Bueno, lo que ha de fer és treballar, = clar =, i vull dir, si ell té bones habilitats per relacionar-se amb l’equip, és igual que sigui discapacitat o no, tindrà les mateixes expectatives que aquest d’aquí, que aquest d’aquí, = molt bé =.</p> <p>Vull dir, si jo tinc una persona en el meu equip, que és un, = sí, sí =, és igual que té problemes, després tindrà igual, = d’acord =, perquè sinó es relaciona amb la gent, si és poc hàbil, si és poc no sé què, si és poc, o té poca empatia, o té poca iniciativa, pos la seva avaluació serà més baixa, vull dir, és que, és així.</p> <p>66.E.7- Bueno, les famílies les primeres, comencem per aquí, = vale =. Les famílies, no ha de fer, no ha de fer diferències amb un nano i un altre, = d’acord =. Però és que, quan nosaltres érem petits, hi havia una existència, el que tenia una disca-, deies: pobret, i es quedava allà en un racó. No, no sabíem valorar que potser tenien unes</p>

capacitats altres, molt més grosses que els que semblaven, que dèiem normalets, no? Però, els que sí tenien una discapacitat així, visual, o sigui, quedava aparcats, senzillament aparcats. És que hi havia famílies que ni els treien de casa, = exacte, clar =. A llavors, nosaltres, per això et dic, som una mica, jo em considero també una mica mal educada, perquè sense voler fem la diferència, per què fem una diferència amb la discapacitat? És que no l'hauríem de fer.

70.E.7- Però aquí, els mitjans de comunicació jo crec que és molt positiu que presentin casos de gent amb problemes, però que, han tirat endavant perquè s'ha superat. Jo una vegada, vaig tenir un accident greu a Reus, amb una escola, va caure un sostre sobre uns alumnes, que van quedar ferits, gràcies a Déu, el sostre va caure en el pàrking i els alumnes s'havien refugiat entre cotxes. I vaig anar, a resoldre les indemnitzacions amb el gestor, l'advocat d'aquests nens, i a la que arribo en el despatx, li vaig a donar la mà i me n'adono que no té mans, no tenia cap mà, no? I et quedes una mica, i era un advocat, no? I aleshores al moment de signar, ell m'agafa un boli que tenia així, i però, els papers, tots, o sigui, que són coses que impacten, = sí =, perquè no t'imagines una persona sense mans fent una feina, que ha de signar papers, que ha de fer, bellugar coses i ho feia perfecte, no?

Però jo crec, aquestes persones doncs que han arribat a superar, en fi les dificultats que representa, = per això, et dic que són més fortes que les altres =, sí, són més fortes, saps? I això s'ha de presentar a la societat. Hi ha d'haver una campanya de presentació d'aquests casos encara per influir més a treure tabús, = val =. A l'acceptació d'aquesta gent doncs que tots tenim limitacions uns més que altres, però que les limitacions poden ser una eina positiva per veure la vida d'una manera més optimista.

74.E.7- Sí, hauria de ser així, lo que passa que, que potser alguns empresaris encara no ho sabem veure això, no? = D'acord =. Vull dir, però ja, qui és més limitat?

76.E.7- És que jo crec que la societat ha de treballar en 2 aspectes. Una és la integració del disminuït, del minusvàlid en el món laboral d'una empresa, però l'altre seria qüestió de crear una línia de crèdits perquè aquesta gent pugui obrir el seu negoci, i es pugui espavilar com autònoms, = sí =, com he parlat aquest advocat o com n'he conegut d'altres, hi ha gent que s'ha obert, no?

Però que de vegades necessita un recolzament, = sí =, hi haurien d'haver-hi uns crèdits especials per gent que vol ser autònoma per exemple doncs, no sé, per tenir una botiga, per (XXX), tenir 10.000 coses amb gent amb limitació, això, és lo que nosaltres estem fent ara concretament amb un lloc de l'Àfrica, o sigui, donar micro crèdits, a través de la seva germana a gent discapacitada, que tenen, que han sigut afectats per la polio, = sí =, o afectats per altres malalties, o sigui, n'hi uns 150. Doncs, estem ajudant en allà, doncs, comprant sal, i venen sal al detall, = clar =, o una màquina de cosir, que ells poden fer anar amb la mà, i no tenen cames, però ho poden fer amb la mà, i cusen i fan de sastre, no? = Per tant, els fa d'autònoms per poder viure =, sí, però la línia de mirar la integració dels discapacitats no ha de ser solsament a través de les empreses, ha de ser a través de potenciar-los per poder ser ells autònoms, = ser empresaris =, sí, i més, titulats universitaris que poden, = sí =, instal·lar-se, doncs, = sí =, en segons quines tasques, = sí, sí poden obrir el seu despatx =, sí.

89.E.7- És que ho pots mirar d'una altra manera, ho pots mirar com si tu fossis ell, i que tu, sortosament ets com ets, i per tant tens el deure de col·laborar perquè ell també pugui sortir de les dificultats que té. O sigui, jo crec, que amb la cooperació amb la tercer món, quan amb els discapacitats, = sí =, en aquí, la gent diguem sana, que tampoc hi és, però ha de tenir en compte, que això és una cosa que ha rebut gratuïtament, la salut o el cos, no? O la ment.

Per tant que el, el que ha de fer és pensar que podria ser com ell. I per tant intentar dins del possible posar-hi els mitjans perquè aquesta gent tingui una vida digna, = exacte =. Jo crec que més que por, de pensar: jo no voldria pensar com ell, és donar gràcies de que jo, doncs, sense mereixem-ho, doncs he pogut disfrutar d'una normalitat per dir-ho així, que l'altra ha nascut d'aquesta manera o ha tingut un accident, una malaltia que li ha impedit, i jo gràcies a Déu no l'he tingut.

Per tant, tinc l'obligació moral de fer algu pels altres, com a mínim per agraïment, = sí =, a la vida, = sí =. Jo crec que això s'ha de mirar una mica, tant amb aquest col·lectiu com amb el tercer món, de dir, bueno, ajudem-los a ells també en que tinguin feina, tinguin salut, a que tinguin cultura i que puguin viure una vida digna, i que no, no es vagin matant, bueno, doncs, com nosaltres antigament havíem fet, = sí, sí =. Doncs jo

	<p>crec que...</p> <p>72.E.8- No ho sé, pot ser les mentals, no?</p> <p>74.E.8- Jo penso que sí.</p> <p>65.E.9- Jo crec que moltes la tenen, s'està començant a veure tot molt, les empreses que tenen, perquè, som espanyols, estem molt xapats "a la antingua, de horaris por ejemplo". Aquests horaris fins les 8 de la nit, = tant rígids =, exacte, en 3 hores per dinar el migdia, jo crec que, aquí estàs treien a la gent capacitat de la feina, la gent no està tan oberta. Jo, jo sóc la primera que he treballat fins les 8 de la tarda, "cuando vulves de 3 horas al mediodia o 2 que te has pegado la comilona, lo último que te apatece es trabajar. És que la siguiente hora que llegas", estàs que no estàs, = sí, sí =, i desitjant que arribi l'hora.</p> <p>Escolta és millor, potser que dinis amb mitja hora, amb 1 hora tranquil·lament, "venga", facis les teves cosetes, dos hores més i te'n vas cap a casa, no? I si t'has de quedar, aquí la gent és molt responsable, si t'has de quedar o has de treballar més o lo que sigui, la gent es queda sense problema.</p>
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Coneixement vinculat a on localitzar-los.</i> Aglutina els comentaris que fan referència als aspectes, que segons els empresaris, són obstacles propis dels titulats universitaris amb discapacitat per a aconseguir una inserció laboral d'èxit.
E.1 E.6 E.8	<p>26.E.1- : Però no ens ho hem plantejat mai, = d'acord =, vull dir, perquè i quan hem fet una oferta de treball no s'ha presentat mai una persona d'aquestes, = val =. Jo no recordo mai haver rebut un currículum d'una persona discapacitada, amb formació. = Aquest és l'original i aquest és la còpia =, gràcies.</p> <p>28.E.1- Bueno, jo crec que en connexió amb centres especials de treball arribarien, sí, sí, sí.</p> <p>30.E.1- Jo crec que via gent, via tallers de treball, = sí =, com és això? Centres especials de treball, arribarien a l'universitari, entenc, entenc que s'hi arribaria igual, no? Nosaltres la relació que tenim amb centre especial de treball és de muntatges de manipulació. Però jo entenc que si nosaltres preguntéssim per una persona universitària, entenc que aquests mateixos centres deuen tenir, no ho sé, = no massa =, m'imagino que estirant aquest fil arribaríem, = sí =, jo crec que arribaria.</p> <p>32.E.6- Vull dir, jo personalment no. I vull dir, normalment, és que, no se'ns ha donat el cas de tenir que buscar personal titulat.</p> <p>50.E.8- Bueno, suposo que, bueno, jo tinc algun contacte, un contacte a Terrassa que en allà, em van facilitar una, una persona. I sinó, bueno, també tinc una publicació de la Generalitat que també, un llibret el tinc a dalt a l'arxiu, de, que en allà hi ha centres, centres d'aquests especial i coses d'aquestes. O gent que es dedica a col·locar, aquets, = insertors laborals =, insertors, = que ja s'estan especialitzats=, sí, sí, = o tenen una branca especialitzada=.</p> <p>52.E.8- Pues segurament no, per un discapacitat no.</p>
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Criteris de l'empresa. Recull informació de les empreses sobre els criteris que estableixen per a la contractació de persones titulades universitàries amb discapacitat.</i>
E.1 E.2 E.3 E.4 E.5 E.6 E.7 E.8 E.9	<p>34.E.1- Nosaltres agafaríem, la pregunta té, és una mica, jo entenc que agafaríem la persona que ens agradés més.</p> <p>36.E.1- Sí, sí.</p> <p>38.E.1- Sí, però pot ser, sí, sí, però podria ser la persona amb discapacitat, = clar =, és contestar per contestar perquè no m'hi he trobat mai, però, = no, no però m'interessa la filosofia de l'empresa =.</p> <p>42.E.1- Sí, sí.</p> <p>46.E.2- Bueno com totes les coses, suposo, que hi deu haver alguna connotació, que la gent fa trampa, no? = Sí, sí =, és inevitable fer trampes, = sí =, però bueno si tu no reforces les mesures això no es produeix. Per tant, a veure, fins que això no sigui una cosa entesa, que passaran molts anys fins que no sigui, bueno, fa uns anys era obligatori pues un tant per cent de dones, i no m'estic anant tants anys endarrera, = no, no, no =. Ara això ja no s'entendria, lo que ha de fer és complir, = sí, amb la feina fer-la bé =, no, no, vull dir, i si tinc la sensació que no has de posar cap discriminació, perfecte, això ja es produirà sol, = clar =.</p> <p>Si aconseguirem això, jo crec que això és el mateix, = d'acord =, si tu, nosaltres a la selecció de persones no estem posant cap trava, això que consti, depèn de quin tipus de</p>

	<p>minusvàlia, però vull dir, = sí, sí =. A la feina que fem nosaltres no, = d'acord =, si nosaltres busquem un fantàstic senyor que sap matemàtiques, llicenciat en matemàtiques i en gran moviment de dades, si ens n'anem que vagi amb una minusvàlia, que vol dir anar en una cadira de rodes, pues ja li posarem una cadira, = exacte, exacte =, saps que vull dir? Sí és el millor.</p> <p>26.E.2- Bueno, depèn del tipus de, d'empresa, no? I del tipus de, del tancament, vull dir, si tu t'estàs formant universitàriament pues amb forma, amb carreres tecnològiques, amb carreres de tecnologia o coneixements tècnics, home suposo que és més fàcil que la feina, la discapacitat com que no és, no és mental ni és de coneixements, el "puesto" de treball es pot ràpidament adequar amb una discapacitat. Però si tu et poses a caminar en un món, en lo primordial és la relació, crec que la mobilitat, crec que, el desplaçament, pues pot ser més difícil, no? Inserir la capacitat, persones amb discapacitat, insisteixo depèn de quin tipus de discapacitat.</p> <p>54.E.2- Però també depèn del tipus, insisteixo molt, depèn molt del tipus de feina, és que, hi ha feines complexes, et sorprèn i t'admires de quan algú amb alguna discapacitat forta vol ser, vol ser què, algú que li requereix un esforç molt més gran, = sí, sí =, i penses: pos, té tot el dret a fer-ho, =clar =, però realment, haurà de fer el doble d'esforç que farà una altra persona, no?</p> <p>En canvi hi ha, hi ha discapacitats que permeten, que sent, que sent molt, molt distretes, no? = Clar, clar =. Que passen desapercebudes, no? Desapercebudes, no? Per a la persona, "cuidado", = no, no, no, no, per la feina =.</p> <p>Tindre en un departament un senyor que sàpiga, expert en recursos humans, i en competències i no sé què, escolti i si té una discapacitat amb no sé què, parlo, no intel·lectual, = no, no, no, és que estem titulats universitaris, per tant intel·lectual res =. Per tant si és un senyor que s'ha titulat universitari en no sé què, en psicologia i demés ha fet un màster en recursos humans, escolta, porta-me'l aquí que jo estaré encantat, = és a dir, sempre, clar, clar sempre...=.</p> <p>A mi la minusvàlida que tingui, aquí no anem a fer competicions de gimnàstica, = clar =, escolta, si vol participar que hi participi, allà ell, no sé com dir. No és tracta d'això, = per tant... =, estem en un món professional, = sí =, i nosaltres estem avaluant, i jo com a director d'avaluació, així que, a mi no em posi vostè al cantó, que no m'importa, aquestes són les nostres competències i per això he fet la distinció molt clara, = sí =, personal i professionals, no, professionals totes. Són personals, totes són personals, si m'apures totes personals, però nosaltres ens basem en les competències professionals, i això és lo que mesura. Per tant, escolti no hi ha un apartat que diu: no tinc, dictat per Llei, jo no el tinc, per tant, no m'expliqui res.</p> <p>42.E.2- Ni sí, ni no, ni tot lo contrari. Nosaltres, no posem ja et dic, la nostra feina no, no, no ens, no, no és un handicap sempre que sigui una incapacitat que sigui, ja ho sé que és molt dur lo que vaig a dir, sigui raonable, = no, no clar, clar =, que ho puguem gestionar, = clar, clar =, vull dir la nostra feina és una feina de serveis, és una feina de parlar amb el client, una feina de donar servei, una feina de donar confiança perquè és una feina, = per tant =, la pot fer una igual una persona que una altra, = d'acord =, nosaltres mentre tingui les competències professionals, = cap problema =.</p> <p>28.E.2- Completament d'acord, amb tot el respecte pretendre ser pilot de fòrmula 1 si tinc certes discapacitats, home, m'estic complicant la meva carrera, = clar =. Si sóc un tècnic informàtic, o el tècnic en sistema o no sé què, no crec que tinguem molta, molta importància, vull dir, mentre l'empresa faci l'esforç d'adequar, això sí. Però no hi hauria d'haver més problemes.</p> <p>32.E.2- Jo crec que, bueno, jo he participat de programes de veure nois als instituts per orientació universitària, pues això no deixa de ser un programa més. Però, no, no vull tenir importància ni li vull donar, vull dir, però jo penso que aquestes persones han d'estar com una persona més i ser conscients de les seves dificultats. Hi ha molts joves que no tenen cap discapacitat funcional evident i després en tenen moltes de diguéssim de competències, = sí, sí, sí =, no? Per tant, jo crec que és, home, dintre, del marc s'hauria de tractar com un cas més, no? = D'acord =, penso, = sí =.</p> <p>56.E.2- Ara si tu em dius, aquest senyor que et serviria per un equipo de vendes, per a sortir al carrer, depèn de la discapacitat, tindrà més inconvenient, però si jo li demano que faci 10 visites diàries, bueno, pos un handicap, vale?</p> <p>58.E.2- Clar, amb una selecció prèvia, segurament no sortiria. Això és, és discriminatori, home no. Jo entenc que no, = no =, perquè escolti jo estic buscant un</p>
--	---

senyor per fer 10 visites diàries, i té que moure's amb cotxe, autobús, = es com si jo pretengués ser model =. No, no, = és el principi de mobilitat que dèiem =.

Clar, i aquest, jo entenc per això et deia, quan tu em dies, està molt bé la pregunta, la, la, aquesta visió que li doneu, de dir: home, des de quan s'hauria de fer això? Des de l'escola, des del institut en el moment previ d'anar a la Universitat, o bé si vostè es posa a fer una carrera que tindrà més problema, o serà més problemàtic, però això no vostè, = qualsevol =, a vostè i al meu fill, = sí, sí =, perquè el meu fill és molt hàbil en matemàtiques, però sense relacionar i no sé què, potser no ho és tant, = clar =, escolti que es dediqui a fer informàtica, = clar =, que estarà allà en un racó, = sí, sí però que no haurà de tenir una relació humana =, serà màgic, no ha de vendre, = sí =, a veure, vostè que vol ser venedor? Pos, haurà de tenir aquestes, = sí, sí =, i sinó desenvolupar-les, no?

Però vull dir, nosaltres en aquí, sí que no, en principi no hi veuria cap cosa. Per sort, insisteixo, per sort. Per sort no, però vull dir, que tenim una fundació que estem fent, = sí =, en tots els segments, i en tots els problemes, des de, en fi. Tot lo que et puguis imaginar, de cara més enfocada a, a temes socials, vull dir, hem anat deslligant, vull dir, el tant per cent tot el tema que és cultura i tot. Home, ha anat baixant i ha pujat el percentatge de temes socials per què? Per motius del sistema ho porta, = sí, sí =, però potser amb nosaltres, aliens a lo que estan passant, = no, no =, i tenim una fundació fantàstica, però que no s'oblida dels immigrants, o dels nens que no mengen. Per sort, cada vegada s'ha fet un enfocament, a buscar pisos, a buscar és igual, des d'inserir presos, no? = Sí, sí, sí =.

Vull dir clar, cada vegada té més pes, a nosaltres ens permet complir amb un gran procés d'aquests. Millor o pitjor, jo no dic que sigui millor o pitjor, aquí nosaltres, tu quan, a mesures que vas d'això, hòstia, estic pensant, (XXX), clar que en tenim molts, clar, el que passa que moltes vegades passen desapercebuts que no.

44.E.2- Bueno, però sempre jo crec que, s'ha de tindre, a veure, jo crec en una empresa han d'anar per la diversitat. Això i diversitat, perquè si entenem com a diversitat si "eres blanco o negro", pos, hòstia, = no, no, no, no =, això ja ha passat a la història, = sí, sí =. Vull dir, avui dia diversitat vol dir moltes coses, alts baixos, dones homes, no ho sé, blanc negres i no blanc i no negres, vull dir, de diferents cultures, = sí =, diferent, i avui en dia això és un tret que per sort nosaltres ja, bueno, nosaltres, totes les empreses haurien d'assumir.

Llavors, i "cuidado" el que vaig a dir, vull dir, tindre un discapacitat no vol dir que siguem una persona diferent. Però per circumstàncies té unes condicions diferents, O clar, clar =, això té una realitat, = clar =. Intentar dir, pos a veure, la diversitat enriqueix, i amb la mesura que hi ha diversitat és enriqueix una empresa.

És com si diem a casa nostra no tenim joves de menys de 30 anys, doncs això és un problema, perquè una empresa és reflexa de la societat, sinó no serà una empresa, serà una altra cosa, vull dir, a la llarga tindrà uns handicaps, = sí, sí =, per funcionar, no? O si tu no tens de tot també tindràs un handicap, en tot el meu bon sentit, = sí, sí, la representació de la societat =.

Nosaltres intentem ser la representació de la societat, en aquest moment estem en un 55% de dones i un 50 % d'homes, clar, si això venim de la història que venim, és una gran equiparació, = oi tant =, i un avenç important. De llengües i procedències, procedències totes, clar aquí hi entrarà un país a la incorporació d'estrangers a l'empresa, o bueno, si jo miro ara així em veig 4 que, que, algunes de Sud-Amèrica, altres belga, l'altre està en pràctiques, pues, del país de l'est de Polònia, vull dir, a veure això és diversitat, sí. Clar, ens falta, "cuidado", vull dir, ens falta, pos, pues seria bo.

No seria ni bo ni dolent, però si la societat n'hi ha, nosaltres n'hem de tenir, = lògicament n'hi ha d'haver dins de les empreses =. Jo entenc que hauríem de tenir un tant per cent, que ens tocava per l'empresa, insisteixo, nosaltres per sort, = sí, ja ho teniu =, estem fent una labor que és la primera fundació del món, Europa, = sí =, per tant, en aquest espai el fem, = de sobre =, i amb moltíssima inversió, però bueno això no treu que nosaltres que haguem de tenir gent.

28.E.3- Clar, segurament seria això, no? Potser quan una persona amb una discapacitat, en aquest cas amb una titulació universitària, entra en una empresa, en una organització, clar, d'alguna manera la selecció s'ha fet en que tingui les competències pròpies per desenvolupar aquella feina, no?

Llavors, a partir d'aquí, clar, després cada cas és com molt individual, dependrà de quina discapacitat té, no? O quines limitacions té? Perquè una vegada sup-, entès que pot desenvolupar les tasques tècniques pròpiament, no? Tot lo altre, més diguéssim de, d'espais o adaptacions més de mobiliaris o d'equipaments informàtics, bueno, és una cosa que ha de venir a més a més, no? A part i en funció de la persona, de les limitacions que té, no?

En aquest cas, la persona que estem parlant, una vegada superada la selecció, doncs que han, que complia els requisits per desenvolupar les tasques més tècniques, no? Doncs, va ser, bueno, més un poder informar exactament en els, en els companys del seu entorn més proper, doncs que entrava aquesta persona, que sí que tenia aquesta discapacitat però que no requeria cap tipus d'adaptació, ni d'espais, ni material, sinó que bueno, una mica, de, el fet de que ho sabessin i que, i que per tant que ens poguéssim adaptar nosaltres com a persones, no?

32.E.3- Clar, si aquesta mateixa persona per ocupar aquest lloc de treball hagués vingut sense tenir, tenir aquesta titulació acadèmica que teníem requerida i sense tot el l'expertesa diguéssim tècnica, = clar =, pues, evidentment, no hagués accedit, no?

34.E.3- A veure, per descomptat nosaltres, haguéssim donat l'oportunitat a la persona amb discapacitat, amb igualtat condicions, pues haguéssim dit: pues, no, a pesar que haguéssim tingut que adaptar, = val =, pues, haguéssim donat prioritat aquesta persona que pensem que d'entrada segurament té menys oportunitats que l'altre, no? = D'acord =.

Per tant haguéssim fet, aquesta, bueno, no sé si és un esforç extra o no, tampoc, li vam, en aquest, en aquests cas com que no va ser un esforç extra, perquè va ser com molt fàcil també. Però (XXX) també l'haguéssim fet, no?

36.E.3- No, clar nosaltres, a veure, en aquest cas, com presentem, com, bueno, ve una selecció, identifiquem el lloc de treball i fem, fem tot el procés, no? Si hi ha anunci, bueno, com fem la recerca, de, del perfil aquest, aquí no identifiquem ni si ha de ser, ni a nivell de si home dona, o, ho fem obertament. Si el candidat que es presenta pues, és un home o és una dona, o és, o és, o té una discapacitat o no té una discapacitat, bueno és que no, = d'acord =.

Pensem que no, està, estem, estem oberts, no? = D'acord =, i en qualsevol cas si apareixés el candidat i en igualtat de condicions, segurament a davant d'una discapacitat, doncs, donàriem l'oportunitat a la persona amb una discapacitat, i faríem els, els esforços necessaris per adap-, fer les adaptacions o complementar el protocol de la base de d'adaptació, no?

28.E.4- A veure, la nostra política aquí, en concret, és: a veure, pel factor que aquí, són dues coses diferents, 2 perfils diferents, i en aquest sentit s'ha d'entendre que no és discriminatori, perquè són criteris diferents. Quan parlem d'un professor, clar el tema del factor discapacitat té una influència absolutament diguéssim menor o inexistent, perquè quan busquem un professor, doncs el que busquem és fonamentalment, un professor que respongui a les competències o al perfil que a priori.

Per tant a l'igual que no pregu-, que no demanem si és home o és dona, si és alt o és baix, tampoc preguntarem si porta cadira de rodes o no. Per tant aquest és el tema. Per tant, normalment en el perfil de la selecció del professorat doncs, tal com funciona a casa nostra, doncs aquest element no tindria.

Jo diria que en el, diguéssim, amb el substrat, diguéssim quan, quan una persona doncs, més aviat, doncs és preseleccionada en el procés nostre, i d'alguna manera dona a conèixer aquesta discapacitat més aviat, tot això és valora com una cosa positiva, pel que significa, no?

Respecte el tema del PAS, vindria a ser una mica, una mica igual però en aquest sentit també busquem un perfil però, és a dir, en el tema del professorat el que es busca, és que doni resposta al seu perfil, i per tant si és una cosa de llengua, i no saps llengües és igual si ets discapacitat o no, no?

30.E.4- Clar, en el tema del professorat és evident, llavors respecte el tema del PAS sí que evidentment s'ha de fer una consideració, s'ha de fer una consideració coherent, perquè el PAS està diguéssim incorporat en molts diferents llocs, que si més no, la possible discapacitat no fos un handicap d'entrada, d'entrada, no?

Perquè clar, si és una persona, clar, tu ara has de pensar la complexitat que tenim aquí de, de PAS, des de gent que són encarregats dels "puestos" de manteniment, = sí =, temes de biblioteques, que no és el mateix que una recepció telefònica. És a dir, que

vol dir, que nosaltres tenim un PAS molt, molt diversificat i clar, jo crec que, objectivament, objectivament algun tipus de discapacitat en relació algun tipus de treball podria presentar alguns handicaps.

Però el que demostra, el que es demostra positivament, és que tenim PAS concret treballant en espais concrets que s'adeqüen a la feina perfecte, i per tant amb tota dignitat, = d'acord =, en aquest sentit.

48.E.4- No, no tinc cap consciència. O sigui, nosaltres, a veure, clar, aquí com funcionem? Funcionem que, si és un professor, ara parlem d'un professor universitari. El director de grau respectiu, detecta la necessitat perquè falta 1, 2, 3 assignatures per cobrir, és convoca la plaça, es presenten curriculum, l'entrevista. Llavors, aquí el que no es mira és, si és discapacitat o no. (...) Vull dir, en aquest sentit.

50.E.4- Perfecte, sí, sí. Clar, en tot cas, sí que bueno, pot, pot existir algun cas que el fet, el contrari, no? De que la discapacitat, l'experiència personal com a discapacitat, = sí =, o discapacitada aporti un valor afegit a l'assignatura que pugui ensenyar. Això pot passar, per exemple en casos com la logopèdia, o casos de psicol-, psicologia, per dir-ho així, o casos del CAFE, que el fet de tu tenir una determinada discapacitat dóna un valor afegit, dóna més credibilitat allò que estàs explicant.

52.E.4- Sí, home. Sí per exemple, és, mobilitat o esport en discapacitats i tu ets discapacitat, no és el mateix que si fas l'assignatura de mobilitat, i esport i discapacitats, i no ets discapacitat, no sé si m'explico. O si estàs parlant d'un determinat trastorn de l'àmbit de la psicologia, de la logopèdia que és tal de, de, de sordesa, = sí, sí =, no és el mateix en aquest sentit, en aquest sentit a l'inrevés. És a dir, sí que, que no vol dir que necessàriament hagi de ser una persona discapacitada, però que una persona discapacitada pot aportar aquest element, no? = Ho fa més creïble =, exacte, = diríem no? = Sí.

22.E.4- No. De cara a aconseguir-la, de cara, a veure, de cara nosaltres, no. De cara a nosaltres no. Però jo sí que el que he notat, com a director general, tu saps, que, aquí, això pot ser no cal que consti, mantinc una vella tradició que sempre ha estat molt, molt bona, i molt positiva que vaig heretar del ---- ----, i és que tota persona, professor o no que entra a treballar, fa una entrevista, = sí =, bueno.

Llavors, jo, sí que he notat en els perfils joves i més recents, quan passen per aquí una gran normalitat, i una gana d'explicitar amb molta naturalitat, i des de la perspectiva també de l'assoliment, del que ha representat un esforç positiu, no? Però, també d'explicar aquest tema, fora tabús, jo m'he trobat amb algunes d'aquestes persones que s'han incorporat fa poc temps, amb una gran, jo pot ser que he estat format encara, no? I a vegades aquests prejudicis en una cultura quan érem més, = sí =, una mica de tòpic, = sí =, sobre aquest tema, d'alguna manera em quedava una mica, positivament perplexa de les explicacions o de les diguéssim, com plantejaven el tema doncs molt, d'alguna manera molt interessant.

Per tant, no ho dic tant des de la perspectiva que no accepta una discriminació positiva o negativa com empresa, sinó que jo crec que estem en un moment, jo no sé si podria dir, perquè no sé si la mostra és significativa o no, però de transició, d'aptitud, que jo simplificaria que segur que no és això, no? D'una actitud més d'encara amagar-se, de no comentar el tema, d'encara viure aquesta situació com a un cert prejudici a donar a conèixer aquesta discapacitat, situar-te dins d'un context, d'una diversitat i per tant allò és la diversitat, no només la diversitat és tenir un color diferent de la pell, o tenir una llengua diferent, i bueno a mi em sembla que el factor jove, el factor formació, bueno, en aquestes converses que ja et dic, no representaria ni de bon tros un camp, o una mostra significativa, però sí, jo ho he viscut directament a les converses, no?

20.E.4- Et puc dir, donar-te xifres si vols, d'això. = A doncs, sí =, sí i tant, home i tant, ja m'he preparat el tema, = perfecte =. Molt bé.

Nosaltres tenim, a veure, de les persones que després si vols d'aquest tema podríem parlar. De les persones que ho han declarat, = sí =, que no són totes les que tenim, = d'acord =, perquè algunes persones no volen declarar la seva discapacitat. Per tant aquestes, però sabem que existeixen, perquè algunes fins i tot es veu, però no volen declarar, no entren en aquest tema.

Llavors, persones diguéssim discapacitades en tenim 11 en aquest moment, aquest número també va fluctuant, perquè havíem arribat a tenir alguns més, però per qüestions... Normalment per Llei inclús quan una persona d'aquesta discapacitat doncs és baixa, = sí =, o, diguéssim la seva nova contractació, posem un...

Llavors d'aquests 11, 8 són titulats universitaris, i per tant, 3 no ho són. I després d'aquests 8, 5 són professors. I per tant, 3 vol dir que són titulats universitaris que estan, diguéssim, llocs import-, bueno, a veure, de pas, d'un cert nivell per dir-ho així de responsabilitat, que, d'alguna manera requereix titulació universitària, = d'acord =. (...) Dins dels professors d'aquests 5, tenim 2 persones que són doctors. (...) I la proporció home-dones és molt, molt equilibrada.

Fins aquí, bueno, és a dir, no puc, no ho sé, vull dir, si vols, = no, no, no =. Aquí tenim perfils diferents, hi ha alguna persona que precisament com està molt implicada en aquest tema, doncs fins i tot va fer fa pocs dies, perdó, fa pocs mesos una, una aportació a butlletí. Vull dir, ja no et dono, = sí =, ja la coneixes, no? = Sí, sí, sí =.

Vull dir que, aquí una de les coses que jo sí que he vist des de la perspectiva de l'amplitud, que d'això en sabràs més tu que jo, no? Però que hi ha, per part, no només de l'empresa sinó la part de la persona, actituds molt diferents en com explícita, com vivència, com es posiciona davant del món respecte la seva discapacitat, jo he notat moltes diferències.

94.E.4- A veure, (...) no, jo crec que, en tot cas, sí que, sense menystenir aquells discapacitats que, que no són titulats, però jo crec que, el fet de que tinguem titulats universitaris i titulats universitat professors d'aquesta Universitat, jo crec que és un orgull, no només per Blanquerna, sinó per la societat, i per Catalunya i pel sistema universitari, en el sentit que és, jo diria, no sé si normalitzar al 100%, però clar, que un discapacitat sigui universitari i a la vegada sigui professor universitari en el seu context, que és la Universitat, i que pugui, doncs, estar, diguéssim en la sana competència sigui docent o d'investigador, que sigui com els demés, em sembla que, que no vol dir sense esforç, = sí, sí, sí, sí =, vull dir que, però em sembla que és, doncs, és un intent, un intent demostrar a la societat, doncs, que això, va funcionant, que és normalitat.

I després, jo crec que de retruc, crec que això és molt positiu, perquè nosaltres som una institució que com a institució universitària no hem renunciat a educar, i llavors jo crec que això pels també pels futurs ciutadans universitaris, que està molt bé, que ho puguin llegir en determinats llibres, tot i que estudiar, perdó, que són les discapacitats. Doncs, no és el mateix que ho puguin visualitzar, compartir, que ho pugui, que puguin conèixer.

Però això, jo sóc partidari, no? També, sense entrar en explicar intimitats, però sóc molt sensible aquest perfil més recent que he tingut, i un perfil més jove, que han explicat amb molta naturalitat perquè el final crees molta més empatia, no? Molta més empatia, molta més proximitat, molta més consciència del que tu ets, i de la teva diferència; que aquella idea de tancar-te, d'amagar. I jo crec que això en un context universitat, doncs, és molt positiu per tot el que és la formació dels estudiants. I per tant, jo crec que si tenim futurs periodistes, ja no diguem gent de salut que no li calen això, no? No tal, futurs mestres, psicòlegs, etc., etc., que viuen això d'una forma molt normalitzada en el sí de la Universitat, doncs és un gran, no només normalització, sinó enriquiment per la persona, no? = Evidentment =.

Per tant, jo crec que en aquest tema, l'aposta educativa que hi ha l'aposta de futur, l'aposta de ciutadania, jo crec que poc a poc anirem. Jo és un tema sincerament, que crec que tot i que suposo que els experts, com vosaltres, com tu, segurament hi ha moltes coses per millorar a nivell de legislació, etc. Crec sincerament que en pocs anys, estem en un moment, que en pocs anys això pot evolucionar, al menys a casa nostra, = sí =, d'una manera molt significativa, = sí =, cap endavant, cap endavant.

28.E.5- Perquè s'ha fet una selecció per competències, = perfecte =, bàsicament. No s'ha fet selecció amb base és capacitat, que aquest nosaltres vigilem d'intentar tenir una representativitat de la discapacitat a la nostra pròpia entitat, perquè som una entitat que promou la inserció laboral d'aquestes persones. Però la nostra selecció es fa per competències com qualsevol altre treballador, per tant, es un procés de selecció obert a totes les persones, no es fan processos de selecció per persones amb discapacitat; considerem que és un error. I en aquest procés obert la persona amb discapacitat competeix amb igualtat de condicions amb la resta de candidats, per tant, la valoració es fa, es fa per competències.

30.E.5- "Ambes", ambdues, perdó, = ambdues =, sí, sí, és a dir, hi ha una part de selecció que la fa per competències específiques del lloc de treball el cap de secció, en aquest cas la responsable de comptabilitat. I després hi ha una segona part de

l'entrevista on es valoren altres tipus de competències transversals que són de les pròpies organitzacions que es busquen en la nostra organització, que normalment, es realitza per part de la direcció general. Que és un mica, el que nosaltres diem: crear un ecosistema, no? Aquí a la fundació, on tothom al final som iguals entre cometes, no? = Clar =. Tenim la mateixa orientació al client, per dir-te, tenim la mateixa, el mateix compromís personal, tot això són una sèrie de valors o competències molt, molt transversals, després cadascuna pues ho té molt dirigit al seu lloc de treball, no? = D'acord =.

34.E.5- El compromís personal, l'orientació al client, la, l'orientació a la consecució d'objectius i la flexibilitat. = D'acord =, bàsicament, = d'acord =, perquè som una entitat social, estem lluitant constantment a la recerca, per exemple de recursos, no només recursos econòmics, moltes vegades és la recerca de recursos complementaris a la nostra activitat que podem oferir tant a l'empresa com a la persona amb discapacitat que atenem. Perquè nosaltres som un servei de intermediació laboral, bàsicament.

Però les persones que amb discapacitat venen aquí, moltes vegades tenen una tipologia de carències, de problemàtiques que va molt més enllà de la, de la necessitat d'un lloc de treball i que són prèvies a la recerca d'un lloc de treball, = clar =. Per tant, tu has de tenir la capacitat i la flexibilitat de poder treballar molt en xarxa, penso que és la definició d'una entitat social, és: ser xarxa, la pròpia entitat i això necessita una capacitat d'adaptació de la persona, una flexibilitat, una capacitat d'aprenentatge també.

Es valora moltíssim, perquè quan treballes amb col·laboració amb una altra entitat, que potser porta temes complementaris als teus però molts diferents, perfil de professionals també, de provinences diferents, no? Fins i tot de formació, experiències personals diferents i tu has de buscar un encaix. Si no ets flexible i no tens capacitat d'aprendre dels demés i dir ostres: això ho fan millor que jo, ho internalitzo i ho canvio, vas malament. I de fet un problema del nostre sector és: la no capacitat de treballar en xarxa, que és una cosa molt dura la que acabo de dir, però que nosaltres ho veiem dia a dia, = d'acord, és bueno, una necessitat, clar =, sí i quan, quan tu has treballat amb altres entitats, amb altres recursos, ja no dic públics, perquè públics s'entén que són molt rígids, pues per la pròpia definició, no es pot, = clar =, tu no pots anar allà i canviar. Però entitats socials costa molt, molt i molt trobar aquesta mateixa flexibilitat, la resposta, no?

Per tant, sí: flexibilitat, capacitat d'aprenentatge, orientació al client, sigui persona amb discapacitat sigui empresa, absolutament. Compromís personal perquè sinó és una feina que no pots, que si no et creus no la faràs mai bé. Tu tècnicament potser, i, i nosaltres pensem que fins i tot la noia de comptabilitat, pot ser molt bona tècnicament però sinó té aquest comprimís de que els números han de sortir i que això, doncs, els recursos s'han de gestionar bé encara que no siguin els teus, malament anem.

36.E.5- Sí, molt.

38.E.5- Per on diríem nosaltres, a veure, nosaltres per exemple en el procés de selecció busquem gent que com a mínim tingui alguna, "semilla", no? D'aquestes competències, = sí =, nosaltres internament intentem treballar-les molt, = d'acord =, amb equip. Tant a nivell de formació com a nivell de feedback continuat, de un modelatge fins i tot, no? De dir escolta: poso aquesta persona a treballar amb aquesta perquè aquesta és molt bona amb aquesta competència personal, llavors les poso juntes en fer un projecte. Tots els projectes els fem conjuntament, i constantment l'equip està treballant ara amb la ----- i el ----- amb això, ara la ----- i la ----- amb això, i cada any van canviant els projectes en els quals han de participar, no?

Llavors, et permet per una banda que tot l'equip sigui polivalent, que la resposta que qualsevol persona rebi sigui com molt integral perquè mai ningú et dirà: això ho porta el meu company jo no tinc ni idea, com a mínim una primera atenció la reps, per nosaltres és molt important. I després pensem que la persona té possibilitat d'aprenentatge i de creixement continuat, = d'acord =, no? Sense necessitat de pujar diguem-ne potser esglaons a nivell jeràrquic, no? Perquè som una entitat petita, i per tant una persona pot pujar fins on pot pujar, estic dient que hi ha tres nivells, consultora, directora d'àrea, directora general, = i ja està =, "no hay más". Però, si que realment entenem que la persona ve amb aquesta competència d'alguna manera present que li pot venir de l'entorn, de les seves experiències laborals, i nosaltres a la detectem que hi ha una competència que busquem sinó està desenvolupada al 100%, intentem

treballar-la, = treballar-la vosaltres =, sí.

60.E.5- Per la normalització. Perquè si tu fas una, una selecció per competències i no per discapacitat en principi tu valores la persona, en la seva totalitat, no? Llavors, si tu busques per competències ja posaràs els ajustos o les adaptacions que necessiti la persona després per tasques molt específiques. Pensem que ha d'haver-hi dos vies en el cas de persones amb greus dificultat d'accés al mercat de treball, que llavors dius: bueno, escolta, en aquest cas sí que acudeixo per exemple a fundacions, o entitats molt específiques, bueno perquè aposto per la diversitat i penso que són persones que necessiten un acompanyament. Perquè pos són persones amb, amb afectacions pues importants, no tant per la seva autonomia potser, però sinó per la realització d'un lloc de treball, o per la inserció en el mercat laboral tal i com està plantejat actualment, no? Però excepte aquests casos, que llavors ja l'empresa és molt conscient del que, de la dificultat que hi ha, no? Llavors, busca, no que la oferta sigui diferent, l'oferta ha de ser la mateixa, però potser difon, la difusió s'ha de fer per canals ordinaris i per canals específics per persones amb discapacitat. Però excepte aquests casos, entenem que, que la via ha de ser normalitzada perquè sinó no deixarem de segmentar o de, estigmatitzar, de dir: el discapacitat i el normal, saps? Llavors, si vull un discapacitat vaig a Prevent, si vull un normal vaig a disJob, i no! O sigui, o a InfoJobs, obres i el que et vingui si és una persona amb discapacitat i necessita algun tipus d'ajut, de suport, o el que sigui hi ha aquells recursos complementaris, no? Però és que a més a més si tu tanques el canal, tanques, és a dir, restringeixes, no? A l'univers al que pots accedir. Clar, les fundacions, jo sempre ho dic: no arribem a totes les persones amb discapacitat, més encara, les bones, = no, segur que no, clar =, bones entre cometes a nivell competencial. Les bones ja s'espavilaran, els que estan fent una carrera, els que tenen un entorn que els fomenta = els forma en valors, sí =, tal, tal, no necessita la fundació Prevent per buscar feina. Per tant, si tu només vas a buscar discapacitat a Prevent et pers molt de talent, que no passa per Prevent, = clar, clar =. Per tant no tancaràs, perquè tanques la mostra que pots rebre de l'univers, = clar, clar =, saps? = Molt bé, sí, sí, sí =.

70.E.5- Perquè tu ja saps que ja lo negatiu ho tenen claríssim. = Clar, clar =.Val, llavors, nosaltres el que apostem més per treballar a l'empresa i per tenir interlocutors que siguin suficientment madurs per entendre el discurs que t'acabo de fer, és a dir, hi ha gent amb discapacitat amb molt de morro; que no són bons treballadors, que no aporten bon rotllo, que no tenen resiliència, és que, igual tens un altre treballador. Hi ha gent que no ha tingut cap dificultat a la vida; que és súper resilient, que és lluitador, que "lo lleve corporando". = Sí, sí =. I no ha tingut mai cap barrera ni lluita personal. Bueno, són els valors, és l'educació, és el model familiar, = clar =, saps? = Clar =. Llavors, aquí... = per tant, lo important sempre és anar al fons de la persona, i veure i conèixer aquella persona =, sí, = i XXX està =. O sigui, el concepte "holístico" aquí, aquí i amb la discapacitat més, per lo bo i per lo dolent, és a dir, no vegis la cadira de roda, = clar =, perquè la persona és molt més, = clar =, però no vegis el "borroño" del Down, perquè la persona és molt més, = clar =. I aquest potser no aporta bon rotllo perquè tot, tot lo altre desco-, o sigui, amaga, = sí, sí, sí =, el bon rotllo, = i tant, i tant =, és incompetent, arriba tard, no sé que, no, és igual, són discapacitats; resiliència. Bueno depèn, és que depèn, o sigui, una persona amb una discapacitat lleu de naixement que, que realment no ho ha mai tingut molt difícil, perquè no era visible, perquè, per suposat internament potser ha tingut una lluita, = sí =, una superació i tal, però tampoc és allò de la persona que, que ara que entro jo i demà estem, estic en una cadira de roda, que dius, quin canvi, = i tant, i tant =, potser superar això, = i tant =, si que canvia una persona, = i tant =. I després contractar-me aquí tres anys quan jo he passat de tenir-ho tot funcionant, d'estar amb cadira de roda, si que puc aportar molt de valor, però és que no és comparable.

66.E.6- Primer que res, li faria unes proves. Veuria a veure com reacciona, la seva manera de comportar-se, la seva capacitat, i un cop tingués totes aquestes dades, les mateixes li demanaria a qualsevol altre, a llavors, valoraria i triaria.

36.E.6- Depèn del tipus de feina que hagués de fer.

42.E.6- Exacte. O sigui, per exemple, Si fos un advocat que només ha de comparèixer als jutjats, o sigui, anar als jutjats i no moure's més, vull dir, doncs, = no passa res =, no hi hauria inconvenient. Ara, si és un advocat que no solament ha d'anar als jutjats sinó que s'ha de moure per altres, = sí, sí =, qüestions, doncs això influiria, = d'acord,

d'acord =. Si fos per exemple un llicenciat en ciència, amb o sigui, amb fiscal per exemple, = sí =, aquest lògicament hauria de tenir una mobilitat complerta, perquè per anar a inspeccions, per anar a Hisenda, per anar, a pesar de que s'està intentant fer desaparèixer les barreres arquitectòniques, però avui ni segueixen havent-hi, = sí =.

I per exemple, simplement l'origen de Barcelona, la plaça Otamendi, està plena de barreres arquitectòniques o sigui que, = per tant =, clar, si és una persona que ha d'anar a inspeccions, i ha d'anar a d'allò, sinó té la seva, la mobilitat complerta, = d'acord =, és molt, = d'acord =, és molt difícil.

44.E.6- : Sí, clar, en aquest cas, o sigui, si fos, advocat però per fer estudis, = sí =, no hi hauria inconvenient, = vale =, si és, perquè clar, per tenir contacte amb clients, i per tenir contactes amb l'exterior del despatx diguéssim, = d'acord =, ja seria més difícil, més...

42.E.6- Exacte. O sigui, per exemple, Si fos un advocat que només ha de comparèixer als jutjats, o sigui, anar als jutjats i no moure's més, vull dir, doncs, = no passa res =, no hi hauria inconvenient. Ara, si és un advocat que no solament ha d'anar als jutjats sinó que s'ha de moure per altres, = sí, sí =, qüestions, doncs això influiria, = d'acord, d'acord =. Si fos per exemple un llicenciat en ciència, amb o sigui, amb fiscal per exemple, = sí =, aquest lògicament hauria de tenir una mobilitat complerta, perquè per anar a inspeccions, per anar a Hisenda, per anar, a pesar de que s'està intentant fer desaparèixer les barreres arquitectòniques, però avui ni segueixen havent-hi, = sí =. I per exemple, simplement l'origen de Barcelona, la plaça Otamendi, està plena de barreres arquitectòniques o sigui que, = per tant =, clar, si és una persona que ha d'anar a inspeccions, i ha d'anar a d'allò, sinó té la seva, la mobilitat complerta, = d'acord =, és molt, = d'acord =, és molt difícil.

60.E.6- Però bueno és que de vegades aquesta discapacitat sobrevinguda, a posteriori, o sigui, com a conseqüències de, = sí =, els hi ha donat un punt d'orgull, com volent dir: com que jo estic així, tu has de ser el meu criat, ara has d'estar tu a les meves ordres.

62.E.6- : Exacte, = i exigint que els altres et facin =, no, més, exigint, no, no, = exigint que els demés et facin =, exigint. I en canvi en els altres casos, no. = D'acord =. Amb aquests altres casos no, veus que la persona és, té més senzillesa, de més bon tracte, sap la seva minusvalia, l'accepta, i vull dir i no en fa un, una eina per poder exigir perquè, per poder aconseguir les coses.

64.E.6- Però clar, si aquesta minusvalia ens ve de principi, intervé la família, l'escola, intervé tot l'entorn d'aquesta persona. Si aquesta minusvalia, perdó, a sobrevingut per aquesta persona, i aquest té una majoria d'edat, adulta, = sí =, i li ha vingut aquesta minusvalia, pel motiu que sigui és quan la cosa canvia, no ha sabut acceptar des de bon principi aquest, aquest fet de minusvalia.

66.E.6- Primer que res, li faria unes proves. Veuria a veure com reacciona, la seva manera de comportar-se, la seva capacitat, i un cop tinguésses totes aquestes dades, les mateixes li demanaria a qualsevol altre, a llavors, valoraria i triaria.

68.E.6- No, la manera de comportar-se em refereixo a, al do de gent, al tractar les altres persones, o sigui, que no tingui un "plan", perquè és un titulat sóc més que tu, o sigui, = sí, són competències personals, això, sí, sí =. Vull dir, això és lo que jo també valoro, sempre que busco una persona aquí, hem procurat, hem mirat de veure com reaccionava davant al comp-, quin comportament tenia davant de les altres persones, = vale =. Per exemple, ja hi hagut persona aquí que ha vingut i m'ha tractat de vostè amb tot el respecte i tot d'allò, i jo he sigut el primer, el cap d'una estona d'estar parlant amb ella que li he dit: no, tractem de tu, per veure el canvi, la reacció d'aquella persona. I en canvi, hi ha persona que ja d'entrada et ve, en "plan" de suficiència, o sigui, jo sóc un titulat, jo tinc un títol, sóc més que tu, i... A llavors, això és una de les coses que si valoro.

70.E.6- Una altra cosa que influeix molt per exemple, i ara, estem parlant dels mil euristes, = sí =. La persona que em pregunta jo quan guanyaré, ja malament, ja no m'inspira confiança, jo considero lo que, ha de guanyar una persona, no és el que tu li puguis donar o el que ell creu que ha de cobrar, sinó per la feina, per la capacitat i per la feina, i pel rendiment que et pugui donar-te, = clar, clar =. En aquest despatx tenim per exemple tenim personal que cobren un bon sou, i n'hi ha que no cobren gaire bon sou, per què? Perquè de vegades els hi he ofert, pues, ampliar els seus horaris, o ampliar les seves obligacions i tal, no les han acceptades, pos, = sí, sí =. Amb un cas

	<p>d'un minusvàlid, jo seguiria exactament lo mateix, = exactament igual =, igual, igual, = igual =, no veig perquè ha de ser diferent d'un altre.</p> <p>72.E.6- Exacte. Llavors, o sigui, és que, no, la convivència que hi hauria d'haver-hi amb els demès, o sigui, estaria, no funcionaria, = no funcionaria =. Perquè, o sigui, tinguem en compte, que, treballem normalment, en els despatxos treballem amb equip. Llavors si una persona se separa de l'equip, vull dir, ja...</p> <p>24.E.7- Sí, és que de fet el que hi ha ara, s'ha tret el títol, el títol universitari el té de fa 1 mes, vull dir que va entrar aquí sense títol, no? Per tant si entra una persona competent per nosaltres no és cap, = no és cap inconvenient =, no és cap inconvenient en absolut.</p> <p>26.E.7- Sí, sí, sí.</p> <p>28.E.7- Sí, o sigui, de fet el comercial que tenim i veu només d'un ull, de l'altre no. Però o té una discapacitat, = reconeguda =, reconeguda, però, d'un ull no hi veu gens. I nosaltres no hi vam posar cap inconvenient. = D'acord, d'acord =. I fa molts anys que el tenim, = clar =.</p> <p>58.E.7- Jo ara ho miro, d'una manera empresarial, = sí, sí =, i per tant, lo que, a on te vas és a tenir un rendiment, a tenir uns resultats, = d'acord =. Aleshores, si amb igualtat de condicions, tu tens una persona discapacitada i una persona que pot fer aquella feina com la discapacitada, potser no posa problema, però si la persona discapacitada és més lenta, = vale =, amb la producció i hauran empreses que s'hi pensaran, = d'acord =, no sé si, = sí, sí, sí =.</p> <p>32.E.7- Hi ha diferents feines, per exemple, un informàtic, està quiet, per dir-ho així, = sí =, en canvi un comercial s'ha de passejar molt, per tant, si tenim un comercial que va en cadira de rodes seria un inconvenient, però si tenim un informàtic que anés amb cadira de rodes no posaria cap inconvenient, = clar =. O sigui depèn de, = del lloc de treball =, del lloc de treball, = i com s'ha de desenvolupar =, sí, i del tipus de discapacitat, = i del tipus de discapacitat =.</p> <p>83.E.7- Però bueno això és un punt feble que també podem tenir les altres persones, = exacte, exacte =. Vull dir, jo ara recordo un treballador que vam tenir aquí, en ----, vull dir que, que es creia que sabia fer una sèrie de coses, i, i resulta que a la realitat no les sabia fer, però no acceptava que no les sabia fer, vaia problema vam tenir, = clar, clar =. Vull dir, però, i en principi no era una persona discapacitada reconeguda per dir-ho d'aquesta manera, no? Però, realment, era una persona molt limitada amb alguns aspectes, però bueno, però vull dir, que també aquestes limitacions les podem tenir nosaltres, = les pot tenir qualsevol =, sí.</p> <p>38.E.7- Segur, és que a veure, cada persona aporta coses positives, llavors, crec que una persona així, a veure, és una font de riquesa.</p> <p>40.E.7- Sí, sí, sí.</p> <p>28.E.8- Bueno, molt bé. Doncs bueno, sí, o sigui, per exemple en un procés de selecció, es posa un procés de selecció i reps una sèrie de candidatures, = sí =, llavors, aquestes candidatures en principi no la descartes per una minusvàlia si es presenta un discapacitat doncs l'avalues igual com avalues a un altre. Perquè és això, hi ha discapacitats que no afecten per la seva feina, no? O que són molt, per exemple la sensorial, no? Perquè una de les persones és sensorial, per lo tant aquesta persona, pues, està, està desenvolupant la seva feina amb normalitat.</p> <p>34.E.8- No. Jo les, el perfil més personal, el comparo més, o sigui, en funció del grup on ha d'anar aquella persona integrada. Perquè no, és per exemple, no és el mateix, un laboratori que un departament comercial. Llavors, una mica el perfil personal ha d'estar una mica en funció doncs, que estiguin dins del mateix tarannà del grup on ha d'estar inclòs. Però bueno, són coses molt, així, no? Molts generals, no? Més de dir, bueno, pos sí es podrà entendre, no es podrà entendre, d'aquest tipus.</p> <p>42.E.8- Sí. Home, sí, jo crec que sí, que és correcta. = D'acord =, perquè (...), per nosaltres se'ns fa difícil per exemple contractar el servei d'un centre especial de treball perquè no tenim moltes feines manuals, o no tenim un jardí, que vinguin uns jardiniers, = clar =, perquè són feines d'aquest centre, normalment són feines molt concretes, no? Llavors, per aquí no tenim sortida, pràcticament. I clar, i davant de fer una donació d'això, pues, com que, és bastant elevada el tema del, dels diners aquests, pos, bueno, sempre ens hem plantejat tenir algú, = d'acord =, buscar una persona discapacitada.</p> <p>25.E.9- Que tingui totes les, tot lo que necessitem.</p> <p>27.E.9- Totes les competències que necessitem. Això és lo més important, després ens</p>
--	--

	<p>és igual que sigui, et sóc sincera, no agafarem una persona ni perquè sigui home, ni dona, ni perquè tingui discapacitat. L'agafarem perquè sigui el millor, és una estampa, és una empresa que comença, és un abstracte totalment tecnològica, que se li diuen, i agafem el millor, a la millor persona que pensem que podrà desenvolupar aquesta feina. I si la millor persona té discapacitat l'agafarem.</p> <p>= Per tant... =, casualment, a veure, casualment, el nostre portal de feina funciona molt bé, i llavors, hem tingut també, molta sort diguem-ne en que hem trobat professionals que ho valen, = d'acord =, vull dir, igual que nosaltres recomanem el nostre portal per professions, persones amb discapacitat qualificades, que a vegades que no trobes a, ni a fundacions, necessites processos de feina, t'ho diré una altra vegada, = sí =, en el nostre portal, pues mira, tenim aquesta sort, no? Que ho tenim nosaltres, "nos sale gratis, buscar a través de él", i bueno, mira que bé.</p> <p>37.E.9- 100%, que això és lo que hauria de ser, independentment de la raça, de si té discapacitat, de si és un home, de si és una dona.</p> <p>63.E.9- Ningú és més, ni menys que ningú altre. Això et vull comentar-te, això és interessant que ho preguntis, és molt bona pregunta. Ningú ni perquè tingui discapacitat, ni perquè sigui dona, ni perquè sigui home, aquí, se li exigeix més o menys. Ha de treballar lo mateix que qualsevol altre encara que tingui discapacitat, encara que sigui una mare, o encara que, ja, ja combinarem les coses.</p> <p>Per exemple si ha de sortir un dia abans, perquè la teva nena s'ha posat enferma, i això no és discapacitat, o perquè tu mateixa tens que d'anar al metge perquè tens discapacitat, tranquil·la, estàs aquí per fer una feina, mentre compleixis amb la teva feina, i no és qüestió fins i tot et diré una cosa, aquí no és qüestió d'hores, aquí és qüestió de que treballis i facis la teva feina, si un dia vols treballar des de casa, perquè la teva nena està malalta, tinguis discapacitat o no, = això =, vull dir, conciliació laboral, = això és molt interessant =. I si, i si hi ha un dia que tenim uns picos de feina brutals, i t'has de quedar més hores, et quedaràs, si te les hem de pagar, te les pagarem, i si te les hem de restar, per exemple, t'has volgut agafar un dia per "X" o lo que sigui, aquí no ens, no passa res. Vull dir som una mica flexibles.</p>
<p>Núm. Identificació</p>	<p>CATEGORIA. <i>Família</i>. Aplega informació sobre la influència que té la família en les característiques de la personalitat del titulats universitari amb discapacitat, segons l'experiència de la empresa.</p>
<p>E.1 E.2 E.3 E.4 E.5 E.7</p>	<p>68.E.1- Jo crec que tot comença a casa.</p> <p>22.E.2- Bueno, la família no, no deixa de ser el gran marc de formació. Però, la, la Universitat o escola, o bueno, l'escola, Universitat i tal hi ha de posar forma, no? Una cosa és que els teus pares i que la teva família siguin fantàstics i t'ajudin i no sé què, i el marc sigui fantàstic per desenvolupar-les, i perquè jugaràs amb avantatge evidentment, perquè la família marca moltíssim.</p> <p>Però la Universitat, l'escola, el institut, t'ha de posar marc i contingut teòric amb aquestes, amb aquestes competències perquè sinó queden desdibuixades. Llavors què passa? Si tu tens la sort de tenir una bona família jugues amb molta avantatge, amb algú que no la té, no, no hauria de ser així, vull dir, l'avantatge és una cosa, però no hauria de marcar, o sigui, l'escola t'ha de posar, l'escola o Universitat, vull dir, institut depèn del grau on t'estiguis, no? T'han d'impulsar aquestes competències. I el gran, i el greu problema que tenim avui en dia, és que sembla que la Universitat i l'escola vagin per una línia i la gent vagi per una altra. = Aquí està =.</p> <p>I si no comencem ensenyar el mateix, lo que l'empresa necessita, pues, estarem formant gent per feines que no, que no són inexistents, vull dir, no sé. Si avui en dia necessitem, pos molts venedors, actualment, = sí, sí, i tant =, l'escola o Universitat no sé si estan formant venedors i venedors és un concepte molt simple, però vull dir, que ser venedor vol dir que has de tenir una sèrie de competències i habilitats terribles, = clar, clar =. Des de, la comunicació, capacitat de relació, vull dir, totes, = sí, sí, totes =, per tant, mentre l'escola i la Universitat no formin amb això i no entenguin que això és una, un més a més obligatori per la formació de l'individu, = no anirem bé =.</p> <p>52.E.3- Segurament, aquí, que, que és lo que, lo que passa, no? Que, que, que hi ha un tema de protecció desmesurada de l'entorn familiar, no? Que, encara que aquella persona, pues, caram, acadèmicament, no? O té, malgrat té unes competències tècniques, acadèmiques, doncs, bueno, de nivell, potser l'entorn no l'ha ajudat a desenvolupar-se amb un, com a persona, no? A ser una persona autònoma, tot el tema</p>

de l'autodeterminació, vull dir, clar, segurament que aquí el factor, entorn, família, companys, amics, té un paper molt important, no?

I també, i també segurament les pròpies agrupacions, no? Sectorials, de, de, que també pot ser una eina, no? Que acabi d'ajudar, perquè de vegades per molt que diguis, vèncer aquesta sobreprotecció d'aquest entorn familiar, pot ser complicat. Però també els pot acabar d'ajudar les pròpies associacions de, de persones de discapacitat i tal, que puguin donar un impuls aquí, no? Jo penso a vegades, suplint una mica o ajudant una mica aquesta, bueno, aquesta a vegades sobreprotecció, no? = Que els fa prou...=, de la pròpia família o aquest entorn, = d'acord =, clar, segurament, = que els fa més passius =, que els fa més passius i a vegades de tenir, doncs, no? D'haver assolit, no? Unes competències prou acadèmiques, no? Tècniques i acadèmiques i tal, pues, bueno, és veritat, no? Que aquesta altra part, jo diria que és, d'igual importància o a vegades més, no?

Dius: bueno, no he assolit una, no sé que, no sé, no he assolit una, no he entrat a la Universitat però he fet una altra tipus d'especialització, però en canvi m'he desenvolupat molt, no? A nivell personal i d'habilitats, no? De socials, etc., etc., que m'acabaran d'ajudar, no? A superar-ho tot.

Clar, és un tema que s'ha d'avançar tot, no? Si avances una mica tot, tots aquests entorns.

54.E.3- Aquí, nosaltres, clar, ara fugint diguéssim del perfil d'una, = sí =, persona discapacitada amb una titulació, = sí =, universitària, el sector de la discapacitat, home, es veu perfectament. Un entorn familiar que sigui, que sigui un suport i no una protecció, = clar =, vale? = Clar =, sigui un suport, un col·laborador i no un protector, la persona avança, vull dir, clar, és desen-, bueno desenvolupar les seves habilitats d'una altra manera, = perfecte =. I tant, això és molt i molt, molt important.

56.E.3- D'aquí, et diria molts i molts exemples, però moltíssims, no? En el sentit de dir, de no sé, te'n dic un així molt ràpid, d'exemple, d'una persona, una discapacitat intel·lectual que teníem en un centre especial de treball, que en una de les entrevistes amb el pare, estic parlant d'una persona de 20 anys, 18-20 anys, doncs, amb una entrevista amb el pare quan va arribar amb nosaltres, doncs, bueno, que tots, que els diumenges, que cada diumenge sempre anava, anava amb el seu fill a veure el futbol, anava a futbol amb el fill, a molt bé, anava a futbol amb el fill i parlant després a davant que tenia el fill, vam dir: t'agrada el futbol? I va dir: que no, diu: no, = la por del pare (XXX) =, per què hi va? El pare no li havia preguntat mai, = és això =, i de tanta protecció de dir, saps? = Que decidir per ells =, doncs per què ha d'anar a futbol? = Clar, ni pensar en preguntar-li =, ni li havia preguntat mai, = una sobreprotecció impressionant =, saps?

Clar, se l'emportava, el pare se l'emportava, el seu fill se l'emportava, = sí =, un noi doncs, de 18-20 anys, se l'emportava, sempre per tot amb ell, i, i es va fer d'allò gran, el concepte de futbol, no? = Clar =, cada diumenge anaven a veure el futbol, i vam dir: però, per què va a futbol? Li vàrem canviar l'hàbit, però escolti, = clar =, sinó li agrada el futbol, = potser li agrada el cinema =, vostè pot anar a futbol, = clar =. Busquem una alternativa perquè pugui fer el que li agradi, = clar, clar =, i que ell decideixi, que t'agrada, no sé, no? = Clar =, no sé com va acabar el tema, = sí, sí =, al final va deixar d'anar a futbol amb el pare. Per què tenia que anar a futbol?

Vull dir que un exemple, d'aquesta, no? Que clar, segurament aquest senyor, aquest pare ho feia amb la millor intenció, segur. Que anava amb el seu fill a futbol tal i qual, però no havia pensat, que caram, que tenia, se tenia que buscar, realment els seus desitjos o les seves voluntats i fer-lo més autònom, no?

24.E.4- Clar, a mi, jo ara puc parlar de les persones que explícitament, = sí =, no les que tinc detectades per base de dades, per dir-ho així. Sinó per les que explícitament m'han comentat per la seva biografia, = sí =, que no són les 11 que t'he dit, no són les 11.

Llavors, les persones aquestes em fan un comentari de la gran importància que han tingut els primers anys de vida havent, o haver tingut pares, familiars o educadors que han sabut reconduir per dir-ho així, o enfocar el tema com calia, i amb una gran dosi, de, diguéssim d'orientació, de suport tècnic, d'anar a la persona que podria donar les pautes concretes, no?

O sigui, aquest factor, és evident, no? Seria, sense una terminologia no tècnica, encarrilar bé el tema des del principi, suport d'orientació als pares, i endavant. En

	<p>aquest sentit...</p> <p>26.E.4- El tema de se pro actiu, si sempre, també un altre element que, que ha es constata, és aquesta, diguéssim, una bona dosi positiva de l'esforç, un esforç pro actiu, diguéssim d'un creixement, que, jo crec que aquestes persones en un moment determinat han entès, han interioritzat, que el creixement concret que havien de fer ells, era en aquesta línia determinat i ho han viscut amb absoluta normalitat.</p> <p>40.E.5- Sí, molt, moltíssim, molt. De fet sense, com tu diria, vulnerar, ara no em sortia la paraula, no? El dret a la intimitat de la persona, = sí =, etc. Però les nostres entrevistes són molt poc protocol·litzades, és a dir, sempre diem fem una entrevista presencials, semi estructural, és a dir, molt sele i poc estructurada, no? = És molt poc realitzada =, molt. I per exemple valorem moltíssim sobretot això la part de la direcció general i tal, el feedback que pot tenir de l'entorn de la persona. Informació com per exemple que t'expliqui el, del seu marit i de tal, o dels nens.</p> <p>Jo per exemple jo recordo que l'entrevista de feina que estava de director general i estava el president de la fundació jo vaig dir una cosa que em va sortir de l'ànima i penso que diu molt de mi, no? Que bueno pos que a mi m'agradaven molt els gats i vaig explicar que perquè m'agradaven els gats, perquè són animals independents, són animals molt elegants, són animals molt intel·ligents, bueno, amb molt d'equilibri, no? Llavors una persona que sap llegir una mica l'entrevista, pot dir: bueno aquesta persona valora, no? = Sí =, aquestes qualitats, = sí, sí, sí, sí =, de la persona, = sí, sí, sí =.</p> <p>Després vaig explicar una anècdota personal, que el meu pare s'acabava de morir i jo estava embarassa de 8 mesos del meu segon fill, i estava molt, bueno, molt afectada perquè més no havia pogut anar al seu enterro. I pues el meu marit sortint un dia amb cotxe i vaig explicar que el meu marit és un home que no para i tal i coses, pues va sortir tan de pressa que el gat estava dormint a sota la roda del cotxe i li va passar sobre. I li va trencar la columna, i clar tota la presa que tenia va acabar marxant, = clar =, i ell va tornar a casa mira: ja no tinc presa, et tinc que explicar-te una cosa, clar considerava el meu estat d'ànim i em va dir: que havia atropellar el gat, no?</p> <p>I clar jo a l'entrevista vaig explicar això, i dius, per això, tornant cap a casa vaig dir: "Madre mía que entrevista que has hecho, todo lo que te han enseñado, Virgen Santa", = XXX =, però jo penso que això, al dir-li que el meu marit és un senyor que corre, que fa mil coses que tal, tal i tal, tal, tal. Que jo amb lo que m'agraden els, saps, o sigui, i pensen que l'entorn, l'educació de la família i tal fa molt. I això a l'entrevista intentem molt, = poder-ho anar copsant, poder-ho anar copsant =, expliquem coses, = clar =, tens, tens nens, i que tal els teus nens?</p> <p>No sé coses així que dius: en una entrevista de feina, i no ès pel morbo de dir, = no, no, no =, o per la valoració que si, coneguem per si es dona amb dos fills, amb disposició, = que també podria ser-hi, també podria ser-hi =, també, = i tant =, jo he viscut entrevistes, = sí, sí, sí, i tant =, jo he anat a entrevistes embarassada, de 7 mesos, amb "barrigon" enorme que es veia, i: tu ets italiana t'agrada la família, dic: sí, m'encanta i tindrè 4 o 5 fills, quan en realitat la meva intenció era en tenir 2, no? Però tu em poses a prova, jo també, = clar, clar =, et diré que tindrè 4 fills, = clar =, llavors en funció de la teva reacció en la resposta jo decideixo si l'empresa m'interessa o no, = clar, clar =, serà el revés, no tu, decideixes si t'interesso o no, = clar, clar =. Perquè clar, llavors, sí, ho pensem com a mínim la direcció general i jo hi creiem molt, en el tema, = val =, en valors que s'eduquen i que...</p> <p>66.E.7- Bueno, les famílies les primeres, comencem per aquí, = vale =. Les famílies, no ha de fer, no ha de fer diferències amb un nano i un altre, = d'acord =. Però és que, quan nosaltres érem petits, hi havia una existència, el que tenia una disca-, deies: pobret, i es quedava allà en un racó. No, no sabíem valorar que potser tenien unes capacitats altres, molt més grosses que els que semblaven, que dèiem normalets, no? Però, els que sí tenien una discapacitat així, visual, o sigui, quedava aparcat, senzillament aparcat. És que hi havia famílies que ni els treien de casa, = exacte, clar =. A llavors, nosaltres, per això et dic, som una mica, jo em considero també una mica mal educada, perquè sense voler fem la diferència, per què fem una diferència amb la discapacitat? És que no l'hauríem de fer.</p> <p>68.E.7- Sí, jo crec que, o sigui, a la família i a l'escola, = sí =, però hi ha els mitjans de comunicació, = també =. Per exemple, quan hi va haver-hi un reportatge de TV3, un 30 minuts, sobre aquell noi que, que va en cadira de rodes que viatge per tot el món, = el</p>
--	--

	de sí, =, sí, que havia anat a Austràlia, = havia anat a l'altra punta del món =, = l'Albert Casals =. Sí, val, val. Jo crec que aquests reportatges tenen un valor educatiu per la societat, gran. Per què? Perquè ens presenten un noi amb unes dificultats grans, però una auto superació, = però tu has vist la família, el paper que té la família, aquí? = Sí, sí. = Sempre li ha dit, i l'han animat a fer, bueno aquí està, sí la família hagués dit: pobret, pobret, aquest xicot no hagués sortit de casa =.
--	--

DADES QUALITATIVES APORTADES PELS REPRESENTANTS DE LES EMPRESES	
ÀMBIT K. <i>Legislació</i> . Aplega els comentaris sobre el coneixement i compliment de la legislació vigent sobre el treball de les persones amb discapacitat.	
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Coneixement de la legislació vigent sobre persones amb discapacitat i treball</i> . Recull informació sobre el coneixement que tenen les empreses sobre la legislació vigent.
E.3 E.4 E.5 E.6 E.7 E.8	<p>42.E.3- Jo penso que és degut a la manca, a la manca d'informació o de senti-, més que sensibilització, de, de veure-ho, de veure-ho com un problema segurament. Perquè no sé, igualtat de, una persona amb la mateixa capacitat tècnica per, per entrar en un lloc de treball, una persona no sé, poso el cas que és ben gràfic, d'una cadira de rodes, no? = Sí =, una cadira de rodes o no una cadira de rodes, segurament que hi ha com una fro-, una barrera psicològica de l'empresari o de la persona que ha de passar a contractar, a de dir: bueno, aquesta persona, potser el tindré de baixa, potser no sé que, no? Segurament que hi ha tota una, un tabú al respecte, no?</p> <p>44.E.3- Doncs, potser més amb un, que avançar una mica més amb, amb una societat un pèl més, més, més sensible i més informada al respecte, no? Segurament que, segurament que, les pròpies administracions i tal, a més a més, d'ajudes i no sé, una mica més, o sigui, més, buscar, fer més sensible, no? O buscar més, sí, més informació. Més informació, clar.</p> <p>68.E.4- Sí, el que no em facis dir el nom de la persona, però, = no, però teniu coneixement de la legislació =, sí, sí, tenim unes, = aquí dins hi ha persones =, hi ha, concretament una, un assessorament de dues persones, = perfecte, d'acord =.</p> <p>50.E.5- Sí, molt. Molt, ara també et dic: per la part que em toca d'intermediació laboral que creiem que hi ha un coneixement molt superficial de legislació i molt a (XXX), és a dir, atenció molt selectiva, jo retinc de la Llei el que m'interessa, = d'acord =. Jo retinc per exemple: el tema del concepte ajust raonable, perquè la Llei em diu que no estic obligat a fer adaptacions a lloc de treball si és una càrrega desproporcionada i que em diu com estat general; la Llei, = clar =, i continua la nova Llei, el text que fos, = sí =, continua igual, sent igual de general, de: que vol dir una càrrega desproporcionada? I aquí entra factors com: quantes persones beneficia el canvi, la facturació de l'empresa, el tamany de l'empresa, etc., etc.</p> <p>Dóna molt de peu i de joc a editar l'adaptació i per tant descartar la persona, és a dir, tothom sap lo del 2%, tothom sap lo de l'ajust raonable, tothom sap la bonificació. Però altres matisos igualment importants que es reflexen a la Llei i que tenen més a veure amb el compromís, amb la responsabilitat amb la igualtat d'oportunitat passen totalment desapercebuts, = desapercebuts =.</p> <p>Sí, per tant, nosaltres fem la mateixa pregunta: L'empresa, tu coneixes la legislació? Perfectament, tinc un departament legal "que se la conoce de pe a pa". Molt bé, quan rasques una mica veus aquesta selecció, avantatge molt selectiva, això no ho havia tingut en compte, i jo és veritat.</p> <p>52.E.6- Sí</p> <p>48.E.7- Sí</p> <p>52.E.7- Bueno, jo tampoc, tampoc tenim els coneixements ara tant a fons de la legislació, no? El que veiem, que, la societat mica en mica, s'està mentalitzant més, de cara a considerar certes discapacitats com normalitats. Perquè tots tenim, ningú és perfecte i tothom pot tenir un cert nivell de discapacitació, no? = I tant, segur =, de diferents formes, = sí, sí, sí =, jo crec que aquí s'està avançant, la societat en general està avançant.</p>

	<p>50.E.7- Bueno, aquí hi ha la part laboral, hi ha un departament laboral aquí sota, que després veuràs, per tant, això ho podem conèixer, i ho coneixem, = els assessors estan a dins mateix de l'empresa, no? =.</p> <p>=, sí, sí, = o tenen una branca especialitzada=.</p> <p>38.E.8- Sí, això la, ho porta la Generalitat, no? La Generalitat, = sí =, llavors pots contractar una persona o fer una donació, = exacte =, o fer, o contractar els serveis d'un centre especial de treball, no?</p> <p>40.E.8- Sí, bueno, això, quan ho tinc de mirar, agafo la Llei, el decret aquest de 3 22 i m'ho miro, quan ho he de fer. Clar, ara fa molt temps perquè aquestes persones porten ja molts anys amb nosaltres, = d'acord =. O sigui que, clar, ara no tinc, no tinc necessitat.</p>
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Canvis en la legislació.</i> Aglutina els comentaris referits als canvis que, segons les empreses, caldria incorporar a la legislació vigent per tal de possibilitar millor l' inserció laboral de les persones amb discapacitat.
E.5 E.6	<p>52.E.5- Bueno que va bé canviar, perquè s'ha publicat a finals de 2013, el text refós, però com és un "refricto" del que hi havia, hauria de canviar, = hauria de canviar =, completament, sí.</p> <p>54.E.5- Per exemple ajudar realment a l'empresa a la incorporació de persones amb discapacitat perquè de moment la Llei obliga a l'empresa a incorporar, però no l'ajuda. No els hi posa cap mena de recurs o de no sé; protocol, recolzament, no sé, no sóc tampoc, = sí, sí =. Que realment faciliti aquesta inserció, més bé al revés, és a dir, per exemple, si jo sóc una empresa i et donaré un exemple molt real.</p> <p>Nosaltres com a fundació som receptores de mesures alternatives en concepte d'incorporació de persones amb discapacitat, saps que per donacions un treballador que et deixes de contractar, equival a pagar el IPREM per 1'5. I si compres a un centre especial de treball és el IPREM per 1, per 3, perdona, pel triple.</p> <p>Clar jo sóc una empresa que la meva política de donacions és 0, = sí =, vull donar però conceptual no m'entra en el cap, és molt respectable. Jo compro en un centre especial de treball, molt bé. Si compro i em falten 10 persones o em falten 20 persones perquè som una empresa molt gran, jo m'he de gastar milions d'euros en comprar a centre especial de treballs, que tenen una capacitat de donar-me productes i serveis limitada, = sí, sí =, limitada, = sí, sí =, vale. No per la persona, sinó perquè no hi ha varietat, tu mires l'estat dels centres especials de treball i són tots iguals, tot = i tant =. Del coneixement n'hi ha molt pocs, són tots productes i serveis, = sí, sí =, i cada vegada hi ha gent amb discapacitat que pot aportar valor a nivell de coneixement, a nivell d'estratègia, val.</p> <p>Clar jo com a empresa és que no necessito gastar-me 3 milions d'euros en paper, ni amb jardineria, ni amb bugaderia, ni em servei de control d'accés, ni, t'estic dient, = sí, sí, sí, sí, sí =. Vale, fa, tinc que fer una donació enlloc de 3 milions, és un milió i mig, això és que m'estan obligant, = sí =, però, no, no sóc conscient de que l'empresa això no ho pot fer, no si va, va encontre lo que és el mercat, no? O les Lleis del mercat, vull dir. No pots obligar una empresa a fer això, llavors t'obliguen però no t'ajuden, per exemple.</p> <p>Per mi, per nosaltres això és un canvi que veiem i ho entens, quan una empresa et diu: mira és que prefereixo no complir. = Clar =. Quan tens, és que la multa és 3.000 euros ----, = clar =, 3 milions, 3.000, 3 milions, 3.000, = molta diferència =, tu què faries?, = és molt gran la diferència, i tant =. Saps, llavors, jo mira, que m'inspeccionin, que vinguin, = clar, pago la multa i s'ha acabat, sí, sí, evidentment =. Una de les coses, = una de les coses =.</p> <p>La que més o (...) per exemple, també fer que els centres especial de treball sigui realment el que és, és a dir, un pont entre el treball, jo que sé, treball ordinari diguem-ne i el no treballar. Perquè hi ha gent si els centres especial de treball s'han creat perquè aquest, pogués ajudar a les persones que no poden entrar directament al mercat laboral, per dificultats o físiques o intel·lectuals o competencial, no? Tenir com un rodatge, i quan la gent realment ha après, s'ha preparat, ha treballat i tal, fer el salt a l'empresa ordinària.</p> <p>Tal i com està plantejada ara la legislació lo que està afavorir és que els centres especials de treball retinguin el talent, els bons, els millors i els dolents ni entrin en el</p>

	<p>centre especial de treball. Per tant, ni donen feina a les persones més vulnerables, ni deixen que les bones facin el salt a l'empresa ordinària, per tant no faciliten la inserció laboral ni el compliment de la LISMI, = no, no, no, no i tan =. Faciliten la seva pròpia supervivència, = sí =. Però és que també ho entenem. Els centres especials de treball és un híbrid, és una cosa rara, perquè és una empresa que ha de ser competitiva en un mercat totalment normalitzat. Si que té bonificacions a la seguretat social, etc., etc. Però això, no, no serveix per competir amb altres empreses, és molt difícil, i, i per tant aquesta gent ha de lluitar per mantenir la seva pròpia supervivència i lo que fa és, el que fa qualsevol empresa es queda els millors i els bons no el vol.</p> <p>Nosaltres tenim centres especials de treball que ens demanen gent i, i que nosaltres passem gent amb més dificultats i és que no ens els agafen, = clar =, el propi centre especial de treball em diuen: no, no, mira ----, ha de ser productiu, o sigui, = clar =, aquesta persona amb aquesta limitació. Tu dius: "Virgen Santa" estem creant monstres, = sí =, bueno és que s'han creat monstres, = sí, sí =, en aquest sentit. Llavors, ni fan la seva funció social ni ajuden a l'empresa a insertar. Ni a més a més, no ajuden a l'empresa a complir perquè clar l'empresa no vol gastar tants diners amb un, amb un servei que poc li aporta, = clar =, i que no és competitiu a nivell de preu, és que no ho és, = no ho és, no ho és, clar =. No ho és, per exemple. = Déu n'hi do =.</p> <p>Bueno, saps, és la nostra opinió, = sí, sí, sí, sí =, però és que ho veiem, saps, = sí, sí =, ho vius, ho vius, ho vius de les dues bandes.</p> <p>56.E.6- S'hauria de canviar, és que a veure, partim d'una base, tota la legislació laboral que hi ha actualment s'hauria de canviar, = vale =. Perquè en fi, jo fa molts anys que hi estic amb l'àmbit laboral, la conec bastant bé i cada vegada que s'ha fet un canvi, s'ha fet una pifiada, = d'acord =. Des del "foro de los españoles", fins a l'última revisió de l'estatut dels treballadors, ha sigut una constant pifiada d'un moment a l'altre, = Deu n'hi do, Deu n'hi do, bueno, sí, sí =.</p>
<p>Núm. Identificació</p>	<p>CATEGORIA. <i>Compliment</i>. Recull informació sobre el compliment de la legislació vigent sobre persones amb discapacitat i treball pèr part de les empreses.</p>
<p>E.5 E.6 E.7 E.9</p>	<p>54.E.5- Per exemple ajudar realment a l'empresa a la incorporació de persones amb discapacitat perquè de moment la Llei obliga a l'empresa a incorporar, però no l'ajuda. No els hi posa cap mena de recurs o de no sé; protocol, recolzament, no sé, no sóc tampoc, = sí, sí =. Que realment faciliti aquesta inserció, més bé al revés, és a dir, per exemple, si jo sóc una empresa i et donaré un exemple molt real.</p> <p>Nosaltres com a fundació som receptores de mesures alternatives en concepte d'incorporació de persones amb discapacitat, saps que per donacions un treballador que et deixes de contractar, equival a pagar el IPREM per 1'5. I si compres a un centre especial de treball és el IPREM per 1, per 3, perdona, pel triple.</p> <p>Clar jo sóc una empresa que la meva política de donacions és 0, = sí =, vull donar però conceptual no m'entra en el cap, és molt respectable. Jo compro en un centre especial de treball, molt bé. Si compro i em falten 10 persones o em falten 20 persones perquè som una empresa molt gran, jo m'he de gastar milions d'euros en comprar a centre especial de treballs, que tenen una capacitat de donar-me productes i serveis limitada, = sí, sí =, limitada, = sí, sí =, vale. No per la persona, sinó perquè no hi ha varietat, tu mires l'estat dels centres especials de treball i són tots iguals, tot = i tant =. Del coneixement n'hi ha molt pocs, són tots productes i serveis, = sí, sí =, i cada vegada hi ha gent amb discapacitat que pot aportar valor a nivell de coneixement, a nivell d'estratègia, val.</p> <p>Clar jo com a empresa és que no necessito gastar-me 3 milions d'euros en paper, ni amb jardineria, ni amb bugaderia, ni em servei de control d'accés, ni, t'estic dient, = sí, sí, sí, sí =. Vale, fa, tinc que fer una donació enlloc de 3 milions, és un milió i mig, això és que m'estan obligant, = sí =, però, no, no sóc conscient de que l'empresa això no ho pot fer, no si va, va encontre lo que és el mercat, no? O les Lleis del mercat, vull dir. No pots obligar una empresa a fer això, llavors t'obliguen però no t'ajuden, per exemple.</p> <p>Per mi, per nosaltres això és un canvi que veiem i ho entens, quan una empresa et diu: mira és que prefereixo no complir. = Clar =. Quan tens, és que la multa és 3.000 euros ----, = clar =, 3 milions, 3.000, 3 milions, 3.000, = molta diferència =, tu què faries?, = és molt gran la diferència, i tant =. Saps, llavors, jo mira, que m'inspeccionin, que</p>

vinguin, = clar, pago la multa i s'ha acabat, sí, sí, evidentment =. Una de les coses, = una de les coses =.

La que més o (...) per exemple, també fer que els centres especial de treball sigui realment el que és, és a dir, un pont entre el treball, jo que sé, treball ordinari diguem-ne i el no treballar. Perquè hi ha gent si els centres especial de treball s'han creat perquè aquest, pogués ajudar a les persones que no poden entrar directament al mercat laboral, per dificultats o físiques o intel·lectuals o competencial, no? Tenir com un rodatge, i quan la gent realment ha après, s'ha preparat, ha treballat i tal, fer el salt a l'empresa ordinària.

Tal i com està plantejada ara la legislació lo que està afavorir és que els centres especials de treball retinguin el talent, els bons, els millors i els dolents ni entrin en el centre especial de treball. Per tant, ni donen feina a les persones més vulnerables, ni deixen que les bones facin el salt a l'empresa ordinària, per tant no faciliten la inserció laboral ni el compliment de la LISMI, = no, no, no, no i tan =. Faciliten la seva pròpia supervivència, = sí =. Però és que també ho entenem. Els centres especials de treball és un híbrid, és una cosa rara, perquè és una empresa que ha de ser competitiva en un mercat totalment normalitzat. Si que té bonificacions a la seguretat social, etc., etc. Però això, no, no serveix per competir amb altres empreses, és molt difícil, i, i per tant aquesta gent ha de lluitar per mantenir la seva pròpia supervivència i lo que fa és, el que fa qualsevol empresa es queda els millors i els bons no el vol.

Nosaltres tenim centres especials de treball que ens demanen gent i, i que nosaltres passem gent amb més dificultats i és que no ens els agafen, = clar =, el propi centre especial de treball em diuen: no, no, mira ----, ha de ser productiu, o sigui, = clar =, aquesta persona amb aquesta limitació. Tu dius: "Virgen Santa" estem creant monstres, = sí =, bueno és que s'han creat monstres, = sí, sí =, en aquest sentit. Llavors, ni fan la seva funció social ni ajuden a l'empresa a insertar. Ni a més a més, no ajuden a l'empresa a complir perquè clar l'empresa no vol gastar tants diners amb un, amb un servei que poc li aporta, = clar =, i que no és competitiu a nivell de preu, és que no ho és, = no ho és, no ho és, clar =. No ho és, per exemple. = Déu n'hi do =.

Bueno, saps, és la nostra opinió, = sí, sí, sí, sí =, però és que ho veiem, saps, = sí, sí =, ho vius, ho vius, ho vius de les dues bandes.

54.E.6- Bueno, més aviat, o sigui, considero que és importantíssim exigir a les empreses grans, = sí =, un mínim d'inserció laboral per part, pels discapacitats. El que trobo que no és encertat, és la imposició de sancions per no contractar aquest tipus de personal. Crec que s'hauria de fer una altra política "d'empleo" per, de cara a mentalitzar a les empreses, mitjançant ja sigui, que ja tenen bonificacions, i mitjançant subvencions, mitjançant planificacions, mitjançant en fi, no ho sé. Llocs, coses que aportin un benefici per a l'empresa, ja no solsament prou en dir que: durant la vida aquest treballador que estigui a l'empresa, cotitzi a l'empresa, cotitzarà un 25 o un 50% menys ni d'allò, no. Jo crec que s'haurien de donar uns altres incentius a l'empresa per fomentar la contractació d'aquestes persones, = per tant =, que actualment no hi és, hi ha molt pocs incentius.

54.E.7- Bueno, el punt fort va ser que, que obligava a les empreses de més de 50 treballadors, a tenir un 2% de personal amb una certa limitació, no? Això ja va ser un gran avenç, després l'eliminació de barreres, en aquestes empreses perquè aquestes gent hi pogués tenir un lloc, no? Ara, jo pel que sé, hi ha moltes empreses que, d'aquestes grans, doncs, que, que han obviat, = sí =, aquestes normes o bé que prefereixen fer aportacions a tallers ocupacionals enlloc de tenir ells mateixos els treballadors, això ho coneixem, algú que porta empreses d'aquestes.

81.E.9- Jo, jo és que crec, jo crec que la, aquesta Llei és molt dèbil. = Val =. Jo crec que hi hauria d'haver un òrgan, un òrgan com Hisenda, = sí =, que perseguís a les entitats que no compleixen amb aquesta Llei, perquè està feta la Llei però si no la persegueixes.

Clar, estàs creant una Llei contínuament, l'estàs remodelant, perquè contínuament estan actualitzant-la, però és que actualitzant-la tant, lo que haurien de fer és posar un òrgan que la persegueixi. Perquè la pots actualitzar, "puedes decir lo bonito y fantástico que hay, y bueno, puedes pintar 27 veces un despacho, o un edificio, pero sino arreglas los problemas estructurales de poco servirá". Doncs això és lo mateix, no? Vull dir, pots posar 20 Lleis i millorar-la, però clar, si no estàs perseguint a les empreses que no la compleixen, i no se sap, no se les està perseguint, = d'acord, per

	<p>tant...= Això és una cosa de denúncia, denúncia.</p> <p>83.E.9- Bueno, més que res, més que cognitiva, mira jo en el càstig no crec, jo crec en que realment es persegueixi, més que un càstig econòmic o tal, etc. Jo lo que faria és, si les empreses no compleixen, dóna'ls-hi un any perquè compleixin, i si en aquest any no compleixen multa-les, això no es fa.</p> <p>85.E.9- Diuen que sí però jo això no ho crec tant, perquè és molt més senzill fer una donació que no que et multin, que a part et crea una imatge negativa d'empres total. Perquè qui estem en el sector tothom sabem qui compleix i qui no compleix i de quina forma. Hi ha entitats molt gordes que tothom ens pensem que compleixen perquè estan contínuament a televisió, apollant la discapacitat, no compleixen en tema d'inserció del 2% dintre de l'empresa, tu et penses que l'haurien de complir sobrats, no ho fan, però bueno, el menys fan el tema de les mides alternatives. I a sobre estem donant un bombo a la discapacitat que també es positiu, vull dir, és lo que et comentava que tot és molt relatiu, = d'acord =, no?</p> <p>121.E.9- Vull dir, exacte, = clar =, és molt relatiu, = clar =, i a part, t'ho donarien després sí, si aquesta persona continua a l'empresa, sinó l'has despedit, sinó s'ha; mil històries. A veure, quan contractes una persona amb discapacitat. Jo et sóc molt negativa, perquè jo et sóc realista, o, vull dir, una persona, clar tothom pensa "que bien las empresas que morro, por contratar personas con discapacidad".</p> <p>No, no perdona, una empresa que va a guanyar calers, també està tenint molts punts negatius en el sentit de que, sap que aquesta persona tindrà absències, tindrà tal, i aquests calers van destinats a això. A que potser haurà de posar una persona durant 2 mesos a substituir aquesta altre, dedicant aquesta, perquè a veure, no ens enganyem les persones amb discapacitat, "operaciones 1.000", = sí, sí =, l'----- fa res l'han operat de la cadera, vull dir, = sí, sí =. És que aquestes coses són com són, temes visuals, temes de tal, són, o per si has d'adaptar el puesto de feina, són uns calers que t'aniran en a tu per, per adaptar-li el puesto de feina.</p> <p>Vull dir que tot és molt relatiu, tot és molt relatiu, insisteixo si la persona després no es queda, et treuen això, és a dir, potser has fet, fet el procés de selecció t'has gastat uns calers, un temps, un no sé que, has trobat a la persona que creus que val. No és la persona adequada, després de 3 mesos te n'adones que no és, l'has de fotre al carrer, perquè últimament no la tindràs "como buen samaritano porque necesitas a alguien que te sepa sacar ese trabajo adelante", i a tu no et donaran mai res.</p> <p>Vull dir, que tot és molt relatiu, no ens oblidem, = d'acord =, que són empreses, vull dir que "son con ánimo de lucro", = sí, sí =, que aquí "labor social la justa", = no =, "por mucho que vendan, nosotros somos inclusivos", són, són, són empreses que van a guanyar calers, com tothom.</p>
--	---

DADES QUALITATIVES APORTADES PELS REPRESENTANTS DE LES EMPRESES	
ÀMBIT L. <i>Els Serveis d'inserció laboral</i> . Recull l'experiència de les empreses pel que fa al seu treball conjunt amb els serveis d'inserció laboral.	
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Utilització dels serveis d'inserció laboral externs</i> . Aplega informació sobre l'ús, per part de les empreses, dels serveis d'inserció laboral professionals i no universitaris.
E.1	54.E.1- Nosaltres vies serveis tenim, ens assessoren, sí.
E.8	82.E.1- El que passa és que jo crec que aquests serveis quan s'han ofert un servei d'aquest tipus, = sí =, el plantejament, jo estic parlant de fa 10 anys i 15, estic parlant, el plantejament que feia, la persona que t'intentava explicar això o vendre't això, era més una explicació del que compliment de la Lismi aquesta, no? = Clar, clar =, l'empresa sap que ha de fer això? Sí, llavors a partir d'aquí, hauria, tindria aquesta obligació, es plantejament més, en aquell moment es presentava, es plantejava més com obligació que com a (XXX), = clar =, ara el plantejament seria d'alguna manera,

	<p>entenc que seria diferent, no? Del que estem parlant, seria més entorn d'un (XXX), pos, l'empresa que si vol fer més cosa en aquest món, jo ho veig més així, no? = Sí, sí, sí, sí =.Sí</p> <p>76.E.8-</p>
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Utilització dels serveis d'inserció laboral de les universitats.</i> Aglutina informació sobre l'ús, per part de les empreses, dels serveis d'inserció laboral universitaris.
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Formació a les empreses en temes de discapacitat.</i> Recull informació referida a la percepció de les empreses sobre si seria necessari que els serveis d'inserció els oferissin formació per tal de poder tenir empleats amb discapacitat i titulació universitària.
Núm. Identificació	CATEGORIA. <i>Utilitat dels serveis d'inserció laboral.</i> Fa referència a la valoració que fan les empreses sobre la utilitat dels serveis d'inserció laboral.
E.8	<p>78.E.8- Sí, molt bé, molt bé.</p> <p>80.E.8- A veure, jo només tinc l'experiència d'una vegada quan vaig inserir aquesta persona, no tinc res més, però vaja, el tracte, les facilitats, tot va ser molt bé, molt correcte.</p> <p>82.E.8- Sí, sí, sí, la persona que em van proposar doncs està funcionant perfectament, sí, sí.</p> <p>84.E.8- Sí, no per buscar discapacitat, = no =, sinó per buscar gent en general, = gent en general, i si ho és, ho és, i sinó no =, exactament.</p>